

MIC. # 9326

YEMENITE TIKLAL, WITH OTHER WORKS.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

YEMEN: [18--]
YEMENITE SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

פיקוקי הזמירות

יהי כבודי יי לעולם שמח יי במעשיו יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ממורד
 שמש עד מזואו מהלל שם יי רם על כל גוים יי על השמים כבודו יי עמך לעולם
 יי גור לידו וידו יי בשמים הכין כסא ומרכבתו בכל משלה יי שמוחו השמים יי
 יי ארץ ואמרו בגוים יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד יי מלך עולם ועד אבדו
 יי כי ארצו יי הפיר עצת גוים הניח מחשבות עמים עוצו עצה ותוכר וברו וברו ולא
 יום כי עמנו מלך רבות מחשבות בלב חכם יעצת יי היא תקום יעצת יי לעולם תעמוד
 מחשבות לבו כדור יי כי הוא אמל ויהי הוא צוד ויעמוד כי בחר יי בציון ארצה
 למושב לו כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו כי לא יטוש יי עמו ותחלתו לא יעבר
 והוא ירחם יחמד עון ולא ישהית חרבה להשיב חסדו ולא יעיר כל חמתו יי
 רוחו יי המלך יעבדו צדיקים קראינו יי צדקות עבדנו משגב לבו יי יעקב סלה יי
 צדקות אשרי אדם בפי חבר אשרי יושב ביחוד יי יהללך סלה אשרי העם שכלה
 לו אשרי העם שיש חסדו תהלה לידו ארוממך חללי המלך ואבדלה שמך
 לעולם ועד בכלים אבדלה שמך לעולם ועד יי ומהולל מאד ומהולל

אין חקר דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו הדור כבוד הודיך ודברי נפלאותיך
 אשיחה ועזו כוראותיך יאמרוגדלתך אספרכה זכר לב טובך יביעו וצדקתך
 ילנצו חכמי ורחמים יי ארך אפים וגדל חסד טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו
 יודיך יי כל מעשיך וחסידים יברכוה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך יגדלו
 להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדור מלכותו מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
 בכל דור ודור קומך יי לכל הנופלים וזוקק לכל הכפופים עני כל חליך יעבדו ואתה
 כותק להם את הכלם בעתו פותח את ידיך ומעביע לכל חירצון צדיק יי בכל דוריו
 וחסיד בכל מעשיו קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת רצון ידיו יעשה
 ואת שונאתם ישמע ויושיעם שומר יי את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד ותהיה
 יי ירבה פי ויבדך כלבשר שם קדשו לעולם ועד

מיד לכוון בשם
 בתי חרדי
 ואם לא כן צריך
 לשאול ולתפלה
 פעם אחת

הללו יה הללו נפשי את יי ההללה יי בחיי חזמלה ללאי בעוה יא תבואת מצבים
 בם אדם שאין לו תשועה ותצא לוה ישוב לארצותו ביום ההוא אבדו עשתונותיו
 אשרי שאל יעקב בעזרו שגדו על יי אלהיו עשה שמנים וארץ את הים ואחכך אשר
 בם השומר אמת לעולם עושה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יי מתיד אסורים
 יי פוקח עורים יי זוקק כפופים יי אוהב צדיקים יי שומר את גלים יתום ואלמנה
 יעורר ודרך רשעים יעוות ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללו יה
 הללו יה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים טוה תהלה בונה יושלם יי כדחי ישרא יננס
 דיפא לשבורי לב ומה בש לעצבותם מונה מספל לכוכבים לכוכל שמות יקרא גדול
 אדונינו ודב בא לתבניתו אין מספר מעורר ענוים יי משפיל רשעים ערי ארץ ענו
 ליני בחרה זמרו לאינו בכטר המכסה שמנים בעבים התכין לארץ מטר המצמיח
 הריצ חציר כותק לבנה לחמה לבני עירב אשר יקראו לא בגבורת הסוס יחפץ לא
 בשוקי האיש ירצה חצה יי את ידיאיו את המיחלים לחסדו שבהי יושלם את
 הללו אלהיך ציון כי חזק בדיחי שעדיך בך בנך בקרבך הטם גבולך שלום חלב
 חיים ישיבעך השולח אמלתו ארץ ער מהלה ירוץ רצרו הכותק שלג לצמר כפר
 כפר יפזל משלך קדחו כפתים לפני קרתי מי יעמד ישלח רצרו וימסס ישכ לווחו
 יגלו אדם מגיד רצרו ליעקב חקיו ומשפטיו לישא לא עשה כן לכל מי ומשפטים
 כל ידעום הללו יה הללו יה הללו את יי מן השמים הללוהו במדומים
 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו הללוהו שמש יורה הללוהו כל כוכבי אור
 הללוהו שמי השמים והמים אנדר מעל השמים הללו את שם יי כי הוא צוה וגדלו
 וינימיהם לעד לעולם חק נתן ולא יענה הללו את יי מן הארץ תכנים וכל תהומות
 אש וברד שלג וקיפור דוח שעלה עושה רצרו ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל חלזים

החיה זכר בהמה דמש וצפור פנפ "מלכי ארץ וכל לאומים שמים וכל טפטי ארץ" ב
 בחורים ואם צחלות דקנים עם נערים "יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הוזהר על
 ארץ ונאמס" וידם קרן לעמן תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללו יה" הללו
 יה שיהללו שיה חרש תהלתו בקהל חסידים "שמעו ישראל בעושי בני ציון גילו במלכם
 יהללו שם במחול בתוך וכו' יהללו לו" כי לוצה יי בעמו יפאח עניים ביטועה "יעלזו
 חסידים בצבור ילננו על משכבותם" לוממות אל בגרונם ואלץ פיפיות בדים" לעשות
 בקמה בגוים תוכחות בלאומים "לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל לעשות
 בהם משפט כתוב הדור הוא לכל חסידיו הללו יה" הללו יה הללו אל בקדש
 הללוהו ברקיע עזר" הללוהו בגבורותיו הללוהו כלוב גבור" הללוהו בתקע שופר הללוהו
 בגבל וכו' הללוהו בתק ומחול הללוהו במנים ועוגב" הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
 בצלצלי תרועה" כל הנשמה תהלל יה הללו יה" ברוך יי לעולם אמן ואמן "מלך
 יי לעולם אמן ואמן" ויברך דוד את יי לעיני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יי אלהי
 ישראל אבינו מעולם ועד עולם" כל יי הגבורה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי
 כל בשמים ובארץ כל יי הממלכה והמתנשא לכל לראש והעשר והלבוש מלכך
 ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולהגדל לכל ועתה אלהינו מוסיף אלהינו
 כל ומהללים מעשך ואתה יי ויברכו שם כבודך ומלכותך על כל ברכה ותהלה

בְּקִדּוֹשׁ גִּדּוּל תַּהֲרִיחַ עֲשֵׂה כָלֹא "נִטִּית יִמִּיךָ תִּבְלַעְמוּ אֶדֶף" כְּהִיִּת בְּהִסְדֵּךְ עִם זֶה גְּאֻלָּת
כְּהִלַּת בְּעִזָּךְ אֵינוֹה קִדְשִׁיךָ שְׁמַעְנוּ עַמִּים יִדְגְּזוּן חֵיל אֶחָד יִשְׁבִּי כְּלִטָּה "אֲזַנְבְּהֵלוּ אֶלּוֹפֵי
אֲדוֹם אֵילִי מִיֹּאבִי יִחַזְמוּ דַּעַד נִמְגֹן כָּל־יִשְׁבִּי כִנְעָן" תִּפְּלֵ עֲלֵיהֶם אִימָתָה וְאֶחָד בְּגֹד־ל
זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֵבֶן עַד יַעֲבֹד עִמָּךְ יְיָ עַד יַעֲבֹד עִם זֶה קִנְיָת "תִּבְיִאמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהָר
כְּהִלַּתְךָ מִכּוֹן לִשְׁבִּתְךָ כְּעִלַּתְךָ מִקִּדְשׁ יְיָ כֹּכְנוֹ יִדְיָךְ" יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד "כִּי־בָא סוֹס
פְּרִיעָה בִּרְכִבּוֹ וּבְפִלְשִׁי בָּיִם וְיִשָּׁב יְיָ עֲלֵיהֶם אֶת מִי הָיִם וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּצְבָאָה בְּתוֹךְ
הָיִם" וְתִקַּח מִלִּים הַנִּבְיָאָה אֲחֻזַּת אֶהְיֶה אֶת הַתֵּף בְּיָדָהּ וְתִחַדְדָן וְתִצְאֵן כְּלֵה־נָשִׁים
אֲחֻלִּיהַּ בְּתַפִּים וּבְמַחֲוֹלוֹת "וְתַעַן לָהֶם מִלִּים שִׁירוֹ לִיךָ כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וְלֹכְכוֹ לָמָּה בָּיִם"
וְיִסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיָּם סוֹף וְיִצְאֻהוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וְיִלְכוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים בְּמִדְבַּר
וְלֹא מָצְאוּ מַיִם וְיִצְאוּ מִדְּתָה וְלֹא יִלְכוּ לִשְׁתּוֹת מַיִם מִמֶּדֶה כִּי מִלִּים הֵם עַל כֵּן קָדַח שְׁמֹה
מִדָּה "וְיִלְכוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מֶה־נַּעֲשֶׂה" וְיִצְעֶק אֵל יְיָ וְיִזְכְּרוּ יְיָ עַן וְיִשְׁלַךְ לָהֶם
הַמַּיִם וְיִמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לֹו חֵק וּמִשְׁכָּט וְשֵׁם נִסְהוּ "וְיִחַמֵּל אִם שְׁמַעַתְשִׁמַּע לִקּוֹל
יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה בְּעֵינֵינוּ תַעֲשֶׂה וְהָאֲזִנֹּת לַמַּצּוֹתֵינוּ וְשִׁמְרָת כָּל חֻקֵּינוּ כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר שְׁמַרְנוּ
בְּמִצְוֹתֵינוּ לֹא אֲשִׁים עֲלֵינוּ כִּי־אֵנִי יְיָ לִפְחִיד" וְחֹמֶה שֶׁצִּלְבָּנוּ לִפְחִיד יְיָ וְאֶל־כָּפֹת
הַיִּשְׁעֵינוּ וְהַיִּשְׁעָה כִּי תִהְיֶה אֶתָּה "וְאִמְרָת בְּיוֹם הַהוּא אֲוִידךָ יְיָ כִּי אֲנִי־בִי יֵשֶׁב אִפְךָ
וְתִנְחַמְנִי" הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבִטַּח וְלֹא אֶפְחֵד כִּי עָזִי וְזִמְלֹתֵי יָדִי לִי לִי שׁוּעָה"
וְשִׁאבְתָּם מִיָּם בְּשִׁטְוֹן מִמַּעַיִן הַיִּשׁוּעָה וְאִמְרָתָם בְּיוֹם הַהוּא הָיוּ לִיךָ קִדְמוֹ בְּשִׁטְוֹן הָיוּ
בְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ וְהִזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שָׁמוֹ "אֵלֵהִי צוּרִי אֲחִסֶּה בּוֹ מִנֶּגֶד וְקָדִין יִשְׁעִי מִשְׁגָּבִי
וּמִנּוֹסִי מוֹשִׁיעִי מִחַמְסֵי הַיִּשְׁעֵינוּ" מִהֲלַל אֶקְרָא יְיָ וּמִי־יִצִּי אֲשֶׁר־כִּי־יָדָה לִי אֶת־יַעֲקֹב
וְגִאֲלוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ" עַל כֵּן אֲוִידךָ יְיָ בְּגוֹיִם וּלְשִׁמְךָ חֲזָמִר "זָמְרוּ יְיָ כִּי־גִזְוֹת עָשִׂה
מִוִּדְעַת אֶת־כָּל־הָאֶדְפָּה" צִהְלִי וְהִנֵּי יִשְׁבִּית צִיּוֹן כִּי גְדוֹל בְּקִדְשְׁךָ קִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְעָלוּ מִשְׁעִיעִים
בְּהָר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת־הָר עֲשֹׂה וְהִיִּתָּה לִיךָ תִּמְלֹכָה "וְהִיָּה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאֶרֶץ בְּיוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד" אֶחָד אֲזַלְהֵנוּ גְדוֹל אֲדוֹכְנוּ קִדּוֹשׁ וְנִזְהַר שָׁמוֹ יְיָ שֵׁם
יְיָ מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם מִמְּדֵחַ שְׁמֵשׁ עַד מְבֹרָחוֹ מִהוֹלֵל עִם יְיָ "אֵל תִּשְׁמַח־חֻצְבֵּת
לִי כִי־נִפְלְתִי קִמְתִּי לִי אֲשַׁב בְּחִשָּׁךְ יְיָ אֶדְרֹכִי כִּי אֶתָּה נָלִי יְיָ וְיִקֵּי יִצְהָר חֲשִׁבִי" יְיָ
כִּי־חֹק קִינוּ יְיָ מִלְכֵינוּ יְיָ מוֹשִׁיעֵנו הוּא יִשְׁעֵנו "כִּי־אֶתָּה אֲבִינוּ לִי אֲבִיהֶם לֹא־יִדְעוּ
וְיִשְׂרָאֵל לֹא־יִכְלֹנוּ" וְאֶתָּה הוּא יִדְעֵנו מִלְכֵינוּ מִשְׁלֵם חֲנִינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹחֲלֵינוּ יְיָ צְבָאוֹ
שָׁמוֹ קִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לִשְׁוֹעֶתְךָ קוֹיָה יְיָ" וְחֹמֶה וּבְכֹן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד בָּרִךְ

וְאֵל וְאֶת־הַיָּמָא

לִי קִיִּית שְׁמַע פִּנְקוֹלִי אֲמֵן

קִיִּית שְׁמַע

פִּנְקוֹלִי קִיִּית שְׁמַע פִּנְקוֹלִי וְאֶת־הַיָּמָא לִקּוֹל אֵלֵהֶם

יְיָ וְהַשְׁכֵּחַ וּבְקוֹמֶךָ וְזִקְתָּ קִדְמָתָהּ בְּאֵלֵינוּ מִן דְּלֹא תִכְלֹג אֲנָגוֹם לִי חֵן וְסִלְעַת ע

פארוי מאנו עשרה פליקס עליה צבור

נוסח הקדיש יתגדל

יפרוס על שמע יבתרי ויקול קדיש וזה:

וימליך מלכותה

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִי לְבָבָא "בְּעִלְמָא דִּי בְּרָא כִּדְעוּתִיהָ

וַיִּצְמַח מִרֶקְעָהּ וַיִּקְרֵיב מִשִּׁיחִיהָ וַיַּפְחֹק עִמָּיהָ "בְּחַיֵּיכֹון וּבִיּוֹמֵיכֹון וּבְחַיֵּיהֶון וּבְכָל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶלְמָא וּבְזִמְנָן קָרִיב וְאִמְלִי חֲמֵן יֵהֱא שְׂמֵיהָ רַבָּא מְבַרֵךְ לְעַלְמָא וְעַלְמָא עַלְמָא
יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְלַוּמָם דִּיתְעַלָּה דִּיתְהַדָּר דִּיתְהַלָּל וַיִּתְנַשָּׂא שְׂמֵיהָ דְּחַדִּיטָא
בְּדִיק דְּוֹא " לְעֵילָא לְעֵילָא מְכַלְבְּרִכְתָּא שׁוֹרְתָא תִּשְׁבַּחְתָּא נְחֻמְתָּא דְּאִמְלִי בְּעַלְמָא
וְאִמְלִי חֲמֵן " בַּעַת שְׂאוּמֵר שִׁצַּיְתְּגָדֵל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׂמֵיהָ רַבָּא כְּלָהֵעַס עֹונֵן חֲמֵן

וְכִשְׁהוּא אֹמֵר תַּחֲלֶה וְחִמְדּוּ אִמֶּן כָּל הָעַם עֹנִין אִמֶּן יִהְיֶה שְׁמִיָּה לְבֵן מִבֶּדֶךְ לְעַלְמִים
וְעַלְמֵי עֲלָמֵיָּהּ וּמִצּוֹת חֲכָמִים הַדְּאִשׁוּנִים לְעִנּוֹת אִמֶּן יִהְיֶה שְׁמִיָּה לְבֵן מִבֶּדֶךְ לְעַלְמֵיָּהּ
עַלְמֵי בְּכַל כּוֹחַן כִּבְכַל כּוֹכְתֵן וְכִשְׁהוּא אֹמֵר בִּלְדִּיק הוּא כָּל הָעַם עֹנִין אִמֶּן וְכִשְׁהוּא
אֹמֵר בְּסוֹף וְאִמֶּן אִמֶּן כָּל הָעַם עֹנִין אִמֶּן וְכִסְדֵּד הִזֵּה עֹנִין בְּכַל קִרְיִשׁ וְקִרְיִשׁ -

וענין חן יכמל יצ"ט קד"ט יקול ברכו את יצ"ט המבולך " והן עונקאס הוא עמדה
בדוך יצ"ט המבולך לעולם ועד " ומבדך ברכה לאשונה שלפי

קדית שמע בשהר 121 היא ב"ה יק למה יצר חור

ובורא חסך עשה שלום ובורא את הכל. המזויר לארץ ולרדן עליה המחזק טוב
בכל יום תמיד מעשה בראשית" מה לבו מעשיך יצ' כולם בחכמה עשית מלכה וחד
הארץ קצירך המלך המרומם שמו לבדו מהו ואל המשובח המפואר חי וקיים ונמא
והמתנשא לכל וטוב מימות עולם" חלה עולם מלכינו ברחמיך הרבים רחם עלינו א

עוֹדֵיכֶם צוֹר מִשְׁגָּבֵיכֶם מִגֵּן יִשְׁעֵיכֶם מִשְׁגָּב בְּעֵצֵי

זהרי חמה טוב יצר כבוד לעצמו מחולות נתן קביעות עזו פנות צבאות קרועים

שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו תתבלך יי אלהינו בעמים ממעל ועם

הארץ מתחת ועל כל שבט מעשה ידיך ומאורות אשר יצרת המה יפחדוך סלה תת
לעוד צורינו מלכנו ויגדלונו חסדך חסדך חסדך

כַּעַד צוֹר הֵן מִכִּיבּוֹ וְגִיחַ לִיבּוֹ בּוֹרָא קְדוּשִׁים יִתְרוֹמֵם וַיִּשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְכִּיָּד
יוֹצֵר מִשְׁדָּתִים אֲשֶׁר מִשְׁדָּתָיו נוֹתֵן חַיִּים בְּלֹם וְנוֹתֵן חַיִּים בְּלֹם וְנוֹתֵן חַיִּים בְּלֹם

אֱלֹהִים חַיִּים וְאֵלֶּי עוֹלָם כֻּלָּם אֲהַבִּיב כֻּלָּם בְּדוֹרִים בִּרְבֹּת בְּדוֹרֵי כֹלָם בְּדוֹרֵי עוֹלָם

בא ימיה לצון קוניהם באה ציה" וכולם פיתחו את פיהם בקדושה וכתהלה בשירה ובזמורה מ

[illegible]

וְעַתָּה יָבֹא
יֵשׁוּעַ וְיִפְלֹא
לְהַצִּיל אֶת
כָּל הַיִּשְׂרָאֵל
אֲנִי פִקְחֹס
שֶׁמֶת שְׂבִירָה
לֹא דָמָה הִיא

וכולם מהבלים ליהב עול מלכות טמאים זה מזה ונותנים ברצון רשותה לזה
להקדיש לו ולזהם בניהל רוח ביה ברורה ובנעימה טהורה כולם כאחד עונים
ביראת ואימים קדוש קדוש קדוש יין צבאות מלא כל הארץ כבודו והאופנים
חיות הקדש יחד כח נשאים לעומתם מעבדים ואומרים ברוך כבוד יין ממקומו
לא לברוך נעמתי יתנו למלך אל חי וקיים זמירות יחדיו ותשבחות לפניו ישמעו כי
הוא לבדו פועל יסודות עושה חסות זרוע צדקות מצמיח ישועות חיים הנפלאות
המהדש טובו בכל יום תמיד מעשה בראשית כאמור לעשה אורים גדולים לעולם הזה
התקנת מצודות לשמח עולם בא יין יוצר המאורות

ברכה שנייה

אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה יתירה חמלת עלינו
אבינו מלכינו בעצמי שמך ובעבור אבותינו אשר בטחו בך ותלמדנו חוקי חיים כן
תזנינו אבינו אב הרחמן הרחם רחם נח עלינו ותן בלוצנו בינה להבין להשכיל לשמוע
לשמך ללמוד וללמד לשמור לעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה
והאר עינינו במצותיך ודבק בלבינו ויהי ויחד לבבינו לאהבה את שמך ומסוך עלינו
מהרה אתה לביך כי שם קדשך באמת נקרא עלינו עשה עמנו מלכנו בעבור שמך
האל הגדול הגבור והנורא מהרה באהבה תרים קרענו ותושיענו למען שמך בך
בטחנו לא נבוש ובשמך חסנו לא נכלם ולא נלשע עד עולמי עד אבינו מלכינו
אתה נבולה ונשמחה בישועתיך רחמיך יי אלהינו וחסדיך יעזבונו כע נצח סלה לעד
מהר אהבא עלינו ברחמי וישלום מאדבוע פנמות הארץ ושבור עול הגוים מעל צוהרנו
ודולכינו מהרה קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם
ולשון קיימתנו לשמך הגדול להודות לך וליהודך ולרוממך ולאהבה את שמך בא יי

הבוחר בעמו ישראל באהבה
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ואומ בלחש ברוך עם כבוד מלכותו לעולם ועד
ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך והיו הדברים האלה אשר
אמרי מצינו היום על לבבך וסגדתם לבניך ודברת עם בשבתך בביתך ובכלתך בדרך
בשכרך ובקמך וקשרתם לחות על ידיך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך והיה אם שמע תשמעו אל מצות אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם לעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר
אד עמכם בעיני יורה ומלקיש והקפת דגניך ותירשך ונצלהך ונתתי עשב בשדה לביתך
ואכלת ושבעת השמרו לכם כן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם וחרה אף יי בכם ועתה את השמים ואת הארמה לא נתן אף יבולה
ואברתם מהיה מעל הארץ הטובה אשר יי נתן לכם ושמרתם את דברי יי על
לבבכם יען יישכם וקשרתם אתם לוי על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם ונאדתם

קריאת ברכה
במנוח ברכה
בית המדרש
אשר חנני מצוה
היום היום לומר
ישראל יי אחד
היה אם שמע
נתתי מטר
אד עמכם
ואכלת ושבעת
השמרו לכם
אשר יי נתן
לבבכם יען

בְּדָשׁ יֵשׁ רִנָּה
 תִּצְדַּק וְכִדִּי
 יִתְחַל מִסִּיּוֹ
 יֵן אֶל־בִּסְמִיחָה
 וְחֻקְלָא וְחֻקְלָא
 אֲמֵת

ואם כן צריך
כיוון בלא וי'
עצמות יצ'
שעוף תשע
לגבי שגשג
שחור לבנה
שכל מסעו
בז' ואחרית
הרי שלשים

וְהָבִיב וְנִחַמְד וְנַעֲמִים וְנִזְלָא וְהִדִּיר וּמִתְקַנֵּן וּמִקְוֵבֵל וְטוֹב וְיִפְהָ הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם

וַיִּשְׁמְרוּ הַיִּם כַּמֶּהוּ דָבָרוֹ וַיִּמְלְכוּהוּ וַיִּחַמוּהוּ כִּי יִמְלֹךְ יְהוָה וְעַמֵּי יוֹחִיִּים וְעַמֵּי מִנִּים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי

ושמו קיים כקחו נכון ומלכותו ואמונתו קיימת: ודבריו י"ם ועצמנים בעד ודעו

עורמלים ערינו ועל אבותינו ועל בנינו ועל כל דורותינו על הדאשונים ועל החסידים

דבר טוב קיים באמת חק וכל יעבור חמת שחתה הוא יעשה וזה חבובת

וְכִי יִבְרַח אֶת־כָּל־אֲבוֹתָיו וְגַם אֶת־אֲבוֹתָיו יִצְרָאֵל וְאִשְׁרָאֵל וְאִמְרָאֵל וְכִי יִבְרַח אֶת־כָּל־אֲבוֹתָיו וְגַם אֶת־אֲבוֹתָיו יִצְרָאֵל וְאִשְׁרָאֵל וְאִמְרָאֵל

מַעֲלֹכִים הָיָה עִמָּךְ יְהוָה כִּי אֵלֶּיךָ עָזַב עַד הַיּוֹם

ומוטיע פארם יאגהאס אהריהם ברכה ודוד ברום עזרם מוטעך מעשעסן גאון

[illegible]

עבד נבו
המלך החדש יהואן בעמר ומלך גבור ודיב ליבם כאבות אברהם

כיום כחמישים שנה חלף מאז שהיה זה יום השלישי לחג המצות

היה להם שם אחד וזה שם אחד ומבצע דרך חן ונאמרה ע

מבית עבריים שיתנו כל צדדי מצריים הרגתו וצדקה
 מביניהם יחיהו ימי נולדו היום חבורה אחר מביניהם

ספר וידוים עבריים ויכסו מים צריהם אחר מהות כחות ועצמות גוף האדם
ויחזיקו את הדימויות אשר בהן חושבים ומעשים כללית ופייהם הם אנשי גדולי

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִסְּרֶנּוּ וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִסְּרֶנּוּ וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִסְּרֶנּוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵבָרְכֵנוּ וְלִשְׁמֹחַהּ לְרַבָּה חֲמֵלָנוּ כֻּלָּם מִי לְמוֹנֵה בְּחַלְסֵם יְיָ מִי לְמַלְכֵה

[illegible][illegible]

יִצְחָק וַיֵּלֶךְ לְבָרְכָם

בְּרִצּוֹת וְהַתְפָּלָה

אֵלֶינוּ יְיָ אֱלֹהֵי חַדְשֵׁנוּ לֵאלֹהֵי יִצְחָק

ואהי תענית האל הגדול הקבוצ והכולל אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל זוכר

חָסֵד חֶסֶד וְחֶסֶד עַל בְּנֵיהֶם וּמִכֵּחַ גּוֹל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּיָהוּב מֶלֶךְ לְחַמֵּן מוֹשִׁיעַ
וּמַגֵּן בָּאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהִי גִבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ מוֹחִיָּה מֵתִים אֶתְּהִי לִבְלִי שְׂעִי מוֹלִי
הַיֵּשֶׁת כִּמְכַלְכֵּלִים בְּחֶסֶד מַחֲדֵד כְּהֵנָּה בְּחֶסֶד לְבָרִים לִפְנֵי חוֹלִים עֵזֶר דְּלִים סוֹמֵךְ נֹפְלִים
מִתִּיר אֲסִירִים יִמְהִיִּם אֲמוֹנָתוֹ לְשִׁיעַ עַמּוֹד יְמִי כְּמִכָּה בְּעַל הַגְּבוּלוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִמִּית וּמִחִיָּה
וּמִצְמִיז יְשׁוּעָה וְחַמֵּן אֶתְּהִי הוּא לְחַיּוֹת מֵתִים בָּאֵלֶיךָ יְיָ מוֹחִיָּה הַמֵּתִים אֶתְּהִי קָדוֹשׁ
וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלִיךָ סֶלָה בָּאֵלֶיךָ יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ אֶתְּהִי חוֹנֵן לְאֲדָמָה
דַּעַת וּמַלְגִּיד לֹאֲנֵשׁ בִּינָה וְחֵנּוּ מֵאֶתְּךָ דַּעַת וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל בָּאֵלֶיךָ יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת הַשִּׁיבֵנו
אֲבִינוּ לְחַדְתְּךָ וְקִדְּבֵנוּ מַלְכֵנוּ לְעַבְדֶּיךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה עֲלִימָה לִפְנֵיךָ בָּאֵלֶיךָ יְיָ הוֹצֵא
בְּתִשְׁבּוּבָה סֶלָה לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאנוּ מִחוּל לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי אֵל טוֹב וְסֶלָה אֶתְּהִי
בָּאֵלֶיךָ יְיָ חָנוּן וּמְדַבֵּר לְסֶלָה דַּעַת בְּעֵינֵינוּ וְדִיבָה דִּיבָנוּ וּמַהֲרָה לְגַאֲלֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ
גּוֹל וְחֹזֵק אֶתְּהִי בָּאֵלֶיךָ יְיָ גּוֹל יִשְׂרָאֵל דַּעַת יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכֹלֵךְ הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה וְהַעֲלֵה
רַחֲמֵיךָ עֲלֵינוּ לְכָל תַּחֲלוּתֵנוּ כִּי אֵל רַחֵם רַחֵם אֶתְּהִי בָּאֵלֶיךָ יְיָ רַחֵם חוֹבֵל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וּבְדֶרֶךְ אֶת שְׂנֵאֲנוּ וְתָן טָל וּמָטָר עַל פֶּתַח הָאֲדָמָה וְשִׁבֵּעַ
אֶת הָעוֹלָם כְּחֹל מִטּוֹבֶךָ וְדוּה נַע תִּבֵּל מַעֲשֵׂיךָ מִתְּנוּת יָדֶיךָ וְשִׁמְרָה וְהַצִּלָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַשְׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְּבוּאוֹתֶיךָ מִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פְּרִיעוּת וְתָן לָהּ אַחֲרִית
יִתְקַוָּה וְשׁוֹבֵעַ עוֹלָם וּבְרָכָה לְשָׁנִים הַטּוֹבוֹת בָּאֵלֶיךָ יְיָ מְבֹרַךְ הַשָּׁנִים תִּקַּע בְּשׁוֹמֵר
גְּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְנִשָּׂא מִסֵּךְ לִקְדָּשׁ אֶת כָּל גְּלוּתֵנוּ מִחֲרִיבֵי כְּפֹת הָאֵלֶּיךָ לְחִירוֹתֵנוּ בָּאֵלֶיךָ יְיָ מְבֹרַךְ
נְדָהי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַשִּׁבֵּה שׁוֹפְטֵנוּ בְּבִרְחָשׁוֹתַי וְיִשְׁעֵנוּ בְּבִתְחִלָּה וְהַסְרֵם מִנוּ יְבוֹן
וְאֶתְּהִי וּמַלְוֵה עֲלֵינוּ מַהֲרָה אֶתְּהִי לְבָרִיךְ בְּרַחֲמִים בְּצִדִּיק וּבְעֵשֶׂה בָּאֵלֶיךָ יְיָ מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ צְדִיקָה
מִשְׁפָּט לְמַשׁוּמְרִים אֶתְּהִי תִקְוָה כָּל הַמֵּינִים וְהַמּוֹסְדִים כְּדָגַע יִצְחָק וּמַלְכוּת זִיּוֹן
תִּתְקַוָּה וְתִשְׁבּוֹר מַהֲרָה בִּימֵינוּ בָּאֵלֶיךָ יְיָ שׁוֹבֵל אֵיבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים עַל הַצְדִּיקִים וְעַל
הַחֲסִידִים וְעַל גִּירֵי הַצְדִּיק וְעַל שְׂאֵרֵי עַמֶּךָ כָּל צִדִּית יִשְׂרָאֵל יְהִי רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתָן עֲבָדֶיךָ
כְּטוֹב לְכָל הַבּוֹמְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בְּשִׁמְךָ בְּטוֹחֵנוּ
זִלְשׁוֹתֶיךָ נִשְׁעֵנוּ בָּאֵלֶיךָ יְיָ מִשְׁעָן וּמִצְבֵּן לְצַדִּיקִים תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְהוֹשִׁעַ עֵדֶךָ
בְּקָרוֹב לֹאֲשֶׁר אֲבִיךָ וּבְנָה אֶתְּהִי בִּנְךָ עוֹלָם בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ בָּאֵלֶיךָ יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם אֶת
צִמְחָה דָּוִד מַהֲרָה תִּצְמַח וְקִיָּנוּ תִרִים בִּישׁוּעָתְךָ בָּאֵלֶיךָ יְיָ מִצְמִיחַ קֶרֶן הַיְשׁוּעָה שְׁמַע
קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוֹס וְרַחֵם עֲלֵינוּ יְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וְרַחֵם אֶת תַּפְלִיתֵנוּ מִלִּפְנֵי מַלְכֵנוּ רִיקָם
אֶתְּשִׁיבֵנוּ יְיָ אֶתְּהִי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל־פֶּה בָּאֵלֶיךָ יְיָ שׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה דַּעַת יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַמֶּךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂעִי יִשְׂרָאֵל הַעֲבֹדֵה לְאֱלֹהֵינוּ בְּתִיךָ וְאִשָּׁה יִשְׂרָאֵל וְתַפְלִית מַהֲרָה בְּמַהֲרָה
תִּקַּח לָנוּ בְּלִצְוֹן וְתִרְדֵּה לְרַחֵם וְתִמְדֵּה עֲבָדֶיךָ יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ יִתְרַצֵּנוּ וְתַחֲזִיק עֵינֵינוּ בְּשִׁבְרֶךָ
לְחִיוֹךְ כִּי יִיָּן בְּרַחֲמִים כְּמִיָּה בָּאֵלֶיךָ יְיָ הַמְּחַיֵּה לְשִׁמְחָה לְפָגְרִים מֵתִים וְיוֹדֵם אֲנַחְנוּ

בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ

לך שחתה הוא יְשֻׁאֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ חַבּוּתֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ כּוֹגֵג יִשְׁעֵינוּ חַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר כּוֹדֶה
לך וְנִסְמַר תְּהַפְּתֵךְ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּדִים בִּדְרֹךְ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְקוּדוֹת לך עַל נִסְיֶיךָ וְעַל
כַּפְלֵאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁכָּל עֵת וְעֵת עֹלָם וּבִקְרֵי וְעַל יָמֵינוּ הַטּוֹב כִּי לֹא רָחֵמְךָ הַמְרַחֵם
כִּי לֹא יִתְמוּ חֲסִידֶיךָ כִּי כָל הַחַיִּים יִהְיוּ חַתְּשֶׁמֶךָ הַגָּדוֹל כִּי טוֹב הָאֵל הַטּוֹב בָּא יְיָ הַטּוֹב
שֶׁמֶךָ תָּמִיד זֶלַךְ נִחָה לְהוֹדוֹת "שֵׁם שְׁלוֹם טוֹבָה וְבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כּוֹלֵנוּ כֹּחַ בְּאֵחָד בְּאֵחָד פֶּכֶךְ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ
תּוֹרָה וְחַיִּים וְהַבְּרָכָה וְחֶסֶד צְדִיקָה וְרַחֲמִים בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבַדְּכֵנוּ וּלְבִדְךָ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם בָּא יְיָ הַמְבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם "אֵמֶן" יְיָ לְרַצּוֹן
אֱמֶרֶךְ כִּי וְהַגִּיז לָבִי לִפְנֶיךָ יְיָ צוּרֵי אֲבוֹתַי "תָּם יִתְחַכְּרוּן אֲמַעֲמֶה עֲנִי מִדֹּאגָהִם
מִן אֲעֲלֶה כָל וְאַחַד תִּלְאֹת כְּטוֹאֵל וְדֹחֵה" וּבְעַד רֹאךְ יִתְקַדֵּם שְׁלֵיחַ צְבוּר יִתְנֶה אֲעֲלֶה בְּצוֹת
עַל לִכְנֹג וְחֶגֶב מִן לֹא יִחַס וְאֲגַמִּיעַ וְקוֹף יִסְמְעוּן וְיִגִּיבוּ אִמֶּן אַחֵר כָּל בְּרָכָה וּבְדִבְהֵם
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן יִשְׂרָאֵל וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל יִשְׂרָאֵל
כֹּחַ בְּמִגְדָּלֵהֶם" אֶתֶּה גְבוּר כֹּחַ בְּמַחֲיֵה הַמֵּתִים" וְשֵׁץ לְעוֹלָם מְבוֹרָךְ בְּרַכָּה שְׁשִׁית
בְּנוֹסַח זֶה יְקוֹל כְּקִדְשֶׁךָ וְנִדְרֵיֶךָ וְנִשְׁלֵשׁ לֹא קִדְשָׁה מִשְׁוֹלֶשֶׁת כְּדָבָר שֶׁאֵל עֲלֵיךָ נִתְּנָה
וְקִדְשָׁה זֶה הֵלֵךְ וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מֶלֶךְ לִלְהַאֲרֹץ כְּבוֹדוֹ "כְּבוֹדוֹ הוּא
וְגִדְלוֹ מֶלֶךְ הָעוֹלָם כּוֹל וְשֹׁמֵר וְשׂוֹמֵר זֶה לֵּדָה אֵיךְ מִקֹּדֶם כְּבוֹדוֹ "מִשְׁבָּחִים וְהוֹמָדִים
בִּדְרוֹךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ מִמְּקוֹמֶךָ מִלְכֵי וְתוֹפִיעַ וְתִתְנַשֵּׂא וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲפִים אֵנוּ
לְךָ מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְיַת דָּוִד וּבִימֵינוּ תִשְׁכֹּן תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יִשְׂרָאֵל
עַד יִדְרֹךְ וְיִדְרֹךְ וְיִדְרֹךְ כְּלָלִים וְעֵינֵינוּ תִּרְאֶינָה בְּמַלְכוּת עוֹלָם כְּדָבָר הַלְּמוֹד בְּשִׁיר קִדְשֶׁךָ
עַל יִדְרֹךְ עַד יִדְרֹךְ מִשִּׁיחַ צִדִּיק יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הִלָּלוּ יְיָ לְדוֹר
וָדוֹר גָּדוֹל גְּבוּר וְלִבְעֵת כְּלָלִים קָדוֹשְׁתְּךָ נְקִדִּישׁ שֶׁבִּיחַ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמּוֹשׁ כִּי
יֵלֵךְ מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֶתֶּה" אַחֵה קָדוֹשׁ כֹּחַ בָּא יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ" וְהִלֵּךְ בְּמֹלֵךְ חֵינוּ
מִמְּדָר מִצִּדִּיק כְּחֹזֶר אֵל אֱמֶר כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֶתֶּה בָּא יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ
בְּעֵת שְׁאוֹמֵר שֵׁץ וְקִדְשָׁה זֶה הֵלֵךְ אֶתֶּה אֱמֶר כָּל הָעַם עוֹבֵן קִקֵּץ יְיָ צְבָא
מֶלֶךְ הָאֵל כְּבוֹ" וְכִשְׁהָא אֱמֶר אֵיךְ מִקֹּדֶם כְּבוֹדוֹ הֵן עוֹבֵן מִשְׁבָּחִים
וְחוֹמַ בְּלִיג" וְכִשְׁהָא אֱמֶר בְּחַיֵּינוּ וּבִימֵינוּ עוֹבֵן אֱמֶן" וְכִשְׁהָא אֱמֶר מִשִּׁיחַ צִדִּיק
הֵן עוֹבֵן יִמְלִיךְ יְיָ לְעוֹלָם בְּזוֹ לְדוֹ וְדוֹ הֵלֵךְ" וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁעֲנִין הַצְּבוּר שֵׁץ עוֹבֵה
עֲמִהֵן וְכִי יִגְבִּיהַ קוֹל בְּעֵת שֶׁהֵן עוֹבֵן עֲמֹן" וְכִשְׁיִשְׁלֵם בְּרַכָּה זוֹ אֱמֶר חוֹמַ כֹּחַ
וּמִשְׁלֵם עַל הַסִּדֵּךְ הֵן עוֹבֵן אֱמֶן אַחֵר כָּל בְּרַכָּה וּבְרַכָּה" וְכִשְׁיִגִּיעַ לְמוֹדֵי וְיִכְלוּ
כָּל הָעַם כּוֹדֵעִין וְאֱמֶר **מוֹדִים דְּרַבְנָן** וְזֶה מוֹדִים חֲכָמֵנוּ לְךָ שְׁחַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֲבוֹתֵנוּ

ודוראית לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו כח תחינו ותהנו ותאסוף
 גלותינו להצוות קדשך על עולמו נגודים לך בלהותיות בעל פאלי וצלש
 יא וכל ניה להיות פכחיתו אלהים אגמעה וצפה **ברכת כהנים**
 עגד אן יצל שך דצה במיע אלהים ידי פכחיתו ינתקל מן
 מוחצעהם ויכלעון ארוב קבאת שך ווקת אן ינקלן ארגלהם ללאשי יקולון יהי
 רצון מכפניך יי אלהינו שתהיה הברכה שציינתנו לבדך את עמך ישראל ברכה שלמה
 ואל יהי בה מכשול ועין מעתה ועד עולם תם יסתק ימו אל אקבלה וגוההם אל
 אהיכל וקפאהם אל שץ ומצאבעהם תכון מכפופה פי וסט אידיהם אל אן יתם שץ
 מודים וחיניך יבארכו אלהים הרה אברהם ב"א יי אמה אשר קדש בקדשותו
 של אהרן וצונו לבדך את עמו ישראל בברכה אן עונן חמן תם ידיו וגוההם אל
 מצס וימו מצאבעהם וידפנו אידיהם קבאת אכתאפהם ויבתדו יבארכו אגמס אן כאן
 כהן ואחד פקט יבתדו ויקול מן נפסה יברכך ואן כאנו אנתק או אכתל יקול עליח צבור
 בלאבתדא כהנים והם יצבו יברכך ויקריהם כלמה כלמה והם יצבון מתלה אל אן יפלג
 אפיקוק לאוול והעם עמן חמן וייגע שץ יקריהם אפיקוק אתאנ והעם עונן חמן וכדאך
 אתלת תם יבתדו שליח צבור ויקול שים שלום כו ובעד דאך ירדו אלהים ומהם אלהים
 ויזמו מצאבעהם וקפון פכחיתו אל אן יפלג אעלה וידגעון למוחצעהם וענד אן ירדו
 וגוההם אל אלהיכל יקולון עשינו מה שגדית עלינו עשה עמנו מה שהבטחתנו
 הישקיפה מנעמן קדשך מו השמים וברך את עמך את ישראל ואי כניסה לסיל פיה
 כהן בתי עגד אן יצל שך וכך נזה להיות יקול אלהינו ואלה אבותינו ברכה
 המשלשת בתורה החמורה מפי אהרן וצנו הלהנים עם קחשיך באמור יברכך יי
 וישמחי יי אר יי פני איד ויחנך ישא יי פניו איד וישם כל שלום וסמו את שמי על צב
 ישאלאנ אכלכס שים שלום כו עד עמו יע' בע' תם יכלס שץ ויקגד וצפה סגורה
 אן יצע רכבתה אסרא כסבילהא אר הן קעד ויטוי רכבתה אימן פוקהא כקבילה אר
 הן בדרך פכון כלצצה באתי ואנצב גאס וכדאך יפעלון אגמעה מתלה ויקולון עמי סגורהם
 כל ואחד לרוחה רחום וחנן חטאנו לנכך רחם עלינו כפניך חני כול עומשתחורה ומתחנן
 אדון העולם אלהי האלהים ואדוני האדונים כי לא על צדקותינו אנוצו מפלים תחלכוכנו
 לפניך כי על רחמיך הדבים מה נאמר ליי מה נאמר ומה נצטדק חטאנו ערנו הלשענו
 ומרדנו וסור ממצותיך וממשפטיך לך יי הצדקה ולכו בשת הפנים השחלו פנינו לפני
 השמתינו ונכפפה קומתינו מהנ עונותינו אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש אלהי
 בעתי ונכלמתי לזהם אלהי פני חלך כי עונותינו רבו למעלה ראשו ושמתינו גולה עד
 לשמים אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה למען שמיך כמו שהבטחתנו עליך נביאך

למען שמע אהרן אפי ותהלתי אחטם לך לבגותי הרי יתיר לא למענכם חני עושר
בית ישורא כי אם לשם קדשי לא לכו יי לא נג כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך
למה יאמרו הגוים היה נא אלהי האם אנה קי איתפג א קשי העט הזה וא לשענו אל חטאתו
סלח נא לעין העם הזה כגודל חסדיך וכאשר נשחתה לעם הזה ממצרים ועד הנה למען
שמך יי וסלחת לעונם כי רב הוא יי שמענה יי סלחה יי הקשיבה ועשה חסדך לחסדך למענך
אלהי כי שמך כקרא על עירך ועל עמך ופיקוקים חלו הן הנקראת בפילת פנים
ונהבו העם להתחנן אחד בפילת פנים כשמוגבין פשהן מק הכריעה בפיקוקים חלו מתחיל
וחזק חבינו מלכינו חבינו אתה חבינו מלכינו רחם עלינו ואמרנו לא נדע מנה
לעשה כי עליך ענינו זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה חסדך לכו עוונות
ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי ראונו מאד קומה נשחתה לנו ופדינו למען חסדיך יהי
חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך אם עונות תשמך יה יי מי יעמוד כי עמך הסלחה למען
תולא יי הושיעה המלך יענינו ביום קדמינו כי הווי ידע יצרינו זכור כי עפר אנחנו ועליו
חנה ישענו על דבר כבוד שמך והעלינו וכפר על חטאתינו למען שמך תם יקום
שם ויקח יגדל אי ואמרו אמך תם יקולון והם גלוס ושם ואקף והו רחום תהלה לדוד
אי וברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד ויקול שם

סדר היום

ובא לציון גואל ולשב כשע ביעקב נאם יי וזאת חת בריתי
יי רוחי אשר עי ודבר אשר שמתי בפיך לא ימוש מפך ומפי דעך ומפי דעך דעך
אמר יי כעתה וכו' עולם וחתה קדוש יושב תהלות שרא והלא זה חל זה ואמר קדוש
קך יי צבאות מלך כל הארץ כבודו ומקדשך חן מדין ואמר קדוש בשמי מלך בית
שכינתה קדוש על ארעה עובר גבורתיה קדוש בעלם עלמא יי צבאות מלך כל הארץ
זיו יקריה ותשחט רוח ואשמע אחרי קול דעס גרול בלון כבוד יי ממקומו ונפלת
רוחא ושמתה בתי קל דיע סגי דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי מחדל בת שכינתה
יי ימלך לעולם ועד יי מלכותיה לעלם ולעלמי עלמא

יי חלי אברהם יצחק וישא אבותי אשמה לאת לעולם לזכר מחשבות לבב עמך והכן
לבבם חליך והווי רחום יכפר עון אלם ישחית זהרבה להשיב אהם ולא יעיר בלחמתו כי
אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך צדקתך צדק לעולם ותולתך חמת מע חל
כמוך נושא עון ועובר על פשע לשאלית כהלתו לא החזיק לעש חמ כי חפץ חסד רחום
ישוב ילחמינו יכבוש עונותינו ותשליך בנצולות ים כל חטאתם נתן חמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם ברוך יי יום יום יעמס לנו האל ישועתינו
סלה יי צבאות אשרי אדם בוסח בך בריך חלינו ברוך חלינו ברוך בוראנו
לכבודו שחידלנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת עלמשה רבינו עולם נפאע
בתוכנו היחמך יתן לבנו לתלמוד תורתו ויתן בלבינו אהבה ויראתו לעשות רצונו

כדצונו ולעבדיו בליבב יאלם ובנפש חפצה למען לא כגעלדיק ולא נלד לבהלה כן יהי
דען מלפנך יי אהצו שנחיה לשמור הקיך בעולם הזה וכלימות המשיח כדי שנמלה
ונרש טוב ליי העולם הבא למען חמדך צדק ולא ידום יי אלדי לעולם חודך יהיו
לדען חמדי כ והגיון לבי לפנך יי צדי וגואל תם יקרו מזמור דאך איהם ובעדה
לדוד חלבי וזהו נוסח הנכל
מזמור יום ראשון לדוד מזמור
ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה
ועל נהרות יבוננה מי יעלה בהר יי ומי יקום במקום קדשו נקי כפים וצל לצב אשר
לא נשא לשיא כפשו ולא נשבע למלמה ישא בלטה ממת יי וצדקה מאליה ישעו
זה דוד דורשיו מבקשי פנך יעקב סלה שמו שעדים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יי עוז וגבור יי גבור מלחמה שמו שעדים
ראשיכם וטאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יי צבחות הא
מלך הכבוד סלה שיר מזמור לדוד קדש
ליום שני
בדול יי ומחלל מאד בעיר אהינו הר
קדשו יפה דוד משוש כל הארץ הר ציון
ידבתי צמק קדית מלך רב אהים בארמנותיה כודע למשגב כי היה המלכים נועדו עמו
יחדו המה האו כן תמיהו נכחלו כחצו העדה אחזתם עם חיל כולדה בדוח קדים תעבר
הנוות תרשיש כאשר שמענו כן לאינו בעיר יי צבחות צעיר אהינו אהים יבוננה עד
עולם סלה דמינו אהים הצדיק בקצב היכלך כשמך אהים כן תהנה על קצוי ארץ
צדק מלחה ימיתך ישמח הר ציון תבלנה בנות יהודי כמג משפטך סבו ציון והקופה
סמך מגדלה שירתו לבכם לחילה כסגו ארמנותיה למען נשמרו לדוד חדרון כי זה חללים
אלינו עולם ועו הוא ינהגינו נגל מות
ליום שלישי מזמור
בחסד אהים נצב בעדית אל בקרב אהים ישכב
עוד מתי תעכפו עיני
יפני רשעים תשאו סלה שפטו אל דיתם עני ורש הצדיקו פלטו אל האציון מיד רשעים
הצילו לוי ידעו ולא יבינו בהשפחה יתהלכו ימיו כל מוסדי אלף אע אמלתי חללים
חתם ובני עליון כלכם אכן כהנים תמותו וכאחד השירים תפולו קומה אהים שפטה
הארץ כי חתה תנחל כלל הגוים
ליום רביעי אל נקמות הופיע הנשא שופט הארץ השב גמול
על גאים עני מתי רשעים
יי עד מתי רשעים יעלוזו יביעו ידברו עותק יתחמה כל פועליו חן עמך יי ויכאו
ונחלתך יענו חלמה וגר יהרגו ויתמנים ילצחו ויחמלו לא ירחיה ולא יבין
אלהי יעקב בינו ביעלים געם וישללים מתי תשכילו הנוטע חוזן הלח ישמע חם
יוצר עץ הלא יביט היוצר גוים הלח יוכח המלמד אדם דעת יי יודע מחשבות אדם
כי המה הצל אשר הגש אשר היסדנו יה ומתורתך תלמדנו להשקיט לו מימי רע
עד יכלי להטע שחת כי לא יכונן יי עמו ונחלתו לא יעזב כי עד צדק יצא נח

משפט ואחריו כל ישרי לב מי יקום לי עם מעשים יתקב לי עם פועלי חן ללי
יני עזרת לי כמעט שבנה דומה כפשי חם חמדותי מטה רגלי חסדך יני יסעודתי
סדעפי בקדשי תגחמך ישעשענו כפשי הי חסדך כסוד הוות יחד עמל עלי חק יגדו
על כפשי צדיק ודם נקי ירשינו ויהי יני לי למעגב ואהי לצור מחסי ויעב עליהם חת
אונם ובריתם צמיתם צמיתם יני אהינו

ליום חמישי

על הגתית לחסד הרענו לחלים עזינו הרענו ללאהי יעקב שמו זמיר
ותלו תם כבוד נעים עם נבל תקעו בחצוצ שופר בכסה ליום חגינו כי חק לשרל הוא
משפט ללאהי יעקב עלות ביהוסף שמו בצאתנו על ארץ מצרים שפת לא ידעת השמע
הסירותי מסבל שכמו כפיו מאור תעבדנה בצרה קראת ואחלצך הענך בסתם לעם
אבדך על מי מריבה סלה שמע עמי ואעילה בך ישראל חם תשמע לי לא יהיה בך
אל זר ולא תשתחוה לאל נכר אנכי יני אהיך המעלך מעלך מצרים הרחב פיך ואמלטהו
ולא שמע עמי לקול וישאל לא אבה לי ואשלחהו בערירות לבם ילכו במועצותיהם
לו עמי שומע לי ישאל בדרכי יהללו כמעט חויביהם חכניע ועל צדיהם אפיצ ידי
מעשיו יני יכחשו לו ויהי עתם לעולם ויחללו מחלל חטה ומצור דבש השביעך
יני מלך גחות לבש לבש יני עוז התחלל

ליום ששי

אף תכון תכלכל תמוט ככון כסאך מאז מעולם אתה נשאו כהדות יני נשאו כהדות יני נשאו
כהדות קולם יני נשאו כהדות דכים מקולות מים רבים אדירים מעבלי ים אהיר במרום
יני עדותיך נאמנו מאד לביתך נאזה קדש יני לארץ ימים

ליום שבת

מומור שיר ליום השבת כל נמח סכרסמה פי צלוח אסבת בעון אלהי ופי
אשר מומור ואף איום כיץ מזה אהפק וזהו המזמור שקורין חותנו אחר ממד
מומור של כל יום ליום אהליך יני כפשי אשא אלהי בך בטחת אל אבשה
אל יעלצו אויבי לי גם כל קוויך לא יבשו הבוגרים ריקם דרצך יני הודיעני א
חורחותיך למדני הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום
זכור רחמיך יני וחסדיך כי מעולם המה חטאות נעורי ופשעי אהזכור כחסדך שר
לי אתה למענ טובך יני טוב וישר יני על כן יורה חטאים בדרך ידרך עגוס באשפט
יילמד עכוס דרכו כל אחוזת פי חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו למען שמך יני
וסלחת לעונני לבהוא מי זה האיש ילא יני יודנו בדרך יבחר נפשו בטוב תגל
ודענו ילש ארץ סוד יני ליראיו ובריתו להודיעם עיני תמיד אל יני כי הוא יצא
מלשת רגלו פנה אל וחני כי יחד ועני חני צרות לבבי הרחיבו ממצוקי ודני
הוציאתי רחה עני ועמלי ושא לכל חטאותי רחה אויבי וברושנחת אמל עמו
שמרה נמשי והעילני אבוש כי חסיתי בך תום וישר ירוני כי קויתיך פלה אהמח

[illegible]

למדת על כן יי' אלהינו בשכבנו ובקומינו נשיה בחקי רצונך ונשמח ונעלה בודרי
תורתך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ומהבתך ומהלתך
לא תסור ממנו לעולם ועד כי היא עטרת ראשינו ותפארתנו סלה בא יי' חוהב חת
עמו ישראל לעד וקולן שמעיש כו' עד חני יי' אלהיכם ואומ' שצ יי' אלהיכם אמת
ברכה ראשונה של אחר קריית שמע אמת ואמונה כל זאת
קיים עלינו כי הוא יי' אלהינו ואנחנו ישראל עמו אמת מלכנו ואפס
זולתו הפודינו מיד מלכיהם הגואלנו מכף כל עריצים האל הנפרדע לנו מזרינו והמטלם
גמול לכל אויבי נפשינו השם נפשינו בחיים ולא נתן למוט הגליון המדריכינו על צמות
אויבינו וירם קרנינו על כל שונאינו האל העושה לנו נסים ונקמה בעלעיה אודמת
ומופתים באמת בע חם המטה בעברתו כל בבורי מצרים ויוצא ישראל מחורבם לחיות
עולם המעביר בנו בין גזרי ים סוף זאת רודמיהם זאת שונאיהם ביהומות טבע וחובנים
את גבורתו והודו ושבו לשמו ומלכותו בדצון קבלו עליהם ועלו שירה בשמחה וצד
אמרו כולם מי כמכה צלם יי' מי כמכה נאמר בקדש נאמר תהלות עושה קלא יי' ימרוך
לעולם ועד ואמר גואלנו יי' צבאות שמו קדוש ישראל ברוך חתה יי' באל ישראל
השכיבנו יי' אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו
ברכה שנייה להחיים ולשלום ופליס עלינו סופת שלומיך ותקנו בעצה טובה
מלפניך והגן בעיינו ושמרנו והצילנו מכל דבר רע מפחד היום ומפחד הלילה ושבור
השטן מלפנינו ומחורינו ושמור ציתנו וצואינו כי שומרינו ומצילינו אתה וצנן כנפך
תסתירנו כדבר שנ הזה לא ינים ולא יישן שומר ישראל ברוך שומר עמו ישראל לעד חמן
ברוך יי' לעולם אמן ואמן יי' מלך יי' לעולם אמן ואמן ואלה כל העם איתנו על פניהם
ויאמרו יי' הוא האלהים יי' הוא האלהים הושיענו אלהי ישעינו וקבצנו והצילנו מק הגנים
להוציא לשם קדשך להשתבח בתהלתך כי לא יטוש יי' את עמו בעבור שמו האל
כי הוא יי' לעשות אתכם לו לעם ועלו מושיעים ביד ציון לשפוט את הר עש והיתר
ליי' המלוכה והיה יי' למלך עכצל האדן ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד אלהי
שבעמים קיים שמך וזכרך ומלכותך עלינו תמיד בידך אלקיד נפש החיים ונפש הנעים
אשר בידו נפש כל חי ורוח כלבשר חיש בידך אפקיד לוחי פליית איתי יי' אל אמת
ואמתנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם כלור ודור בספר תהלתך יי' הצילה נפשי
משפת עקר מלשון רמיה ישראל בושע צני תשועת עולמים לא תבוש ולא תכלמו עד
עלמי עמי יהי יי' אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל העצבים ואל יטשנו להטות
לצבנו אלו כל צאת כל דלכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר ציה את אבותינו
כל הנשמה תהלל יה הללו יה ברוך יי' ביום ברוך יי' בליל ברוך יי' צדק ברוך יי'

בערב בריך יי בשכנינו בריך יי במקמינו תמיד כהלכך סלה ונשיה באמונתך ביי
המולך בכבודו וקיים תמיד ימליך לעולם ועד אמן תם יקול קדיש ויקומנו יצלונו
יט ברכות בריך פרגו יקול קדיש ובתרא ועלנו כל שבת ונסטרין לשלום

צוה איחיד יבתד יקרא אשירוע ולאמיחת אי כי חנני לופחיק
ברכי נפשי חנני המבורך ביהלל ויבחי בליתר ולא גיב
אקדושה כל יקול כולם כחאי עונם בידאה ואומרים כלל ברוך געמיותכו עד גלא
ישראל תם יקום יצלי יט ברכות הדי חנני כחטרה האדי ולסמון דרבה גיר
מתלגלה אמא חנני חצל לה שגלבל חנני חנני תלגבלת אלסמון פיצלי גדחשונות וג
אחרונות וברכה אחת באמצע תעם יג ברכות אבאקיות ודי הדיה הביניכו
יניאליכו לרעת דרפיק ומולאת לבנינו ליראתיך לסולח היה לנו להיות גחונים דחיקי
ממכחוב ורשנינו ושכנינו ברחמי הרעיק ונמוצים מחרב תקבץ והתועים ברעתך
ישפטו ועל הרשעים תניף ידך וישמחו צדיקים בבנין עילך ובתקון הכלל ובהצמחת
קדן לדוד עבדך ובעריכתך לבן ישי משיחך טרם נקרא ואתה תענה טרם נדבר
ואתה תשמע כי אתה שומע תפלת כלפה ביי שומע התפלה רצה כל ולא יצלי
הבינינו כי לילה מלכ אטבת ואעדי לכוני יחזק חנני ידבר אהבדנה בחונן הדעת וכולך
פי חיים טלבת אהב אהבטאר לח יצלי הבינינו לחנה ידבר ותן טל ומטר פיאצלוה
ובחיקי אהבם מת מת חצל לה שגלבל פיאצלי הבינינו וליס פיאצלי גמח

שאלת מטר

פלתעלם חנה מכתלך פאלעלם
וצפה דאך
אן ארץ ישראל יגיבו ותן טל ומטר בברכת השנים מן
סאבע מרחשון אלפסח ומנו אלפסח אל סאבע מרחשון דחיי ידור יגיבו ברכת השנים
על הדגה אנסכה ברכינו יי אהיג בכל מעשה ידינו וברך את שנותינו בטוב
רצון ברכה ונצב פשעם הפונות ביי מברך השנים וחמלי בכל ומצדים חסד וצדקה
יגיבו בטל רצון מן אפקחלי תמים סתן יום מן תקופת תשרי ומן יום ואחר וסתן מן
אתקופה יגיבו ותן טל אלפסח ואמא אמואצע אדי חוזן אמפאלהם בחיחם אקיאן
כלימן ואלהנר יצלו ברכינו חיים בחיחם אשתא וקיאן ושידו כי חיים ותן טל פ שמעקלנו
טול חיים חאגתהם לאמטר ויקת דאך פי הדגה אמואצע מן חחלא אלפסח לי לסוכה
ובער מע יחם איחיד צלחתה יכטא לי וראה ג כטא ויסגד ויקול לפנדאנ
כודע וידע דאסה וקול ואכחנן לח נדע והוא דחאם תהלה לדוד ובח לעצמו ומדלג הקדושה
יקורא מגמור חותו היום ולידוד אף תם יקול בריך שמיא דקודשא בריך הוא לעילא לעלמא
מכל ברכת שמיא כל חתקבל עליו כל עושה שלום ופי אמונה והו דחוסתה לזיו יט
ברכות כפטיך יט כודע אנוחנו לאנדע בריך שמיא כל וצלוה אעשי והו דחוס ברכי נפשי ואמערב
יט ברכות בריך שמיא ובלש קליל וינדר כמלת צלוה אחול לאגמע טלמאר כתבע דאך

קידוש ליל שבת כשגומדין התפלה בבית הכנסת הולכין לבתיהן

ולוקח בוס שהוא מחזיק רביעית ומדיחו מבגדים ושופטו מבחחן וממלאהו יין
 וזוחזו בימינו ומגביהו מן הקרקע טמא ומקדש מעומד ומתחיל לקרות יום השש
 ויכלו העמים והאריז וכל צבאם ויכל אלהים צביון העצביעי מלחכתו אשר עשה ועבדת
 ביום העצביעי מכל מלחכתו אשר עשה ויצרך אלהים את יום העצביעי הקדש אותו כי זה
 שבת מכל מלחכתו אשר ברח אלהים לעשות בליל שבת בורא פרי הגפן ובעל הארץ
 קדוש היום והו' בליל יין אמה אשר קדשנו במצותיו ולצד לנו ועבדת קדשו בליל שבת
 וברצון הגבילנו זכרון למעשה בראשית תחלה למקראי קדש זכר ליציאת מצרים
 כי בנו בליל שבת וזאתו קדשת מכל העמים ועבדת קדשך בליל שבת וברצון הגבילנו בליל יין
 מקדש השבת יישרבון קדש לקידוש והדי לקידוש מצוה מן התורה וכל יגסלון
 חידיהם ויתנחול לגיפין יבדך המוציא ויאכלון ואין להם יכון מעה גם פיגסלון חידיהם
 אלה ויתנחול לגיפין יבדך המוציא ויאכלון ויצרך המוציא ויאכלון במצותיו ולצד בנו
 ואין להם יכון מעה לל גס ולצפת מחמשת מיני דגן אלא מעי קטניות כגון חורז ודורזן
 מקדש חפ בדברים ומוכר שם ומלכות שמצות עשה מן התורה לקדש קדוש היום
 ואין הקידוש על הפת או על היין אלא מדברי סופר זל

תפלת שחרית

משכימין לבית הכנסת וקורין המזמורות ומברכין
 לפניהן ולביתיהן ומסיפין קודם יהי כבוד ממור שיר ליום השבת ומיסיפין קודם ישתבח
 כשמיגע על כל ברכה נקח זה נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ודוחב
 בעד כל תפארת ותהלה את זכרך מלכינו תמיד לדור ודור מעולם ועד עולם אתה הוא
 הא ומכל ערך אין אלהים ואין מלך בוא ומושיע בכל עת צרה וצוקה אלא אתה פודה
 ומציל מפרגס ומרחם אלה כל הבריות ארון התולדות המהלל בליל שבת המסוגל עולמו
 בהסד ובריותיו ברחמים רבים ויין אלהים אמית לא ינום ולא יישן המפענח בעלמים
 המשיח אלמים המעורר ישעיה המקיץ רדומים הסומך נפלים ודופא חולים ומעיר
 חסודים וכל אפסו מודים ואר פינו מליו שירה כים ולשוננו לנה כהמון גליו
 ושתותינו שפח למרחבי הליקיע ועינינו מאחירות כשמש וכילח וידינו פרוטות כנשר
 שמים ורגלנו קלות כחילות אין אנו מספקין להודיות לך יי אלהינו ולצדך ארעאך
 מלכינו אכלו על אחת מאלף אלפים ורוב ליצבי לבבות פעמים הסובות שעשיר
 עמנו ועם אבותינו מלפנים ממצרים גאתנו יי אלהינו מבית עבדים פדיתנו בלעב
 גנתנו ובשודע גדול כלכלותנו ומחלצותנו ומדבר מלכותנו ומחלצים לעים
 רבים רבוננו מלכינו ועד הנה עמלנו להמק יי אלהינו ולא עזבנו חסדיך על פן
 איברים שפלגת בנו ולוח ונשמה שגפית באפנו ולשון אשר שמת בתוך פינו הן הן
 ברה יורו כך ויברכו את שמך יי אלהים על רוב נסי פלאיך כיכל פה לך יודה וכל

לשון כל תשבח וכל עין איך תצפה וכל ברוך לך תכלע וכל קומה לפניך תשתחווה
 וכל הלבוש ירחוק והקלבים והפלות ימלוך לשמך כדבר שכל עצמותי תאמנה
 יי מי כמוך מציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגדלו ועמי רננו צדיקים צניע
 לשלום באוה תהלה בפי שמים תת ל ומה וברברי צדיקים תת ב לך
 וכלשון כל חסידים תת ק דש וברלב ק דושים תת ה לל ובמקלות לרצות
 עמך כל בית ישראל יתפארו שמך יי אהינו שכן חובת כל היצורים לפעך יי אלהינו
 להודות להלל לשבח לפאר להודתם לגדל ולהאדיר ולנצח על כל דברי שירות זמירות
 תושבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ישתבח שמך כן וקלון שירתהם עד כח
 יי רפחך ואחר כך

זר הש
 מוס
 על
 יחק
 ודבק

בוסח יוצר של שבת
 הוא שלום ובורא
 יאמרו חן קדוש פני הכל ילוממוך סלה יוצר הכל האפותה בכל יום דלות שגרי
 מורח ובוקע חלונ ריקע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה בריא ומאיר
 לעולם כולו וליוצבין שכלא במדת דחמים המאיר להאדיר ולרין עליה המאיר טובו
 בכל יום יום כן מה לבו מעשך כן עד מטגב בעצמו חן עדוך קי ואין זולתך
 אפס בלתיך ומי דומה לך אין עדוך לך יי אהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכינו
 לחי העולם הבא אפס בלתיך בואינו לימות המשיח ומי דומה לך מושיענו לחיית המיתם
 אל ארון על כל המעשים בלוח ומצורך בפי כל העשמה גדלו וטובו מלא נעלם
 דעת וחכמה טובים חותנו המתגאה על חיות הקודש ונהדר בכבוד על המלכה דעות
 ומישור לכל כסאו חסד ורחמים מלא כבודו טובים מאורות שכלא אהינו יצרים בדיעת
 בבינה ובחשכל כח וגבורה לתן בהם להיות מושלים בקרב תכל מלאים זיו ומפלים נגה
 נאה זיום בכל העולם שמחים בצאתם ששים בבואם עושים באימה רצון קוניהם פאר
 וכבוד כותנם כשמו צהלה ורעה לומר מלכותו קרא לעמש ויגלח אור לחה ואת תקיץ
 צורת העלמה שבה יתנו לו כל צבא מלום תפארת וגאולה שלפים ואופנים וחיות הקדש
 לאל השם שבת מכל המעשים וביום השביעי כח ונתעלה וישב על כסא כבודו תפארת
 עטה ליום המנוחה עונג קרא ליום השבת זה שיר שבה של יום השביעי שבו שבת אן
 מכל מלאכתו ויום השביעי משביח ואומר מזמור שיר ליום השבת לפי כך יתאדור לא
 כל יצוריו שבה ויקר וגדולה וכוונת יתנו למלך יוצר כל המנוח מנוחה לעמו
 ישראל ביום שבת קדש שמך יי יתקדש ודכרך יתמאר מלכינו בשמים ממעל ועל
 הארץ ועל כל שבה מעשה ידיך ומאורות השם יתאדור סלה תתברך
 לעד עורינו וכו' ויתם כסביל אכול עורגל וישל ועומד ומתפלל בלחש מגן ומחיה
 הא הקדוש וברכה אמצעית של שחרית שבת וזו היא

מפחד

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ כִּי עָבַד נַאֲמָן קִרְאָתָּכֶן כָּלִיל תַּפְאֶרֶת בְּחַשְׁוֹ נִתְּנָה לוֹ בַּעֲמָדוֹ
לִפְעֹךְ עַל־הָרִי סִינַי שֶׁנִּלְחַת חֲבֵנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ וְכָתוּב בָּהֶן שְׁמִילוֹת שִׁפְתָּי וְכִי לִתְנוֹב בִּי
בְּתוֹרַתְךָ וְשִׁמְלוֹ בְּנִי יִשְׁאֵל אֶת הַשִּׁבְתָּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַשִּׁבְתָּ לְדִלְתָם בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲוֹת הָיָה לְעוֹלָם כִּי שֶׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְכִי הַשִּׁבְתָּ
שִׁבְתָּ יִינָפֶשׁ "וְיִשְׁמַח בְּמַלְכוּתְךָ מִלְכֵינוּ שׁוֹמְרֵי שְׁבִית ד' לֹא קוֹדֵשׁ עוֹנֵג עִם מַקְדָּשׁ שִׁי
שְׁבִיעִי "אֵל אֱלֹהֵינוּ רָצָה בָּנוּ כֹּא רָצָה מוֹדִים שִׁים עֲלֵנוּ" וְחֹזֵר שִׁי וְתַתְּכֵל
בְּקוֹלָם שֶׁבַע בְּרָכוֹת וְאוֹמֵר בְּקוֹדֵשׁ חֲלֹק אֶתֶּה קָדוֹשׁ "וְאוֹמֵר בְּרִכַּת כְּהֵנִים וְגוֹמ' הַתְּפִלָּה
וְאוֹמֵר קָדִישׁ וְתַתְּכֵל וְמוֹצִיא סְפֵר תוֹרָה וְקוֹרֵן בּוֹזֵבֵי אָדָם חֵן פּוֹחֲתִין מֵהֶן אֲבֵל מוֹסִיפִין
עֲלֵהֶן וְהַשְׁבִּיעִי שְׁקִירָא בְּתוֹרָה הוּא שֶׁמִּפְטִיר בְּנִבְיָא "וְנִהְיָ שִׁי הָיָה אַחַד עוֹמֵד וְקוֹלָא ג'
פְּסוּקִין מִסּוֹף הַפָּרָשָׁה וּמִבֶּרֶךְ קוֹדֵם קְדִישָׁה בִּשְׁתֵּי וּמִבִּיט לְמָקוֹם שֶׁהוּא קוֹרָא בּוֹ וְחֹזֵר אֹמֵר
בְּרָכוֹ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ "וְהֵן עוֹנֵן וְגַם הוּא עֹנֵן בְּלוֹךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד" וְחֹזֵר
הַקּוֹדֵשׁ וְאוֹמֵר בְּיָמֵינוּ הָאֵשׁ בְּחֹלֵל בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים וְלֹאֵן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּיָי נֹתֵן הַתּוֹרָה
זֶכְרֵנוּ מִבֶּרֶךְ בְּיָמֵינוּ הָאֵשׁ נִתֵּן לָנוּ תּוֹרָת אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נִכְסֵי בְּתוֹכֵנוּ בְּיָי נֹתֵן הַתּוֹרָה
וּמִחֲזִיר הַסֵּפֶר לְמַקְוָמוֹ וְאוֹמֵר קָדִישׁ וּמִפְטִיר בְּנִבְיָא מֵעַנִּין הַפָּרָשָׁה וּמִבֶּרֶךְ לִפְנֵי
כָּכָה "בְּיָמֵינוּ הָאֵשׁ בְּחֹלֵל בְּנִבְיָאִים פּוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנִּחְמָדִים בְּאֱמֶת בְּיָי
הַבּוֹחֵר בְּתוֹרָה וּבְמִשָּׁה עֲבָדוֹ וְיִשְׁאֵל עִמּוֹ וְנִבְיָאִי הָאֱמֶת וְהַצִּדִּיק וְשִׁמְשָׁלִים
לְקָדוֹת מִבֶּרֶךְ כָּכָה "בְּיָמֵינוּ צוֹר כָּל־הָעוֹלָמִים צָדִיק כָּל־הָיְדוּת הָאֱלֹהִים הַחֹמֵר
וְהַעוֹשֶׂה הַמַּדְבֵּר וְהַמְּקַיֵּם שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וְצָדִיק נַאֲמָן אֶתֶּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִחְמְדֵי
דְּבָרֶיךָ וְדְבָרֵי אַחַד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲרָיִם לֹא יֵשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נַאֲמָן וְהַחֲמָן אֶתֶּה בְּיָי הָאֵל
הַנִּחְמָן בְּכָל דְּבָרָיו" רָחֵם עָלֵינוּ צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲבֹדָתְךָ תוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וְתִלְכֵהָ בְּיָי שֶׁמִּשְׁמֹחַ צִיּוֹן בְּצִיּוֹן "שְׁמַחֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵינוּ הַנִּבְיָאִים עֲבָדֶיךָ וְנִחְמְדֵי
בֵּית דָּוִד מִשִּׁיחַר בְּמַהֲרָה יִצְחָק וְיִגָּל לְבִינוּ עַל כִּסְאוֹ כִּי יֵשֶׁב עַל־כִּסֵּי יִנְחָלנוּ עוֹד אַחֲרֵינוּ אֶת
כְּבוֹדוֹ כִּי בַּעֲסֵם קָדִישׁ כְּשֶׁבַעֲתָ לֹא שָׁלָא תִכְבֶּה נָרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד בְּיָי מֶלֶךְ דָּוִד" עַל
הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנִּבְיָאִים וְעַל יוֹם הַמְנוּחָה הַזֶּה שֶׁנִּתְּנָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקָדוֹשׁ
וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וְלִתְפָּאֶרֶת" עַל הַכָּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ מוֹדִים לָךְ וּמִבְּרָכִים אֲוֹתְךָ יִתְגַּבֵּר
שִׁמְךָ בְּפֶה כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד בְּיָי יְיָ מַקְדֵּשׁ הַעֲבֹדָת אֱמֶת" וְאִם חֵל יוֹם טוֹב אִם
חֹדֶשׁ חֹדֶשׁ מוֹדִיר עֵינֵינוּ הַיּוֹם בְּבִלְכָּהּ זוֹ בְּדֶרֶךְ שִׁמְכֵךְ בְּתַפְלָה וְלִדְעָתָה שֶׁעֲלֵנוּ מִזְכִּיר
אוֹמֵר אֱשֶׁר יֵעָלֶה תְּהִלָּה לְפָנֶיךָ וְחֹמֶר קָדִישׁ

סֵדֶר תְּפִלַּת מוֹסֵף

וְעוֹמֵד יְיָ וְתַתְּכֵל מִן וּמִחִיָּה וְהַחֲלֵל הַקָּדוֹשׁ וּבְרָכָה
אֲמַצְעִיָּתָה שֶׁל מוֹסֵף וְזוֹ הִיא לְמִשָּׁה צוּרִית עַל־הָרִי סִינַי עַל־בְּרָכֵי מִצְוֹת
שִׁבְתָּ זְכוֹר וְשִׁמְלוֹ וְכִי צִיּוֹנוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְלִיב לָךְ קִרְבֵּן מוֹסֵף לְלִחוֹי "יְהִי לְצִוּן וְלִחְמֵינוּ
מִלְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבִיֵּנוּ שֶׁתַּעֲבִיר לִפְנֵינוּ וְתִפְעִילֵנוּ בְּגִבּוֹלֵינוּ וְשֶׁנִּלְחַת לְפָנֶיךָ

את קדבות חובתינו תמידין כקדלן ומוספין כהלכתך ואת מוסף יום המנוח הזה
נעשה זכריב לפעך בהנהגה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי
משה עבדיך לא נתתו אלהינו לגויי הארצות ולא הנחלתו מלכינו לעובדי כסלים
גם במנוחתו לא ישכנו ערלים לבית ישראל עמך נתתו קדש ישולון אשר במ בחרות
חמדת ימים אוננו קראת "אלינו ואלה חבו דעה נח במנוחתנו כו' עד ב מקדש נשגב
דעה מורדים שים שלום" וחזר שצ ומתפלל בקול רם כדרך שעשה בשחרית וא' כתר
יתנולך יי' אלינו מלפני המזני מעלה פס עמך ישראל קבוצי מטה יחד כולם לך קדושה
ישלשו ושמך בכל יום יחדשו כדבר שצ על ידי נביאך וקרא זה אלה ואמ' קלך כו' וצדקת
כהנים וקדיש ובתרא ונמטרין לשלום ואמ' חן יקדש לילה אסבת כדאך ואגב חן
יבארך עלי אגפך יום אסבת קבל חן יקדש סעודה שנייה וצפה דאך חן גלל כס ברכה
וימליה גפך וזו חומ' מעומד כה אמר יי' שמרו משפט ועשו צדקה כו' אסתטיב מעצבת
הגלך עשות כו' ויחמר מעשה חכללו היום כ שבת היום כלי תמצאחו בעדה "חן
כי יי' נתן לכם השבת על כן הוא חותן לכם ביום הששי לחם ימים שבו איש תחתיו לא יצא
איש ממקומו ביום השביעי" ויעצבו העם ביום השביעי "על כן ברך יי' את יום השבת וקראתו
בא"מ בורא פלי הגפן" והדי יסמא קידושא דבא מנע סמיכות לשמי שבת
היום כלי" ואחכ מדרך המוציא "ולא יכון הדי לקידוש לא במוצע לקעודה"

שעה

תפלת מנחה ערשבת
ועומד ע' חומ' חשרי יושבי ביתך תתלה לדוד
ולדוד איך וחומ' קדיש ומוציא ספר תורה וקורין בו שלשה בני אדם מפרשת שבת הבאה
עשרה פסוקים חן פוחתין מהן "ועקרא הסופר הוא לי דתב חן יקרא בשם במנחת שבת
לחתי לא ירוחו אלהים למצא רעה לחדית וילהו והו למסמי יושבי קדוה" ומשה רבינו הו
אלי דתב חן יקרא בתורה פי אגמאד באסבות ולב ואל לחתי לא ירוחו עליהם ג' אהם בלא
סמא בתורה וכשגומרין לקרות ית מחזירו למקומו וחומ' קדיש ועומדן ומתפללן מן
ומחיה והלקדוש וברכה אמצענית וזה היא חתה אחד אשמך אחד וזי
בעמך ישראל בוי אחד בארץ עפרת תתלה ותפלת יאענה לעמך נתתה "אברהם גל יעקב
ילך יעקב וצנו ינוחו בן מנוח שלימה שחתה רוצה בה יכילו בכך וידעו כי מאד
היא מלוחתם הנח לנו אבינו ואל תהי צלה ויגן ביום מלוחתינו" דעתנא במנוח ב מקדש השבת
דעה ומורדים ושים שלום" תם יתקדם שצ בואך בקדושה לקדושה ואין נשיאת כפס במתחת
שבת וצדקת וכשגמר חומ' קדיש ובתרא ונמטרין לשלום **ואסתטבו**
אנחם חן יקרו פדק רחשון מן מסכת אבות בעד עולה מנחה יום
ואיעא קאו חן אנתקלא סייד משה בן עמרם עם כחן אנתקלא מן אדנא אלי
אנחם ארוחא חן יום אסבת פי למנחה כחן דאך תדכא נחקל בלקבלה אי יהושע ויהוש
לוקנים על אסתטבלי ואיצי קאו חן פי דאך אוקת בעינה אנתקלא יוסף הצדיק ודוד מלך ישראל
זלחה בלואך יקולון ג' פסוקים על צידוק הדין ובעד דאך יקרון מסכת אבות "והאזכיר
שלשה אפסוקין" עדיקתך

צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רעה אדם ובהמה תושיעני וצדקתך אלהים עד מלוס
אשר עשית גדולות אלהים ממקור צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת כל ישראלי
להם חלק לעולם הבא ענין ועמך לולם צדיקים לעולם ידשו ארץ מעשה ידי כהתפאר
ולא יגזל ויאב יט או לא או לא אין נוסף על פניהם יום אחד מפני שהן נני שמחה
וכבר נהגו כל ישראל שיהיו קורין השנה הפרקים האלו בין פסח לעצרת בכל לב שבת
פרק ומתחילין מן השבת שאחר החג שבת ראשונה קורין משה קבל וזהו נוסח הכל

פרק ראשון

ליהושע ויהושע
לזקנים וזקנים לכזבים וגביהם מסדוה לאנשי
כנסת הגדולה והם אמרו שלשה דברים היו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה עשו
סיג לתורה שמעון הצדיק הוא היה משיחי אנשי כנסת הגדולה הוא היה אומ' על
שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים הנטגנוס
איש שוכן קיבל משמעון הצדיק הוא היה אומ' לא תהיו כעבדים המשמשין את הלב על
מנת לקבל פרס אלא היו כעבדים המשמשין את הלב על מנת שלא לקבל פרס ויהי מורא
עמים עליהם יוסי בן יעזר איש צדירה ויוסף בן יוחנן איש ירושלים קבלו ממנו
יוסי בן יעזר איש צדירה אומר יהי ביתך בית יעזר לחלמים והיו מתאבדו בעפר חללים
ושותה בצמאה את דבריהם ויוסף בן יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתך מתוך לרוחה
ויהיו עניים בני ביתך ולמד את כל בני ביתך ענוה ולא תרבה שיחה עם האשה באשתו
אמרו קל וחומר באשת חצירו מכאן אמרו חלמים כל המרבה שיחה גורם רעה לעצמו
ובוטל מדברי תורה וסופו ירש גיהנם יהושע בן פרחיה ונתאי האתולי קבלו
מהם יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב וקנה לך חצר והיו דין את כל האדם בלב
דלות ונתאי האתולי אומ' הרחק משכן רע ולא תתאבד לרשע ולא תתיאש מן המדענות
יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם יהודה בן טבאי אומר אל תעש
עצמך כעורכי הדיוטין וכשיהיו בעלי הדין עומדין לפניך יהיו בעיניך כרשעים שלא קבלו
עליהם את הדין וכשנפטרין מלפניך יהיו בעיניך כזכאים שקבלו עליהם את הדין
ושמעון בן שטח אומר הוי מרבה לחקור את העידים והוי זהיר בדבריך שלא מתוך
ילמדו לטקף שמעיה והצטליון קבלו מהם שמעיה אומר אהוב את המלאכה
ושנוא את הרבנות ואל תתודע לרשות והצטליון אומ' חכמים הזהירו בצדיקים שלא
תחובו חובות גלות ותגלו למקום המים הלעים וישתו התלמידים הבאים אחריו דומוראן
אכמלא שם שמים מתחלל הלל ושמאי קיבלו מהם הלל אומר הוי בתלמידיו של
אהרן אהב שלום ואהב שלום אהב את הצדיקות ומקרבן לתורה הוא היה אומר נגד
שלא אבד שמה דילא מוסף יסוף ואלא ילקה קטלא חייב וראשתא משבתא חלף
הוא היה אומר אם אין אני לא מילי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשו אימתי

וְשָׂמַי אָמַר עֲשֵׂה תוֹרַתְךָ קָדֶשׁ אֲמֹר מַעֲבִי זַעֲשֵׂה הַדָּבָר הַזֶּה מִקְבִּיל חֲתָכָל הָאָדָם
בְּסֵבֶר פְּנִים יָפוֹת רַבֵּן גַּמְלִיאַל אָמַר עֲשֵׂה לְךָ דָּבָר וְהִסְתַּלַּק מִן הַסֶּפֶק וְאֵל תִּדְבָּר לַעֲשֹׂה
אוֹמְרוֹת שִׁמְעוֹן בֶּנוֹ אָמַר כָּל יָמֵי גְדֻלָּתִי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מִצִּיתִי לְגֹפֶת טוֹב אֲלֵי
שְׂתִיקָה וְלֹא הִמְדִּיר הוּא הָעִיקָר אֲלֵי הַמַּעֲשֵׂה וְכָל הַמַּלְבָּה הַצָּרִים מֵבִיא חֲטָא רַבֵּן
שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאַל אָמַר עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם קָיָם עַל הַדִּין וְעַל הָאֱמֶת וְעַל הַשְּׁלוֹם
שֶׁזֶּה אֱמֶת וְשֶׁלֹּם שֶׁטָּוֶן בְּשַׁעֲרֵיכֶם

פרק שני

רַבִּי אָמַר חֲזוּ הֵיא דְרַךְ יִשְׂרָאֵל שִׁבּוֹר לֹא הָאֲדָם כָּל שֶׁהִיא תִּפְחֶדֶת

וְתִפְחֶדֶת לָן מִן הָאֲדָם וְהוּא זֶהִיר בַּמִּצְוָה קָלָה בַּמִּצְוָה חֲמוּדָה שֶׁאֵין אֵתָּה יוֹדֵעַ מִתֵּן שְׂכָרָן
שֶׁל מִצְוֹת וְהוּא מַחֲשֵׁב הַפֶּסֶד מִצְוָה כְּנָגֵד שְׂכָרָה וְשֶׁכֶּד עֲצִידָה כְּנָגֵד הַפְּסִידָה וְהִסְתַּכַּל
בְּשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים וְאֵין חֲתָה בִּידֵי עֲבִירָה דַּע מָה לַמַּעֲלָה מִמָּךְ עֵין רוּחָה וְחֹזֶן שׁוֹמֵעַת
וְכָל מַעֲשִׂיךָ בְּסֶפֶר נִכְתָּבִים רַבֵּן גַּמְלִיאַל בֶּנוֹ שֶׁלֹּא אֵי הוֹשִׁיָה הַנְּשִׁיחַ אָמַר יִפָּה תִּלְמוּד
חֲדָה עִם אֲדָר אֲדָר שִׁיבִיעִית שְׁנִיָּה מִשְׁכַּחַת עוֹן וְכָל תּוֹרָה שֶׁאֵין עִמָּה מִנְחָה קוֹפֶרֶת
בְּטוֹלָה וְגוֹרֶחֶת עוֹן וְכָל הַעֲמָלִים עִם הַצְּבוּר יֵהִיו עֲמָלִים עֲמָס לְשֵׁם שָׁמַי שְׁכַחַת חֲבוּתָם
מִקִּיָּעִתָן וְצוּקָתָם עוֹמֶדֶת לְעַד וְאֵתָם מַעֲלָה חֲנִי עֲלֵבָם כָּאֵל עֲשִׂיתָם הוּא זֶהִירִים בְּדַשּׁוֹת
שֶׁאֵין מִקְבִּילִין לֹא לְאֲדָם אֲלֵא לְצוּרֵךְ עֲצֻמָּן מֵאֵין כְּאוֹהֲבִין בְּשַׁעֲת הַצִּיתָן וְאֵין עוֹמֵדִין לֹא לְאֲדָם
בְּשַׁעֲת דְּחֻקָּן הוּא הִיָּה אָמַר עֲשֵׂה רְצוֹנִי כְּרָצוֹנְךָ כִּדִּי שִׁיעֲשֵׂה רְצוֹנְךָ כְּרָצוֹנִי בְּסֶדֶר
רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנִי כִּדִּי שִׁיבְטוֹל רְצוֹן אַחֲרִים מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ הִלָּל אָמַר אֲתִפְרוֹשׁ מִן הַצְּבוּר וְאֵין
תִּאֲמִין בְּעֲצֻמָּךְ עַד יוֹם מוֹתְךָ וְאֵין תִּדּוֹן חֵת חֲבִידֵךְ עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְמִקְוָמוֹ וְאֵין תִּאֲמַר דְּבִדִּי שֶׁאֵין
אֲמַר כֹּל לְשִׁמְעַי וְקוֹפִי לְהִשְׁמָעַי וְאֵין תִּאֲמַר לְבִשְׁמִי אֲשֶׁנָּה שְׂמִי לִי תִפְגֵּה הוּא הִיָּה
אָמַר אֵין צוּר יִחַד חֲטָא וְכָל עִם הָאָרֶץ חֲסִיד וְכָל הַבִּישָׁן לְמַד וְכָל הַקְּבָדִין מִלְּמַד וְכָל כָּל
הַמַּלְבָּה סְחוּדָה מִחֲכָמִים וּבִמְקוֹם שֶׁאֵין אֲנָשִׁים הַשְׁתַּחֲוֶה לְהוֹיָת אִישׁ אֵין הוּא חֲדָה גְּלֹבֶת
אֲחֻת צִפּוֹת עַל פְּנֵי הַמַּעַס וְאֵין לָהּ עַל דְּאֲטִיפֶת חֲטָפוֹךְ וְקוֹפֶת מִטִּיפִיךְ יִטּוֹפֵן הוּא הִיָּה חֲדָה
מִדְּבָרָה בְּשֶׁר מִדְּבָרָה דְּמָה מִדְּבָרָה נִכְסִים מִדְּבָרָה חֲגָה מִדְּבָרָה עֲבָדִים מִדְּבָרָה גִּזְלִי מִדְּבָרָה
שְׁפָחוֹת מִדְּבָרָה זְמָה מִדְּבָרָה נְשִׁים מִדְּבָרָה כְּשָׁפִים מִדְּבָרָה תוֹרָה מִדְּבָרָה חַיִּים מִדְּבָרָה יְשִׁיבָה
מִדְּבָרָה חֲכָמָה מִדְּבָרָה עֲצָה מִדְּבָרָה תְּבוּנָה מִדְּבָרָה צְדָקָה מִדְּבָרָה שְׁלוֹם קֵנָה שֶׁסְּכּוּב קֵנָה
לְעֲצֻמוֹ קֵנָה דְּבִדִּי תוֹרָה קֵנָה חַיִּים הָעוֹלָם הַבָּא רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְכַרְיָי קָבַל מֵהֵלֵל וּמִשְׁמַעְיָי
הוּא הִיָּה אָמַר אֲנִי עֲשִׂיתִי תּוֹרָה הַרְבֵּה אֲלֵתִּחַזֵּק כּוֹבֵה לְעֲצֻמָּךְ כִּי לִכְךָ נּוֹצְרֶת חֲמִשָּׁה
תִּלְמִידִים הָיוּ לּוֹ לְרַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְכַרְיָי וְאֵין הֵן רַבִּי אֵלְעָזָר בֶּן הוֹרְקָנוֹס וְרַי הוֹשִׁיעַ בֶּן חֲנַנְיָה
וְרַי יוֹסִי הַכֵּהן וְרַי שִׁמְעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל וְרַי אֵלְעָזָר בֶּן עֲרֵךְ הוּא הִיָּה מִחֲנֵה עֲבָדָן וְרַי אֵלְעָזָר
בֶּן הוֹרְקָנוֹס בּוֹל סִיד שֶׁאֵין מִצְבֵּד סֶפֶה אֲחֻת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה אֲשֶׁרִי יוֹלְדָתוֹ יוֹסִי הַכֵּהן
חֲסִיד שִׁמְעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל יִחַד חֲטָא אֵלְעָזָר בֶּן עֲרֵךְ מַעֲשֵׂה הַמִּתְגַּבֵּל הוּא הִיָּה חוֹמָאֵם יֵהִיו כָּל
חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מִיָּזְנִים וְאֵלְעָזָר בֶּן הוֹרְקָנוֹס בְּכַף שְׁנִיָּה מִכְרִיעַ אֶת כּוֹלָם אֲבָא שְׁחַלְאֵם
מִשְׁמוֹ אֲנִי יְהוֹבֵל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלְעָזָר בֶּן הוֹרְקָנוֹס חֲפֵצָהּ וְאֵלְעָזָר בֶּן עֲרֵךְ בְּכַף שְׁנִיָּה

מכריע את כולם" אמר להם צאו וראו איזו דרך טובה שידבק בה האדם" וצו
 איש אומ' עק טובה" ל' יהושע אומ' חזר טוב" ל' יוסי אומ' שכן טוב" ל' שמעון אומ' ר
 הוזה את הנולד" ל' לעזר אומ' לב טוב" אמ' להם הוזה אני את דברי לעזר בן ערך
 מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם" חזר ואמר להם צאו וראו איזו היא דרך רעה שיתרחק
 ממנה האדם" ל' לעזר אומ' עין רעה" ל' יהושע אומ' חזר רע" ל' יוסי אומ' שכן רע" ל'
 שמעון אומ' הלוה ואינו משלם" אחד לזה מן האדם כאלו לזה מן המקום בדיוק הוא שנאמר
 לזה רשע ולזה ישלם וצדיק חונן ונותן" ל' לעזר אומ' לב רע" אמ' להם הוזה אני את דברי
 לעזר בן ערך מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם" הם אמרו שלשה דברים" ל' לעזר
 אמ' יהי כבוד חבירך חביב עליך כשנך" ואל תהי כוח לכעוס" שוב יוס' אחד לפני מיתתך
 והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים והוי זהיר מגחלתן שמא תכזה" שנשיבתן נשיבת שועל
 ועץ ציתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שורף וכל דבריהם כגחל אש" ל' יהושע אומ'
 עין רעה ויצר הרע ושנאת הדבריות מוציאן את האדם מן העולם" ל' יוסי אומ' יהי ממון חבירך
 חביב עליך כשנך התקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים"
 ל' שמעון אומ' הוי זהיר בקדית שמע ובתפלה וכשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע
 לא תחנונים לפני המקום ב"ה שג' כי חנון ורחום הוא ואתה רשע בפני עצמך" ל' לעזר אומ'
 הוי שקד ללמוד תורה מה שתשיב את חפיקו ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא בעד
 מלכותך" ל' טרפון אומ' היום קצר והמלחמה מרובה והפועלים עצלים ובעל הבית צוחק
 הוא היה אומ' לא עליך כל המלחמה לגמור ולא אתה בן חורין ליצטל אצלם למדת תורה
 הרבה כותנך לך שכר הרבה ונאמן הוא בעל מלכותך לשלם לך שכר פעולתך ודע מתן
 שכרן של צדיקים לעתיד לבוא"

פרק שרשי

אומ' הקתכל בשלשה דברים ואין אתה בא
 ולאין אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון" מציין באתה מלחמה קדושה" ולאין אתה
 הולך למקום רמה ותולעה" ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך המלכים
 בדוך הוא" ל' חנניה קגן הכהנים אומ' הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מורא
 של מלכות איש את רעהו חיים בלעו" ל' חנניה בן תרדיון אומ' שנים שהיו יושבין ואין ביניהן
 דברי תורה הרי זה מושב לצעם שג' ובמושב לצעים לא ישב" אבל שנים שהיו יושבין ועוסקים
 בתורה שכינה עמקן שג' אז כדברו יראי יי' איש אל רעהו ויקשץ יי' וישמע" ומנע לחחר
 שיושב ודורש כאלו קיים את התורה שג' ישב בדד ויחם כי בטל עליו" ל' שמעון אומ' שלשה
 שיטתו כאחד על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו מבחי מתים שג' כי כל
 שלחות מלאו קיא צוהה בלי מקום" אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי
 תורה כאלו אכלו משלחו של הק"ה שג' וידבר אל זה השלחן אשל לפני יי'" חנניה בן
 חכתיאי אומ' אם הציעוהו בלילה והמהלך בדרך יחיד והמסנה לבו להבסלה הריזה מתחייב
 בפשו" ל' נחמיה בן הקנה אומ' כל המקבל עליו עול ותורה מעבדין ממנו עול מלכות.

וכל שאינו מקבל עליו עול חרה מתקן עליו עול מלכות ועול דרך ארץ

ועול דרך ארץ " ל' חלפתא איש כפר הכניה אומ' עשרה יושבין ועוסקין בתורה שבעה
עמיהן של אלהים נצב בעדית אל' ומנין שאפ' חמשה של ואגודתו על ארץ יסדה" ומנין
שאפ' שלשה של בקרב אלהים ישפט" ומנין שאפ'ל שנים של חז' בדבריו ידחי קי' איש' לעה"
ומנין שאפ' אחד של בכל המקום אשר אזכיר את שמי" ל' לענך בן יהודה איש בדתותא
אומ' תק' לו כעלך שאת ושליך שלו וכן בדוד הוא אומ' כי ממך הכל ומיידך נתנו לך" ל'
יעקב אומ' כל המהלך בדרך ושונה ומפסיק משנתו ואומ' מה נזהר חיל' זה מה נזהר כ"ל זה
מעליך עליו כאלו מתחייב בנפשו" ל' דוקתאי בל' יחי אומ' משום ל' מחדל כל השוכח דבר
אחד ממשנתו מעליך עליו כאלו מתחייב בנפשו של דק השמר לך ושמור נפשך מחדל פנ' תשכח
את הדברים" יכול אפ' תקפה עליו משנתו תל' וכן יסודו מלכבך כל ימי חיך" הא איכ'ן
מתחייב בנפשו עד שישב לו ויסירם מלבו" ל' חנינא בן דוסא אומ' כל שיראה חטאן
קור' מת לחכמתו חכמתו מתקיימת" וכל שחכמתו קור' מת ליראת חטאן אין חכמתו מתקיימת
הוא היה אומ' כל שמעשיו מרובין מחכמות חכמתו מתקיימת" וכל שחכמתו מרוב'
ממעשיו דין חכמתו מתקיימת" הוא היה אומ' כל שדוח הבליות נוחה הימנו דוח המקום
נוחה הימנו" אין לוח הבליות נוחה הימנו אין דוח המקום נוחה הימנו" ל' דוסא בן הרבנס
אומר שינה של שחרית ויין של צהרים וישיבת כנסיות של עמי הארץ מוציאין את האדם
מן העולם" ל' אינור המודעי אומ' המחלל את הקדשים והמבזה את המועדות והמפר
בריתו של אברהם אבינו והמלכין פכ' חבירו ברבים והמגלה פנים בתורה אפ' שיש צדו
תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא" ל' ישמעאל אומ' הוי קל' לראש ונוח לתשחורג
והוי מקביל את כל האדם בשמחה" ל' עקיבה אומ' שחוק וקלות ראש מדגילין את האדם
לערוה" הוא היה אומ' מסורת סייג לתורה" מעשרות סייג לעושר" גדלים סייג לפליטות
סייג לחכמה שתיקה" הוא היה אומ' חביב אדם שנבדל בצלם חיבה יתירה נודעת לו שכל
בצלם אלהים כדא את האדם" חביבין ישראל שנקראו בנים למקום חיבה יתירה נודעת להם
של בנים אתם לוי' אלהים" חביבין ישראל שניתן להם כל' שנבדל בו העולם שצא' כי לקח
טוב נתתי לכם תורת' לתעזוב" הכל צפוי והרשות נתונה ובטוב העולם נידון והכל לפי
רוב המעשה אבל לא על פי המעשה" הוא היה אומ' הכל כתיב בעירובין והמצודה מחטא
על כל החיים והחנות פתוחה והחנוכי מקיף והפינקס פתוחה והיד כותצת וכל הדורה ללוות
בא ולוה והגבאין מחזרין בכל יום ונפדעין מן האדם לדעתו ושלא לדעתו ויש להם על מה
שיסמוכו והדין דין חמת והכל מתקן לסעודה" ל' לענך בן עזריה אומ' אם אין תורה אין
דרך ארץ ואם אין דרך ארץ אין תורה" אם אין חכמה אין יראה ואם אין יראה אין חכמה
אם אין בינה אין דעת ואם אין דעת אין בינה" אם אין קמח אין תורה ואם אין תורה אין קמח"
הוא היה אומ' כל שחכמתו מרובה ממעשיו למה הוא דומה לאילן שענפיו מרובין וסדשיו
מועטין הלוח צאה ונמקלתו והופכות על פניו וכל שמעשיו מרובין מחכמתו למה הוא דומה
לאילן שענפיו מועטין וסדשיו מרובין אפ' כל הדוחות בימות ומשבות בו אין מזוזות וזו ממקומו

ל אע"פ חסמא אומ' קינן ופתחי כדה הן הקבוצי הלכות" תקופות וג' מט' יאות כ' מ' אומ' להבמה" **פרק רביעי** **בן אומ' אומ' אי זה הוא חכם** **הלמוד מכל אדם שניא**

מכל מלמד השכלתי" אי זה הוא גבול המצב
חת יצרו שז' טוב ארך אפים מבור" אי זה הוא עשיר השמח בחלקו שז' גיע לפיכ' כי
תוכל אסריך וטוב לך" אסריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא" אי זה הוא מבורך
המכבד את הצדיקות שז' כי מכבדין לבדו ובוני יקלו" בן עתאי חומי חי רץ למצוה קלה
וברח מק' העבירה שמצוה גורלת מצוה ועבירה גורלת עבירה ששכר מצוה מצוה ושכר
עבירה עבירה" הוא היה אומר לתי בני לכל אדם ולתי מפליג לכל דבר שאין לך אדם
שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום" ל' לויטס איש יבנה חומ' מאד מאד הוי שכל
רוח שתקות אנוש רעה" ל' יוחנן בן בחקא אומר המחלל שם שמים בסתר כפרעין ממנו
בגלוי אחד שוגג ואחד מניין בחילול השם" ל' ישמעאל בנו חומ' הלמד על מנת ללמוד
מספיקין בידו ללמוד וללמד" והלמד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמוד ולעשות
ל' צדק אומ' לא תעשה עברה להתגדל בהם ולא קורדום לחטוי בהם" כך היה הלל אומר
ודאשתמש בתגא חלק הח כל הנאות מדבדי תורה נכל חיי מק' העולם" ל' יוסי אומר כל
המכבד את התורה גומ' מבורך על הצדיות" וכל המחלל את התורה גומ' מחולל על הצדיות
ל' ישמעאל בנו חומ' החושך עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגל' ושבועת שוא והגס לבו
בהוראה שופה רשע וגס רוח" הוא היה אומר לתי דן יחידי שאין דן יחידי לא אחד ביה"
ולתאמר קבלו דעתי שהן רשאים ולא אתה" ל' יוחנן אומ' כל המקיים את התורה מעוני סופו
לקיימה מעושר" וכל המבטל את התורה מעושר קופו לקבטלה מעוני" ל' מנחם אומר הוי
מעט עסק ועסק בתורה ושפלי רוח בעקב בפני כל אדם ואם בטלית מק' התורה ישלך בגלגל
הדבה כנגדך ואם עמלת בתורה יש לו שכל הדבה ליתן לך" ל' איעזר בן יעקב אומר
העושה מצוה אחת קנה לו פרקלט אחד" והעושה עבירה אחת קנה לו קטיגור אחד תשובה
ומעשים טובים כתליס לפני הפור עניות" ל' יוחנן הסנדלר אומ' כל כניסה שאינ' לשם שמים
סופה להתקיים ושאנינה לשם שמים אין סופה להתקיים" ל' איעזר אומ' יהי כבוד תלמידך
חביב עליך כבוד חבירך וכבוד חבירך כמולא לבך ומולא לבך כמולא שמעך" ל' יהודה
אומ' הוי זהיר בתלמודי ששגגת התלמוד עולה ודיון" ל' שמעון אומ' שלשה בתלים הן כתר
תורה וכתל כחמה וכתל מלכות ולתר שם טוב עולה על גביהן" ל' בורחאי אומ' הוי גולה
למקום תורה ולתאמר שהיא תבוא אחריה שחבירך יקיימוה בידך ולא ביעתך א תשען" ל'
יעזי אומ' אין בדינו לא מעלות הרשעים חק לא מעטורי הצדיקים" ל' מתיה בן חדש אומ'
הוי מקדיש לשלום כל אדם והוי זנב לצדיות וא תהי לאש לשועלים" ל' יעקב אומ' העולם
הזה דומה לפרוזדור לפני העולם הבא התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטורקלין"
הוא היה אומ' יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה כחיי העולם הבא" יפה
שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה" ל' שמעון בן אלעזר אומר

אמר

אתדעה את חבירך בשעת לעסו וכל תטחמס בשעה שחמט מוטל לפניו ואל תשאל לו
 בשעת כדורו ולא תשתדל לזאותו בשעת קלקלתו שמואל הקטן אמר בנבל איצק את שמח
 פן יראה יין ודע בעיניו והשיב מעליו חזון אפס "לא נחמד לא חפר" איש עבן אצויה חזון
 הלמד תורה ילד למנה הוא דומה לדיו כתוצה על כך חדש והלמד תורה זקן למנה הוא
 דומה לדיו כתוצה על כיר מחוק ל יוסי איש כפר הצבלי חזון הלמד מן הקטנים
 למנה הוא דומה לזאכל ענבים קהות ושותה יין מגתו והלמד מן הזקנים למנה הוא דומה
 לזאכל ענבים בשילוח ושותה יין ישן ל חזון אתסתכל בקנקן לא במה שיש בו יש
 קנקן חדש מלא יין ישן וישן אפסו חדש אין בו ל אעזר הקפד חזון הקטנה והתאווה
 והכבוד מוציאין את האדם מן העולם הוא היה חזון הלויים למות והמתים לחיות
 והחיים לדון לידע ולהודיע ולהודיע שהוא היוצר והוא הגורא והוא המבין והוא הדיין
 והוא עז והוא בעל דין והוא עתיד לבין שאין לפניו לא עולה ולא שוכה לא משווא פנים
 ולא מקח שחר שהכל בא לחשבון וא יבטיחך יצרך שבשאוול בית ממק שעל כדחך אתה
 כוצר ועל כדחך אתה גול ועל כדחך אתה חי ועל כדחך אתה מת ועל כדחך אתה עתיד ^{כדחך}
 ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים בדור הוא

פרק חמישי

בעשרה מצוות נברא העולם ומה תלמוד לומר והלא במאמר אחד
 יכול להברות אלא להפדע מן הדשעים שהן מצדיין את העולם שנברא בעשרה מצוות
 וליתן שכל טוב לצדיקים שהן מקיימין את העולם שנברא בעשרה מצוות עשרה
 דורות מאדם ועד נח להודיע כמה חרך אפיס לפניו שכל חזיונות היו מכעיסין לפניו עד
 שהביא עליהן את מי המבול עשרה דורות מנח ועד אברהם להודיע כמה חרך אפיס
 לפניו שכל חזיונות היו מכעיסין לפניו עד שבא אברהם וקיצל שכל כולם עשרה נסיונות
 נחכסה אברהם אבינו ועמד בצולן להודיע כמה חזיונות של אברהם אבינו עשרה נסים
 נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על הים עשר מכות הביא הקדש על המצרים במצרים
 ועשר על הים עשרה נסיונות נסו אבותינו את המקום במדבר שנ וינסו חזיונות עשר
 פעמים ולא שמעו בקולי עשרה נסים נעשו בבית המקדש לא הגילה אשה מריח
 בשד הקדש ולא המליח בשד הקודש ולא חידע קדי לכהן גדול ביום הכיפורים ולא נראה
 דבוב בבית המטבחים ולא נמצא פסול בעומר ובשתי הלחם וצלחם קנים ולא נבו
 הגשמים ונת עצי המערכה ולא נצחה הלוח את עמוד העשן עומדים צמחים ומשתחוים
 רוחים ולא הזיק נחש ועקדב בירושלם מעולם ולא אמר אדם לחבירו צד לי המקום
 שאנין בירושלם עשרה דברים נבראו בעד שבת בין השמשות ואכלו הן פי חורץ
 פיהם פיהותן והקשת והמק והמטה והשמיר והכתב והמכתב והלוחות ויש חזון
 אר המשיקין וקבולתו של משה רבינו ואילו של אברהם אבינו ויש חזון אר צבת
 בצבת עשויה שבעה דברים בגולם ושבעה בחכם חכם אינו מדע בפני שהוא

גדל ממנו בחכמה ואינו ככנס לתוך דברי חבירו ואינו נזהל להשיב טוחל כהלכה
ומשיב כענן ואומ' על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ועל מה שלא שמע חומל שמעתי
ומודה על האמת וחלופיהו בגולם שבעה מיני פורעניות באין על שבעה גופי עבירות
מקצתן מעשרין ומקצתן אין מעשרין רעב של בצורת בא' מקצתן רעבים ומקצתן שבעים
גמור שלא לעשר רעב של מחומה ושל בצורת בא' שלא ליטול חלה רעב של כלליה בא'
דבר בא לעולם על מיתות האמורות בתורה שלא נמסדו לבית דין ועל פירות שביעור
חבב בא לעולם על ענוי הדין ועל עונות הדין ועל המורה בתורה שלא כהלכה חיה
רעה באה לעולם על שבעות טוה ועל חילול השם גלות באה לעולם על עבודה זרה
ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים ועל שמיטת הארץ בארבעה פרקים הדבר מוכח
ברביעית ובשביעית ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שכל שנה ושנה ברביעית מפע
מעשר עני שבעשלושית בשביעית מפע מעשר עני שבעששית במוצאי שביעית מפע
פירות שביעית במוצאי החג שכל שנה ושנה מפע גזל מתנות עניים ארבע מודות
בארם האומר שלי שלי ושליך שליך זו מדה בינונית ויא' זו מדת סדום שלי שליך ושליך שלי
עם הארץ שלי שליך ושליך שליך חסדי שלי שלי ושליך שלי רשע ארבע מידות בלמידים
ממהד לשמוע וממהד לאבד יצא שכלו בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו
בשכרו ממהד לשמוע וקשה לאבד חכם קשה לשמוע וממהד לאבד זה חלק רע
ארבע מידות צדיעות כוח לכעוס ונוח לדחות יצא הפסדו בשכרו קשה לכעוס וקשה
לדחות יצא שכלו בהפסדו קשה לכעוס ונוח לדחות חסיד כוח לכעוס וקשה לדחות רשע
ארבע מידות צדקות צדקה רוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים שיתנו
אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו שיתן ויתנו אחרים חסיד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע
ארבע מידות בהולכי לבית המדרש הולך ואינו עושה שכל הלילה בידו עושה ואינו
הולך שכל עשייה בידו הולך ועושה חסיד לא הולך ולא עושה רשע ארבע מידות
ביועבי למי חכמים סמוג ומשפך משמדת ונפה ספוג שהוא סופג את הכל משפך
שהוא מכניס בו ומצא בזן משמרת שמוציאה אתה"ן וקולטת את השמים כפר
שמוציאה את הקמח וקולטת את הסולת כל אהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר
בטלה אהבה ושאינה תלויה בדבר אינה בסילה לעולם חיו היא אהבה שהיא תלויה
בדבר זו אהבת חמנון ותמר ושאינה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן כל מחלוקת
שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים חיו היא מחלוקת
שהיא לשם שמים זו מחלוקת שמי וכלל ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קדח ועדתו
כל המחכה את הרבים אין חטא בא לידו וכל המחטיא את הרבים אין מקפיקין בידו
לעשות תשובה משה זכה וזיכה את הרבים וזכות הרבים תלויה בו שג' צדקות עשה
ומשפטיו עם ישראל ירבעם חטא והחטיא את הרבים וחטאת הרבים תלויה בו שג' על

מעשה

חטאת ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל כל מי שיש בידו שלשה דברים
הללו הרי זה מתלמידיו של אברהם וכל מי שאין בו שלשה דברים הללו הרי זה מתלמידיו
של בלעם תלמידיו של אברהם עין טובה ונפש שפלה ודוח כמורה אבל תלמידיו
של בלעם עין רעה ונפש רחצה ולוח גבורה מה בין תלמידיו של אברהם לתלמידיו של
בלעם תלמידיו של בלעם יורדיו לגיהנם ונחליו באר שחת שג ואתה אלהים תורידם לבאר
שחת אנשי דמים ומלמה לא יחצו ימיהם אבל תלמידיו של אברהם יורשין גן עדן שנ
להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא יהודה בן תימא אומ' הוי עש כנמר וקל כנשר
ורץ כצבי וגבור כאדי לעשות לצון חביב שבשמים הוא היה אומר עש פנים לנהנס ובזש
פנים לגן עדן כן יהי לצון מלפניך יי אלהינו עתבנה עורך בימנו ותתן חלקינו בתורתך ועם
עושי דצונך הוא היה אומ' בן חמש שנים למקדח בן עשר שנים למשנה בן שלש עשרה
למצוות בן חמש עשרה לתלמוד בן שמונה עשרה לחופה בן עשרים לדרך בן שלשים לבח
בן ארבעים לבניה בן חמשים לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשיבה בן שמונים לגבורה
בן תשעים כנאח בן מאה כאל מת ועבר ובטלמן העולם בן בג בג אומ' הפוך בה והפוך בה
והגיבה דכולה בה ובה תחזי סיד ובלבנה ומיעה לא תנוז שאין כל מדה טובה יותר ממנה
בן הא הא אומ' לפוס צערא אגרא

פרק ששי קנין תורה

שנו חכמים בלשון המשנה בדרך שבחר בהם במשנתם
ל מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה ולא עורא שכל העולם כולו
הוא לו נקרא ריע ואהוב אהב את המקום ואוהב את הבליות משמיח את המקום ומשמח
את הבדיות מלבשתו ענוה ויראה ומבשרתו להיות צדיק חסיד ישר ואמץ מרחקתו מן
החטא ומקרבתו לזכות ונחליו ממנו עצה ותושיה בינה וגבורה שג לי עצה ותושיה אפי
בינה לגבורה ונותנת לו חיים וממשלה גדולה וחקול דין ומגלן לולי תורה צעשה
כמעין שאינו מוסק וכנהל שמתגבר והולך מגדלתו ומרוממתו על כל המעשים כולם
ל שמעון אומ' שלשה כתלים הם כתד תורה וכתל כהונה וכתל מלכות וכתב שם
טוב עולה על גביהן גדולה תורה מן הכהונה ומן המלכות שהמלכות בשלשים מעלות
והכהונה בעשרים וארבעה ותורה נקנית בג' בארבעים ושמונה דברים בישיבה במקום
בבמשנה בתלמוד בדרך ארץ במיעוט שעה במעמם שחק במיעוט דרך אלץ במיעוט
תענוג בלב טוב בשכלות הלב באימה ביראה בחכמה בענוה בשמחה בשמוחה
ובנלמל התלמידים וברבוק שפיתם בבית הלל המכיר את מקומו השמח בחלקו
והעשה סייג לדבריו ואינו מחזיק כוונה לעצמו אוהב את הצדקות אוהב את המקום אוהב
את הצדקות אוהב את התוכחות אוהב את המעשים ומתרחק מן הכבוד ולא דודק אחר
הכבוד ולא מגיס לבו בתלמוד ולא שמח בהודאה הנושא בעול עם חבירו ומבדילו לזכות
ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום המתישב בתלמודו שאומשב שמע ומחסיף

ואינו נכנס לתוך דברי חבירו המהנה את רבו והמכוין את שמועתו והאומר דבר בשם
אומרו" הוא למדת שכל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שג' ותאמר אסתר
למלך בשם מרדכי גדולה יראה שהיא מביאה לכל המדות האלו וכן הוא אומר
ראשית חכמה יראת ה' ואמרו חכמים ז"ל הכל בידי שמים חוץ מיראות שמים אשרי
מי שיכול לשום את עצמו אלם ולא אלם ממנו שלא יחטא ויחייב את עצמו "חדש ולא
חדש ממש" עור ולא עור ממש "חג ולא חג ממש" וכל כך למה שלא יחטא ויחייב
את עצמו ואת חבירו לגיהנם יהי עבדנו וקל כנשנו ורץ כצבי וגבור כחילי לעשות
דצוק יוצרו כדי שיזכה לזה מורשי בן עדן אשרי אדם ששם עצמו כשור לעור
וכחמור למשווי ויושב ועוסק בתורה לשמא כל היום וכל הלילה ומכוין את לבו לשמים
ובשעה שאין עוסק בתורה דומם ומחבין שפתיו זו לזו כשתי דחיים זו על גבי זו מפני
שכל צדקותיו וזכויותיו שלאדם אינן מספיקין במה שיוציא מפיו וכל דיבור שצריך בעולם
חוץ מדברי תורה שתיקה טובה ממנו" וכן הוא אומר האמנם אלם צדק תדברון מעשים
תשפטו בני אדם" ל צדק אומר מה אומנותו שלאדם בעולם הזה שישים את עצמו כאלם
שג' האמנם אלם יכול אף בדברי תורה תל צדק תדברון יכול יגיס דעתו תל מעשים
תשפטו בני אדם יכן אמר שלמה בחכמתו שומר פיו ונשונה שומר מצות נפשו" ואמר
מוות יחיים ביד לשון ואמר איש לפשן בל יכון בארץ ואין אדם רשאי לפקוק שפתיו אלם
בדברי תורה ובדברי חכמה ובגמילות חסדים וכן הנביא אומר יני אלהים נתן לי לשון למאידים
לדעת לעות את יעקב כח דבר יעני בבקר בבקר יעני כי חזק לשמוע כלמאידים" ושתיקתו
של אדם היא מביאתו לדי ענוה וענוה היא ראש לכל יראת שמים" אשרי אדם שיש
עצמו כעפר שירמסו הכל לעולם ויהיה כאסקופה התחתונה שהכל דשין חותה וכיתד
נמוכה שהכל תולין בה ויהיה אדם ירא שמים בסתר ויהיו כל דבריו לשמים אם יכול אדם
בכל דרכיו שיעשה לשמים לא יפרש לבדיות אף אחד מהן יעשה כדי שיהא שכלו ככול
ומוכפל מפני שכבוד אלהים הסתר דבר אשרי מי שישם את כל דבריו ודרכיו שילך
בהם לשמים ולעולם הוי שם את דרכיך לשמים ולעולם יהי פחד יוצריך עליך ואימת
על לבך ובראשית וכנגד עיניך וא תשיחם מדעתך אף לגע אחד לעולם יהו עיניך
ולבך אצל בוראך כענין שג' והיו עיני ולבי שם כל הימים כדי שתנצל מכל חטא
ועון לעולם יום המיתה ועת דין הקבר ויום דין הגדול לא ילוצו מעיניך כלל אתה
דואה אותו וכאלו אתה עומד בו וכלל אתה ככנס לדין כדי שלא יעלה על לבך דבר
הזהורים של חטא ושלא ימצא בך חטא שכל איבריך מעידין בך שעל כרחך אתה
צריך ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ולעולם תהא
מוסיף על תורתך בכל יום חדש שאין אתה בן חורין ליבטל שתחלת דינך אין אתה
כידון לא על דברי תורה ואחכ על המעשים שג' ראשית פוטר מעם ראשית מדון ואם

אתה מוסיף על תורתך בכל יום חדש יושלך מצוארך כל עובד שאתה מבחר ממנו ולא
עוד לא שהקב"ה מספק לך כל צרכך ומחדש לך צדקות וזכויות חדשות בכל יום לזמורך
לפניו לעולם לתלואה ולתעצול מדברי תורה מהוספת חדש בתלמוד ישן מפני
שקווי יין יחליטון כח עולן אבר כעשרים יחצו ולא יגעו ילכי ולפי יעמו" לעולם
הוי חפץ ורץ ללמוד וללמד מתורתך שהחליך המקום בה וכל אשר תמצא ירך לעשות
טובה עשה בכל יום ואם הוי אומר אוי לי שהלך היום ולא עשיתי בו צדקה עם תלמוד
תורה שכל יום שהלך אינו חוזר לך ובלבד שלא תבטל מן התורה שאין לך מדה גדולה
יותר ממנה ולעולם הוי מבקש חמנים בכל יום ובכל עת יתן בעפר פיהו ואל ישתקוה
יתן למכהו לחי יעבד בחדפה" אשרי מי ששומע חרפתו ושנותק וכן ישעיה חמ"ג
נחתי למכים ולחי למורטים כפי לא הסתחתי מכלמות ודוק" ויני אלהים יעזר לי מי הוא
ירשיעני על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש" אשרי
המעביר על מדותיו כך אמר חכמים ז"ל כל המעביר על מדותיו מעבירין לו כל פשעיו
שנ' נושא עון ועובר על פשע" אשרי כל שאינו קוצץ ורוחו נמוכה ושפלה הרבה
וכן הוא חמ"ג צדי אלהים רוח נשברה לב נשבר וטובה אלהים לא תבזה" אשרי כל שאינו
כהנה בכבוד תורה בעולם הזה שאין טכרה לא לעתיד לבוא שנ' עוז והדר לבושה ותשחק
ליום אחרון" אשרי מאריך רוחו ונושא הכל לדון יוצרו ועשה עצמו כשי"רים וכן הוא
אמר נושא עון ועובר על פשע יכול לכל תל לשארית נחלתו למי שמשים עצמו כשי"רים
אשרי מי ששם את כל לא ואין בגדי פניו בכל עת ויזכה לחשלים כל ימי חייו ולכלות את
עצמו בהם כל ימי חייו" אשרי כם צדיקים וחסידים שעשיתם הרבה מאלו כל ימי חיכם
כמה פעמים" אשרי כם שהשלמתם ימיכם וכליתם אותם בחסדיות והלכתם למנוחה שאין
לה יגיעה ובאור שאין לו חפלה וכבוד שאין לו סוף ולעליה שאין לה ירידה ולגדולה שאין
לה קץ ואין לכבודם ותפארתם סוף ולא שיעור ועליהם הכתוב אומר עין לא ראתה אלהים זולתך
יעשה למחכה לו" ואשרי המחכה לו וכן הוא אומר ולכן יחכה יי' לאנכם ולכן דום
לרחמכם כאלה משפט יי' אשרי כל חובילו" ואמר טוב יי' למעוז ציון צדה ויודע חסד
בו ואשרי כל המטיל לשמך ואשרי הממית עצמו על קדושת שמך ועל תורתך מלך
מלכי המלכים אתה ואין זולתך" וכל המעשים האלו ויתר מהם ובלבד שיטמור איצלו
וגומו מכל חטא ועון זוכה לכל הכבוד הזה הצפון להסידים ולכל התפארת הזאת ויתר
עליהם אף אפי' אפים ורוב ריבבי רבבות עד שאין מנין ואין שיעור ואין כל בדיה יסלה ל
לשמח כבוד המתקן לצדיקים ולחסידים וכן הוא אומר ומעולם לא שמעו ולא החיבו
עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו" עתיד הקב"ה ליתן כח בצדיקים ובחסידים
להיות יכולין לשאת את כל הטובה שהוא מנחיל אותם דתנן ל' יהושע צנן לוי אומ' עתיד הקב"ה
להחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות שנ' להנחיל איצו יש ואוצרותיהם יצא

ובכל
עת

כ"ד ב"ד ב"ה

קדיש הרבנא

יְקִירָאִין בַּתּוֹרָה

אחד מעומד

כל עשדה משהל או יתר שהיו יושבין
שבעל פה ואם בהגדות ובמדרשות כשהן מסיימין אותה

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא¹⁰ דְּעֵתִיד לְאַדְרַתָּה עַל־מִצְוַת־לֹאֲחִיאָהּ

מִיָּשָׁא וְלִמְפֻדָּה חַיִּים וְלִמְצַצ קִדְשָׁא וְלִשְׁלֵם וְלִשְׁכַּלֵּל חֵכְמָא קְדִישָׁא וְיִקְיָא וְלִמְעַקֵּד וְלִלְחָם
מִן אֲדֵעָא וְלִאֲתַבָּא פְּלִחָא דִּי שְׁמַיָּה לְאַתְרֵיהּ בְּהִדְרֵיהּ בְּזִיּוּיָהּ וּבִיקְדֻשָּׁהּ וּבִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ
וּלְמַח פֻּרְקָנִיהּ וְרַבֵּעַ קֶץ מַעֲשִׂיחֶיהּ וְיִפְדֶּה עַמִּיהּ בַּחֲיִיכוּן וּבִיּוֹמִיכוּן וּבַחֲיִידוּן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֻלָּא וּבְזִמָּן קָרִיב וְאַמְרוּ אַמֵּן יְהִי שְׁמַיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְעַלְמִי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ כּוֹ
אֵלֵּי וְאַמְרוּ אַמֵּן עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְּעַסְקִין בְּאַחֲרֵיתָא קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרֵי יְהִי לִכּוֹן וְלִהוֹן וְלִנָּא חַפֵּי
וְחֻסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קֳדָם מָרִי שְׁמַיָּא וְאַדְרֵעָא וְאַמֵּן יְהִי עַלְמָא רַבָּא מְשַׁמְעָא וְקִיּוּעֵלָא
וְפֻרְקָנָא וְחַחַח עַלִּיכוּן וְעַלְנָא וְעַל כָּל קְהֵלָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם וְאַמְרוּ אַמֵּן
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמַחְמֵי כּוֹ

עושה שלום במחוזנו כו'

וְחֹמֶה כִּי אֶל רְחוֹם כֶּן וְהוּא רְחוֹם יִכְמֹר

תפלת מוצאי שבת

עומד ש"צ

עין כו' ברפואת

יְיָ הַמְצִיחַ וְהַעֲסֵם עֹנֵן וְגַם הוּא עֹמֵם בְּרוּךְ יְיָ הַמְצִיחַ לְעוֹלָם אָמֵן וְאִם מֵעַד יִצְחָק
עַד סוּפוֹ וְאִם קִדְּשׁ וְעוֹמֵד וְעוֹמֵד לְכָל בְּרִיּוֹת וְאִם בְּרִיּוֹת רַבִּיעִית הַבְּדִלָה וְכִדְהוֹ
אִם אֶת הַחֹן לְאִדָּם דַּעַת וּמַלְאֲכָי לְחִנוּשׁ בִּימֵי וְאֶת הַבְּרִלָת בֵּין קוֹדֶשׁ לְחֹל
וּבֵין חֹל לְחֶשֶׁךְ וּבֵין יִשְׁשָׁל לְגֵרִים וּבֵין יוֹם הַשַּׁבָּת לְשֶׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה כִּשְׁם שֶׁהַבְּרִלָת
בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל כִּךְ פָּדִינוּ וְהַצִּילָנוּ מִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פוֹרְעָנוֹת הַמַּתְלַגְּשׁוֹת
לְבוֹחַ בְּעוֹלָם וְשִׁמְרֵינוּ מִן כָּל יַחְזִיק מִצִּדֵּי דַעַת וְצִדֵּי הַשִּׁכְלָה בִּי יְיָ חוֹן הַדַּעַת
וְיִתְּמוּ עָלֵי קִבְלָה לֵאלֹהֵי אֲחֹל אֵי אֲחֵל אֲתַפְּלָה וְאִם שֶׁצִּדֵּי קֹדֶשׁ וְסִדְרֵי הַיּוֹם כִּדְּלִי שְׁלֵמִים
שְׁלֵשִׁים קַחֲשׁוֹת בְּשַׁבּוּעַ וּבַעֲדָה וְאֵל מִמֶּנִּי לִלְבָּא אֲחֵד וְהוּא יְיָ וְיֵהִי כוֹעֵם
יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְהַמַּעֲשֶׂה יִדְּיוֹ כוֹנֵנָה עֲלֵינוּ יִמְעַשֶׂה יִדְּיוֹ כוֹנֵנָה וְיֵהִי כוֹעֵם
כִּדְּלִי יִתְלַחֵן אֵימָר לִי מַחֲסִי וּמַצִּדֵּי אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ כִּי הוּא יִצְלַח מִפְּחֵי יָדָיו
מִלְּפָנֶיךָ הַחַיִּים בְּאַבְרָהָם יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפֵינוּ תַּחֲסֶה צִדָּה וְסוֹתָלָה אֲמִתּוֹ לֵאמֹר מִפְּחֵי
לִבִּי לֵאמֹר יֵעוֹף יוֹמָם מִדְּבַר בְּאוֹפֵל יֵהָלֵךְ מִקָּטָב יֵשׁוּף צִהָרִים יִפּוֹל מִצִּדֵּי אֵל וְצִדָּה
מִיִּמִּינֶךָ אֲלֵיךְ לֹא יָגֵשׁ דֶּק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵא וְשִׁלְמוֹת דַּעַת תִּרְאֶה כִּי אֵתָּה יְיָ מִדְּחִי
עֲלִיּוֹן שְׁמָתָה מִעוֹנֶיךָ לֵאמֹר תִּאֲוֶה אֵלֶיךָ דַּעַת וְגַעַלָּהּ יִקְרַב בְּאַהֲלֵיךָ כִּי מִלְּפָנֶיךָ יִצְהָר
לָךְ לְשִׁמְחָה בְּכָל דְּרִכֶּיךָ עַל כָּפִים יִשְׁחָאֹנֶךָ כֵּן תִּקְוֶה בְּאַבְרָם לִגְלִיךָ עַל שִׁחֹל וְעַתָּה תִּדְרֹךְ
קִדְמוֹת כְּפִיר וְתִנֵּן כִּי בִי חֶשֶׁק וְהַפְלָטָה אֲשַׁגְּבֶהָ כִּי יִדְּעֵשׂמִי יִקְרָאֵנִי וְהַעֲנֵהוּ עִמּוֹ אֲנִי
בְּצִדָּה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְדֶּהוּ חוֹדֶךָ יִמְעַם אֲשַׁבְּעֵהוּ וְהִרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי וּמִכָּל חוֹדֶךָ יִמְעַם
כִּדְּלִי שִׁיעֵלָה קֹל כְּמוֹת הַשָּׁמַיִם שְׁמִירָשׁ אֲדִים מִן אֲשֶׁת וּכְיֵה מוֹלִיד שִׁדְּדִין וּמוֹחֵן וְלִבִּין כִּדְּלִי לְהַגֵּם מִן
וּשְׁחֹל יֵי בְּמִשׁ אֵין אִם וְיֵה כוֹעֵם וְעוֹד כְּשִׁיחֹל אֵין מִן הַמוֹעֲצִים בְּאַמְעַם יִשְׁבּוּעַ שְׁחֹל הַשָּׁמַיִם אֵין אִם
אֵין אֵין מִתְחַלֵּשׁ שֶׁן וְאֵת קָדוֹשׁ שֶׁן בְּצִדָּה כוֹלִים

תָּס יִקְוֶה קִדְּשׁ וּבִתְרָא וּנְפִטְרִין לְשָׁלוֹם וְעַלְמָאן כְּמִי וְהַגִּבּוֹר יִקְדֹּשׁ לִלְאִסְתָּא כּוֹאֵךְ בִּדְלִיל לִלְאִסְתָּא

ועפה' אהבדלה

חוֹבְדִיל חוֹמָסִי
וּמַעֲזָה בְּרִדָּס וְצוֹ שְׁמַעֲהִי חוֹסְרָא וּבִתְרָא וּקוֹל
יִמְחֹל וְדַעֲנִינִי יִצְחָק לְחוֹל כְּכֹלֵבִים בְּלִילָה וְסִיִּר אֲגַמְמַעֲהִי גִיבְרָה הַמַּבְדִּיל בֵּין
כֹּא יוֹם פְּנֵה כְּנַלְתוֹמֵר אִקְרָא לֵאלֹהֵי מוֹמֵר יוֹם אֲשֶׁר אִמְרֵי שׁוֹמֵר אֲתִמָּה בְּקֶרֶךְ
וְגַם לִילָה הַמַּבְדִּיל צִדְקָתְךָ כִּהְרֵ תַבּוֹר עַל פֶּשַׁע עֲבוֹר תַּעֲבוֹר כִּי־אֲתִמּוֹל
כִּי יַעֲבוֹר וְחֲשִׁמּוֹרָה בְּלִילָה הַמַּבְדִּיל חָלְכוּ עוֹנֵת מִנְחָתִי מִי־יָתֵךְ מִנְחָתִי
יִגְעִי בְּאִנְחָתִי אֲשַׁחֲהִי בְּכָל לִילָה הַמַּבְדִּיל קוֹלִי שְׁמַעֲהִי בְּלִילָה פִתְחִי
לִי שַׁעַר הַמְּנוּסָה שְׂרָאֵשִׁי נִמְלֵא כָל קוֹצוֹתֵי רִסְסֵי לִילָה הַמַּבְדִּיל הָעֵתָה בּוֹרָא
וְאִיוֹם אֲשׁוּעַ תִּפְּהִי פְדִיּוֹם בְּנִשְׁפָּא בְּעַרְבֵי יוֹם בֹּאֵי שׁוֹן לִילָה הַמַּבְדִּיל קוֹחֲתִיךָ וְחֲשִׁינִי
אוֹרֵחַ חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי מִדְּלָה תִּבְצַעֲנִי מִיוֹם עוֹר לִילָה הַמַּבְדִּיל סִיִּר טַבּוֹר מַעֲשֵׂי
פֶן יִאֲמַר מִכַּעֲסִי אִיהָ אֵלֶּה עוֹשֵׂי טוֹתֵן זְמִירוֹת בְּלִילָה הַמַּבְדִּיל כְּחֹלֵבִיךָ כְּחֹמֶר
סִיִּר לֵנוֹ עַל קֶלֶח־חֹמֶר יוֹם לִי־וְיָצִיעַ חֹמֶר וְלִילָה לִילָה הַמַּבְדִּיל אֵל פּוֹדֶה מִכָּל צָר
קִרְאָנוֹךְ מִן הַמִּצָּר כִּי יִדָּךְ לֹא תִקְצֹר לֹא יוֹם וְלֹא לִילָה הַמַּבְדִּיל מִי־כֹחַ שֶׁר־יִשְׂרָאֵל
אֵלֶּה וְגִבְרָתִי בּוֹאֵר לֹא עִם הַמֶּלֶךְ קוֹנֵס בְּחִצֵּי הַלִּילָה הַמַּבְדִּיל וּקוֹל בִּי־וְיָ אֱמֶה
בוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן חוֹשֶׁה־כָּל תָּס צִיִּירֵךְ עַל אֲבִינֵיךְ בִּי־אֱמֶה בּוֹרָא עֲנִי בְּשִׁמְנֵי
חוֹבֹלֵא מִי־בְשִׁמְנֵי עַל קִרְדָּא מִטְמָאָה תָּס צִיִּירֵךְ עַל אֵנִי בִּי־אֱמֶה בּוֹרָא מִצִּירֵי הָאֵשׁ
תָּס יִבְדִּיל בִּי־אֱמֶה הַמַּבְדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְחוֹל וּבֵין אֹרֶךְ לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם
וּבֵין יוֹם הַשַּׁבָּת לְשִׁשַּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַבְּרִיָּאִת אֲתַעֲמִיךְ יִשְׂרָאֵל בְּקוֹדְשְׁךָ בִּי־וְהַמַּבְדִּיל
בֵּין קִדְּשׁ לְחוֹל וְעוֹכֵן אִם אַחֵר כָּל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה וְעוֹכֵן מוֹחֲצֵעַ אֵיבֹו הַיִּשְׂרָאֵלִי קִדְּשׁ
אֵן יִבְדִּיל אֵלֵינוֹ וְאֲבוֹתֵינוֹ הַחֹל עֲלֵינוֹ אֲתַשְׁתֵּי יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַבְּרִיָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ
לְשִׁמְנֵי חֲשׁוֹכִים מִכָּל חֹטֵא מִמִּנְקִים מִכָּל עֲוֹן וְחֲשִׁמְמָה וְפֶשַׁע מִדּוֹבְקִים בִּי־וְאֲתִקֶּךְ אֵלֵינוֹ
אֲבוֹתֵנוֹ לֹא תַעֲלֶה קַעֲזוֹתֵנוֹ עַל לִבֵּי אֲדָם וְלֹא קַעֲזוֹת אֲדָם תַּעֲלֶה עַל לִבֵּנוֹ אֵלֵינוֹ וְהַמַּבְדִּיל
וְכָל הַיּוֹעֵץ עֲלֵינוֹ וְעַל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה טוֹבָה וְמַחֲשָׁבָה טוֹבָה לְמַעַן שִׁמְךָ תִּקְדֹּשׁ
קִיָּמוֹ קִיָּים עֲצָתוֹ וְתִקֵּן מַחֲשַׁבְתּוֹ וְקִיָּים עֲלֵיו קִרָּא דְכִתְבִּי וְעַל אֵנִי אֲעִבִיר כָּל כּוֹחֵי עַל
פֶּתֶךְ וְקִרְאָתִי בְּשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחֲנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחִי וְיִחְמִיתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם וְכִתּוּבִי לִי
דְבַר סוֹבַע עַל יִשְׂרָאֵל וְכָל הַיּוֹעֵץ עֲלֵינוֹ וְעַל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה טוֹבָה וְהַמַּבְדִּיל
וְמַחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאִינִי טוֹבָה בֵּין שְׂאִינִי בֵּין בְּרִית בֵּין שְׂאִינִי לְמַעַן שִׁמְךָ טַלְטְלוֹ גִּדְּעוֹ
הַכְרִיתוֹ הַשְׁמִידוֹ הַפֵּר עֲצָתוֹ וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתּוֹ הַשֵּׁב גְּמוּלוֹ הֲרַע בְּלֹא שׁוֹ וְעַל קוֹדְשׁוֹ
חֲמָסוֹ יִרְדֹּךְ וְקִיָּים עֲלֵיו קִרָּא דְכִתְבִּי הַאֲשִׁימָם אֵלֵינוּ יִפְּלוּ מִמּוֹעֲצוֹתֵהֶם בְּרוּךְ פֶּסַח הַמֶּלֶךְ

הדיחמו כי מרובך וכתו עוצו עצה ותופר דבר וכל יקום כי עמנו אל לבנות
מחטבות בלב איש ועצת יי היא תקום ברוך מפר עצות הרעות ויפורין הרעים מעלנו
ומעל כס ומעל כלל עמו בית ישראל מי שפדת בריתו עם אבינו אברהם עם
אבינו יצחק עם אבינו יעקב עם משה רבינו ודבן של כל הנביאים עם אהרן קדוש
י עם פינחס עם חזיהו זכור לטוב הוא יצילנו ויציל כלל עמו בית ישראל מחטבות הקבר
מחבל שלמשיח ממחמת גוג ומגוג מן השד מן העבד מן העבי מן הצדק בען
הטלול מן העמדת העניות מן הקדוקי עניות ממיתת משונה ממיתת חלופה ממיתת
אכסניא מחסרון כסף מחמס מלכיות ממני פורעניות מחולי ופגע ומפלג גע מחלוא
הרעים מבני אדם הרעים מבני אדם הזדים מבני אדם החמסנים מן השעות הרעות
מן הפגיעות הרעות מן הגזרות הקשות המצחצחות לצווא בעולם שמואל וכן הכל כי
אתה יי טוב וסלה ורב חסד לכל קוראך אתה אלהינו ואלהי אבותינו שים תוחלת לנו
שלום שים תקותינו שלום שים פחדינו שלום שים דרכינו שלום שים פתרון כל
חלומותינו שלום השמיענו שלום מפי שר השלום משמרת השלום תהא פאסר
מאתך עלינו ועל עמך בית ישראל לקיים יי עוז לעמו יתן יי צדק את עמו בשלום
אתה יי לא תכלא רחמך ממנו חסדך ואמתך תמני יצונו לך דומיה תכלא
אלהינו הנביא ומשיח בן דוד במהרה יבואו לנו ויבשרנו בבנין בית המקדש ובתקון
ירושלם ואמרו אמר אליהו הנביא איש אשר קנא לשם האל אה
איש בושד שלום על יד יקותיאל אה איש גש ויכפר על עונת בני ישראל אה
איש דורות שנים עשר ראו עינו אה איש הנקלא בעל שער בסמנו אה
איש ואזור עור אזור במתניו אה איש חשונות בעבד אה איש חשונות בעבד אה
איש זעק על מצרי ומעם אה איש חשונות בעבד אה איש חשונות בעבד אה
איש כל ומטר הוריד אחר עוצר שלש שנים אה איש יצא למצוא לנפשו נחת אה
איש כלכלה הערבים שלח ימות לשחת אה איש למעבד נתברכו וצמחת אה
איש מבצח בשנים עשרה אבנים צרה אה איש נגף את כנפיו הצעל אה
איש שחח אחריו יי הוא הארץ יי הוא הארץ אה איש ענה מלא אהרצעה לויס מעם אה
איש פן שנו וישלן שלשן שלשן אה איש צעק עניני יי עניני אה
איש קבץ את ישראל אה איש קבץ את ישראל אה איש קבץ את ישראל אה
איש שלח טעם טעם חטא אש איש שלח טעם טעם חטא אה
איש תתה לו בדיית שלום אה איש תתה לו בדיית חיים אה
זה העבד יבוא וישמח לבבי אה חדש יחדש כנולי ועוצני אה
כחך יטחך אורי כלבא אה ישמיעני נחמות מלכבי אה

כַּנֶּס יִכְנֹס מִמְּזֻלָּהּ וּמִמְעַלְצֵי אֵלֶּיךָ לְהַבְיָחָהּ אֶל־מִכּוֹן מוֹשְׁבֵי אֵלֶּיךָ
 אֲשֶׁר־מִי שֶׁלָּקַח מֵעִדּוֹ מִנֶּה אֵלֶּיךָ אֲשֶׁר־מִי שֶׁפָּגַעוּ בְּדָרְכָּהּ כֹּהֵנָה אֵלֶּיךָ
 אֲשֶׁר־מִי שֶׁלָּמַד מִמֶּנּוּ מִקְלָא וּמִשְׁנָה אֵלֶּיךָ אֲשֶׁר־מִי שֶׁלָּחַן בְּהַטְבַּח כֹּהֵנָה אֵלֶּיךָ
 אֲשֶׁר־מִי שֶׁלָּחַן בְּשֹׁב יָיִץ צִיּוֹנָה אֵלֶּיךָ כִּכְתוּב הִנֵּה אֲנִי שֶׁלַּח לָכֶם חַת חֲלִיָּה
 הַצִּיּוֹן לִפְנֵי בֹא יוֹם יֵי הַגְדֻלָּה וְהַנּוֹרָא וְהַשֵּׁב לֵב אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל חֲבוּתָם
 בְּחֵינֵן וּבְיָמֵינוּ וּבְחַיֵּיכֶם וּבְחַיֵּי עַמּוֹ כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׂבוּעַ אֶהְיֶה שְׂבוּעַ בְּדָכָה שְׂבוּעַ
 בְּאֻלָּה שְׂבוּעַ דַּעַה שְׂבוּעַ הַתְּלָחָה שְׂבוּעַ דַּעֲדָנוֹת שְׂבוּעַ עֲלָאוֹת שְׂבוּעַ חֲסִידוֹת שְׂבוּעַ
 טְהָרָה שְׂבוּעַ יְדִידוֹת שְׂבוּעַ כִּלְכֵּלָה שְׂבוּעַ לְמִידוֹת תּוֹרָה שְׂבוּעַ מִשְׁאֵל וּמִתָּן שְׂבוּעַ נְדִיבוֹת
 שְׂבוּעַ שְׁטָן וְשִׁמְחָה שְׂבוּעַ עוֹז דַּהֲרָה שְׂבוּעַ פִּלּוֹת שְׂבוּעַ צִדִּיקָה שְׂבוּעַ קְדוּשָׁה שְׂבוּעַ
 רַחֲמָנוּת שְׂבוּעַ שְׁלוֹם שְׂבוּעַ תְּמִימוֹת וְתַמְיָמוֹת שְׂבוּעַ טוֹב וְסִימָן טוֹב גִּזְ עֲלִינוּ וְעַל כָּל
 דּוֹרֵפֵי הַטֹּב עֲנוּתֵינוּ תַּסְלַח דְּתַמְחֹל וְעֲלֵנוּ תַּרְבִּיהַּ כַּחוֹל כִּי חֲתָה סוּלָּח וּמוֹחֵל בְּדוֹךְ הַ
 הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל וְכֵן מִצָּח חֵן בַּעֲנֵי יֵי וְיֵהִי דוֹד בְּכָל דְּרָכָא מְשִׁיבֵל דִּי עַמּוֹ
 עֲלִינוּ וְעַל כָּס וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֵּן תִּהְיֶה רַעְיוֹן מִן שְׁמַיָּא וְחֲמִלּוֹ אִמְרָן

עֲלוֹהַּ אֵיחִיד פִּי אֶסְבֵּת

לְיוֹם הַשַּׁבָּת וְאֵלֶּיךָ וְהָאֱקָדוֹשׁ אַתָּה קֹדֶשׁת רְצָה מוֹדִים שִׁים שְׁלוֹם וִיקוֹל בְּרִיךְ שְׁמִיהּ וְיִגְלַס קִלְכֵּי וְיַעֲרֹף
 וְחֲמִלּוֹ אֶצְבַּח יְבַתְּדִי יִקְרָא אֲשִׁירֹעַ וְאִיוֹצֵר שֶׁל שַׁבָּת וְיִכְתַּר אֶקְדוּשָׁה תָּס יִצְלֵי מִקְדוּשָׁהּ
 וְהָאֱקָדוֹשׁ יִשְׁמַח מִשְׁחָה רְצָה מוֹדִים שִׁים שְׁלוֹם וִיקוֹל בְּרִיךְ שְׁמִיהּ וִיקְרָא אֶקְדוּשָׁה חֵן וְחֵן
 אֲעִיר וְבַעַד וְאֵלֶּיךָ יִקְרָא אֲשִׁירֹעַ וְאִיוֹצֵר שֶׁל שַׁבָּת וְיִכְתַּר אֶקְדוּשָׁה תָּס יִצְלֵי מִקְדוּשָׁהּ
 הַקֹּדֶשׁ לְמַעַשֵׁה צוֹת רְצָה מוֹדִים שִׁים שְׁלוֹם וִיקוֹל בְּרִיךְ שְׁמִיהּ וְיִגְלַס קִלְכֵּי וְיַעֲרֹף
 וְעֲלוֹהַּ אֶלְמִנְחָה יְבַתְּדִי אֲשִׁירֹעַ וְאִיוֹצֵר שֶׁל שַׁבָּת וְיִכְתַּר אֶקְדוּשָׁה תָּס יִצְלֵי מִקְדוּשָׁהּ
 לְדוֹדֵיךָ וִיקוֹס יִצְלֵי עֲלוֹהַּ מִנְחָה מִן וְהָאֱקָדוֹשׁ אַתָּה אַחַד רְצָה מוֹדִים שִׁים שְׁלוֹם
 וִיקוֹל בְּרִיךְ שְׁמִיהּ וְיִגְלַס קִלְכֵּי וְיַעֲרֹף וְפִי כְרוֹג אֶסְבֵּת יִקְרָא אֶמְעַרִיב לִי אֶחָדָה וְיִצְלֵי
 יֵט בְּרָכוֹת וְיֵט כָּל אֶהְיֶה בְּחֵן הַדַּעַת מִתְּלֵי אֶגְמָנוּעַ וִיקְרָא וְכֵן לְצִיּוֹן וְיֵהִי נוֹעַ וְיִכְתַּר
 אֶקְדוּשָׁה וִיקוֹל בְּרִיךְ שְׁמִיהּ וְיִגְלַס קִלְכֵּי וְיַעֲרֹף וְכֵן לְצִיּוֹן וְיֵהִי נוֹעַ וְיִכְתַּר
 אֶסְבֵּת וְיִבְדִּיל בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת כְּמִלְכָּה עֲלוֹהַּ אֶסְבֵּת לְאֶגְמָנוּעַ וְאֶפְרָאדִּי מְבַעַד וְאֵלֶּיךָ
 עוֹמֵד שֵׁט וְחֹמֶר בְּרַחֲמֵיךָ

תַּפְרֵת רֵאשִׁי חֲדָשׁ

וְעוֹנֵן בִּיהֲלֵי וְעוֹמֵדִין וּמִתְפַּלְלִין יֵט בְּרָכוֹת וּכְשִׁמְגִיעֵן תַּמִּיד עֲבוּדֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ חֲמֵן
 אֶהְיֶה וְאֵלֶּיךָ אֲבוֹתֵינוּ יִעֲלֶה וְיִצְאָה יִגִּיעַ יִלְאָה יִדְעָה יִשְׁמַע יִתְקַדֵּשׁ לְפָנֶיךָ יֵי וְיִכְתַּר
 זְכוֹנוֹ אֲבוֹתֵינוּ זְכוֹנוֹ יְהוֹשִׁעַ עִירָךְ זְכוֹנוֹ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ זְכוֹנוֹ כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל

יעלה לפניך ליתן לטובה לצדקה לזון לחסד ולרחמים בימים ראש החדש הזה לרחם
בו עלינו ולחיותינו זכרוננו ייגאלנו ובו לטובה לקרינו בו לצדקה הושיענו בו לחיים
טובים בדברי יצונו ולרחמים חסד וחנינו ורחם עלינו ומלטינו בו מלל צדקה ויגון ושמחינו
בו שמחה שלמה מלפניך כחל נזכך לחום וחלק חסד ותדנינו ותחזינו כח ויתם עלי
קבלה ויקל קדיש ובעדא ימטרין לשלום

תפלת שחרית

נשחר החול עז גא ישרא ועומדין ומתפללין יט ברכות
ויבוא בעבודה וחזר שצ ומתפלל בקול רם במידה לקדושה ויעלה פי רצה וברכת כהנים
וכסגומר התפלה קורא הוא והציבור ההלל בדילוג וכך הסאומ הללו יה הללו עבדי י
עד חלמיש למענו מים ומדלג וחומ מה אשיב לך עז הללו יה וחומ מן המצול קדא
יה עז סוף ההלל ולא יברך עליו לא בתחלה ולא בסוף יצחין מצדכין על המנהג

וכסגומרין ההלל חומר קדיש ומוציא ספר תורה וקורין בו ארבעה בע אדם מפרש
תנדין שהיא פניחס הראשון קורא וידבר צוואמרת והשני חוזר וקורא ואמרת מה של
בו הראשון ושני פיסוקי אחריו והשלישי קורא השלשה פיסוקים שנשתתירו מן הפרשה
עם וביום השבת והרביעי קורא ובראשי חדשיכם ומחזור הקפר למקומו וחומ קדיש
תם יסדר שצ צלוח' ממקף מוג ומחיה והל הקדוש

מוסף ראש חדש

כפלה לכל
תפלותכ בהיותם מקריבין לפניך זבחי רצון ושעירי
חטאת לכלב בעים זבוח לכללם יהיה תשועת נפשם מיד טובה מקדש החדש בציון
תכין ועלת ראש חדש נעלה עליך שירי דוד כשמע בערך האמורים לפע מזבחך בזון
אהבת עולם תבא להם וברית אבות לבבם תכיל אלהינו ואלהי אבותינו ומפע
חטאינו גלינו מחרצנו ונתרחק מעל ארצנו ואין חנו יכולין לעשות לפניך אה
קרבנות חביתנו יהי רצון ואלהינו מלפניך ייגאלנו שתעלינו לארצנו ותטענו
בגבולינו ועם נעשה לפניך חת קרבנות חובותנו תמדין כסדרך ומוסףין טהלתך ואת
מוסף יום ראש החדש הזה נעשה ונקריב לפניך בזהב כמצות רצונך כמו שכתבת
עלינו בתורתך עלי ידי משה עבדיך יהי רצון ואלהינו מלפניך ייגאלנו ואלהינו
שתחדש עלינו את ראש החדש הזה לטובה לצדקה לזון לחסד ולרחמים כלחיים ולשלום
ויהי ראש החדש הזה סוף וקץ לכל חטאתינו וצרותינו תחלה וראש לפלות נפשינו
כי בעמך ישראל מפל האומות בהית וראשי חדשים להם נתת בא יי מקדש ישראל
ולאשי חדשים רצה מוהים שים שלום תם יקומון יצלון דאך וחזר שצ ומתפלל
בקול כדרך שהתפלל בלחש וכסגומ' חומ קדיש בלח תתקבל וחומ רחוס תהיה לדוד
וסדר הים ומזמור אות הים ואחריו מזמור ראש חדש וזה הוא

ממור שיהו ליי נשיר חרש כי כפלאות עשה הושיעה לו ימינו וגו' קדשן הודיע יי
ישועתו לעיני הגוים בנה צדקות זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל לחן כל חפסי ארץ
את ישועת חרשיו הדיעו ליי כל הארץ פצחו רגלו וזמרו זמרו ליי בכבוד כבוד וקול
זמרה בחרצות וקול שופר הדיעו לפני המלך יי ידעם הים ומלואו תבל ויושבי בה
בהרות ימחו כף יחד הרים ירעבו לפני יי כי בא לטפט הארץ ישפטו תבל בצדק
ועמים במישרים יי מלך ירגזו עמים יושב כרובים תטט הארץ יי בעיון גדול
והם הוא על כל העמים יודו שמך גדול וגדל קדש הוא ועל מלך משפט אהבה אתה
אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית רוממו יי אלהינו השתחו
להיום לגליו קדוש הוא משה ואהרן בכהנו ושמואל בקורא שמו קראים יי
והוא יעם בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עידותי וחוקיך למו יי אלהינו אתה
עיתם אל כושא היית להם וזקם על עלילותם רוממו יי אלהינו והשתחו לך קדש
כי קדוש יי אלהינו לאדוד שייך וקדש ובתרא וכפטרין לשלום תפלת מבחנה
כתפלת ערבית ואין כפילת פנים באשי חרשים וכן עושין ביום שני אם היה מקדש
בשני ימים ותפלת יחיד כתפלת צמל בערבית ושחרית ומוסף ומנחה וזבל
אינו קורא ההלל כלל ואם חל ראש חדש להיות בשבת מזכיר
יעלה ויבוא בעבודה בערבית ושחרית ומנחה ואומ' ביום המנוח הזה ביום ראש השנה
הזה לראש כל והשאר כתפלת השבת ומדלגין ההלל באותה השבת ואחר שקורין
סדר אותה שבת מוציאין ספר שני וקורא בו המפטיר וביום השבת ובראשי חרשים
ומפטירין השמים בסמי' חוץ מחדש אלול שחל להיות בשבת שמפטירין מקראות
ומזכיר להן בברכה אחרונה של הפטרה וחותם מקדש השבת וישראל וראשי חרשים
וזבל להרב רבינו אשר שמענו אל בעל שלחן ערוך אינו מזכיר ואח' מקדש יל ש
ואח' אבות וגבורות וקדושת השם וברכה אמצעית
והוא יצאת מלמך מקדש פלג מעשיך ביום השביעי ובחלת שם
מכל העמים ולצית בננו מכל הלשונות קדשתנו במדותיך וקדשתנו מלכנו לעצמנו
ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו שבתות למנוחה ויום אחד
החדש הזה כלכל בעדינו ומפני חטאינו גלנו מזרציו ונתרחק מעליו וזמנו
ואין אנו יכולין לעשות לפניך את קרבנות חובתינו יהי רצון ורחמים מלפניך
ואהי אבותינו שתעלינו לארצנו ותטענו בגבולינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובתינו
תמידין כסדרן ומוספין כהלכתך ואת מוספי יום המנוחה ויום ראש השנה ויום
וערב כפניך באהבה כמצות לצום כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה ואלה
יהי רצון ורחמים מלפניך יי אלהינו שתתקבל עלינו

ראש החדש הזה לטובה לברכה בזה לחסד לרחמים לחיים ולשלום ויהי ראש החדש
הזה סוף וקץ כלב חטאתינו וצרותינו תחלה וראש לפירות נפשנו ודעה נא במנוחתנו
וקדשנו במצותך ותק חלקינו בתורתך כל אי לעבודך באמת והתחילנו באהבה וברצון
ימי שבתות קדש וינחנו בם כל ישראל מקדשי שמך בזה יין מקדש השבת וישראל
וראשי חדשים דעה מודים שים שלום וקדוש ויקומון יצילון דאך ויתקדש שם
בדאך בויארה לאדושה וברכת כלנים וקדוש ובתרא ונפסדין לשלום כמלת צללה לח
תפלת לילי הפסח נהגו העם לקדוש בלילי ימים

טובים ממנו חשרי האיש והללו א בקדשו ואח כח אעיר
אסבה יקרו אולא מזמיר שיר ליום השבת ואשרי האיש והללו א בקדשו וזה הוא
המזמור אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חסדים לא עמד
ובמושב לצים לא יעב כי אם בתורת יין חפצו ובתורתו יהגם יומם ולילה והיה כעץ
שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח לא כן
הרשעים כי אם כמוך אשר תדפנו דוח על כן לא יקומו רשעים במשפט וחטאים
בעדת צדיקים כי יודיע יין דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד למה רגשו גוים
ולאומים יהג דיק יתצבו מלכי ארץ והנפים כוסו יחד על יין ועל משיחו נגתקה
את מוסרותינו ונשליכה ממנו עבותינו יושב צעמים ישחק יין ילעג כלמו אג
יבד חלמו באפו ובחורו יבהלמו וזה נשכתי מלכי על ציון הר קדשי המקדש אחק
יין חמר חלי צע חתה חע היום ילדותך שחל מלכע ואתנה גום כחלתך ואחזתך אפי
ארץ תרעם בעבט ברזל ככל יוצר תרפצם ועתה מלכים השכילו הוסלו שופטי
ארץ עבדו את עי צירא וגילו ברעלה נשקו בד פך יאמר ותאצלו דרך כי יבער
כמעט אפו אשרי כלחסי בו הללו יה הללו אל בקדשו כן עד כל הנשמה תלליה
תם יקום שץ יסוד אצלחה לאגמעה יבתי ויקול ב מגן הצלה במחיה
הפנתים ב האקדוש אתה בחרתנו מכל העמים ורצית בנו מכל הלשונות קדשתנו
במצותך אקדשתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת חתק לנו
צדיקים באהבה מועדים לשמחה ואים וזמנם לששון את יום טוב מקרא קדש הזה את
יום חג המצות הזה זמן חירותנו ביהודה זכר ליציאת מצרים אהינו ואהי אבותינו יעלה
דלנו ביום טוב מקרא קדש הזה ביום חג המצות הזה לראם בו עלינו כן אתה
והשחינו יניא הנו את ברפת מועדיך ליהבה לחיים לשמחה ולשלום כאשר רצית
לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותך ותק חלקינו בתורתך ושמך נפשינו
לשבת ושמך נפשינו מצוה וזה לבינו לעבודך באמת והתחילנו בשמחה ובששון מועדי
קדש ושמחנו בם כל ישראל מקדשי שמך בזה יין מקדש השבת וישראל דעה מודים

סדור העשייה בלידי הנפס

צוה יחידה אתה עשה לי

[illegible]

אמר חדי אתם אפסח פאסח בחד אולא יקרא פסח ויכלו לעשות ויבארך
בכר ואשר קדשנו מכל עם ויקל פי וקטחא חזא דתתן לנו יי אהינו עצמות למנוחה
ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום המנוח את יום טוב מקרא קדש הזה את יום
חג המצות הזה זמן חירותנו כו וחותם כקדש העצות וישראל והזמנים ושהחיו ויתכן
וישרבו ואן אתם לעז לילה לאחרי יבארך בפדג אשר קדשנו מכל עם ויבאר
עלי אבר ב"י אלה בודא מאורי האש ויהציל חזא ב"י אלה המבדיל
בין קדש לחול ובין חור לחסך ובין ישרא לגוים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה ובין
קדושת שבת לקדושת יום טוב הצדלת ויום השביעי הגדול והקדוש מששת ימי המעשה
והצדלת את עמך ישראל בקדושתו ב"י יי המבדיל בין קדש לקדש ושהחיו ויתכן
וישרבו צאר אסימן יקבה' יי קדוש נר הצדלה זמן ואעלה אן פד' צה
עלי כל טכ' רגל או אמראה אן ישרבו חזבה כוסות גפן מקדאר כל כוסל חקל מן
רביעית וואגב אן יבארך קבל שר' כל כוס מן ארבעה בורא מדי הגפן אאו' יי עלי
אקידוש ואתחנן יקרא עליה אהגדה ואחלת יבארך עליה ברכת המזון ואלאבע
תם עליה אהלל ואעלה אן אתכא לילה אפסח לאס לאדגא גמעהם ואנסא
חטבות ווקת לחם אתכא הו חן שר' ארבעה כוסות ווקת חכילת כזיתמנה אמא
באקי אכלה ושרבה אן אתכא פהו ממאח ואן לס ית' פל' גמאח פאדי פרגו
מן שר' אקדח אאו' פיגסלו אידיהם בל' ברכה ויקדמו מעיזה ועליהם בקול וזוכה
ופטיר ומלאך ולכן לחם משוי ומטבוק ~~משי~~ זכר גמאח ואנסא זכר לחגגה תם
יבד' אאבר ויבארך בורא פרי האדמה בשם ומלכות ויגמסו אבקול פאל' ואכלו
כל וחד לא חקל מן כזית ולשית ה קדר רב' אביצה באתקדיב וצפה עמל
אדוכה אמסמנה חרסת יאכדו דין או זביב ותמר וימדסוה מע גלגלן ואתחביר
ויחמג אן ידמי פיהא פי וקת אתעביי עמאקיד סגבל או מן אמאע אצמאח גיר מטחון
חתי יבון זכר ~~לשבת~~ אדי אסתלדמו אבאינא ב' במצר פאעלם האך וקד
דאית אן חמא בען ~~לשבת~~ אהגדה כל הלכה בשחחא וזה הוא

פירוש הגדה

אחרי פסחא ענד סז ויטע כרם וקל כרמס בטע וטבא וענד מן יג' יסמא כרם
וענד מן יתמר יסמא גפן וענד מן יכר' תמרה יסמא ענבים קל פסח ואכלת ענבים
ככפוך שבעין וענד מן יעצר יסמא יין וענד מן הו זביב יקול בורא פרי העץ למנה
מן סאיר אגראיס וקולה אשר קדשנו מכל עם אדי קדשנו ונדהנא ען סאיר אגראיס
בחד בנו וצדלנו אכתא רנא ועצמנא דצה בנו ויפאדינו דצי עמא ופכמנא ואעל
שונא ואעטמנא הרה אוקתת איאס פלח וסלור והי איאס מלחא אדי חצל לישרא
בהא פלח אעזיס ואפרג אחלה חג המצות אדי כרגו פיה ישרא ממצר מעבדות לחיות

ושביע שלמסה בו נקלע הים לישראל... וחג השבועות שבו ניתנה התורה לישראל וחג הסוכות
נתלכר ענן השכינה אלי כחן מחיט עלי ישראל במדבר כמי קל כי בסכות הושבתי חתכני ישי
וראש השנה שבו נברא אדם הראשון ואפתק אדם לעולם קל זה היום תחלת מעשיך זה חודש הראש
של כעשה אדם בצלמנו כאמותינו לשון עשייה ויום הכפורים שבו נתכפר להן לישראל על
מעשה העגל והוא זמן כפרה לדורות כי בנו בחרת לאגעי אול אברהם ב מקדש ישל
והזמנים הדין אברהם עליו גמיע ימים טובים ב שהחינו וקמ והג לימא הזה סבחת
מן אחאנא ואצלחנא ובלגנא לי הדי אלקת ואצלח אן ארבעה כוסות כנגד ארבע
גאולות והוצאתי והצלותי וגאלי ולקחתי והיה ארבעה כוסות עלי תדתיב אגוד לחנה
מלבע ארבע כלות אלקיה לארבע אסתקצות לי יתכוון מנהא מעדן ונבחת וחיוון
אזכר וחיוון מזטק וכללך ארבע תקופות וארבע גאולות לעולם לעלה פי אחרותיה
אלוה זכר לטיט ולתבן ולעלה פי אירק לפי שהא עולה על טלחן מלכיס וקו על
נבילת ימים מן מעני ארבעה מן קו וינטלם ונשחם כל ימי עולם ויקדמו שני מיני
בשר אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה לחנה בארבעה עשר אחר חצות קל אלה לא תשח
על חמץ רמזי כלום לא תשחט הפסח והחמץ קיים וקל ונבחת פסח לזי אהיך צאן
ובקר אצון מנהם כבש הפסח ואבקר מנה אהגה וקד בינה אהגה ותכוס פסחא קי
אהך מן בע ענא ונכסת קדשיא מן תורי והוא בשר חגיגה אמ חכמ זל חמשה כוסות
של לילי פסח רמז לחמשה דברים כוס ראשון אומ עליו קידוש היום כנגד המוח שיטבו השכל
שהוא מקודש כוס שני קורא עליו ההגדה כנגד הלב שהוא מגיד דברי חכמה מפני שהוא
משכן החכמה על ולבי דאה הרבה חמ חכמה ודעת כוס שלישי מברך עליו ברכת
המזון כנגד הכבד שיש בו נפש חיה שבה אוכל ושונה ומדגיש והוא המחלק מזון לגוף
כוס רביעי גומר עליו ההלל כנגד כל הגוף כולו שהוא משביח לא שכל עצמות תאמנה
ימי מי כמוכה כוס חמישי אומ עליו הלל הגדול כנגד הדעה שבאדם שמשיג בה
דיעת השם שהדי מנין הלל הגדול ששה ועשרים כמטן יהוה וכוס זה רשות כלום אם
רצה האדם להשיג הברואים הנמצאים מאמתו הרשות בידו ותקנו אותו בזה מפני שחן
אותו לא בפרס מלואה וגפס שמחה והוא דרך רמז כמו שאמרו זל אין דיווי להיטיק
בפרדס לא מי שמילא כליקו לחם ובשר והמשכילים יבינו וזה שאמרו חמי
והוצאתי והצלותי וגאלי ולקחתי והוצאתי כלום שחית אדם לגאול נפשו מזה
שנוצר מהם ויתחבר במטלה החמשיית שהיא מעלת פשטות הגלגלים שהא
גאולות שכל בזהבתי אהכס הארץ זו ארץ החיים כמו שאמ' אהך וזה
בארצות החיים וביריעת דבר זה יצא לדורות ויהיה ענין
עבד לעבדים וזה ליל שמורים הוא ליל כלום אם ידע קודמה
נפשו שמורה מכל גזק בעולם הזה כדי שיהיה לה העולם הבא
תם ושל

אין נכאבד בלחם ישראל מן מצר ותלך למעגזות איי חצל להם וקו וחפ כלל חכמים
כו מן אפרק בניהם אגוזי העולם אין אחרים מותעלים מן גילי כמי קא חי זה הוא
חכם הנלמד מכל אדם שנ מכל מלמדי העכלתי ואי צא כל ששואל חזנו וצר חכמה
מכל מקום ומשיב ונבון מותעלים מן דאת נפסה ומבין דבר מתוך דבר ואיודע מא
אכרג מן אקווה א אפעל תסמא ידיעה ומשובח ממדוח מן קו ויהללו אתה א פלעה
תרגמה ושפחו יתה לפלעה יעני מדחודה ענדה מעשה בדב איעזר ור
יהושיע ור לעזר בן עזריה ור עקיבה ור טרפק שהיו משובין בבני ברק והיו מספרין ב
ביציאת מצרים כל אמת הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קדושת
שמע של שחרית קו מעשה בל איעזר בא בלאך למעשה אי גרא לוי חתפן
החול אכמסה אחרמים אגזלים פי דאך אמוצע פי בע ברק לבני יששכר והסל איעזר ור
יהושע איי הם חכמי ישראל וטובין ור לעזר בן עזריה איי כאן פי גמיה אעלם ואגמ
ור עקיבה ור טרפון תראגנו פי תלך למעגזות אעצאם איי חצל לישראל על היסודאדן
מצרים בתלך למכות ואגזלן כדס טביעה עד שבאו תלמידיהם כו למהא מצוה מן כותלי
אמר להם רבי לעזר בן עזריה הרי אני לבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר
יציאת מצרים בלילות עד שדלשה בן זומא שנ למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חיך ימי חיך הימים כל ימי חיך הלילות וחכמים אומרים ימי חיך העולם הזה
כל ימי חיך להביא את ימות המשיח פירוש אמר להם יעני קל להם ועל
כתרה דרסי בלעלם וקד הדס גסמי וצדק כאבן סבען קנה בלעמר לס חסמע הדי אעלם
אנהא וזכר יציאת מצרים בליל א א גא שמעון בן זומא ושדח כנה הדי למעט וקד
ביי רבינו הדיאמענא פי מסכת ברכות דא הדי אני כבן שבעים ולס יקול בן שבע
קאן זל פעם אחת הושיבו ר לעזר בן עזריה בישיבה של סנהדרין וכולן זקנים ועדין
הוא תשחודת וכתבייש בפניהם וכתפלל לפני הקצה שילבין שעדו והלבין סמותם והיה
זקן כבן שבעים שנה פקא מא כעת אערק אין דכר יציאת מצרים בלילות אי מא שרחא
בן זומא ואסתדל מן קו למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך וזיאת כל
לדבות הלילות קאן אחרמים זל מעט תאז ימי חיך העולם הזה כל להביא את ימי המשיח
יעני דכר יציאת מצרים אי אאבד לא תנסא סול אגזין ברוך המאס שפון
תולה לישראל עמו ביה כנגד ארבעה בנים דבזה תולה אחר חכם דאחרי לשע ואחרתם
ואחרי שאינו יודע לשא חכם מה ויוא אומר מה העדות והאקים והמטפס והשור
צוה יעלה ינו אתכם אתכם חק אתה אמור לו כהלכות הפסח אי אפסידן חול הפסח
אפיקמוז לשעמה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם למסלול ולפי
שהוציא את עצמו מן הכלל וכפל בעקר אפ אתה הקהא את שפון ואמור להם

זה עשה יי' לי בצאתי ממצרים לי ולבן לי ואלו היה שם לי היה נגל' תם מה הוא
 אומר מה זאת ואמרתי אליו בחזק יי' הוציאנו יי' ממצרים מבית עבדים ושאינו
 יודע לטאל את פתחו לו שנ' והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי' לי
 בצאתי ממצרים והגדת לבנך יכול מלאש החדש תלמוד לומר ביום ההוא
 או ביום ההוא יכול מבעוד יום תל' בעבור זה לא חמדתי לא בשעה שיש מצה ומלוח
 מונחין לפניך פירוש קו בחך המקום כו' מקום ישיר בה
 איה תעל לכן ערד מקום ויוד' ה' וה' סוח ערד איוו עשר מדאר יג' מצי' וזהו
 כמק מדאר ואלו סת מדאר ואלו אכרא כמק מדאר יג' אגמיע מצי' וסתר ותמחן
 אפהס ואך פקל סבחמן אלה תעל אף אעטא אתורה תכלמנא כנגד ארבעה
 בנים מענא דאך לא יכלו מן אעלם עאלם ומלעון ומתווסט וחבלה מצי' מעה עלם
 לא בור מתל אדך אצלבה אף לא תגדע ולא תחצר ואמא לס קא ארבעה בנים
 ולם יקול ארבעה אנשים לון פי אתורה מזמ לשון בן בטלם אחכס קא פיה כי ישלך
 בנך כו' העדות היא מצוות אהקים אף עלתהא באסנה עסרה מתל פרה איומה ושער
 המסתלח וכתיר מן ואך פנקול פי כל מצי עסל גזירת הכתוב אמטפטים די גמיע
 אחכס אף פי אתורה דינ ממונות ודינ קנסות ודינ מכות וכללן פיאתורה אף היא
 שחודה על ישראל קא פיהא לקח את ספר התורה הזה גד פקל אחכס מה העדות כו'
 אדכל נפסה מעא שרף אף חתה אמור לו כו' גאובה בגמיע אחכס אפסח ומא גלא
 על ישראל ותלך אמעגזחות אעצאם אף חתפקת בהם ולא תחתאג שרף גיד עלאמז
 קא חין מפטירין אחר הפסח אפיקמון והיא לפנה מלכצה מן לפנתין אפיק מין יענ
 לא ידוק שיא בעד אמצה מן אפואכה וגידהא דשע מנה הוא אומר כו' למא
 אחרג נפסה מן ישראל וכלג אי אתעטיל ואכפר אף חתה הקהא ואנת איצא גאויצא
 ואחרסה וקל לה פי סבב כבש נפסח צנע אלה לי גמיע הדיה אמעגזחות וכו' כנת
 פי מצר ואנת מותק עלי מעצציק כלם תכלג מן מצרים וועלם חנה כמן פי מצרים מן
 ישראל שנים כחכו גאבן לא יכרגו מן מצר וכחכו ילעיגו עלי משה ואהרן פאחדות
 אלה ביה בהם דבר גדול פתשפע עליהם משה חמ לו הקצה אע אשאר לך דגמה מן
 נשאר מכולם דתן ואבירם שני אחים דשנים גמולים כחכו ענאז הס וישראל פי אמוצר
 אף בלעה אותם הארץ הס ומא כמן מעלים וחטטלהס ומא בקי להס חתל קא ענהם
 ובאמור דשנים דנה חן פי הלך אמלענין ומותהם מצלחה לאעלם יכתבו שלהם
 תם מה הוא חמ' הו' אמתווסט פי אכא לא כאמל ולא נאקץ יקול מצי דאך אפעל
 פי תלך אילה פקל לה חן אלה דנע אכרגמז בקוזה עצימה מן מצר ואנן על אתם קו
 כי שאלך בנך וד' דכר לפנה בן ועלי ארשע דכר לפנה בנים קא חתה כי יאמר ואיכס

בניכם כי ושמעו וידע לטא אצור אצור מאמעה עלם דאמח ונתפתח לו שזאמ
והגדת חנת אצורא נאצרה בלאבתדא בגמיע לאמור וקו ביום ההוא יכול מאמח
החדש הל ימכן ואך מן חוול אשהד או מצעווי יום או קבל זאך אנהאד קא לים
לא פי וקת מא אפסיד אפסיד ואמלאד בין ידיך וקו בעבור זה זה כבש הפסח אצור
אמר אלה בוצחה פי מצרים קא וראה את הדם וג שני וצדק לישא אן קד כרגו מן
מזהב אצורה לאנהס כחכו יעבדון ברג אצור ובידג אחמל פלח יסתגיון אצור קא פי זאך
הנצח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו מתחלה עובדי עז היו
אבותינו ועכש קידנו המקום בה לעבדותן שנ ויאמר יהושע חלל העם כה אמר
יניאלי יטל בעבר הנהר ישבו חבתיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ועבדו
אלהים אחרים ואקח את אביכם את אברהם מעבד הנהר ואוכל חותו בכל
ארץ כנען וארב את זרעו ואתקלו את יצחק ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן
לעשו את החר שער לדשת חותו ויעקב ובנו ידעו מצרים ברוך שומר הבטחון
לישאל עמו בה שהקבה מחשב את הקץ לעשות כמה שחמל לאברהם אבי בין
הצתרים שנ ויאמר לאברהם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדו ועל
אותם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדו ין אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש
בזול והיא שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחי בלבד עמו עלינו לא בכל דור
ודור עומדים עלינו כלותינו והקבה מצילנו מידם פירוש

מתחלה ענו מתחיל בגמי ומסיים בשבח אפר אהגדה קא ויאמר יהושע וג זאך
ענד מן וכלו ארץ קא להם יהושע אן גרוד כס אחולין כחכו כפרה יעבדו אצור
אצור לים פיהא כפאנה אן אן אצור אברהם ולמלא כחן בן שלש שנים התחיל לשוטט
בדעתו יעני בקי יתפלל מן אצור יחרך אפלך ומא אצור יצלה ולמלא כחן בן ארב
ושמנה שנים הכיר את בוראן ערך אן אלה תעל מוגוד פילעלם מוצר לגמיעה
כלה ואסתדלו עלי קו בן שלש שנים מק קו עקב אשר שמע ערד עקב ועל
סוה נאקא ג סנן ואדי קא בן ארבעים ושמנה שנה הכיר אברהם את בוראן
עקב ערד עקב ועמדה סוה לון עמדה קנה קאן זל תמוש את הנעלם והשכל אור
המצור לון אכל לעין בן ואכל אקוף פא ואכל לב וואו ואוואו הו מפאן איוו מתל
קדווי קדווי פנואל פנואל כלון כלין וכתיר מתל זאך וקא ואוכל חותו בלואין
כנען יעני סוף ארץ כנען ירד אנהס אי עבאדה אלה תעל קא ויעבד אברהם
הכנעני חזבאדא וקא והכנעני והפלגי וג לון כנען אסתקן עז וקו וארב ואת
זרעו כתובה וארב וקדן וארצה ישיר בה אי יצחק ואתן ליצחק את יעקב ואת
עשו ולם ידכל ישמעל ובני קטורה לון לים הסבני חשה אחת ואמלא עשו ויעקב
פלהא מן חם ואחיה רבקה א צדקת גמולה מעמאד דוח הקדש ענד מן קאת עז

וארב
3

קבלת בני ויתנוהו המקלוק עלי אתמאר בצבחה והיא מן שבע נביאות שדה רבקה
חזק מרים ויצלה והנה וחולדה הנביאות וסמאחא חולדה לאנהא כאנת תחתפי
בבתי כנשיות וצבתי מירשיות תסמע וצבי תולה לי מא כמלית וצארה נביאה
ואתך לעשו אתה היר שער לאנהא כאנו בע שער פיגמיה לעצמן פסבץ אלה להם עשו
ונחם בהם באהלבמה בנת ענה בת צבען שהיא יצאה מן האב ובנו והם כללהם שטופים
בזמה וענה הו אלהי רכב אבגל פתסלל עליהם עשו וקוללהם אגמיעמא בקי אלה
תמנע אחות לוטן ברוך שומר הבטחתו לו יעני קצחאן אחפץ עהדה לישל
כתוב אחד אונ וצבדוס וענו אותם ארבע מאות שנה וכונצב אחד אונ ויהי מקץ
שלשים שנה וארבע מאות שנה כו אותך שלשים שנה משנדבד עס אצלהם אצבו
בין הבתלים עד שכולי יצחק ומשנולד יצחק עד שיצאו יש ממצר ת שנה
צא ולמד מה בקש לבן האלה לעשות ליעקב אצבו שפדעה הלשע לא
גזר לא על הזכרים בלבד ולכן בקש לעקור את הכל שנ ארמי אבד אבד וירד
מצרימה ויגר שם מלמד שלא ירד להשתקיע לא לגוי שם שנ ויאמרו אל פדעה
לגור בארץ כאנו כי אין מרעה לעמך אשר לעצריך כי צבד ארעב בארץ כנען ועתה
יעבו נא עצריך בארץ גשן במתי מעמ כמו שנ בשבעים נפש ירדו אצותיך
מצרימה ועתה שמך יי אלהיך ככוכבי השמים לרב ויהי שם לגוי מלמד שה
ישראל מצויינין שם גדול עצום כמו שנ ובני ישראל פלו ויעצו וירצו ויעצמו בממד
ממד ותמלא הארץ אותם ורב כמה שנ רצצה עצמה השדה נתתיך ותלבי ותגדלי
תבאי בעדי עדים שדים נכח ושערך צמח ואת עירם ועריה וירעו אותנו הגמרים
זה שנ הבה סתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקללך מלחמה ונולך גם הוא על שנחנו
והם בנו ועלה מן הארץ ויעלנו כמו שנ וישימו עלינו שרי מקיס למען ענתו
ובלותם ויצע עלי מסכנות לפדעה את פיתם ואת רעמסס ויתנו עלינו עבדות
דשה כמו שנ ויעבדו מצרים את צבני ישראל ממד בפלך צא ולמד יעני
אכלג מן אמצא אאול ותפכר מא עמל לבן אלהי טנצ יקתל יעקב אצבו ונסלד
קא פיה ארמי אבד אבד מלמד שלא ירד להשתקיע יעני לא ימרו אסכון בממד
לא מדה קריבה וקאן זל אן ישראל נשתעבדו במצרים מנן לדו עלי מצא קא להם
יעקב דדו שמה יעני אסתדלו מן עמר יוכצד לאנהא נולדה בין החומות וכאנתפי
וקת מא חרדהא עמרם בת קל שנים ומשה בן שמנס שנה כו בצבדוס אפרעה
צח ערד לדו מאתים ועשר שנים וקולה מצויימן שס יעני מעלומין ומשהודין מתל
קו מצויינין על הקברות יעני יעלמוהא ללא יתמא כהן גדול דא מצויינין שם
מצויינין לפי שלא הסתכל אחי מהן בא שח חבא זל היו פתחיהן מכוונן זה כנגד
זה ובני ישראל פרו וישראל מלמד שהיו פדן ורצין והיו מולידים כשרצים ששה

בכרס אחת לעצם אלעגז א"י חצל לישראל ותבאי בעדי עדים בעצ זובות
מצרים עדים זו בזת הים שהיא כפלים שדים נכנו ושערך צמח הדי מתל לשה
שהגיע להם הקץ לצחת ממזרים דא שדים נכנו זה משה ואהרן ושערך צמח
זו מרים ואת עירום ועדיה אן ישראל עירום מן המצוות ועדיה ממעשים טובים
יעני עזריין ען אלעלם ואעמל ולח נגחלו ממזרים אה בזכות אבות וישימו עליו
זה פרעה שעשה עמהן במלחמה כדי לפתות ליצן שלישראל שדי מסים שהמסו
את ליצן שלישראל יעני צייקוהם ואחאבו קלוצהם קא אחינו המסו את לבבינו עגד
למרגלים דא וישימו עליו שדי מסים שדים אחזאים יעני קסא לקלוצה שפון
עלי ישראל ויצן עדי מסכנות לפדעה לפי שממסכנות את בעליהן שפעמים נפל
מן הבצן ומנת ופעמים נפל הבצן עליו דא שכל העוסק בבצן מתמסכן את
פיתום ואת רעמסס פיתום שהיה פיתום בוע מה שצנו רעמסס שהיה מתמסס
כאן מוגד לבחור תכלב באליל מאצט בלנהאר דא רעמסס שהיה מקוסה רע
דא נשתעבדו ישראל במזרים מנן רעמסס ארבע מחות ושלשים שנה
וצעק אל יי אלהי אבותינו כמו שזו היה צמים הרבים הים וימת מלך מצרים
ויאמרו בע ישראל מן העבודה וישעקו ותעל שועתם אלהים מן העבודה וישמע
יג את קולו כמו שזו ישמע אלהים את נאקתם וישכר אלהים את צדיק אדת
אברהם את יצחק ואת יעקב וילא את עכינו זו פלישות הדרך חלץ כמו שזו
וילא אלהים את צדיק ישראל וידע אלהים ואת עמליו אלו הצנים כמו שזו כל הצן
הילוד היא לא תשליכוהו וכל הבית תחיון ואת לא צינו זה הרוחק כמו שזו
וגם לאיתי את הלחץ אשר מצרים לוחצים אותם פחש קו וימת
מלך מצרים קא אט נצטרע והמצורע נקרא מת שזו אכא תהי כמת ונחמ בשנת
מות המלך עזיהו ומתגמק בשתא דאתנגעבה מלכא עניה והיו עמו שלשה
יועצים חיוב ויתלו ובלעם והיה מתיעץ בהם במה תהיה לפוחתו חמלו בלעם
הרשע חין לך רפאה עד שתשחוט מן העצלים מלא צריכה זו מדמס ותטבול
ותתרפא יתרו ברה לפכ ניצל בלעם יעץ כלעה לפכ נהרג חיוב שתק ושתיקה
כהודייה לפי כך נתיסר בגופו ובממונו ועשה פדעה כן ושחט מן העבדים מלא
בליכה וטבל בה ונתרפא קא ויחטובני ישראל יעני שהיקהם מתלמא קא עגד
יחזקא האנק דוס יעני בטל אשהיק עלי ישראל ואקלית כמע הים יסתחקון א"י וקע
בהם וילא את עכינו יעני אנשאלהם מן נקחיהם מן פדיה ודביה וקאן זל עני
מא גזר פרעה ואמ כל הצן הילוני כן לאמ יטרחו אולא דהם ליאצחל וכאן לבחל
יקדפהם ליאצר וזימן להם הקצה חיות טהורות מנ קות אותם במדבד וקיל מן

עצם למעגז וינקו דבש מסלע וגדלו הנערים והם שחמדו על הים לא וחנוהו
 וידא להם את בני ישראל קלא זל לחל בת צנו שלשותלח דמסה עב בעל
 בטיט שהיה חולה ונפלו ילדיה לטיט ודמסה אותם בטיט ועקרה בקול גדול לפע
 הקצה ושמע הקצה עקרתה וידע אלהים ששלם הקץ של שעבדו ישראל
 ויצאנו יני ממזרים לא על ידי מלאך לא על ידי שרף לא על
 ידי שליח לא הקצה בכבודו שנ ועבדתי בארץ מצרים כלילת הזה אני ולא מלאך
 והפיתי כל בכור אני ולא שוף" ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יני אני ולא
 שליח" אני יני אני הוא ולא אחר" ביד חזקה ובזרע נטויה ובמורא גדול ובאחת
 ובמופתים" ביד חזקה זה הדבר כמו שנ הנה יד יני חזיה במקדש אשר בשדה
 בקוסים בחמורים בגמלים בכלל ובצאן דביל לבד מעד" ובזרוע נטויה זה
 החרב כמו שנ וחרבו שופה צידו נטויה על ידו שלם" ובמורא גדול זה גלגל
 השכינה כמו שנ חו הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באחת ובמפתים
 ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ככל אשר עשה לכם יי אלהים
 במצרים לעיניך" ובאמות זה המטה כמו שנ ואת המטה הזה תקח צידך אשר
 תעשה בו את האותות" ובמופתים זה הדם כמו שנ ואתני מופתים בשמים
 ובארץ דם ואש ותימרות עשן" לבד אחר ביד חזקה שתים" ובזרוע נטויה
 שתים" ובמורא גדול שתים" ובאמות שתים" ובמופתים שתים" או עשר מכות
 שהביא הקצה על המצרים במצרים ולא הן" דם צפוד עכשם עלוב דביל שחין
 צד ארצה וחקך מכת בכורות" לבי יהודה יהיה נותן בהם סימן

בארץ
 מצרים
 מלחמה
 ועד
 צדק

דער ערשט באהב

וגד וקד קא וישלח מלאך ויצאנו ממצרים פהוא כללם
 כיף יכונ אתופיק" אגואב" חעלם חן קו וישלח מלאך הו אשורה אל משה אף יצאנו ממצ
 על ידו ואמל המקוול הנא מעשה חן לים נפסיהם אתי הי מן פס אפלף אדכל אנפס מן
 אנפס אלליה לים קד כמלת חתי יעתי פיהא אף לענחיה בסבב אכמלכמא קא ואת
 עירוס ועריה עאדיין מן אכמא" דא ויצאנו יני מנ כו כל רחול מן אנפס וכל מנפ
 אמר יסמא מלאך" לא על ידי שרף מחדתה לעקול אפאדקה אף הי שרפים לא
 יקדלו על אדדאך אפאדק על מנ קא רבינו זל לא פאדקו אפאדקוס ולא כמלו כמלו
 עקליא" לא על ידי שליח זה נביא קא ואשלח איהם את כל עבדי הנביאים" דא
 לא על ידי שליח יעני לא מעשהם אסתעדאד טביעי ביה"ן אמואך פתחקה ואלך" לא
 הקצה שנ ועבדתי בארץ מצרים ואלך פי מכת בכורות והי אעזם למכות" וקו ובזרוע
 נטויה זו החרב כמא קא וחרבו גו נטויה מנטויה בגזירה שוה" ובמורא גדול זה גלגל

השכינה והוא אפי' אלאהי ואלענייה אלאהיה אתי צאחבתתם כמח קא אז הנסה אלהים
במסות הי' למעגזות בחותות אלוהי אקתלב דם והו כמן כח" וקא וצעניס ובאצנס
כאנה תהכל דם" ואמטה רגע תנן והו חנש יתכלק וסטאבחר" ואמטה אדי בלעת
אתעננס ומסות החרטמים" ובמפתים אבדוהין לעצמם אדי הן כלם טביעה מתלא
נאר וקטא ברד" אגראד אדי נשרת אבדומב ודכלת אביות פי מצרים ופאן ע' ליקהא
קמומייה עצימה" וקו ובמלחמה זו שעל היס שז' י' איש מלחמה" וביד חזקה בל
דבר עלי מח דבר" ובזרוע נטויה אחרב אדי וקע קא כ' י' נלחם להם במצרים" ובמלח
גדולים אדי ביינא קבל ענייה אלה תעצבהם" וקול ביד חזקה שחנס כל לפעתין צמכות
אדי אחרת במצרים וכלהן מדה כנגד מדה" וגמ' ל יהודה ע"ם חקק אפלטס וקא האולכ
למכות אדי הן מתנבצות פלאמטה דצך עד"ש בייחב הדי אסימן" ופאנת למטה מעא
יתרו והו מן יועצי פרעה כיון שמת יוסף נשלל ביתו וצאלת למטה אדי פביית יוסף מעא
יתרו וגמ' משה ביי' ליתרו הדי אסימן וקא אן אלה גזר עלי פרעה ומצרים הדי למכות
עלי למטה ומן האך קא יתרו כי בדבר אשר גדו עליהם וביינה אתרגום אן הרה למכות
מדה כנגד מדה" קאו ג' בשביל שגזרו על ישראל שיהיו מחימין להם חמין ועושין
להם מרחצאות כהפך המים לדם" ובשביל שגזרו לצוד להם שקנים ומשם באו ע
עליהם הצפרדעים" ובשביל שהיו אומרים לישראל לכבד הבתים והמחצאות כהפך עפרם
לכנים" ובשביל שגזרו על ישראל לצוד להם דגים ואדיות ונמלים להקדיב לע' הציא
עליהם הקצה העלוב והן חמשה מינין חרי ונמר ודוב ונשר ונאב" ובשביל שהיו
רועין בהמות הביא הקצה עליהן את הדבר שז' וימת כל מקנה מצרים" קא אסמל
ומהיכן הסוסים שרדף פרעה ומצרים בהם שש מאות רכב בחור ובכר נאמר הנה י' י'
הויה כל לא אן משלהיך את דבר ע' הן היו תקלה לישראל מבאן אמרו הכשר
שבגים הדוב ויפה שבנחשים דוז מוחו" ובשביל שגזרו על ישראל לעשות להם
מרחצאות הביא עליהן הקצה את חשחין" ובשביל שעשו את ישראל מסעי גבורה
ופלדיקים הביא עליהן הקצה את הצרד" ובשביל שעשו אס מציב חילנות ונוטעי
נטיעות הביא עליהם הקצה את האלצה" ובשביל שהיו ישראל מדליקין להן הנידות
הביא עליהן הקצה את החשך" ובשביל שהעליכו בטהם לים הדג הקצה את בכוריהם
אמרו חכמים ז"ל המכות שלוש ביד אהרן דם צפרדע כנים נאמר
בהם אמור לאהרן ולמה היו ביד אהרן ולא ביד משה אמ' הקצה למטה המס שהגין עליו
עליו כשהשליכת ליאור והעפר שהגין עליו בשעה שהרגת את המצרי גז' וידך אתה מצרי
ויבמנהו באול איט דין שאלקו על ידך ולפי כך היו ביד אהרן" ושלש צוד משה
חרצה חשך ברד" ושלש על ידי שכינה גמ' דבר מות בכורות" והענין נשחטת
בו שלטת" והמכות שבוטח עליהן יצאה ויפסדו כל ישראל וכג' יוס' הי' משה מותה בן
ת' יק' מן למיידה ויקל רבן גמליאל ובע' מאתע יידו הרה אהגדה קבל רבן גמליאל וה'

עצם למעגז וינקו דבש מסלע וגדלו הנערים והם שאמרו על הים זה לא וחנוהו
וידא להם את בני ישראל קלא זל לחל בת צנו שלשות לח דמסה עב בעל
בטיט שהיה חולה ונפלו ילדיה לטיט ודמסה אותם בטיט ועקרה בקול גדול לפע
הקצה ושמע הקצה עקרתה וידע להם ששלם הקץ של שעבודי ישראל

ויוציאו יני ממערים לא על ידי מלאך לא על ידי שרף לא על
ידי שליח לא הקצה בכבודו שנ ועבדתי בארץ מצרים בלילה הזה אני ולא מלאך
זהפתי כל בכור אני ולא שרף וכל לאהי מצרים אעשה שפטים אני יני חנני ולא
שליח אני יני חנני הוא ולא אחר ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאותות
ובמופתים ביד חזקה זה הדבר כמו שנ הנה יני חנני במקדך אשר בשדה
בקושים בחמורים בגמלים בבקר ובצאן רב רב לצד מצד ובזרוע נטויה זה
החלב כמו שנ וחרבו שלופה צידו נטויה על ילושלם ובמורא גדול זה גלגלי
השכינה כמו שנ חו הנסה להם לצוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באותות ובמופתים
ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ככל אשר עשה לכם יי לא ינס
במצרים לעיניך ובאותות זה המטה כמו שנ ואת המטה הזה תקח בידך אשר
תעשה בו את האותות ובמופתים זה הדם כמו שנ ואתני מופתים בשמים
ובארץ דם ואש ותימרות עשן רב רב אחר ביד חזקה שתים ובזרוע נטויה
שתים ובמורא גדול שתים ובאותות שתים ובמופתים שתים לא עשר מכות
שהצא הקצה על המצרים במצרים ולא הן דם צפרדע פנעם עלוב רב רב שחין
צד ארצה ושרך מכת בכורות לצי יהודה היא נותן בהם סימן

דער ערשט באהב

וגד וקד קא וישלח מלאך ויוציאו ממצרים פהיא כללם
כיו יכונ אתופיק אגואב העלם חן קו וישלח מלאך הו אשורה אי משה אי יצאנו ממצ
על ידו ואני המקוול הנא מעשה אין לים נמסרם אתי מן פס אפלי אדכל אנפוס מן
אנפס אכליה לים קד כמלת חתי יעתני פיהא אר לעניה בקצב אכמלכמה קא ואת
עירוס ועריה עיריין מן אכמל דא ויוציאו יני ממ כו כל רסול מן אנפס וכל מנפ
אמר יסרמ מלאך לא על ידי שרף מדתבה לעקול אפסארה אי הי שרפים לא
יקדו על אדראק אפסארה על מנ קא רבינו זל לא פארקו אפסוס ולא כמלו כמלא
עקליא לא על ידי שליח זה נביא קא ואשלח איכם את כל עבדי הנביאים דא
לא על ידי שליח יעני לא מעשה אסתעראד טביעי ביהו אמואד פתחקה ואלך לא
הקצה שנ ועבדתי בארץ מצרים ואלך פי מכת בכורות והי אעצם למכות וקו ובזרוע
נטויה זו החרב כמא קא וחדבוגא נטויה מנטויה בגזירה שוה ובמורא גדול זה גלגלי

בארץ
מצרים
מלאך
ועד
צמח

7

השכינה והוא אפי"ן אלהי ואלעזריהו אלהייה אתי צאחבתיהם כמח קא אז הנסה אלהים
במסות הי אלהיהם צחות אלהיהם אלהיהם אלהיהם אלהיהם אלהיהם אלהיהם אלהיהם
באנה' תהטב דם" ואמטה רגע תנן והו חנש יתכלק וסטאבחר" ואמטה אלהי בלעת
אתנכס ומסות החרטמים" ובמפתים אבדוהין אלהיהם אלהי הן כרם סביעה מתל"א
נאר וקטאבדד" ואגראד אלהי נשרת אבדוהין ודכלת אביות כ מצרים ופאן ליקהא
קמומיה עצימה" וקו ובמלחמה זו שעל היס שנ"י חיש מלחמה" וביד חזקה בל"י
דבר על מנח דבר" ובזרוע נטויה אחרב אלהי וקע קא כ י"י נלחם להם במצרים" ובמלחמה
גדולים אלהי ביי"ע קבל ענייה אלהיהם תעבהם" וקול ביד חזקה שחנם כל לפנתין צמות
אלהי אחותב מצרים וכלהן מדה כנגד מדה" וגא ל יהודה ע"ק חקק אכלוס וקא האול
למכות אלהי הן מלחמות פלאמטה ד"ץ עד"ש ב"חב הד"י אסימן" ופאנת למטה מעי
יתרו והו מק יועצי פרעה כיון שמות זסוף נשלל ציתו וצאלת למטה אלהי פי בית זסוף מעי
יתרו וגא משה ביי"ן ליתרו הד"י אסימן וקא חן אלה גזר על פרעה ומצרים הד"י למכות
על למטה ומן האל קא יתרו כי בדבר אשר גדו עליהם וביי"ע אתרגום חן הד"י למטה
מדה כנגד מדה" קא יצ בשביל שגזרו על ישראל שיהיו מחימין להם חמין ועושין
להם מרחצאות כהפך המים לדם" ובשביל שגזרו לצוד להם שקצים ומשפוחים" ע
עליהם הצפרדעים" ובשביל שהיו אומרים לישראל לכבד הבתים והמחיצות הפך מים
לכנים" ובשביל שגזרו על ישראל לצוד להם דגים ואדיות ונמלים להקדיש בלע"י הציא
עליהם הקב"ה העלוב והן חמשה מינין חרי ונמר ודוב ונשר וזאב" ובשביל שהיו
רועין בהמות הביא הקב"ה עליהן את הדבר שנ וימת כל מקנה מצרים" קא אסחל
ומהיכן חסוס שרד פרעה ומצרים בהם שש ממות רכב בחור וכבד נאמר הנה י"י
הויה כל" אלא משה הלא את דבר י"י הן תקלה לישראל ממצר חמור הכשר
שבגים הדוג ויפה שבנחשים דוג מוחו" ובשביל שגזרו על ישראל לעשות להם
מרחצאות הביא עליהן הקב"ה את חשחין" ובשביל שעשו את ישראל חסעי גבורה
ופלדיקיס הביא עליהן הקב"ה את הצר" ובשביל שעשו את ישראל חסעי גבורה
נטיעות הביא עליהם הקב"ה את האלצה" ובשביל שהיו ישראל מוליין להן הנידות
ביא עליהן הקב"ה את החשך" ובשביל שהשליכו בניהם לים הדג הקב"ה את בכוריהם
אמרו חכמים ז"ל המכות שלוש ביד אהרן דם צפרדעים נחמ
בהם אמור לא אהרן ולמה היו ציד אהרן ולמה ביד משה אמר הקב"ה למטה המס שהגן עלך
על"ך כשהשליכת ליאור והעפר שהגן עליך בשעה שהלגת את המצרי ג"י ויד אהרן עליו
ויטמנהו באול איט דין שאלקו על ידך ולפי כך היו ביד אהרן" ושלש ציד משה
חרצה חסך מרד" ושלש פלדיקיס שכינה ביד דבר מות בכורות" והעמין נשחית
בו שלטת" והמכות שלש נשחית יעשה וימח את המצרי ויכ"י וס היממה מותה בן
ת"ס יקראו למיידה ויקול רבן גמליאל ובע"פ מאמנו יידו הנה להגדה קבל רבן גמליאל והי

מען אהר אומר שלבך

המצרים במצרים

עשר מצות ועל הים לאו חמשים

מִכּוֹת בַּמִּצְרִים הוּא אֹמֵר וַיֵּאמְרוּ הַחֲדָטִמִּים אֶפְרַיִם הַצִּבְעָאִים הוּא "וְעַל הָאִם
הוּא אֹמֵר וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בַּמִּצְרִים" כִּמָּה לָקָו בַּצִּבְעָאִים
מִכּוֹת הַמִּזְרָא מֵעַתָּה בַּמִּצְרִים לָקָו עֲשֵׂה מִכּוֹת וְעַל הָאִם לָקָו חֲמִשִּׁים מִכּוֹת "וְ
אֹמֵר מִכֵּן שָׁלַל מִכָּה וּמָכָה שֶׁהָיָה הַקִּבָּה עַל הַמִּצְרִים בַּמִּצְרִים הָיְתָה שֶׁל אַרְבַּע מִכּוֹת
שֶׁנִּי יִשְׂרָאֵל בִּם חֲלוֹן אִפֹּן עֲבָרָה אֶחָת "דַּעַם שְׁתֵּים" צִדָּה שְׁלֹשׁ "מִשְׁלַחַת מִלֵּאכִי לַעֲשֵׂה אַרְבַּע
אֲמֹר מֵעַתָּה בַּמִּצְרִים לָקָו אַרְבַּעִים מִכּוֹת וְעַל הָאִם לָקָו מֵאֲתֵים מִכּוֹת" וְעַקִּיבָה
אֹמֵר מִכֵּן שָׁלַל מִכָּה וּמָכָה שֶׁהָיָה הַקִּבָּה עַל הַמִּצְרִים בַּמִּצְרִים הָיְתָה שֶׁל חֲמִשָּׁה מִכּוֹת שֶׁנִּי
יִשְׂרָאֵל בִּם חֲלוֹן אִפֹּן אֶחָת "עֲבָרָה שְׁתֵּים" דַּעַם שְׁלֹשׁ "צִדָּה אַרְבַּע" מִשְׁלַחַת מִלֵּאכִי לַעֲשֵׂה
חֲמִשׁ "אֲמֹר מֵעַתָּה בַּמִּצְרִים לָקָו חֲמִשִּׁים מִכּוֹת וְעַל הָאִם לָקָו מֵאֲתֵים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת"
כִּמָּה מַעֲלֹת טוֹבוֹת כְּפֻלּוֹת לַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ "אֲלוֹ הוֹצִיאֵנוּ
בַּמִּצְרִים לָקָו עֲשֵׂה דָרָם שְׁמֵנוּ"

וְאֵלֶּיךָ יָשׁוּבִים

א. צחידק כמולו
לעבדים ולעכמות

החמיה שבז'עז
בן מכל דשדח

בעירי כמו חלה

... ..

三、

כמעולם הוא מ

מבולת המים

12. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 2570. 2571. 2572. 2573. 2574. 2575. 2576. 2577. 2578. 2579. 2580. 2581. 2582. 2583. 2584. 2585. 2586. 2587. 2588. 2589. 2590. 2591. 2592. 2593. 2594. 2595. 2596. 2597. 2598. 2599. 2600. 2601. 2602. 2603. 2604. 2605. 2606. 2607. 2608. 2609. 2610. 2611. 2612. 2613. 2614. 2615. 2616. 2617. 2618. 2619. 2620. 2621. 2622. 2623. 2624. 2625. 2626. 2627. 2628. 2629. 2630. 2631. 2632. 2633

100-443887-100

סוף שנת 1917

אם כן ישיבה

מלכות מלכות

העופות

צדקת קוראן

בדלות הממון

199

1990

1997

ה

ומחזירין השלח ואומדין

רבן גמליאל אומר כל שנה אחר שלשה דברים
 חלו בפסח לא יצא ידי חובתו פסח מצה ומרורים פסח שהיו חבולתו חופים
 בזמן שבית המקדש קיים על שם מה על שם פסח המקום בה על בית חבולתו
 במצרים שנ אמרם רבן פסח הוא חבולתו אשר פסח על בית חבולתו במצרים בגפנו את
 מצרים ואת בתו הציל ויקד העם וישתחוו תם ירבע אמצה בידה ויקול
 מצה זו שהחלו אוכלים על שם מה על שם שלח
 בצילן שלח חבולתו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכ המלכים הקדוש ברוך הוא
 וגאלם מיד שנ ויאלו את הצדק אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות כי לא חמץ גרעו
 ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדק לא עשו להם תם ירבע אמצה בידה ויקול
 מרורים חלו שהחלו אוכלים על שם מה על שם
 המצרים את חיי חבולתו במצרים שנ וימלו את חיהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים
 ובכל עבודה עשה את כל עבודתם אשר עבדו בגלך ובכל דור ודור
 חייב אדם להראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים שלח את חבולתו בלבד גאלו
 אף אותנו שנ ויחולו הוציא משם למען הציא אותנו אל הארץ אשר נשבע לאבותינו
 לפי כך חלו חייבם להראות להכל לשבח לפאר לחמם לגדל ולהדר ולתקן
 ולבדק למי שעשה לנו ולא חבולתו את כל הנקיים האלה והמחול מעבדות לחילות
 ומשעבוד לגאולה ומגון לשמחה ומחול כלום טוב ונאמר לפניו הלא נה' הלא
 יה' הלא עבדי יי' ב' הלא את שם יי' ג' יהי שם יי' מבורך מעתה ועד
 עולם 4 מומחה שמש עד מבורח מהולל שם יי' ה' רם על כל גוים יי' ו
 על השמים כבודו 2 מי כיני חלוצו 3 ח המגביה לשבת 4 המעפיל לחות
 בשמים ובארץ 5 מקימי מעמדו 6 מאשמות ידים חביון יב להשיב
 עם דרבים יג עם נדיבי עמו יד מושיב עתרת הבית טו אם הצפס עמיה
 הללו יה' 16 בצאת ישראל מצרים יעידה בית יעקב מעט 17
 היתה יהודה לקדשו יח ישרא ממשלותיו יט הים ראה אינס 20
 יסוד לחות 21 ההלים לקדו כאלים 22 גבעות כבע צון 23 מהלך הים
 כאלים 24 הירדן תשוב לאחור 25 ההלים תיקדו כאלים 26 גבעות כבע
 צון 27 מלפני חרון אף 28 מלפני אף יעקב 29 ההפך הים חגם
 מים 30 חלמיש למעניו מים לא תם יבארך ב' יי' אלהי ישראל
 ויחל את חבולתו ממצרים והגיעו כליליה הנה לאכול מצה ומרורים ויקול
 אתה ג'

ומחזירין
לאור גדול

מחזירין

מחזירין
מחזירין
מחזירין

והיו כעפר האדמה ובהי' לנפול גבהו בקומה "דבר פדעה למחות את שמם ולאבד זכרם
מקרב תבל" הוא ועמו בעיצה אחת היו ויתח' פמו סוד על גלע' ויג'לו אד-
חיהם בפלך ובתשניק גדול קצרה לוחם "דני יסולון חננה לבשו כי יד חייב גצלה
עליהם" חי וקיים שמע בקולם מלך מלכי המלכים המזין להם "טוב ישר גדל מהם
משה ידיר בחזון השלח" יחד הדאם באותות שדי ובמיע נגעים שנשפטו בנ חם
כל בכוריהם לטבח מסר והאשית בטנם לזכר גדול הסגיר "לכן נפלה צעקה גדולה
במצרים בכי ומספר בכל חוצותיה" מעבדות להילות יצאו ידידים ואין כושל במספר
שבטים "ניהגם בטובו צור עולמים והגיעם לים סוף בדחמים לבם" סגר הים בהמוח
גליו שונא וחדף בהמוח חילו" עיניהם נשאן למרום לבקש רחמים מאביר יעקב" פיהם
פתחו פתחו גחלי ין לשבח למלכם על רוב נפלאותיו" צלל רכבו בארצי עמו והשליך
שנאיהם לתוך מי מצולה "קדע ין את מי ים סוף לקיים שבועה שנשבע לאברהם אבינו
ראו ידידים בפגרי שונאיהם שהם מופלים על שפת הים" שירה וזמרה ודברי הלל אמר
נצח לפני קונאו "תהלה ותפארתם ודברי תושבחות אמרו פלויים לפני האל" . ויקול
כן יק' אהינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום שמחים בכל
עורך ונשמים בעבורך ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים שג' יע' זמם על קיר מבואך
לדיון ונודה לך שיר חדש על גאולתנו ועל פדות נפשנו בא ין גואל ישראל" תם
יצאך בורא פלי הגפן" תם יצאך עלי האדן אכאסין אוחלין ע'הגפן כמא קא ל
יצחק פאסי זל מברכין לבית תרי דמקמי סעודה וליה תרי דמבית סעודה וטעמא
דמסתבר הוא וטפיר דאמי למעבד הכי" תם יגסלו חידיהם מרה תאניה ויתבטול
רגיפין מן אמצה אמשומדת ויכסר געף ואחד ויצעה וימסקן ואחד ונצפ בידה ויבדרי
ויבאך ב'אמצה המוציא לחם מן האדן" ויחכד כל ואחד לא אקל מן כזית ולא אחד
ידקהא חתי ידגע ויבאך ב'אמצה אשר קדשנו במצוותיו וצונו על חכמת מצה משומדת
ויגמלנו פ'אדוכה ויתמן ויאכלון" ויאכלון מדור ויגמסון פ'אדוכה ויבאך ב'אמצה
אשר קדשנו וצונו על חכמת מדור" ויאכלונה ולא ילבותנה פ'אדוכה ללח
יבטל סעמיה' למדור" תם יגמעון מצה ומדור מעט ויגמסונה פ'אדוכה ויאכלון
ב'אמצה זכר למקדש כהלל" וצפה' אמצה אמשומדת חז יחזק' ב'אמצה
ידע פ'אדוכה מן דו חצר לזן כל דגן וקע עליה מן חראם חכלה פ'אדוכה ויאכלון
חכל מה בנג' תבמיר" ואמ' חז נקול לעל וקע עליה מן מן גר ע'למנא פלח עליה
דאך" ויחז חז יחצר ויטחן לשם מצה" תם ימת'ו באולמה ויאכלון מ'ה
שמן וישלח' חז" וישלח חז חראדן מן יחדו כי וס' א'איה לז'אך" ויקט'ו
חז וישלח' חז" וישלח חז חראדן מן יחדו כי וס' א'איה לז'אך" ויקט'ו
חז וישלח' חז" וישלח חז חראדן מן יחדו כי וס' א'איה לז'אך" ויקט'ו

הסעודות כגון תמידים קליות אגוזים וכיוצא בהן לא תעב שחל מהן חומר ואוכל
בית מצה ופוסק כדי שיהיה הפסק סעודות וטעם מצה בפיו שאכלתה היא המצוה
לביאקו הו כפלה "תם ידעו אגוזיה ויגסלו חידיהם ואחזקאח וימלוהאבסן תם צא
דכית המזון עכ"ל אקדח אתלך ויבאך בורח פ"הג" ויתכון וישלבון" ואעלם חן לא
בד מן גסל אקדחא עכ"ל כל דפעה
דזה פירוש רבן גמליאל
האולי אתלאת מן לם יעתקדחן ויתכלם בהן
ען ואגבה ולכל ואחזיה מנהן סבב ועלה" פאפסח סבבה בייך והו כלחן ישאלמן אלהן
יגדמא וקעת למגפה עלי מצרים וסלמו ישראל קא ואתבתינו העיל והדי למשהאר ל
סאעה ואעתיקאד אענאיה פילעלה אאסעל כמא קא כי לני הארץ" קד בייצא עכ"ל
אפסח וכונה למשהאר אטאעה כדאלך למצה עלתהא בייצא לחן כמא אפסח לאסחעגל
כדאלך למצה לאסחעגל" והו קו שאל חספיק בציקן כו יעב למא פכסם אלהפי תלך
אסאעה לם יזידו יצילו פי מא יכתמד לעמן ולא אצא עמלו ללם מאד והו קו וגם צוה
לא עשו ללם וקאו חן תלך לעמנה כפתהם תלמותן יוס למנהם סלבו אלחם בכון לחוד ש
השע והס יצאו בטו בעסן הדי ל יוס כמא תב"ן פילגן" קו על שם שמידח יעב חנהם
אמלו חיתנהם מן ענוצה אלמנה בלטיין ואלבן ומא חשבה דאלך מן כדס אצחדי פכאנו
יטעמו אלהים מל"י אן רחמהם אלה וכלצהם מק אעוהאב פכחן הדי אלחודר הו לתדכיד
תלך לאותות" וקא בחומר ובלבינים גרין מדעה יכלה אגסחיהם לחתי ללם יכילו דאלך
עלמנא אן יציאת מצרים למזמה לכל שפן מן ישראל כדאלך חתמג אאסחן יורי כפסה
כאנה אדי יצא ממצרים לחתמא יתכר לאיאת ואמעגזחת אדי פעל אלה לשרא קא ואתנו
הוצא משם" הדיה למחמה להגדה והו אדי כצר אאנסחן פי מערפה יציאת מצרי ועדן
פזל אלה עלי ישראל אדי יצאו מעבדות לחירות ומלכו אנפסהם" וצנ ומשעבוד לגאולה
אדי כאלו ישראל יצאוהם והו אשעמך פכסם אלה והי אגאולה" ומיגון לשמחה יעב
אנהם לם יכפו פילמדה והו איגון פכסו ען לעבודה רגע גמלם פרג ועיד" וידי
אהלל אי חלמיש למעינו מים אדי פילעט" הכלל יה ואין אומה הכלל יי אגאוב
לחנא כעבד עגמנה אוצפה תע ולא נקדר נצפה אא בבעאוצאפה פלדאלך נקול הלל
יה ובה הלל יי" דא לפי שבשני שמות הללו נבדחו שני עולמות העולם הזה והעולם
הבא שכל ביה יי צור עולמים" למא חן גומדין והלל בשמונת הפסח לא בשני הימים
הראשונים" ואמלא בתשעת ימי החג גומדין חותו אבואב" חן גומדין הלל בשאר ימי
הפסח לפי שאין קרבותיו חלוקין זה מזה ואמל חג הסכות קרבותיו חלוקין לולך גומדין
אותו" ואין גומדין הלל בפודים מפני שקדיאת המגלה היא ההלל" בצאת ישראל
למצבותיה מעס לווע לחן אכתר לגה מצדים לעז למנהא תגמע כתר מן אלהים

הים ראה וינס ראה אלונו של יוסף ונדחתע קאן זל כשאמר הקב"ה למשה נטה חת
ידך על הים ובקעהו הלך משה אצל הים ואמלו כך אל הקב"ה שתיבקע חמר לו
אין אני כבקע ממך חמר משה לפני הקב"ה ואמ' לא רעה הים ליבקע מיד בא עליו הקב"ה
בזעף כיון שראה מעין גבורתו של הקב"ה אמר לארץ בבקשה ממך עשי לי מחילות
שאכנס בחלליך כיון שברח שחק עליו משה וא"ל מה לך הים כי תנוס אמר הים למשה
אין אני נס מלפניך אלא מלפני הקב"ה ע"כ מלפני אלוהי יעקב הירדן תסוב לאחור עניו
מא ראו יבס ארץ לאן מה יסירו בה א"ל באסנאבין ההרים דקדו כאלים עניו
מאנלית אתודה קא הרים נזלו מפני יי וג' גבעות כבני צאן לימות המלך המשיחמה
יגלה מלפני ארון חולי ארץ כמא קא נטית ימיןך תכלעמו ארץ לאנשים זכו לקבורה לפי
שעלועם יוסף לקבור את אביו ההסכי הצור סגס מים דאך עניו מאסל אלה למעשה
והבית בצור ויצאו מבנו מים והוא אצל אלעזים חלמיש היאצורה אקאסייה
והי' היה אברהם בעד אלהל אד' קדא אשר גאלו ואל אתחבותינו יקול
כז' יי אהינו יגיענו למועדים יקול כזאך אלה תע' יצלקנה א' לאעניא אלקבלה וועם
נאכל מק הזבדים ומן הפסחים כדע' א' אלה במגי אמיח ויבני בית המקדש ונקריב ע
עלו כשר חגיגה וקרבן פסח שמחים בצני עירך וששים בעבודתך לשמחה א'
צאודה בצני ירושלים וטשעון פי אקלב באטנה פי אדראך אלה תע' ופי תקריב גמיע
אקראצין אואגבה והי' לעבודה אצאודה ואמצל עבאדה אלה תעל וקו כודה לך שיד
חדש הדי לימות המשיח מהרה יגלה תגיד חאה' ישראל ויזן פרח וסדור פי איהמה
ב גל ישראל פי הדי אוקת אמתקבל ואמ' אד' פי אכר קדית שמע פאלל יקול גאל
ישראל לאנה וצק פי אמצ' פי יציאת מצרים תם יבארך על ככל וחצי משום לחם
עני מה דרכו שלעני בפדוסה אק כאן בפדוסה וזן כאן סבת פאלל שני ככדות וחצי
משום ארון לחם עני ומשום לחם משנה אד' לקטו ישראל אמן ביום הששי לחם משנה
וכאלך יצווע ב"ט על שני ככדות לאן אכל שבתותי ונא' בן עבתן
יבארך המוציא ועל אכילת מצה והי' לעמדה וקת אגלות פקט ואמ' פי חדך ישראל פא'
אצל כבש הפסח ואמצה ואמרור תזבעק קא על מצות ומחורים יאכלוהו ובעד
יבארך על אכילת מדור ויגמס פאלוסה ואכל ויגמע מצה ומדור משנה אכל ב"ט
בדכה זכר למקדש יעני לים מעד ישראל שמחה עלי אצאדת וליך ב"ט הפסח
לאנה אצל פלא יצן אן אמצה ואמרור שתי מצוות א' אנה תאבעאדת לבש פסח
פעאוד קא פיהן מעד בלא בדכה אפרס ואלך ואנלס אנה יבארך בעד אכאסין א'
אחלין על הגפן וכאלך יבארך בעד אכאסין אכדין לאן אחלין במענא ואחז' וכל
אכאסין אכדין במענא ואחז' תם יבארך ברית המזון על כוס שלישי ויגמל
אכאסין תעל על גמיע כלקה אד' כלק פי אעלם יקול הזן את העולם כולו

בטוב לביד" בחן אחן אומר" בחסד אפצא ללה תעל" וברחמים היה אחרמה מנה
תע עלי מחן ואתה" והיה אברהם תיקן אותה משה רבינו עני של מלך אכד
ליטול לא לעולם ועד" וגא עזרא ע"ס וחתם אברהם מן כי הוא קן לי הקבר לחמוי אה
הכל" ודלילה כאמפותח את ידיך קול דוד ע"ה והו בעד משה וקבל עזרא" קן מקית
ומלך דוד ומחוי ומחיי לגמיע כלקה באגיא אמה"יה ל"ה" האך רחמה מנה תע עלי גמיע
אבוד" וכוף אן משה רבינו לתב הקן עלי למן ואין מברכין הן לא על חמשת מיני
דגן" אגואצ" תעלם אן קד בא דגן פי למן שנ וימכר עליהם מן למל ודגן השמים
טק למ" דגן מדגן בגזירה שווה" תם י"י ברכת הארץ א"י תקן אותה יהושע בן נון
עני מא דכלו ארץ והי כודה כל והו שכל כללה תע א"י ארץ כלכל ארץ ארץ ארץ
וופא בעה"ה ארץ והו קן אמר העלה אתכם כל פשלה עלי דאך" וידל ארץ
יקדמהא עלי ארץ והי בדיית מילת א"י אמר בהא אברהם" ולא הקדיבו כבש הפסח
ע" שמל" כאלך ארץ עלי מא קל דבנו בשלשה רבדים נכנסו ימל לבדית יעני
לא קיבלו את התורה לא במילה וטבילה והרצאת קרבן" מילה היתה במצרים שכל
עד לא יאכלו וטבילה שנ ויכנסו שמלות" וקרבן שנ וישלח את מעדיו בביטחון
ויעלו עומות" ועד בדית ותורה סוא" נחקן פי תורה תנתי חנני ולא יהיה כל" עזרת
נחקה ואחיה והי חנני א"י ארדכו ישראל במלוא הנבואה הם ומשה א"י ארץ ארץ
דליות קא פיהא דבל אתה עמא ונשמעה" חיים ומזון אחיה מלוא מא ארץ
אנסאן טול אחיה" ועל תורתך שלמותו והי אגיה" ורתב יהושע ובית צעו היה
אברהם והי ברכת הארץ לי ועל חקי רצונך שהורעתנו" וגא עזרא ע"ס וחתם אברהם
מן ועל כולם לי על הארץ ועל המזון" ובעד הלה אברהם אחרמה תיקן חותמו
ועלמה בנו" תיקן דוד מן דחס לי משכן כבודך למנה אסתפתח ציון" למן לי יסוד
יהושע א"י דוד" כלמא בעא שלמה בית המקדש דגע אתם מן ועל הבית למנה א"י
וגא עזרא ע"ס אתם מן ומלכותך לי אכר אברהם" וקן ומלכותך לי א"י א"י מלך
עלם ומעתי צי בגמיע מא יחנא מן אגיא וגילה" ומלכות בית דוד יעל לא תקטע
אמר" ואן כאן שבת חזא דצה והחליצו יעני נסא מן אלה ב"ה אן יקוינא ויעינא עלי
עמל למצות משתל מן חלוצים" יעני מגדלין מגתה דין לארבע" תם י"י הטוב והמליץ
ועלמה חכמי משנה על חוגי ביתל א"י בהרגו כלם לפים ורצות קתלהם קיסר המלך
מן מלכי אריוס בעד ארבע" פאגתמעו איהא ישרא וכוהא וכאן מעהסבן מוצא המלך
ודמו ישרא שהוא המלך המשיח למלך כאן פי גמיה לעלם" וק עקבה כושא כליו עלא
מא דבר רבינו פי אכל ספר טפטים וגמיע עליהם קיסר המלך גיש עצים לא יחנא וכוון
פי תלך למדינה שלוש חממות חממה על בדלוחמה שלב חממת וחממה שלב חממת ומוסן
כבלע ופאדך יעני גמיע פי ארץ וכלל עליהם וקתלהם אגמיע" וכל דאך אגמיע

לֵינִי כָל תְּמִלּוֹתַי עָלַי פֶּה כּוֹפֵּי שׁוֹעֲוֹת אֲשֶׁר פִּי וּבִשְׁסִי יִי אֶקְרָא פֶּה כִּדְרִי
לֵינִי אֲשֶׁלֶם פֶּה כְּגִדָּה נָא לִכָּל עַמּוֹ פֶּה יִקְרַע בְּעֵינַי יְיָ הַמּוֹתֶה לְחַיִּי דִּין פֶּה אֲנִי
יִי כִי אֲנִי עֲבָדֶיךָ פֶּה אֲנִי עֲבָדֶיךָ בֵּן אֲמִתִּיךָ פִּתְחֵת לְמוֹסְרִי פֶה לֵךְ אֲזַבְחֶנּוּ
תּוֹדָה פֶּה וּבִשְׁסִי אֶקְרָא עֲבָדִי לֵינִי אֲשֶׁלֶם עֲבָדִי כְּגִדָּה נָא לִכָּל עַמּוֹ עֲבָדִי
בַּחֲצֹדֹת בֵּיתִי עֲבָדִי בְּתוֹכָי יְיָ וְשֶׁלֶם הִלָּלוּ יְיָ עֲבָדִי הִלָּלוּ אֶת יְיָ כִּלְגִּים
יְעִידוּהוּ שֶׁבָחוּהוּ כָל הָאֻמִּים עֲבָדִי כִי גִדָּה עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ עֲבָדִי וְאֲנִי לְעוֹלָם הִלָּלוּ
יְיָ עֲבָדִי הוֹדוּ לֵינִי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ יְעִידוּהוּ יְיָ אֲמִרָה נָא יְיָ לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ
עֲבָדִי יִזְכְּרוּ נָא בֵּית אֱהֱרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ עֲבָדִי יִזְכְּרוּ נָא יְיָ לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ
לֵךְ מִן הַמִּצֵּד קִרְאתִי יְיָ קָא עֲנֵנִי בְּמִרְחֵב יְיָ קָא יְיָ לֵי לֹא אִירָא מִה עֲשֶׂה
לִי חֲדָשׁ קָא יְיָ לִי בְּעוֹדִי וְאֲנִי מִלֵּאָה בְּשׁוֹמֵר קָא טוֹב לַחֲסוֹת בְּיָי מִבְּפֹחַ
עֲבָדִי קָא טוֹב לַחֲסוֹת בְּיָי מִבְּפֹחַ בְּנֵי בִים קָא כָּל גִּימִם סִבְבוֹת בִּשְׁסִי יְיָ כִי אֲמִלָּם
סִבְבוֹת בִּשְׁסִי יְיָ כִי אֲמִלָּם קָא סִבְבוֹת בְּבִדּוּרִים וְעַל כֵּן חֲסִדּוֹ בִּשְׁסִי
עֲבָדִי אֲמִלָּם קָא דָּחָה דְחִיתָנִי לְנֶפֶל וְיִי עֲזָרְנִי קָא עֲנֵי וְזִמְרַת יְיָ קָא וְיִי
לִי שׁוֹעֶה קָא קָא רִנָּה וְשׁוֹעֶה בְּאֵהָלִי עֲדִיקִים קָא יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה וְיִי קָא
יִמִּין יְיָ לְוִמְלָה קָא יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה וְיִי קָא לֵי אֲמִלָּם כִּי אֲחִידָה וְשׁוֹעֶה
יְיָ קָא יִסֵּר יִסְרֵי יְיָ לְמִקֵּץ לֹא תִקְרַע קָא פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צִדִּיקִים קָא
אֲבוֹרָם אֲוִדָה יְיָ קָא זֶה הַשַּׁעַר לִפְנֵי קָא עֲדִיקִים יִיבֹג יִבְמִן בִּן יְיָ
זֶה עֲבָדִי יְיָ אַחֵר הַמִּקְרָא אֲתָהּ לִלְקָח קָא עֲמִלָּם עֲבָדִי
וּמִן הַפֶּה יִבְנוּ כְּלִדָּד וְיִיבֹר הוּא אֲמִרָה וְהֵן עוֹנֵן אֲחִדּוֹ יְיָ אֲנִי עֲנִיתִי
וְתִהְיֶה לִי לִשׁוֹעָה יְעִידוּהוּ אֲבָן מִלֵּשׁוֹ הַבּוֹנֵם הֵיחָה לְרֹאשׁ פֶּלֶא יְעִידוּהוּ כִּי אֲנִי
הֵיחָה זֹאת הֵיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ יְעִידוּהוּ זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְיָ נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה
יְעִידוּהוּ אֲנִי הוֹשִׁיעַנָה נָא יְעִידוּהוּ אֲנִי הוֹשִׁיעַנָה נָא יְעִידוּהוּ בְּלֹךְ
וְהֵן אֲוִמְרִין בִּשְׁסִי יְיָ בִּילְכֻנֹּכֶם מִבֵּית יְיָ יְעִידוּהוּ אֲנִי יְיָ אֲחִידָה לִכָּל יְעִידוּהוּ
חֲגִבְעוֹתִים עֲדִי קִדְמוֹת הַמִּצֵּד יְעִידוּהוּ אֲנִי אֲתָהּ וְאֲחִידָה יְעִידוּהוּ אֲנִי אֲתָהּ וְאֲחִידָה
יְעִידוּהוּ הוֹדוּ לֵינִי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ יְעִידוּהוּ תִּסֵּר יְיָ עֲבָדִי
וְהֵי יְהִלָּלוּ יְיָ אֲתָהּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ חֲסִידֶיךָ וְצִדִּיקִים פִּשְׁעֵי דְעוֹנֵיךָ
וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ לְשִׁמְךָ כִּי אֲתָה יְיָ לֵךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וְלִשְׁמֹךְ נָעִים
לְזִמְרָה וּמַעֲשֵׂים וְעֲדִי עוֹלָם אֲתָה הוּא הָאֵל בְּיָמֵינוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַמְּהוֹלָל הַמְּשׁוֹבָח הַ
הַמְּפֹאָר הַיְיִים תָּמִיד יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְיִבְרַח בְּפִהָם וְיִתְכַּן וְיִשְׂרָבוּן וְיִבְרַח
עַל הַגִּבּוֹר וְעַל פְּרִי הַגִּבּוֹר וְלֹא יִשְׁכַּח חֵן יִדָּאָה בְּעִדָּה שִׁי טוֹב לֵלֵל סוּא אֲמִלָּם
אֲעִסֵּם וְאֲנִי שִׁמְחָה יִקְרָא הִלָּל כִּי מִלֵּאָה כִּי אֲמִלָּם

זכה פירוש

לא לנו יי לא לנו לא נקול אן הדי מן

לא מן אלה תעל מצאן איה כי לשמך תן כבוד מתל

כתר עלמנא כ"ס

קו לא בצדקתך וביושר לבבך וקא לא למענכס אני עשה בית ישראל כי חסל שם קדש

ווצף עובדי עז אדי יעבדו לאצנאם וצא לם ינצרו ולם יסמעו ולא יאכלו ולא ישמו

וקא דויד פיהם פה להם ולא ידברו בו ישראל בטוח ביי יעני יתוכלון על אלה ביה

עזרם ומגנס הוא הו עונדס ותרסהם קא לא המותס יהללו יה והו יקול ושבח

אני את המותס אגאב לא המותס יהללו יה אן הרשעים שהם נקראים מותס צדיקים

שן יומת המות וצדיק לא אחפץ במות ודשע ושבח אני את המותס אן הצדיקים

שנקראו במיתתן חיים שן וצדיקו בן יהודיע בן איש חי ל וכהא והיתה כפש אדע

צדוה בצחל החיים וקא ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה ובי יש לך

אדם שמשבח לו מעתה ועד עולם חלא אן הצדיקים שהן מזמדין במיתתן שן יעלזו

חסידים בכבוד ידגנו על משכבותם רוממות אל בגדונם שומר פתחים ין אן הקסנים

שכן בכרכי הים קודין לינוקא פותח קא אני אמרתי בחמי כל האדם כחצ' קאן

בשעה שהיה דויד מקפץ על ההרים ובמדיח מפע שאול היה אומר חיה דברי בני אדם

שהם אומרים המלוכה לדויד הדי אני מקפץ על ההרים הדי כל האדם כחצ' צדה

וגון אמצא ובשם יי אקרא בשם שמדכין על הטובה בפועל נפש כך מצדכין על הדיעה

טובת נפש וקא איוב יי נתן ויי לקה יי שם יי מצודק כוס ישועות חשא בשם יי

הקרא קאן בכל יום ויום הקרב יושב עם הצדיקים בגן עדן ודודש להם התורה מצי בראשית

עד - לאום ישראל וכיון שמשלים טותן להם כוס של בדים ומנחו בזמנע פותח

הדאשון ואמא הכהן יבדך פותח אהרן ואומא המקום גדולים אל תעמוד ומיד עוזן

העולם ואומא אין את מצדכין במקום מלך ומיד כותעין הכל דשות לדוד המקדך

וכך הוא אומא כוס ישועות חשא בשם יי אקרא קא אני עבדך בן אמתך

קול סעבדך אגואב במא חנה מזדע דות המואציה יעני כמאקא לא יצא עמו

הדי דרך האיש לקדם ואין דרך האשה לקדם ואמא לם קא אני עבדך בן אמתך

לם יקול בן עבדך תעלם אן דוד תצלע לי לכה וקא אני עבדך בן אמתך מתל

אעבד אמתך אדי הו על דאי סידה ומחבוב ענדה גרא מא ליס כלא אעבד אמתך

לך אצח זבח תודה ולמה כבחר זבח תודה מכל הזבחים לא זה הזבח יצרו

ומתודה עליו שן זבח תודה יכבדנני מן המצר קדחתי יה קאן בשעה שנכנס דוד

לארץ פלשתיים מצאו אחיגלית ואמר הדין הוא מלכא דישאל דקטל ית אחי וקס וקמטיה

ואותציה תותיה ואמר איכול ואנתי ואדמי יתיה לעין שמשא ואקטול יתיה בחדבא

וקרא דוד שם המפורש ואתעביד ליה נסא ואתרוחא ליה אדעא ועפ דכר תרחיב צעדי

תחתני ולמה כל גוים סבבונ שלשה פעמים סבבונ לא שעתיד גוג ומגוג לעלות על
יחשלים שלש פעמים כשם שעלה סנחריב ימן ין עושה חיל זה במצרים קא פה ין
איש מלחמה ימן ין חממה בימא ובימי יהושע כשעמדה לו חמה והגלל מלך
מלכי כנען ימן ין עושה חיל לימות המלך המשיחמהרה יגלה קא פה במלחמת גוג
ומגוג ויצא ין ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב ומלל באימן לחנה אקוא
מן אשמה פתחו לי שערי צדק זה בית המקדש לאנה מעד לאעצמה אדי גלסו
פיה בית דין של שבעים ואחד פלהדרין והי לשכת הגזית קא פי האך אבוא בס אורה יה
זה השער ליני צדיקים יבואו בו יוכה לגן עדן וחיי העולם הבא עלי מא קא רבינו גלפי
אכל הלכות תשובה על העולם הבא היכל ין ושער ין אבן מאסו הבונים היתה למחש
פנה קיל זה אברהם אבינו שהיו מומחת העולם מלעגין עליו שנקראו א בונים היתה לדחש
פנה וקיל זה נח וקיל זה יצחק שנקרא אבן עזר והסידות את לב האבן מ
מבשרכם מאסו הבונים מאסו חותו הצדיקים היתה לראש פנה עם הרשעים וקיל קו תורה
מאסו חותה הרשעים שנכבה לוחות אבן היתה לראש פנה עם הצדיקים וקיל לא ישרא
קא משם דועה אבן ישראל מאסו הבונים מאסו חותן אומות העולם היו לראש פנה לאנה
זבדה אגוד דא אבן מאסו הבונים זה שמואל וישי בשעה שאמר שמואל לישי התמ
הנערים אל ישי עוד שאר הקטן שנ אוצס הששי דוד העביעי ומה הוא עוד שאר הקטן
שהיה מאוס בעיני אביו מפני שכשהיה קטן היה מתנבא ואומר עתיד אני להחליב מקור
הפלשתים והודג גלית הפלשתי ועתיד אני לבנות בית המקדש מה עשו בו אנשי ביתו הנח
חות עם הצאן לרעות חותן אל שמואל שלחה וקחו וישלח ויקחו ויביאחו התחל שמואל
מזלזלו אל הקלה קום מפני משיחו הדא היא דלת היתה לראש פנה נעשית קאש למלכים
דבר אחר אבן מאסו הבונים לא אביו ובע ביתו פעם אחת חמ ישי פ
לשמהו באי הלילה הלכה השמה ואמרה א גדותה כך וכך חמלי אמרה השתי ישי חמ
אלך והלכה ונתעברה והיה אומ ישי חן זה ממני ולמה חוציא לעז עלבנ וכולך דוד
והיה מאוס בעיניהם על זה המעשה בדוך הבא בשם ין זה המלך המשיח למה
חולקין בדוך הבא בשם ין קאן בשעה שהצדיק נפטר מן העולם מלחכי השדת חומדין
בדוך הבא ודות הקדש אומדת בשם ין אקרו חג בעבותים יעני מן תחיל ענדה קרבן
מקרבנות החג חייב להיטפל בו עד שיביאנו לבית המקדש כלם כחן אהלל כנור עוג
שנותין שלמה לך שנקרא קדוש ין שכלל אהרן קדוש ין יהיה אהלל שהוא שבי
ליני כנגד שנותיו שלמה לך קדוש ין דא אמר דוד אהרן חטא על מעשה מעל
ונתכפר לו ואני חטאתי בבת שבע ויתכפר לי לכך היה כנגד שנותיו

ואת שא את יקול הדל הגדול

כאמסא

כאמלא כאמסא

הודו לך כ טוב כי לעולם חסדו

הודו לך כ טוב כי לעולם חסדו	הודו לך כ טוב כי לעולם חסדו
לעושה נפלאות גדולות לבדו	לעושה השמים בתבונה
לדוקע הארץ על המים	לעשה חורים גדולים
את השמש למאשלת ביום	את הירח וכוכבים למאשלות בלילה
למכה מצרים בכוריהם	ויצא ישראל מתוכם
ביר חזקה ובזרוע נטויה	לגזור ים סוף לגזרים
והעביר ישראל בתוכו	ונער פרעה וחילו בים סוף
למולך עמו במדבר	למכה מלכים גדולים
ויהרג מלכים חרידים	לסיון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן	ונתן אלצם כנחלה
נחלה ליששכר עבדו	שבע שפלינו זכר לנו
ויפרקנו מצרינו	נותן לחם לכל בשר
הודו לך השמים	

תם ישגו כוס חמישי ויבארך בעצה
הגפן ועל תולדות השדה ועל הארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת את חבונתנו
לחם יין אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ושמוחנו
לשגורנו ביום טוב מקרא קדש הזה ביום הגמעות הזה שמחה שלמה מלפניך כי אל
מלך לחם ואנון אתה וצנה את ירושלים עירך בקדוש כשר וצדק והעלינו לאלוהינו
ושמחנו בצנינה כו ב"ה יי על הארץ ועל פרי הגפן וינצדנו ואעלה
מן כס יכון מעה גפן פליקדש עלי לבנו כמא יעמל לילה אקצת ודלך אן יגסלו
אידיהם ויקדמו אמאידה תם יתנחול קדש ונצח ויבארך המוציא וזשך קדשנו מכל
עם ושהחיינו ויעטנו כל ואחד כזית תם יבארך על אכילת מצה ויגמסון באדוכה ויתלון
ויאכלון תם גטי אמאידה ויקדו להגדה לי חברה תם יגסלון אידיהם מלה תאנייה
ויאכלון אמצה בלא ברכה תם יבארך עלי למדור ויאכלוה תם גמע מצה ומדור ויאכלוה
בלא ברכה זכר למקדש כהלל תם יתם אכלה ויתם בכזית מצה משומרת ויגסלון אידיהם
ויבארכו ברכת המזון תם יתם להלל ויבארך בעדה יהללך וינצדנו ומן כס יכון מעה לצד
אל מרור פקט יגסלון אידיהם ויאכלו כזית מן למדור ויבא בורא פרי האדמה ועל אכילת מרור
ויאכלו ואלי פלגו מן קדמת להגדה ואכלו אמצה פיאכלו למדור בלא ברכה ומן כס יכון
מצה משומרת אלא כזית פקט יבארך וקת אכל על למצה אתי לית משומרת המוציא
ויאכלו לי אן יתם אכל ויבארך עלי הלה אכזית אמצה למשמדת על אכילת מצה ויאכל תלך
מצה לחתי יקטע ולימחה באלמל אמצה אח קיקייה גמערלם אן מתל מא יקדש אלילה אהון כדאך
יקדש לילה חיי וליח בינה מא פדק לא אן אלילה אהון יי שהחיינו ולינה תאני יבטלה ואלילה ואח
תם קדוש אפס פדים ונעוד לי אעלאת

מין דבש
לכבוד בתי או
בתיה בית מדר
בדשא בדיניה
מכלל מלמי
דערך ומכר
בדפת המצון
והדס מביך לל
ד וחז בדיניה
תן מינה ופא
א
לית וואכיל
ומצה
ואכלו לא אכל
יסת כהדיה
ושבך ליה
לממר סעודתנו
וגמבס אדנה
גמערלם
אן לא יתם
קיס מלך
הדר מיני
ביתאמיני
ועבד הכ
הדר מיני
לביניה

ברוך לך ואלו אכל וליח
נה משנה קוד

סדר תפלת שחרית שלחג המצות

בשחר משכימין
 מברכין הדרכות וקורין הזמירות ויוצר אור בחול עד גלי ישראל ועומדין ומתפללין מגן
 ומחיה והל הקדוש "אתה בחדתנו ויעלה ויצוא והשיאנו וקדשינו ודעה ומוריס ושים שלום"
 וחוזר שליח צבור ומתפלל בקול דם וכשגמר מצדך ב"י יי אלה אשר קדשנו בצמח
 וצנו לגמור את ההלל והצבור עונן חמץ ואחר כך אומ' הללויה וק' עונן הללו יה על
 כל דבר ודבר עד שנמצאו עונן הללויה ק"ג פעמים כנגד שנותיו של אהרן כמו שביארנו
 בקידוש הפסח וגמרו כולו ומבדק אחריו יהללוך עד סופה ואחר כך אומ' קדיש ומציא
 ספר תורה קורין בו ה' בני אדם משכו וקח ואומ' קדיש ומציא ספר שני וקורא בו המפטיר
 ובחדש הראשון ומחזירו למקומו ואומ' קדיש ומפטירין צעתי הריא אמר יי אל יהושע
 ומזכיר יום טוב בסוף מדבת ההפטרה כמו שמזכיר בתפלה ואחר כך עומד שליח צבור
 ומסדיר

תפלת מוסף שלפסח

גבור לעולם יי
 מלכלל חיים בחסד ויב' ה' הקדוש
 ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחק מעל אדמותינו ואין לנו יכולין לעלות
 לפנך בבית בואלתך בעזה הדרך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני חטאינו
 במקדשך יהי לצון ורחמים מלפניך יי אלהינו שתשוב ותרחס עליו לעליו
 הדבים ותקצץ פלורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנוס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך
 ולידעלם בית מקדשך בשמחת עולם ועם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמיד מחמת
 ומוספין כהלכתן ואת מוסף יום טוב מקרא קדש הזה יום חג המצות הזה נעשה ונקריב
 לפניך באהבה כמצות דצונך כמו שכתבת עליו בתולדתך עלי ידי משה עבדך מלך
 רחמך לחם עליו טוב ומטיב הדלש לנו שובה עליו בהמון לחמך בגלל חבותינו שעטו את
 דצונך בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשך על מכונן והדאנו בצנינו ושמחנו בתקונו והשב
 ישראל לנו כהנס לעבודתם וליוס ללוכנס ד' ש' לא למעמדם ואדמון על משפטו יעב' ועם
 נעלה ונראה ונשתחוו לפניך בעלש פעמי דגלינו ככתוב בתולדתך עלש פעמים בענה יראה
 כל צורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא
 יראה את פני יי דיקם ונאמר איש כמתנת ידו כבדלת יי אלהיך אשר נתן לך
 והשיאנו וקדשינו דעה מוריס שים שלום וכשגמר שליח צבור להסדיר אומ' והוא לחם
 תהלה לדוד ואומ' קדיש ועומדין ומתפללין כמו שהסדיר להן ואומ' מזריד הטל ממוסך זה
 וכשגמרו להתפלל חוזר ש' ומתפלל בקול דם בגימוריה לקדושה ובדבת כהנס
 ואומ' קדיש ובתרה ונפטירין לשלום

תפלת מנחה

שלחג המצות

אומרין והוא רחום תהלה לדוד וסדר היום ומזמור חותן היום וכל דוד איך ואומ' קדיש ועומדין ומתפללין כתפלת שחרית וחזר עליה צבור ומתפלל בקול דם וכשגומר אומר קדיש ובתרא ופסגין ואין קורין בספר תורה במנחת יום טוב לא אם חל להיות בשבת ואין נשיאת כפים במנחה ותפלת ליל שני שלפסח כתפלת ליל ראשון לא שאחר שמתפללין אומר קדיש ובתרא ואחר כך מברך ב"ה יי אלה אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר

ספירת העומר וצפה ספירת העומר איך אנסת יעד מן לילה יום טוב שני שלפסח כל לילה בלילה

אין כאנו צבור פליבארך עליה צבור להם ויגביו אמר ויעד כל ואחד ללוחה פי לילה אולי יקול האידנא חד יומא בעמלא ובלי ליל שני אומ

האידנא תרין יומי בעומלא ובלי ליל שני אומ האידנא תלת יומי בעומלא ובלי ליל שני אומ

וכך עד ליל שביעי ואומ האידנא שבעה יומי בעמלא דאמין חד שבעה ובלי ליל יד אומ האידנא ארבעת עשר יומי בעמלא דאמין תרין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא

עשרין וחד יומא בעומלא דאמין תלת שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא עשרין ותכע"א יומי בעומלא דאמין ארבעה שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא תלתין וחמשה יומי

בעומלא דאמין חמשה שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותרין יומי בעומלא ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה ובלי ליל כ"א אומ האידנא ארבעה ותשעה יומי בעמלא דאמין שבעה

והוא רחום תהלה לדוד וסדר היום ומזמור חותן היום וכל דוד איך ואומ' קדיש ועומדין ומתפללין כתפלת שחרית וחזר עליה צבור ומתפלל בקול דם וכשגומר אומר קדיש ובתרא ופסגין ואין קורין בספר תורה במנחת יום טוב לא אם חל להיות בשבת ואין נשיאת כפים במנחה ותפלת ליל שני שלפסח כתפלת ליל ראשון לא שאחר שמתפללין אומר קדיש ובתרא ואחר כך מברך ב"ה יי אלה אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר

יש ביהגיס להקטנות
שני וחמישי ושני
אחד הפקח ובן
אחד הקטן
וממנעם עד
שיעמדו כל אחד
בשני ובן ואז
ממנעם

[illegible]

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ב"ענין זה צלוח אפסח כספה אצלוחות ואקדושות ואבדלות ככן דאמא לזאך פי כל עיד
יש מקומות שאומדין אחד שמשלכין ענין ויהי בשלח ליום ויוטע נוסח זה

אשר גלה חכמה ליעקב והתקין בינה לבנו בכורו בחרון אפו על מצרים השקיף הופיע חמה על בבוריהם גל ים סוף לגלים ובין חומות מים עברו שבטים דינים אמר הים למשה למה משה תעשה לי כלה הלא אני נבראתי ביום שלישי והנה נבראת ביום הששי ואני גדול ממך בשלשתי ימים והנה מבקש לעבור בתוכי זכר נא משה שאני החכמותך ומדוע תאמר הצקעה לי חלה חק משה והשיב כנגדו שמעתי הים וקבל אמרי כפי יעקב לאה אלהים נתונים בצרה בלתי חייב יעמדו מימך חומה ובדרך סלולה ימין ושמאל כי הוא אמר העבור בגלגל הצקעה לנולדת ענכס לאהינו נעשה הים ומחלבות כלוב חליו נגלה ממלואם תקמו התמוטטה הדרך כי פדונו יז לאו אפיקים כלכה סיב לשמוע תורה אמרו כלויים למשה יידי סגר הים בתפללו ועל יד שטחו חרון אף השיב ענהו יז מתוך להצי אש דאמר לעמו חנני יז אהיה אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים פיהם פתחו כולם ואמרו יז ימלך לעולם ועד צמחו שבטים בדרך המדבר ואמרו למשה תנה לנו מים קרע פי באר מים חיים והחיה כלו כדיבי העם רעבו שבטים בדרך המדבר ואמרו למשה תנה לנו לחם שמים צוה להמטיד לחם ומאכל לחם חבירים שלום הין תלו צנים לשורד לחם כי סוס פרעה וחילו למה בים ככתוב אז ישיר משה וצני ישראל את השיירה הזאת ללך בלוד כותן התורה ובוחר בנביאים כמלת צלוח אפסח

תפלת חג השבועות

אומדין אשרי האיש והללן לבקדשו ועומד שליח צבור ומקדיר התפלה ואומ' כ מגן אברהם במחיה המתים בהא הקדוש אתה בחרתנו לי עליון קראת אתק לנו יי אהינו באהבה מועדים לשמחה וג' את יום טוב מקרא קדש הזה את יום חג העצובות הזה צמן מתן תורתנו באהבה גדול ליציאת מצרים אלהי וג' אבותינו יעלה ויבא וג' ושיאנו וקדשינו לי מקדש ישראל והומנים רצה ומודים ושים שלום ואחד כן מוצק קדש שמע עד סופה ועומדין ומתפללין כמו שהסדיך וכעגומדין אומ' קדיש ובתא ונמט לשלום והולכין לבתיהן ומקדשין קידוש היום כמו שביארנו ואומ' שהדאנו בלילה הראשונה בלבד ותפלת שחרית משלמין לבית הכנסת מבדלין הברכות וקורין הגמדות כחול וקורין קדש שמע עד סופה ועומדין ומתפללין בתפלת ערבית וחזק שליח צבור ומתפלל בקול רם ומבדק על ההלל וגומרו ואומ' יהללך ואומ' קדיש ומוציא ספר תורה וקורץ בו חמשה בני אדם בחדש השלישי והמפטיד קורא וביום המבואר בספר שני גמפטידין יהי בשלש מענה ומעלת מוסק כמוסס הפסח מגן ומחיה והא הקדוש אתה בחרתנו ומפני חטאינו ואומ' ומיד מוספי יום טוב מקרא קדש הזה יום חג העצובות הזה נעשה זקדע ושיאנו

וקדשנו לך ומודים ושים שלום וחזק שצ' ומתפלל בקולך וכשגומר אומר קדיש ובתרא
ונכסרין לשלום וצלה למנוח אומ' והא לחם תהלה לדוד וסדר היום ומזמור אומ' היום
ולחוד אק' ואין כלהינו ואומ' קדיש ועומדין ומתפללין שבע ברכות כתפלת שחרית וחזור
שליח צבור ומתפלל בקול רם ואומ' קדיש ובתרא ונכסרין" וכסדר שעשה ביום ראשון עשה
בשני וקרא ההלל ומבדק לפניו ולאחריו ואומ' קדיש ומוציא ספר תורה וקדיש בוכל הבכור ה'
בני אדם וקרא המפסיד וביום הבלורים בספר שני ומפטידין ויין בדיכל קדשו ואן חתפך זס
תאני לעצמה אסבת ישרך דבר אסבת ואן חתפך לעיד אחר יזיד ותודיענו פי צלוח אליל ופי
מכרג לעיד יהבדל פי אתה חונן ועל הבוס כמו שביארנו בתחלת הפסח

ליום עצרת

אשר נגלה למשה בסיני להנחיל תורת אלהים חיים ביום השלישי השמיני
צ'ה קולות ולפידים וענן כבוד גדול משה היה שהוא חאה קדוש עולמים נגלה אליו
דמותו לאה וקולו שמע ופנים בפנים עמו דיבר" הדבן שלמים והדעיש ארץ והוא נלבים
כי הוא אביהם" דע עולם ודעשה ארץ וההדים כאלים דקין" חיות העדה וכל עוק כע עינים
מפני הדעש" טוב עולמים השמיע בזה וקול דעש חזק עד מאד" ירד משה וחתך לעמו
הביטו וראו פני שכינה" כחתן עומד על ראש ההר והתם ככלה בתוך חופה" להר שבעה
משה וירד להנחיל עמו תורת חיים" משמיע למקום דבר ישאל ולישראל דברי חקים נקלה
עשרת הדברים מחצב אש כלם חצובים" סביבות ההר היה משה והשמיע להסודות ומה
עשו אנכי ושמעו בקולן שהוא הוציאלו ממצרים מבית עבדים" פתחו פיהם כולם ואמרו
כל אשר דבר יי' נעשה ונשמע" צהלו ושמחו ודברו למנך בשביל צקיים לא יהיה לך
אלהים אחרים" קדשו אותך על לא תשא ואמרו אשרינו כי זה מלפניך דע ושמחה נבשו
לפניך בתוך להם זכור ושמור" שמלו כבד ועשו חותו וקחו לכם חיים כובים" תהיה
יראת יי' עליכם לא תרצח ולא תהרג רוצח" תק עניך באש תוך לא תנאף ולא תהרג
נואף" שמח בחלקך תהיה עשיר לא תמנוב ולא תהרג גנב" עדות שקד לא תענה בשוהך
כי באמותה העולם קיים" שני הדברים האלה לא תעזוב בפשך לא תחמד ולא תתאוה
ואמר להם א תראו כי חיים הם כמו צאיהם" ונאמר כי חיים הם כמו צאיהם וכל צלול משה
ונאמר כי בי יתנו ימך ולסינו כל שנות חיים" ונאמר כי חולך ימם ושנות חיים ושלום יוקיט
לך בא יי' בותן התורה ובוחר בצדיקים" ואחכ אומ' הללו יה הללו יה
אשמחה ביומי אי מלה וסימן טוב אתי מלבנון אי מלה" ואומ' ובנחה ומחיר הסלמקמו
חסות תפלת יא השבועות

תפלת התעניות

כמותל יז בתמוז ושלשה בתשרי וי
אצלה פיהן ואחריה והי מתל צלוח אהל כל אנה יזיה פי ברכת יי' ענד אן יצל לי קסא
תשיביו" יקול ענינו יי' אמתו ענינו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אצלו חל

ארבעה עשר
 ביום צדוק לחבור
 ויהי להרעמת
 בקר ובעפ' אצקת
 ויהי שמע שמו
 ויהי עניו בו

בחדד בעק מלת
בע מהיר בוי
בו מהר מרים
ונתלקה הבאר
כבו בו מרתה ועק
קצון בעשה
נחיר מת עלי
הכה וטע בנו
נעלה ארץ יג
בכח בו מת
שמש הנביא
בכל בסוף בטל
הבדלים מעשות
לדולס ביום
הבעט בק נכס
בכל בו טאג
הטבג יי שמעל
ול חנניא סקן
בכל בו נטרול
חנניא בק תרדון
זצמ תולה עמו
כחמד טחב סר
חתיף הכה ביה
בו כזה מעצב
צני אחז ביה
נאלל מתו מוצא
צב האץ צה
צתש מתו צ
ש מיעב
נחבס ל עניבא
צו כי נגזרה צה
נל אדתינ שחיתו
צחב יד עב

בִּיחַת יַד עַבְדִּי

אחר שמברך ברכות קרית שמע מתפללין י"ט ברכות וענד אן יעל משען ומבטח לצדיקים
 יקול עוז תשכון רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל יושלם עירך העיר האצילה
 הדיבה השוממה העתומה צוד אלים היושבת וראש לה אלפי באשה עקרה שלא ילדה ויבלעוה
 לביונים וירשוה עובדי פסילים ויתנו את גבלת עבדיך מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ
 על כן ציון במלך תבכה ויחשלים תתן קולה לבי לבי על חלליהם מעי מעי על החגיגה ראה
 יי והביטה ורחם שוממותיה ונחמיה כי אתה יי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה
 כלתוב ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה בא יי בונה יושלם
 את צמח וג שמע קולנו וג אלקים א תשיבנו ענינו יי אלהינו וג כסביל אתעניות
 ויתם על סבילה וצלה אצבח כסביל אחול ואומר יי רחם בך תשכון וענינו פ שמע
 קולנו ושלח צביר אומר ענינו ברכה בפני עצמה בין גוש לחמא וחזתם בה העונה בעת צרה
 ואומ רחם יי אלהינו וג עוז תשכון ויתם כסבילה וכשגומר נופלין על פניהן ואומ קדיש
 ומוציא ספר תורה וקורין בו ג בני אדם כי תוליד בעם והשלישי הוא שמפסיד באספסופים ומברך
 על הגבוי תחלה אשר בחד נביאים וג ואחריו מברך צור כל העולמים אלהי האל הנאמן בכל
 דבריו רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל יושלם עירך העיר האצילה וג אלהי בונה יושלם
 ואומ והוא רחום ובא לציון ומזמור אותו היום ואחריו מזמור תשעה באב וזהו
 מזמור לאספסופים אלים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את יושלם לעוים
 נתנו את גבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו הארץ שפכו דמם למנום
 סביבות יושלם ואין קוצה היינו הדפה לשכנינו לעג וקלם נסביבתינו עממה יי תחנף
 לנצח תבער כמו אש קנאנית שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל קמלכות אשר
 בשמך לא קראו כי אכל את יעקב ואת נואו השמון אל תזכר לנו עונות ראשונים מהלך
 יקדמנו רחמך כי דלוננו מאד עזרנו אלהי ישעינו על דבר כבוד שמך והצילנו ונפלא
 על הטאותינו למען שמך ללא יאמרו הגוים היה אלהיהם יודע בגוים לענינו נקמת דם
 עבדיך השמך תבוא לפניך השקת אסיר בגורל גדועך חתר בני תמונתה והשב לשכנינו
 שבעתים אל חיקם הדפתם אשר חילפוך יי אמנחנו עמך וצאן מרעיתך נודהלך לעולם
 לדור אחר כספר תהלתך לדור חלך ואומ קדיש ובתרא ופטרין לשלום וצלה
 אמנה אומרין והוא רחום תהלה לדוד ואומ קדיש ומוציא ספר תורה וקורין בו שלשה
 בני אדם באיחל משה אהרן מן אהרן מן אהרן ואתמני ואתמני מן ספר לך
 אשר אני עשה עמך ומחזירו ואומ קדיש ועומדן ומתפללין בתפלת שחרית וחזרו סע
 ומתפללין בקול דם עשרים ברכות כתפלת שחרית ומזכיר שלח צביר ברכת כהנים
 במנחה זו וכשגומר נופלין על פניהן ואומ קדיש ובתרא ופטרין לשלום
 כמלה צלה אתעניות ובעד מתי ימלו אגמאנה צלה אומיד פי תשעננות
 יקרו חיבה ועל כהדות בכל ובעד דאך יקרו קינות וזהו סוף התפלה

בירעב יבדבר
 מפני שמע
 העגל ב
 במרחשן עיר
 עני צדיקה
 ונחמנו כנישט
 בכה בכסלו
 שרף יהויקים
 המגלה שכת
 ברוך מני ידמי
 בוח בסבת
 מכתבה התורה
 יונת במי תלמי
 המלך והיה
 חושך לעולם
 ימני בט בו
 לא מנחם
 שמיא הצב
 שאריתו בו
 בחמישי בשב
 מתו הזקנים
 בני יהושע
 בלג בן יתב
 כל יסא על
 שבת בעמק
 עכ עטן פלג
 בגדל בג
 בארץ מת משה
 לפי בג בו
 נחלק ביש וזה
 ימני שאומר
 שגמו שיהיו
 סגנונים שני
 וחמישי על
 חרב הציב ועל
 התורה שנשרפה
 על חילול השם
 ונעמד לבוא
 והפסס
 לששק ולעזרה
 צייט וציונה
 שער קי תקפ

איכה ישיבה בדרך העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שדתי במדינות היתר
למס בכותבנה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנוח ממלאה ביה כל דעה בגו
בה היו לה לאיבים: גלתה יהודה מעלי ומרוב עבדה היא ישיבה בגוים לא מצאה
מנוח כל דרפיה השיגה בין המצרים: דרכי ציון אבילות מבלי באי מועד כל
שעליה שוממין כהניה נאנחים בתולותיה נוגת והיא מר לה: היו צריה לדאש
איביה שלו כי יהוה הוגה על לב פשעיה עוללה הלכו שבי לפני צר: ויצא מקצת
ציון כל הדדה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף: זכרה
ירושלם ימי עניה ומדודה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר
ואין עוזר לה ראוי צלים שחקו על משבניה: חטא חטאה ירושלם עלכן לנדה
היתה כל מכבדיה הזלזלו כידאו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור: טמאתה
בשוליה לא זכרה אחריה ותרד פלאים אין מנוחם לה ראה יהוה את עני כי הגדיל אויב
יד פרש צר על כל מחמדיה כידאתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו
בקהל לך: כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש
ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: לוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם ישמכאו
כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: ממרום שלחאש בעצמתי וירדנה
פלש רשת לדגלי השיבני אחור נתנני שוממה כל היס דוה: נשקד על פשעי ביו
ישתדגו עליו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני ביד לא אוכל קום: סלה כל אבירי
אדני בקדבי קרא עלי מועד לשבד בחורי גת דרך יחנה לתולת בית יהודה: על אלה
אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כידחק ממני מנוחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר
אויבי: מדשה ציון בידיה אין מנוחם לה צוה יהוה ליעקב סביבו ציון היתה ירושלם
לבה ביניהם: צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים ודא למכאבי
בתולתי ופחורי הלכו בשבי: קראתי למלאהי המה דמוני פחני וזקני בעיר גונו
בקשו אכל למו וישיבו את נפשם: ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמו נהפך לבי
בקדבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית פמות: שמעו כי נאנחה אני אין
מנוח לי כל איבי שמעו דעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קדאת ויהיו כמני:
תבוא כל דעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כידבות אחתי ורבי
דני: איכה יעב באפוי אדני את בת צדק ציון השליך משאיו אל
תפארת ישראל ולא זכר הדם דגליו ביום אפו: בלע אדני לא חמל את כל נאות
יעקב הדם בעברתו מצורי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: גרע בחורי
אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבעד ביעקב כאשר להבה אכלה
סביב: ואך קשטו סרוב נעב צד ויהרג כל מחמדי עין באה לבת ציון שפך

מכת

יד
ו

העמים

3

ולא

7

אש חמתי היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי ו
ירב צבת הורה תאניה ואניה ויחמס כגל שכו שחת מועדו שפח יהודה ציון מועד
ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן זנח אדני מזבחיו נאל מקדשו הסגיד ציד אויב
חומת ארמנותיה קול נתנו בצית יהודה כיום מועד חשב יהודה להשחית חומת צבת
ציון כטה קו לא השיב ידו מבצע ויאכל חל וחומה יחדו אמללו טעו בארץ שעריה
אבד ושבר בליחיה מלכה ושליה בגנים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהודה
יטב לארץ ידמו זקני ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ
ראשן בתולות ירושלים כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי
על שבר בת עמי בעטן עולל ויזנק בדחובות קריה לאמתם יאמרו איה דגן ויין
בהתעטפם כחלל בדחובות עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמתם מה אעודך
מה אדמה לך הבת ירושלים מה אשוה לך ואנחמך בתולות ציון כי גדול פים שברך
מירמאלך נביאך חזן לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שבתך ויחזרו לך
משאת שוא ומדוחים ספקו עליך כלים כל עבדי דרך שדקו ויניעו ראשם על
בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ פצו עליך פיהם
כל אבניך שדקו ויחרקו שן אבן אמרו בלענו אך זה היום שקוצוהו מצאנו ראינו עשה
יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר ציה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עולל אויב
הדים קהן צדק צעק לבס אל אדני חומת ציון הורידו כנחל דמעה זמם וליה
אל תתני פוגת לך אלת דם בת עיניך קומי דני בליה לאט אשמדות שפכי
כלים לך נטח פני אדני שמי אליו כפיק על נפש עוללך העטופים ברעב בלאש
כל חוצות ראה יהודה וביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פדים עללי
טפחים אם ידרג במקדש אדני כהן ונביא שכלו לארץ חוצות נער וזקן בתולת
ובחרי נמלו בחלב הוגת ביום אפר טבחת לא חמלת תקרא כיום מועד מגלי מסבת
ולא היה ביום אף יהוה פליט ושליד אשר טפחת ורציתי איני כלם
אני הגביר ראה עני בשבט עבדתו אותי נהג וילך חשך ולא אור אדני ישוב יחנק
ידו כל האדם בלה בשרי ועורי שבר עצמותי בנה עלי ויקח ראש ותלאה נחמתי
הושבע כמתי עולם צר בעדי ולא אצא הכפיר נחשתי גם כי אצעק ואשפך
שתם תמלתי גדר דרכי בגזית נתיבתי ענה דב אלב הוא לי אריה במסתרים דג
סורר ופושחני שמי שומם דרך קשתו ויצבע כמטרת לחץ הביא בכליתו צב
אשפתו הייתי שחק לכל עמי נגעתם כל האדם השביעני במתנים הדג לענה
ויגרס בחצץ שני הכפני יאמר ותזנח משלום נפשי נשיתי כובדי ואומר אבד
נצחתי ותחדתי מיהו ומרדתי לי יהוה זכר תזכר ותשיח על נפשי

אמרו
?
שבונוך
?

זאת אשכח אל לבי על כן אחי חסדי יהוה כי לא תמנו כילא כלו רחמינו חדשים
לבקרים דבה אמונתך חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אחי לך טוב יהוה לקונו לנפש
תדטכו טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה טוב לגביר כי ישא על בנערינו ישב בדרך
יידם כי נפל עליו יתן בעפל פיהו אלי יש תקוה יתן למכהו לחי ישבע בחלפה כילא
יזנח לעולם יהוה כי אסהוגה ורחם כלב חסדיו כי לא ענה מלכו ויגה בני איש
לכא תחת רגליו כל אסירי ארץ להטות משפט גבר נגד פני עליון לענות אדם ברצו
אדני לא דאח מי זה אמר ותהי אדני לא צוה מפני עליון לא תצא הרעות והטוב
מה יצאונן אדם חי גבר על חטאיו בחפשה דלכיו ונחקורה ונשובה עד יהוה
נשא לבנו אל כפים אל אל בשמים צחנו פשענו ומינו אתה לא סלחת סבותה
באף ותלדנו הרגת לא חמלת סבותה בענון לך מעבר תפלה סחי ומאוס תשימנו
בקרב העמים פצו עלינו פיהם כל איביו פחח ופחת היה לנו השאת והשבד פלג
ליום תרד עני על שבר בתעמי עני נגדה ולא תלמה מאין הפגות עדי שקף וירא
יהוה משמים עני עוללה לנפשי מכל בנות עיר צור צדני כצפור תיבי חנם
צמתו בצול חיי וידאבן בי צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי קראתי שמך יהוה
מבזר תחתיות קולי שמעת אלת עלם אזנך לרוחתי לשועתי קרבת ביום אקראך
אמרת אלתוהא רבת יהוה ריבי נפשי גאלת חיי דאית יהוה עותתי שפטה משפטי
ראיתיה כל מקמתם כל מחשבתם לי שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי שפתי
קמי והגיונם עלי כל היום שבתם וקמתם הביטה אני מנגינתם תשיב להם גמול יהוה
כמעשה ידיהם תתן להם מגנת לב תאלף להם תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה
איכה יעם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש
כל חוצות בני ציון היקרים המסולאים בפני איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה
ידי חצדי גסת עם חלצו שר העיקר וגוריהו בתעמי לאכול כי עניס במדבר רבך
לשון יונק אל חכוב צמא עורלים שאלו לחם פרש אין להם האכלים למעדנים
נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות ויגדל עון בתעמי מחסאת
סדם ההפכה כמו דגע ולא חלו בה ידי זכו נזיליה משלג צחו מחלב אדמו
עצם מלפני ספיר גזרתם חשך משחור תארם לא נכחו בחוצות צמד עולם על
עצמם יעשה היה בעץ טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם שבו מדהלים
מתמכות שדי די נשים רחמניות בשולו ילדיהו היו לבדות למנו בשבר בתעמי
כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצתאש בעין ותאכל יסודותיה לא האמינו
מלכי ארץ כל ישרי תכל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים מחסאת נביאיה עונות
כהנה השתכס בקרבה דח צדיקים נענו יחדי וצאת נגאלו בדם וכלו

געו בלבושיהם: סורו טמא קדאו למן סורו אל תגעו כי נצוגסנעו אמרו
 בגוים לא יוסיפו לגור: פנ יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פנ כהנים לא נשאו זקנים
 לא חננו: עוריה תכליה עינו אל עזרתינו הבר בצפיתנו צפינו אל גוי וא ישיע:
 צדו צעדינו מלכת ברחובותינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו: קוים הוסיפו
 מנשרי שמים על ההדים דלקנו במדבר ארצו לנו: רוח אפיו משיח יהוה בלבר
 בשחיתותם אשר אמרו בצל נחיה בגוים: שיש ושמח בית אדום יעבד בארץ עון
 גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי: תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך מקד עונך
 בת אדום גלה על חטאתיך: זכר יהוה מה היה לנו הביטה חאה את
 חרפתינו: נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לכברים: יתמיסה יינו ואין אב אמתנו שלמות
 מימינו בכסף שתינו עצנו במחיר יבאו: על צואלינו כדפנו יגענו ולא הועיל לנו
 מצלים נתנו ור אשר לשבע לחם: אבתינו חטאו ואנחנו עונותיהם סבלנו:
 עבדים משלנו בנו פרק אין מידם: כנפשונו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עולנו
 כתגור כמדו מפני זלעפות רעב: נשים ציון עכו בתולות בערי יהודה: שרים
 בידם נתלו פנ זקנים לא נהדדו: בחורים פחון נשאו ונערים בעין כשלו: זקנים
 משער שבתו בחלים מנגינתם: שבת משוש לבינו נהפך לאכל מחולינו: גפלה
 עטרת ראשנו אויבת לנו כי חטאנו: עלזה היה דוח לבינו על אלה חשכו עינינו:
 על הר ציון ששמים שועלים הלכנו: חתה יהוה לעולם תשב כסאך לדוד ודור למד
 לנצח תשכחו תעזבו לארך ימים ישיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:
 כי אסמאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד: השיבנו י חלך ונשובה חדש ימינו כקדם

דא ינם

סכום הפיסוקים של ספר סימן קלד
 על נהלות בכל שש ישיבנו געבכינו בזכרנו את ציון על ערבים בתלנו כנורותינו
 כי שם שאלנו שונו דברי שיר ותולכינו שמחה שידו לנו משיר ציון חילך נשיר
 שיר יהוה על חמת ככל: אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני: תדבק לשוני לחך
 לא אזכרכי: אם לא אעלה את דושלם על ראש שמחתי: זכור יהוה לבני אדומת
 יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בתבכל השדודה אשרי שישלם
 לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל השלם

קינות לתשעה באב

אש תוקא בבבי עבדות על
 וקינות אעילה למען אעילה צאתי מירושלם
 בצאתי ממצרים
 ביתי חת פונן ופנן הענן מירושלם
 לבי צאתי ממצרים
 חז ישיר משה שיר לא יעשה
 ויקונן ירמיה נעה נהיה בצאתי מירושלם
 הקינת אל שפנה על כנה

בצאתי מירושלם	גלי ים המן וכחומה קמו בצאתי ממצרים
זיהנם שטפו ועל ראשי צפנו בצאתי מירושלם	דגן שמים וצור יאוב מים
בצאתי ממצרים	לענה ותכרורים ומי המרים בצאתי מירושלם
השפט והערב קציבות הר חורב בצאתי ממצרים	קדוא חל חצל על נהרות בצל
בצאתי מירושלם	ימלאה כבוד יי' פחש חוללת לפני בצאתי ממצרים
חרב לטושה לטבח נטושה בצאתי מירושלם	דבא ומנחה ושמן המנחה
בצאתי ממצרים	למות לקוחה כצאן לטבחה בצאתי מירושלם
חגים ועצות ומופתים ואותות בצאתי ממצרים	תענית ואכל ודלוק וההבול
בצאתי מירושלם	טובו אוהלים לארבעת דגלים בצאתי ממצרים
ואהלי ישמעאלים ומהגות ערלים בצאתי מירושלם	יובל ושמחה וארץ שקטא
בצאתי ממצרים	מכור לצמיתות וכלתב לבריתות בצאתי מירושלם
כפרות וארון ואבני זכרון בצאתי ממצרים	אבני הקלע וכלי הצלע
בצאתי מירושלם	לויס ואהל לויס ושבעים זקנים בצאתי ממצרים
לוגשים ומונים מוכרים אקונים בצאתי מירושלם	משה ידעני ואהלן יחניני
בצאתי ממצרים	נבוכדנצר הרע ואהל לויס הרשע בצאתי מירושלם
לערוך מלחמה ויי' שמה בצאתי ממצרים	רחוק ממנו והנה חייבנו
בצאתי מירושלם	סתר פלרת וסודי מעלכת בצאתי ממצרים
חמה נתלת עלי קוככת בצאתי מירושלם	עולה ודבחים ואשה וניחוחים
בצאתי ממצרים	בחרב מדוקלים בנ ציון היקלים בצאתי מירושלם
הרי מגבעות לכבוד נקבעות בצאתי ממצרים	שריקות ותלועות לקלון וזועות
אתי מירושלם	ציון הנהב וממשל והנהב
שם העל	זהו שלך הנזר
דושה וצוואה	ושכינה נדאה
לגמלה ומוראה	ודוה וטמאה
דנה וישועה	וחצוצרות תלוע
דעקת עולל	ונתקת חלל
שלחן ומנחה	וכליל וקטורה
ואליל ותועבה	ומסל ומצבה
תורה ותעודה	וסדר עבודה
שלון התלמיד	וביטול קומה

בצאתי ממצרים
 בצאתי מירושלם
 בצאתי ממצרים
 בצאתי מירושלם
 בצאתי ממצרים
 בצאתי מירושלם
 בצאתי ממצרים
 בצאתי מירושלם
 בצאתי ממצרים
 בצאתי מירושלם

תם יכתם בהדי אקול

אז בבית שבינו צד לא

טלפולינו לא חמלו עלינו בחכמי מוסר

הנח לנו וביס

שמו עיניהם להרוג אותם במיתה משונה" גם על זוג נאה הפילו גורל חיזה מהם ירוג
תחלה" דמעות כמעין הוריד נשיא רבן שמעון בן גמליאל נשיא ישראל" הוא מכה
וחבירו מקוננים על רבי ישמעאל בן אישע כהן גדול" ובמה חטאנו אמרו שניהם כי
נתחייבנו להריגה זו" זעק שונא ושלך חרבו אבד והשחית זוגו עמו" חמה וקנאה
לבש צד על רבי עקיבה בן יוסף דורש חותות" טבחו כטביחת אהל וצוה לשקול לבשרו
במאזנים" ישיש וזקן בלונביות דקלו את ל יהודה בן בבא מקלסל תעודה" כל תלמידיו
של רבי הנביא בן תרדין ראו וברחו בעת נתפש בידי צד וספר תורה עמו" לא חמלו עליו
ועל תורתו שעמל בה יומם ולילה" מדורת אש ועצים הכיטו לו ושל פורו יחד וקמל תורה
עמו" נתנו את נבלת ישבאב הספר מהלל לכלבים שלא נקפד ולא נקד" עשו שפוט השמים
לאכול מבשרו וחית השדה שכלה מוחו" על רבי אבהו בן שמעון נניד ראשינו שנהרג
על מצות תפילין" פה שעמל בצדיקה וטורה איך נפל לארץ ולשון הוגה בינה איך נתמלא עפר
צואר הנביא בן חכמי הסיד שונא והתעוללו כדצון נמשו" קדעו לתנותם כל שותי ממין
ואמרו איננו כלל כי יבש מקורינו" רבית מכה וגדלה צעקה בשעת נפילת חצות התלגמך
שמים כותמלמו וארץ לעשה על רבי אבהו בן דמא שנהרג על מצות ציצית" תמחו מתנינו
אכלו בוכינו בשעת נפילת עשרה זקנים שנהרגו בעון דריהם" עליהם נעק בבלעז
אעיר ונגזר תענית בכל המדינות" תרגום שפלה תקומם נכסלה תבקש אבולה
תשוב נדחה תחבוט שבורה תחזק חולה תלחם שבויה תנחם עניה כולנו נחמו נחמו
עמי יאמר אליהם" ונאמ כמיש אשר חמו תנחמנו כן חכמי הנחמם לבדו שלם
תנחמנו" ונאמ כי נחם שנינו נחם כל חצותיה וישם מדבלה כעין ופדמה כגן ק
לשון ולמחה ימצא בה תורה וקול זמרה" ונאמר לנו שמים וגילי ארץ ופצחו הדים רנה
כי נחם יני עמו ונעני ירחם" מה לה יני אלהינו תקרב קץ גאולתנו ותמחה דמעה מעל פנינו
כלנו כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה" ונאמר לקרא שנת רצון ליני יום נקם לאהיה
לנחם כל האבלים ונאמר בלע המות לנעה ומחה יני אלהים דמעה מעל כל פנים וחצות עמו
יסיד מעל כל הארץ כי יני דבד" ונאמר כי עם בעין ישב ובירושלם בכה לא תגדה חזון
יחנך כל קול זעקין כשמעו ענך" ועוד תקיים בחיינו ובימינו בימים ההם ובלילה
היה יאמס יני ישמע בעלי יהודה ובחצות ילול שלם קול שווי יני שמוחה קול חתן וקול
דבה קול חומרים האלה כי לעולם חסדו מב אס
בבדא שונה אמר
גדולה קנאות

באשיב את שבותי ארץ
מן קנאה גדולה וחמה
ד' ושלם ונקדא

ירושלם עיר האמת והר יי צבאות הר הקדש ונאמר כה אמר יי צבאות עוד יבנו ירושלים
 וזקנות ברחובות ירושלים ואיש משענתו בידו מרוב ימים ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדות
 משחקים ברחובותיה ואומ' והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן
 אושיע אתכם והייתם ברכה לכל תלדו תחזקנה ידיכם ואומ' כה אמר יי צבאות צום
 הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה
 ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו ואומ' לשום לאביל ציון לתת להם פאר תחת אפר
 שנת ששון תחת אבן מעטה תהלה תחת לוח כהה וקולא להם חילי הצדיק מצא יי להם פאר
 ואומ' ופלו יי ישוכן וכלו ציון ברכה ושמחת עולם על ראשי ששון ושמחה ישגו
 וכלו יגון ואנחה ואומ' שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהבה שישו אתה משוש כל
 המתאבלים עליה בלוד מנחם ציון ואבליה ובונה ברחמי את ירושלים אמר שושלש

תפלת ראש השנה

אעלה אן פי צלתי ראש השנה זיאר אמת פי שלוש בדבור
 ראשונה ושלש אחרונות בתחלה אומדן אשרי האיש והלכו ל בקדשו ומקדיר
 שליח צבור התפלה אומ' ב מגן אברהם אברהם ויקול לכלי לחיים חל מלך חמץ
 בחיים כתבנו בספר חיים למענך חיים חל חי מלך חמץ מושל ומגן בן צמח
 אברהם אתה גבור וג' אי ממות ומחיה ומי צמח אברהם חמץ חמץ יצורין
 בדחמים לחיים ונחמך אתה הוא לחיות מתים בן יי מחיה המתים אתה קדוש וג'
 אי יהלך סלה ובכן יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך ובכן תן פחדך יי אלהינו
 על כל מעשיך ואימתך על כל מעה שבראת ויחלוק כל המעשים וישתחוו לפניך כל
 הברואים ויעשו כלם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמנו שירענו יי אלהינו
 שהשליטון מלפניך עזב בידך וגבורה בימך נלא על כל מה שבראת ובכן תן
 כבוד לעמך ישראל ליהויך תקוה לדורשיך פתחון פה למיחלים לך שמחה לארץ ששון
 לעירך צמיחת קרן לדוד עבדך ועריבת נד לבן ישי משיחך ואז צדיקים ילאו ויעממו
 וישרים יעבדו וחסידים ברנה יגלו ועולתה תקפץ פיה וכל הדשנה לונה בעשית כלה
 כי תעביר ממעלת קדון מן הארץ ומכללות העליונה מהלה תעקור ותשבור את מלוך
 אתה הוא יי אלהינו על כל מעשיך בירושלם עירך ובהר ציון משכן כבודך ויהי
 עקינק כבוד כפיתוב וחפלה העליונה ובושה החמה כי מלך יי צבאות בנה ציון ו
 ונגד עקני כבוד ונאמר ימלך לעולם ועד ונאמר ויגבר יי צבאות במשפטו
 ויגבר יי צבאות ויגבר יי צבאות ויגבר יי צבאות ויגבר יי צבאות ויגבר יי צבאות

אין כופת על
 פניה בערב רה
 העל שניפלי
 על פניה
 באשמויות
 ומכבד
 ומקדש בעל
 ראש השנה

מרה

נקדש בצדקה בן יי
 טוב מלך קדש הזה
 אהבו

המלך בחול
 ויגבר יי צבאות
 ויגבר יי צבאות
 ויגבר יי צבאות

ליצא את המלך
 ויגבר יי צבאות

בדרכם לא השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוכחים כל שנתם בהבלי זמן אשר לא יעלה
ולא יתיל הציטו נפשותיכם והיטיבו דרכיכם ומעלליכם יעקוב כל אחד מכם דרכו הנה
ומהשבתו אשר לא טובה" תם יבאך בא יי אלה אשר קדשנו במצותיו וצונו
לשמיע קול שופר" ושהחילו לפי שהיא מצוה מזמן לזמן ואחר כך תוקע תקיעה
שלשה שצדים תרועה ותקיעה ג' דמות סימן תשלוח וחוזר ותוקע תקיעה שלשה שצדים
ותקיעה ג' דמות סימן תשלוח וחוזר ותוקע תקיעה תרועה ותקיעה ג' דמות סימן תשלוח
צח אגמלה שלשים" תם יקול כמא דשמעתון קל שופרא הדין כן יתקבל כל
שאלתו ויתקע בצעמלא רבא ויכניש גלוותון מחוצה לוחי עמלא ויתב יתכון בעמלתא
דקודשא ותכתבון כולכון אמנא עמכון בספר החיים ובספר הזכרון ובספר מחילה וסליחה
בעמלא ובזמן קריב ואמלו אמנ" תם יגלס ולא יחל לה אק יתכלס לי אק יתמו
צורה מוסק והי הרה יקול והוא רחום תהלה לדוד ואומ קדיש ועומד

שלחצב ומתפלל בקול רם ומוציא חובת היודע כמי שאינו יודע
זו ברכותיה אחכות ואין רוב היודעין יכולין לכוון דעתן בהן לא הכל עומדין ומג
הברכות וכשהוא כורע כלהעם כורעין ועונין אמנ אחר כל ברכה וברכה" מח
יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך בא יי אלהינו ו' אבותינו ו' זכרינו לחיים
ומי כמור נקדישך ובכך תג פחדך אתה בחרתנו אי זכר לצאת מצרים" ו
גלינו מארצנו ונתרחק מעל אדמתנו ואין אנו יכולין לעלות לה שתחיות לעמ
בחייתך ו' זאת מוספי יום טוב מקרא קדש הזה יום הזכרון הזה נעשה ועקר
במהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
עלינו לשבח לארץ הכל לתת גולה ליוצר בראשית שלא עשנו כגוי האדמה
כל משפחות האדמה שלא נשחלקינו בהם ולא גורלנו כלל המונס מאם
להכל זריק ומתפללים אהל לא ישיע" אלו משפחות לפי מלך מלכי המלכים
הוא שהוא נטה שמעיו ויוסד ארץ מושב יקרו בשמים ממעל ושיכית עונן
מלומים הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכנו ואין גולתו ככתוב בתורתך
היום והשבות ללבבך כי יי הוה האלים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
אוחילה לא אחלה פטו אשאלה ממנו מענה לשון אשר בקהל עם אשיר עז
לננו בעד מפעליו לאדם מערכי לבב יי מענה לשון יי שפתי תפתח ופי יגיד
בא יי למדינך חקיד" על כן נקודה ה' אלהינו לראות מהרה בתפלת עמך להעמיד
מן הארץ והאליה יצאתון לכתב עולם במלכות שדי וכל צע בשל יקראו בש
על כל ימי תביל כי יי תכיע כל בלד תשבע ערב
ל יתנו ויהיו כולם עומד תהלתך

לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולם עד תמלוך בצבדור ככתוב בתורתך יי מלוך
לעולם ועד וכתוב לא הציטאון בעקב ולא לאה עמל בישראל יי לאה עמו ותלעת מלך ב
כתוב יהי צידון מלך בהתחסף למש עם יחד שפטי ישראל ובידיו קדשך ככתוב לאמר
כי לך המלוכה ומושל בגוים וכתוב יי מלך גאות לאש לבש יי שז התחזר חקתפון תכלול
תמוט וכתוב יי מלוך יי לעולם אהיך ציון לדור ודור הללו יה וכתוב שמו שערם לאשיכם
והנשאו פתחי עולם ויצא מלך הצבדור מי זה מלך הצבדור יי עוז וגבור יי גבור מלחמה
שמו שערם לאשיכם וישאו פתחי עולם ויצא מלך הצבדור יי צבאות הוא מלך הצבדור
סלה ועל ידי עבדיך הנביאים באמ כה אמר יי מלך ישראל וגו' יי צבאות
חני ראשון ואני אחרון ומבצעדי אין אלהים וכתוב ועלו מושיעם בהר ציון לשפוט
את הר עשו והיתה לך המלוכה וכתוב והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד
ושמו אחד וכתוב יי אלהיו כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד א ו אבותינו
מלוך קדשנו במצותך אי לעבדך באמת וצדק אמת וקיים לעד בא יי מלך פלש
הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון תם יתקוע תקיעות שעל סדר ברכות תשלח פנים וואת
ויקולון היום הדת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים אם לבנים אם
לעבדים אם לבנים דחמינו ברחם אב על בנים ואם לעבדים עינינו כל תלויות עד שתאנינו
ותוציא לאור משפטינו קדוש

ברכה שנייה

אתה זוכר מעשה עולם אפוקד כל יצורי קדש לפעך
והמוך נסתרת שמצדאשית כי אין שכיחה לפני כסא כבודך ואין נסתל מגד עיניך אתה זוכר
את כל המפעל וגם כל היצור לא נבחר ממך הכל גלוי לפניך יי אלהינו צופה ומביט ערסות
כל הדורות כי תביא חק זכרון להפקד כל לוח וקפס ולהלכל מעשים רבים והמוך ברוך לזמן רב
מלאשית כזאת הודעת ומלפנים חותה גלית זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום לאשון כי חק
לישראל הוא משפט לאהי יעקב ועל המדינות בו יאמר אי זו לחרב אי זו לעלוס ואי
אי זו לשווע ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות מי לא נפקד ביום הזה כי זכר כל יצור לפניך
בא מעשה איש ופקודתו ועלילות מצמי גבר מחשבות אדם ותחלולותיו וצדי כל מעלל אדם
אשרי איש שלא ישלחך ובן אדם יתאמץ בך כי דורשיך יי לעולם לא יפלו וגם תכלול לבנה
כל החוסיבך הלא את נח באהבה זלחת ותפקדו בהמון דחמך בהביחך אתה המבול
לשחת כל בשר מפני דוע מעללם על כל זכרונם בך לפניך יי אלהינו בלבות העו כעפרות
תכל ועצאיו כחול הים כלתוב לעולתך יי אלהים ואת כל האלהים ואת כל העלמה
אשר אתו בתבה ויעבר אלהים לוח על האדם ואת כל החיות אשר על הארץ ואת כל
האדם אשר בליתו את אכלהם את צחית יי אלהים ואת כל החיות אשר על הארץ ואת כל
האדם אשר בליתו יעקב ואף את בליתו יי אלהים ואת כל החיות אשר על הארץ ואת כל

מי הוא
זה מלך
הצבדור

לאמר ענין לנפלאותיו חנן ורחום יי סודך לך לא יזכור לעולם בדין ונאמר ענין
לעולם בדין דבר צדק לאמר דור ודור יזכור להם בדין וינחם כלב חסדיו ועל ידי
עבדך הנביאים כותב לאמר הלוך וקלאת בארץ ילושלים לאמר יי גדלת כח
חסד ועולריך אהבת כלב ואתך לסתך אחר
את בלית אותך צמי ועולריך והקימות
אכרים אם ילך שעשועים כי מדי דברי צו זכור אצלך עוד על כן המומעולו רחם
ארחמנו נאם יי אלהינו וז' אבותינו יעלה וג' יי לאמר לחוס וחנן אלה

וזכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדונו בפקודות ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכור לנו
יי אלהינו את הדת ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאבותינו אבינו בין הצתלים
בהר המוריה ותיראה לפניך העקידה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח וכדע חמיו לעשות
דצונך בלבב שלם כן יבטל לחמריך את בעמך ויגלו לחמריך על מדותיך ותתנהג עמנו בצדק
רחמים ואל תתנהג עמנו במדת הדין ובעבור שמך הגדול ישוב חרון אפך מעמך וישלאל
ומעריך ומגחלתך וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך
הכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעני הגוים להיות להם לאהים
אני יי כי זכר כל הנשכחות אתה מעולם כי חן שכחה לפני כסא כבודך ועקידת יצחק
אבינו לזכרו היום תזכור בא יי זכר הדת
היום הדת עולם אי משפטינו קדוש

ברכה שרישית עמכם

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לרצון
השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טוהר גם כל העולם טובו חל מלפניך ובליות
בדאשית חריו ממך בהגלותך מלכינו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות ותשגיגם
את חור קולך ודברות קדשך מלהבי אש בקולות ודלקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת
כפיתך בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקל ויהי קולות ודלקים וענן כבוד על ההר וקל
שופר חזק מצד ויחד כל העם אשר במחנה וכתוב ויהי קול השופר הולך וחזק מצד משה
ידבר והאלהים יענו בקול וכתוב וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר
ואת הצענן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק
בתרועה וכתוב שופר וכתוב בחצוצרות וקול שופר הרעו לפני המלך יי וכתוב הללו יה
הללו וקדשו הללוהו ברקיע עמו וג' אי כל העממה תהלל יה וכל יי עבדך
הנביאים נאמר כל ישרי תצל ושוכני ארץ נא נא הרים תראו וכתוב שופר תשמעו
וכתוב והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול
והשתחוו ליי בזה הקדש צדושלם וכתוב
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול
והשתחוו ליי בזה הקדש צדושלם וכתוב

גדול לחילותינו וישא נס לבקש את כל גלויותינו וקרב פלורינו מבין הגוים ועמו יי' עמו
מירכתי ארץ והביאנו כציון עירך ברנה ולדושלם בית מקדשך בשמחת נשכיל ונשכיל
לפניך כמזוה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך " וביום שמחתכם ובמועדיכם ובחגים
חדשים ואתקעתם בחצוצרות על עלותכם ועל גבאי שלמכם והיו לכם למזון למעלהכם
אני יי' אלהיכם " כי שומע קול שופר חתה מעולם ומאזין תלועה ואין דומה לך בך יי' שומע
קול תלועת עמו ישלח היום ברחמים " תם יתקוע תלת פעם אחת " ויקולן היום הרות
עולם וג' אי משפטינו קדוש " והדי אנצחם אנמיז הו בצצח אנמיז אחד פיסמע שלשים
תקיעות פיה מאתפק " ויקול דצה ומודים זכור להצד בדכת כתיב טיס שלום ובספר
חיים " וכשגומר התפלה כל העם פוסעין שלש פסיעות לאחוריהן ואומ' יהיו לדצן וג' וחור
קדיש ובתרא ונפטרין לשלום " ואעלם הן אתקיעות לים להא קיחם לא אתדועה כשת תקיעות
ואשברים מתל אתדועה " תפלת מנחה " אומרין והוא דאם תהיה

תפלת מנחה

כלדוד וסדר היום ומשמור אותנו היום
 ומתפללך כתפלת שחרית ומסין התוספות שבהן " וחוזר עליה צבור ומתפלל בקול רם ואינו
 אומר ברכת כהנים ובשגומר אומר קדיש ובתלמוד ופסולין לעולם ותפלת יום שני כתפלת יום ראשון
 בערבית ושחרית ומוסף ומנחה חוץ מקריאתה בספר תורה שביום שני קולין והללים בשה
 ה' בני אדם והמפטיר קולא בספר שני אחרני השביעי ומפטירין מצא חן במדבר " ויתקע
 את תקיעות מתל איום אהל ולא יבדק שהחננו ביום שני " והתוקע תקיעות שמיושב היום
 שתוקע על סדר ברכות וצלוה' אהיד בולאך אתמיד ואמוסף ואתקיעות אה' חנה' ל' יתחבב
 אעמודה' אתקיעות על סדר ברכות מתל אגמאעה " ואם חל להיות בשבת מתפלל תפלת יום שני
 ומזכיר השבת בתחלה אומר את יום המנוח הזה את יום טוב מקלל קדיש הלה את יום המנוח
 הזה " ואין תוקעין בשבת גזלה שמא יעבירנה ארבע חמות בדשות הלצים " ופי' כלוג אעני

תפלת עשרת ימי תשובה

יי א הימים שבין ראש השנה ויום
 הכפורים אלה
 ימים אלה אחר בלחצה יזיד פי שלש ראשונות פימגן אברהם גדלת חיים ה
 מור אתה קדוש ובכן תן פחדך ויכתם המלך הקדוש ואם טעה וחתם הא הקדוש ה
 לה אתה חונן בו וכדאך פי השיבה חותם בה ב"א יץ המלך המעפ"ט ואת
 מלך וזה צדקה מעפ"ט חוזר לתחלת השיבה שופט"נו ויתם כסבילה לצד
 ירחמיק שיש שלום ובקפר חיים ובאקי אצלו כסביל אחר וכדאך צלוה עשה
 צלוה סאיד את עניות אתי קד ביצא פוק כלל יזיד אביא אור אי פי שלש בדכח

תפלת כפורים

שחטאנו לפעך ברצון ועל חטאים שחטאנו חייבין עליהם עשה ועל חטאים שחטאנו חייבין
 עליהן לא תעשה שכתב לעשה ועל חטאים שחטאנו חייבין עליהן לא תעשה ועל חטאים
 שחטאנו חייבין עליהן קרבן ועל חטאים שחטאנו חייבין עליהן מלקות הרבנים ועל חטאים שחטאנו
 חייבין עליהן מיתה בידי שמים ועל חטאים שחטאנו חייבין עליהן כרת ועל חטאים שחטאנו חייבין
 עליהן מדבע מיתות בית דין חנה הרג שריפה וקלה על הגלויין לנו ועל שאינן גלויין לנו
 הגלויין לנו כבר אמרנום לפעך יי אלהינו ושאינן גלויין לנו חטאנו על כל אלה ואתה יודע פלגות רבות
 בכתוב הנסתרות ליי אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עוד נעלם לעשות את כל דברי התורה הזאת
 כי אתה סלחן לישראל מן העולם ומחלן לשבטי ישראל וישורון ומבצע דיך חן לנו מלך מוחל וסלח
 אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי לעשות שנגזרתי בחלואי נוצרתי עפר חני ביה קל וחומר
 במיתות הדין לפעך יי אלהיך ככלי מלא בושע וכלמה יהי רצון מלפניך יי אלהי שלא תחטא
 ומה שחטאתי מדוק בדחמך הרבים אבל לא עלי ידי יסורין יהיו ברצונך תם צדק
 מעריב ערבים עד סופו ואומ קדיש ועומדין ומתפללין כמו שהסדיד להם ואומדין אחר
 התפלה אנה אלהינו ויהיו ברצון וג' תם יתאכלון ויסגדון בלפניך חני כורע"תם ילפנו לוסהם
 ויקולו ואנחנו לא נדע"תם יקום שליח צבור יקול קדיש תתקבל עושה שלום"תם יבדק שחטאנו
 לפי שהוא מצוה מזמן לזמן ולפי שאין בו קדוש היום תפלת שחרית

של יום הכפורים" מבדלין הבלכות והזמירות ויוצר חור כחול עד גלי ישר" ועומדין
 ומתפללין בלחש כתפלת ערבית ואומדין הוידין אחד התפלה וחושל שליח צבור ומתפלל
 בקולרם" ומוסיף זכרינו אתה גבור ומי כמוך נקדישך ובכונתן פחדך אתה בחדתנו איכל
 ליציאת מצרים אלהינו ואלהי אבותינו יעלה" ואומ אנה אלהינו והוא שחיה" ומגביה ראשו ואומ
 אלהינו מחול אלהינו מלך קדישנו דצה ומנויים" שכוך לחמך ברכת כהנים" שיש שלום ובספר
 חיים" אי המדך את עמו ישראל בשלום" תם יקול מן אמרוות מצא שא" ויקול שומע תפלה
 ויסגדון ויקולן לפעך חני כורע" ויקום יקול מן אמרוות מצא שא ויקול ואנחנו לא נדע
 יתבדל" ומוציא ספר תורה וקורין בו עשה צו אדם הראשון מות והמפסיד קולא בספר שני
 ובעשור בארבע ומפסידין ואמר סלו סלו" ומזכיר ענין היום בברכת הפטרה ואומ
 על התורה ועל הצביאים ועל זם מקרא קדש השנה יום הכפורים הזה שגתתה לנו יי אלהינו
 למחילה ולסליחה ולכפר בו על כל עוונותינו ודברך חמת וקיים לעד בייך מלך על כל הארץ
 כחול וסולח לעוונות עמו בית ישראל מקדש ישראל ויום הכפורים" תפלת מוסף
 שלום הכפורים" עומד שליח צבור ומסדיד התפלה" אומ זכרינו לחיים" ב מגן אברהם
 אתה גבור ומי כמוך אתה קדוש ובכונתן פחדך אי המלך הקדוש" יתבדל בחדתנו ומפני
 חטאינו" ואת מוספי יום מקרא קדש הזה יום הכפורים הזה נעשה
 על ידי משה עבדיך אלהינו מחול אלהינו מלך קדישנו דצה ומנו

יום הכפורים
 חסידות בתי שמש
 המלך יחזיק
 לגע במשנה
 כל היא נדה
 וכן מקור
 לוסין יום
 חשתי
 במטה
 חסידות
 קדי בליל
 יום הכפורים
 יתאכל
 השנה ואם
 עלתה לו
 שנה מצד
 לו שהוא ב
 העשרה

שים שלום לבספר חיים ואומ' הודיו " והוא לחוס תהלה לדוד " ואומ' קדיש ועומ' דג
 ומתפלל כמ' סקדיד שליח צבור " ומתודין חנא חלינו " וכשגומרין להתודות חוזר
 ש' ומתפלל בקולם בדרך שהתפלל בלחש ואומ' הודיו אחר ומפני חטאינו קודם מחול
 קדשינו רצה ומודים זכור וחמיק ' ברכת כהנים שים שלום ובספר חיים ' וכשגומר נופלין
 על פניהן ואומ' קדיש תתקבל עושה שלום ויושבין עד זמן המנחה " תפלת מנחה
 של יום הכפורים " אומ' והוא לחוס תהלה לדוד ומזמור אותה היום ולדוד איך ואומ' קדיש
 ומוציא ספר תורה וקורין בו שלשה בע' חס כמעשה ארץ מצרים " והשלישי הוא
 שמפטיד ביונה בן אמהי " ומבדק על הנביא תהלה וסוף כמו שביאדנו " ואחר כך אומ' קדיש
 ועומ' ומתפלל תפלת מסחה כתפלת שחרית לא פחות ולא יותר " וכשגומרין להתפלל
 מתודין וחוזר שליח צבור ומתפלל בקולם ומתודה אחר יעלה קודם מחול ואין נשיאת כפים
 במנחה " וכשגומר להתפלל נופלין על פסח ואומ' קדיש תתקבל עושה שלום "

תפלת נעילה זמן נעילה כדי שישלם אחת סמוך לשקיעת החמה "

אומ' והוא לחוס תהלה לדוד ועומ' שליח צבור ומקדיד התפלה " ויקול ענין גדלו חתמנו
 לחיים וג' אתה גביר ומי כמוך אב' להחמק חותם יצוליו ברחמים לחיים וג' אתה קדוש
 ובנותך פחדך ' אתה בחדתנו אלהינו יעלה מחול' מלך ' קדשינו רצה ומודים זכור וחמיק
 יי' אלהינו וכבוש בעסקי וחתום לחיים טובים כלבנו ' שים שלום ' ובספר חיים נחתם
 ונכתב לפיך וג' תם ינחני ויקול ודוי הנעילה והו' חנא חלינו ו' אבותינו אי' ואנחנו
 הדענו " ויקול מה נאמר לפניך יושב מדום מלום מה נספר לפניך שופך שחקים
 כי עונותינו רבו מלמנות וחסותינו עתמו מלספר " מה אלו מה חיינו מה חסדנו וג' אי
 כי הכל הבל אצל אתה הברכה אנוש מלאש ותכיר להו' לעמוור לפניך כי מעי יאמר
 לך מה תעשה ואם יצדק מה יתן לך " ותתן לנו יי' אלהינו את יום צום הכפורים הנה קץ מחילה
 וסליחה לכל חטאותינו למען נחיה מעושך ידינו אנשוב לעשות חקי רצונך בלבב שלם
 כדבר ש' אלהי דלש יי' בהמצאו קלאוהו בהיות קרוב " יעזוב דלש דלכו ואיש אחי מחשבות י' ע'

חלי יי' וילחמנו ואל' אלהינו כי ירצה לסלוח " ואתה אלהי הסליחות טוב ומטיב חסן ורחום ארך
 אפים ורב חסד מרבה להשיב רוצה בתשובתן של רשעים ואין אתה חפץ במיתתם כלל טוב
 חי אני ביום יי' אם חפץ במות הלשע כי אם בשוב לשע מדרכו וחי' שובו שובו מדרכ' כם
 הדעים ולמה תמותו בתישולא השיבנו וקבלנו ומחול לנו וסלח בגודל חסדיך " יהיו

לדון וג' ואומ' קדיש ועומ' ומתפלל כמ' שהקדיד להן ומתודין וידוי שאמרנו ועומ' דג
 שליח צבור ומתפלל בקולם בדרך שהתפלל בלחש ואומ' הודיו אחר יעלה קודם מחול
 נעילה " פאן שא פליקול מן אסליחות ואמרוכות מא שא ויסגורין
 חנו לא גרע וקדיש ובתרא ונפטרי " ואן אתפק לכפור אצת פיקול

ע' תכב
 אין חיים ואומ'
 תפלת מנחה
 חל' פחות
 ואומ' קדיש
 חומ' צדקת
 ואומ' חסד
 מלכו
 ואין נשיאת
 כפים במנחה
 ביה ו' עבר
 ועלה לדוכן
 ה' כושא
 כפי' ויין
 צדיק אמת

מזמור שיר ליום השבת קבל צלוח ערבית וישרך לכה אסבת ויקול חתן לנו יי אהינו את
 יום המנוח הזה את יום מקרא קדש הזה את יום הכבוד הזה וג' וכלל פלא מוסק ואת מוספי
 יום השבת המנוח הזה יום מקרא קדש הזה יום הכבוד הזה וחותם מקדש השבת וישראל ויום הכבוד
 וצלוח אחרית מתל אגשעה" וכשיצאו ג' כוכבים עומד שלח צבוק ומבדך מעריב ערבים
 וקדית שמע עד סופה ואומ' קדיש ועומדין ומתפללין יט' ברכות שלחל ומבדילין באתה
 חונן כמוצאי שבת ואין מזכירין תוספות כבדא שונה" ואומ' קדיש ובתרא ונפטלין לעלוס" והולך
 כל אחד לביתו ומבדיל סימן ינה" ואיט' מבדך לא על חור ששבת ואם היה בשבת מבדיל
 כמוצאי שבת ואומ' ויהי נועם ובא לציון חור התפלה" ונהגו לתקוע בשופר תשלת כמוצאי צור

נאמר ליום
 פסח
 היום הזה

תפלת חג הסוכות

אומדין אשרי האיש והללו יהי הלבן לבקדשו ועומד שלח צבוק
 ומקדיר התפלה" אומ' ג' מגן אברהם" ג' מחיה המתים" ג' העל הקדוש" אתה בחרתם וג' אי
 עלינו קראת" ותתן לנו יי אהינו באהבה מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום טוב
 מקרא קדש הזה את יום חג הסוכות הזה זמן שמחתנו באהבה זכר ליציאת מצרים
 אהינו ואי אבותינו יעלה וג' ביום טוב מקרא קדש הזה יום חג הסוכות הזה לרחם בו וג' כי
 לא מלך רחום ורחן אתה" והשיאנו יי אהנו ברכת וג' קדשנו במצותך וג' והנחילנו בשמחה
 ובששון מועדי קדשך וישראל ביום כל ישרא' מקדש שמיך ביום יי מקדש ישראל והזמנים
 רצה ומימים ושנים שלום" ואחר כך מבדך מעריב ערבים עד סופו ואומ' קדיש ועומדין
 ומתפללין כמו שהסדיר להם ואומ' קדיש ובתרא ונפטלין לשלום" והלכין לבתיהן ונכנסין
 לתוך סוכה ישרה ואין יושבין עד שמביאין כוס שמחציק רביעית או יתר וממלאו יין
 והגדול מקדש גהכל עומדין ושומעין" אומ' ב"י אמה בולא פלי הגפן" ב"י יי א
 אשך קדשנו מכל עם ארוממנו מכל לשון בחר בנו ויגדלנו רצה לנו ויפאלינו
 נתת לנו יי אהינו באהבה מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום טוב מקרא קדש
 הזה את יום חג הסוכות הזה זמן שמחתנו באהבה זכר ליציאת מצרים כי בחרת
 ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון העליתנו ביום יי מקדש ישראל
 והזמנים" ב"י יי אמה אשך קדשנו במצותך וצונו לישב בסוכה" ואחר כך מבדך
 שהחינו" נמצא מקדש מעומד" ואמא צפה עמל אסוכה

רחבה אין פחות משבעה טפחים על שבעה טפחים וגבהה אין פחות מעשרה טפחים
 יתר על עשרים אמה ואין פחות מעשרה כתלים סמוכות זו לזו ואין מסככין חלל בדבר
 שגידולו מן האדן אחר שנעקד מן האדן ולא יהיה דבר שמקבל מנהג וכן דיחור לעלה היה
 נושר ונבל תמיד ותהיה צלתה מרובה מחמתה" ויגב יכון טעאמנא ושתבנא וקראנא ושמנא
 פי אסוכה כל שבעה" וכל זמן שנכנס לה מבדך ב"י אמה אשך קדשנו במצונו וצונו לישב בסוכה

תפלת שחרית

כחל עד גא
שליח צבור ומתפלל בקול רם וכעגומר מברך על ההלל וחס יסלו לולב
מברך תהלה באימה אקבו על נפילת לולב ושהחינו וחד כך לגמול את ההלל
ובומר ההלל ומנענע הלולב בהודו ליי תהלה וסוף ובהינא יי חשיעה לא וכעגומר ההלל
מברך יהללוך תם ידי אשענון עלא מא חצפני שרח כטילת לולב ואומ קדיש ומוציא
ספר תורה וקורין בו חמשה צע חס שור או כעב והמפטייל קורא בספר שני ובחמשה
עשר ומפטייל והציח את השלישית ותפלת מוסף עומר שליח צבור ומסדיד
התפלה אומ ב מגן אברהם ב מחיה המתים ב האל הקדוש אתה בחלתנו ומפני חפאינו
ואת מוסף יום טוב מקרא קדש הזה יום חג הסוכות הזה נעשה ונקריב ו מלך רחמן ורחמינו
וקדשינו ורצה ומודים ושיי שלום ויקול והוא רחום תהלה לחד ואומ קדיש ועומרין ומתפללין
כמו שהסדיד להם וחוזר שצ ומתפלל בקול רם ואומ קדיש ובתרא ונפטרין
תפלת מעזה אומדין והוא רחום תהלה לדוד וסדר היום וסדר היום וסדר היום
חליך ואומ קדיש ועומרין ומתפללין מגן ומחיה והא הקדוש אתה בחלתנו אהינו יעני
השיאנו וקדשינו רצה ומודים ושיי שלום וחוזר שליח צבור ומתפלל בקול רם ואין
כשיחת כפים במנחה ואומ קדיש ובתרא ונפטרין כעלום ותפלת יום טוב שני כיט
ראשון בערבית ושחרית ומוסף ומנחה וקריאה בסת אבל מפטיילין ותשלם כל המלכה
תפלת חולו של סוכה מוסיף יעלה
בעבודה ואומ ביום מקרא קדש הזה ביום
ותפלת שחרית כתפלת החול ומוסיף יעלה בעבודה
מועד חג הסוכות הזה לחם בו ו
וחוזר שליח צבור ומתפלל בקול רם ומברך על ההלל ואומר בתשעת ימי החג ומברך
אחריו יהללוך ואומ הושענא ואומ קדיש ומוציא ספר תורה קורין בו ד בני אדם בקדבנות
החג ראשון קורא וביום השני שני קורא וביום השלישי שלישי חוזר וקורא וביום השלישי
והרביעי חוזר וקורא וביום השני וביום השלישי ומחזיר ספר תורה ואומ קדיש ועומרין
ומתפללין תפלת מוסף כמוסף יום טוב עצמו לא שהוא חום ואת מוסף יום מקרא קדש
הזה יום מועד חג הסוכות הזה נעשה ונקריב ו מלך רחמן והשיאנו וקדשינו רצה ומודים
ושיי שלום וחוזר שליח צבור ומתפלל בקול רם וכעגומר אומ קדיש וכל העם יעבין
והוא עומר ואומ והוא רחום תהלה לדוד וסדר היום ומזמור אותה היום ולדוד ליד ואומ
קדיש ובתרא ונפטרין כעלום ותפלת מנחה כתפלת החול ואומר יעלה בעבודה
ואין נפילת פנים בחולו של מועד וכזה מתפללין בחולו של מועד ובכל יום ויום
בוטלין את הלולב ומברכין עליו וקורין בכל יום שתי פדשיות ומחלקין אותה לארבעה על

דרך שביארנו" ואם חלשבת להיות בחולו של מועד מוציאין עני ספדים קורין באשון
ראה אתה אומר אלי" ובשני קורא המפטיד קרבן חותמים שתי פרשיות ומפטידן מג
ומגוג" והתפלה כשאר השבתות בערבית ושחרית ומנחה ויעלה בעבודה אבל תפלת מוסף
כיום טוב עצמו וחותם מקדש השבת וישראל והזמנים" ואין נוטלין בליל בשבת" ואם חל
יום טוב שלסוכה או שמיני עצרת להיות בשבת" אומר ותתן ללוי אלהינו ביהמה שבתות
למנוחה ומנועים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום המנוחה הזה את יום טוב מקדש קדש ה
את יום מועד חג וג' וחותם מקדש השבת וישראל והזמנים" וכך הוא מזכיר השבת ביעלה
וכן במוסף וכן בקידוש היום ומבדיל במוצאי יום טוב לחולו של מועד כמו שביארנו בפסח

תפלת שמיני עצרת

בתפלת חג הסוכות בליל פחות ולפי יתר לא שהוא אומר את
יום טוב מקדש קדש הזה את יום חג שמיני עצרת זמן שמחתנו" והשאר בתפלת
ליל הסוכה" ואינו צריך להסדיר התפלה בליל שמיני עצרת" וכעגומלן להתפלל הלל
לבתייהן ומקדשין קדוש היום ושהחינו לפי שהוא רגל בפני עצמו" ואם חל להיות במוצאי
שבת מברך על היין תחלה ואחר כך מקדש קידוש היום ומברך על הנד ומבדיל ואחר
אומר שהחינו והסימן יקנה כמו שביארנו בקידוש הפסח" ותפלת שחרית בתפלת
ערבית" וכשממר שלח צבור להתפלל בקול רם מברך על ההלל וגומרו מברך יהללוך
ואומר קדיש ומוציא ספל תולה וקורין בו חמשה בני אדם כל הצבור" והמפטיד קורא אומר
שני ביום השמיני עצרת ומפטידן יהי ככלות שלמה" ותפלת מוסף מגן ומחיה והל
הקדוש אתה בחרתנו ומפני חטאינו מלך רחמן והשיחינו וקדשינו ולצה ומורידים ושים
שלום" ואומר מוריד הגשם ממוסף זה וכעגומר שליח צבור להתפלל בקול רם אומר קדיש
ובתלוא ונפטרין לשלום" ותפלת מנחה בתפלת מנחה של חג הסוכות חלש
שהוא אומר את יום חג שמיני עצרת הזה וג' ותפלת יום טוב שני בתפלת יום

יום טוב ראשון בערבית ושחרית ומוסף ומנחה לכן למעמד וזאת הצלחה והמפטיד קורא
ביום השמיני עצרת ומפטידן יהי אחרי מות משה ואברהם בעד אקדיחה בספל תולה
הי אשר בגלל כמא לבין בעד אשענון" וואגב חן יבדיל פ אתה חונן ועל הכסף מברך
כל עיז כמא ביניא" ואין אתפק לעיז לילה אחת יקול ותודיענו פי צלחה אלל כמא ביניא

בהגז כל ישראל

באמצע בית הכנסת בכל יום ויום משבעת ימי החג מקיפין אותה בליל הבין

פעם אחת וביום שביעי שבע פעמים בדרך שהיו מקיפין את המזבח זכר למקדש וקד
דלג לבין סעדיה באון זצל אקאוויל מחכמה מנצמה אבנא ולכל יום פתל ויום אקאוויל
יתנו אגמיע" והנה נסכה זלך

ליום ראשון

הוֹשִׁיעַנָא ג' זמני " חנני יני הושיעה נא " ג' זמני " חנני הושיעה נא " ג' זמני " הושיעה נא "
 למענך חנני בחיילים " הושיעה נא " למענך בורא לוח איוצרי הרים " הושיעה נא למענך גדולי
 העצה משפיל ומרים " למענך דובר צדק ומאגד מישורים " למענך הורע ועד ואם יסתר חיש במסתור
 למענך והוא באחד ומי ישיבנו חמרים " למענך זוכר ברית ישראל "
 חוקר לבבות חופש כל חדרים " למענך טפחה ימינך שמים ועשתה מאורים "
 יסד ארץ בצללות בקע יאורים " למענך כביר לוח מלוצד באורים "
 לא יתמו שנותך כלולי דורים " למענך משכיה שאון ימים חלה בנהרים "
 כותן לזנים לאין ומלכים אשלים " למענך סוער בחסד כסא ובהדרים "
 עכן ועלפל סביציו וגוה ויקלים " למענך פוקח עורים ומתיר חסורים "
 צופה עתידות מה יהי בסוף דורים " למענך קרוב לנשבלים דכאי לוח נעזרים "
 לסדנא השכין צחיחה הסורים " למענך שמך אחד לא תתן בנודך לא חדרים "
 תוכן ישועות להושיע עם נכחלים "
ענה בהושיעה נא

ענה אחתים בשמך רצים " הבאים בסופה אנדצים "
 ענה גשים במורביות ערבה " הרצים בשמחה רפה " ענה בהוש " ענה האמן חוגג שבעה "
 הותיקים מחכי ישועה " ענה בהוש " ענה חוקקי דמני חגים " החשובים כגנה עלוגים "
 ענה בהוש " ענה טועמי מיני הלילות " היחידים לך יושב תהלות " ענה בהוש " ענה כלולים
 להקיף מזבח " הללוים כל להשתבח " ענה בהוש " ענה מעננני שלשה הרקים "
 הענימים חסר בך ששים " ענה בהוש " ענה סודלי הלל בשתי ערבות " העונים שיר
 בשפתים ערבות " ענה בהוש " ענה פוצחי הלל בבמות תמרים " העלונים אשר שמך
 מקמרים " ענה בהוש " ענה קחי עץ הדל מיוחד " הרוננים עוזך פה אחד " ענה בהוש " ענה
 שוקדי שמחת בית השואבה " התאובים שעלו במחשבה " ענה בהוש **אנא**
 אל אחד ושמו אחד " ומי ישיבנו והוא באחד " קרא שמים וארץ ויעמדו יחד " הושיענינו
 בחגיגת יום אחד " תבנה ציון ברנה והעלנו לתוכה בשמחה " יראו גוים דיבשו ויכלמו
 זרים זרים " נהדרך בחדע מצוות ונמליך ביום זה סופה " וכך נאמר בהגלותך מלכינו
 חנני אל לא הושיע נא " חנני זכור ירש את הארץ והיה אחד " הבין
 למורדים לב אחד " לקרא כולם בשם עי לעבדו שכם אחד " הושיענינו בחגיגת יום אחד "
 תבנה ציון ברנה " חנני זכור בן יחיד היה לפני אב אחד " שניהם בנשיון הללו כאחד "
 נתת בנפך תחתיו אל אחד " הושיענינו בחגיגת יום אחד " תבנה וג' חנני זכור מוסף חלק
 שכם אחד " קוה להפליט המחנה האחד " חסד בנא לקבל מלכות שמים פה אחד " הושיענינו
 בחג יו וא' " תבנה " חנני המשמיעניו שתים בקולו בדבור אחד " המנחילנו תורה אחת
 ומשפט אחד " ומי כעמך ישראל גוי אחד " הושיענינו בחגיגת יום אחד " תבנה "

באגדת ימים שנים תבנה
אנא זכור הכמיר לחמי אב באמילות שנים חגגתו
ובשרתו בגוים שנים ולאומים שנים וברך גביר פעמים שנים הושיענו באג' ימים שנים
תבנה אנא זכור היה יחיד וירש פישנים כעש מטעמי גוים שנים עבד יישי
במקלו והיה למחנות שנים הושיענו ימי שנים תבנה אנא הושיענו על ידי
אחים שנים המנחילנו עשרות הדורות על לוחות שנים המחזין ומעיד לנו עדים שנים הושי
באגדת ימים שנים תבנה

ליום שרשי
מחזור ואדכר ואכיר והלופיהם הוש מצב
ומגוג וגתר וגדויהם מדרן ודורנה ודורנים ודבקהם מהם והימים והואם והמוכהם
קועת אדום וישמעאלים ווליהם מזמלן ועמק וענק וזניהם מחזי וחזי וחזי
וחייהם מטרפלי אפרסאי אנטכאי וטפסריהם מיון ויתרן ויליהם מלוש ולות ולוב
וכתיהם מלוב ולר ולהקיהם ממשא ומיעא ומשך ומש ומיניהם מנביות וקדר ואדבן
וניניהם מסבא וסביתא וסבתא וסגניהם מעילם ועלוא ועלון ועממיהם מפוט ולות ולל
ופליטיהם מצור וצידון וצמרי וצביהם מקני וקנזי וקדמוני וקהליהם מראומה ורעלה
והביהם משבעים אומות ומשפחותיהם מתובל ותירס ותגדמה ותלדותיהם
ענה אחזי ארבעת מינים תבנית ארבעת

ענה בהושע נא

ענהו ענה בידם חתלוג דמיון לב שהוא מכפר
על הדור הלב ענהו ענה גזרת שבתם כלולב דע יצלים יכפר הלוכלב ענה
ענה דמיון ענים הרס קדיצת עינים יכפר ההרס ענהו ענה החמין בשפתים לעלבה
צפון שפתים תכפר הערבה ענה ענה ומשולים בארבעתם פילוס אחציה יכפרו
בעיתם ענה כהן ענה רבים במעש דדת נועם עמוקים כחיתלוג בריח ובסעם ענה
ענה תלונים בלקח ולא במעש ריה סגולים כתמר בטעם ולח ריה ענהו ענה
במעש ואך בסחמלי נועם נדמו להרס בריח ולא טעם ענה ילודים ממעש ומהגון
ריח משולים לעלבה לא טעם ולא ריה ענהו ענה כולל זה ענה להשוותם
זה לזה לכך נמשלו בס ענה להגן זה על זה

אנא

הנקדש בקדושות שלשה ברא במעשה בלחשית בכל יום
ולשביעי שלשה שלשה הושיענו באגדת ימים שלשה תבנה אנא זכור אב ליה
מלכא כיש שלשה ומהר להסעידם קמח סאים שלשה הלכו חתובעל בדיתו שלשה חת
באגדת ימים שלשה תבנה אנא זכור בך הוכן לעקידה לימים שלשה כלת עס
מלך ומדעו ושר צבאו שלשה בזלותו נחלו בעו כתרין שלשה הוכן ימשך תבנה
אנא זכור חז סולם בעולם הורדים משלשה המכיל ברהמים פללות שלשה השלח בנו
לחזק מונים שלשה הוכן ימשך תבנה אנא הגמילנו על ידי אחים שלשה

עלנו מעלות כהנים כלים וישראלים שלשה המנחיליםנו תורה נביאים וכתובים שלשה הנשיע
גית ימים שלשה תבנה

ליום רביעי

הושע נא

למען חב ידעך מבין מנצחים למען
למען גבד נסיתו ביחם בלודים חמוצים
למען הצובר בר ועשתה הארץ לקמצים
למען זמון לשדתך בחיטים משופצים
למען טעמו שירה להשיח מקול מחצצים
למען כפעם בפעם נקלא חרבעה קולות חמוצים
למען מעפיל בכל חממה לא ישא בה כל חפצים
למען שח אנשא נס ואסף כל צנים למענה יבנו כל הבתים הניתנים למפץ יצאו מלא כסבצים
למען צפה לוח חזק הרים ממנו מתפוצצים
למען לזים ידע לעלן מועדים וקצים למען שומר מהיר בחכמת נועצים למען תלשתי
שובד בחומות אשר הם פלוצים

ענה בהושע נא

ענה גובהיה

ענה חומי חקה בסוכה בה קימם מצות סוכה עב
ענה סופחים דעת מתחה ער שבעה ספחים עב
ענה הסוכה בלחש כלל חומי
לחוסף על עשרים חמה עב ענה זורדי דרר בלי יהי מחובר חלמה אפן ודלע
לשבר עב ענה טעימת בג לא יטעמו חוצה ישבת חתיה באה לאחר לא יצא
עב ענה כולל לה דפנות שלוש לעלות לה חם בידו אדם שלוש עב בה
ענה מעכדיה בסדינים ומגדים ועבליים ומיעהים נספקים מהם חם התנו עניהם עב בה
ענה שיחתם ומאכל ומשתה ומדלע בה זבוא עקומת חרבע וכל שלוש כלבוד עב בה
ענה פוסליה בפלוט עליה סדין עלי מינק סוכך יודעי את ודין עב בה ענה קשדי
זמחי מים וסוכי עצי מים רבו מליציהם על שחילת מסר מים עב בה ענה שקומי הלל
שבעה ושמונה תחישלנו לועים שבעה ונסכים שמונה

אנא

השם בכסאו חיות חרבע ופניהם חרבע היוצא בעולמו יסודות חרבע
תקופות חרבע הושיעינו בחגית ימים חרבע תבנה
מים חרבע דרך ויחלק על כלבים חרבע בשחת בשוב גרעו כלדות חרבע הושיעינו באג
יח חרבע תבנה אנא זכור בן הוגש על קרנות חרבע ואפר בכלשת בארות חרבע
יתק לחבולן קרית חרבע הושיעינו באג יח חרבע תבנה אנא זכור וחס נעקר
הות חרבע חנן להציל משפטים חרבע בתפלתו כלכלת כנו בדלים חרבע הושיעינו
יח חרבע תבנה אנא המוליכינו במדבר דגלים חרבע למלאותינו בושן סורים
המעינו להללו באג במינים חרבע הושיעינו בחגית ימים חרבע תבנה

ליום המישי

הושע נא

למען יקח נא

למען יקח נא

למען יקח נא

למען יקח נא

למען יקח נא

למען יקח נא

למען יקח נא

למען יקח נא

למען יקח נא

ענה בהושע נא

משתבחת ולך משבחת

ענה בהושע נא

ענה בהושע נא

כפולחת דולחה וזולחת וזולחת זולחת

עב

ענה בהושע נא

ענה בהושע נא

זענך גדול לעצחת אש מתלקחת

עב

ענה בהושע נא

ענה בהושע נא

ולמלואה נזלחת עב ענה טהור לך בשובה זולחת יקובצו מכל פחת ועלוא ומנחת

עב ענה כבואה בשמך בולחת לבדלך נספחת בלסוך וצפחת עב

ענה משולך מושל ברחם זולחת זולחת לבאר שחת צד עזב תולחת עב ענה סגולה

זה עולה ממלחת עם כן ממלא חמתחת זגם מביא מטפחת עב ענה פרייך

ממשובה נזחת צחנתם נמלחת חטאתם נסלחת עב ענה קוראי דוקח מלקחת

רחש נב מלקחת הגיג בער כלקחת עב ענה שרשי גפן חדרת סורחת תבולתה

צומחת ממעל ומתחת עב אבא

הקנה בעולמו קנינים חמשה היוצר בבריותיו גבולים חמשה הושיעניו בחג ימ חמשה

תבנה חמשה עול חב כולתה לו בלית בסתרים חמשה הושיב לבוש למלכים חמשה

חגן על הפירות ערים חמשה הושיעניו בחג ימ חמשה תבנה חמשה זמור נעקד בחר

שערים חמשה ירש מהולו ברכות חמשה והעלם כלם נקובה בשמות חמשה הוש בחר

ימ חמ תבנה חמשה עול תם מעשו לו כלים חמשה היצג מצעו חמשה חמשה ושר

לנזיר המחליף חמשה הושיעניו בחג ימ חמשה תבנה חמשה המכחילון דת ספר

חמשה המעמי עניו דבחותו בקולות חמשה הכותב על הבלחות חמשה חמשה הושיעני

בחג גת ימים חמשה תבנה ליום ששי

למען יקח נא הושע נא למ בן נעקד

התלונה למ דבר לחיו שמעו נא הושע למ האומרים לאחיהם שח נא הושע למ ועולד עוז הוש

למען ירש בגוים שמעו נא הושע למ חמס וקנא קנא הושע למען טכס חרמה בעדת מנה

למ ישר לבבה ודבר נא ענה למ כפס שכלא חרבע מלכות שנה למ להקת נביאים

לא רואים יפירות כי הם זרע בדרך יי' ענב בהו ענב לקרא להם ערדת יי' מכנף
מירות להשמיע ליי' ענב בהו ענב נפוצות יהוה יקבץ מכל דופני שמי סביב
ישמיע באזני ענב בהוש' ענב עני וזמרת יה יי' פועלי צדק באו ונלוו יי' יי'
ענב בהוש' ענב צא נא ליטע עמך יי' קשוב שועת ענייך יי' ענב בהו ענב
חמיד תעיר לנן יי' שמע תפלת עמך יי' ענב תקוה תן לחליתנו יי' תען ותאמר
ביום הבא בשם יי' אגא המקדים לעולם דברים שבעה הסודר
באשית לימים שבעה הזכות שבעה הושיעינו בחגגת ימים שבעה
תבנה אנה זכור אב הבטחתו לרשת הרץ עממים שבעה ובלה בית לחממתך
והצב עמודיה שבעה וזרת בדיית לנגיד בכבשות שבעה הוש' בחג יי' שש תבנה
אנה זכור יחיד בשלחבו לקץ נסים שבעה והועלה עלהר שביעי להרים שבעה שש
במצאו מים ויקרא אותה שבעה הוש' בחג יי' שבעה תבנה אנה זכור תם המשתחה
אפס הרץ שבעה על שם יפול צדיק אקם שבעה צדקה בשכי שבע ורעב שבעה הושיענו
בחגגת ימים שבעה תבנה אנה המודינו על ידי שביעי לרועים שבעה המוליכנו מצרות
שבעה הסורכנו בענגים שבעה הושיענו בחגגת ימים שבעה תבנה אנה המנחלנו
שבת לימים שבעה וענת השמטה לענים שבעה וישלח הברכה לסוף שבעה שבעה הושיענו
באני יי' שבעה תבנה אנה החק זמן חילותינו ימים שבעה ונבנונו לימים שבעה שבעה
לולב ועלבה וחג סוכה וזי סוך המים שבעה הושיענו בחגגת ימים שבעה תבנה שש
פליס פיה נטילת לולב כל

ואמא שמיני עצרת

קראת אהלל

פקט ויום תאנ שמיני עצרת אסתכלו מן יריב
יה לא קאזיל בער קראתהם בספר תורה והי הזה אשר בגלגל אבות בעם גלגל
עבדס תורה נתן בגלגלי רוח יי' נגלה ומלא כי צבא צלפי שנאן גבור גאים אלה חזיר
קרא למשה לקבל לוחות דברי אלהי שבעה הארץ ועמדיה יתפללון הפה שמע וידר
בשוב דירא על כנפי רוח ויצאו דברים מתוך האש ויתחזקו על לוחות האבן זמירות
קדמו כלבני אדם שופר תקע משמי מרום חלדה לבשו כלבני ענש כי משפח יי' יי' יי' יי' יי'
כפשו כלם בני ישמעאל כי מפרץ יי' הופיע ימין יי' טפחים בלוחות וימין יי' טפחים
היות כי אורך הלוחות ששה טפחים וטפחים מפורש בין יד ליד כל משה ואלה חליתך
אן כמורך בכל הנביאים מי עלה לתוך העמך ומי יאה תמונת אלהים משה עלה לתוך הענן
יהיה תמונת אלהים נשיא נשיאים היה משה רבינו אב לחמם וראש לכלבאים
הים בתפלתו ועל יד שלוחו חזון אף השב ענה יי' ואמר לעמו חזנו יי' אף השב
נד מעדן מצרים מבית עבדים פתחו כולם אמרו כל חסד דבר יי' כעשה ושמע
משה צעקה גדולה בעת שאמר לו המקום עליהם בחר קדש בגדיו וזה יקונו

למ מנגן שירה ותהלה לאל פאמנה הו' למ נמלך בהכמה ודעת ותבונה הו' למ סידר
למ עניני פא בחיני פא הו' למען פנה לעלות עיר קבוצה הו' למ צעק להחיות כ
למ קדש שבת המכונה הו' למ לאש חכמה דעת ותבונה הו' למ שירה וזמרה שר לפניו
למ תורת יי המימה פדות יי פאמנה הו'

ענה בהושע נא

ענה אומים בעוז בחכים בדבר עוז ענה בן
דת חבנה מתמימים עב ענה הלל אומרים ומנענעים בכפות תמלים עב
ענה דרע קדושים חברים לשמך מקדושים עב ענה סלחך בבואם לרחות יי ענה
בצדק ברחות עב ענה כמו ים כישע ענה קיון מפשע עב בהוש
ענה משפילים בכל חכמה נשאינו בזמן רחמנה עב ענה סודי מועדות ענינו
בנועם תורות עב ענה פוצה צדקת איתנים זהות עוז מתנים עב
ענה קהלך בצדקת אבות רצם בענף עץ עבות עב ענה שופכי לבם רמים למען
משולח במים עב ענה תומכי ערבי נחל שלח לנו נסתר בנחל עב

אבא

הבורא עולמו במים ששה הבורא שש צלעות לסדרים ששה
בכפיהם ששה ששה הושיעינו בחגיגת ימים ששה תבנה חנא
בורא אב ענח תועבות ששה אחרי זקונו נולדו לו בנים ששה נטע אשל ובורך בקץ שנים
ששה הושיענו ביום ששה תבנה חנא זכור מן נעקד במקום מעללות ששה גגיתו
אלטתו מצלות ששה כלה מקוות לדודשי בם מעלות ששה הושיענו בחגיגת ים ששה
תבנה חנא זכור תם הוליד מן הבכורה ששה וצוה קחת מטצה מינים ששה והגבירא
ששה המברכים בו ששה הושיענו בחגיגת ים ששה תבנה חנא המחדל לאפוד
שמות ששה המציל נפשות בערי מקלט ששה המוליכינו חכמות סדרים ששה הושיע
בחגיגת ים ששה תבנה

ליום שביעי

למען אברהם האב שכליל מקדשך החלוב הו' למ יצחק הנעקד לאחציו
יוקד הו' למען יעקב אשתם מלטינו מפח ומאשפתם הו' למען שבטים שנים
עשר הקם נחמות המבוטל הו' למען יוסף החסיד שרוף עמים כמטרפות שיד
הו' למען משה העני מכל למענו תגד פינו בכל הו' למען אהלן הציץ
נפשינו בגן עדן תהן הו' למ ישרא הנענעם גאלינו שוכן מחמים תיב

ענה בהושע נא

ענה אומה קוראה בתחנון בצדל חק
ענה במלי עץ הדר בחים כעניי גובלי עמיר
ענה חולקים לסבב חנע הושיענו וקבצנו מארבע פנע ענה
ענה והמון רחמך יתגללו על צד זכור ברחמך זכות איתני עב ענה חל
מלעם לסגולי יי סוף זקנים יחס נבית מעוה עב ענה יודע בגוים כי בהם

יהוה שבת בן שמונה נח צאנו "ראה משה מלאש הפסגה קולות עבדים עומדים לפניו" עם מות
משה עבד יי מול בית פעור הספן להינו תפלת משה קדעה הדיקיע ונמצא לעמו בענת
זאתם יהושע קם אחרי משה תורה ומצוות חקים ומשפטים את ישראל למד וגדל נעים
בנהלתם נתן בא יי כותן התורה ובוחר בנבחים
תם יקור

שמואל בשמחת תורת משה "כי נתנה להם למשה" עלהר סיני ירר ודבר עמשה
שמואל בשמחת תורת משה "כי נתנה בלך למשה" עלהר סיני ירר ודבר עם משה שמואל
בשמחת תורת משה "כי נתנה דגול למשה" עלהר סיני שמואל בשמחת תורת
הדור "כי נתנה אער למשה" עלהר שמואל בשמחת תורת משה "כי נתנה דגול למשה" עלהר
למשה "עלהר שמואל בשמחת תורת משה" כי נתנה יחיד למשה עלהר
שמואל בשמחת תורת משה "כי נתנה לובש למשה" עלהר שמואל בשמחת תורת משה
כי נתנה מלא למשה "עלהר שמואל בשמחת תורת משה" כי נתנה עוד למשה
עלהר שמואל בשמחת תורת משה כי נתנה צדיק למשה עלהר שמואל בשמחת
תורת משה כי נתנה לחום למשה עלהר שמואל בשמחת תורת משה כי נתנה חקים
למשה עלהר שמואל בשמחת תורת משה כי נתנה חקים למשה עלהר

סם יקור
תורה אחת תמימה אלה משה בראימה אלה בשעור שותנה דמלך
הכליה בסיני גנל קטר ליה על ידי משה דחיימה אלה וג אבתגלי אלה באחמה
סיני באימה ואחיות לוהי קימא על ידי משה דחיימה אלה וג אבתגלי אלה באחמה
דקדו סלעים כנתן דת שעשועים על ידי מ חיימ אלה וג אבתגלי עמיקתא ודק
מעבדותא בנסיון ובפרישתא על ידי מ חיימ אלה וג אבתגלי דגלה מסיני ובחמה
זה שפיל קרן מעע על ידי מל אלה וג אבתגלי עולמו ועל ארץ עמק
ופדות שלח לעמו על ידי מל אלה אבתגלי ודגל מגלי ליה דגמל
קפול ליה על ידי מל אלה דעו כל מלכא אומיא אלושנא כד אחסין תרין לו
על ידי מל אלה אבתגלי פצחו דגל למע שוכן מעונה דאבתגלי לבון בעגמל על
אנה פוציה לעמיה בחיימא דזל דקביל תורה בשמפלא אבתגלי על ידי מל
ים סוף לארסם ושישים ובתוכו עבדו חמושים כחות כחות קדושים על ידי מל אנה
בביוש כל מלכא ואתא ואתא כל מדינתא בארץ ובקשתתא על ידי מל אנה לבדו
גלה ובחייבום עשה בלה ונתן אדעם בנהלה על ידי מל אנה משמל מעונ
ורחא למשה גלי וחולק טב יהב לו על ידי מל אנה דנתן שלח
מתקנים על עוללים דיוקנים על ידי מל אנה סעמל בוח
אחיה ושלח מלא כיון שרפיה על ידי מל אנה ענ

חדון חדו רבנן בשמחת תו תמימי תם יקו

הַשְׁמָחָה בְּדוּדֵי הָמְלָה הַיּוֹמָה עַל

והכלל ג' אכלני מפרך בוחצים על זמית

הַיּוֹד וְהַדָּר הַעֲפָנִי עַל זֹאת הַזֶּה וְהַזֶּה

זָכַר לִי חֶסֶד דַּעוּרִי עַל אֲחִי הֵן וְהֵן

החיות מכל טוֹמָמוֹת עֲלֵמֹת הַזֶּה

הוא נשקף על פניו
הוא נשקף על פניו

ה'תש"ח

הוא צריך להיות על אחת השלושה

אִשְׁתִּי עוֹלָם קָדְשִׁי עֲלֵמָה הַלְלוּהָ

וְלֹא־יִשְׁכַּח מִן־לִבּוֹ עֲוֹנוֹתָיו כִּי־יִשְׁתַּחֲוֶה עַל־מִזְבֵּחַ הָאֱלֹהִים

תם יקור

ר' מרדכי מן ור' ...
 ...
 ...

אשר יצאנו ממצרים ונעלה אל הרי סיני

מלכות חיות כבוד קדוש אתה

סמ"כ

כל צוין המושב

הנה אלה האנשים אשר יאמרו

וְהָיָה חֵן וְעֶזְרָא כַּנְגְדוֹת

עמנו ורחמי עלינו
שמיני חמש עשרה חילן

[illegible]

ה'א"י בעלזאגת ה'נ"ע

זאת הנשקפה כמו שאל

נחל זרעית בתורים

ס' מלכות בן שש עשר
על ידי אהרן לוי

מדין מתוך ארץ

עליון המלך הדין

ול צופיך נשאו קול
פצחו חרבות יושלם
שיר השירים דטר לטלמה
תורי זהב נעטה לך

תם יקור
הגבעות יפצחו

כי בשם אדיר תצאון
כי בשם גבור תצאון
כי בשם הדור תצאון
כי בשם זכי תצאון
כי בשם טהור תצאון
כי בשם כביר תצאון
כי בשם מלך תצאון
כי בשם סומך תצאון
כי בשם פודה תצאון
כי בשם קדוש תצאון
כי בשם שדי תצאון
בשם תומך תצאון

קול דודי הנה זה בך
דחשו כתרם פצ קוצותיו תלתלים
שררך אגן הסהר

תחת הנחשת אביא זהב
כי בשמחה תצאון ובשלוש תובלון

ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון
ובשלוש תובלון

ההרים והגבעות יפצחו לפניכם לזה וכל עצי השדה

והוא כח אז ילגנו כל עצי יער
בואו נשתחוה ונכרע לך לפני ימי פועליו
בואו למשכנותיו נשתחוה להדום לגליו
הוא באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה
אלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי
אבוא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יי גבור מלחמה
אשילם ושאן פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מי הוא זה מלך יי הכבוד יי צבאות
הוא מלך הכבוד סלה ובעד דאך יקול ובחזה יאמר וידד אספר אי מועצה

סדור העשייה בשמונת ימי חנוכה

יג מדבדי סופר
פי תמאן לאי אחרונה חוללן לילה כה בכסלון והסימון כה תבדכו את בני ישראל ואל
תודה ון ישעלו פי כל לבת פי אלילה אחזי סראג ופי אלילה אתמנה סראגן והכדי
לה סראג חתי יציר יסרג פי אלילה אתמנה ח סרג כאנו חלל לבית כחל חוקי

ומן אוגוב חן יכון כד חנוכה על שמא הנכנס לבית כדי שתהיה מנוחה מימן ומר חנוכה
משמאל ואסראג אחנוכה עם מגיב אשמש ומקדח אדון אדני אעל פי אסראג קוד
מא ישעל אינצק סאעה מקבע מגיב אשמש ואדני ישעל בלילה אולי יבארך שלש
ברכות באיני אמה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק כל של חנוכה באיני אמה
שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה באיני אמה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן
הזה ובאקי אלני יתצר שהחיינו ואדני יציל כל חנוכה אליה אולי יברך שעשה
נסים ושהחיינו ובאקי אלני שעשה נסים פקט וצלוה' אחנוכה

מתל צלוח אכול כל אנה יזיד פי ברכת יח ענד אן יצל שבכל עת ועת יקול ועל
הנסים ועל הגבורות ועל המלחמות ועל התשועות ועל הסודות ועל המורקן שעשית עמנו
ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי מותיה בן יחנן כהן גדול חשמונאי ובעלו כשעמיה
מלכות יון המלכה על פחד בית ישראל לבטלם מתולדתך ולהעצירם מחוקי דצוקך והתה
בלחמך המצות להם בעת צלתם ודנת את דינם ודבת את דיצם ונקמת את נקמתם
ומקדת גבולם ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד פהורים ורשעים ביד צדיקים
ופושעים ביד עשה ותלתך דעשית לך שם גדול וקדוש בעולם ובעמך ישראל עשית נסים
ונסים כשם שעשית עמהם פלא נסים כך עשה עמנו נסים וגבורות בעת ובעונה הזאת ועל
ועל כלום ייאלצו אנו מודים לך הטוב כי לא כלל לחמך וג' ויתם כשעלה והכזא
יזיד על הנסים בערבית ושחרית ומנחה ואדני פת שלח צמר מק צלוח אתמיד פיקדא גהל
כאמלא ויבארך קבלה ובעדה ויקול קדיש ויצרג ספר תורה יקרו פיה ג נפר מק כה תבדלו
את בני ישראל לא קרצ נחשון בן עמינדב וידר אספר ויקול קדיש והוא רחום תהלה
לחוד וקדר היום ומזמור אותו היום ובעדה מזמור אחנוכה והו הוא מזמור
שיר חנוכה הבית כלודי אדוממך יי כדליתני ולא שמחת חיי יי אלהי ששעמיה
זתלפאני יי העלית מן שאול נפשי חיייתני מירי בור זמרו לני חסידיו והודו לזכר קדשו
כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילן בלי ולפקר לנה ואנ אמרתי בשלן בל חמוסלמולס
יי ברצונך העמדת להרלי עז הסתרות פנך היית נבאל חליך יי אקרא ואי אחתחנן
מה בצע בדמי בלדתיא שחת היודך עפר היגיד חמתך שמע יי וחניני יי הנה עמדתי
הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותתאזרני שמחה למען יזמרך לבד ולא ידוס עיני
לעולסאונך לבד אק וקדיש ובתרא ונפטרו לטלום ואין מפילת פנים בחנוכה
וכזאך צלוח באקי אסא אחנוכה עלי מנא וצפני וצמה אקריאה בספר תורה כן קראג
פסוקים ואחריו לוי וישאל שונה מה שקראו ואקריאה פי ספר תורה בשמונת ימי חנוכה
כל זמן פצל מן קרבנות נשיאים ופילאים אתחמא וזכר אפרשה ואהלל יקרא כאמלני
אתחמניה אלאס פאן פ אתפק סבת פיאחנוכה פיזיד פיאצלוה על הנסים ויכא אחסא לא

לאמפטיד קרבן דאך איום" ואן כאנת אקבת ראש חדש יכרגו שלשה ספרים אה"ל יקרו פיה
זכר אפרטה" ואתחזי יקרא פיה אתחזי ענין ראש חדש" ואמפטיד יקרא פיה אתחזי ענין חנוכה
ויפטור דני ושמחי" ואן כחן אה"ל חנוכה אקבת יפטור דני ושמחי" ואקבת אתחזי ויעש חידוש

נפשי ליני מחכה" ואודה לו בנס חנוכה

זהו ביומי

הטיוכס מלכא

דיין מלך רב ותקף הזה וחטין בטלנותיה וכל מלכא ישתמטין ליה" הוא כבש מדינת
סגיאן ומלכין תקיפין אסר ואצדי בירציתיהו וגביריהו ביהיסור אסר" הוא בנא מדינתא
רבא על ספר ימא למהוי ליה לבית מלכו וקרא לה אנטוכא על שמה" ואף בגלס
תניינה בנא ליה מדינתא אוחלנתא לקבלה וקרא לה מדינת בגלס וכן שמחתהו עד דנא
בשנת עשרין ותלת שניג לממלכיה היא שנת מאתן ותלת עשר לבני ביתא לאה דין שויאנפיה
למסק לילושלם" עני ואמר להדבריהי הלא ידעתן עמא די ביהוד בינתנא לאלהא לא פלחין
אנמוסנא לא עבדין ודת מלכא שבקן למעבד דתהו" ואף חנק מסבין ליום תביר מלכא
ושלטנא ואמרין אמתי ימלוך עמא מלכא ועשלוט בימא ובישטא זכל עמא יתמסר
בידגלות דבות מלכותא למשבק אפן על חפי ארעא" איתן וניסק עליהו ונבטיל מנהו
קימא דגזיר עליהו שבתא וירחא ומהולתא" ושפר פתגמא דנא בעיני דברגוהי ובעיני כל
חילוותיה" בה שעתא קם אטיוכס מלכא ושלא בעקנור תניינה בחיל רב אעססגי למדינתא
ירושלם" קטלבה קטלח סגי ונצב עלמא בביתא דמקדשא באחלא די אמר אלה שמנא
לעבדוהי נביא תמן אשרי שכינתי לעלם" ביה זמנא נכסו חזירא וחזבילו מדגמא לעזרתא
דקודשא" וכדי שמע יוחנן בר מתתיה עקת ליה לחזא ואחמל דגז ואמא וצליס חנפיה
אשתני חשיב בלבה מלא למעבד על דנא" באדין יוחק עבדי ליה חרבה תרתין קדתיק
אורבה וטותיה דרת חזא חזא לבושוהי עטפה" וליושלם חזא וקם בתלע קרתא וקרא
לתרעא ונכרלא ואמר להו אנה יוחנן בר מתתיה כהנא לבא די יהוי כען חתיתי למיטל
קדם ניקנור" אדין עבין תרעא ונכרלא ואמרין לניקנור כהנא לבא קאים על תרעא
ואמר להו עול יעול" אדין הועל יוחנן קדם ניקנור ואמר חנתה הוא חד מן מלודיא
די מרדכי במלכא אלא בעין שלם מלכותיה" עני יוחנן ואמר ליה כען חתיתי לקדמך
למעבד כל מא דתצבי" עני ניקנור ואמר הו למצבי את עבדי סב חזירא ונכסיה
לצלמא ואוביל מדמיה לעקרתא דקודשא אבשנג לבושא דמלכותא ואר כיבינך ער
סוסיא דמלכא וכחד מן רחמי מלכא תהו" ובנמא פתגמא שמע חתובה יוחנן ואמר מרוא
חנא דחיל מן בעי ישרא" די שמעון די עבדי תכין וירגמונני באבנא כען יפקון כל אנש
מן קדמך דלמא יחזק לבני ישראל" באדין ניקנור הנפיק כל אנש מן קדמוהי" אדין יוחנן
דקף עינוהי לשמא אסדר עלותיה קדם רבון עלמא ואמר אנה ואלהא דאבותי אברהם יצחק וישע

וכן

ובין אמר לא ומסרנו ביד על כלל הדין דלמא יקטלנו ויהי וישתבש בבית דגן טעותיה
וימר טעותי מסרתי ביד י" ב"ה שעתא פסע לוותיה פסעין תלתא ודקר והבא בלביה ארמא
יתיה קטילא בערתא דקורשא "ע" יוחנן ואמר קדםא שמיא ואמר לא תשו" על חובין
דק טליתא לעללא הדין בבית מקדשך כע" תמסר כל עממא די בלושלב" הדין כפק יוחנן
בל מתתיה בימא הוא ואגיה קרבא בעממא האנון וקטל בהון קטל סג" ויהי מתן קטילא
דאתקטילו בימא הוא שבע מאה ושבעין ותרי" אלפי חלי הו" קטלין גבר בחבריה
במתלוותיה בנא מערתא על שמיה וקלא לה מקבי קטול תקיפין" וכדי שמע חננאל
מלכא ואמר לבגלס הלא ידעתא אם לא שמעיתא מא דעבדולי בנ" ושלא קטלו חילי
אבלו משרייתו ודברב" כע" על נבסיון חתון לחיצין חו על בתכון דילכון כע" חיתו אנק
עליהון ונבסיון קימא דגזיר עליהון שבתא וידחא ומהלתא" הדין קם בגלס
חייבא הוא וכל משרייתיה וחתא בלושלב" קטל ב"ה קטול סג" וגר בה גזירת גמלא על
שבתא וידחא ומהלתא" כל קביל דנא מן די מלת מלכא מהחצפא כל די יגלר בליה חיתו גלג
וחתתיה וצלכונן לקביל יקא כחא" וחק חתתא ילדית בר בתר דמית בעלה וגזרתיא
יומין וסליקת על שורא דמדינתא ובלה דגזרתיא בידה" ענת אמרת בגלס חייבא כל חמלין
קימא דאבהתנא לא יפסוק מננא ולא מצע בננא ואפילת מת בליה לתחות שורא ונפלת
בתלוי ומיתו תרויהון סגיאין מצע" ישלא הו" עבדין כן אלמ משכון קיים אבהתהון" ביה
זמנא חמלין בנ" ישלא גבר לחבריה חיתו דנשבות במערתא דלמא נחיל ית ימא דשבתא
ואכלו קרציהון דיהודאי קדם בגרס" הדין שלח בגלס באגריא מדי זינא וחתא כלום
מערתא וחמלין לבנ" ישלא פוקן לוותנא אכולו מן לחמנא ושותו מן חמלנא דעו בצר
חתון עבדין" עבך וחמלין בנ" ישלא חד לחבריה דכירין חננאל מא דאתפקדנא על טורא
דסיני שתי יומין תעבדון עבדותכון וביומא דשבתא תנאון כע" סבילנא דנמות מדעחליל
ית ימא דשבתא" כל קביל דנא כיד לא קבילו להוס חיתו חנין רטיבין וחוקיהון על פוס
מערתא ואתקטיל כלסך גבר ואמא" בתר דנא כפון חמשה בנ" מתתיה חמלן וארבע
חחיה ואגיהו קרבא בעממא האנון" קטל סג" קטלן צהון דערקו די חשתיצו לחתרי
ימא דאתרחיצו על חלה שמיה" באדין בגלס יתיב בספינתא וערק לות חננאלס מלכא
ועמיה גובלין די חשתיצו מן חרבא" ע" בגרס ואמר לחננאלס מלכא חנת מלכא שמות
סעים לבטל מן שבתא וידחא ומהלתא ושתלור רב בגוה דלן אתו עליהון כל עממא
חוננא ולי שפא לא כהלן לחמשה בנ" מתתיה ואנון מן חרייון תקיפין" ומן נשרין
קבילן ומן דובין חציפין" כע" מלכא מלכא ישמר ענך לא תגיה עמהון קרבא במשרייתא
החלין ואם תגיה עמהון קרבא במשרייתא החלין תתביית בחצי כל מלכא וחתא לכן שלח
אגרות בכל מדינת מלכותך וייתו דברבי פחותא ועמהון כל עממא וכל ישתיא מעבון חמא

וחק פילא מלכשי שדינא תננות קס בגרס ח'כא וחתא למדינתא ירושלם תרעב בה תלת
 עמר תרעין בשור בית מקדשא וקגר כהנא דמדינתא ושרף חבנה עד דהוה כעמלא
 חשיב בלביה וחתא דא גמא לא כהנא לי אהי רב חילי ותקף ידי סגי ואלה שמיא לא חשיב
 כן ודי שמיא חמשה בע מתתיה קמו וחתא למצפא דגלעד באחרא דהוה להון שמיא
 מימי שמואל צא גשלו צומא ויתצו על קטמא למבעי דחמין מן חלה שמיא "בחדין כפל
 בלבהון מלכא טבא והו שמהתהון יהודה בלכא שמעון תעניא יוחנן תליתאה יוחנן
 דביעמא חלעזר חמישאה "ברך יתהון חבוהון קדם דישלח יתהון לקרצא וחתא להון יהודה
 ברי אורי עובדך כיהודה בר יעקב דמתיל כחריא "ואת שמעון ברי אורי עובדך לשמעון
 ברי יעקב דקפא ית יתבי שכלס דחבו על דינה חתונה "ואת יוחנן ברי אורי עובדך כחבר
 בר נר רב חילא דישלח "ואת יוחנן ברי אורי עובדך כיונתן בר שאול די קטל את פלשתא
 ואת לעזר ברי אורי עובדך כפינחס בר אעזר דקני קדם חתונה ושיגב יתבני ישלח מרגא
 על דנא קמו בע מתתיה ונפלו צומא והו חגיו קרצא בעממא חגיו וחתקט
 ממהון יהודה "בה שעתא כד חזו דחתקטיל יהודה תבו וחתא לות חבוהון וחתא ליהון
 למא תבאון: ענו וחתלין יהודה חמונא חתקטיל די הוה מותח שיגב כות כלש "עני מתתיה
 וחתא להון חמא חמק עמכון ואגיה קרצא בעממא חמון דלמא יהודאון בית ישלח
 וחתא תתנחמון על חחוכון" ונפק מתתיה צומא והו עס בנהי ואגיו קרצא
 בעממא חמון "ואלה שמיא מלך כל גיבוי עממא חמון צדיהון וקטלו בהון קטל
 סגי כל שלח חרצא וכל אחי קשתא ורברבי פחוהא וכלא חשתאר משהון משמיא ועלך מן
 דאשתגב כלמא ימא ואלעזר הוה מתעסק בקטל דפילא וטבע במורתא דפילא ובעוה
 חחוי צין מיתא ובין חייא וכלא חשתאר וצתל מן חשתאר בפלתא דפילא וחתא צניא
 די חתמסלו סנחיה צדיהון משהון קל כחמא בגולא ומכהון דקלו בקיפא ומכהון קלבו על חילא
 וברגס חייצא מטעי עמיה קלוי בללא עמא בית ישראל חתמסלו כלל כד שמיא די
 חתקטיל בגרס תעניא וכל רברבניה דעמיה יתבי בסתא חתקטיל חמא וכלא חתל
 דייני מלדין בה וחתלין ליה עריקא עריקא ורמא בנפשיה "צתד דנא עלא בעי וכל מקדשא
 ובנו פלעיא ודכיו בית מקדשא מן קטילא ומן סתא ובעו משחא דגיתא דכיוא לחתקטיל
 בוצינא וכלא חשתאר חמא עלות חתא וחתא בעקת כהנא רבא מווע שמואל צמיא
 וידעו דהיא דכא "כחללות ונמא הוה בה דא חמא שפין שמיא חמא יהב בה בלפתיה וחדלון
 מעה תמנא חמין" על כן קמו בני חשמיא דדין קיימא וחתלו דדין חמא חמון ובעי ישראל
 כולהון כהודעא לבעי ישראל למעבד דדין תמנא חמין חדא ויקר כיומי מועדא דכתיבין
 באוריתא לאדלקא בהון כהודעא למן דייני מצתליהון חלי עבד להון חמון כדקנא מן
 שמיא "בהון לא למספד ולא למגזר צומא וכלגבר דיהי עלוי נדלא ישלח משה" שושל

תפלת פורים

חיד פ' מודים ענדאן יצל שבבלעות ועת' יקל

מתל צלוח' אכול בל' חנה

ועל הנסים ועל הגבורות ועל התשועות ועל הפדות ועל הפטרק' שעשית עמנו ועם הצותנו צמים
ההם בזמן הזה בימי מרדכי ואסתר כשעמד המלך הלע על עמך בית ישראל ובקש להשמיד
להרוג ולהבד את כל היהודים מנער ועד זקן סף אנשים ביום אחד ושללם לבדו ואתה ברחמך
הרבים עמדת להם בעת צרתם ודמת את דינם ורבת את ליבם ונקמת את נקמתם והפדת
את עצתך וקללת את מחשבתו והעצות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בעו על העץ
ועשית כל נס גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית פלא ונסים כשם שעשית עמיהם
פלא ונסים כך עשה עמנו נסים וגבורות בעת ובעונה הזאת ועל כולם יי' אלהינו אבן
מודים לך הטוב כי לא כלו רחמך המרחם וג' ויתם עליך בילה' ובעד פחגה'ם
מן תפלת ערבית יקום אהזן יקרא אמגלה וקראתהא מצוה מדברי סופרים ז"ל ופריצה חן
תקרא אמגלה בליל ובלינהאר ויבחרך קבל קראתהא בגליל שלוש בדמות' ב"א יי' גנה
אשר קדשנו במצותיו וזונו על מקרא מגלה' ב"א יי' אמה שעשה נסים למצותינו בימיהם
ההם בזמן הזה ב"א יי' אמה שהחינו וקימנו והגיענו למצון הזה ויקרא אמגלה ובלינהאר
יכתצר שהחינו ויבחרך בעד לקדיחה ב"א יי' אמה החל הרב חת' ליבנו והדן את
דינו והנאקם חת' נקמתנו והנמדע כלנו מצרים והמשלם גמול לכל אייבינו ב"א יי' הר
הנשי' כעמו ישראל מכל צריהם האמושי' ע אמך ועלה לצבך מתל צלוח' אחי'סבאחור
על הנסים פ' מודים וענד פראג שליח צבור מק חן יתקדם בל' צלוח' יכרג ספר תורה קראו
גבני אדם וצבא עמלק ויקול קדיש והוא רחום תהלה לדוד ובא לציון ומומור אותו חוס ובעדה
מומור אכור והו' הוא שיר מומור לאסוף אלהים אלהי' אל תחרט ואל תשקט כל
הנה אויבך יהמין ומשנאך נשאו ראש על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפונך אמרו כלו ונפדו
מגוי ולא יצר שם ישאל עוד כי נועצו כל יחדיו עליך ברית יכרותו אלהי' חידים וישמעאלים
מואב והגרים גדל ועמון ועמלק כלשת נס ונשי' צור' גם חשור כלנה עמם היו דחע כלב
לוט סלה עשה להם קמדין כסיסרא כצין בגחל קשון נשמדו בעין דאר היו חמון להדמה
שיתמו כד' צמו כעורב אכזאב וכצבא וכצבא נעל כל נסיכמו אשר אמרו כדעת כלנו את
נאות אלהים אלהי' שיתמו כגלגל כקש כלב' לוח כחש תבער יעל וכלהבה תלהס אלהים כן
תדפס כסעריך וכסופתך תצהלם מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יי' יבושו ויבהלו עיני עמי
ויחפלו ואבחו וידעו כי אתה שמך יי' לבדיך עליון על כל הארץ לדוד אלק' ויקל קדיש
תתקבל עושה שלום אס יקרא אמגלה ויבחרך קדישא ובעדהא וינמלו וצלוח' אמגלה
מתל צלוח' אכול ביאדה על הנסים פ' מודים ואין נפילת פנים במודים ואחיד איצא יצל כעבד ל
גמזעה ציאדה על פנים פ' מודים ויקרא אמגלה ומצרך לפניה ואחדיה' פ' מודים

והיה מקדמה תקא קבל עליו אמית
עשית וגזרת מות על כל החיים גזרת אמית חתה מכלה ולא בולה מוריד טאול וגעלה
וכחמתך שמת המות כוס מזוג לכל סוף בהמה לשחיטה וסוף חדם למות גוטה הכל למות
הכל למות מי גבר יחיה ולא ידחה מות ימלט נפשו מיד טאול סלה אח לא פדה יפדה אח
ולא יתן לאלהים כפרו וישלנו להתחנן ולהתפלל על זאת ככתוב על זאת יתפלל כל חסיד לך
לעת מצוא רק לשטף מים רבים חלו לא יגעו והיה

צלוה' אמית

אורי אגתמעו עשרה לרפך מית פבער פראגהם יקום חהדהם
יתגדל ויתקדש שמיא רבא דעתיד להדתא עלמא ולחחיה מיתא ולמפרק חיה ולמבני
קרתא יושלם ולשכללא היכלא קדישא ויקירא ולמעקר פלחנא כדארה מן חרעא ולחחיה פלחנא
די שמיא להתריה בהדריה בזיוה וביקריה וימלוך מלכותיה ויצמח פורקניה ויצע משיחיה
ויפלוק עמיה בחייכון ובומיכון ובחייכון דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו חמין
יהא שמיא רבא מצדך לעלם ועלמי עלמא יתברך וג' אי ואמרו חמין תתבני קרתא
יושלים ויתוב פלחנא די שמיא להתריה בחיינא ובחייכון ובחייכון דכל בית ישראל בעגלא
ובזמן קריב ואמרו חמין יתכלי מעגלא ומנכון ומן חנפאנא ומן חנפאנא ומלל חפיה דכל בית
ישראל חסאה חרבא שבא כפנא מותא מותא גלותא מעיקא מחת ידא דסנאה ובעיל דבבא
ויתב קודשא בריך הוא חרון חפיה מנכא ומנכון ומן חנפאנא ומן חנפאנא ומלל חפיה דכל
בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו חמין יתכלי ג' מדאד ובאטאנה יקול לחייה ולשלום
ואמ' אמ' עושה שלום וג' ומנחמין חתאבליס ונפטלין לשלום והחול

תרגום
מלך חסיד
שדור מבנין

מספרות

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל חמונה ואין עול צדיק וישל הוא
תלוח בשלום תמצא שלום תבוא שר שלום מחדון השלום אהוב ינחל בשלום ויקי צך
לשלום ויעוררך בשלום ברוך וג' גבור והתה תבוא אל חביתך בשלום דיין הדוד ועד
זכי חנון טהור יחיד כביר לוקח מוחל נחמן סולח עונה פודה צדיק קיים רחום שדי תקיף
תומך תמים הצור מספר אהוב ירחמו מלעיף מטרים בוחן כליות

וחופש חרדים ברוך גבור וימחול לו על כל נסתרים ויקל מעליו כבוד העמים ויקיים
לו מחילה וסליחה ורחמים ומלאכים אומרים בוא לשלום פל עם ישעיה וספרים

מספר

כעיתה בנשים בחיה ולמותה אהוב יחנה וכתוב זכותה ברוך גבור
ויכתוב לחיים סוף חהדתה ועם החסידים ישנה מנתה מספר הצור

אהוב ירחמו שוכן שמים ויקדים לו מחילה כטל מים ברוך גבור וישים חלקו עם
מנשה ואפרים ועם שהוצאו עצמותיו ממצרים מספר הצור

אהוב ירחמו שוכן שמי שפלה ויקדים לו מחילה וכפלה
אברהם ושרה ועם צדיקים שוכני מעלה מספר הצור

מספר

אהוב

אהוב ירחמו שוכן שמי שפר ישימים חלקו עם הכתובים בספר ברוך גבור ויגלה במהרה מעצבו עפר יחליף לאביליו פאר תחת אפר

מספר

אהוב הוא יי אלהים חמת ופועל פלא הוא שופט צדק ואין עמו עוולה ברוך גבור

ממית ומחיה ומשחול מעלה ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה

מספר

הצור אהוב יי אלהים חמת ועצומים גסין דינו דין חמת וחסיד במעשיו ברוך גבור לכן יענו גלע עמסיו פה אחד ויאמרו צדיק יי בכל דרכיו ואסיד בכל מעשיו

מספר הצור בצדיק דין אהוב אשר דר בגבולו שאמר והיה העולם כולו

פצדיק דין ברוך דין גבור ומה יעש האדם ומות מוכן לו והנה הקבר הוא למושב לו לכן דוס לני התחולל לו ותק הפקדון לאשר הוא לו עד בוא השמש שתשיבנו לו

מספר

הצור אהוב ירחמו שוכן מחמלים ויקדים לו מחילה וחמס ברוך גבור

חלקו עס צדיקים ותמינים ונחליו לכן הימים הצור תמים

מספר

בזכר שם הדין ליהם כי כח זכרנו ברכי לא חוללה לצורה אקור

ואשולחה וז חוללה שחוח אולם יחס הנסך וידבה לסלח ברוך גבור יעלה גדולו וכלה כוחו לכן ערן יבוא וימצא מנוח אשר שם ילוחו יגיעי כוח שושלש

והיה נסכה למעלה

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד פוש שבע ועשרים ומאה מדינה בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בששן הצורה בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חילפרס ומדי הפרתמנים ושרי המדינות לפניו בהראותו את עשר כבוד מלכותו ואתיקר תפארת גולתו ימים רבים שמנים ומאת יום ובמלאות הימים האלה עשה המלך לכל העם הגמצאים בשושן הצורה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך וצורי כרפס ותכלת אחז בחבלי בוש וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מפות זהב וכסף על רצפת בהט ושש חד וסחרת והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים וין מלכות רב כיד המלך והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל לב בית לעשות כל צון איש ואיש גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש ביסם העביעי כסוב לב המלך צין אמר למהומן בנותא חרבוניא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסר יסים המשרתים את פני המלך אחשורוש להביא את ושתי המלכה לפני המלך בבית מלכות להראות העמים ושרים את יפיה כי טובת מראה היא ותמאן המלכה ושתי לבא בדבר המלך אשר ביד הסר יסים ויקצף המלך במאד וחמתו בעדה בן ויאמר המלך

חית
לב
מלכותו
ברוך

לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין והקרב אליו כד שנא שתי
אדמות תשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שריי פרסומדי לאיפני המלך הישבים
ראשנה במלכותי כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמל המלך
אחשורוש ביד הקריסים: ואמר מומכן לפני המלך והשרים לא
על המלך לבד עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל
מדינות המלך אחשורוש: כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבנות בעליהן
בעיניהן באמרי המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה:
והיום הזה תאמרנה שרות פרסומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי
המלך וכדי בזיון וקצף: אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויפתב בדת
פרסומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ו
ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה
בכל מלכותו כי דבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן:
וייטב

וַיֵּטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדָבָר מְמוֹכָן וַיִּשְׁלַח סִפְרִים
אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כָּל שׁוֹכֵן לֵהְיוֹת כָּל
אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כָּל שׁוֹן עִמּוֹ:
אֶחָד הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

כַּשֵּׁךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּשׁ זָכַר אֶת וְשָׁתִי וְאֶת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וְאֶת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ:
וַיֹּאמְרוּ גַּם הַמֶּלֶךְ מִשְׁחָתוֹ יִבְקֹשׁוּ לַמֶּלֶךְ נַעֲרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מְרָאָה וַיִּפְקֹד
הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל נַעֲרָה בְּתוּלָה טוֹבַת מְרָאָה אֶל
שׁוֹשַׁן הַבִּידָה אֶל יָד הַגָּאָס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּן תַּמְרוּקִיָּה וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר
תֵּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשָׁתִי וַיֵּטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן:

אל בית
הנשים

אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּידָה וּשְׁמוֹ מְרֹדַכִּי בֶן־אֵידִן
שָׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: אֲשֶׁר הָגִלָּה מִירוּשָׁלַם עִם הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם
יְכָנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הָגִלָּה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיְהִי אִמָּן אֶת הַדָּסָה הָיָה
אֶסְתֵּר בְּתוּרָה כִּי אֵין־לָהּ אָב וְאָם וּבָמוֹת אֲבִיהָ וְאָמָה לָקָחָהּ מְרֹדַכִּי לִפְנֵי הָמֶלֶךְ
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבִהְקִצָּן נַעֲרוֹת רַבּוֹת אֶל שׁוֹשַׁן הַבִּידָה אֶל יָד הַגָּאָס
וְתִלְקָחָהּ אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יָד הַגָּאָס שֹׁמֵר הַנָּשִׁים: וְתֵיטֵב הַנַּעֲרָה בְּעֵינֵי וְתַשָּׂא
חֶסֶד לִפְנֵי וַיִּבְהַל אֶת תַּמְרוּקִיָּה וְאֶת מִנּוֹתֶיהָ לַתֵּת לָהּ וְאֶת שְׁבַע הַנַּעֲרוֹת הָרְאִיּוֹת
לַתֵּת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁנָּה וְאֶת נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים: לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת
עַמָּהּ וְאֶת מוֹלַדְתָּהּ כִּי מְרֹדַכִּי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד: וּבְכָל־יוֹם יוֹם מְרֹדַכִּי מוֹתֵן
לִפְנֵי חֹצֵר בֵּית הַנָּשִׁים לִדְעוֹת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וְעַמָּהּ יַעֲשֶׂה בָּהֶּן: וּבִהְגִיעַתָּהּ מַעַל וְנִשְׁעָה
לְבֹאֵת אֶל הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּשׁ מִקָּץ הַיּוֹם לָהּ כִּדְת הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלֹא
יְמֵי מְרוּקִיָּהן שְׁשֶׁה חֳדָשִׁים בְּשִׁמְן הַמֶּלֶךְ וְשְׁשֶׁה חֳדָשִׁים בְּנִשְׁמִים וּבִתְמָרוֹקֵי הַנָּשִׁים:
וּבֹה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִתֵּן לָהּ לְבֹאֵת עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים
עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ: בְּעֶרְבֵי הַיּוֹם בָּאָה וּבִבְקָר הָיָה שֹׁבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֲלִידֵי שְׁמֹנֶה
סִרִּים הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילִגְשִׁים לֹא־תִבְּאֵ עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אֶסְחָפָן בָּהּ הַמֶּלֶךְ
וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם: וּבִהְגִיעַ תֵּל־אֶסְתֵּר בֵּית־אֲבִיהָ דָּד מְרֹדַכִּי אֲשֶׁר לָקָחָהּ לְבֵית
לְבֹאֵת אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָּבָר כִּי אֶסְתֵּר אֲשֶׁר יֹאמַר הָגִי סִרֵּי־הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר
הַנָּשִׁים וְהָיָה אֶסְתֵּר נִשְׂאֶתֶח בְּעֵינֵי כָל־דְּאִיָּה: וְתִלְקָחָהּ אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּשׁ
אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בְּחֹדֶשׁ הָעֶשְׂרִי הוּא־חֹדֶשׁ שִׁכְתָּה בִּשְׁנַת שְׁבַע לְמַלְכוּתוֹ: וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים וְתַשָּׂא חֶן וְחֶסֶד לִפְנֵי מִכָּל־הַבְּתוּלוֹת וַיֵּשֶׁם בֵּית־הָ
מַלְכוּת בְּרָאשָׁה וַיִּמְלִיכָהּ תַּחַת וְשָׁתִי: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל לְכָל־שָׂרֵי וְעַבְדָּיו

והנערה
ועובדיה

את משנה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כד המלך ובהקבץ בתולדות שנת
ומרדכי ישב בשער המלך: אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר זוה עליה
מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו
בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגלגל ותלש שני סריסי המלך
משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: וידע הדבר למרדכי וגד לאסתר
המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על
עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:
גדל המלך אחשוורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאו וישם את כסאו מעל כל
השרים אשר אתו: וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כלעים ומשתחוים להמן כ-
כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך אשר בשער
המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ויהי באמרם אלי ויום ולא שמע
אליהם ויגדו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: וידא
המן כי אין מרדכי כלע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ויבן בעיניו לשלח יד במרדכי
לברו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל
מלכות אחשוורוש עם מרדכי: בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך
אחשוורוש הפיל פור הוא הגזל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר:
ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפורד
בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שונות מכל עם ואת דת המלך אינם עשים
ולמלך אין שוה להעבדם: אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרית אלפים כסף כסף
אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אלגנזי המלך: ויסר המלך את טבעתו משל ידו
ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים: ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם
לעשות ככסף בעיניך: ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום ויכתב
ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחוות אשר על מדינה ומדינה ואל
שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונן בשם המלך אחשוורוש ככר-
ונחתם בטבעת המלך: ונשלחו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד
להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבז: פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה
ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתידים ליום הזה הרצים יצאו דחופים בדבר המלך
והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשמות והעיר שושן נבוכה:
ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש
שק ואפר ויצא בתוך העל ויזעק זעקה גדולה ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך

כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום אשר יבא המלך
ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואמר יצע לרבים וצבואינה
נעלות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את
מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבר ותקרא אסתר להתק משרים המלך אשר העמיד
לפניה ותצוהו אל מרדכי לדעת מהזה ועל מה זה ויצא התק אל מרדכי אל החצר העיר
אשר לפני שער המלך ויגד לו מרדכי את כל אשר קדחו ואת פרשת הכסף אשר אמר
המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים לאבדם ואת פתשגן כתב הודת אשר נתן בשושן
להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה לצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן
לו ולבקש מלפניו על עמה ויבא התק ויגד לאסתר את דברי מרדכי ותאמר אסתר
להתק ותצוהו אל מרדכי כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואיש
אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחי וחי לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום
ויגידו למרדכי את דברי אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בעשך ואל
בית המלך מכל היהודים כי אסתר חש תגדישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים
ממקום אחר ואת בית אביך תאבדו ומי יודע אם לעית כזאת הגעת למלכות ותאמר
אסתר להשיב אל מרדכי לך כיום את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומי עלי ואל
תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ועמלי אצום כן ובכן אבוא אל המלך
אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוה ערו
אסתר והיציגם השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית
נכח בית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית ויהי
כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר משנה חן בעיניו וישט המלך לאסתר
את שרביט הזהב אשר ביחו ותקרב אסתר ותגע בדאש השרביט ויאמר לה המלך
מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לה ותאמר אסתר אם
על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשערה אשר עשיתי לי ויאמר המלך
מהו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשערה אשר עשיתה
אסתר ויאמר המלך לאסתר במשערה היין מה שאלת וינתן לה ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי אם מצאתי לין
בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא
המלך והמן אל המשערה אשר עשיתה להם ומחר אעשה כדבר המלך ויצא המן
ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם לאזע
ממנו וימלא המן על מרדכי חמה ויתאסר המן ויבא אל בית ושלח ויבא את

אהביו ואת גלש אשתו ויספר להם המן את כבוד עשרו ורצו בניו ואת כל אשר ידלו
 המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך ויאמר המן אף לא הביאה אסתר
 המלכה עס המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קדוא לה עם
 המלך וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני לאה את מרדכי היהודי ישב בשער
 המלך ותאמר לו גלש אשתו וכל אהביו יעשו עין גבה חמשים אמה ובבקר יאכל
 למלך זיתלו את מרדכי עליו ובא עס המלך אל המשתה שמח וייסב הדבר לפני המן
 ויעש הענין ^{חצי} בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר
 הזכרות דברי הימים וידיו נקדאים לפני המלך וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על
 בגתנא ותלש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש
 ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נעדי המלך משדדיו
 לא נעשה עמו דבר ויאמר המלך מי בפתח והמן בא לחצר בית המלך החיצונה
 לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו ויאמרו נעדי המלך אליו הנה
 המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא ויבא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר
 המלך חפץ ביקרו ויאמר המלך בלבן למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני ויאמר
 המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו
 המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתל מלכות בראשו ונתן הלבוש
 והסוס על יד איש משרי המלך הפלתימים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו
 והרכיבו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ
 ביקרו ויאמר המלך להמן מה רח את הלבוש ואת הסוס כאשר דבדת ועשה כן
 למרדכי היהודי הישב בשער המלך אלתפל וכל מכל אשר דבדת ויקח המן את
 הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וילכתו ברחוב העיר וקרא לפניו ככה יעשה
 לאיש אשר המלך חפץ ביקרו וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחק אל ביתו
 אבל חפיו ראש ויספר המן לגלש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קדו ויאמרו לו
 חפיו וגלש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לפגול לפניו לא תוכל
 לו כי תפול תפול לפניו עודם מדבדים עמו וסריסי המלך הגיעו ויביאו להביא
 את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר ויבא המלך והמן לשמות עם אסתר
 המלכה ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר ה
 המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש ותען אסתר המלכה ותאמר
 אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי כפשי בשאלתי ועמי בבקשתי
 בבקשתי כי נמלכנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות
 נמלכנו החדשתי כי אין הצד שוה בנקק המלך ויאמר

המלך

המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו
לעשות כן ותאמר אסתר איש צד ואויב המן הדע הזה והמן נבעת מלפני המלך
המלכה והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גת הבית והמן עמד לבקש על נפשו
מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך והמלך שב מגת הבית
אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליו ויאמר המלך הגם לבוש
את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו ויאמר חרבונה אחר מן
הסריסים לפני המלך גם הנה הען אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך
עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלכו עליו ויתלו את המן על העץ
אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה
ביום ההוא נתן המלך
אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן ציר היהודים ומרדכי בא לפני המלך
הגידה אסתר מה הוא לה ויסד המלך את כונניו אשר העביר מהן והוא למד
ותשם אסתר את מרדכי על בית המן ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ויאמר
ותברך ותתחנן לו להעביר את דעת המן האגני ואת מחשבתו אשר חשב עליו
וינשט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך
על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני
להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדינה האגני אשר פתח לאבד את היהודים
אשר בכל מדינות המלך כי איכלה אוכל וראיתי ברעה אשר מצא את המלך
ואיכלה אוכל וראיתי באבדן מולדתי
ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואם נתתי לה
אשר שלח ידו ביהודים ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם ביום ההוא
בטבעת המלך כי כתב אשר כתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך להשיב
ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחי' השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים
בו ויסתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האשרי' שהפחוח ושליו
המדינות אשר מהדיו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה סגורה ומדינה כלתה
ועם ועם כלשונם ואל היהודים כלתבם וכלשונם ויכתב בשם המלך אחשורוש
ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בשמים לכל הארצות
בני המצרים אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמוד על
נפשם להשמיד להדג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם כח ונשים
ושללם לבז' ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחודש
שנים עשר הוא חדש אדר' פתשגן הכתב להעניק את כל מדינה ומדינה גלוי
לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להקם מאביהם הרצים לכל

ציהודים
3
יהו
כח
ס
בשכל

יתר
וי

הלכש האחשתלנים יצאו מזהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה
 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחול ועטרת
 זהב גדולה ותכריך בצץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה ליהודים היתה אורה
 ושמחה ושושן ויקר: וכל מדינה ומדינה וכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך וחת
 מגיע שמחה ושושן ליהודים משתה ויום טוב ולצים מעמי הארץ מתיהודים כי נפל
 פחד היהודים עליהם: ובשנים אשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו
 אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוח ביהם
 ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם: נקהלו היהודים בעריהם בכל
 מדינות המלך אחשוורש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל
 פחדם על כל העמים: וכל מדינות המלך וכל מדינות וכל רפנים והפחות ועשי המלאכה
 אשר למלך מצפנים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: כי גדול מרדכי בצבת
 המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: ויכו היהודים
 ביום יבואם מכת חרב והרג ואבדו ויעשו בשנאיהם כל צונם: ובשושן הבירה הלכו
 ויבדו ויבדו חמש מאות

איש	ואת	פרשנדחתא	ואת	דלפון	ואת	אספתא
ואת	פורתא	ואת	אדליא	ואת	אידתא	ואת
פילגשגא	ואת	אדיסי	ואת	אדי	ואת	נחא
עשרת						

בני המן בן המדנת צדק היהודים הלכו ונבזה לא שלחו
 את דם: ביום ההוא בא מספר ההרגים בשושן הבירה לפני המלך: ויאמר המלך
 לאסתר המלכה בשושן הבירה הלכו היהודים ואבדו חמש מאות איש ואת עשרת בני
 המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ונתן לך ומה בקשתך עוד ותעשי:
 ותאמר אסתר אם על המלך טוב יתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת
 היום ואת עשרת בני המן יתנו על העץ: ויאמר המלך להעשות כן ותתן דת בשושן
 ואת עשרת בני המן תלו: ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש
 אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ונבזה לא שלחו את דם: ושאר היהודים אשר
 במדינות המלך נקהלו ועמדו על נפשם וכוזחו מאיביהם והרגו בשנאיהם חמשה
 ושבעים אלף ונבזה לא שלחו את דם: ביום שלשה עשר לחדש אדר וכוזחו בארבעה
 עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה
 עשר בן ארבעה עשר בו וכוזחו בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה:
 על שן היהודים הפלוצים הישבים בערי הפרדות עשים את יום ארבעה עשר
 לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו:

סכום הפיקוקים של מגבלת חסתר מזה ונשים

ושבעה סימן קל"ז

חֲלוֹר הָאֵן בְּלוֹךְ מֵרֹדֶף בְּלוֹכִים יִשְׁלֹא
 חֲלוֹהָ גִ' אֶלֶשׁ בְּלוֹכָה חֲסִתָּל אֶגֶס חֲלִמְלוֹהָ גִ' לָטוֹב

סדר סליחות לליל אשמורות

אמרו חכמים זל" בראש חדש אל עלה משה

דבינו להר סיני לקבל לחות אחרונת ועמד שם ארבעים יום והתפלל על ישראל ונתקבלה תפלתו וביום הכפורים נאמר לו סליחתי כדבריך וניתנו לו הלוחות וידר ונקבע אותו יום מחילה וסליחה לדורות לפיכך נהגו להשכים בבקר קודם עלות עמוד השחר מלאש חדש אל עד יום הכפורים ומתפללים סליחות ותחנונים כל אחד כפי כוחו להיות מוכן ליום הסליחה וכדי להעיר רוח איש ואיש מיחידי הסגולה לקום משנתם להתחנן לפני יוצרם

וזהו נוסחן
 בתחנונים "שמוך שיחה דרוש סליחה מארון האדונים" דה"פ וטהר אל תאחר בפרס ימים פונים "ומהרה לוי לעגלה לפני שוכן מעונים" ומפשע וגם לשע ברח ופחד מאמונים "לך יי הצדקה ולנו בושתי הפנים" בך יי עמוד כגבר והתודה להתודות על חסדים "יה אל דרוש במצב האש בכפר על חסדים" כי לפעולם לא נעלם ממנו נפלאים "וכל מחמור אשר יאמר לפניך הם נקראים" המרחם הוא ירחם כרחם אב על בנים

לך יי
 רשות לסליח צבור אחר אשר יושב
 קמתי מיד שניתי להיות כללה שואל בעדי ובעד ביתי ובעד כלקחתי ישלח קמתי
 יגדלה וישלח איך צורי מוריה חסותם הי נצחי תמים לעליך מעגיה פעולתם אעתי הם
 בנים העליך עם גלות אבותם יה כלפר ענותם התלצה והואל קמתי הן אני
 והם עבדני תורה ומצותיה פשענו ולא נשמרנו דינה וחקותיה ובעלות מעלה הפרנו סג
 משמחיה על כן כל קללותיה כדן גמלה כיון קמתי ואתה אל חצותינו טובך
 עבדנו וכלל עם קהלתנו חיים ולמואה אמור וכדך את שנותינו וחקות תבואה לנו
 שמוך אנשיך לך מזמור על כל שיר אב כמוס קמתי דבר וכלפ פשענו וקבלנו
 חסותך צור ישענו רפא כל נגענו ושמח נפש עלובה החיש וקרב ישענו יה בנות
 וקיים נבואה וצא לציון גוש קמתי הוא בן דוד יהיה בטובך את דוחינו והרב
 חסותך בטובך שמחניו וקרב כל מחניו יה אהיה אשר אהיה מיתי עמך תחיה ובנה
 מקדש אהיה קמתי ואומר תפלה כלומר שמעה יי צדק הקשיבה דעתי
 החזנה תפלתנו שפתי מרמה מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים בחנת לבבי כ
 פקדתי פלתי צדקתי כל תמצא זמנתי כל יעבר פי לפעולות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי
 ארחות פליץ תמוך השורי במעגלותיך כל נמוטו פעמי אני קראתיך כי תעני אהי חונן
 לי שמע אמרתי הפלא חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים במיניך שמויני כמישון בתעין
 בצל כלפיק תסתידיני מפני רשעים לו שמויני חייבי בנפש יקינו עלי חלבמו סגלו פיומו
 דבדו בגאות השורינו עתה סגלנו עיניהם ישועו לנפשות צורק דמיונו באדיה יכסח בטורף
 וכבפיר יושב במסתלים קומה יי קדמה פנו הכריעו פלטה נפשי מרשע חרבך וממותם

יְהוָה יְיָ מִמֶּתִים מִחֲלֵי חֲלָקִים בְּחַיִּים וְעוֹנֵק תִּמְלִיךְ בְּטָגִים יִשְׁבְּעוּ בְּנֵים וְהַנִּיחוּ יִתְלָם
לְעוֹלָמֵיהֶם אֵיךְ בַּעֲדָהּ הַחֲזָה פֶּתֶךְ הַשְׁבָּעָה בְּהַקִּיף תִּמְוֹנָתֶךָ

חֲסִידוֹ עֲשֶׂה וְאַחֵר כֹּךְ אִנִּי
כֹּךְ יְיָ הִצִּדְקָה וְלֹא בֹשֶׁת הַפֶּנִּים מִהַ נְתִיחוֹן אִמָּה
נִחְמָה מִהַ נְדָבָר וְאִמָּה נִצְטָדֵק נִחְפָּשָׁה דִּלְכִּינוּ וְנִחְקוֹדָה וְנִשְׁבָּה חֲלָקֶיךָ כִּי יִמְנֶךָ פְּשׁוּטָה

שָׁבִים
וְאֹמַר אֶחָת בְּכָל לַיְלָה מֵאֵלּוּ הַפְּתִיחוֹת
לַיְלָה אֵל כֹּךְ יְיָ הִצִּדְקָה חֲלָקֶיךָ קָדָם מַעֲוָה נֹלֵא עוֹשֶׂה פֶּלֶא בְּכָל רִגְעַ וּבְכָל עוֹנָה

אֲשֶׁר דִּלְכִּינוּ מִשְׁפָּט וְאִמָּה נִצְטָדֵק וְאִמָּה נִחְפָּשָׁה יְקָדְמוּ נֵא רַחֲמֶיךָ לְעוֹדֵךְ נִבְדָּךְ תִּחְנֶה עֲלֹב שִׁחֹם
וְחִישׁ יִשְׁעֶם בְּחִשְׁמוֹרֵת רַחֲשׁוֹנָה קָבֵל אֶת לִנְתָם וְשׁוֹעֲתָם הַחֲזִינָה בְּשֶׁר כִּי רִצִּיתָם בְּקוֹלָם
בְּנִפְטָנִי עֲנֶה חִישׁ מִלִּפְּמָה לְמִכְאוֹבָם וְאֶת טוֹפֶם הַכֹּזֵב עֲזוֹר לָהֶם בְּרִיתְךָ וְהַפֶּק לָהֶם חֲנֻנָה

קָדָם נֵא שְׁנֵת יִשְׁוֹעֲתָם גּוֹמֵל טוֹב לְחַיִּיבִים כִּי יִמְנֶךָ לַיְלָה אֵל כֹּךְ יְיָ הִצִּדְקָה
חֲנוּן אֶתְךָ חֲסִידִים וְלֹא בִשְׁתֵּי הַנִּסִּים עַל לִוְעֵי כָפִים עֲשֶׂה עֲמָלְךָ צִדְקָה מִבֵּין סִדְרֵיפִים חֲטוּאִינוּ
מִחֲהָ כְעֵן וּפְשָׁעֵינוּ כְּעֵבִים כִּי יִמְנֶךָ לַיְלָה אֵל כֹּךְ יְיָ הִצִּדְקָה נִשְׁחָךְ עֵן וְפִשָׁע וְלֹא

בִּשְׁתֵּי הַפֶּנִּים כִּי הִדְבִּינוּ עֲשׂוֹת פֶּשַׁע עֲשֶׂה עֲמָלְךָ צִדְקָה וְקָדָם נֵא שְׁעֵי חֲלָקֶיךָ יִשְׁלַח אֶת הַשֶּׁמֶשׁ
הַכְּרוֹבִים כִּי יִמְנֶךָ לַיְלָה אֵל כֹּךְ יְיָ הִצִּדְקָה שְׂרֵי עֲלֵם סוֹבֵל כֹּךְ נִכְנַע בְּפִנְיֶיךָ חֲמוּשׁ
דוֹמָה כְּהַבֵּל מִלֵּאשִׁיתוֹ שְׂמִיחָה וְאַחֲרֵיתוֹ לִזְבֹּל הַלֵּךְ פִּתְחוֹם יְהִי נִגְדָּע וְיִעֲבֹד כְּמוֹ כָּבֵל מִלֵּאשׁ

פִּשְׁעוֹ אֲשֶׁר עָלָיו אֲחִזּוֹ צִיר וְגַם הַבֵּל בְּטָרִם יִעוֹפֵף כְּעֵבִים יוֹם יִמְתָּקֵן לוֹ רִגְבִים כִּי יִמְנֶךָ
לַיְלָה אֵל כֹּךְ יְיָ הִצִּדְקָה כֹּךְ הַחֲזָה וְהַנֶּצֶחַ יוֹשֵׁב עַד וְכָל יִסְעוֹ חִי וְקִיִּים לְנֶצֶחַ עֲנֶה
הוֹמִים בְּלִמִּים לְהִיטֵם לִי צִדִּים מִצָּח קֹהֶלֶתְךָ בְּחִמְלָתְךָ אֶל תִּשְׁכַּח לְנֶצֶחַ בּוֹלֵא רֹאֵה עֵם נִכְאָה

וְהִי עוֹד לְנֶצֶחַ וְשִׁים עוֹדֶתְךָ בְּאִמְרָתְךָ שְׂמִיחָתְךָ לְרִצְיָנִים כִּי יִמְנֶךָ לַיְלָה אֵל
כֹּךְ יְיָ הִצִּדְקָה כֹּךְ הַשֶּׁשׁ הַמִּלְכָּה מִמֶּךָ מַעֲנֶה לִשְׁן מִדּוֹמָם עַל כְּלָבִים יְקָדְמוּ נֵא לְאִמָּה
לְעַם נִדְבָה וְחִלְכָה בֵּא בִּישׁ וּבִמִּים וְתוֹחֲלָתוֹ מִמּוֹשָׁכָה רִצְיָה שׁוֹעֵן וְלִנְגָּעוֹ שֶׁלֶח מִלִּפְּמָה וְהַחֲזָה

יְהִי שִׁים צִדְקָה סֶתֶר לִי מִסּוֹפָה נְסוּפָה עוֹדֶךָ כֹּךְ בְּעוֹד לִי תִשְׁבָּה בְּנֶפֶשׁ מִמּוֹכָה קָדְמוֹ עֲנֶה
חֲשִׁמוֹחוֹת וְקִנְיָה סִבְחָה וְחִלָּה בְּצִדְכִי כֹךְ כִּסְלוֹ הַמְּטִיב לְפִנְיָם כִּי יִמְנֶךָ לַיְלָה אֵל

כֹּךְ יְיָ הִצִּדְקָה שְׂרֵי אֹמַר וְעוֹשֶׂה מִחָה פֶּשַׁע וְצוּה יִשְׁעֵי בִשְׁשֵׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה אֶל חֲסִידֶיךָ
בְּלִאשׁוֹן הִיָּה לִי מַעֲזוֹ וְאִמָּה נִצְטָדֵק וְאִמָּה נִחְפָּשָׁה וְעַל אֲרִיבֵי הַנֶּשֶׁא אֲבִשְׁלִישִׁי עֲלֶה כֹחַשׁ וְאִמָּה
לְנִשְׁבָּה עֲמִי עֲשֶׂה וְאִבְרָבִיעִי מִחָה דְּמִעִי חֲטוּאת נִעְלִי הַמִּסָּה וְאִבְרָמִישִׁי וְאִבְרָמִישִׁי חֲנֻנִי

אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה וְאִבְרָבִיעִי אֶל לִוְעֵי אֲוֶרֶךְ עַל תִּנְסָה כֵּן יִהְיֶה רִצְוֹן אֲהִיָּה הַשֶּׁם לְכִתּוֹב עֲבִים
כִּי יִמְנֶךָ לַיְלָה אֵל כֹּךְ יְיָ הִצִּדְקָה צוֹר שׁוֹכֵן שְׂמִי מַעֲוָה חֲסִידֶיךָ עֲשׂוֹקִים

וְדָלִים פְּזוּרִים אֲהִיָּה וְאִמָּה נִצְטָדֵק וְאִמָּה נִחְפָּשָׁה וְעַל אֲרִיבֵי הַנֶּשֶׁא אֲבִשְׁלִישִׁי עֲלֶה כֹחַשׁ וְאִמָּה
לְנִשְׁבָּה עֲמִי עֲשֶׂה וְאִבְרָבִיעִי מִחָה דְּמִעִי חֲטוּאת נִעְלִי הַמִּסָּה וְאִבְרָמִישִׁי וְאִבְרָמִישִׁי חֲנֻנִי

כִּי יִמְנֶךָ לַיְלָה אֵל כֹּךְ יְיָ הִצִּדְקָה חֲלָקֶיךָ קָדָם מַעֲוָה נֹלֵא עוֹשֶׂה פֶּלֶא בְּכָל רִגְעַ וּבְכָל עוֹנָה
אֲשֶׁר דִּלְכִּינוּ מִשְׁפָּט וְאִמָּה נִצְטָדֵק וְאִמָּה נִחְפָּשָׁה יְקָדְמוּ נֵא רַחֲמֶיךָ לְעוֹדֵךְ נִבְדָּךְ תִּחְנֶה עֲלֹב שִׁחֹם
וְחִישׁ יִשְׁעֶם בְּחִשְׁמוֹרֵת רַחֲשׁוֹנָה קָבֵל אֶת לִנְתָם וְשׁוֹעֲתָם הַחֲזִינָה בְּשֶׁר כִּי רִצִּיתָם בְּקוֹלָם
בְּנִפְטָנִי עֲנֶה חִישׁ מִלִּפְּמָה לְמִכְאוֹבָם וְאֶת טוֹפֶם הַכֹּזֵב עֲזוֹר לָהֶם בְּרִיתְךָ וְהַפֶּק לָהֶם חֲנֻנָה

והמצא לנו מחילה והפק ישע ופדיוס" והן גזע תמימיך לעם צועקים כל היום "תחנותיו
לפניך עלוכם בכל יום ויום" קשובות תהינה חזניך לשבבים" כי ימנך" ליל יא
לך יי הצדקה אוהב משפט" שופט יצרי חלד יחד בעדך ובמשפט" ולא יעזוב את
חסידיו יום באש יהי נשפט" חן בעם נכספים אל אלהי המשפט" העונה והמונה מקל
לכוכבים" כי ימנך" ליל יב לך יי הצדקה יושב בשמי מלומים" וצופה
כל געלמים" סלח נא לעון משמים פחדים באזעו ואימים" הרים דגל דחמים לעם
נקלה ובוז עמים" ומחה חטאת עלומים" יום ליום נפשי מארבים" כי ימנך" ליל יג
לך יי הצדקה יוסד חרץ וקונה" צור לא תלו בלחה כי לשבת הכונה" חן נא עדי
עדיך אהי קדם מעונה" קבל נא את תשובתה ואתפן לעונה" חמול על עניך לפניך
נצבים" כי ימנך" ליל יד לך יי הצדקה חל שומע צעקה" אומר בני
נשבעתי יצא מפי צדקה" ציון במשפט תפודה ושבירה בצדקה" עשה עמנו צדקה ולך
תהיה צדקה" החל העושה חסד גם ומשפט וצדקה" ועורלה את ימינך המחצבת להבים
כי ימנך" ליל טו לך יי הצדקה פנה חל ברחמיך והופיע" ועם דל אשר נע אנד
בדוב ישעך תרגיע" ולא זנים עללן מבשר טוב תשמיע" צור מדבר בצדקה לב להושיע
עזרה בצלות נמצא צור מים בעבים" כי ימנך" ליל יז לך יי הצדקה והגוע
החזקה" כל אום המעושה על כפים מחוקקה" כל שופכת צעקה כל נותנת צעקה" פדה
גמן מעושה זה כמה מעושה" אשר לכל יד מחולקה בוקה ומבולקה" שכולה חלולה
לכל יד סלונים וסלבים" כלוב חסדך פשוט ירך לשופכי דמע כלבים" כי ימנך"
ליל יח לך יי הצדקה חל שוכן שמים" כל צהור דל החור יושב בשמים" לך חרץ לך
ערש וכל צבא השמים" לך הכל לם על כל נוטה כדוק שלמים" מכין כסחו בהפלאו מי לי
בשמים" לך מלך כל מלך בארץ ובשמים" רצה תשובת שובבים ודי טיבה לפאבים" כי ימנך"
ליל יט לך יי הצדקה יוצרי וצור ישועתי תבוא נא עדיך" המוה ודמע
שגמה נא בצדריך" ושור כי חן לא יד יד ואל תלך ידיך" ידעני בקראי קול באשמוהר
לצדיק" הקשב יי אלי והפלא לי חסדיך" ובדמעי מחה פשעי ואס המה בפתבים" כי ימנך"
ליל כ לך יי הצדקה שיר ושבח ותהלה" ישולון לפני כבודך ביום ובחצות לילה
מלום שחקים ובארץ על חילה" ומהולל במי כל נשמה כי לך משפט הגאולה
חדון עולם שמע קולם עומדים בחימה וחילה" לפניך לבבך והקשב שועם בגילה
זיהי אלה לפניך כמו זבח מקריבים" כי ימנך" ליל כז לך יי הצדקה
חל קורא הדורות" חוקר כל תעלומות ובוהן כל נסתלות" שעה שועת עניך קוראים
לדאש אשמולות" מוציא ממוסרות חסירים בבושרות" היה לנו לצור מחסה ונעז
עזרה בצלות" מחה פשעינו בעבים טוב וסלח פחייבים" כי ימנך" ליל כח

כֹּךְ יְיָ הַצִּדִּיקָה יוֹצֵר כָּל הַקּוֹמִים וְכִסְחוּ מֵעַל כָּל כֶּסֶם וּמִמִּשְׁלֵתוֹ לַעֲוֹלָמִים שֵׁם חֶקֶד
לְכָל תַּכְלִית וְרֵאשִׁית אֶת כָּל קְדוּמִים פְּלִיזוּ עַד אֵין חֶקֶד וּמִסְפֵּר מִיַּד עַלְוָמִים מוֹתֵר
לְשׁוֹבִים פֶּתַח וְגִדְרֵשׁ לְשָׁבִים כִּי יִמְנָךְ לֵיל כֹּךְ יְיָ הַצִּדִּיקָה וְלֹךְ יֵאָתֶר
מִלְכוּתֶיךָ בְּקֶדֶד חֶסֶדֶךָ אֲגִיד וּבְלִלּוֹת אֲמוֹנֶתְךָ חִפִּיתִי חֲמֻלֶתְךָ כִּי אֵשׁא חֵימֶתְךָ יְהוָה
צִדִּיק צִדִּיק אִים זֶהֱם עִמָּךְ וְנִחַלְתֶּךָ יִחִיל לִבִּי וְהִנֵּה עַל פֶּתַח דֹּאֲתֶיךָ חֲשַׁבְנוּ יְמֵי קִדָּם
עֲמָנוּ בְּהִיּוֹתֶיךָ וְחִלְנוּ לְלֹבֵב מִדִּיךָ וְלֹא עֲלִיתָ חֲלוּכֶתְךָ קִדָּב בָּת לִיחֻקֶּת וְהִבֵּאתָ אֶתְךָ
בִּיחֻקֶּיךָ שְׁלֵחָה מוֹדָה עֲדָךְ כִּמוֹ יוֹרָה וְדַבִּיבִים כִּי יִמְנָךְ לֵיל כֹּךְ יְיָ הַצִּדִּיקָה
יְבוֹחֶנּוּ רַחֲמֶיךָ לְעוֹעִיטֵי הַקְּשִׁיבָה צוֹר מִמַּעַן שְׁמִיךְ עֲשֵׂה עֲמָנוּ צִדִּיקָה לְמַעַן גִּדְרֶךָ
שְׁמִיךְ זְכַרְנוּ יְיָ בְּרִצּוֹן עֲמֶיךָ אֵל גִּדּוֹל וּמִיּוֹחַד הַמְּטִיב לְטוֹבִים כִּי יִמְנָךְ לֵיל כֹּךְ
כֹּךְ יְיָ הַצִּדִּיקָה שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חַסִּידִים לֹא יִתְמוּ חֲסִידֵי וְאֵין מִסְפֵּר לְגִדּוּדֵי מַצִּיץ
סִתְרֵי יְצוּרִין וְבוֹחֵן אֶת לֵב עַבְדֵּיךָ הַיּוֹדֵעַ וְעַד וְהַפֶּסֶת אֵל בִּלְעָדִין אֵל יֵשׁוּעַ יוֹשֵׁב הַכְּלוֹבִים
כִּי יִמְנָךְ לֵיל כֹּךְ יְיָ הַצִּדִּיקָה צוֹר יוֹשֵׁב בָּלוֹם זְבוּלָה הָלִים עוֹמְדִים לְגִגֵּיֶיךָ
הַמִּצִּיחִים חֵן וְחֶמֶל קִדְמָם אֵל רַחֲמֶיךָ וְהַפֶּק לְשִׁבְלוֹת תַּנְעִלָה קִדְמָתָם כֹּךְ תַּעֲלֶב אֵל אֲשֶׁר לוֹ
הַגִּדּוֹלָה אֵל רֹפֵא שֶׁלֹּא מִלֶּפָּא לְכַדְכָּדִים וְנִעְלָבִים כִּי יִמְנָךְ לֵיל כֹּךְ יְיָ הַצִּדִּיקָה
רֹבֵץ עֲדָךְ וּמִיִּשְׂרָאֵל וְשִׁמְךָ מִהוֹלֵל בְּכָל אֲדִיר בְּחַיִּידִים יְדֶךָ עַל הַכָּל לֵמָּה וְהֵתָה מִשְׁפִּיל
וּמְרִים אֲבִירֶךָ כֹּכָב לַעֲוֹלָם וְצִדִּיקֶיךָ לְדוּרֵי דוּרִים הִיָּה קָדוֹב לְקִלְאִיךָ הִיָּה זְרוּעַם לְבִקְרִים
פֶּנֶה אֶל עַם בְּךָ בְּפֹחַ זֶלֶא פֶּנֶה אֶל הָרִבִּים כִּי יִמְנָךְ לֵיל כֹּךְ יְיָ הַצִּדִּיקָה דֹּגֵל
שׁוֹכֵן מַעֲלָה וּמִלְכוּתוֹ בְּסִרָם כָּל וְעַל הַכָּל מַעֲלָה יִמְנָךְ אֵל חֲמֻמָּה וְשִׁמְךָ עַל כָּל נַעֲלָה
דוּר צוֹר יִסְפֵּר גִּדְרֶךָ כֹּךְ דּוֹמִיָּה תַּהֲלִה הַשִּׁיבִינוּ וְנִשְׁוֹבָה אֲלֶיךָ כִּבְתָּחֻלָּה קִדָּא יֵשׁוּעַ לַעֲוֹ
נֹשֶׁע בְּךָ צוֹר כּוֹלָא עֲלִילָה פֹהוֹר עֵין פִּקָּח עֵין רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָה נֵא וְהַפֶּלָה חֲסִידֶיךָ לַעֲוֹ
נִקְלָא כֹךְ סְגוּלָה חֲשׂוֹף זֶחַע קִדְשֶׁךָ הַמַּחְצִיבֵת הָרִבִּים שֶׁלֹּא מִלֶּפָּא לַעֲוֹ יַעֲפֶה חֲסִידֶיךָ
הָרִבִּים כִּי יִמְנָךְ לֵיל כֹּךְ יְיָ הַצִּדִּיקָה כֹּךְ זְלוּעַ עַם גְּבוּלָה יְהוָה לְעִיבֵי
וְחַפְצֵיכֶם כִּי שֵׁם יְיָ אֲקִלָּא עֲלִיזֵי וְסִמְכֵי מִשְׁגָּב לַעֲמֻת בַּעֲלָה קִדְוֹשׁ עֵנֶה אֲשֶׁר לַעֲוֹנָה
קוֹלָא בְּנִמְשׁ מֵלָה וְדַבְרִים מִקּוֹם פִּרִּים יוֹבִילוּ שִׁי לְמוֹלָא אֲנִי חֲמוּל גּוֹי גִּדּוֹל אֲשֶׁר לֹא אֵלִים
קִדְוִבִים כִּי יִמְנָךְ לֵיל כֹּךְ יְיָ הַצִּדִּיקָה כּוֹשֵׁא רַב פֶּשַׁע דֹּבֵב חוֹבוֹת מֵלָה
פֶּתַח וְנֵא חֲמֵר עַל רֹב מַחְשָׁבוֹת מֵהַ בְּדַבֵּר וְנֵא בְּכֹדֶךָ עַל עוֹנוֹת וּמַעֲשָׂאוֹת כִּי
נִחַפְשָׁה דְּרַכְנוּ וְנִחַ קוֹלָה מִסְגּוּרֵי הַלְבָבוֹת וְנִשְׁוֹבָה אֲלֶיךָ יְהוָה שׁוֹכֵן שְׁמֵךְ עַל בָּת מוֹצֵא מִצּוֹר
חֲסִידִים וְנוֹתֵן צִיִּים רַבִּיבִים כִּי יִמְנָךְ לֵיל כֹּךְ יְיָ הַצִּדִּיקָה אֲדִיר שׁוֹכֵן
מַעֲוֹנִים אִם הִלְבִּינוּ פֶּשַׁע חֲטָאת הַזְנוּנִים יִהְיֶה נֵא רַחֲמֶיךָ אֵל חוֹקֵךְ לַעֲוֹנִים אֲנִי כֹךְ
בַּעֲלוֹנוּ יְהוָה זֹכֶרְךָ אֲדוֹנִים עֲשֵׂה נֵא לְמַעַן שְׁמִיךְ וְזָכוּר לָנוּ בְּרִית אֲמוּנָם קִלָּא יֵשׁוּעַ לַעֲוֹ

ללך ורשע
ללך ורשע

ללך ורשע
ללך ורשע

שבים כך שמו ארון האדונים בדמיון מחה פשעו אל יושב הכרובים כי ימנך
 ללך ורשע כי ימנך ללך ורשע כי ימנך ללך ורשע כי ימנך
 לאשמים המלך וחסדך הפך לא לנדהמים קוראים לך בתחלונם צור שוכן במחמם
 חן להקת עניך הדלים והעניים זכור להם ברייתך וברית שלשה תמימים קול מהרה
 השמיים דברים נכוחים וטובים כי ימנך ללך ורשע כי ימנך ללך ורשע כי ימנך
 ומתעלה צור יוצר כל יצורים ובהם לו חות ופלא חסין יה פל יעידהו כי הוא אלהים תורה
 קורא בשם צבא מלום ועולם כבוד מלא הלא פולם יכלין והוא לבדו לא יכלה מקדים
 רפואה לפשע ולחטא החלה מעלה השבינו אליך ולנו ישעך גלה ואז יאמרו משפחתינו
 יום נוראות תפלה כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים כי ימנך ללך ורשע כי ימנך
 יי הצדקה בוחן לבות יצורים חוקר מצמוניהם ולו נגלו סתרים יערב נגדך שיח עם עורך
 טוב אמרים יצא מבית הדלים והושב בבית האסורים קצה לפשו בגלות לחס צד ואמרים
 מרים טהור שוב שבבהו א ציון מלום הרים נקם קח מצריו ודוה חלבות צורים חן זרע
 קהלתך לעם זועקים ממצרים ובשר נא כי בספר החיים הנם כתובים כי ימנך ללך ורשע
 לך יי הצדקה צור אשר לו המשפט שעה לא את ישועתי יי אהב משפט מבטחי בצר
 לי אלהי המשפט ולך תאות תהלה אהב צדקה ומשפט מידי לו חצי פדיני ועשה ברוך פני
 משפט אשר חילמו תמיד ומיאלו לעשות משפט לכן כלם בחמה וכל עם חרמי במשפט
 היענות לפטר יסרני חן במשפט טוב וסלה נקראת ועשה חסד ומשפט נחני בדרכי כי
 כחנה וגם בשר הגרובים כי ימנך ללך ורשע כי ימנך ללך ורשע כי ימנך
 צור אשר תצן בשר חובי ותשמע קול מצלתי עלי פשעי ורב חובי וקול צעקי ברוב דחקי
 במכאובי ורב עצבי ותראה אהבתי לך אשר תבער בתוך נבי עשה עמנו אות לטוב
 ארון עוזי ומשגבי וסלעי גם מצודתי ומגנני אגור חרבי ועזרתי בערתי אפלישי וחילי רכבי
 שח פשעי וחסדתי כגודל חסדך אבי וקבל קול תפילתי לפעך בעת נצו כי ועת העדוך
 רצני לך בחסדיך דעה נבי ואזנך רבני תפלתם מקשיבים כי ימנך ללך ורשע
 לך יי הצדקה עשה כל בצדקה ולנו בושת הפנים ואין עמנו צדקה אמתנו לפעך אל
 שומע צעקה יהנו לא דחמך לעם אשר נפשו עמוקה סלח לא לעון העם הזה ועשה
 עמנו צדקה פדה והוא לא יא אלהי ישראל יושב הכרובים כי ימנך ללך ורשע
 לך יי הצדקה אל נקדש בצדקה ולנו בושת הפנים מתרצה ברחמים מהצתחונן ומיה
 נאמר בכל משפט וכל משמר מה פדבר ומה נצטחק ואיים כדק יפול נחפשה דלצנו
 ונחקולה באהליך נגורה ונשובה לך ונשען עליך כי ימנך פשוטה ראה יי אהביטה לקבל
 שבים יושב הכרובים כי ימנך ללך ורשע כי ימנך ללך ורשע כי ימנך
 חשך ועלמות חסירי תקותך החרידים אל דבריך ושלימים סליחתך ומה לא תשא פשעם
 והם עמר ונחלתך דלו מהטש נעו כי עליהם סמכה חמתך העתיד לקבל שועם בבוהם

לעומתך

לעומתך "באישון לילה ואמלה לפעך נצבים" כי ימנך ליל לילי לך יני
הצדקה לך דומיה תחלה "רצה לא תשובת שבים יה צור כורא עכילה יושב על פס
משפט לעם מקדים הצדקה "זא תעך ללוב דשע והרחוקים מצדקה" צור העושה צדק
ורב משפט ורב צדקה העבר לא חסותם אל יושב הכלובים כי ימנך ליל כל
לך יני הצדקה לובש מלבוש צדקה וצורא על כל סביביו המדבר בצדקה יושב על
כס משפט אל נקדש בצדקה חסותי לפעך ומה יש עוד צדקה קצרות עולה כי לא
זלעתי צדקה טוב ומטיב הדש ועשה עמי צדקה כקני מעון וחסותי מזה כלבים
חוקר מסתלי ליצב וחופש חדרי קרבים כי ימנך פשוטה לקבל שבים

ואחד הפתיחה שבכל לילה ולילה חוזר וחוזר

שבים חזק בכל לב שועתם תקבל בחמיק בחמיק הרבים באבו לפעך כדלסוכלשים
דפקלו דלתיך דפקלו דחוס וחזון א תשיבנו דיקם מלפנך מלפנך מלפנך דיקם
תשיבנו כי אתה שומע תפלה שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו יבואו חזק הרוחות
וכל הגשמה הגשמה לך והגוף פעלך יני עשה למען שמך הגשמה לך והגוף פעלך יני
חוסה על עמלך חתמנו על שמך יני עשה למען שמך בעבור שמך כי אל חלון
ורחום שמך שמך נקרא עלינו יני אלהינו שמך נקרא בקרבנו אל תנחילו יני אלהינו אלהינו
בשנו במעשינו וכל למנו בענותנו אין לנו סה להשיב ולא מצח להרים ראש כי רבו מעשינו
לך חטאנו חטאנו עם אבותינו העוין והרשענו מה נאמר לפעך יני אלהינו מה נאמר
ומה נצטחק מה נאמר לפעך יושב מלום מה נספר לפעך שוכן שחקים הלא הגשמה
הגבלות אתה יודע אתה יודע לזי עולם ותעלמות סתרי כל חי אתה חופש כל חסדי בטן
ורוחה כליות אלב ואין כל דבר בעלם ממך ואין נסתל מכגד עיכך אם עמנו עט בנו יני
עשה למען שמך אם עוונות תשמך יה יני מי יעמוד כי עמך הקליחה למען תורא כי
עמך מקור חיים באורך נראה חור כי לא על צדקותינו אנהנו מפלים תחננו לפעך כי
על דחמיק הרבים יני שמעה יני סלחה יני הקשיבה ועשה א תאחד למענך אלהי כי שמך
נקרא על עיך ועל עמך השיבנו יני איה ונשובה חזש ימנו כקדם וחוזר
שכל יהודה בחזק ובזעזעל הישמה חריה ביער מקוים ישועתך אבות וצנים
העניים והאביונים עמוד כפסל בלעיה לשחוק למה יני תעמוד בדחוק יונתך עוד
שערי מות הגיעה יושב הכלובים חופיעה הבה לנו עזרת מצד הידיך תקצר חזש
ימנו בגלות ישן עולה יני למה תישן זכור בך בחור לא לאם וזר לא יקרב אליהם
קץ הנחתם גלה לבלמודה ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה שועתינו תעלה לשמי
מלומים אל מלך יושב על כסא לחמים וחוזר אל מלך חסות
יושב על כסא לחמים מתנהג בחסידות מוחל עון עמו מקיר חסות

שומע תפלה
אלך כל
הרוחות יבואו
בוא

סומך
שמע
חז

צֶלֶפַח
צִירָה
חֵגֶל
מֶלֶךְ
כֹּהֵן
אֲדָרָן
וְהֵשֶׁה
וּמְלִישׁ
צֶלֶפַח
צִירָה
לֹחֶמֶת

בשר
בשר

ש. קולן
מעשי

64x.
11
12

[illegible]

היום ובכל יום בתפלתנו " אש היה נא קרב לשועינו " אש ונקרא אחת
תענינו " אש הא תבישנו משבדנו " אש ואל תשיבנו ריקם מלפניך " אש חמור
זכרנו בזכרון טוב מלפניך " אש דבור לנו ברית חבותנו " אש חמור עלינו ועל
טפילנו ועל עוללנו " אש חוס ורחם עלינו " אש פהרנו מעונותינו " אש פהרנו
מעונותינו " אש יחד לבנו לראה את שמיך " אש יכבשו לחמך את כעסיך "

ובעשרות ימי תשובה מוסר
כתבנו בספר חיים טובים " אש
כתבנו בספר צדיקים " אש
כתבנו בספר ישרים ותמימים
אש כתבנו בספר מקונות
ופדסה טובה " אש לזמן
עב

אש יחל לחמך על מלכותך " אש יהמו נא לחמך
ענינו " אש כמס את כובשינו " אש לחן את
לוחצנו " אש לחם את לוחמנו " אש לחן את לוחצנו
אש מלא את משחלות לבנו לטובה " אש נקום
את נקמתנו " אש סמוך את נפילתנו " אש ענה
את עתירתנו " אש פדינו מידי אויבנו " אש פתח
לבנו בתורתך " אש צוה חתנו בדורותיך " אש

צוה חתנו ישועותיך " אש צדקינו במשפטך " אש קרב לנו יום השועה " אש
קרב לנו קץ הגלות " אש קרבנו לעבודתך " אש ריבה ליבנו וגאלינו " אש
רחם בעוני עמך ישראל " אש רחם בדוחק השעה " אש רפא חולי עמך ישראל " אש
שעה את שועתנו " אש שית שלום בינינו " אש שית שלום בארצותינו " אש
תק חיים ושלום למלך אדוננו " אש תק בלבנו ובלב כל יועצי ושרי האומות להיטיב
אש תק שלום בארץ " אש תק שובע בארץ " אש תק שלום במלכותך " אש תק
טל ומטר לבשרה בעתם בארץ " אש תק קרע לאורע ולחם לאוכל " אש תק שלום
לפי הטף " אש תכון תפלתנו קטורת לפניך " אש עשה עמנו אהבת טובה " אש
עמנו אות פישועה " עשה עמנו אות לרחמים " יראו שועתנו ויבטחו יחזו אויבנו ויכלמו
כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו " ברגז רחם תזכור " ברגז אהבה תזכור " ברגז עקי יד
תזכור " ברגז תמימות תזכור " הבט לבית ואל תמך בריתך אלת " ענינו בעת ובעונה אחת
אלהים אתה ידעת לאולתנו וחסמוותי ממך לא נכחלו רוב דרונותי בהעלותי על גבי
גורל משבותי למים נשפתי והתפרדו כל עצמותי " כמים " לחם ברגז תזכור
לדופק שערי חמלתך " העומד בדל שוא מבקש סליחותיך " קדמו עני השמוחת לספר
תהלותיך " אגד חזקך לזר לכל יבוא גבולתיך " אגד " גל עני ואביסה מתולתך נפלאות
יגמל לשמך מיהל סך הפלאות תשוב לבויהם פורים בכל פאות כי אתה יי אלהים צבאות
כי " אלהים צבאות השיבנו כוללות בצדק תענינו הבט פני משיחך וראה מנצחיו ויגמלו
כל חוסי בך לעולם ירענו " ושמח " ענינו אבינו ונצנו " ענינו אבינו " ע
בדחינו " ע גאלינו " ע גורשינו " ע הוד והדר " ע חתק צנאמות " ע קד וישג " ע

גזקת
ביום

יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן שְׂמִיךְ וְחוֹסֶה עַל יְשׁוּעָה עֲמִיךְ" וְעֵינֶי
 יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן אֲזִיחַת חַמְיָמִיךְ" וְעֵינֶי יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּ
 כַּעֲקֹד בְּאוֹלָמֶיךָ" וְעֵינֶי יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן נְעִנֶה בְּלוֹכֵם
 מִמַּחְמִיךְ" וְעֵינֶי יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן זְכוּת יוֹסֵף חֲסִידֶיךָ
 וְעֵינֶי יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן מְשׁוּי מַמְיָמֶיךָ" וְעֵינֶי
 יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן מִכָּהן בְּאוֹרֶיךָ וְתוֹמֶיךָ" וְעֵינֶי יְיָ
 עֲשֵׂה לַמֶּעַן מַקְנֵה לְשִׁמְיֶיךָ" וְעֵינֶי יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן
 לְעַם אֱמִינִי וְתִיךְ" וְעֵינֶי יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן בְּלֹה בֵּית
 לְשִׁמְיֶיךָ" וְעֵינֶי יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן שְׂמִיךְ" וְעֵינֶי
 יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן הַלּוּגִים וְשְׁלוֹפִים עַל קֶדֶן שֶׁת שְׂמִיךְ
 וְעֵינֶי יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן שְׂמִיךְ" עַל חֲמַתְךָ" עַל
 יְיָ עֲשֵׂה לַמֶּעַן שְׂמִיךְ" עַל חֲמַתְךָ" עַל

אצלה

יצחק
יעקב

כחש

אמר

9729

1

414

10

11

15

1

1

7

12

10

1

100

10

平

משה

עשה למען מלאכיך המשרתים פניך המבקשים רחמים עלי ועל עמך" בת יוש
למעלה נקראים מבטלי גזרה מפירי שבעה מעבדי קנאה משיבי חמה מזכירי
אהבה אהבתי של אברהם אבינו לפני בראם בשעה שהם רואים שהוא בלעם על בניו
מיד הם משתפחים לפני כסא כבודו ואומרים הנה הנה יוצר בראשית מחול מחול
אביר יעקב סלח סלח קדוש ישראלי הייך מלכים אתה מלך הייך מלך אהוב מלך
בין מלך גבור מלך דגול מלך הדור מלך ותיק מלך יך מלך חנון מלך טהור מלך ישר
מלך צדיק מלך לעד מלך מרחם מלך נורא מלך סומך מלך עוזר מלך פודה מ צדיק
מלך צח מלך קדוש מלך רחום מלך שומר מלך תם למה לך חיצה עם גזע אברהם
אברהם לך קנאה עם גזע יצחק עקידיך למה לך תחלות עם גזע יעקב תמימך
כי קנין שמים ארץ קלחת אותם מיד יוצאות קדנות הוד מתחת כסא הכבוד ומכליו
ואומרות אשריכם מלמדי זכות על בני שבח לכם משלשלי זכות על בני כי כל צבא
השמים הוד והדר וכבוד וגדולה יתנו לכם עשה למענך חם לא למעננו עשה למענך
והשיענו הושיענו וענינו היום ובכל יום ויום בתפלתנו כי תהלתנו אתה
דעני לעני ענין ע דעני לעשיקי ע דעני לתבירי לבבך לבא ע דעני לשפ
דעתא ע דעני למפיץ רוחא ע דעני לאברהם אבינו בהר המוריה ע דעני
ליצחק על גבי מרבחא ע דעני ליעקב בבית אל ע דעני ליוסף בבית חסיד
ע דעני למשה ואבותינו עליהם סוף ע דעני לאהרן במחנה ע דעני לפינחס
בשטים ע דעני ליהושע בגלגל ע דעני לעלי בלמה ע ע דעני לשמואל
במזפה ע דעני לדוד ושלמה בנו ביושלים ע דעני לאליהו בהר הכרמל
דעני לאלישע ביריחו ע דעני לחזקיהו בחלותו ע דעני ליונה במעי הדגה ע
דעני לחנניה מישא ועזריה בג' חתן נורא יקידתא ע דעני לנביא במצא דאדא
ע דעני למרדכי ואסתר בששן הבירה ע דעני לעזרא בגולה ע דעני
לחזני במעגל ע דעני לצדיק חסיד ותמימי די בכל דל דר ענין רחמנא
שיגיב ל פרוק ל דיתמלי לחמך דחיים עלן ועל כל אנשי בתגא ועל כל ישראל
אחנא ומחשוכא לנהורא חסדך בדיל שמך לבא בדיל ויעבד ואומ דעבד
עם תלגמו נער ותלגמו ואומ זאת התורה למתורה חטאותו ומוצה
על לוב השמין אשר בהבל שנותנו כלו בגון ימין צועק מצלותו ומפץ תגלת קמין
ויאמר דוד אגד צי לי מאד אפלה נא ביד יי כי לבים לחמך נפלה מוחות
משכתי בהבל השוא עני לכן שבת ופחמתי כי קרוב יום חסוני ושמחתי הקדבתי
ומשכתי מי עני אחלי ירחם קוב כי לא כלו רחמיו נפלה שדי גיל צמח
ואיך ראש פתנים ומי עני שחקו מעוז סבי אבנים כלחמי אב לחק וכלחמל

על בעם ואל יתאפקו המין מעיו ורחמיו" עפלה הביאנו בבור לבאים
והנהילנו קצפו ונשפחת בבית כלבים וסבלעתי בים דעמו בכל יום אחד כלבים
ולא האריך לי אפי השלח חנות אל חם קפץ באפר רחמיו עפלה ומופלג על
פניהן וחומ לפנק את כורע לי ואנחנו לא נדע ואז רחבך קן בכל יום
י"א ה' ישרא שוב מחלון אפיך והנחם על הדעה לעמך שוב למען עבדיך שבטי
נחלתך שוב מחרון י"ג חיה חסדיך הדאשועים אשר ספרו לנו אבותינו מ
מלפנים אשר עשית עמנו בזמן כבודך שכן באהל לשבתו מולן ועם ידבר עמנו
ליחלת ממנו דין השכינה ועתה אנה פנה אשר חננו פה עמנו השיבו לקדמותו
רגברו בעך ואז יאמרו הגדיל י"ג לעשות עמנו מה לרפא נגענו שובנו א"ה
ישענו והפר כעסך עמנו שוב מח" י"ג שארית פליטת חרש השלח
חנות א חם קפץ באפר רחמיו מהם דברו וספו ויטרף לעד אמו ושיחת רחמיו וא"ה
נפלאותו וחסדיו אשר ספרו לנו עבדיו אשר גמלם כל רחמיו אומר בדמות יגו"א
אפלה נח ביד י"ג כי לבית רחמיו לדברו ייחלנו והתנחמנו חסדי י"ג כי לא תמנו כל
כלו רחמיו רחנות לששת הימים ליום ראשון י"ג

שועת עמך הקשיבה ועשה עמם אות לטובה ומי כעמך ישראל גוי אחד מבין שני
חריות תחלצם ומאדבע לוחות תקבצם וקרב אותם אחד אחר זאת חבלי ציון
תנחם זאת אהל לבה השלוח תרחם לחבר את האהל להיות אחד אדום ומואב צמחו
בבור ח"ה בחרפה הלו לא"ה מזה אחד ומנה אחד כלרגל טמנו פח אפחד ויתלחשו עלי
יחד אין עשה טוב אין גם אחד חזק עמך שוכן שמי ערץ ואועיך יהיו לכלה ולחלק
והיה י"ג למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה י"ג אחד ושמו אחד ליום שני

י"ג יחיד לבית כל בני אדם חוקר עושה גדולות עד אין חקר ויהי ערב ויהי בקר יום
שני הקשב שיחת עבדך ונאמו סובל גלות על שכמו ויום נפלו הקימו יש אחד ואין
שני וזכור זכות ידיך לעם צועקים נגדיך בני יעקב עבדיך ויצד גם את השני
דודי הקשב תחנות וחשוב תפלתם כמנות בזכות מקריב קרבנות נתנא בן צוער ביום
השני חזק לבי מלבי ומהר להאיר חשבי חם נסתרה דרכי הצליחה נח לעבדך ביום
השני ליום שלישי י"ג סלח נח לעון העם הזה ביום השלישי בהיות הבקר
רחום שעה שומות נשואות ונכסיהן בידם חיות חפיו עד אור הבקר רצה עבדיך צלע
איתנים לפניך בשחר מרגנים בלן יחד כלב בקר י"ג פל עונכם תמימים ואל שרי
יתן לכם לתתם בבקר בבקר חזקו אמוע אמונים נוצר י"ג כי ליל גלותכם בע' אמר
שומר אדני בקר ליום רביעי י"ג חם גדל עוני מנשוא והשפלות
עשו א תבוא במשפט את עבדיך נגעי לבבי הבר וחטאת נעורי העבר גם מזדים

חשוק עבדיך גונותי גברו ואנחותי לבי שברו שמה נפש עבדיך דודשי לעתי נבלי
הגדילו להוותי גילו לא תסתר פניך מעבדיך ועד הן חשוע ואין משפט מתי תעשה
ברודפי משפט כמה ימי עבדיך ישוב חפץ לנחמני יהי חסדך לנחמני כאמר רנן
לעבדיך דלכי ספרתי ועליך מלטן נסמכותי האירה פניך על עבדיך קטנתי מכל
החסדים צור מושיב יחידים אשר עשית את עבדיך סהרני מחטאותי הט אצרך לרחות
לשונתי אפא יי כי אע עבדיך כפלאות החיים לא תסתר פניך ממני אלתבא עבדיך
ליום חמישי ימי שעה נודד מקני ועורר שנת עינו ויקם בחצי הלילה
מפני בושתי חשבותי היתה לי דמעות לחם יומם ולילה והי בשבתו נהדף ומהר לקבועה
נרדף לחורב ביום ולקרח בלילה אויבים אותי ולחצו ועלי יתעצו ויתחרשו כל הלילה
לפניך תכח תפלת יי אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה ליום ששי יי
מושיב יחידים שעה לעומדים בבית יי בלילות בך בפחותי ושמן זכרתי על משבצי
בלילות חם על הולך ובכח איש חרבו על ידכו מפחד בלילות הנני הולך שחוח נח
חמצא מנוח ימים גם בלילות מלט צועק נגדיך להגיד בבקר חסדיך וחמוותך בלילות
ואומר אל תקצף יי עד מאד ואל לעד תזכור עון הבט לבדית אל תפד בנותך
אתנו הבט נח צמח כולנו חם עוננו ענו לנו יי עשה למען שמייך כי דבו מעשותינו
לך חטאנו ארון סלח לנו לחאסל חם חשמינו כחללע האדים יי אתה נח חמלק
תקדים למען אב מוצל מכשדים גברתי בעמק השמים אהבתו קדור היום לנו כי דבו
לחאסל חם חטאנו והרבינו לצון יי גלה עת לצון למען דגול הנעקד בצאן וחיל הנשית
כפלו כלצון עקידתו גבור היום לנו כי דבו לחאסל חם הרבינו פשע ועבירה יי
התלצה בעתמה למען חם חסד יירא וכן במקום מה נורא תוספתו דבור היום לנו
כי דבו לחאסל חם חטאנו ומלדנו כפלים יי עכינו משמים למען אב משוי ממעם
וקיבל קדמות ימים ענותנות זכר היום לנו כי דבו לחאסל חם הלעקט לפני
שוכן מדגון יי יענינו ברוב שלומנו וצנה לנו מקדש חזמו צדקותו דבור היום לנו
כי דבו לחאסל ארצנו לחלות פניך כי חסד ואמת יקדמו פניך נח א תבישנו
נח א תשיבנו ויקם מלפניך סלח לנו ושלח לנו רחמים ממעונך ארצנו
לבקש מהך כלה חיום ונורא משגב לעשות בצלה תחיינו ותחלינו ובשמך נקרא
סלח לנו מלדא דבשמיא לך מתחנני חם כעבדא דמתחנן למליה וצבט
לנח לתובתא ולא נהדר ליקן מקמך מרן דבשמיא וג' עד למדיה ואמ
כולהון בני שביא כלספא מתפרקי ועמך ישל בצלותן ובתחנונן חרים ימנך
ואצמח מרדק סבא דחייא ומיתייא והב לך שאילתך ובעותך ונח נח
מרן דבשמיא מתלצה ברחמים ומתפייס בתחנונים התלצה והתפייס בעם

חמלק
יחזק
יעקב
משה
קדושה
זוהר
זוהר
היא
כחורה
לב
לב
קס
השל
ומה
הקד
שכיל
שכס
כוס
ומישל
שנים

אלה כדור
שחילת
אומל
עצום
מלחש השנה

עני ומדולדל פרוקח דמקלמא משישנבא דמלקדמין פרוק יעקב מאלע דחיקח
ואסיק דרעיה מחדעא דשביא" והב לן מרן שומר ישרא שמו
שאלית ישרא לא יאמר ישרא האומרים בכל יום שמע ישרא שומר גוי אחד
שמו שאלית גוי אחד ואיך גוי אחד האומרים בכל יום ישרא ישרא אחד שומר
גוי קדוש שמו שאלית גוי קדוש ואיך גוי קדוש האומרים בכל יום קדוש קדוש קדוש
שומר גוי רבא שמו שאלית גוי רבא ואיך גוי רבא האומרים בכל יום אמן יהא שמיה
רבא" והב לן מרן מחי ומסי ממית ומחיי ומסיק מן שאול לך עמלמא
בלא כד חטי חצוהי לקייה חצוהי דחייס ומסי כיביה עבדא דמליד ונפל בקולר
מליה כלמדיה תמיב ותפר קולריה ברך בוכוך חט וחתין קמך הוא עבדך חטן
ומדידן קמך הוא רוחי נפשיין בגדין ומלדין הוא בנתא ושביא והא במלקייתא
בבעו מנך במחטו מן דרחמך נפשיין חסי לביבן דתקיפו עלן עד דנא נהוי גמלא
בשביא" והב לן מרן דחמס שאלו ממך כי רבים חמס עמך צדקה עשה
עמלו למען שמך אצא חסר ממנו ומציתנו ומצית עמך כלבית ישראל בכל מקום
שהם דבר וחלב ודב ושב ובה ומשחית ומגפה וטון ויצר לע ואלהים לעי
וגזירות קשות וצר מעמך" והב לן מרן חייס שאלו ממך כי מקור חייס עמך
צדקה עשה עמלו למען שמך אצא חסר ממנו ומציתנו ומצית עמך כלבית ישראל
בכל מקום שהם דבר וחלב ודב ושב ובה ומשחית ומגפה וטון ויצר לע ואלהים
לעי וגזירות קשות וצר מעמך" והב לן מרן איך יני דשחתי עיני שמע
קח תחלוץ כגודל חסדיך בשמך בטחתי זכפי טחתי דבליס לטחתי וטחתי עדיך
גברו יגודתי ויכלו שנותי כי כל עונותי שתה לנגדיך דפחא מנגלה נפשי העלוגה
וחלט מראגה נפש עבדיך העבר חטאתי אלהי ישועתי ואלהי חסד ומעט שימה נא במחך
בנגדיך ובלוגה לחם זכרה והנחם ושמח ונחם נפש עבדיך זכר עני ומלוד כלענה
מעורי עד מתי לנגדי תחדש עידיך חידלונ צורתי חייב ומשולדו הקשב נא חמלי
בצוחי בפחדייך טמנו לי זדים פחים ומצודים ובהם נלכדים פעמיי ידידיך ישמון לי
מצודים ושקר בי מעירים בעלונ זדים צור בלעדיך כבודך גלה צור לעם עלוב ועצור
זכורך הצור תנה לשדידיך לחוצים ברוב דוחק מהם א תרחק זכור לחבלהם לצחק
ולישרא עבדיך מלום ממלומים דחם על עמומים ועל שלע לאומים ילדי ידידיך
נחקים כבוד גלות בך שמו חילות והלם משפלות גזע חסידיך סובל פולתהל
ואויביהם תבהל וכלדס תנהל דגלי המועך ענה חת עתירתם סמור את כמילותם
זה שב שבותם מאפי חלדיך פדה עם כלך הומה וכללס דומה בגלות זה כמה שבעו
נדודיך צדיק במפעלות כלך נתלנו עלילות דלינו ממצולות למען חסידיך קבץ

מפוזרים

סליחות לא רחמים

היה אפיקורוס איש מא אראר

אחל מא יגיב מן

ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחווה לך היכל קדשך ביראתיך ואני בחסדך ברחמיך
 וגל לבי בישועתך אשילה ללי כי גמל עליו ואני תפילתי לך יי עת לצון אהים ברוב חסדך
 עבני בצמתי שערך ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך ואני עני וכוח ישוועתך
 אהים תשגיבני שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו שמע קול תחנוני בשועי יאריך בנשאי
 ידי אצביר קדשיך כי שומע אהיונים יי וחת חסדיו לא בזה כי לא בזה ולפי שקם
 ענות עני זלזל הסתיר פניו מסגלו ובשועו אליו שמע שמע יי קולי אקרא חנני ועניני
 באלהים אלהל דבר ביי אלהל דבר באלהים הלהלנו כל היום ושמך לעולם נודה קלה
 באלהים נעשה חיל והוא יבוס עלינו בואו נשתחווה ונכלעה נברכה לפני יי עושינו כ
 נבואה למשכנותיו נשתחווה להיום לגליו בואו שעליו בתורה חצלותו בתהלה הודו לו בללו
 שמו

רש יבתי בהוא אקול

אנתחה ובעתה יצחק אשוחחה אצביר

בשם אהי אברהם

תקב בו אבטחה כי לו הרחמים והסליחה אבד אליו נערוג כחיל וקומתו כו
 נשתחווה בגאות ידעיש הים ומשצלי ידתיחה גולה עמוקות מני חשך ומלפניו אין
 לבלחה דיי אמונות ויתומים ושחר לא יקחה פז היושב בשמים ועינו צופות
 נכוחה והוא באחר ומי ישיבנו ודבריו נשמעים בהנחה זכור וגל אום מל נה מכל
 משפחה חזק ישעה לקולנו כנס אהמה ואשיחה פז טוב וחסדו מעולם על
 העיר ממזרחת יבואנו לחמך בחמלה ויפלונו מיד בני השפחה ברוב רחמך מחה פשענו
 ועובדנו סלחה לבית קדשך קבץ בע אב יצא לשוחה פז מהר נא ענינו כי נפשנו
 שחה נדלו האר וחותלו תופחה סומך נופלים יי שמעה יי סלחה ענינו כי טוב
 חסדיך וישענו הצמיחה פז פתך האר בעצריך כי אין להם מנוחה צור קץ
 ישענו קרב וא תשפחה קבץ בנך ועוד כל תדיחה לם מה תופיה לאדם בוצר מטיפה
 סלוחה פז ששון ושמחה ימצא בעיך זכסו וגון וחננה תבנה עיר קדשך קדשך
 בימינו ונמצא רוחה אבד ויקולון אל מלך כד כתבנו יתה לעל

אל מלך

שלומי עלי ישיני מכפלה מה ללם לחשות מהרבות תפלה ובצלה גדולה בנכס
 בגולה לא דמי ללם מני שוכן דבולה עד ימהר ויחיש פדות סורה וגולה עד יכונן וישים
 את יושלם תהלה פז ידיד אהנחלץ מלהב אברה על סדום והואת להצילה מהפלה
 צא צריך מלו בחמה שטובה מאימת מות ומקשת דלובה חל נא פני אל להמציאם חלובה
 נורא עזרה פז עקוד הנחלץ במלחך משחקים עתלת הרבות לענך להקים והנע עני
 חובד כי בלקום בוקקים ספו מתלאות ומתגלות המציקים חל נא פני א לך בצעם ממרחקים
 תחן הנהל ונשאת תפלה פז תם א תתעלם מנבוא בסודם כי הסבעך וחתה הוא יולדם

ועתה צלה היא ליעקב ועתה מה כל נדחם בנ קדר ושלעיר הקשו שעבודם הגיעו סלע
ויהל כבודם חל לא פני צולם ומעודם ועלך הדבר כי הם כל סגולה פז ראה
יני והביטה כי אין לא מכיר אברהם לא ידע וישל לא יכיר וישל לעזרת ופני חיצו ונכיר
נקום את נקמתו וחתך תשכיר כי אתה הגואל ולך משפט הגאולה

אל מלך

השבת יוצא ממנו יוצאת ואין פלס דין שובתה ודין שבה בעמך חלון
היום פקדות נקלאות ותכל לדין את
הארץ לפני יני כי לא לשפוט הארץ פז
נצבת וכו' החל הצור להאחות גבולות ימך מחצבת וכו' כונן כל נלאות המגביה לשבת
המשפיל לאות בשמים ובארץ פז ומוסדי עולם נוסח ועמודי חוג כמדו
אשלוש עקריות נפקדו ימורי ישרון יללו ואשר בפתלום העברו וכו' מעלים נסעו וזה
בו יפקדו להעלותם מן הארץ פז דלושה כיום המלכי מלכך ומלך עליך ותקע
זה יני עז כי יעלה זמון קהלך לגאול משחת חייך ויאר פניו חלך להחיש כנשר
נעול יני וכמלקוש יורה ארץ פז העל יונת אם החקים קול מארץ מרחקים
הקוראה ממעמקים הגביה שיר עז שחקים אולי יקרב עת להקים דברו לשועת עשקים

אל מלך

ועמך כולם צדיקים לעולם ידשו ארץ לפני יני כי לא
שובי נפשי למלוחתי כי יני גמל עליך פז יקרה
לקוחה קומי כי לא זאת המלוחה האולה לב קחית חלואה ענת לעשות חפץ עשית
פז הנה תושב אני באבותי וכצל עובר יתר שנותי אם לא עתה אמרי חלואה ו
תפדי משחת חייך פז ואם תהי יוצרך חרשת ומטמא חק מתקדשם קרבי
א תירחי מגשת ויקליבך חלון מעשיך פז דורכת עמך לאי עלומך וא יבויחך
שקרי חלומך קצר יומך ורחק מקומך דעי מה תאמרי לחלואיך פז הלהחות
בזועם יני צמית ולשדת פניו עוזמית שובי שובי השולמית בית אביך כנעול יני
שובי נפשי למי כי גמע

אל מלך

הקשת כל מעבר תראי הבר והגשי המכר
תשיבי את שולחך רב התקשי עוד לוחך עדי חבד כצחך ותם לייק חלואה תני לב
חרך ושימי עיניי מי מה באת אחנה תלכי פז המעט ממך משחקת בתכל
בתעטבים זמן כשני חבל בחשך באת ותלכי בתכל הנדלי כי קרבו ימי אבד נטי מתעטבים
זהבלי שעשועים ותני לרגעים לבך לקלעים וקדאי לבני פז ואם לא עתה ותתעל
עדיך מתי תוכל לשלם את נשיך מדמי מדיך ומחובות קשיך עונך חלך ותעניק צריך
בווייך הייך בהשמיעך בכיך וראה את עניך ממדתך ומחך ונשא עונכי

כֹּה דַבְּרֵי שֹׁטֵף אֲשֶׁר לֹאשׁ עֲבָדָיו גִּחָה לַבֶּכֶר וְהֵם גִּחָה וְגִבְרִי וְאִם יִשְׁכַּר לִבָּךְ
יִשְׁכַּרְוּ הַדִּיחִים מִקִּרְבְּךָ וְהָיָה אֶת חֹבֶכְךָ וְהִקְרִיב לְבָבְךָ וְהִקְרִיב לְבָבְךָ וְדַמְעָךְ נָסִיב
כֹּה הִנֵּךְ יָפָה לַחֲמָה נִמְשַׁלֶּת לֹאֲנִי הַיּוֹתֵךְ בְּרָמִים מִתְגַּלְגֶּלֶת לֹא מִטֹּהֵרָה אֲבָל
מִתְגַּלְגֶּלֶת וְהִיךְ נִגְמָלֶת לְשִׁמָּה נִגְעָלֶת הַדְּבִי לֹךְ בִּזְרִית וְבִקְשִׁי הָאֲחֵרִית וְהַתְּבִיאִי בְּבִרְיֹת אִמְגִּרִי
שׂוֹא אֲרִית לִי מִתּוֹכָכִי אִי מִזֶּה

אל מלך

שִׁמְךָ לִקְדָּשׁ אֲבָמִי עֹלָם מִקְדָּשְׁךָ תִּחְדָּשׁ וְחַוֵּן
זְכִרְוֹן תִּלְוֶנָה וּמִקְרָא קָדֵשׁ כֹּה אֲשַׁרְתָּ יוֹם זֶה שׁוֹכֵן מִעֲנֻנִים בְּוֹתְבָא בְּמִשְׁפַּחַי
קִדְמוֹנִים וְאַחֲלוֹנִים גַּם הוּא נִחְשֵׁב בְּרָאשׁ אֲדַבְעָה לְאִשִּׁי לְשָׁנִים לְכָל שָׁנָה מֵהֵם לֹאשׁ חֲדָשׁ
כֹּה אֲדַבְעָה אֲדַבְעָה פְּלִקִּים לְחֹן עֲוֹלָמִיךָ הֵן בְּחֲדָשׁ הָאֲבִיב עַל תְּבוּאֹת הַיּוֹמָךְ וְעַל עֲצֵלֶת
עַל הָאֵילָן וְעַל מִימֶיךָ בְּיוֹם נִירָאָה לְעֵינֶיךָ בְּמִקְדָּשׁ וְקָדֵשׁ כֹּה דִקְלָתָּ יוֹם זֶה
לְכָל בָּאִי עֹלָם חֹלְפִים כְּבֵנִי מִלּוֹן לְעֵינֶיךָ כְּוָס הַיּוֹצֵר יֵחֵד לְבָם הַמִּבְּיֵן חֵל לְכָל מִפְעָלָם
לְטוֹבִים וְלִרְשָׁעִים עֹנֶשׁ כֹּה טוֹכֵם יוֹם זֶה לְמִתְיָחָת שְׁלֹשָׁה סְפָרִים יִשְׁלֹם
וּבִינוֹנִים וְפִשְׁעִים גְּמוּרִים כְּוָס לְמוֹפֵךְ עֹבְדִים יוֹצֵר הָרִים חֵל לְעַלְיָן בְּסוּר שְׁלֹפִי קָדֵשׁ
בְּיוֹם זְכִרְוֹן עֵת שְׁעֵי לְחֵמִים לְהַתִּירָה לְכָל

אל מלך

חֲדָי כִּפִּי לֹא שׁוֹפֵחַ אֲמַר דְּמַר לִי
כֹה בְּחֵרִית מִסָּה בְּסִיחַ הַעֲשֵׂהָ הֵבֵן אֲשֶׁר כְּוָלָךְ לֵךְ מִשְׁלָה אִם נִפְשֶׁךְ בְּוֹ עַד מֵאֵד
נִשְׁלָה לְיוֹם הַעֲלִיָּה לִי לְעֹלָה בְּרָה עַל הָרִי אֲשֶׁר לְבֹד לֹךְ זֹדָה כֹּה אֲמַר לְעֹלָה
כִּי חֲמֹדֶךָ יִצְחָק גִּדְּלֵךְ וְלֹא לֵמַד עֲבוּדָת שְׁחָךְ אֲלֵכָה וְאִוְרָהוּ אֲשֶׁר לִי חֲחָךְ אֲמַרָה לֹךְ
אֲחֹן אֲבִלָּא תִדְחָךְ עֲנֵה יְהִי לְבָבְךָ בְּלֹא בֹקֶחַ כֹּה סִחַר וְהַשְׁכִּים לְעֲלֹת בְּבִקְרָךְ וְשִׁבִּי
מִבְּרִי קִמְמוֹת הַשָּׁמַיִם יוֹם הַשְׁלִישִׁי נִגְעֵן אֲחִיךָ וְיִרְאֵה דְמוּת כְּבוֹד וְהוֹרֵ אִיזְקֵךְ יִלְדֵי לְהַכְוִן
לְחַיִּים כֹּה יִדְעֵנָה כֹּה כִּי קִדְּמִים לְאִמְרָה חֹדֶר הָרִאשִׁיתָם צָנַן עַל הָרִי הַמִּזְבֵּחַ וְיִאמְרוּ
לְחַיִּים רַק מִהֲמוֹר עֲנֵה שְׁבִי פֹה כִּי כְמוֹכֵם כְּחִמּוֹר וְאִנִּי וְהַעֲבֵר נִלְכָה לְהַשְׁתַּבֵּחַ
כֹּה אֲבָלֹ שְׁנֵיהֶם לְעֲשׂוֹת בְּמִלְכָּה וְהֵעֵנָה יִצְחָק לְבָבִיו כִּבֵּה אֲבִי דָאָה אֲשֶׁר עֲנִי מִעֲלֹכָה
אֲמַר אֲחֵי שֶׁהָ אֲשֶׁר כִּהְלָלָה הָאֲחֵתָה בְּיוֹם זֶה דִּתְךָ שׁוֹכָה כֹּה דִיעֲנֵה אֲבִי בְּחֵל חִי
כִּהְלָה כִּי וְהָ אֲשֶׁר יִדְאָה לְעֹלָה הַשֶּׁה נִבְנֶה בְּכִי הַיּוֹם לִפְנֵי כִסֵּא דִיעֵךְ אֲשֶׁר יִחְפֹּץ
לְהִיטֵב יִעֲשֶׂה אֲחִי יִאמְרֵי דְבָרָה וְהַזְבִּיחַ כֹּה דִפְקֵן בְּשַׁעֲרֵי לְחֵמִים לְפִתְחוֹ הֵבֵן לְזִבְחָה
וְאֵב לְמִשְׁחָה קוֹיִם לְחֵל וְלִלְחָמִי לְסִלּוֹחַ וְקוֹיִי יִגִּי יִחְלִילוּ כֹחַ דְּרִשׁוֹ בְּעֲחָתָהּ חֵל לְהַסְתַּפֵּחַ
כֹּה הֵבֵן עֲצֵי עֹלָה בְּחֹן וְחֵיל וְיִעֲקֹר יִצְחָק כְּעֵקֶרֶד חֵיל וְהַמּוֹן הַמְעֻנֹת נִזְלָלוּ
כִּהְלָל אֲחִי מִחֹדֶר יִלְמֵם בְּעִינֵם לִיל עֵץ בְּמֵר בֹּכָה זֶלֶב טִמְחָה כֹּה שׁוּדוֹ לְאִמְרֵי
כִּי שְׁמוֹנֶה שׁוֹנֶה הֵבֵן אֲשֶׁר כְּוָלָךְ לְתַשְׁנֵים שָׁנָה הִיָּה לְאִשׁ וְלִמְלָכִית מִנָּה אֲמַרָה אֲבִיךָ
כֹה מִלְחָמִים אֲמַר יִצְרֵל לִי לְאִם תִּכְבֶּה וְתִתְיַפֵּחַ כֹּה מִמְחָכֶלֶת יִהְיֶה מִדְּבָרִי נָא
חֲדָה אֲבִי וְאֶת מִלְכָּרִי חֲזָק אֶעֱתִי יִקְרֵי יִקְרֵי בְּשִׁלְיִי קָח עִמְךָ הַגִּשְׁמָה מִעֲפָלִי וְהַמּוֹר

לְשֹׁה

אזל מדרך

זה המשיח
לפי שהוא
מיון ישו
על...

אִתְּנִי אֶמּוֹנִים בְּיָחִיד אֶחָד אֶהְיֶה לְעַד מִיּוֹחַד עִי הָאֵל הַגָּדוֹל כִּי יְיָ עֲלִיּוֹן וְנִמְלֵךְ
 גָּדוֹל פֶּן בְּמִאֲמָר וְלֹא בְּמִצְוֹת בְּלֹא כָל הַנּוֹצְרוֹת בְּלִי לִיָּאוֹת וּבְלִי בְּצוּרוֹת אֶת כָּל
 מַעֲשֵׂה עִי הַגָּדוֹל פֶּן גִּוְלוּ מִמֶּנּוּ כָּל יְמֵיכֶם גִּוְלוּ אֵלָיו אֲבָן לְבַבְכֶם אֶתְקִימוּ עַל בְּשָׂרְכֶם
 גַּל אֲבָנִים גָּדוֹל פֶּן דָּרְשׁוּ נֹדֵא אֲחִיּוֹם הַתַּחֲכִּלּוּ לִלְבָּה יוֹם אֲחִי תִמְצֹא פְדִיּוֹם לִפְנֵי
 בּוֹא יוֹם עִי הַגָּדוֹל פֶּן הַשְׁנוֹת לָבוּ מִסֶּפֶר וּמִכָּל עֶפֶר וְהִנֵּה אִם תִּכְתְּבֶם עַל סֶפֶר קִדָּה
 כִּי גִלְיוֹן גָּדוֹל פֶּן אֲחִי רַחֲמֵי הָאֵל תִּמְיֵד אֲנִי מִיָּחָד פֶּשַׁעִי זַעֲזֹנִי יִמְחֹל כִּי שַׁבְדִּי
 כִּים גָּדוֹל פֶּן זָדוֹנִי דִּאִיתִיו בְּחִלּוֹמִי וְהִנֵּה בְּלֹמִי בָּא אֵל לִשְׂכַב עִמִּי וְהִקְלָא
 בְּקוֹל גָּדוֹל פֶּן חָטֵאִי בַּמָּה יִמְנֶה אֲחִי פֶלֶס וְקִנָּה אֲחִי אֶהְיֶה וְאֶמְחֶנֶה כִּי מִמְּקוֹדָה שָׁמַשׁ
 עַד מִבּוֹחַ גָּדוֹל פֶּן סֹהוּדִים פִּרְשׁוּ לִי הַחֲלוֹם וְהִנֵּה מִלּוֹן לִי שְׁלוֹם שְׁלוֹם יִבְלֶה גֶשֶׁם חֲמוֹר הַלֵּם וְיִאֲמַר
 קִיָּאֵי גָדוֹל פֶּן יוֹם זֶה כִּבְנֵי מִלּוֹן יַעֲבֹלוּ כָּל אֲשֶׁר בַּתְּכִל נֹו צִלּוֹ וְהַיּוֹם הַזֶּה יִזְכְּלוּ לְמִקְטָן
 דַּעַד גָּדוֹל פֶּן נִפְצִי עוֹן וְעִזְבוֹהוּ וְשָׁטַר חִילוֹת תִּקְלֹהוּ וְלִכְסֵם בְּיוֹם הַהוּא וְתִקְעַב שׁוֹפָר
 גָּדוֹל כִּי יְיָ אֵל מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ יְיָ לְיוֹם אֶתְחַת קִנָּה הַגָּדוֹל

אל מלך

אֶמּוֹנִים בְּנוֹעַם שִׁיר וְהַעֲנֶה בְּחִצּוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעָה לִפְנֵי פֶן
 הַמֶּלֶךְ יְיָ שׁוֹעֲתִי הַקְשִׁיבָה וְהִנֵּה כְּקֹדֶם בֵּיתְךָ הַשִּׁיבָה וְהִנֵּה כָּל מַהֲלָה יִבְנֶה פֶן
 הַמֶּלֶךְ יְיָ פִּזְחָה סְפָרִים לְעַד יְקִים גְּמוּרִים וּבִינּוֹנִים וְזָרִים וְעַם יִשְׂרָאֵל וְזָרִים עַם אֵל יִמְנֶה
 פֶּן הַמֶּלֶךְ יְיָ לָצֵה עַם לֹא אֶלְמֶן וְתִקְרַב לָהֶם דְּבָרֶיךָ הַגָּמֵל וְהִיָּה סֹדֶם יִקְדָּאן וְהִנֵּה
 אֶעֱנֶה פֶן הַמֶּלֶךְ יְיָ יוֹשֵׁב בְּמִלּוֹם הַבֵּיטָה וְרֹאה עַם נִשְׁחָר עֵלְיוֹם בִּיד גּוֹי גָּבֹל אֲשֶׁר
 יַעֲרֹם עָלוֹם וּבְזָנִי וּמִשׁוֹפָה תַּחֲתִיד מַעֲנֶה פֶן הַמֶּלֶךְ יְיָ חִישׁ נָח מִלְּחָדוֹל וְהִיָּה
 הַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְקִבֵּץ עַמְּךָ מִכָּל עִיר וּמִגָּדֹל עוֹד תַּעֲבֹדָה הַצֹּאן עַל יְדֵי
 מִזְבֵּחַ בְּחִצּוֹצְרוֹת אֵל מֶלֶךְ יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר יִשְׁמִיעַ

אל מלך

שְׁמוֹעָה לְקִבֵּץ הַפְּסוּדִים בְּזֹא חֲזִיּוֹן תִּשְׁוֹעָה עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִלְוָעָה פֶן
 יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲדוֹת תִּימָן וְהִיָּה הַלְשָׁעָה חֲדָי יִשִּׁית
 מַלְּעָה פֶן יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר קָלָא מִשְׁמַיִם עַל הַדִּי הַקֹּדֶשׁ וְעַל יְלוֹשָׁלָם וְהִנֵּה כָּלֵה
 יִמְנֶה תְּהִי כְּמִלּוֹשׁ נְטוּעָה פֶן יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר בֵּהָר קָדֵשׁ תִּתְקַע כִּי צִיּוֹן תִּתְקַע
 וְהִי צִיּוֹן יִבּוֹקַע וְתִנָּתֵק וְתִמְלֹשׁ יִתֵּד הַתִּקְוָעָה פֶן יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר יִשְׁמִיעַ שְׁמוֹעָה

אל מלך

לְעַבְדְּךָ לְשׁוֹבֵי לֶחֶם אִם לֹא אֶזְכְּרֶנִּי תִשְׁכַּח יְמֵי הַנֶּה חֲטָאִי גִדְּשׁוֹנִי מִבֵּית תַּחֲדִיד
 הוֹדֵנִי וְכִלְתֶּה אֵי הַלְעָה מִעַם אֲבִי בַחֲטָאוֹתִי וְאֲחִי עַם בְּנֵי אֲמִתִּי לִקְחוּ לָהֶם בְּכוֹלֹתֵי
 נַפְשִׁי עַל זֹאת לִפְנֵי צוֹר בְּתַחֲלוֹתֵם הַשְׁתַּפְּכוּ פֶן וְתֵנִי לֹחֵי כְּמוֹרִטִים וְלֹא תִמְנַעֲנִי מִלּוֹן
 פְּכִים אֲחִי בְּהַדְבַּח יְגוֹנִים יִקְלָן הַשְׁדּוֹנִים וְהִיָּה אֲחֻזַּת לִתְנֵם וְרַעִיָּה לִבְנוֹת יַעֲכֵם וְעִזְקָה לִלְבֵּן
 שִׁחַת וְקִדְרוֹת לִבְשִׁי וְהִנֵּה לִבִּי פֶן רֹאמִי לְאֱלֹהִים כִּי לֹא לָעֵלָה יִשְׁכַּח אֲבִיּוֹן כִּי לֹא יִפְנֶה

דק לחסדו לבטל עשות כליון עד בוא בוא לישועה ויהי ישעם מציון ומצור צור
בעבותות ההרבה תמשכ פז האלא תקצוק עלי עד מאד ואל אשר עון חזי ותהיה
לציון וא תוסף שארית עדרך למכור ודבר עם לב נחלתך וא יסוף צר בה לי
לצור ונהאם עלב ילין בפי אל מלך בדי עונות ללכור יה

בד' פארום לאבול יא

הַלֵּל מֵוֹת

יְצַלֵּי רַחֲמֵיךָ יְיָ הַתַּעֲנִי כְּשֶׁפָּוֹד "וּמֵהַ יִתְדוֹן

א תגב מסתרי וחיתי א תעבור חטאות עשלי ופשעי א תזכור

יִתְּלוֹן בְּהִישּׁוֹ פֶּרִי שִׁפְתָּיו "וְהֵם דְּבַר־זִלְזוֹן מִלְּזִכְרֵי עֲוֹנוֹתַי" הִבְלֹ בְּיַד תַּחֲנוּן יִמְכּוֹר "פֶּה
זִדְּוֹתָיו" וְכִמָּה יֵשֵׁב חֵלֶן "יֵשְׁכֻחוּ תִלְוֹנוֹתָיו" הֵשֶׁךְ שִׁכְלוֹ הֵינן יָדָה מִשְׁלֶגֶת "חֹזֶקֶי מַגִּלַּת סֵפֶר יוֹגֵה

וְלֹאֲכֵל בְּעֵינָיו לִכְפֹּר עַל כָּפֶשׁ שׂוֹגְגֵת דְּלִיָּה מִמֶּצוּחַ כּוֹפֵר בְּמַעַח תְּקוּהָ וּפְעֻמָּה בַּעֲמֵל עֲכוּר

ומתמוגגת ופחוס אמרי שפר דוכרה ומתענגת פעם נתנה בלבי הקימותו למצוה ולא

פ"ו רבקה נמשי בעצמי ותלך שובבה" ועל אלה תעבירי בראיך אהבה ואין אהבה והן זרקוהו

אֶלְלוֹר בַּיּוֹם טוֹב יוֹם אֲשֶׁלֶכֶם לְמַעַלְמֵכֶם יוֹם רֵאשִׁית
וְחֶסֶד יְבִטִּיחֵנִי וְצִדְקוֹת חַיִּי יִנְיֵנִי בְּיָדֵי יְיָ

שִׁבְתָּהּ וְהִיא תִּזְכָּר " כִּי הִפְחִידוּךָ עֲלֹתָם נָא נָלִי וְעֵלֶיךָ בְּהִדְרָךְ אִמְתָּ וְנִחַח" וּבְצִוּם

תשיח' והאמינו לעיוני כי לוחך תנחב "שיר
אל מלך

תוֹלִיחַ עַיִן בְּלִגְגֵי רֶחֶם תַּזְכּוֹר חֲטֹאת נַעֲרָיוֹם לְנֶפֶשׁ תִּעֲלֶה מִי יֵשִׁיב אֶת חֲדָבְךָ

יום ב' יטב תקלא מ' זה יכילה סוכך יי עציאות אשרי אדם בוטח בכך פז הנה

וְכַמֵּץ תֵּלֵךְ סִלִּיחוֹת וְדַחְמִים סִבִּיבֶלְמָרְצָא לְחַלֵּי וְתַחֲבוּשֶׁת לְגִמְעִי וְהַפְלֵאת בְּבֵית עַבְדִּי כִּי

בדאָן עני תורתך שעשועי "היא" וחותם על אלוני "זכרתיך על יצאי" בא שמורת אברהם

נאמכם פצעני "שמך פארי ועד" נעִימוֹת בִּימִינִיךָ "הִדַּעְתִּי מַעֲבֹדֹתַי אֶל עַבְדֶּיךָ לְעֹדֶיךָ"

בד' פ' ואיחלה בגלותיך ואל מעונך פנתי ליהודי באור פ'ך ונמצא חן בעיניך כל

ומסכות פסתי בלגבי למחיצת פשי אחרי שם רם להחזיק בשוליו" מגדל עוז אשר מחדל

מענין כך פל דבקר וילא מה טובו אוהלו ואין פה ואין מקדה לשוכנים כדכתיב

עולם תלויים עליו. וכל היום בן משה בן
 פ"ה היטבת לי חסדים והיטבת לי כל הודות רעיוניך

ענה בצדקת אשרי' אד' כלגוי' מצד' מודים' אולי' כך עשר ידות' ומאד' מבית' עבדים' ביני' ובינך

חלדים ופעלך מועדיו גידים נכבדות מלוכר בך יק צמח אה מלך

ידידות" כן משילי' כ' תהמי "חג'ך חגי נדריך שלמי" כ' העורר כי

יֹאמַר מֶלֶךְ וְהָגִי וּמַה יִּזְוֶה עַל הַדָּעַי "תִּלְאוּנִי דֹה מְכֹר חֹהֲבִי" לֵמַר תִּקְדָּאנָה לִי עוֹד צִלְמִי

משבי ובהשיג תו' כי אבד כהן אחר "לעוה"א תנ"י נקרא כי דוד "ועמ' היצב' איהם מ'—

פז וְלֹא יוֹתִיצֶה מִדֶּרֶךְ פְּעָמַי פז
דִּינִי כִּי מִלִּכְךָ וְכִן צִעֲרִי וְאַחֲלִין חֶשְׁבְּךָ יגז

דדור "אשק מלא" ל' חפץ "כי בא מועדך" דבדי על לבך נחמי נחמי "פז השם את פניך"

בערך שופר ה'ה' סיני ומקום הקנה "ישמיע אדני מיטב מעלה" יצאח בנן כי דע שמי

עבד פני הדעת אל מלך

[illegible]

31

וְכָל נִגְדָה לֹאֵל שִׁיחָה " כֹּה אֲנִי יֹתֵן אֶבֶר כִּיֹּנֶה אֶעֱפֹה לִי וְאֶשְׁכֹּנָה " אֶטּוֹשׁ תִּימֵן
וְצִיֹנָה וְאֶשְׁחֶק אֶעִיר צִיֹּנָה וְכִרְאִשְׁנָה אֲחִירוֹתֶי אֲקִים שְׂבִיעַ וְשִׁמּוֹנָה וְעַל תּוֹפְשֵׁי חֶרֶב
יִנְהֹךְ חֶרֶב פְּתוּחָה " כֹּה דוֹלֶכֶת בְּמַתִּי תִקְוָה תִּחַלְתֶּךָ לֹא נִכְזָרָה " אִם בֵּינֵכֶם
תּוֹכֵר אֲחִיחָה אֲהַלְתִּי לֹא נִעְלָזָה " לְבִיתִי הַבַּיִת הַנִּיחָה כְּעוֹלָה תְּהִי שְׂבִי וְכֹחַ יִשְׁעֵי אֲדִיבָה
לְתוֹר לְכֶם מִנְחָה " כֹּה הִמְעֵט מִכֶּם תִּנְחֹמוֹת יְהוָה כְּעַל בְּצוּרָתָהּ לְהַשִּׁיב כְּחִלּוֹד
שׁוֹמֵמוֹת וְעַל תִּלָּה תִלּוֹם קָדַת כְּגֹבֹר וְכִאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעֲיֵר קִנְיָה מִסּוֹתֵלֶת הַמּוֹשִׁיב עֲקָרָה
אִם הִבֵּנִים שְׂמִיחָה " **אל מלך** יְהוָה לְמַתִּי צִפְנָת

חֲזִיזִין תִּסְחֹמוֹתֶיךָ " עַד מַתִּי מִמַּעַת לְהַשְׁקִיט
זַעֲמֶיךָ " עַד מַתִּי עֲשֵׂנָת בַּת־פֶּלֶת עַמֶּיךָ " כֹּה הִתְחַשּׁוּ מִחֲשָׁבוֹתַי פֶּנֶךְ לִי אֲחִיחָה כִּי
אֲחִלּוּ עֲתוֹתַי וְכָל־הַעֲתוֹת בָּאֲחָת " לִקְוֹל מֶרֶץ צִלְצֹל שִׁפְתַי לִךְ אֱלֹהֵי הַצִּלְחוֹת " עַד מַתִּי חֲזִיזִין
קֶץ הַפְּלָאוֹת " כְּמוֹס בְּחֶסֶד מֶלֶךְ וְהַתּוֹם בְּחִוֹת מֶלֶךְ " כֹּה וּבֶן שְׂמֵת מוֹשִׁיבֹו מַעַל כֹּכָבִי
כְּגוֹהִים אֲיִךְ אֶפֶל כּוֹכָבוֹ וּמִחוֹלּוֹתָיו כְּהִים " וּמִתּוֹךְ דְּוִי מִשְׁכָּבוֹ כִּכְסֵּף לְבִיתְךָ וְיְהוָה מַתִּי צוֹרִי
אֲבוֹא וְאִירָאָה פֶּנֶי אֱלֹהִים " לְשִׁקּוֹד בְּאֶלְמֶיךָ וְלִחְלוֹת כְּמַעֲמֶיךָ " כֹּה דִלְתִי אֲיִךְ אֲסִפָּה
אֲחִיחָה אֲשֶׁר נִגְלִיתִי " וּמִלְכֹּת אֲדוֹמֶת־נֶשֶׁא וְהַשְׁפֵּל מִלְכּוֹת " מַתִּי דֹאשֵׁי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה
חֵיב וְיִתְגַּבֵּר בֶּן אֲמִתִּי " מַתִּי צוֹרִי אֲעִשֶׂה גֶם אֲנִכִּי לְבִיתִי " בֵּית הַדּוֹם לְפַעֲמֶיךָ וְאֲחִיחָה בְּמִחְמֶיךָ
כֹּה הֵן שׁוֹמְרֵי לֹא יָנוּם וְחֵם לֹא אֲנַשְׁנוּ " אֲךָ בְּחִטּוֹי הָעֲלֹם כְּדוֹב שְׂכוֹל אֲפַקְשָׁנוּ מִתִּי דֹאשֵׁי
יְהוָה עֵת לְצוֹן אֲדַשְׁנוּ " מַתִּי צוֹרִי אֲקִים עוֹד אֲבַקְשָׁנוּ בְּקִנְיָתְךָ לְשִׁמְךָ וְלַעֲדֶיךָ וְלַעֲמֶיךָ
אֱלֹהִים שִׁיחֲרִיתֶיךָ וְנִגְדָדֶיךָ אֲשַׁפּוֹךְ שִׁיחֲרִי
אל מלך וּמִקִּדְּם אֲהַבְתֶּךָ
בְּמִחוֹדֵי וּבְכֹחוֹי " וּבַעֲיֵן לֵב שִׁרְתֶּיךָ אֲמַנֵּם אֲתֵה גֹוִי " כִּפְשִׁי אֲחִיחָה
בְּצִלָּה אֶקְוֶה " כֹּה יִתְדֶיךָ כִּיֹּם מֵהָרִי לְקִרְאֵת אֱלֹהִים לְהִכּוֹת " וּמִהוֹד זִמָּן הַתְּנַפֵּלִי
לֹא וְעֵינִי לֹא יִסְכּוֹן " וּמִטַּנֶּק הַטָּהֳרִי בְּלֵב בֶּרֶךְ רוּחַ נֶכּוֹן " וְקִרְבַּת אֱלֹהִים בְּחִלִּי וּמִסָּךְ אֱלֹהִים
לְשִׁמְךָ " וְהַבִּלִּי עֹלָם שְׂכָחִי " וְיִקָּר צוֹרֶךְ שְׂמִחִי " כֹּה הָדוֹרִי לֵב יִשְׁדָּתִי וְאֲבִירִי
לְנִזּוֹת אֲפַעֶה " וְבַעַד עַמֶּךָ חֲשֵׁתִי בְּנִיב שִׁיר אֲחִיחָה לְרָצָה " וּבְנִשְׁקָה קִדְמָתִי הַיּוֹת חֶכֶם מִנְחָה
עֵנֶה קוֹכֶךְ שְׂמֵעֵתִי וְנִדְבוֹת פֶּךְ אֲרָצָה " כִּקְטוֹרֶת עַל מִזְבְּחִי וְכִרְיָה נִיחָחִי " כֹּה

וּמִיָּמִין אֲחַל תַּעֲבִיב פְּלִיטֶיךָ לְתַלְפִּיּוֹת וְנִדְחֵי אֲפִסִּים שׁוֹבְבֵי מִבֵּין פְּרִיצֵי חַיּוֹת לְהַנְיֹם אֲחִיחָה
צִבִּי וְכִימִי קֹדֶם לְחַיּוֹת " וְאֲמֵן צִדֵּק קִרְבִּי לֵב נִדְכָּאִים לְחַיּוֹת " וְצִרִי יִשְׁעֵי תִמְרָחִי עַל־שִׁחִין וְכֶם
וְיִחִי " כֹּה דְרוֹשׁ כֹּחַ בֶּן אֲמִתֶּיךָ אֱלֹהִים וְחֹן פֶּעֲלֶיךָ " וּבְנִתִּיב יִרְאֵתְךָ צִיֹּנִי וּבְמַעֲלָךְ
הַיּוֹת מִמַּתִּי לְצוֹנֶיךָ " וְהַחֲוֹנִים עֲלֶיךָ " אֲשַׁבֵּעָה בְּטוֹב בִּיתְךָ קִחוּשׁ הַיִּכְלִיךָ בֶּם מִלְּגִמֵּי
זְכוּחֵי וְהֵם מִשְׁכָּנוֹת מִבְּטָחִי " כֹּה הִלִּי לְשׁוֹן זָפָה לְעִנּוֹת עַל לִוְעֵי מַעַלְלִי " הֵן קָמָה
בִּי קִדְמוֹת וְאֶרְשׁוּ רֶשֶׁת לְרַגְלִי " אֲעוֹרֵר שִׁפְתֵי לְנִזּוֹת וְאֲחִירֶיךָ לְשׁוֹן מִגְבִּלִי " וְאִי־טִבֵּי שִׁיר
וְגִיֵּנוֹת לֹא גֹמְלִי עָלַי " מִצִּיל מִשְׁאֹל לִוְחִי וְחַת־לִגְלִי מִדְּחִי " **אל מלך**

יקרים חרדים משרתי אל בהחמו "העומדים החרדים לקבל דת נאמנו" ושרי פים
 מקיפים סובלי כס תעצמו "דודים דון בקול גחן לאל נאמר במלומן" הוד והדר לפנן עוז
 וחרוה במקומו פן הדתם איפעתם כעין קרה הנורא "וצבאותם במראותם כלהב אש
 בוערה" ומראיהם ודגליהם בעמדם רגלי ישרה "נחמלים ולא יזים איש ממקומו" פן
 ומיכל וצריא מימינו ומשמאלו בדבב אש וסוסי אש נצבים להגדילו "ומגעש בקול דעש
 אומרים שיר בהיכלו" וזה מזה וזה לזה שואים איה מקומו" פן דהרותם ומחנותם
 כקול רעם המון מים "ונוריא ורפא וכל צבא השמים" למוול פרגוד אז יסגור ונפלים על אפים
 לא רואה ולא נראה ולא נודע אי זה מקומו" פן הוד עורכים ומברכים לאל נאמר
 בגבורה "ברך יחד בפה אחד ובשפה בלורה" מקדישים ומשפלים קדוש קדוש קדוש ברוך
 בטוה"ה "ימילו ויאמלו בלחך כבוד ין ממקומו" הוד והדר **אל מלך**
 דלתך הלילה לשבי חטא הוולו "כחקקת בספרים אשר באמת נסדורו" ונא תבטלו
 עמי ונא פניכם יחולו "מכל חטאתיכם לפני ין תטהרו" פן זהבט משמך ועלי שרי
 שובה ועיר ציון אל עליך ברצונך היטיבה "וכפר עון ואשמה ואשובה ממשובה ואם להחיים
 מיהו פער יצא" ט"ה שועי נגדיך בקרבן שי ולמנחה "ולשבים עדיך נין ישי
 שביחה" וקבץ אחרי מעיר ושנים ממשפחה "וכמים אשר גלו בענו והוד יטהרו" פן דרוש נא
 דלותינו והאר את פערך ולחרים שפלותינו שלח היום ימינך "ומחה עונותינו מעגד עינך" ואם
 על ראש עבלי במעמקים יגה"ו **אל מלך** לפני המלך אשפוך עתידות
 ובכל זה אגיד צדתי "אמפיל אנה תחנתי" פן מה טוב מעגלי בקומי חצות לילי
 לענוב נזה זבולי ולעלות לבית אל "ומחש למעגלי אים אירא באפלי" דברו נר ברגלי ואור
 צותי בתי" פן שפל מאד בעינו ונכלם בעוננו "הקריב דלות אמונו בלי זה לאדונו" אולי
 את פנו יכפר בתחנונו "ותכון לפני קטרת תפילתי" פן הכאיב קול פלש ועול קשת רומה
 לב לב נגדט וכחליל הומה "ענה שוא כמו לש ולמי קליחה צמח" והל תחדש אדמעתי
 וסליחה קיותי ומאמש **אל מלך** בנשק קדמתי ולבית אל עליתי ועד ערב נצבתי
 שועי ונפשי בצום עפתי "לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי" פן
 מדרך לא סדתי ודת טהורים נצדתי "כי יחק הלכתי כפיהם וסוך לא סבתי" ומאשה נשמרתי
 ונזהרתי בכל זאת התעפתי ודבר אל הקימות" פן שפע כבדי ולבי אשר יראו ושקטו
 שפכתי כי לאובי מעיל פחד יעלו "קבל דמי וחלבי כי בצומי מיעניטו" ואם לאפול סבותי פתחטח
 אשר אפיתי" פן הגה בפיהו ככונה ובלשונו מאמש "ודבר שיר ותחנה" על יד תפלות חמש
 והיו ידיו חמונה עד בוא השמש" ענה לקולו שמעתי ועל עוננו כסיתי
 משהת שיר וזמירות וצבי מחמד מלה" שולחו **אל מלך**
 בנשק ביישון לילה "העתיקות א חצרות הגא ובית התפלה" בואו

שעליו בתורה הצדקותו בזה פ"ז שקלו על דלותו ושמו מלכות פתחו "ובואו
אל הצדקותו וסלו סלו אליו" צדקה בנפלאותיו ומי זה ישיג שםיו וכבודו אין לו תכלה אינה
יהי לו תכלה פ"ז הקדו בכוזב לחשון חת פלי שפתים והציבומי אישון וכוזל עכפמים
והצו מענה לשון לושנב בשמים אולי תשמע קהלה רוח והצלה

אל מלך

שגאות" בנשק הפסא בא להראות להשפחות במלך יי צבאות פ"ז מהמדי
שירות בלילה ידימו" ולראש השמוות בלילה יקומון "ומלמדי בשורות בפהם ישלמ" כי
נשכחו הצלות וכל התללות פ"ז שחורה ונורה שלופת חרס" אסדת תקוה לעיר ההרס
גרסה מתאזה בפשה גרס" וכל היום הזה ויודעת כללות פ"ז העלה בן לאמה ושחון
סוחר ובת בלה כחמה בחיק איש אחר" עולה ויום נקמה אלנה תאחר" וכאיש מלאמה העת קנאות

אל מלך

אולי גליך יקלא באעניך זכרתי לך חסד בעודך פ"ז מרפג ומקפץ
כמו ציט יקריב כי יש לכל חפץ עת שלוח ועת ריב ולא דום חנ מפץ ויען חנ וחריב גיון שואך
וחפץ ימי גילך ואקריב ולכלע חפץ את נולדך פ"ז שפכו לב כמים בלילה כולכם
וחיכו ומעפפמים דמעתכם הזיכו ומחין עצלתם בדעה גילו ולמחולת מחנים שלומים תשאלו
יולשלם ישלון אוהבך פ"ז הנה מבשר רנה משמיע שמהה בלילה לצלה אסר באש
כלוהה כי ספה מרגה והיתה הרוחה וכברא שונה אנשיבה שופכך

אל מלך

המון שיחו ומר שיחו בלילה הלוהות אשר יקלא בעת ילד משפטים ותוכחות
לוי עלינו הרחמים והפליחות פ"ז הימצא חן בפני בוחן כליות איש מלא מלה אשר
חולל והתגולל בדם אין ומי אשמה דסוף שברו בבית קברו יצוע גוש וקוה רמה ותגבר לל
דבר וישלח וכל ידעמה וישלח חס בלי פדים יהי קודר בלי חמה יום מגלות כפחות קיזכל
נשכחות פ"ז ואיך יגבר אשר ואפר בליר טפה ודם נדה אשר נחשב למי תושב ויכר בלא
חמה ומטעמיו וגם מימיו וקץ ימיו במו מדה ואין רגע בלי נגע ולא פגע ולא חדה ואחתמים
בליל דמים ואין איש משאל נפלה אכל נרצה ואין מצא אשר חטא והתורה וקדשיר וטובות
מקום אין ומזבחות פ"ז דורך עוז אשר יענז במעלותו ומר לבו אלס כסלו ימי הנלו
ברוב חילו ובזהבו ולא יזכור זמן יעבור הדר גבהו ומצבו בעת יבאב וגם יראב ואין מרמא מפיאבו
ואיך ישכח אשר הוכח במכאוב על משכבו בעת ימש מאור שמש ואין הדר כלובבו וסצבו
בשוק אנהות משפחות משפחות פ"ז הדר תכל כעץ נובל ואחד יתי צאר שחת
לבד לבתם לא חתם והוא מפע שמו בחת ועל יסבול ולא יבול ולא יקוץ בת נחת וממקשו
תהא נפשו כמו שפחה בורחת ותתנשח עדי כסא ותסור משחול תחת וגוף נעזב כמו אכזב
וכיחור אשר נשחת תמותת תארו נמחית והם על כס מפותחות

אל מלך

מִדְּמֵי הַלִּבֹּת וְחֻלְבֵי הַכִּלְיֹת שֶׁלֹּחַ מַמְחֹת לֶחֶל וּמַעֲוֹת הַיּוֹתָם לֹא עֲרִיבֹת וּלְפָנָיו רָצוֹנוֹת
כִּימִי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנוֹת פֶּן שׁוֹאֲבִים מִי דַמְעוֹת לִפְנֵי אֵל וּשׁוֹפְכִים יִתְעַבּוּ כִּגְבִי
מִזֶּבַח נִסְכִּים וְזִכְרוֹן מֵאֲמָרִים אֲשֶׁר זָכָרִים וְזָכָרִים יִכְפֹּר בְּעַד חֹבִים עַל עֲצָמָם עֲרוּכִים
וְיִתְעַשֶּׂת לִוְתֵּם בַּגְּלוּתָם כְּזָכָרִים עֵינֵי הֵם תִּלְוִיֹת נַפְשׁוֹתָם לִהְיוֹת פֶּן הַחֶסֶד תִּחַסֹּן
זֶלֶא זָבַח לַעֲלֹת וְדַעַת הָאֱלֹהִים תִּדְעָה מַעֲוֹלוֹת וְהַצְנַע לִבָּת מַמְחֹת בְּלוּלוֹת כִּי צוֹר לֹא לִבְדּוֹ
נִתְכַּלּוּ הָעֲלִילוֹת קִדָּא יֵשַׁע לִדְרֹכֵי צִיּוֹן הָאֲבִילוֹת אֲשֶׁר כָּמָה שָׁנִים נִחַלְקוּ נִחַלֹת צִיּוֹן גְּדוּלֵי אֲדִיּוֹת
וּפְרִיצֵי חַיִּים כִּמְפַעֲלֵי צוֹר גְּדוּלֵי

אל מלך

אֵל חֵיקִי אֱלֹהֵי תַמְמוֹד כִּי דִרְכֵי קִלְחֶתְךָ
אֲשַׁמֹּד שְׁמוֹד אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְיָ יִי מִי יַעֲמוֹד פֶּן הִכִּי דְבָר אֲנֹכִי זֶלֶא יִהְיֶה
שְׁכַחְתִּי וְהִפְרַתִּי לֹא תִשָּׂא וְחֵק זְכוֹר זִנְחָתִי בְּכַפֵּד וּבְלֹא תִשָּׂא לִיק וְהַבִּלְסַחְתִּי וְעִיֵּצִיתִי לֹא
תִנְחָךְ וְגִבִּיָּה לִקְחָתִי וְהִי לִי לְהַשִּׁיב מֵעֵנָה בְּלֹא תַעֲנֶה וְלֹא תַחֲמוֹד פֶּן אִם לִשְׁעִתִּי
לִהְיוֹת דִּת קְדוּמָה בַּגְּלוּת וְהִקְשַׁחְתִּי וְנוֹאשְׁתִּי בְּנוֹעַם טוֹבָךְ לִחְזוֹת בְּרַחֲמֶיךָ אֲנִי נִתְמַךְ וְנִשְׁמָךְ
עַל זֶמְרָךְ גַּם זֹאת דּוֹבֵר תַּחֲנוּנִים כֹּךְ אֲבִל לֹא יַעֲנֶה עֲזוֹת וְבֵן אִמָּה בַּגְּלוּת וּבְלֹא נִצְמָד צְמוֹד
פֶּן אִם עוֹד הֵלֶב עֲקוֹב זְכוֹר לֹא בְרִית יַעֲקֹב בְּרִית נַעֲקָד אֲשֶׁר נִפְקָד פִּשְׁעוֹתָיו לְנִקְוָה
כְּעַל יִבְרָח עֲבוֹר אֲזָרָח וְיִכְלֶה כְּמִקְדָּשׁ לְקוֹב בְּחֵק תַּעֲדֵי עַלִי שְׁעִיר עֵם לֹא קָבֵה אֱלִיָּהוּ וְאִמְעַל
קִדָּא לֹא עַל הַפֶּדֶק אֱלֹהֵי תַמְמוֹד

אל מלך

בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם בּוֹ כִּפּוֹר עֲוֹנֵי קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים
הַשְׁבִּיחוֹת מִסִּינֵי קִדָּאֲתִי בְּכָל לֵב עֲבַדְתִּי יְיָ פֶּן בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ יוֹם חֲמִשָּׁת עָשׂוֹת יִשְׁרָאֵל מִתְעַשֶּׂה
אֱלֹהֵינוּ לְבָרְכֵינוּ צִאֵנוּ מִשִּׁבְי פִּשְׁעֵיכֶם אֲשֶׁר הֵייתֶם בְּשִׁבּוּיִים כִּי חָמַת עַל גּוֹיִם וְאַתֶּם תִּהְיוּ נִקְיִים אִי
אֲשִׁיגֵאתִי דְּצוֹנִי וְיִגְלוֹן כְּלִיגוֹנִי פֶּן בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ יוֹם כְּפִשׁוֹת נִתְהַלְלוֹת מִטּוֹמֵאוֹת הַגּוֹיִם
וְמִדְּעוֹת הַחֲסָרוֹת יוֹם מִחֻלַּת הַזְּדוּנוֹת יוֹם כִּפּוֹר הַחֲמוּלוֹת יוֹם גָּזַר דִּין בִּינֻנִים אִם לִהְיוֹת וְאִם
לִכְלוֹת הוֹצִיאֵנִי לְאִוְרוֹת כֹּכָב תִּלְוִיֹת עֵינֵי פֶּן בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הוּא יוֹם הַכְּפָרִים יוֹם
הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּשְׁעָדִים וְהִיטוֹר שֶׁנִּשְׁעָדִים לֹא כִלָּה כּוֹתֶבֶת גֶּסֶה מִפְּרִי תַמְרִים וְלִשְׁתִּיָּה מִלֵּא נִגְמָלִין
כִּי כֵן הוֹלֵךְ מִדֹּרִים שֶׁנִּשְׁעָדִים מִטּוֹבָךְ וְנִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי

אל מלך

סֶמֶד גְּבִי צוֹר מִשְׁגָּבִי עֵת כִּי זָכַרְתִּיךָ בְּלִילֵי יוֹמֵי שַׁבָּתִי וְקוֹמוֹ עִמִּי מִצִּיּוֹן יְיָ דֵּר שִׁינִי
וְלֹא תַעֲשִׂינִי כִי לֹא נִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁעֶךָ תִּשְׁגָּבֵנִי עֲזָרְתִּי הֵייתָ לִּי תַכְּסִינִי וְלֹא תַעֲזָבֵנִי פֶּן כִּי
עֲסַפְתִּי גַם שְׁפַתִּי דִמְעִי בְּמִשְׁכָּבִי עֵת וְחִטָּאוֹת עַל מִטָּתִי תַעֲלֶה עַל לִבִּי וְהֵנִי כְּגִמּוֹל בְּלִיגָב
אֲמוֹל אֲצַעֵק אֲבִי אֲבִי אֲלִיךְ הַשִּׁיבֵנִי פֶּן יְיָ זְמַרְתִּי שְׁעָה אֲמַלְתִּי וְלֹא תִהְיֶינִי רַחֵם
כִּכְאֵב כִּי אֵין לִי אֵב בְּלִתִּךָ לְחֹמֶפֶן וְאִם לֹא תַחֲמוֹל וְחֶסֶד תַּגְמּוֹל מִי יִחַסֶּפֶן אֲנִי יִקְשִׁיבֵנִי פֶּן
כִּמֶּה זֶה יִסְפֹּד אִוֹ מֶה יִדְבֹר חֲטָא כְּמוֹנֵי אֵין לִי מַעֲשֶׂה לְהַפִּיר כְּעֵשׂ לִבִּי בְּרִית קְדֻמוֹת זְכוֹר לִי חֶסֶדְךָ
וְחֶסֶד עֲבָדְךָ אֵיתָן אֲבִהֵמוֹנִי וְלֹא תִכְזֹּבֵנִי פֶּן אֲנִי כִחֲמוֹד אֵין לִי אֲמוֹל לֹא מֶה כְּגִדְוִיךָ

ואם קלות ואם דלות יגדל חסדיך והפק ישע לשבי פשע אל יאזי עבדיך עז תרהיבך כן
ככל כחפר שח כלמר מתי תקימלו נשח תוגות מתי תלימלו עזנו תכבוש
כאבו תחבוש ותשוב תנחמלו חסדך יקובבנו פז עד אז יתל נאלם כחול שבור
בלי יין עד כה וכל הולך ורכה ומשא כל עין שוא כלבו מתי יבוא עזרי ומתי ממתך השיבנו
אל מלך שני חי ומלאו לריק סלם בחובותי כלמי חפנה

אל מלך

אלה חפנה חטאתי סביבתי האל חמול וחסד גמול ואם רב משבותי כי גר אמי
עמך תושב כל אבותי פז דר יצרי על יצרי אלא נכנע ולא נכנע והאות בתאיתו
כלאש סתן בקרב דבש ומה בצענו עלי פצענו אשר לא דור ולא חפש ולא נמלך ביום אסתר נצור
שחון ושם יותבש אלא דבר כבן נכל ביום נפר וגוש ילבש ימי בעל כפוי ואני כעטב חפש בקום
שדי כלבותי מה יהיו תשובותי פז עזוב ליבב נתיב שובב וואן כעזי והנצל פשוט
הכל לבוש אב והנזר והאצל וקום ליל כבן חילי ואל תישן שנת עצל ולכן בודד ומתגודד ונבד
אנך גלצל והתנחם ואז תלוחם ואולי נמשך תנצל ומה יצחק חפך דק ואין יוכל להנצל כנעין
יצא חילי וברח כצל ומה יתרון להדבותי ולא לפי דייבבותי פז גדל חסד אשר יחד
גלמי וגם רקמתי ארון עולם אשר נעלם והוא נצב לעומתי כל חרן והתחנן בבל שנת וקמתי
פדות מהר ורב סהר והעבר את כלמתי עין פקח ושועי קח וחל תפקוד עלמותי דעה חזות עזימותי
ליום שובי לאדמותי ותיטיב סוף ביום תחסוף כל רוחי ונשמותי צור מבין נתיבותי ויוע מחשבותי
שחר קמתי להודות כל אלהי תהלותי ואהרן לבקר ואורי עק חטאתי

אל מלך

יצתן לי בזה שחר כל עולותי נפשי בשאלתי ועמי בבקשותי פז כלעבים
זאת בי שחתי למקריבי קרבן אם חטאת כשני כולו הפך לבן ואחיה כל שנותי אני תמיד על חרב
ואין לי לבד מלתי ועולותי תפילתי פז מזבח בהיותו לקדשים לזבחה והביא איש את
זבחו ונפלה במליחה אפס מי כהן ואין זבח ואין מנחה תולותי זבחות ושיחות מנחות פז
הן בהיות העבודה וכהן על משמלת הלא חטאת מבשרות והעולה מכפרת ואין חטאת ואין
עולה ולא חלב וזאת ואל שמוך את רצתי ואפיל את תחנותי פז הן קדם במקדש בקום
זרזים בחטאות סהלים נצלו להפס החרשים לקטרת ואין לבונה ואין קטרת ונשארתי
שחר חולות בהתדלות חטאתי יהי לי כפחתי

אל מלך

כלבו והרחיקו צור ממנו נשוב ומשיב כלבו ונמולט כלבו כפילו כי הוא ידע יצתו
לכור כי עפר חננו פז זה ספר תולדות אדם וימי חייו ומיתתו נברא מטפה ואדם
נדה הוא יסודות בשאול ישכב ירדס ימצא לפניו השמות מה אגו מה חילי כי צל נצור ענינו
פז קיאהינו עד מה לא תשיב את שבייתנו עד כי היינו שמה ואחיה הוא צור מלכינו בלמה תסתור
כמה תשכיבנו בבשיתנו כי כלנו באפך ובחורק נבהלנו פז שובו בנים שובבים שבו אל
השובה הננו איתנו שבים בלבך ונפש נכבדה אל דחמך הרבים עד תופע ותק שיבה כי לא נדעמה לעשה
כי עליך עינינו

אל מלך

שכילה חספה למה תבכי בנחש לבך ממשך תחכי הוחיל עניה כי עוד מעט כי השלח מלך
לפנות ידכי ופל הר ציון ארים מלכי אמרו לציון יי מלך יונה מלך עוד יבא מלך פן
לא בימי כמה איהל ועד אין תמשוך גלות החל ובעד החל גלות כרחל הוחיל עניה ללדה ומוחל
כי לא בעולם איך בך בחל עוד מעט יהיה ויהי לך פן מתי יקרב יגיע התור וסוף
וחתם מתי תפתור מתי בארץ ישמע קל המד וידום כפתור כיום אי כפתור הוחיל עניה
למהסה ומסתור כי נח אשים בלתיך התור ויציץ במעוזך ציון אשר השלך פן הנה
מלפך באחד נשבע זמורה ובכל בקרוב יתבע הייתי אי כעיתא נצבע נקצצו עלי מלכות
ארבע תאכל עשר יסוד לא תשבע הוחיל עניה בצור אשר נשבע כי בוא יבא עוד אשר הנך
שנותינו ספוג בלות זקנות לאמר נצפה ונצפה

אל מלך

בזו ושפלות משהלו עזריאמי בגלות הושיעה יי אילות ולמען שמך עשה לטובה
חיות יי עד מרת ציון קץ הפלאות פן לקחוננו זרים מנחלת האלה אהלת יי ידום
נצלה הייתי שמה לשמה ומה ופחמותי ברחל בקחתה לגזה עד ישיק יי לא שן צבאות
פן משלני ששך עד אשר קלס ושלכא בי אחליו מדי ופלס הפילצו כעולם ומשך
ותלס גס עד שמעל הדג והרס עבד עשרה שנה וחמש מאות פן הנה כל
אלה ואם משלו כי ממך לא נואש לבי יעך כי אתה יי אבי תשוב תרחם תלמידיך צדקת
ישפוט ישועות הבאות פן חסדן קץ הראשון פאברהם נפתר קמן קץ השני לירמיהו
התר קץ השלישי מהכלבסתר ישוטבו כל דורש ויחשב כל תל נעלם כל חזק ועדלו המלאכה
שבת משועש ורבו יגוע גבר שחקי ועצמו מות

אל מלך

במשך קצי על רוב פונת העולמים נבא יי פן לשמך יקוובת אהתנס נבכי
יבא ובהלובם תשוב תרחמם ותכבדו זרועים זכור לי צדקת שומר המלים פנים בפנים ידעו
יי פן מחס ותכן שחקים בצדק מידי שפחה תציל בגלות ודבת בעם תשיב עקדת זכור
לי צדקת מלך עתרת נתן קטרת לפני יי פן הבט עמך נגש ותענה בצוי השלך
אנה ומה בעולם ואשור וקצוי דרבה זכור לי צדקת מלך מקנא הבא לפני בוא יסעי פן
ראחבית יעקב דלים ורשים תאה כי בעלום ארונם קשים וכי על גבם חרשן חורשים
זכור לי צדקת נאמן קדושים טוב עם אנשים ופונת עם יי

אל מלך

שופט כל הארץ והותה יעמיד במשפט כל חיים אהסר יחד עלי הצמיד ואת
במקום עולה תמיד עולת הבקר אשר לעלת התמיד פן לא עקת עמך הקשב אשר עינו
בוכה וידאג מנחמתו לפני רב עליה גמול עליו והיה לך עינו בוכה כתובתו חיים והיה על
מצחו תמיד פן מטה כלפי חסד לך לבדך התלחן לה עביר ראשון ראשון להכריע
הפשוט ואם אין בלא מעשים זכרה ישיני חבדון והם יעלו לזממן לפני יי תמיד פן
היטבה בדמך לציון קדית קדושי בע ציון היקרים יובילו מלכים שי ונתתה יד אשם בביתך
למקדשי

למקור שי

עריכת כלל ישי להעלות כר תמיד

אל מלך

שבועה קבועה פנה לא חלה לנחם שכלה נחמא שולח

היותה ככלה תעדה בלה זכור תזכור לה אהבת כלולותיה לכתה אחריך בתום שביניה יוסף

בעבודות אהבה משתלנו זכור חל תפד ברייתך אתנו פו לך עוד נעפה לא לבד עריך

כי אתה האל והכל בידך חל תקדק עד מהר על עבדיך ואל עדי תזכר עון ידיך אסאין בלו

עדיקה היה הסריך אשר גמלתנו פו מקול מחדק שפתי קפוצות פגמה נפשי באמרו

נחצות איה תחיל לקבץ נפשות ואני מלוזר בכל הארצות עד אנה אשית בנפשי עצות הלעלם

תחנך ולח תמקף לרצות השכחת חנותי מאסתנו כה היום כמה בללות שאלנו לעצמות

אדונים בלעך ללחננו נרדפט על צואר ולח הופח כלנו הננו חסורים כל ברחנו פדינו בחסדיך כבך

בטחנו ידענו גויים כי עמך אנחנו שבטי נחלתך אשר גמלתנו אל מלך

לחט האלבנים נדכה ומכאובים כל ילנו יפחד כלנו יומנו מתגלות ידי קמיו

ישטח צר רשת לפעמיו כיפלה בא צדיק כי רבים דחמיו פו והדין לשע עדין המותעלה

כחזרו ואם חזן צו מעשים ומשפט כראש פלח וסדנו מני דרך זה טינו מעורר באף לא תוכחנו

תעשה למען אלהיך בחקותיך אלהיך והלך ממני עמאיו פו יה אם על צוואי עול השע

נשקד אתנו כסה עבור בן לטבח כשה נעקד ופלד חמן קרבת ואת כלל חינו פקד במשמנו שלח

דזון ותחת כבודו יקד יקוד ביקוד אש הפך ויהפכו כל זממיו פו חסדך פרוש ואל

תהום ובצלה אל תעלים זכור בדיתך להובך תם ישב אוהלים קטנים עבור תרחם ותחזק על

עוללים ומגוי אכזר תפדה ענים האמיכלים וחרפתו תשיב לו ויטוש עליו דמו

אל מלך

שדודים כלודים לציון תקבץ מכורים כל

למרבץ העב עטרת לובשי תעבץ תדעת ושמעת יעבי יעבץ לחוחות

ולזמר לשמך עליך אתה תקום תרחם ציון פו לבוי האדן תחיש שמת נס יבון תהדר

ומתכין תשנע עתלי תחסף פוצי תכנס תחדש גאולת טאמנס אהנס צדיק לובש צדיקה כשרוק

פו משמני ידבר עלות בפני מבקש להשמיד תקחת המוכי יקדאני עד חן תיחל עני

עניתו הן לתיב בהזיוני חמוכי כי לא לעולם יזנח יני מעוז לאל מעוז לציון פו

השב גלושה להחלת ילושה ופקוד אלושה ביד צר ענושה אכולה בכל פה מתושה נלושה חדש

צדקת אצות שלשה ושמים חדשים ואדן חדשה לרים תכניע כחורב בציון

אל מלך

משתחווים להדרת קדש הדר חרשי ולפני

מוסד האלאל התקדשו למחלת ואלו לא פני אל הבון לקדחת אלהיך

יקדח ישרא כה תלו עוז צאיים וכבדו באורים וממשפחות גוים הברכו באורים והייתם נקיים

ביום הפורים מכל חטא פדויים ומעון שמורים זה כל שמורים לכל בני ישראל פו

הראשונים

וקדעו הלבבות והשפילו גבהם וישאו זכות אבות והתהלכו בגבהם וקראו מול ערבות בקול
כיום ימים לגבור בקרבות לאדם ולא נדהם אלהי אברהם יצחק וישעיה פז דלת קצנה פתח
אשואיהם ורמוחות תעלה פקח אל מחלהם ופני דן וחמלה האירה אליהם ובספר מחיל
תכתוב מחלהם ופתחת עליהם שמוות בני ישעיה פז האמצא לישע עדרך הנשבה
ומנחתו תישע ויש מעט ואם הרבה ואם חלבה פשע זכות עמך הרבה ולשבי פשע גלה אחד
נחבה אל צאפק תכבה את נר ישעיה

אל מלך

שולמית בלי תלמית למוכלך תפילת חנה להודיע לה שמיע
ממוללה גולתך ברצנה העילה וחיש לגאלה מהרה בזו השנה ותדיו יני ישובון ובאו ציון
ברנה פז כל צורי ישעי ואדורי אתנה שירי וגם שבח חפשי לבבי מצא ניצי כמו עולות
זלזל כרות זרים ואכזרים והקדישם ליום טוב שמים ימח חצי תשמח ואם כללענה היא
נתונה פז מלום הרים ובית הרים שכליל ונא חציון כותק עט שית למענוס יושלם
וציון לעיר קדש כזה חיש בנה לעם עני ואביון אצן מאוסה דם אנשא שיתנה לראש פנה
פז הבא ישועה לאדם ידועה מקדם כל סגולה נחלת חבל עלי כבל חצי תשיר כל בעהלה
קדוא נופש ויום נופש כלש לשה פזורה ושלולה אשר תוחלכלך מחל עלותה לקרית חנה
פז חמול עלי לקול מלך והט חציון ממלומים זרוק מים משמים כנאמת לטהר אשמים
קהל זה עינו תחזה הבטחת כחומים עביר נעקד וגם נפקד ובזכות נם יקח נא
יצורים וצמח חגם כחמר בימינך רוח חדש בקרבם

אל מלך

להשיג

את רצונך ועת קדאם תרצה בם ומצאו חן בעיניך תכין לבם תקשיב אצלך
פז המעט כל עני דוער ועוד לא הסהרתי ושגיאחות לב נבער אשר אחריו נהרתי וגלות
וחי צער בגלות נמהרתי ומוות כחאב יער כלע וכל נזהרתי וזדתי ולא נזכרתי יום עמדי
לפניך פז ויהי לי לב סודר אחרי בצעו כוטה ועין לא תתגורר ותננה עלי ותשכח
ואוזן לא תתעורר כי אם לדברי חוטא ויד תאחז לה שתיר ופה כנבלה בוטה ואיכבה אתגדר
ואיך אעמוד בדיניך פז דם ובשר איך יצא שלם מתוך לבנה אם אתה לא תפעה ותפלי
לעשות סבה מאין תמצא סליחה לאשמה רבה מוכר בעולם יצא את העולם הבא ובמה זה
יתרצה ויפיק תחנוניך פז היעתר יה למעתיר כל לילי שמוריו ואמת בית קדש קדש
הכתיר לכפר בו כלוריו פניך לא תסתר לה עילו ממגוריו ופסת ירך תתיר להיות בביתך
מגוריו בשוכני משכנך ואוכלי שלחנך

אל מלך

יעירוני רעיוני וסוד לבי ומשאלי הגות דברי תחנוני
בזמרת אומה ללו
ולא אתק שנת עיני חצות ליל בגללו לחלות בנועם ולבקר בהיכלו פז הקיעות
ואחשב מי זה אשר הקיעני והנה קדוש יושב תהלותי האיצני ונתן באזני קשב וחזקתי

ואמצני

ואמציני "וכל עוד רוחי אשב אברך אשר יעצני" צור אשר הנשמה לו והגוייה מפעלון
פז ואתענה למלכו ואתענית אתענה וברקע דמעי ענני ומתקן מזון ופנה וגבה לבני
בעיני בעת ימם כדונג בעבר לפע הדוני מפחדו יתמוגג ופי יזכור מחמלו יעשה אתכל
עמלו פז דום ליל והלכד ואחר שחר מצוא עדי יתלצה עבד בתחלוצו חלי רבו ויתיהר
העבד עם מלך במסבו וישפוך דם לב וכבד ויגיד נגע לבבו וישיר וישא משלו לשם דגלו
ומגדלו פז הנה סב עבד עבדים לפע מלך מלכים עומד וידיו כבדים ודמעי נהלכים
כל יציו נעבדים בעוד חיו נמשכים וכל קדכו כל מודים מתודים ומבדלים סלח לרוח
מעללן אשר כחול משקלו ילוטלם למוגיק השקי ותלום מדוריק

אל מלך

באה עת תענוגך ועב הצבי אחר דיק
שמעי מהמון חבגך שלום מכל עבדיך חג
סלוד חגך שלמי נדיך פז הצטיח לב נבילים ואמצי ברכי נכילים כי עוד חיבעת דגלים
יבואוך בשלש דגלים היהודים האמיללים אשר מההצתך חולים מתאבלך ואגך התענמאת עפרך
פז ואמלו מבדי עולי כי סר מעלי עלי ואני ידעתי גולי חזק והוא לעשות פלא בקדום
הדים דגלי לשש מאות אל דגלי כן יחזק נצחך וחזק בדיחי שערך פז דלן המלך למה
תחת יד לחץ ודוחק נע אנד על פני הארמה ובת אדום שוכנת בחיק הוא יבנה ובן האמה הגמנית
נגדו מצחק כל זה לצרוק סגך להשיבך לעורך פז הנה העון נרצה ויני בעמו לצד
ולנפש קצרה וקצה צדי ותעלה ימצא ורוח ממרום רצה אל כל עמך מקצה לפחת בהלוצך
ולשלח את אסירך לאיש כמוני רשעי וצדקתי לבך

אל מלך

אדם ואם מצדך לפנך יוצר יצורים
ורודם מהמידי תקח ואני בשר אדם ופאיתי מה מפעל
לך נוצר האדם פז בשרי כחש וברך בשל וכוה אין בי בהגי תבער אש ולבי יחיל בקרבי
בזכרי את עונותי אשר פאגתי בחובי ואם חכסם מיצורים הלא נגלה כל סודם כי אתה ידעת את
לבבי האדם פז רצון נפשי עשיתי ובשרי לות הלכתי והיצר הלע על יצד טוב המלכות
ומבין סעפי לבבי אחרי גוהש לבתי אהה לי על יום מפקד כל היצור ומעבדים יום מהומה ומלכה
יום עונות אדם פז יום עוני קם בלפי כלמתי כסתני ובאתי להתודות חטא אשר בו אם יחמתני
פצני ממלכה ושכולת שפתי ואלהך בשל עוני אשר פתלע אדם ואלתמור כמעלכי מה יתון לאדם
ידעי יגוני יסלו באש לבי כיחוד כי שחלונ מה נחמד חודך מוד

אל מלך

הודות וחידות בלאו להגידו כולם המודות לאנחך חוז על כן חידות לבש
על נודן נח נחמוני ודבדו על לבי ידוד או רחמוני היכה אוכל אהבה ונדוד פז ושמו
בקרב באש ככליותי חקוק בלבי עצור בעצמותי הגעלו בי בוזים לחקותי יחלמוני יום אדלטה
אותו לעבוד ויגד פוני כי אתנה לשמו כבוד פז דלמו לרחקי אל מעבדותך להצי ורחקי
טוב מפידתך חלקי וחשקי נועם פרי דתך תשכח ימני אם לא לפעך אעמוד תדבק לשוני
אם בלעדי דתך אהמוד פז הנה באשני אשמע תהלתך ים סוף וסני עידי גדולתך איך רעיוני
יהגו בלולתך לבי ועיני לא יתלו דגלי למעור כי זה יי אחר וזולתו אין עוד

אל מלך

כישאלונ מה נחמד דודך מצוד

דפלה

ובד

ידכם קדשתשאו צבאים להלל כבדאו חק דרשו וקראו וליכ פנו הלא ויום תבקשו
ותקראו שלמין אשר נפלאו ויאמר שלום לכם א תיראו פז ישראל לא אלמן
מהאל הנאמן עת יבא וזמן לעם זו בגלות נטמן ויאמר לעסן ותימן תנו לא תכלאו
פז צחות אמרי שפר הכינות בס לספר פלאי צבא לוס ספר ואותות בדיים מפר
וישע יצוה לעופר היהקר ויספר דרשו מעל ספר יין וקראו פז חרד מרוב
עוניו דרזה שנת אשוניו וישם חת פנו נוכח היכל מעוניו ויחל חת פנו חרניו להלצן
סתמי דרניו בזלות אמר לבניו למה תתלאו פז קול כלוח אשר יהמה
מכלאו ולא ידמה כי נותן בכף טמא וגם הגלה ארומי צורי למה ולמה לא תשמע לקול
האזה הם ישרא וממי יהודה יצאו פז בניס לפתחך סבבן ובכל לבם שבו
לא עונות אם לבו זלם וכפר לעמך על מה חטאו והבו ישלון אשר באהבן בדרך אם לא
ירעלו גם לא יצלאו

אל מלך

הגלה גם פעם ראשונה נשד גדול
החלה גם פעם אחרונה תזיר יעד הבדלה
ולא מצאה היונה מנוח כלף רגלה פז בין שפתים תחת האפר כמסה ובשוב מלחה
משחת לכל עין נמאסה ובעברי פי פחת לה מלטק עושה הה ירדה לשחת וכל עור
ראשו נשא ומקול צפור תחת וצעקה יום נתפשה כמו גולה מאורשה ואין מושיעה
פז רעה גזלו בשחקים והנה באה כופה ליונת אלם רחוקים וסר ממנה בעלה
וצוריה שן חורקים כי יכול נוכל לה ולילה ויום חונקים אפרוחיה בלולה היא תקונן והם
משחקים ואם תגביה קולה אין חומר הרפא לה כי נפשה מלה לה פז העונ הושבה
שוממה כבישימון וקולה באוב בכמה וקול רוד פיה כקול המון ותעלה עב לבבה ימי
שבתה בארמון כחלה בכסף וטובה כגע עדי הר המון ואז בפרש שדי בה מלכים תשלב
בצלמון ולשוב חלקן קדמון מי יתן חבר לה פז מרבו כל שכנה כנפיה בצורה גם
ידקו בפכה ויקי שם היה למה לא תחנה צד כי כך חסה פורה איך תתעלה עדי מותה בשביה
אם היא כשפחה קנה ואם בתה היא וזה ולכור לבואת ישעיה התשכח אשה עולה ושוב ביה
לגבולה וחמלת אש תהיה לה

אל מלך

ואמרתי מטה רגלי אהי אברהם ופחד
יחזקיהו כל פז בינותי בספרי
נבאים ודבי ישעיה במכתבו הין ללע נקראים כי קרובה ישועה לבוא הן דורות עתים
ובאים ועם אל עומד במכאוב כי חלק שנים פלאים יד ובמלי לות לבבו ויאמר אם תגלגל
ואם לא תגלגל הגדה לי פז ראיית יחזקאל מראות ועלי נשאת מעלים הבקשת דברי
לראות ונשאת לבני חלים עד מתי קץ המלאות כי לא באה שעת גאולים השיבני על פי לבואות
ומה יש ביד המלכים לים לעשות ויקי העלים ממני ולא הגיד לי פז מי יתן לי והתחבר
עם דניאל איש חמודות אשר ידע פשר דבר והבין בכל משל ואירות התחנן לו בלב נשבר
ואשאלנו על אודות הקץ אם בלה יעבר ואם עוד לבואות עתידות אנשי כבד אמלול מה

זה תשאל והוא פל

אל מלך

חזוני החזנים השקופה

על צנים וזכור ברית חמונים שבעה חיתנים ואל

ממעונים ורחם אביונים כרחם אב

תגלתי לנו עונות ראשונים פז זכור ברית אהלה הדס בין חוחים פלח ומפחת המזלח

כנגד השמש דלח ומאדצו ברח ועדיך ארח ולשמך צרח והוא בן שלש שנים פז זכור

ברית חמויו אשר לפניך עקדו ושלח את ידו במחכת לחיו ופדיון שם כעדו חיל עולה

במעמדו דלעו צור הודו פדה היום מזדונים פז זכור איש תמים ברח מאיש דמים

בסולם מדרומים בשלתו נחומים ושרה אל עלומים ומצא חסד ורחמים העבר נא בזכות

כתמים והלכך בשלג שנים פז זכור איש עניו ואת תורת הגזנו כדא בעליונו

כחך לאו עניו ולקחת חמוני הנחיל דת חזיונו זכור זאת חזוני דעו פנים בפנים

פז זכור ברית שלוחיך גדל נא מחיך למען משיחך מכהן במנוחך ושם

ניחוחיך כליל על מזבחיך והביע שפתיך בבואו לפני פנים פז זכור תם בלבבו

גדל בחרת בו אשר מכל סבתו הניחות לו מאויבו ורוחך אל שגבו בעמדו לעזות ולבוח

קדמוך בניבו כמה שרים ונוגנים פז זכור ברית המקנא לדוד נפיש

מתאנה והעלותו ממונה למבשר ומפנה לכלת גוי משונה אשר לחץ ומענה ופדור

עמך מלונה בקרב פנים פז זכור ברית דביאי שוח המדת והסתלות בעל

כלית וזלזה הברית אשר כרתה לאחרית לפאר שאלית במי דת ובורית כוחלי ותעבדות

ברחמיך נשענים אל מלך חלד צוכך גר ותושב ביהלך למצא חן

למעונך בלב נשען ענך משכנתו פז דלקות חרביך ואחרך דלקות היותי

בעיניך הביאותו אלך והצגתו לפניך פז דלקות חרביך ואחרך דלקות היותי

מקדושיך מקחבי רחמי וחרצא בעקביך קל ולא התאפקת לעמוני עוצרך ואני בך התקדתי

חוסה בצל שכתך באור פניך פז טוב יום על אדמת אל מאמץ באדמת אל

ידידות חרבות הר אל מאדמן כל מגדל כי באלה האל וצדה העבוד אלך כל רצון חני שוא

ולא בבלתך אני נעלר מעוז בימינך ומחסה למאמינך פז נפשי כחורב בציון

א טל חורב וציון סתרי סתע עליון לגור בציון ושריון עיני כעני אביון לחזות מאחזיון פני אל

החביון מקום לוחות וגליון צדור גנזי חלונך סביב לשלחנך פז קורא לאור וגלל

עלבים מפני בקרים רב מהיות מתחלל שמך בפי חובד שקלים שם אשר בניתהכל מחוללים

מדוקלים תמכור יקר לזולל בע ציון היקלים והצנים בעך וגם הצאן צאנך

שם כבודיך שאל בחידי אל עבדיך ועדיך בשיחתם ומפתם מניחדים

אל מלך מתאונים ומחוסים תהלתך והודיך גרלת מאד אתה הוא קי לבדיך פז

היך יוכל חנוש סכל לחוות את הדריך ונעלית ונפליית ועין לא תשוריך ושלפים מקיפים אתכם

יקדיך ובגולה ותפלה מכלכל את יצוריך כל הכלל בך הכל ועל הכל חסדיך פז

חזניה

עזח

יעקב

משה

אמר

יוז

פינחס

חזניה

והם חני אנוש נענ וגדלה ושפל להם "כל תבמה ואין עצמה ואין אונים ואין כוח"
חדל יוסר מעט כושר הכל כסמך תבמה "להורות לך כדבגדך עלוב שיחי כנחוח" אל
אחד כל כח בלך שם כבודיך "פז" דרכך וחקיך הביעני וחניני "דעה חותי עדי
מותי ומעפר תלימי" זכר אהבה מודד לבי אשר מאז אהבתי "ויום צרה לך אקרא לעז
שיחי וערביני" והיטיבה והשיבה לציון נן עבדיך "פז" הדפוני הלמוני צע עשד ושמאנו
זה סורף וזה מחרף וזה מואס וזה גועל "השפילם והפילם כמו סיסרא ביד יעל" והיטיבה והשיבה
מגורשה ותבעל "ועזריני ושימיני לראש גוים אהודיך"

אל מלך

יום באתם לחלות פני אל רמים "צעקתכם ישמע צור עולמם לחמו"
אציל עמים "ואל שדי יתן לכם רחמים" פז יה שובבה בנך כחז לבבולו "ופדה חסידך
אשר אסרתו במעל" ותנו בצור גלות מכית גורלו "ראה כי ארלו לו שם הימים" פז צאק
מרעיתך לביתך פונות כליל זה באשמורות לשפוך תחנות ענים ועמלם ראה לאמונות "דייג
לאמנות וחי יתנעם" פז חסדך הפליא כלעם יום חיי לאל" ומקדש עז תכונן ומצב חול
וקץ סתום תגלה לבוא הגואל" חלה ישרא הבה תמים" פז קרב הלשום יה
בכתב אמת היות מלך וכהן שניהם להעמת "ופדה כל יפדה" ושעיר להצמת נח והלכה אמת חייך
דמים" פז בלה נא מחרום צבא והמון "וקם שבט מנוחלי דת חמון" ואז על משפטו ישב חמון
נא בצדקת אב המון באימים" פז נא בשובב עמך א יקח בשעה "ופדהו שעת כחז מגשלה"
השט כקדם לשער הישנה "לאוג בשנה שלוש פעמים" פז שדויים ישמיעו למחבולו
מבשר מאת פני היכלו "עדיכם עם מדעות וחבלו" יבוא שילה וכו יקרת עמים" פז
יה בית שמת לביתך מלך בראש הרים יהיה נשא וכוון "ובו איש שמו צמח ישכון" ומלכות
תבון לאורך ימים

אל מלך

לפני צור מעוני עד יקבץ
מכוס חם קמתם ולבית אל באתם "ושינה זורחתם וזון התאוותם" ומי ישע שאבתם זקרתם
ושתיתם בלילה וזכרתם לפני יי" פז שאון גאות מעכס הקר וחרפתם כי מללם חלם
ואפסה גאולתם למענך ולא למענם עשה ולצרותם יידעו כי אוחסם לבר יי" פז המון
חסדו וטובו בלילה יעידנו לבג מאז אהבו ובעק יעללו למחות את חבו ורצון יעטלו "ומדי
דבדיבו זכור אצלנו" רחם אלהינו נאם יי"

אל מלך

אלה הודיעני את חורח החיים "אתה מחסי חלקי בחדך"
הצמטם הצל בלעני עת רצוניך וכל המקומות תלן בלתי בית מעונך וכל המעשים שוא לבר
עמות הטוב בעיניך לעשות כל הימים אשר הם חיים" פז מה אעשה ואין אפדה
והנה חטאי קוראי "ואתה גירשתני והלגני מוצאי" תפילתי עשעת ואין יתרון לי בקדאי "ואם
לא אתה חלקי למלך חיים" פז אם אתה הדפני דפקתי שעליך "ואם אתה העליתני
בחרתי חצדיך" ואם קודר הלכתי נר לרגלי דבדיך "באורך יה נראה אור כי עמך מקור חיים"

השמש קראה לבא בשבת ובמים לשנה הצאה תהא ביושלים וזלים כלם געלן מארץ
ינערו פז היעתר נא ורצה לקרא לעמוסין כל חכול ושתה בדיצה לחמך
ועסיסין ושמח כי כבר רצה הוזהרים חת מעשיך דאה חיים אשר שפלו ומרוב לחיפלו
פז קרא נא טוב לך מועד אשריו מצהלים צא מחטאים דוער ומרוע כלים כבא
השמש מועד צאתך ממצרים חדה כי חותך אשרו דברים לפני בשלו

אל מלך

עם יי הושלחה לכם היום בשורה כל חטאה
מעוה נצלה נשלך הכל ונמחה וזרחה לכם הוזה ומלך
יי בשמחה יען אתכם וקרא תבשלו בסליחה ומחילה ופז השמיעכם
מעובות עם לטובה תחתיו אמרשפי להבות ביום השבון תסתלו וכתר עמך כדבות בו
היום תוכתלו תזכו לשנים רבות תעלו ותיעתלו תבטלו ימיכם בשמחה בששון ויקר וחולה
פז שמחו נא חיתני עונכם הוסר עולו והשכמתם נא מע בגנים האל וחבבו
תזכו לשמחת רנני בהיכל לבד מלכו בהנחה ומנוחה בחיק אולם ועזלה פז
עמי אונן ובכי הקר מחה דמעיך כי משיחי ונסיכי השלח להושיעך יבשרך מלך
לחזק חזו עיך כאמר כי אנכי העבדתי פשעך ועונך כי מחה נמחה וחטאך נא וטלה
פז בשלו עמי להעלות כל סליחה במועבותם כי כפלה כללות ממעני ישועתם
תם פשעם עד כללות נמחלו עונותם והשכלתי במצולות ים כל חטאתם ומצלה

אל מלך

לרוחה יצאו בקול זמרה תבשו
יי מה אדם הלא בשור אדם ימי בצל עובר ולא ידע בנודם פתחוס יצא חייו ויעצב
וירדם יי מה אדם פז יי מה אדם גו דרפס ונרמס מלך תוך ומרמה גם און
וחמס כעין נובליצא וחם השמש ונמס אם תפקוד עליו עונן הנכמס הפך גסק צפך
אין ישא העמס לכן חמול וגמול כי אין לאל ידם פז יי מה אדם בסט בטיכ
יתגולל בשקר יתהלל וישוא יתהולל חם תפקוד עליו עון יצר לעמלל כמו עשע יבש
וכחציר ימולל לכן חמול וגמול חסד ביום חידם פז יי מה אדם יהיר ולא נחם מי
חמס ישנה ולחם לע ילחם ובים הוא נגלש וכתור יחם חם תפקוד עליו חטא אשר בו
יוחם יספה כחלש סם עם גבור נלחם לכן חמול וגמול וכפר נא בעדם פז יי מה
אדם דק נתעב ונלח כל היום יבגוד ופגד ענה ישלח חם תפקוד עליו יהי נדפס ונדלח
כבגד יכלה ובעשן נמלח לכן חמול וגמול וכפר נא וסלח לשוכני בתי חומר אשר בעפר
יסודם פז יי מה אדם והוא כעץ נקסס בבוא אמת בצענו יהי כמו קש מיוסס
ויבילה מאשר שש יום יקרב כמו סם חם תפקוד עליו עונן הנכמס כמו שכלול יהכור
וכדונג נמסס לכן חמול וגמול וחל תדקדק בעוים פז יי מה אדם לבד נדח
כעלה במאזנים לעלות בהבל יסופה ככלוב מלח עוף כן מרמה מלך חם תפקוד עליו

ועל

ועל לבך יעלה כמו עשן יכלה וזרקב יכלה לכן חמול וגמול כחסדך ולא כחסדם
שחורה ומורה כחלי קדר כלולה כשושן בג קמוש ודדל

אל מלך

הנפך פלח
אפתח הסמך

מתן לגד תלד בהוד והוד יונן הרמון ופלח פלוח וקווי יק יחליט כח כז
לשכנת רומה בין רומה ומשמע כלעג השחננים תשתה ותגמע ועניה כל היום נגדך תגמע
הפה יק חזק ושמע פקח עינך וקלא שנת פקח קוח כז
תבוסס כסי שות תהתז וזבלל תקוסס ותק לילי יחיד נס להתבוסס זהכלו גאולים כעצתם מרעמס
ובע מעני יכלו שחח פז היום כמה לקרה לוחי בשבתי מצפה לחיל וגוחי וידעת כי לא

אל מלך

אבד נצחי ואולם עוני הרחיק קץ משיחי ומרוב פשעי בלח בלוח כז
דרכי שבעה כדונים לזכור לעם שגד בליו כי כלו בגגעים ועד שעלי מות
סלח נא לעונות ולפשעים שעונו ושחטאו שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו כז נקמות
מחם הסר והופע ממרומיך כמה פעמים תסר נחלתך ועמך טובות מהם א תחסר כיהם
קרחים כדמך והשמיעם קול מצעד שלום לכלם א תיראו כז ישרא עבדיך א תשור
פניך מהם יהיו כאין נגדך כל עונות שלהם כי הם קלואים ידידיך וסודך הגדת להם אנשים
עדיך ענה בכל עת יקראו פז אמרי האזינה ושמע קול תחנונים יי האגי בנה
דברי שיר ולנונים פתחו שערים בוצה דיבוא גוי צדיק שומר חמונים דהנעם מזיו השכינה
לא ידעו גם לא יצמחו פז למנה לבצח תשכחילו ותעצבו לאורך ימים לנה
אלהים ליביו מיד צוררים וקמים והחיש קץ במיננו וקצץ פלורינו מבין העמים למקום
שהבחתנו עמים הר יקראו שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו כז אל מלך

והוא נצח ארחמים כל בשר יבואו לא בחסד ולא

שומע תפלה עדיך
במעשים טובים בליו חלך כדלים וכדשים דפקנו דלתיך שמע יי קולנו חנינו וענינו
שמע קול תחנונו בשוענו חלך בצעחנו ידינו אל חביל קדשיך שמענה תפלתנו יי
ושועתנו האזינה חל דמענו חל תחלש כי גלים אצחו ותנשבים בכל חסותו
שמע יי וחנינו יי היה עמך לנו האזינה חל תפלתנו וחל תתעלה מלכנו מתחנתנו
פתח שערי שמים לתפלתנו ודלת מרום לצעקתנו בקדחנו ענינו חל ישענו בצד
הרחבת לנו חנינו ושמע תפלתנו כי שמע חל חביונים ואת חסידיו לא בזה פנה חל
תפלת הערער ולא בזה את תפלתם כי לא בזה חל שהק ענות עני ואת חסידיו פנו מלכו
ובשוענו חליו שמע חנינו יי חנינו כי רב שבענו בוש חנינו יי חלך מקלא כל היום
קומה עזרתה לנו וסדנו למען חסדיך עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ עזרנו מקום
יי עשה שמים וארץ הנה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם יי מה אדם ותדפלו בך
אדם ותחשבהו מה אדם ומה כחן מה אדם ומה גדולתו מה אדם ומה צדק מה אדם

ומה ישועתו מה חנוש כי יזכה וכו' יצחק ילוד אשה האנוש מהלכה יצחק חס מעושהו
 יטהר גדר "חף כי חנוש רמה ובן אדם תולעה" והוא לקבלות יבדל אצל ג' שש שוקוד אדם
 ילוד אשה קצר ימים וטבע רגז "כי רוח עצרה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו" מה בעע
 בדמינו בודתנו א' שחת היודך עפר היגיד המתך "הלמות תעשה פלא חס רפאים יקומו
 יודך סלה" היסופר בקדר חסדך ואמונתך באבדן "היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ
 נשיה" כי לא שאול תודך מות יהלך "לא ישרו יודי בורא המתך" ואנחנו נבדך יה
 מעתה ועד עולם הללו יה "ואנחנו עמך וצאן מדעתך נודה כך לעולם לדור ודור נספר
 תהלתך" מה נאמר לפעך יושב מדום מה נספר לפעך שוכן שחקים "מה נאמר לפעך
 יי' אלהינו כי בשנו במעשינו" מה נספר לפעך מלבינו כי נכלמו בעונותינו "מה נדבר
 לפעך יי' אלהינו מה נדבר ומה נספרך ליי' אלהינו הלחמים והסליחות כי מרדנו בו" כך יי' העזקה
 וכלו בושת הפנים כהיום הזה" כך יי' העזקה ולנו בושת הפ' ברוב חטאותינו" כך יי' העזבה
 בבטוי שפתינו" ליהודה בגבחות עינינו" ליהודה בדבור לשוננו" ליהודה
 בהרהור לבנו" ליהודה ביעודיו וכלעה" ליהודה בזמת בשריו" ליהודה
 בזמור לבנו" ליהודה בטפשות לבנו" ליהודה ביסוי לשוא עינינו" ליהודה
 בזמנות שפתינו" ליהודה בלקיחת ידנו" ליהודה במראות עינינו" ליהודה
 בצטיית גרוננו" ליהודה בטקור עינינו" ליהודה בעזות מצותנו" ליהודה
 במליקת עולנו" ליהודה בצדיקת ידנו" ליהודה בקטיות ערוננו" ליהודה
 בריצת חלוננו" ליהודה בשמעתנו" ליהודה בתינוב מעשינו"

אלהינו בשנו ונכלמו כהרים אלהינו פנינו חלך כי עונותינו רבו למעלה ראש וחסמותנו גדלה
 עד לשמים" כי עונותינו רבו מפלגות וחטאותינו עצמו מלספר" כך לבדך אסאנו והלעב עיניך
 עשנו למען תצדק בדבר ליי' תזכה בשפטיך" חל תזכר לנו עונות לא שונים מהד יקד מלונ
 רחמיך כי דלנו מאד" א' תעזק למען שמך א' תנצל כחך במדריך" זכור חלפתך בדינתך חלוננו חל
 תרחק ממנו כי צרה קרובה כי אין עושר" למען יחלצנו ידיך הושיעה ימיך וענינו" למען
 יצחק נבדך וכל ידום יי' אלהי לעולם אודך" חלנו על שמך יי' עשה למען שמך בעלך
 שמך כי א' חלן ורחום שמך לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחלוננו לפעך כי עבדתיך הדבס
 ויעבד יי' על פניו ויקרא יי' יי' אל רחום וחלון חרך הפים ורב חסד וחסד וחסד יי'
 שכינתה על אפודי וקרא יי' יי' אלהי רחמים וחסד מה חיק רגז ומסג' למעבד פאון וקשונ
 נצר חסד לא לפים נשא עון ופשע וחסד וחסד וחסד" נסר כחל חלפ' דין שביק לעי' וחסד
 ולחבין סלה" רחמים עלן בקל ויעבד" ל' חרצי לן בקל ויעבד" ל' דביתך
 אית' לן ב' אע" ל' גב' גדותך עת' בן" ל' דבדך בדחמתך בו" ל' הוי' לן סע' א' וחסד בן" ל'
 וחסד קלך קמך בו" ל' שמו' חסד וחסד בן" ל' חסדן ית' פאון בן" ל' טבא' חסדן בן"

וַיִּתְּנוּ לָלוֹהִם עֲלֵהֶם לְבָבוֹ לְבָבוֹשׁ מִנֶּחֱזֶק וְהִמָּתֵךְ בּוֹ לְכָל תְּהוֹי חֲזִיבוֹ חֲמִצָּה מִחֻב
וְשִׁמְךָ לְחֻבֵּן וְלִחְטָאֵן בּוֹ לְכֹחַ אֲנֵהר לֵב בּוֹ לְסִמֵּךְ וְסִמֵּד הוּי לֵב בּוֹ לְעֵנֶן בּוֹ
לְפִרוֹקֵן בּוֹ לְעֹלֹת תַּעֲשִׂתָּמֶעֱקֵמֶךְ בּוֹ לְקִדְבֵּן וְלִחְטָאֵן בּוֹ לְחִי חֻבֵּן וְחִטָּאֵן
לְעִמְקֵי יִמָּא בּוֹ לְטַמְעִיה לְקֵלֶן וְהַבֵּלִי לְעֹלֹתָן בּוֹ לְתַגְמֹחַ לְעֹלֹתָן חֲמִצָּה וְחִטָּאֵן וְחִמְצָה
בְּהֵל וְעֵבֶד רֹאשׁוֹ מֵאֵל כְּתִיב וְאֵמָּה עִמָּד לְכֹחַ נִמְלִיל וְנִמָּה נִזְכִּי רֹאשׁוֹ
כְּחִצָּה יִתְּנָה אֲתִיבָה לְמִקְרֵי קִמָּךְ לְסִגְיָה חֻבֵּן וְתִקִּי פִי חֲטָאֵן לְחֻבֵּן סִגְיָה עַל
חֻבֵּן קִדְמִי לְמִחֹל וְשִׁבּוֹק לְחֻבֵּן וְלִחְטָאֵן וְסִכְחַת לְעוֹנִיָּה וְלִחְטָאֵן וְנִחְלָתָה
סִלַּח לָנוּ אֲבִיבֵנוּ כִּי חֲטָאֵנוּ מִחֹל לָנוּ מִלִּכְיָה כִּי פִשְׁעֵנוּ סִלַּח נִמָּה לְעוֹנֹתֵנוּ כְּחֹלֶל
חֲסִדִּיךָ וְכֹחַשֶׁר נִשְׁמַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנֵּה כִּי אֲתָה יְיָ טוֹב וְסִלַּח חֲבִיבֵנוּ לְכָל
כְּחֹלֵלֵינוּ דְּבָרֵי עוֹנוֹת גָּלוּ מִנוּ פִּשְׁעֵינוּ אֲתָה תִּכְפֹּרֵם כִּי עִמָּךְ יִסְלַחְךָ לְעַנְיָנוּ וְתִלָּא
רְחוּם וְחֵלֶן אֲתָה אֲרִיךְ אֲפִים חֲבִיבֵנוּ חֲסִדֵּנוּ חֲסִדֵּנוּ וְעוֹלָנוּ וְעוֹלָנוּ חֲסִדֵּנוּ כְּחִסְדֵּךְ
זָכַר לָנוּ אֲתָה לְמַעַן טוֹבֵךְ יְיָ זָכֹר יְיָ מֵהָ הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה וְרָאָה אֲתָה חֲדָפְתָּנוּ זָכֹר
יְיָ מֵהָ הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה וְרָאָה אֲתָה חֲדָפְתָּנוּ זָכֹר יְיָ מִקֵּץ הוּא חֲדָפְתָּנוּ חֲדָפְתָּנוּ
אֲתָה רִחֲקִינוּ אֲתָה הִרְיִפְתָּנוּ וְהִקְשַׁב וְהִיִּינוּ אֲתָה שִׁנְיָנוּ אֲתָה חֲסִדֵּנוּ
אֲתָה טָרִיפְתָּנוּ אֲתָה יִקְשִׁינוּ אֲתָה כְּנִיעַתָנוּ אֲתָה לִחְטָאֵנוּ וְשִׁמְךָ עַלֵּנוּ
וְשִׁמְךָ עַלֵּנוּ וְקִבֵּל שְׁחַתְנוּ אֲתָה עֲנִינוּ וְקִבֵּל פְּלוּרִינוּ וְשִׁמְךָ עַלֵּנוּ
וְרָצָה קְרִיאתָנוּ אֲתָה רַחֲשִׁינוּ אֲתָה שׁוֹמְמוֹתָנוּ זָכֹר יְיָ מִחֻבֵּן וְקִבֵּל בְּרַחֲמִים וְחִסְדִּיךָ
אֲתָה כְּחִסְדֵּךְ חֲדָפְתָּנוּ לְשִׁכְחֵנוּ לְעַמְּנוּ וְקִבֵּל לְעַבְדֵּנוּ הַיִּיבֹר

မိမိ
မိမိ

ועתה קולך

וקרעו ללבושם ואל בגדיהם ועזבו א יי אלהיהם כי חנוך ורחום הוא ארך אפים ורב חסד
ואמת ונחם על הרעה ודרשו יי במצואו קראוהו בהיותו קרוב יעזוב רשע דרכו וחיטתו
מחשבותיו וישב אל יי ויחמלו ואל אלהינו כי ירבה לסלח נחשפה דרכנו ונחמנו ונעזבה ע
יי חוסה יי על עמך ואל תתן כח ללתיך להרעה למעול במ גוים לא לנו יי לא לנו כי נשמך ות
כבוד על חסדך על אמתך למא יאמרו הגוים חיה נא אלהיהם למא יאמרו הגוים חיה נא אלהיהם
בו למא יאמ הגו חיה המוציאם ממצרים למא יאמ הגו חיה הקורע להם את האס ליה
חיה המולידם בתיומות במדבר למא יאמ הגו חיה הממטיר להם את האמ למא יאמ הגו
חיה המגיש להם את השלל למא יאמ הגו חיה המקין להם ענני כבוד למא יאמ הגו חיה
המכלכלם במדבר ארבעים שנה למא יאמ הגו חיה המקרבם לפני ה' קינע למא יאמ חיה
המנחילם את התורה למא יאמ הגו חיה המושיענו בעת צרתנו ואלהינו בשמנים כל
אשר חפץ עשה אלהינו שבשמנים את עמך לנו במדת הדין אלהינו שבשמנים
בדיתך שמו ואל תשכחנו א שבע גלה מלכותך עלינו שבע דרוש ומינו מעד צדנו
א שבע חיה לא קרוב לשועינו א שבע וקרא ואתה תענינו א שבע דכור לנו ברית הבויתנו
א שבע חוס ורחם עלינו א שבע פה דינו מטמאותנו א שבע יהמנ נא חמך עלינו
א שבע בלה א תעש לשאלותינו א שבע במעמד עשה לא למענו א שבע מלא
ברחמך הרבים כל משאלותינו א שבע נחמנו מאבלינו א שבע סמך בפולתנו
א שבע ענה עתותינו א שבע פנה אל תפלותנו א שבע צפה צעקותינו
א שבע קבץ נפשותינו א שבע ראה צענו ולחצנו א שבע שמע שועותינו
א שבע תלה שאלותינו וברך שותנו רחמנא דא היא חוליתך דיהבת להון
לישרא דיי מנה גמ ככל טוב ונא כל רמנא מנוכחיתא ונפקת נשמת כל ברייתא וזעזע כל
מלכא בהיכליהון רחמ חזי לעמך דביזין ומטלטלין ר הון כספיתא דלית לה
מדברנא ר הון כיתמי דלית להון חבא ר מטא מעא עד צחדי ר תקילו חובן
מקובלא ר גזירתא מתחדת עלן בכל חמא ר עקתן בכל ענא אצקא ומוספין
ר לית לן זכרון לאגרא עכך ר הא כמה שני והא כמה דיו ר הלא אציל ודלא חת
ר עז כל זמנן שלימו כל קצק ואענא לא מתפרקין ר אתמסרנא ביד אבדראין
ומחסד לך כל עבד ותאוב ר הוינא כמנא דלית ביה צורך ר פוקינן השתא
בעגפין ר לית הנאה מרמותא ותולעתא ר אעדי מנן גדלי כפנא ר אעדי מנן
גדי חבא ר אעדי מנן גדי מותא ר אעדי מנן גדי שבא ר אעדי מנן גדי
גלותא ר וידענן עממנא דאית להון פריקא ליעדא ר אלא ממלון דלית מנשעא
בכתביהון ר אלא ממלון צווא קמיה אלא אשגח צהון ר אבד רחמך ואנח רגדך ר
בפילמנן כל גזירתא קשייתא ר את הוא תקפך ר את הוא לחצך ר את הוא משיבנך

חורעי לאיטצא לך" ל כבוש מנן לגזך וחמיתך" ל כבוש על חובן ברחמיתך
י"י אלהים אל תשחת עמך ונחלתך אשר פית בגדלך אשר הוצאת ממצרים
בד חלקה" י"י ככל צדקתך יעב לא חפר וחמיתך מעידך יאשלם הר קדשך" כ
בהטאיו ובעונות אבותינו יאושלם ועמך לאדפה לכל סביבותינו כי בו ישמח לבילו
כי בשם קדשו בטחו כי מי בשחק יערך לך ידמה לך בבני אלים כי לך המלוכה
אמושל במים" מאין כמוך י"י גדול חנה וגדול שמך בגולה" מי לא ייראך מלך המיס
לך יאתה כי בכל חמית המים ובכל מלכותם מאין כמוך" מי אל כמוך נושא עון ועובר על
פסע לשארית חלתו לא החזיק לעד אפן כי חפץ חסד הוא" ישוב ירחמינו יכבוש עונותינו
ותשליך במצולות ים כל חטאתם" תתן חמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם" עשה למען שמך כאשר אמרת למען למען אעשה כי חייך יחל
וכבודי לאחד לא אתן" א תמאסו ואל תגעלו באדנות אבותינו כאשר אמר
ואף גם זאת בהיותם בארץ חוביהם לא מעשיתם ולא בעליתם להם ברית אתם
כי אני י"י אלהים" שבור לנו ברית כאשר אמרת ולכדת את ברית יעקב ואף
את ברית יצחק ואף את אף ברית אברהם אצור והארץ אצור" שבור לנו ברית לאשונם
כאשר אמרת ולכדת להם ברית לאשונם אשר הוצאת אותם מארץ מצרים לעני הגוים להיות
להם לאלהים אני י"י" סבול שקנתו כאשר אמרת ועד שקנה אני הוא ועד שיבא אל סבול
אני עשית את אשר אמרתי ואל סבול ואמלט
ולקחתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גליכם וטהרת אתכם
קני לעמך ולארצך כמו שכתוב ויקרא י"י לארצו ויהמל על עמו" קני טאחבו
כמה שכתוב אם יהיה נדחק בקצה השמים משם יקבעך י"י אלהיך ואמס יקחך" מול
את לבבנו כמו שכתוב ומל י"י אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את י"י אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך למען חייך" בורא עולם במדת רחמים בחר בעמו לאהבה
גדלו הדרת כבודך" שומע תפלה שמע תפלת עם נחלתך והפר כעש ובטל גזירה בטל כל
גזרותי קשות מעמך ישה ברחמיך הרבים" רחם ואגון חטאנו לפניך רחם עלינו
בורא עולם במדת רחמים חל"ע" גו"א ומשיע" חל"ע" דין אמות" חל"ע" חזר
בלבש גאון חל"ע" ורב חסד ואמת חל"ע" שוכר הבירות חל"ע" חיוקים חל"ע"
טוב ומטיב לכל חל"ע" יושב בסתר וראה כל נסתר חל"ע" כובש עמנות ומשליך
חטאות חל"ע" כובש צדקות חל"ע" מוחל וסולח חל"ע" נולא אנשגב חל"ע"
סומך נופלים חל"ע" עונה עשוקים חל"ע" פודה ומציל חל"ע" צדיק ומצדק
חל"ע" קרוב לכל קוראיו באמת חל"ע" דם ונשא חל"ע" שוכן שחקים חל"ע"
תם וישד חל"ע" רחמנא חפ"ע" ל מסכלנ" ל אדשענ" ל מרדינ"

ד חטין ואספולין ואדשענן ומרדנן קמך ל עברנא על מימך ל לא תליכנא ביה חתך
 ל לא עברנא דשפיר קמך ל בחצנא יתילא חתנא למקרי קמך ל חפוא חנן מעלם
 ל רשיע חנן קמך ל לא תשלים פך כחפאך ל לא תתפרע מנן באורחתך ל לא
 תתי בדינא בהך ל עובדי ירך חנן ל חפקנן מחשוכא לנהורא חמנא חפיקין
 מעקתא לרוחא ל פרוק ח"י ואח"י מותי ל סליק תקללא מאחזתנן ל סליק הדורדי
 רשעא מליבן ל סליק מנן לבא ראבנא ל והב לן לבא דבסרא ל גע ביה ביצלא
 בישא מנן ל גליא קדמך דהוא לולא ואנן בסרא ל ותהוי דא שטא דפרקנא לעמך
 ישלא ל כתובנן בספרא דחיי ל כתובנן בספרא דמזונ ל חידנה למשיחא בר דוד
 בחיין ל קדע טלמא רצא במחתבני ישלא ל דחיס עלנן אלא רחום שמך אלהינו שמך
 אלהים שמך רחם עלנו אלהינו שמך חנינו וענינו ביאנו נקרא שמך יי עשה למען שמך
 עשה למען קדושת שמך עשה למען חמתך עש למ בדיך עשה למען גאוןך
 עעלמ דתך על הודך על וערך על זכך על חסדך על טובך
 על יקדך על כבודך על לקחך על מכלותך על נצחך על סודך
 על עושך על פחדך על צדקתך על קדושתך על רחמך על שבחך
 על תפלתך על אברהם ומילתו על יצחק ועקידתו על יעקב ותנמתו
 על לוי וחסידותו על יוסף וגלותו על משה ותולדתו על אהרן וכוהנותו
 על פנחס וקנאותו על יהושע ושירותו על שמואל ואמונתו על דוד ושירותו
 על שלמה וחכמתו על חזקיהו ותפלתו על אישע ועתידותו על דניאל ובינתו
 על עזרא וגלותו על מרדכי ותעניתו עשה למענך ולא למעננו ברגל רחם תזכר
 ברגל רחמך הרבים זכור ענינו חבינו ענינו חלהינו ענינו מושיעינו חלה אברהם
 ענינו פחד יצחק ענינו אביר יעקב ענינו עזרת העבדים ענינו משגב האמהות ע
 הין ענינו המזין ענינו המפרנס ע המכלכל ע מגן אברהם ע מחיה המתים ע
 המלך הקדוש ע מלך על כל הארץ ענינו מקדש ישראל ויום הכפורים ע רוצה עבודה ע
 הטוב כל בהורות ע עושה השלום ע מעון הבכיות ע ארון השלום ע מהולל
 בתושבות ע כשענית לאברהם חבינו בחר המוריה ענינו כשענית ליצחק
 בנו על גבי המזבח ענינו כשענית ליעקב בבית אל ע כשענית ליוסף בבית האסורים ע
 כשענית למשה ואבותינו על ים סוף ע כשענית לאהרן במחלתו ע כשענית לפנחס
 במגפה ע כשענית לאישע בגלגל ע כשענית לשמואל במגפה ענינו כשענית כלדוד
 ושלמה בנו ברושלים ע כשענית לחזקיהו בהר הכרמל ע כשענית לאישע ביריחו ע
 כשענית לנשיא לבגד האריות ע כשענית להגיה מישל ועזריה בתוך כבשן האש ע כשענית
 למרדכי ואסתר בשושן הצורה ע כשענית לעזרא במולה ע דעני לעני ענינו

דענע לעשיק ענינך דענע לבזיזי זלמטלפול ענינך דענע לתבילי לבא זלמככי
 רחמ ענינך דענע ליה ליתא בעדן מועדיהון ענינך דענע לך צירי על עדסיהון ענינך
 רחמנא ענינך בהדא שעתא רחמ ותהוי שעתא דרעוא קמך ל הבלק טלח
 זמטרא דברכותא ל הבל לאמא לאנשא ועסבא לבעילא ל סליק סעאת מגנא מעמך
 ישדא ל שדע שלמא רבא במוותא ישדא ל דמלי רחמי ענינך וחסיקנך מעמד
 שדך זממלע גלותך השתא בעמלא על ידי מהימן רחמנא רחם א רחום רחם
 ויסגדון ויקולון לפניך חני כדע ויקום שליח צבור חדה ויקול
 רחמנא רחמים על עמך ישדא זמלון קימין קמך בדתכונא זכור
 רחמ דבארבע זיין מברך וגלי רחמ דגלן מחדעון וישדאן גלי רחמ
 דרמעיהון משפע הא כמא דנחלי רחמ דהדיק להון סנאה כרי דגלן רחמ
 דין וי אמרין בימם זליל ל דמלא השתתק מעהון וכגלי זכור
 דחשיבו ודמו כחלא דימא קטילי ל דטבעו חכימי זסאיכו תפלי ל
 דיי ייפס בשוקין ובלל שבינלי ל דבהעיה קנא יהון גלילונן בקוללי ובשלישלי ל
 דבלל חומא ולישן האק שועי ומתלי ל דמנהון השתתק שבהא זכור
 דנפשהון גממת להון מספדי ואבלי ל דסקא לבש צבא ופסק כלי ל
 דעליהון ספרו כוכבי ומזלי ל דפתורא וארונא דילהון בנולא חיקלו ל
 דצערא איתתק עליהון תלי תלי ל דקליעין מחדעיהון לארע צבלי ל
 דרדיפין זליא דפין זליא יכלין לממך מלי ל דשפוחין לך כפן בימם זליל ל
 דחיים על עמך ישדא דתלן לך ענינך וחתומא אהא וי רחמנא מלי כחיתומא על
 חסידי מים כן נפשי תעמוג חלך אלהים מלך דבשמיא לך מתחנש חק כעבדא דמחוס למריה
 דהבלין שחיתתן ובעותן זליא נהדר דיהן מקמך ויקולון אגמעה מלך ובשמיא ל מקמך ויקולס
 מלך דבשמיא ל למריה יי אהא מלך על כל עולמא אסתכל בשערין מכל חמא חדי
 לקלמא דוויצמא מודתק עליהון סבות חובא זבעמא דלקפין עניהון לשמא חס ורחים
 עניהון כחמא על צמא והבלין מלך אסתכל בשערין מכל חמא חדי
 מנה יקריה וחתוסף ליה תמא על תבליה חתומא אהא דחלף דין כבוריה משמך עממא
 ומפלגריה שליטו ביה עממא וחתקיפוגריה ומך חיליה חשך נהוריה וחתקלן שמיא
 בחבריה וקליל דשקוף סנאה לדיק בתריה חדי ביע אדיתא שבקיה מריה זלית דליה כיה
 לאחזותיה מצעריה ובעלמא דחתי יהי טובא חגריה צבעו מנך אהא ישדא על שכי ייג רחם
 על עמך חדי תקוף מציריה וזערי חדי כיר עממא מעל צוריה ותריני יתמך כרעא דיע נהוריה
 ומארבע זייתא תלניש בלוריה כחארעא דקודשא וי האת מדוריה והבלין

אנוסה לעזרה בעמדי בצרה גלותי עתירה חליך יי

מר

דוממות

לפשי החלשתי בפשי והנעמתי לקדושי השירה יי "זכרך פצתי חושה
לעזרתי סהר פצחתי אהים יי" ועל שועי כל היום בשועי לפעך מושיעי ורועי יי " מהר
ענה לא נשגב במעונה סגולת מי מזה לא תשכח יי " ענה דחוקים פועלים חוקים צועקים
עשוקים לא תזכח יי " קומה למנוחתך דחם ערתיך שבטי נחלתך לא תזנח יי " תשקוד
להושיעה סגולה נועה ערדת צולעה תגאל יי " דגול בסתלה יושב בשפלה הגבור הנלח
שובה יי " בעך וערתיך חליתך וכלמך עצום ממלומך וחלית שחת יי " יורו נפלאותיך

מר

והכל

אודה תשועתיך צמחי שרתיך תושיעי יי " ויהי
ינה נודדת מקנך שובי לצותך ומקום חלך הרחיבי שובי בת
על חוצבי יתגבר ישאג כלבוא ונקמה יעש לך מדודיך בני איש שדה ובע ערבי עולי
לבשי עזרי חשך צוהר יום תקבלי אור נר המעלבי היום האוא לי יבוא שמשך יוס שמסך
כהן עם נביא יום גבחי כלל הנדצים כלל היה נחח בערך הקריבי יוס מלכי דוד יצא לקדאתך
הת הוא אלהא דערי בלום

מר

והכל

בן אמן בג חביה בג אבי " ויהי
דקיעא "חסתכל בעמך דקדיתת להון בעא"
מסגי חוביא "עמע קלהון ברחמתך חלה כל עלמא ולא תתקדי אחסנת עממא"
ופתח לצלותך תדעי שמא "והכל

מר

והכל

כי נדמית בדמי בחורי "חך נעויתי ולנו דגדי"
לא חפצתי "ומוסר ילדי לא לקחתי גם למלמדי לא השכלתי ולא שמעתי חלקו למורי" שוחח
שטתי בבגמתי ודך ערבותי עם תאחזי ועל שמותי את תלונתי כי הוכחתי חרס חחלי " הן
שמותי נפשי לא אזה ונתתיני בעין כל לזעור "והשכרתיני ביני תאזה ועכרתיני היית בעולתי
אדיוש בוסחי בורא אחי גולי וגווי עלי

מר

והכל

המלך "דשתי חלי"
הפקתי מלולי ושחתי חללי לי ממימת מלך "זעקתי קלח לא חנני
ושוב לא טוב הצליחה לא יי מלך " ישעך חספל כעקך הפך למענך מכפר הושיעה המלך
מושיע יחידים נוצר חסידים סומך ידידים עתלת המלך עונה עתידות פודה מצלות צופה
נסתרות בחידי מלך " קבץ עמך רבץ אולמך שבץ הדומך כסא מלך " תקבץ סחופים עניים

מר

והכל

דחופים יעלו הצופים לשורדך מלך " ויהי
המלך עמך בשבי בדציון גלותי גליון שיבת ציון "דרשתי עעני"
יושב ציון "צבדיני טובה חניני אהבה סעיני בחבה במצודת ציון" ישעך אקם כלבך הדקם
למענך תקום תלחם ציון "מלך שאלות בולח עלילות סומך בעילות סוכת ציון" עונה עממיס מודה
לנקטנים צופה לצנים שכלל ציון " קדוש נפאריך דחום נשורדך שדי נלמך בשובך לציון

מר

והכל

תקבץ סגולים עוזי חלים יופי הלולים בשעריך ציון

ממרוס
יסקיף

אוחילה לקדוש בעד עם קדוש באולת יחדש בקבץ יעקב דלו עני חשיעה יי ויזמרו
אמנו לזכור יעקב שמילות ישיח חגן יפאילו טהור יזמרו מושיע יעקב יסע תצלות
כולל מעונות להסיר גונות מקהל יעקב נעז להקיף סחובים להזקיף נצח יעקב עליה
נאמנה פאלי בדגנה צור חמונה קדוש יעקב קדמות שירות לגנות ונפלות שבוחר
לשמלות לאביר יעקב תהלות סובבי עליו חכמי יחדו הקטיבי תולעת יעקב והבן
אשח עני ארם ונשא אשר הוא לי משען ומחסה אלהים

מלך

לעז מזורה ונמסרה ביני האדיות כבהמה דלוקה אל תתני כחפה ועל ואסה חס
תביט לעובי און לי מנשא חנה חלק מרחף ואנה חנוקה חס חסך טמם טמם חנה מתכסה
חזינה שחול הנך וכל חסך תעשה למה לקלון היתה עמוסה בבב עת וזמק מעורה וחלוקה
תן בוזיה לבז ושוקיה למשסה כי חותה קלחת כפה וחלוקה למה עניית גלילי שמונה
ועשה וחלומה נדגלה בכל עת עמוסה בשובי עדיך דרבי חספה דנה תשובות חל חנה
קלסה ואם הקטיות עודף ולוחי גסה חמול עלי כי כל בעלם ממך לו יתכסה ועשה
בדחמיק הרבים ואלהי למשסה עשה למען שמך המעולה והחמטא ונלעג אב פסולה
כסוות מתנשה ולמען יחיד נעקר על המזבח כשה ולמען תם דוקני בפסח אל שערך
נכלם מלפניך אומר ועושה והבן

מלך

על כל בדיחא מתלצה ברחמי ומקבל צלותא ענין בכשחך דחמטא ונלעג אב פסולה
הח לבה דוי בממא וליכואתא מדתקף נלה עקתא וגדילתא ואתחזק מעי ים נאמנה
וחזק מזונה ברין בצורתא ולית לה הילא ולא גבחותא

מלך

מחן דבשמיא מר על כל מר אלה מהימנה
על גבדי את הוא נטר טיטו לחלפי דדי ישבח דחמי קרימם כלמן דקדי
לא תשבסן מלך בחי מרירי אדי ביני עממיא חנן כספא דפחדי ואם חן חסן חספי
דקדי לחים ענן ולא נחוי ביד עממיא מסירי ומחולל על חובותא ועל הדחודי

מלך

ואעדי מנן לבא דאצט והב לן לבא דבסדי והב לן
שאו נא עינכס אל חלויכס וקראו אביכס חכב טמם צור משיעתכס דקדעו
לבכס ודרטו את צורכס לוכב טמם דיין אמנות כפר עונות והעלך הזדונות רוב
טמם יורו חסדיך ילדי דידך ובע עבדיך לוכב טמם הקם מפלגים זכור את חסות
וכהר טמאותם לוכב טמם הקם מפלגים זכור את חסותם בער גלילי והסר העללים מחס
יטמעאלים לוכב טמם נאקט מפרך כי ידכו הדרך וקדאנו בצורך לוכב טמם מ
מלכות הרשעה מגדלת רעה וכן תישועה לוכב טמם ודוי כל דיון וכל פסע ומדון טמע
לן חזון לוכב טמם דעו כל ישראל כי יי החל והוא לכס גול לוכב טמם והבן

מלך

יושב בשמים ומביט עד קצה מים ענינו ארך חיים ותן בלבנו יראת שמים ענינו ונהיה
מקיים וכתבנו בספר החיים יושב בשמי מעלה ומביט בעמקי תכלה ענינו נורא עוללה
ותן בלבנו חכמה מעולה ענינו שומעת תפלה וכתבנו בספר מחילה יושב בערבות
ומביט בגשיות ענינו חלה הרוחות ותן בלבנו חכמה ומצוות ענינו בזכות אבות וכתבנו

מדר

בספר זכיות והבין שאלה דברים אשר מדיש טורח לכוון
שאלה דברים אשר קל ומצוי מדיש טורח לכוון
עבדיה מלכך יתגלי עליון ידע יתכן בניה כענין מוכיחא הא כל אומיא ועליונה
ישועה מן קדמיון בסוף ימיה בגבורת חלה עלמון תשלטון על עממין ותרשון צדי כל
עממיה נכסין סגיאין תשבון מאדע נכדאין ותתובון בשלם לקדו כדכיה מתביתובון וכלכן
תצבון ולא תסגדון עוד לפטעות עממיה עדי דביה ארעא יקבי לברעא נכסת קודשיכון
וקודשניה הוא מקביל עלותכון ומסי יתכון ויפרוק יתכון לעולם עממיה והבין

מדר

ותחלום גשת לחלותך ארון הארונם דברי פי תאמין ותקשיב רגונם העבר
משעים והסד דרונם ומחול וסלה על חטא ועל שמונים שזור רחמין וחסדיך הדא שונים
חוסה ורחם על בערים וזקנים טהר מטמאה ילי איתעם ישבם בנה טוב ומנוחוד
שחנים כנס כלוחים מכל פנים לעד לתצרי לט עומתא שונים מהר יקדמונו רחמין
כי אנהלו דלים ומסכנים נקדמה פנך בתורה וזמירות ורגנים שיחתילו תרעה בקדבן
קנים עם עני תושיע עומד לימין אבונים מעל צדקות וגולה מצמינים צדקת אבות
זכור לבני דנים קדוש המקדש בצבא עליונים ראה בעני לאו צים ומעונים שמע שועת
משועים עם אליך מתהננים תחזירם כבאי מועד לאוהלים ומשכנים תעלה מושיעים
יה מושיעילו מיד מענים בעלך נחסה יועץ ומקים סולה פשעים ומכמר עונים חשוק דלוע
קדשך לשעך כי עליך אנו נשענים אל תעזבנו ואל תטשנו ואל תשיבנו ליקנים כי כך

מדר

יני העדקה ולנו בושת הפנים והבין יני העדקה ולנו בושת הפנים
את האלה דגלן קדמך עמיקתא דלח מיטמון מנך מסתתא יני העדקה ולנו בושת הפנים
ומחשבת כוליהא נטר סיבו ועביק לעויתא מרחיק דגז ומסגי למעבדי טבוותא אדבר
לעמך קיימא דאצחא ושליב יתהון מכל עקתא דהיא ביני עממיה רטוי שעתא דמגן
כיוצא שדיהתא דאתכסיו בנהא מגן שובליתא דויא ומצוחא ביממא וכלילאיתא
שמע קלהון עביד פלישתא וכניש יתהון מכל עויתא יני דבדיה אסו לכל מחתא ויהיב
לבר נשחיי ונשמתיא גמיל חסדא ודין וצדקתא חצי לעמך דאקיפתיה עקתא דהא קדי קמך

בְּחִלּוֹת דַּעַתָּה "כַּעֲבֹדָה מִסְכָּנָה אִי כְּחֵדָה מִן חַיֹּתָהּ" וְהַבֵּן
 יְיָ אֱלֹהֵי דָבָר דְּמִטְמֵר קִדְמוֹתָי גָּלִי "עֵינִי בַעֲמֹךְ בְּכָל חֵדָה מִטְמֵר וְגַלִּי בְּמֵדֵי עֲקָתָהּ" כָּלִי
 וְכַעֲבֹדָה דְּבִבְרָא שְׂנִיָּה יִתִּיה מִכָּלִי "וְהָאֵל בְּמִדְרֵי קִדְמוֹתָי צֹחַ וְצָבִי וְחֵלִי" מִדַּעֲקָתָהּ לֵבָד מִדִּיךְ
 חֵלִי "יְיָ אֱלֹהִים דְּמִתְלַצִּי בְּצוּם וּבְצָלִי" וְחֵתְלַצִּי לַעֲמֹךְ דְּקִדְמוֹתָי מִצָּלִי "וְשִׁמְעָה קְלִיָּה בְּתַחֲלוֹמָהּ
 וְצָלִי" וְכַעֲקָתָהּ וְכַעֲבֹדָה גְּמִידָה לֹא יִכְלִי "וְהַבֵּן

מדרן

אֲתֵּנוּ עַל שְׁמֵךְ חֵדִיד בְּמִדְמוֹךְ מִלּוֹחֵד בַּעֲלֵמֶךְ שׁוֹכֵן פְּלוֹסִים" בְּהִיר בְּשִׁחָקִים מִמַּעֲמִיד חֵדִים
 מִבְּטָח לְצִדִּיקִים וְשׁוֹקֵל בְּכַלְכָּלִים גְּבֻלָּךְ מִיֶּסֶד דְּבִרְיֶךְ מִי יִפֹּד רֹבֵד וְחֹדֵד וְסוֹפֵד כָּל
 מַעֲשִׂים דְּרֹבֵד מִיִּשְׂרָאֵל מִפְּרִק הָרִים מִכְּנִיעַ צִדִּים וְכִנְסֵם הַמַּאֲוִסִּים "הַמֶּשֶׁל אֶפְרַיִם הוּא עֲמֹךְ
 יְחִיד שְׂנִיָּה הַשְׁחֹד מִהֹדֵד בְּקִלּוּסִים" וְהַמֶּשֶׁלָּה לֵךְ וְהַכֵּל עַמְּכֶךְ וְחֵי מִי יִכְלֹךְ מִנְקָה
 מִחֲמִסִּים דְּכֹת חֵיתָנִים יִתְזַכּוּר לְבָנִים שׁוֹכֵן מַעֲוִנִים וְכֹבֵשׁ כַּעֲסִים" חֲסֵם הָרִים עֹשֶׂה
 חֲזִים שׁוֹבֵר חֲזִים דְּגֵאִים וְגֵסִים" כֹּהֲלִין בְּנִקְיוֹן מִסְתַּתֵּל בַּחֲצִיךְ מַעֲצִיל עַלֵּי וְחֵבִיךְ
 מִיִּרְקָשׁ גִּוְשִׁים" יוֹדֵעַ כָּל סוֹדִים מִיִּחוּד בְּיִחוּדִים מִקִּדְשׁ הַיְּהוּדִים בְּדִתֵּי אִילּוּסִים פְּבִיר
 הַמּוֹפֵלָה בְּשִׁיר הַמַּעֲוֹלָה כְּבוֹדֵינוּ גָּלָה" וְהַנְחֵל דְּלוּסִים" לִסְטִים וְחֵסִים עֲלִיטֵי יוֹעֲצִים
 אֹכְלֵי שִׁקְצִים כְּלָבִים וְחֵמְשִׁים" מַלְכוּת אֱדוּם וְחֵמְשׁ תַּמְחָה חֵלֶם אֱשֶׁר בְּשֶׁר חֲמֹרִים בְּשֶׁלֶם
 וְזִרְמַת סוּסִים" כִּנְסֵם תְּכַחֵיד וְשִׁלְרֵם תַּחֲבִיד וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְקִדְדֵי וּפְתִירוּסֵם" סְגוּלַת חֵב
 הַמּוֹן כְּפִלַּח הַרְמוֹן עִם תְּבוֹר וְחֵרְמוֹן יִדְגְּלוּ לֵךְ בְּקִלּוּסִים עֲקִידַת יִצְחָק לְבָנֵינוּ תוֹחֵק יִתְבָּרַן מִלְּחָה
 שְׂמֵחִים וְשִׁשִּׁים" מִדְּהִי אִישׁ תָּם תְּגַמֵּל אֹתָם שְׁמַע אֲנִיָּתָם תִּשְׁתַּלַּח בַּעֲלֻסִּים עֲדִיקוֹת
 לֹבֵשׁ עֲמֹךְ חֵלֶם תְּבִישׁ לְהַחֲלִים יֵשׁ מִמְּסֹר רִסִּים" קְרוֹאִים בְּמִלִּים חֲשֵׁם תִּרִּים בְּצִדוֹת
 שְׁנֵי עֲמִידִים תִּעֲשֶׂה נִסִּים" דִּין מִתּוֹקָה מִדְּבִשׁ מִפִּיכּוֹ חֵלֶם תִּמְשֵׁל לַמַּעַן לְבִשׁ פִּתְעָתָם
 שְׂמִלִּין כְּחֵישׁוֹן שׁוֹכֵן דְּלוּתִים סוֹבְבִין פִּמוֹעֵל מִבְּעִתִּים לַמַּעַן אִישׁ חֵלֶךְ וְכֵלָם בַּעֲלֻסִּים
 וְהִלֵּךְ מִחֹדֶק לֹבֵשׁ קֶשֶׁתִּים" תִּישְׁבֵּנוּ בְּטָח בְּגִמּוֹת וּפְרִדִּים וְתִשְׁקִינוּ כֶּסֶף דִּקּוּחֵי עֲקוּסִים
 אֲגוּדִים מִתְּאֲדִים בֵּין הַדְּרִסִּים" מִתְּעַדְנִים בְּנִחָן בְּרִצְמוֹת אֲבִלִים וְתִבְשְׁדֵנוּ יִשְׁעֵם מִבְּטָח
 לְחֹסִים וְנַעֲנֵן וְנִמְרֵךְ בְּלוֹךְ עֹשֶׂה נִסִּים" וְהַבֵּן

מדרן

יוֹם יִשְׁבְּתִי לְהוֹדוֹת כְּחֵשׁ אֲנִי שְׁעָה לֹא נִבִּי דְּחֵשִׁי שׁוֹבָה עָיִי אֲלֻלָּה נֶפֶשׁ יוֹם עֲרִכְתִּי
 שִׁיר זְמִירָתִי וְצוֹר קִרְאָתִי מִזְמִירָתִי הֵטָה אֲחִיךְ שְׂמֵעַל אֲמִירָתִי" מִגֵּן בְּעֵי מִלְּבִי וְקִדְוִשִׁי
 יוֹם אֲתַעֲבִיד לֵךְ נִשְׁחֹתִי יוֹם דּוֹמָם לֵךְ וְעֵצָה בְּאִתִּי דְּפִאָה נֶפֶשִׁי כִי אֲכַחֲזֶנּוּ הָעֵצָה עֲלֵנִי מִחֵדָה חֵת
 כְּחֵשִׁי חֲמִלְתִּיךָ אֲשֶׁר נִפְלְאָתָה אֲחִיךְ בְּמִצּוֹר וְכִי צִלְתָּה בְּחֵמֶר רַבִּים אֵיךְ יִשְׁעֵתָה חֲלִקִי
 יְיָ אֱמִירָה נֶפֶשׁ" וְהַבֵּן

מדרן

דִּיבּוּרִין כְּפֹד קִימָה וְחֵסֶדֶא לְרַחֲמוֹתֵי לֵחַלֵּף
 תְּבִירִין" וְמִרִּישׁ סְנִיָּה וְכַעֲבֹדָה אֲעִידִי כְּתוּרִין" וְתִלְעִי יִתְלַם כְּרֵעִיָּה דְּלֵעִיָּה לֵעִידִין
 וְהֵיךְ מִכִּי סְפֹתֵנָה מִתְקַבֵּל קִדְמוֹתָי הֵא כְּתוּרִין" וְהַבֵּן

פ. פ. פ.

אל שוכן לומי

מקל

הדעה נאמי ושעה כהדימי קולי וזקלא

גודל כי שם יקרא " הוא אל עזרתי ואליו דברתי וביום צדתי בער לי חקלא רבו קלקולי דורשי עקולי ואנכי קולי אל יקרא " נשבע שחל והנני שחל ותמויד חכי מוחל לדאותמה יקרא " איך נבוא ממך וחתה חותמך בקרבינו ושמך עלינו נקרא " לעם קדוש חדש בשער הקודש והשתחו חדש נשבת קרא מקרא " והוציא בגדי צדק לבמהי למענך חלה כי שמך נקרא " פדה נפש עמי הצאים עמי עדיך וכל מי כמוני יקרא " חזה קוראים על וחסם ממעל כנס חמר ויעתד על פניו ויקרא "

מקל

והכל גלודים אין מספר רעות מחוכמים המולת קדישים ועידים לא נמים "זיעתם בחר

די נור חשמים דוממים טהורים ונקיים יחד מאשמים "כמליצי עמאי לא לבקש הרחמים מלאכים דוממים נבדים ממומים סליחה דרשונא בעד עם נכלמים "פצחו והלכו צדקת באימים "קדבת הנקד רפת איש תמים שועת ציר טבה תורה ממלומים "שנת מחתת רצון יום הקטר סמים "כופר המצוא לא לבחר מעמים "הליו לא לפנ בעל הרחמים מכניסי החמים הכניסו החמינו לפני בעל הרחמים

ויקול

משימיעי תפלה השמינו תפלתנו לפני שומעת תפלה מעלי דמעה הפגלו דמעתינו לפני מתדעה בדמענות השתדלו והרבן תחנה ובקשה לפני מלך רם אנשא "הזכירו לפני השמינו לפני תורה ומעשים טובים של שוכני עפר יזכור ההבתם וחסיה חותם פדס תאבד שארית יעקב ויוסף כי תורה ולא מדיה היו לארפה ישאל ויהודה היו למעל ולשענה "הזכירו לפני חנקת שיה פלורה אמרו לפני מה בצע באבדן יזכור בריתו וישוב מחלון אפי ויחוש משיח צדקו לעמו ונחלתו "אבינו מלכינו חננו וענינו כ אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה למען שמך " ויקולן ואנחנו לא נדע " תם יקול עשה למען שמך הגדול הגבור והנולא שיתגדל ויתקדש שמך בעולם " ויקול יתגדל וג לי ואמרו אמן

ויקול ישרי וישבוק לבובלון וישאל מכל חוביהון ומכל חטאיהון די בכל חתה וחתר ודי באתלא הדין קודשא בריך הוא ישבוק לחוביהון ויסלח לחטאיהון ותכתבון כוללן ואנח עמכון בספר החיים ובספר השלון ובספר מחילה וסליחה לפני אבינו שבעשים קיים ואמרו אמן ישרי וישבוק כלוליהון וישאל מכל חוביהון ומכל חטאיהון די בכל חתה וחתר ודי באתלא הדין קודשא בריך הוא ישבוק לחוביהון ויסלח לחטאיהון ותכתבון כוללן ואנח עמכון ואמרו אמן ישרי וישבוק כלל קהלא קדישא הדין מלצרביהון ועד עיריהון קדשנה ישבוק לחוביהון ויסלח לחטאיהון ותכתבון כוללן וג לי ואמרו אמן עושה שלום במדומיו וג

נשלם נוסח הקליחות בעזרת בורא רוחות בה"ב

והדא

והוא קול לאברהם בן עזרא זצ"ל

פי נעמם עבודת יוס
 אן יתם שליח צבור תפלת מוסק והו' מחכם אבני מקתפי לאתר להלכה סא"ה
 חזכרה סדר עבודה" חזכרה תהלות עי'
 גאותו הבהילתני גדולים מעשי עי'
 הלת השמורה לפנים הגדתי היתכילי
 זחלת ואירא זכור רחמיך עי' חסדיך יבואונו מהרה חן ורכור יתן עי' טובך
 החיה רוחי טרם ידע את עי' ישלח ממורתך כוחי ידעתי כי גדולי עי' כוח השכל
 תן בלבי כי ישר דברי עי' לב טהור חדש בקרבי לדעת את עי' מאתך מהללי
 מהולל הקדא עי' נעלמת ומעך שכלי נדחה אתה עי' סמוך ליצב מעבדלס
 שברו עלי עי' ענינים חביקים בעושים עלך לבי עי' צחתי שעי תהלה פציתי פי
 אל עי' צדקתך בשדתי תהלה צדיק אתה עי' קדא תיך בשיר הגיוני קדוב אתה עי'
 רבים הפעוני רחמיך רבים עי' שעה אל עת הגדלך שמעה תפלת עי' תחי
 נפשי ותהרלך חתלג על עי' אפרוש לפי עי' בצד לי הקדא עי' רמה קדני בלגי
 מהר עניני עי' יני קדא תיך חמשה לי עי' שמעה בקולי עי' יהיה עוזר לי עי' צורי ונשואי

סדר עבודה

חמוני לבב הבינו מהפדא סוד נעלם לאה לאוהא מינו זממת שבעלם
 אדלוע נטה בחכמה ויענו מאכלגבר אך בריאה בדר קמה מלי יצוה צר
 חמונותו לעד היא זה חלה ינו מחוללנו אמר יהי אחד יהי חל עי' אחד לכו
 בין עליונים ושפלים הבדיל בדקיע נטח בכוחו יבשה השלים חן שמנים עשה
 בארץ שנת מתכונת להוציא רשע ועץ לטוב במאצ' צדק מאושנת כי עי' חן הסוב
 בלא בגדחים סדרים והוציא במספר מחניהם גם המשיב האלים עי' טעה גם שניהם
 גזר מבנים שרץ ועוף כסות בדת סיני גם בהמות מאלן עושה כולם עי'
 גדולתו לאין קץ עצמה יהללהו גדויו בסוהם גולם על צלם נשמה כי לני עין חיים
 גלה ליקור מעדכתו ונפליחות שמעו אלני גמר בסוף ששה מלאכות ביום הניח עי'
 דוק ומוצק שמחו בחילם וכולדים עמדו יחד יודעים בלי טעה כולם עי' אהים עי' אחד
 דעת בדורה שנת באדם לקדא בשם עוף גם בהמה דרכם ידע והבין בסוהם כי עי' חכמה
 ומה אל בעזר לשעשעו והפיל שנה במעושות דבק במוצאת מעלעו ממות עי' היתה זאת
 השכנים הגן רק עין אחד מנע לאכול הסיתם עינים דע זמן לא יאבה עי' סלוח לו
 החיש המאכל השאו ועינו מעלמו חשה הרגשו קול גירשו כי דבר עי' בלג

הצמיחו שנים קצרים וגדול מקטן עצם
ודברי הצעיר צדקו שעה חל לא קדצו
וכחש מפחד חיוס יהיר שרירות לב חשב
ורעת בע אדם רמה זולתי תמים בדורו
זך מולט בתיבה עשויה מכונות רבותגב עלגב
זעירים לבנות עיר חפצו לביעות בחומר הדביקים
זעק אל כלל לשונם ויפס כל חיש לפיאות
חרשים שמעו קול חומר בנק שוא כי עמלו בוע
חמוס כשוען פלח מבית חב ויחלון
חלנו בן גורע קורו כי טובו מעלליו
טוהר קח חיל תחת בנק והעללו לפע
טובי מקוים לא חבישים אניגיה ואוהב נכמה
טובה וצדקה עשה וזכרו היום לצאצאו
יחיד נכבד לכל בשר הוליד תם ואיש מדמה
ילד לעבד בהמכר רעה רבה צנפתלו
ידרו מצרמה ישרים את יעקב ושבעים בעו
בוח מופתים נתן לעניו ותחל לרוח לפעמו
בבואו לאתני ענה שכל מפרך שצויה
כבד לבב התחמר ויוסף לענות חמו
ללענו כסיל השתגע כי רעה יחלו רעים
לילה הפה בנו בבואו ובין טמא לטהור יבדיל
לבישה הפך ים כי מנה אחות עצות
משעים כמען שבתים נסעו עד בואו לטיע
מקדש שם עשו לעומתם לשכון בתוכם תהלתו
מהשלוש משפחות נבחר אהרן והבדילו
נכון ללבוש שמונה תמימים מלפני ביום תענית עונ
נגיד בתורת אל מעביר יזרוק דם כדת קדצו
נכונים פלים ואילים וכבשים בם יגילוהו זקנ
סגני כהונה יעביעוהו וערב יום כפור לאכול
סבאוהו מרחי לויה באצבע צדיקה יכו נגדו
סוד זמן השחיטה ינעם ויפדלו לקרב עושה

חמיו

הביא מפרי נותרים ויקי לא רצם
ואח הרגו ודמיו צעקו אותם זלזל יי
ושבעתים יוקם יום יקי למבול ישב
ולחמטיר על הארמה פתח יקי את חוצלו
זדעב אדק החיה ובוסח ביקי יטוגב
זה עם זה התיעצו ועצת יקי היא תקוס
זקופי ליבב שחגאונם ויגבה יקי צבאות
חנם יהי אל גומר מגדל צשס יקי
חרם יצא ממזלח לוח יקי תניחלו
חש כשחוט את בנו יחידו והנה דבר יקי חלון
טובתך לא נשכחת בלוק חתה ליק
טוהר עב ויקרא שם המקום יקי יראה
טוהר גלות עין נשא ויקי חפץ דכא
ידיד נכתר בשנים עשר בלוח יקי המה
ישב בדר עד עת בואו חברו חמדת יקי צנפתלו
יחור השחית בנים זכרים וירא יקי וירע בעינו
כאשר בא ובער המוננו כי פקד יקי חם עמו
כמה האכלתה לענה ויקי שם היה
כיוחש באלהים ואמר לא ידעתי את יקי
כלח עוננו ויגער יקי את פרעה כגעים
ליום הולך צד ויעדו כי עליו הגדיל
לאח שורלו עם החים כי יד יקי עשתה זאת
מפיו שמעו משפטים פעם דפנס דבר יקי
משדתו שבת שלישי שם יקי הוא כחלת
מקריב עולות וזאת מנחות כי תפלא יקי ואיד לו
נפרש משבעה ימים לפע בוא יוס
גילות טב עת קטיל קטלת תמיד לפע יקי
נחמק לוח לבו ישים כי מלאכה היא ליק
סעודה רבה ימנעוהו ודודשי יקי לא יחסרובל
סודרים ספרי פליה יחלו ליק חסדו
סדין בוקן בינו ובין העם כי יקי מחסוה

עלה ונסתתפך וזו מעללו ישימו לך נבון
 עוד יקדש ידיו והגלו כי קדוש היום לך
 על ידו שחיטה כהפנן הוא אשר רבד יך
 פלאות קטרת ונדלות כלולים פקדי יי ישרים
 פחדים בלי לבן לבסות עזות יך נחמנה
 פתח פיו בשם יי נחלם כי יך חומר יך

וְאֵלֶּה הַשְּׁמוֹת הַכְּסוּיִם וְעוֹיְתֵי וּפְשְׁעֵי לְפָנֶיךָ
 הַזֶּה יִכְפֹּר עַל כָּל כְּסוּיֵי הַחַטָּאת מִכָּל הַכְּסוּיִם
 הַזֶּה בְּזִמְזִם שְׂשׂוּמֵעִים אֶת הַשֵּׁם הַמְּפֹרֵשׁ מִכָּל
 וּפְלִיט עַל פְּנֵיהֶן וּמַדְבִּירֵם וְאוֹמְרֵם בְּרוּךְ שֵׁם
 אֱלֹהֵינוּ כְּנֹגַד הַמַּבְלִיִּם וְהַחֲדִיךְ וְהַחֲמִיד לַיהוָה
 בְּרִצּוֹן "וְהָיָה בְּאוֹכְךָ תַּעֲוֹרֵר דְּחַמְיִךְ וְסָלַח לְיִשְׂרָאֵל
 שְׁכֹ"ן" כִּי יִשְׂרָאֵל קָרָב נִקְרָא מֵעַיִן כָּל מִשְׁפָּחוֹת
 פְּלִיאוֹת שֵׁם אֱלֹהֵינוּ לְרֹאשׁתָּם שׂוֹר יְיָ עֲלֵיהֶם אִין
 צְדִיק כֹּהֵן בְּקִרְבִּי וְיִדְעֵנִי אֶתְחַבֵּל
 צוֹעֵק הַגִּבּוֹר יִמֵּן יִמֵּן אֶל רֹאשׁוֹ
 צוֹיחַ הַגִּבּוֹר שְׁמִי כִי מִיָּדֶיךָ הָיְתָה כֹּחַ
 קוֹיִם יִתְאַחַד בְּיָדוֹשׁ הַמְּפֹרֵשׁ הַשֵּׁם רַב־יָי
 קָדְמוֹ כְּנֹגַד בֵּית שְׁלֹחֹו "בְּשֵׁם הַשֵּׁם בְּרוּךְ יְיָ"
 קָדְשׁ זֶה כֹּהֵן יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁם פִּי יְיָ וְקָדְשׁ
 וְסֶמֶךְ עַל פִּי יִדְוֹ וְסֶמֶךְ צְדִיקִים יְיָ
 מִדֵּן אֱלֹהֵינוּ הַכְּסוּיִם וְעוֹיְתֵי וּפְשְׁעֵי
 מִדֵּן לֹא לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וּלְפְשָׁעִים שֶׁחַטָּאוּ
 יִשְׂרָאֵל כְּלִיכָוֶה בְּמִגְדַּל מִשָּׁה עֲבָדֶיךָ כִּי בָּשָׂם
 תִּפְלֹהוּ "וְהַכְּסוּיִם הַכְּסוּיִם הַכְּסוּיִם בְּעֵלְלָה בְּזִמְזִם
 שֶׁהוּא וְכֹהֵל הָיָה כְּוֹרֵעַן וּמִשְׁתַּחֲוִים וְעוֹפֵלֵן עַל
 וּמִתְבָּרֵן לְגִמְזוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֹגַד הַמַּבְלִיִּם
 וְיִתְקַבֵּל קִרְבֶּךָ בְּרִצּוֹן "וְהָיָה בְּאוֹכְךָ
 קָדְשׁ תִּפְלֹהוּ בְּשֵׁם שְׁכֹ"ן פֶּד וְהַבֵּל דָּמוֹ"
 וְכֹה מִחֲתִיבָה אֱלֹהֵינוּ אֶל רֹאשׁ מִשְׁכַּן קִרְבֶּנִי
 חֲתִיבָה הַזֶּה כֹּחַ וְכִמְלָח חֲפֵנֵי רֹאשׁוֹ הַזֶּה

אֵיךְ הָיָה
כִּפְרֵי נֶגֶד
לְחֻסְאֵיב
וּלְעֻזָּוָה
וּלְפֶשַׁע עֵינַי
שְׁחָטָאוֹתַי
וּשְׁעִירֹתַי
וּשְׁפָשַׁעַת
לִפְנֵיךָ
וּצִיֵּית עַ

שם כף הקטרות בשמאלו ועוזר בלוח שם כבודו
שם כנס איש מחמדים כי מלך יצ צבאות הוא
שם על גחלים קטרת והריחו ביראתי
תפלה קט קצרה בהתפלל הושיע יי משיחו
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי הצותינו שתהא השנה הנאה עלינו ונעל ישרא עמך שנת זול
שנת שובע שנת רצון שנת ברכה ואם תהיה שחנה תהיה שנה בשומה שנה סלולה שנת משא
ומתן שנה שלח יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר בתתך ברכה במעשה ידיהם
שנה שלח תפיל בה אשה פלי בטנה ועל מעשי השלון היה מתפלל יהי רצון שלח ישרא בתייהם
קבליהם ואל יסור שבת מצבת יהודה ואל תבוא לפניך תפלת עובדי דרכים בירדת שנים
תעמדה תעלנו בקחת רם ממרס בו במורא
תעולות למעלה גם למטה מכל חכם נעלמה
את הדם יח עלי לן בצאתו ויצואו כהע
נשחש הקבל את דמו וחוקו כחקי פל נשא
ינח דם כדית נעלכות ודם פל יכול כדית סיע
את דם זה בדם זה לעדות הלכה למשה מסיני
בצאתו למצבת יעסא מעיל חן בגפשו ער יהב
רץ לשעיר גדל עציו עליו יהודה כחשי
וסמך שתי ידיו עליו ומתמדה וכך היה אומר
ישראל אלהים כפר נא לחטאים ולעונות ולפושעים שחטאו ושעו ושפשו ופשו על פניך עמך בית
ישראל ככתוב בתורת משה עבדיך כי ביום הזה יכפר על כלם לטהר את כלם מכל חטאת כלם לפני
יי תטהרו והלכה נים והעם העומדים בעמלה בזמן ששומעים את השם המפורש יוצא מפי כהן
גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ומברכים ואומרים בלוח שם
כבוד מלכותו לעולם ועד והוא מתכזב לגמור את השם כנגד המברכים ואחר כך אומר להם
הכהן תטהרו והן אומרים לו יהי רצון שיתקבל קרבנך ברצון והתה בטובך תעורר רחמך
ולתת לעד יסורן השעיר החי אוכל וכו' על דחשו עונ' הנושא אותם לעזאזל
ישראל ברכה מאת יי מה רבו גלי בעדות כי נטהרתי מזדוני משולח הוא ביד איש עתי עת
לעשות ליני בהגיעו לצוק לחורו דוחפו ומתגלגל לעצמו בו אות בהתפזר איצרו כי לוח
יי בעמו נער חק לכפש יעם המשיח ראש כהנ' נשרפו פל ושעיר קדעם למלא את דבר
יי עת יוצא אימורים נרצה וזותן במגס ומקטיר בעתו עור קלעם והוציאם חוצה כי יי
אמ' עך יברך שמחה ברכות אחר עמרו בסוד כהנ' עזר פלישות עלויות בקפר תולדות
רץ לעשות סדר טבילה ולבש בגדי זהב בגדיו רחץ ידיו ורגליו ונעלה בגחון שם עי אלהי

שם מחתה בין שני בדים האות שאין כמותו
שם דת למסורת למלא עטף היכל לפני
תמים כחיצון יצא לו ולפני יי ישפוך שיחו
וכך היתה תפלתו של כהן גדול ביום הכפורים
שתהא השנה הנאה עלינו ונעל ישרא עמך שנת זול
שנת שובע שנת רצון שנת ברכה ואם תהיה שחנה תהיה שנה בשומה שנה סלולה שנת משא
ומתן שנה שלח יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר בתתך ברכה במעשה ידיהם
שנה שלח תפיל בה אשה פלי בטנה ועל מעשי השלון היה מתפלל יהי רצון שלח ישרא בתייהם
קבליהם ואל יסור שבת מצבת יהודה ואל תבוא לפניך תפלת עובדי דרכים בירדת שנים
תשובתו לבית תפלתו כי יי עליון כורא
תורת מצליק משפטה תורת יי תמימה
את השעיר המוכן אשר ילכדנו יי
כנס ועמד על מקומו צדקת יי עשה
יז כמצליק על הפרדת אשר לפני יי
את המלא ברית בתורות מלא אחרי יי
בשבע חטאות יחטא קודש יי אשר אהב
רץ וסמך ידיו עליו יי ביום נפשי
אני השם חטאו וטו ופשו לפניך עמך בית
ישראל אלהים כפר נא לחטאים ולעונות ולפושעים שחטאו ושעו ושפשו ופשו על פניך עמך בית
ישראל ככתוב בתורת משה עבדיך כי ביום הזה יכפר על כלם לטהר את כלם מכל חטאת כלם לפני
יי תטהרו והלכה נים והעם העומדים בעמלה בזמן ששומעים את השם המפורש יוצא מפי כהן
גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ומברכים ואומרים בלוח שם
כבוד מלכותו לעולם ועד והוא מתכזב לגמור את השם כנגד המברכים ואחר כך אומר להם
הכהן תטהרו והן אומרים לו יהי רצון שיתקבל קרבנך ברצון והתה בטובך תעורר רחמך
ולתת לעד יסורן השעיר החי אוכל וכו' על דחשו עונ' הנושא אותם לעזאזל
ישראל ברכה מאת יי מה רבו גלי בעדות כי נטהרתי מזדוני משולח הוא ביד איש עתי עת
לעשות ליני בהגיעו לצוק לחורו דוחפו ומתגלגל לעצמו בו אות בהתפזר איצרו כי לוח
יי בעמו נער חק לכפש יעם המשיח ראש כהנ' נשרפו פל ושעיר קדעם למלא את דבר
יי עת יוצא אימורים נרצה וזותן במגס ומקטיר בעתו עור קלעם והוציאם חוצה כי יי
אמ' עך יברך שמחה ברכות אחר עמרו בסוד כהנ' עזר פלישות עלויות בקפר תולדות
רץ לעשות סדר טבילה ולבש בגדי זהב בגדיו רחץ ידיו ורגליו ונעלה בגחון שם עי אלהי

אֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ הָעַם הַשְׁלִים כְּאֶשֶׁר הָעֵתִיקוּ דָקָה
 קִידָשׁ וְעִשָׁט וְהַשְׁלִים טְבִילָה וְלִבְשׁ לְבָן וְבִיזָה לְפָנֶיךָ
 טָעַמְנוּ כֶּף וּמַחֲתָה הַבִּיטָה וּבִין שְׁנֵי בָדִים שֶׁשֶׁהָם
 לְפָנֶיךָ קִידָשׁ בְּפִשְׁטָן וְקִדְדָה טְבִילָה תְּהַלְלֵנוּ
 חֵיל גִּבּוֹר כְּאִישׁ תְּבַחֲמֵנוּ בְּהַקְטִיר קְטֹרֶת וְעֹשֶׁן
 זֶהוּ יְהוָה וְעִשָׁט זֶה־בֵּן אֵל יִלְבֹּשׁ בְּגָדֵי עֲצָמוֹ
 קוֹל נְשֹׂאוֹ שָׂדֵי וְזֹגְגֵי שׁוֹבְעֵי שְׂמֵחוֹת כִּגְן חַיִּים
 כִּמְלֵךְ קוֹל אֱמוּנָה
 אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה כָּל הָאֵלֹהִים הַלֵּל לְמַשְׁמַע אֵלֶיךָ
 אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה קָדָשׁ הַקָּדוֹשִׁים הַיְּצִירִים לְוֹדֵת מַרְכָּבַת קְדוֹשִׁים וְתַבְעִית אֱפִיסֵי גְבוּרָה
 וְשִׁלְשִׁים אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה אֵבֶן שֶׁתִּיָּה וְעִלְיָה אֲרוֹן כְּלֵי חֹסֶן יָהּ וּבִתּוֹכָהּ שִׁלְשִׁיתָהּ
 אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה צִנְצִנֵּת הַמֶּן וְשִׁמְךָ הַמְּשֻׁחָה וְאִמְרָה אֲהִרֵן אֱשֶׁר פָּתָחָהּ וְהַצְמִיחָהּ אֱשֶׁר־
 עֵינֵי רִאשָׁה הַיֵּל מִקֹּדֶשׁ וְנוֹרָא וּמִזִּבְחַת הַקְּטֹרֶת וְשִׁלָּח וּמִזִּבְחָהּ אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה
 אֲלֵהֶם אֲשֶׁר הַגִּדּוֹל וְהַתְּכֵל מַעֲשֵׂה עֵי הַגִּדּוֹל אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה כְּאוֹרֵי הַבִּיָּרָה
 הַמְּוֹקֵד וַיֵּם הַנִּחֲשֶׁת עֹמֵד עַל שְׁנֵים עָשָׂר בָּקָר אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה הַעֲלָהּ וּמִזִּבְחָהּ
 הַעֲוֹלָה וְעִמּוֹד הָעֹשֶׁן הַעֲוֹלָה לְמַעַלָּה אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה גְּזֵלִים מִרְחוּחִים וְהַדִּשָׁן מִמֹּתֶנּוּ
 כִּתְפוּחִים אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה סִדְהִים בְּמַשְׁמַחֲתָם וְלוֹיִים מִנְּגִנִּים בְּכִנּוֹרוֹתָם וְיִשְׂרָאֵל
 עַל עַמִּי דָתָם אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה לְשִׁכַּת הַפִּלֹּה הַיְּדוּעָה וְלִשְׁכַּת פִּלְהֵרֵן הַקְּבֹעָה לְיִדֹת
 כֶּהֱן גִּדּוֹל כָּל שְׁבַעָה אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה לְשִׁכַּת הַגִּלְזִית הַמְּשׁוּפָּעָה וְשִׁמְרָהּ מִמַּעַנֵּי הַשְׁמֵרָה
 אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה שְׁעַר נִקְדֹּר וְשְׁעַר הַנִּצְנוֹן וְשְׁעַר סוֹר אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה עֲזָרָת נְשִׁים וְמוֹקֶפֶת
 וְכִסְדָּהּ וְכֵה אֲרֻצֵּי כְּלִיֹּת קְטֹרֶת אֱשֶׁר־ עֵינֵי רִאשָׁה הַר הַבַּיִת וְכֵה לְעַלְיָתָהּ אֱשֶׁר־ עֵינֵי
 רִאשָׁה שִׁלּוֹחַ הַשְׁעָרִים בְּמִדְבָּר וְהַנִּצְנֵת שְׁנֵי כְּזָמֵר יְיָ יִתֵּן חֹמֶר הַמִּבְשָׁלוֹת לְבָח רֹב

תָּם יְקוֹל הָיָה אֶתְּאוֹר

אֵלֶּינוּ וְהֵי אֲבוֹתֵינוּ גְּלוֹי וְיִדְוֶה לְפָנֶיךָ כְּאֶשֶׁר כְּבוֹדְךָ שָׁחַן לְכֹל בָּעֵת וּבָעֵת הַזֹּאת לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ
 לֹא בָדִים וְלֹא בָלִיָּה לֹא גִלְגֵּל וְלֹא חֲלֵלֵי אֵשׁ לֹא דְבִיר וְלֹא דָקָה לֹא הֵיכָל וְלֹא הַר הַבַּיִת לֹא תֵּלֶלֶת
 וְלֹא לִמְדָּה וְלֹא זִיקָה לֹא חֲטָאֹת וְלֹא חֲלָצִים לֹא טֹהֲרָה וְלֹא טוֹחַ אֲבֵן לֹא יֹשֵׁף וְלֹא יַעַר לְצִנּוֹן לֹא
 כְּפֹרֶת וְלֹא כְּלוּבִים לֹא לְבוּשָׁה וְלֹא חֲפָצִים לֹא מַצְחָה וְלֹא מַנְוֶה לֹא נִדְרִים וְלֹא נִדְבוֹת לֹא חֲלֵלֵת וְלֹא
 סָמִים לֹא עֹלָה וְלֹא עֲשׂוֹן לֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא פִלֹּה לֹא צִיּוֹן וְלֹא צִיָּן נֶזֶר הַקּוֹדֶשׁ לֹא קְטֹרֶת וְלֹא קִדְשׁ לֹא דָקָה
 וְלֹא רִיחַ נִחּוֹחַ לֹא שִׁי וְלֹא שְׁלֵמָה לֹא תוֹדָה וְלֹא תְּמִידִים אֲבִלְבַח סְמוּחֵינוּ וְעֵצָנוּ וְיִשְׂרָאֵל בְּסִלָּה
 עֲבֹדָה מִבֵּית חַיִּינוּ גַם קִצִּירֵת הָעוֹמֵר נִשְׁכָּחָה בְּמִינֵנוּ דָמָם כְּנוֹר מִשִּׁירֵת הַיֵּלִיגָה הַיֵּלִיגָה הַקָּדֵשׁ נִשְׁכָּח
 בְּאֵשׁ לַעֲסִינוּ וְנִבְלָה הַדָּר נִעְשָׂה לְתַנִּים כְּלֵי־עֵינֵם זִבְחָהּ וּמִנְחָה פִּסְקוֹ בִּימֵינוּ חֲלָבֵי הַשְׁלָמִים וְחֲמִצִּים
 נִפְסְקוּ מִבֵּית קֹדֶשִׁינוּ פִּתְיֵי כְּלוּסִים לֹא בָּא בְּמַעֲמָדֵינוּ יְמֵי חֲבִינוּ עֲבָדוֹ וְעֹלֵת דָּחִיִּיתָנוּ כִּיֵּן חֵן לָנוּ

לכפר בעדיו "להטיל שלום בינינו לבין אבינו" מצד קדשך זהלם גאון עוזינו "ניחח ומנחה לא ידבן
בבית תפארתנו" עבודת יום הכפורים שכלנו והמו לבנו "פאידיו כלל וגדע קרנע" ציון נעשית מנת
שועלים בגללנו "קול נדום ולא נעצור רוחינו" רפו ידיו וכשל כוחו "שלמים בטלן מצות מצידינו"
תורה וגדולה נעלמו ונכנעו מצפוננו "על זה היה דוה לבנו" אהינו ואהי אבותינו
תחתיו גוללנו "תשפיע שלומינו" תדחה בענינו "תקרב קץ גאולתנו" תצמיח צמח צדקה צימנו
תפארת בתינו ואמאנו "תעלנו בקרוב לארצנו" תסמוך נפלת שובתנו "תנהל על מי מנוחות קדשנו"
תמחה דמעה מעל פנינו "תלבין כשלב אדם חטאנו" תכפר כל עונותינו "תישר דרכך לפנינו" תטע
שלום בנותינו ותטענו בגללנו "תהיט עבודת בית קדשנו ותפארתנו" תזכינו לביאת משיחנו
תזה תו על מצות קמינו "תהפוך לששון חבלינו" תדריכנו על במות אבינו "תגדלנו ותליס קדשנו"
תחדך חפץ עמנו ותעשה למענך לא למעננו "אמנם אהינו חטאנו לפניך והרבינו לפשוע
ואין לנו מה להשיב ולא מצח להרים ראש" ידענו יי רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך חס עונות
יעגו לבנו יי עשה למען שמך כי רבו משבונותינו לך חטאנו "ואתה צדיק על כל הצדענו כי אמת
עשית ואמרו ידענו" אל תנחם למען שמך אל תגבל כחך כבודך זכור חלומך בדיתך אהנו
היט בלבב הגוים מגשימים ואם השמים יתנו רצינים הלא אתה הוא יי אהינו ונקודה לך כי אתה עשית
את כל אלה" כי לא על צדקותינו אהנו מפלים תחנונו לפניך כי על רחמיך הרבים
אהינו ואהי אבותינו אל תעש עמנו כחטאנו ואל תדינו כזון לבנו ואל תמחלנו מדוע מעללנו
ואל תטשנו ואל תעזבנו ואל לעד תזננו ואל תבישנו ואל תכלימינו ואל ריקם תשיבנו ואל מלפניך
תשליכנו ואלו קדשך אל תקח ממנו ואל תשבית שמנו וזכרנו ואל תטלכלנו ממקומותינו
עד בנות יושלם בקרב "הנח לנו אבינו והקל מעלינו וזוננו ופרנסנו בכבוד ותנינו לחן
לחסד ולרחמים בעיניך ובעיני המושלים עלינו ובעיני כל רואינו כי עבדים אהנו ובעבדותנו
לא נמצנו אלהינו ויט עלינו חסד ורחמים בעיני כל שובנו" כן יי אהי תחדך חפץ עמנו
ותנהלנו ברחמים ויכבש רחמיך את כעסך ויגלו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו במדת
רחמים וא תתנהג עמנו במדת הדין והפד כעס ובטל גזירה בטל כל גזרות קשות ממנו ומעמך
ישלח ברחמיך הרבים "הגן בעינו כמו שש יי צבאות יגן עליהם כן תגן על עמך בשלומך
כצפדים עפות כן יגן יי צבאות על יושלם ועלנו גנון והציל פסוח והמליט" כי אתה אבינו כי
אברהם לא ידענו וישא לא ידענו "אתה יי אבינו גואלנו ומעשה ידיך אהנו הן הבט נח עמך
בולבן" כי יי שופטנו יי מחוקקנו יי הוא יושיענו יי חנינו לך קוינו" הנה זלועם לבקרים
אף ישועתנו בעת צלה" יי תשפות שלום לנו כי גם כל מעשיך נעשית לנו "הדאינו חסדיך
וישעך תתן לנו" הרחמן יטע שלום בינותינו ויעקור שנאת חנם מפנינו וימלא משאלותינו
ובקשותינו והוא שביקש משיח אהי יעקב ונעם זמירות ישלח אהת שחלתי מאת יי אתה חבבש
עבתי בבית יי בלי ימיהי לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו" כן יאמר רחום ששיר

והלא נצאם לברכות

אולי שי מן הארץ ברכות
אנחנו חיי אדאד אין יחלשי מן אכזא אי יעמל לגמון מתל אמצוב או אנקצמאט מן
חמשת מיני דג והי אכנסה ואשעיר וסכבלת אתעלב ואדוסר הי היה באתי אליה מזה

ברכה ראשונה

המוציא לחם מן הארץ ובעדה ד ברכות שלמזון
בא יי אלהינו מה הען את העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים
הגדול לא חסד לנו ואל יחסר לנו אכינו מזון לפונם ועל כי האמן ומזין ומפרנס לכל לא
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון וממין מזון לכל בריותיו אשר ברא בא יי הען ברחמיך את
הכל נודה לך יי אלהינו ונברכך מלכינו כי הנחת את חבוננו
ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה חיים ומזון ועל שהוצאתנו מארץ מצרים ופדתנו
מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדנו ועל חוקיך שדודעתנו
ועל כולם יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים את שמך כחמור ואללת ושבית את יי אלהיך
על הארץ הטובה אשר נתן לך בא יי על הארץ ועל המזון

ברכה שנייה

דחם יי אלהינו נתן לך בא יי על הארץ ועל המזון
דחם יי אלהינו נתן לך בא יי על הארץ ועל המזון
כבודך ועל הבית הגדול והקדוש שנתת שמיך עליו ומלכות בית דוד משיחך תמיד למקמה
בימיו ובעה את ירושלם עירך בקדוש כהשר דברת בא יי בונה ברחמיך את ירושלם אמר

ברכה רביעית

קדושינו
חן וחסד ורחמים וכל טוב הדחמן ישתבח לדודי דורים הדחמן יתפאר לנצח נצחים הדחמן
יפדנסנו בכבוד הדחמן יכלינו ליםות המשיח ולבען בית המקדש ולחיי העולם הבא מגדול
ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם כפידם לשו ודעבו ודדשי יי לא
יחסדו כל טוב יהודיו ליי כי טוב כי לעולם חסדו ברוך ה' המושיע

מגת מעין לאכל תלמדה או אכיל פליבאדך אחרהם בדכת הסימון קבל בדעת המזון ויקול
בדרך שאכלנו משלנו ויגינו ברוך שאכלנו משלנו ובטובו חיינו אעיד מתלום

תם יבחר יבאדך בא יי אלהינו מה הען את העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים
הגדול לא חסד לנו ואל יחסר לנו אכינו מזון לפונם ועל כי האמן ומזין ומפרנס לכל לא
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון וממין מזון לכל בריותיו אשר ברא בא יי הען ברחמיך את
הכל נודה לך יי אלהינו ונברכך מלכינו כי הנחת את חבוננו
ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה חיים ומזון ועל שהוצאתנו מארץ מצרים ופדתנו
מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדנו ועל חוקיך שדודעתנו
ועל כולם יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים את שמך כחמור ואללת ושבית את יי אלהיך
על הארץ הטובה אשר נתן לך בא יי על הארץ ועל המזון
דחם יי אלהינו נתן לך בא יי על הארץ ועל המזון
כבודך ועל הבית הגדול והקדוש שנתת שמיך עליו ומלכות בית דוד משיחך תמיד למקמה
בימיו ובעה את ירושלם עירך בקדוש כהשר דברת בא יי בונה ברחמיך את ירושלם אמר

וענד אן יגתמעו גמאעה לאכל פי בית חתנים מן חול יגב יעמלוהא מחמת כישוואין
פיגב אן יבארכו ב' שהעמחה במעונו כמא דכרנא וכדאך יגב אן יבארכו פי בית לעולם ב'
אשר ברא ששון ועמחה וג' כמא סנדקס פי ברכת חתנים "ותכון בעד ברכת המזון פי כל וקת
יגתמעו לאכל הנאך" וחד דאך אן כאן אלמון שנשא אמה פיבארכוהא איוס אהול מקט
ואן כאן אלמון שנשא בתולה או בחר שנשא אמה פיבארכוהא טול שבעת ימי המשתה אחר
ברכת המזון אעלם דאך" אברכה אתי תקא עלי מא עמל מן חמשת מיני דגן מתל
אעצאידה ואהראיס ואסויקאמלתת וכל מא עמל פיה חואיג או דהן ולו חתי כאן כבז חול נסידבוע
סעודתו עליו" ידרך עליה מתל מעשה קדדה בא יי אהינו מה בורא מיני מעונות
ובעדה בא יי אמה על המחה ועל הכלכלה ועל ארץ המדה טובה ורחבה עד צית והנחלת
את אבותינו דחם יי אהינו עליו ועל ישרא עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון משכן כבודך
והעלינו לתולה ושמחנו בצניעה ונחלל ממנה ונשבע מאוצה ונברכך עליה בקדושה
ובטהרה פי א טוב ומטיב אתה בא יי על הארץ ועל המחה" ויחתאג ידכ פי הוה
אברכה רצה והחליצנו פי אסבת ויעלה ויבא פי אעיר אן ראש חודש כסבילה פניבית המזון
אברכה אתי תקא עלי אפרך הלכא מחמשת הדגן או מן חנואע אקטואע וכדאך
אלסיס ואקלי מן חמשת המינין אברכה קבל דאך בא יי אמה בורא פליהאמה
ובעדה בא יי אהינו מה בורא נפשות רבות על כל מה שפלא בדחמיו חו ~~אין~~ ~~אין~~
וכל מא יבית פיאדן וליס לה אצל עצים כאסמסם ואסכר ואקנד וקצב אסכר כהה האברה
עליה" אברכה אתי תגב עלי גמיע חנואע אקטואע באדה ואדן אמתל לעודס
וכדאך אלז ואהלילג אמר בא בלעסל ואשווחט ואדי ליס לה אצל כבחת פיאדן כללחסוואגן
ואסמך ואציין ואמא ואמלח ואכל ועסל אכל וכדאך אכבז אעק חואמתגיי ואמסכר אתי ליס
אצלה ענב או שביב ואכמר אמטבוק" כל הוה אברכה קבלהא בא שמה שהכל כהה
בדברו" ובעדהא בורא נפשות אברכה אתי תגב עלי תמר אטגר מתל
אלז ואתרג ואליומוניא ואכור ואמשמש ואספרגל ואתאן ואעזדור" אברכה קבל דאך
בא יי אהינו מה בורא פלי העץ" ובעדה בורא נפשות" ואלז אמר אכבאר קבלה
שהכל ובעדה בורא נפשות" והו מלאך לתמר גמיע אמשאר לאגל מראדתה" וכדאך
אז מלאך לגמיע אקטואע קבלה בורא מיני מעונות" ובעדה בורא נפשות
אברכה אתי תגב עלי פירות העץ והיגיר פירות האילן והי אדי דלות פי אתורה
בפסוק ארץ חטה ושעורה" והי אענב ואתין ואלמין ואזיתין ואתמר ועסל אתמר קבלה
בורא פלי העץ" ובעדה על העץ ועל פרי העץ ועל תבואת העדה ועל ארץ המדה וג' ויתם
על הארץ ועל הפירות" וכל מא הו אקדס פי פסוק ארץ חטה פהו אקדס באברכה אף אמר
פאנה אקדס עלי אגמיע" יבאך קבלה בורא פלי האפך" ובעדה על האפך ועל פרי האפך ועל

תנובת השדה וג' ויכתם על הארץ ועל הפירות " כאדי חצר טביר וחנטה וענב וזיתון
יקדם לחנטה " שער וענב יקדם לשער " ענב וזיתון יקדם לזיתון הענב ואך " כאדי חכל
כמרא ותמלא וטביר מן חמשת מיני דגן פיבארך בעד אגמיע הכוא " בא יי אהינו מה על
המחיה ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ ועל תנובת השדה ועל הארץ
המדה וג' ויכתם על הארץ ועל המחיה ועל הפירות " ועל הכל חס ברוך שהכל יצא "

ברכות השמים מותל עוד אטיב ואורד ואצנדל ואקסט וקצב א
דידה ואכאדי ולופר ואמסתכא ואקרנפל וגז אטיב ואלבאב ואקעד ובאמלה כל
מאהו עץ או מין עץ יבארך " בא ש אמה בורא עצי בשמים " ואן כחן עשב כמותל
אמרגוש אברי ואקיקא ואנוואע לעשב אטייבה אראיחה יבארך בורא עצי בשמים
ואמלא אריחאן אמשהורה ואס ואורד ואבעיתאן יבארך בורא עצי בשמים " ואמך
וכואך מא כחן מעך פיה או מא כחן מגמוע יבארך בורא מיני בשמים " וכואך חצא אדה
אדי טייב ראיחתה באנוואע אטיב " ואמ שמום חדי הו יצלה לאכל כלתרג ואתפאח וא
ספרגל יבארך עלי ראיחתה ב שנתק לוח טוב בפירות " ודהן אכלסאן ומא שאבה יבך
עליה ב בורא שמן ערב ודהן אשית אמדקוק ואמסחון יבך בורא עצי בשמים "

ברכות היראה שהקדך שבה והדיה לשם ב"ה " אדי יבני בית גרד או
ימך תעב או מאני גרד ועלי אולה מותל תלך יבארך בא יי אמה שהחילו וקמנו והגיענו
לזמן הזה " ואדי יבני צאחבה בעד תלפין יום יבארך שהחילו " ואן נצלה בעד יב שהרא
יבארך בא יי אהינו מחיה המתים " אדי יבני איתמאר אמתגדה מן חול אסנה לי
אכדהא יבארך אל מא ינצלה שהחילו " אדי סמע כבד סאר יבא בא אמה הטוב והמטיב
חדי בלגות איה מסווא או כבר גיר סאר יבא בא אמה דיין האמת " חדי קיל לה מאת חציה וורתה
פאן כחן מעה חמה יבארך שהחילו " ואמאל אמעתמד עליה פיהדי חן כל כיר יכון טה שדכא
לאגד יבארך עליה הטוב והמטיב " וכל כיר יכון לה וחדה יבארך עליה שהחילו " אדי נצל
מטר ופאנת לה ציעה וחדה יבארך עליה שהחילו " ואן פאנת לה ולגירה יבארך ב הטוב
והמטיב " ואן כחן ליסלה ש פיאארך יבארך מורדים אהינו כל יי אהינו על כל טפה
דטפה שהורדת לנו ואן פינו מלא שירה כים וג' אהן הן ברמה יודו כל וברכו את שמך ש אהינו
בא יי אהודיות רב התשפחות " וכל יבאן יבארך עלי אמא לא מן וקת מא יתנפלא
מא מן אמטר ותלקא אפאכאח בעצה בעץ " וארבעה יחתאגו חן יקדו בין ידיה
תע ויקצוה בחציה אגמע חענ עשרה ויכון פיהם איתנן תלמדי חכמים " והאולי הם
אמריש חדי תעאפא מן מרצה לקן חוילים מדרך פשעס ומעומותיהם יתעמל כל אכלת תעב
נפסס זיגענו עד שער מות יודו כל חסדו ונפלאותיו לבני אדם " ואמחבוס חדי כרג מע
חבסה לקן יעבי חושך וצלמות חסדי עני וברלל יודו כל חסדו " ומאפא אבחר חדי טלע

מנה וכו' מן אבר אבר וכל בשרו כקן יורדי הים באניות תנו כמורד בימיו ודך
עיר מושב לא מצאו יורדי לילי חסדו יקול אפכל אדי עליה ללה תם יקול בא קטלני מה
הגמל ללחי יביס טובות עגמלני טוב וסאיד אחצין יגבוה עגמלך טוב ואח גמלך טוב
סלה אדי ירא מואצע גרא פיהא נסים לאחות כמותל ים סוף ואידן וסודי ידחו וטבהם
יבארך ב שעשה נסים לאבותינו במקום הזה אדי ינצל מוצע גרא פיהא נס לטובה או לגדה
או ללה יבארך ב שעשה ל נס במקום הזה או שעשה לאבי אדי ינצל גב האדיות אדי רמי
פיה דניא וכו' השן האש אדי רמי פיה חכמה מישל ועגרה יבארך ב שעשה נס לעצמות במקום
הזה אדי ינצל מוצע פיה עג יבארך שנתן חרך הפיס לעצמי לצנו ואדי ינצל מוצע קלעת
מנה עג חן כאן בארץ ישראל יבארך ב שעקר עג מאד צנו ואן כאן בחוצה לארץ יבארך ב
שעקר עג מן המקום הזה ויכנס בכזה המצ פשם שעקרת עג מן המקום הזה כך
תעקור מכל המקומות ותשיב לב עובדיה ללכודך אדי ינצל ביות אגוים אעמדה יקול
בית גאים יסח יי ופי כחאבהם יקול אלקמות פי אדי ינצל ביות ישראל אעמדה יקול
ב מצב גבול אמה ופי כחאבהם יבדך ב דיין האמת אדי ירא קבדי ישראל יבדך
באמה אשר יצר אתכם בדין וכן אתכם בדין וכלכל אתכם בדין והחיה אתכם בדין והמית אתכם
בדין ועתיד להקימכם להחיה העולם הבא בדין בא פי מהיה המתים אדי ירא קבד אגוים
יקול בועה אמכם מאד חפלה יוכלתלם הנה אחרית גוים מדבר ציה ועלבה אדי ירא
אוכלוסי גוים והם סת מאיה אל או אכתר מן האל יקול בועה אמכם וג אוכלוסי יעשאו אכא
ישראל יקול ב חלם הדשים אדי ירא חכמי גוים כמותל עולם אטב ואעלספה ואחאה פקט יבדך
ב שנתן מחכמותו לבשר אדם אדי ינצל עכמא ישראל הלכאנו פי הדה אפון אדי קלמא חו פי
פקה אשריעה יבדך ב שנתן מחכמותו לדיאיו אדי ינצל מלך אגוים יבדך שנתן מכבדו לבשר
אדם ב מלכי ישראל יבדך שנתן מכבדו לדיאיו ואדי ינצל אבשי ואצגי ואחבן גרא
ואנא קצה אעצא הם ואחידה ואדי וגוהם מתגידה ואעמא מן בטן אמה ואחידה ואחכסח
ואחבדך וכל מא נבקה מתגיד מן חצלה יבארך משנה הדביות וכן חצל האל פיהם בעד והם
כלקו אחחא יבארך ב דיין האמת אפיל ואקנסל ואקדד וכו' אדי יערך במצר בלנסנאס
יבארך משנה הדביות אדי ינצל אהל אללוק אלציה אמתקנה אתאבתה באגיה יבארך ב
שכלה לו בעולמו וכו' אדי אשגאר אשקנה יבארך עג נצדהא שכלה לו בעולמו אדי ירא
זהר אשגאר אהדנה פי עסן חול כלועהא יבארך ב שטח חסד בעולמו כלום ומא בן בדיות
טובות כדי להתנאות בהן בני אדם עלי אריח את תהב בסדעה בקוה ואשגאר ואחאג
וארעד וברק ואצוא עק ואשהב יבארך עג כל ואחד מניה ב שכווחו מלי כל העולם כולו או
ב עושה בראשית עג אגב ואפאע ואבראדי טאנהאר מן ראי ואחד מניה לבעד תלמותין
יומא יבארך ב עושה בראשית אדי ינצל קשת בענן יבדך ב זולל הדביות נאמן כבדידתי

האג

וְהָיָה בְּמִלְחָמָם אֲדָמָה יִנְעַר אֶקְמַר אוֹל מֵא יִהְיֶה בְּיָמָיו אֲשֶׁר בְּמִלְחָמָם בְּרָא שְׂחָקִים וְנִלְחָם
בֵּין כָּל צָבָאִים חָק וְזָמַן בָּתֵּן בָּהֶם שְׂלָח יִשְׁנֹו אֶת תַּפְקִידָתָם שְׂשִׁים וְשִׁמְחִים לַעֲשׂוֹת דָּצוֹן קֹוֵהֶם
מִיַּעַל אֶת שְׂפָעוֹתָם אֶת תִּלְבָּלָהּ אֶמָּר שְׂתַחַדֵּשׁ לְהוֹיֹת עֲטוּרֹת תַּפְחָדָת לַעֲמֹוֹסִי בְּטֹן שֶׁהָן
עֲתִידִין לְהַתְחַדֵּשׁ בְּמִלְחָמָהּ וְלִפְתָּח לְיוֹצֵרֵם עַל כַּסֵּד מִלְכוּתָם בְּיָמָיו מִחֲדָשׁ הָרָשִׁים " אֲדָמָה יִנְעַר
אֲשֶׁמֶס פִּי וְקָת דְּכֹלָהּ בְּרָג אֲחַמֵּל פִּי חֵל אוֹל זֶס אֲרַבֵּעַ אוֹל מִחֲזֹר כִּחִּי תִקְוֹת כִּסֵּן יִבְאָרֵךְ
עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית " וְצִיָּה וְקָת יִדְגַע אֶקְמַר אִי אוֹל בְּרָג אֲחַמֵּל סֹאעִי מִן אֲקָצִי אֲמַשְׂרֵךְ יִבְדֵּךְ עַל
כָּל וְאֶחָד מֵהֶם בְּ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית " אֲדָמָה יִדְכָּל אֲחַמֵּס יִקּוֹל " יְהִי דָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ חֲלָבִי
שְׂתַכְכֵּסֵנִי לְשָׁלוֹם וְתוֹצִיאֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנִי מִזֶּה וְכֹוֹצֵא בֹו לַעֲתִיד לְבוֹא " וְעַד כְּרוּגָה יִקּוֹן
מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מִיָּה אֱלֹהִי שֶׁהַעֲלֵתָ מִן הָאוֹר " אֲדָמָה יִפְתַּח אֲדָם יִקּוֹל " יְהִי דָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהִי שִׁיְהִיָּה עֶסֶק זֶה לִי בְּרָמָהּ כִּי רֹמַם שְׂלַחְנָם אֶתָּה " אֲדָמָה יִפְתַּח לְצִיָּה חֲבִיבָה יִקּוֹל " יְהִי דָצוֹן
מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי שֶׁתְּשַׁלַּח רַחֲמָהּ בְּמַעֲשֶׂה יְדֵי " אֲדָמָה יִבְתָּרִי לִבִּי לְגִלְגָּה יִקּוֹל " יְהִי דָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהִי שֶׁתְּשַׁלַּח בְּרָכָה בְּמַעֲשֶׂה יְדֵי " וְעַד חֵן יִבְתָּרִי בְּאֵיבִי יִקּוֹל " בְּהַשׁוֹלַח בְּרָכָה בְּכָרִי
הַזֶּה " אֲמַל אֲדָמָה יִכְדָּג כָּל פֶּלֶא עֲמִיד בְּקֶחַל דָּעִי יִנְפַע אֲדָמָה יִכְדָּג קִד כֶּחָן " וְכָל מִן דָּעִי
וְחִבּוֹת בְּשִׁי קִד גִּזַּע פֶּהוּ דָּעִי בְּטָל " אֲדָמָה יִדְכָּל מִדִּינָה יִקּוֹל " יְהִי דָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ שְׂתַכְכֵּסֵנִי
לְכַרְךָ זֶה לְשָׁלוֹם " פֶּהוּ אֲדָמָה יִכְדָּג בְּסִלָּם יִקּוֹל " מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי שֶׁהַכְּסִתָּנִי לְכַרְךָ זֶה לְשָׁלוֹם
וְעַד חֵן יִכְדָּג אֲלֹוֹג יִקּוֹל " יְהִי דָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי שֶׁתוֹצִיאֵנִי מִכַּרְךָ זֶה לְשָׁלוֹם " פֶּהוּ
כְּרָג בְּסִלָּם יִקּוֹל " מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי שֶׁהוֹצִיאֵנִי מִכַּרְךָ זֶה לְשָׁלוֹם " וְכַעֲשֵׂה שְׂחָקִים לְשָׁלוֹם
כִּי תוֹלִיב לְשָׁלוֹם וְתַסְמִכֵּנִי לְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנִי מִכַּרְךָ כָּל חֲזִיב וְאֶחָד בְּרָדֵךְ " אֲדָמָה
יִדְכָּל יִקְרָא צְבֹוֹת הַמִּדְרָשׁ יִקּוֹל " יְהִי דָצוֹן וְרַחֲמִים מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי וְרַחֲמִים שְׂלָח אֲכַשֵּׁל בְּדָבָר
הַלֵּלָה שְׂלָח אֲמַר עַל סָהוֹר טָמֵא וְעַל טָמֵא טָהוֹר עַל מוֹתֵר חֲסוֹר וְעַל חֲסוֹר מוֹתֵר וְאֵל אֲכַשֵּׁל
בְּדָבָר הַלֵּלָה וְיִשְׁמַחוּ בִי חֲבֵרִי זֶה יִשְׁלֹו חֲבֵרִי בְּדָבָר הַלֵּלָה וְאֲשַׁמְחָה בָּהֶם " וְלֹא תִאֲדַע תִּקְלָה עֲלֵי " יְיָ
וְעַד כְּרוּגָה יִקּוֹל " מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי וְאֵלֵי אֲבוֹתַי שֶׁשְּׂמַת חֲלָקִי מִיּוֹשְׁבֵי צִיָּת הַמִּדְרָשׁ
יִלָּא שְׂמַת חֲלָקִי מִיּוֹשְׁבֵי קִדְוֹת שֶׁאֲנִי מִשְׁכִּים וְהֵן מִשְׁכִּימִין " אֲנִי מִשְׁכִּים לְדָבָרִי תִלָּה " וְהֵן מִשְׁכִּימִין
לְדָבָרִים בְּטָלִים " אֲנִי עֲמַל וְהֵן עֲמָלִים " אֲנִי עֲמַל מִקְדָּל טָכֵל " וְהֵן עֲמָלִים וְחִינִם מִקְדָּלִים טָכֵל " אֲנִי לֵן
וְהֵן לָצִים " אֲנִי לֵן לְחֵי הַעוֹלָם הַזֶּה " וְהֵן לָצִים לְבֹאֵר שְׂחָת " אֲנִי דָמִים וְמִדָּה לֹא יִחַצוּ יִמִּיהֶם וְאֲנִי
אֲבָטָח בְּךָ וְיִצְטָח בְּךָ יוֹדֵעַ שְׂמִיךְ " כִּי לֹא עֲצָבִית דּוֹרֵשִׁיךָ יְיָ כִּי כָּל הָעַמִּים יִכְּלוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיוֹ וְאֲנִי
כָּלִךְ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד " יְיָ חֲכָן כְּמַעַן עֲדָקוּ יִגְדִּיל תִּלָּה וְיִחַדִּיק " בְּלִיךְ רַחֲמָנָא דִּסְיִיעִינָן בְּהָרִין
בְּיִךְ חֲמָא וְבְיִךְ שְׂמִיָּה וְהוּא בְּרַחֲמֵיךָ יִסְיִיעִינָן עַל מֵאָה דְּאֲשַׁתְּמָר " אֲלֹוֹפֵינוּ מִקְדָּלִים חֲסִין פֶּלֶא יִחֲסִין
יִצְאֵת וְאִין צוֹהֵה בְּרַחֲמֵיךָ בְּלִיךְ בְּתֵן לִיעֵקָה כּוֹחַ וְלֹאִין אֲוִנִים עֲצָמָה יִרְבָּה " וְהַתְּלָמִידִים מִבְּרִיךְ דְּבִס
מִלִּי עֲלֵמָךְ תִּלָּה בְּחִיךָ וְאֲחִרִיתְךָ כֹּחַ הַעוֹלָם הַזֶּה וְתִקְוֹתְךָ בְּרָדִי דּוֹרִים כִּיךְ יִדְבֵר חֲכָמוֹת שְׂפָתֶיךָ
יִצְאֵת יִצִּיעַ כְּשֹׁנֶךָ יִרְחִישׁ לְנִפְתָּח כִּיךָ יִהְיֶה תְּבוּנוֹת כְּלִיִּיתְךָ תַּעֲלֶזְנָה מִיִּשְׁרָיִם עֵינֶיךָ יִאֲוִיר בְּמִדָּה
תִּלָּה וְעַפְפִּיךָ יִשְׁלֹו נְגִידֶיךָ כִּיךָ יִזְהִירוּ כְּזוֹהֵל הָלִיקָה עַל מִיךָ יִלְוִו לְעִמּוֹעַ דְּבָרִי עֲתִיד וְזָמִין

פֶּה אוֹל אֲ
שֶׂהָד וְלֹא
יִכּוֹן לֹא
שְׂמֵלִי וְלֹא
גְבוּרִי
וְכֹוֹלֵךְ אוֹל
מֵאָה יִחַדִּיק
וְקָת יִכּוֹן
יִכְדָּג אֲחַמֵּל
שְׂחָקִים

אעלם אין כל מן אחד אן

נוסח ברכת אירוסין

יתנוג אמרה

אקידוש אין יעטיהא פרוטה פצה או מא יסוא פרוטה פצה ויקול להאדרי את מקדושתל בפחותה
זו" יהדי אקידוש מצות עשה שלתורה " פלדאך יבארך קבל עמלה מתלבא קיאמצות יסוא
קדשהא הו או רסולה " לא בר מן ברכה וזו היא ברכת אירוסין ב"א י"א אה"מ מ"ה אש"ר
קדשנו במצותיו והדיילנו מן העליות ואסר לנו את המלוות והתיר לנו את העשויות על ידי
חופה וקידושין ב"א י"א מקדש ישרא"ל ואעמדה ענד גמיעא ימס אן יקול אמקדש הזה לבדכה
על כוס שלין מברך בתחלה בורא פלי הגפן ובעד יברך ברכת אירוסין ובעד זאך יקדש
פאן כאן תת למד פישלבה אחתן" וימלא כוסא תמנא ויקול עליה מקודשת לי ומאורסת
לי אמא חתנא כל בן כל ואמתי פלתיא בתלתא פלבת כל בבסא דחמלא הדין ובכספא דבגויה
דבהון תיעלך לרשותי לדידי כדת משה וישרא"ל הא קידושין" ויסקיהא אכוס ויעטיהא
אקידוש במחצית שני עדים" ואך כאנת גרושה או אמונה אומ גלושתא או אדמלתא
תם יאכד אכתובה ביה ויקול" סבי כתובתני ויטריכי וכל מדעס דחמדי ליי פתניב
בגויה דבה תיעלך לרשותי לדידי כדת משה וישרא"ל סבי כתובתני" ויעטיהא אכתובה
וצריך לברך ברכת חתנים בבית החתן קודם הנישואין והן שש ברכות ואס ביה שס יין מביאין
כוס שליין ומברך על היין תחלה" ומביאין הדס ומסדה הבלכות על הכוס נמצא מסך ז'
ברכות ואן הן" ב"א י"א אה"מ מ"ה ב"א פ"י הגפן" ב"א י"א א"מ בורא עצי בשמים" ב"א
י"א מ"ה שהכל ברא לברואי" ב"א י"א א"מ יוצר האדם" ב"א י"א א"מ אשר יצר את האדם
בעלמו בצלם דמות תבניתו והתקין לו ממנו בען עדי עד ב"א י"א יוצר האדם" שוש תשיש
ותגל עקרה בקיבון בעה לתולה בשמחה ב"א י"א משמח ציון בצנה" שמח תשמח תצא
אהובים כשמחך יצירך מקדם בגן עדן ב"א י"א משמח עמו ובורה יושלם" ב"א י"א א"מ
אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה גילה זונה אהבה ואחוה שלום ורעות מהלה י"א אה"מ ישמע
בעדי יהודה וברחוצות יושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כללה קול מזהבות חתנים
מחופתם אנעים ממשותה כגיתם ב"א י"א משמח חתן עס הכלה ומצלה" ואסתסבו
אן יגיבו הזה אקאוייל עלי דאך אקדח משום ברכה והחולל הם" הא מכשטא
הא מצלחא מימרא די שפא ישו תקנה באורחא דא יהי הצלחא וסימנא מעליא באורחא
הא ילבו שמחות בישרא כיום הזה יהיו ששים ושמחים ופזי לב חלה הגבא מהלה
יבוא חליו וישמחו י"א שמח חתן בכלה וכלה תשמח בחתן יפלו ויתבו גם שניהם נצנים ונצנות
אב הדחמ יעכיה לחתן הזה ולכלה הזאת ויבא שלום ביניהם ואמרו חמך" הכלל יה
יהכלל יה אודה י"א בכל ליבב בסוד ישרים אודה" הל והל גבוליס מעשי י"א דלשים
בכל חפציהם" הל והל הוד והדר פללו ועד קתו עומדת לעד" הל והל

דבר עשה לנפלאותיו חנוך ורחום יי' הל והל כרחק נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו
הל והל כח מעשיו הגדל לעמו לתת להם נחלת גוים הל והל מעשה ידיו חמת
משפטו צדמנים כל מקוריו הל והל סמוכים לעד לעולם עשיים באמת וישר הל והל
כדיות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו הל והל ראשית חכמה יראת יי'
שכל טוב לכל עמשיהם תהלתו עומדת לעד הל והל יראתו כל העם אשור
בשער והזקנים עדים יתן יי' את האשה הצאה אל ביתך כרחל ובלילה אשר בנו שתיהם חגג
בית ישרא ועשה חיל באפלתה וקרא עם בבית להם ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר
ליהוואל חן הזרע אשר יתן יי' לך מן הנערה הזאת ויקח בעצ את רות ותהי לו לאשה ויבא
אלה דותן יי' לה הידיו ותלד בן ותקראהנה לו השכנות שם לאמר ילד בן כלעמי ותקראהנה שמו
עובד הוא אבי ישי אבי דוד קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת
בנותיכם תנו לאנשים יתלדנה בנים ובנות ורבו שם וא' תמנעו וברך עלי את חלקנה ואת
אשתו ואמר יעם יי' כל שלע מק האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל עליי והלכו למקומי
הגל נשי ביתך החתך הזה יתקיים מקרא שכתוב אשת חיל מי ימצא ורחוק
מפנים מכלה בטוח בה לב בעלה ועל לא יחסר גמלתהו טוב ולא דע כל ימי חייה
ירשה עמר ופשתים ותעש בזה הייתה באניות סוחר ממדחק תביא לחמה ותקם
בעוד חלה ותתן טרף לבית בעלה ותקחהו מפרי כפיה כסעה
כלם חגלה בעט מתנה ותתן שדועותיה טעמה כי טוב סחורה לא יבדה בלילה נדה
ידיה שלחה בביטור ופיה תמלא פלך כפה כדשה לעני וידיה שלחה לאביון לא תירא
לביתה משלג כי כל ביתה לבוש שנים מרבדים עשתה לה שש ואדגמ לבושה בודע
בשערים בעלה בשבתו עם שקט חרץ סדק עשתה ותמכור וחגיר נתנה לכנעניה עז והדר
לבושה ותשחק כלום אחרון פיה פתחה באחמה ותגרת חסד עבד לשונה יופיה הליכות
ביתה וכלם עובדות לא תאכל קמו לבנה ויאשרוה בעלה ויהללה רבות בנות עשו חיל ואת
עולת עבד ללנה שקה החן והצל הזיף אשה יראת יי' היא תתהלל רגו כל מפרי ידיה ויהללה
בשערים מעשיה שנה מים מביריך וכוזלים מתוך בארץ יפלו מעינותיך חנה
ברחבות פלגי מים יהיו כף לבדך ואין לגיסי אתך יהי מקורך בלוק ושמוח מאשת געולך
הינתן אהבים ויעלתה ויהי ידוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד אשתך כגפן פוריה
בירכתי ברחוק שותילי שנים סביב לשלחניך ואמרתם בה לחי ואתה שלום וביתך שלום
וכל אשר לקי יתן תירש לא תכלה ולא תבוש יסקי אלכה אכוס
תם בארך לאחתך בכאסא תאמח ויקול ועליך החתך הזה יתקיים
מקרא שכתוב יי' בעצך ישמח מלך ובי שועתך מה
גל מאד תחת לבנתת לו וארשת שפתיו כל מענת סלה כי תקדמני ברחות טוב תשית

כדאשו

לראש עשרת פז "חיים שאל ממך נתתה לו חרף ימים עולם נעור גדול כבודו ביסועתך
 הוד והדר תשנה עליו" כי תשיתו ברכות לעד תחדו בשמחה את פניך "כי המלך בונה ציון
 ובחסד עליון כל ימוט תמצא ירך לכל אחיך יעניך תמצא שניך" יפית מצב אדם וצדק
 חן בעיניו ענין ברכך אלהים לעולם "חן חן על ירך גבור הורף והדר רך" והדרך
 עלך נכב על רב אמת וענוה צדק ותורף פסחות ימניך חצרך שלונם עמם תחתך יתן
 בלב אבי המלך "בסוף אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך" אהבת צדק ותשנה
 רשע עלכן משחק אלהים שכן ששון מחבליך מור אהבתך צדקות כל ברכותך מק
 היכלי צן מני שמוך "בנות מגלים ביקלותך בצלה שגל לימניך בבית חופיר" שמעית
 וראי דהטי אצרך ושכחי עמך ובית אביך ויתאו המלך יפך כי הוא אחיך והשתחיי לו
 ובת צד במנחה פניך יחלו עשירי עם "כל בלועה בת מלך פכמה ממשכנות לבושה"
 לרקמות תובל המלך בתולדות אחריה רעותיה מוצאות לך תבלינה בשמחות וגיל תבואה
 בדביל מלך "תחת אבותיך יהיו בנך תשיתמו כל שרים בכל הארץ מצא אשה מצא טוב וצדק
 רצון מלי" תפארת בחורים כוחם והדר שקנים שצבה "בית והון סלת אבות ומעני אשה
 משללת" כי בי ירבו ימיו ויוסף כל שנות חיים" איתן כלמוט לגלך איתן שומדיך איתן
 ינום ולא יישן שומר ישרא יי שומדיך יי ערך על ימיך ימם השמש לא יכבה הדר
 בלילה יי שומרך מכללע שמי יי שיר יי שמר צאתך ובחך מעתה ועד עולם
 יברך יי ושמך יא יי פני חן יי פני חן יי פני חן יי פני חן יי פני חן יי פני חן
 וראה בשוב יושלם כל ימי חייך "ואה בעם לבנך שלום על ישראל" עם כלל ברכות האמונות
 בתורה ובמקרא ובמשנה ובתלמוד ובתלכות ובהגדות ויתקיימן בך ובצדק ובצדק ובצדק
 מעתה ועד עולם כן תהי רעוא מן שמיא וכל המשובץ פון וכל ישראל בכלל בלכה ואמר אמן
 חעם אן אלתאנה לאר כריום תחמק

ברכות המילה

מצות עשה מן התורה וכו' אנה בלסבת וצפה אלתאנה אן יאמר
 גדל לעילה אגטו ללעטרה ואלה אי כהא תם יקטעה תם ירגע ויקשר אקשרה על
 רפיעה אלתאנה ללעטרה ושמרהא כלי וכלי אן יבא לחס אעטרה תם ימך אלתאנה אי
 אן יכרג אדם מן מואצע כתידה כלל יחתקן פ מכאן וירם תם ירמי קלל מרהם ואלה
 אבוא פאגב אנה יפית נפשה חיתקד הו עארק בלפיצה וואגב אן יאמר אן יאמר אן יאמר
 אמן צחבה יכרך ביי אהינו מה אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה ואן כותן אנה
 יבאך כלמפלאת הין תם יכתן ויבאך אבוא אלתון ביי אנה אשר קדשנו במצותנו
 וצונו להכניסו בביתו של אפרהם אבינו וכל אבאך איה אברה אה אבואלול פקט
 ויבציה אהצור כשם שהכנסתו לביתך כך תכניסו לתורה ולחופה ולמעשים טובים
 ויבאך אבוא אלתון חיצא שחצו ואן ולל אבין מלתון מן בן אמה פלח בן מן מלח

לעסר

יטטי פיה שרטה ויכרז מנה דם ברית ולכס תם ברכה חזקה " תם יבאך אבן אמנותיו או
 ואחד מן אחר הזה אברהם " ב"ה י"ג אמה אשר קדש ידיו מבטן חזק בשמרו שם
 וצאצאיו חתם באות ברית קדש על כן בשכר זאת אל חי חלקינו לעד צורינו צוה בצואת קדושים
 להציל ידידות שאירנו משחת למען בריתו אשר שם בבשרינו ב"ה י"ג כודת הברית
 תם ידעו לאמנותו ויקול תשתלח אסותא דחיי ודרחמי מן קדם מימרא דישמיה
 לאסאה למפרק ולשיצא לינוקא הדין דאמהיל לקבלן דאתקרי שמה על בן פל יסי יתיה
 מרי שמיא וירחים עלוה ויתסי כמא דאתסיו מרי מרה על ידי משה וכמא דיריחו על
 ידי אלושע ותהי קצא לעקתה לרחמא עליה ותקרב ותיתני אסותיה חסו שלמא קריצא
 בעגלא ובזמן קריב ואמלו אמן " ואך שח ידעו לאם אמנותו פיקול
 תשתלח אסותא דחיי ודרחמי מן קדם מימרא דישמיה לאסאה למפרק ולשיצא לינוקא
 דינוקא הדין דהיא צריכה אסובי שרטי יסי יתיה מרי שמיא וירחים עלוה ותתסי כמא דאתסיו
 מרי מרה על ידי משה וכמא דיריחו על ידי אלושע ותהי קצא לעקתה לרחמא עליה ותקרב
 ותיתני אסותיה חסו שלמא קריצא בעגלא ובזמן קריב ואמלו אמן " ולא יגזז אן ידעי
 בהדי אדעא לא בשבת ולא בימים טובים מפני שאין זועקין ואין מתחננין בהן
 המלאת הגדים מדרך ב אשר קדשנו במצותיו וצונו למול את הגרים ולהטיף
 מהם דם ברית שאמלא דם ברית לא נתקיימו שמים וארץ שם לא ברית יומם ולילה חקות
 שמים וארץ לא שמתי " ואן כתיב עבד פיקול למול את העבדים ולהטיף מהן דם ברית
 רג ואן קדשם מכתונן יטטי פיה שרטה ויכרז מנה דם ברית בגיר ברכה
 כל מן ולד לה דבר בכל אמה מצות עשה מן התורה אן
 פדיון הבן וידעו להם פכאכה ולא יגב עליה פכאך חתי יכון בן ששים יום
 יפדיה מן אכתיס אמן מאת קבל אן יתם תלחתי יום פלא עליה פכאך " ומקדאר אפכאך חמשה שקלים
 בשקל הקדש והו מן זקן אקפא אתי מעעז אים לא קפלה ונצק קפלה פצה טיבה נקיה
 וצפה אפכאך אן יחצר אולד ואדראהם ויחצר אכהן ויקול אבא אולד " מודה אע לפכך י"ג
 אהי שזכיתי וניתן לי בן בכור ונתחייבתי לפדותו והדי הבן משכך והפדיון משכך וכי ממך
 הכל אמרך נתנו לך " תם יבאך ב"ה י"ג אמה אשר קדשנו במצותיו וצונו למול את הגרים
 ושהחיו " וידעו אדראהם טיבהן " תם יגיבה אכהן כשם שזכיתי ופדית אותך
 תזלה לתולדתו ולחופתו ולמעשיו הטובים " והיה כאשר יקרה נפשו בעיניך כן תיקד נפשו
 בעיני י"ג יצילו מכל צלה " ויקיים עליו מקרא שכתוב מאשר יקרת בעיני נכבדית
 ואני אהבתיך ואמנ אדם תחתך ולא מים תחת נפשך " נתתי כפרך מצרים כוש וסבא
 תחתך " ועוד יקיים עליו פלה בשלום נפשי מקרב לי כי ברכים היו עמדי פ
 מודה י"ג נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו

עשיית מעקה

מדרג ואחר

פריצה למזמה חן יעמל דראבזין על אהבה

ואחר ואכבדך ותזלל אמתך גמיעה כלן תע ועשיית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך וכל מן עמל שי מן דאך יבחרך וקת לעמל ב"ח יי אה יגועה אשר קדשנו במצותיו וצונו לעשות מעקה ולא יכין חקל מן עשר קבצות

קביעת מזוזה

פריצה למזמה חן כל מן סכן בית יצלה למזוזה חן ירכב פיה מזוזה ועשרה שרופ למזמה חן וכוון פי אבית וחינוך יסתוגב במזוזה והחול' הס' חן יכין פי נפס אבית ו חדרע טול עלי ו חדרע ערך חמל חקל מן ח' פלי יגפיה מזוזה ו חן יכין לה כדור חן דרסתאן לירכב עליה אבאב ו חן יכין לה סקף ו חן יכין לפע אבאב עשר קבצות ומח' חן יכין לה חצווא תגלך ו חן יכין בית חול חן אכעזיס לה ילמין מזוזה ו חן יכין מעמול לסכן אנקאן חמל אלהיב ואמכאזין לה ילמיהן ו חן יכין מעמול לה סכן פי אשמה חמל בית הכסא לה ילמיה ו חן יכין מעמול לה סכן דאס חמל אלהיב פ' א' מרכב ואסוכה לה ילמיהן פ' א' חזל לאבית הד' לעשרה אשחט חינוך יסתוגב במזוזה וצפה' אמוזה תכתב אשתי אפרשיות והם שמעו ויהיה אשמוע פי גלה ואחרה' ואסתסנו אמש חן יכתבו מן קפח אמוזה בחינא מוצע אפצל עדי וליס פי דאך גמח' חאגבאן יסורהא ו חן יכתבהא פי לב סטר ויחתאגאן יעמל על הארץ בדאש שיטה אחדונה וזאהן התצות שבדאש כל שטה ושטה על הסוד שמע יי הדברים לבניך וצ' כב' בין יהיה מצוה בכל יורה עש' כן והשתחיותם השמים והבדלם ועמיתם אתם חתם בדרך וצ' עניך אשר על הארץ פ' א' פיג מן כתאבתהא טוואהא מתלספ תורה ויכין טייהא מן אברהא יי חו' להא ויחפר להא פי צ' אבאב וענז חן יסמרהא יבחרך ב' חמ' ב' חמ'

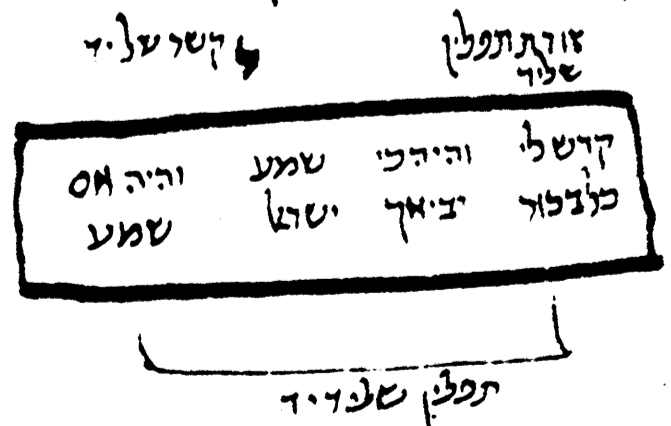
זיה הות כוסח המזוזה

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ירך והיו לטופת בין עינך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעת יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהדך וכתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטופת בין עיניכם ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך למען יראו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ

ב"ה י"ג א"מ חשד קדשנו במצותנו וצונו לקבוע מצוה "למן תסמיהא פי א"בד ה"למיה ל"ח
 כתבתיהא פקט" ומוצע תרביב אמונה יבון פי כווא אבאב אעני פי פתח אבאב תכון פי אקבנה
 אלקבד ללצאב פי תלת א"בד אפוקאב עלי ימא אדאכלא זאך אבית" **הנחת תפלין**
 מצות עשה מן התורה לקבוע תפלין על היד ולהניח תפלין על הדגש" ועשה:

שדוט באתפלין וכוון הלכה למשה מסיני" והחוליהם הן יכתב באחד אמצדי חו בלעפן
 ואצאג" ואן יכתב פי גלד אדק והו אלקסמא קלף והו מוצע אלקס" ואן יכון מדבעות נכ"סיה
 באתרביע ומואזחתהן באתרביע א"ן יכון לה ודבע בהאח באסוייה" ואן יכון פי צורה תפלין שלדא
 צורה שין מימין ומשמאל כזה ע"ג ע"ג ואן יכון כ"ייתקן כדקדק" ואן יעצבן בשער
 מן חרצב אעגול פוק אכדקד" ובעד זאך ידכלכל כדשה פי מכונהא על אצאג" ואן יכון
 תכ"סיהן במתן" ואן יכון להא גאנה מן גלד אגשא א"י תדכלל פיהא אסיד א"ן תכון מחציה פי
 אפרה א"י להא" ואן יכון אסיד סוד" ואן יכון אלקד א"י לתפלין שלדאש קשר ידוע בעורה א"י
 א"י תפלין שלדא פלקשר כצורה יוד" ואסתקטו אלקס הן יכלוון בולמתן א"י באעקאב אלקס
 יכון פי כל ואחד מן אתפלין יב דתקא פי כל גאנב תלבת" וצפה עמלהא אן תכתב א"י
 אפצול פי ד כעץ פי גלדה ואחדה ותטוא פי כדקדק ויעצבהא בשער מן חרצב אעמלחתלני
 בית ואחד" ומקדאר טול סיד א"י אן יצלמן אעצד מלוי א"י אצבעה אכילה" ואסיד חק תפלין
 שלדאש מקדארה אן יצל מן אלקס א"י תחת אסרה" ותפלין שלדאש תכתב אדבעה אעמל
 קדש כ"י והיה כ"י יבאך שמע ויהיה חס שמע פי ד גלוד ותדכלל פי ד ביות פי קלב ואחד ותלד
 חתן תציד קטעה ואחדה פיהא ארבעה ביות" ומוצע תפלין שלדאש פי וסט מפצל לעצד פ"למוצע
 אלקתפך מנה קבא אקלב פי אסאד" ושלדאש פי וסט אלקמה והו אמוצע א"י מך אלקביר
 יצרב פיה" וענד מה ילבסהא אן ארואד ילבס אתנתין ידכלל א"י ללד אולא א"י ידה ויוקא אתפלין
 על וסט אעצד תס יבאך ב"ה י"ג א"מ חשד קדשנו במצותנו וצונו להניח תפלין" תס יעקד
 אסיד עלי ידה ויבליה ג פי טדא אצבעה אלקטוא" ויעע שלדאש פי וחסה" וכל יגב יתחדת בין
 תפלין שלדא לתפלין שלדאש כל יסכת א"י אן ילבס כלהמא למן ברכה תגנ ען גמיעהמא ואן תפלין
 ותחדת ביכין אחתאג אן יבאך ילבס אלקס ברכה תאכיה וכו"ל מתא ארואד אן ילבס על
 ראש וחדהא יבאך ב"ה י"ג א"מ חשד קדשנו במצותנו וצונו להניח תפלין" ולס תפלין שלדאש מעכבת שלדא ולס שלדא
 מעכבת שלדאש א"י מא חצל מנהס פתאבת" ויחתאגו אתקאן שלדא יצא מלובשין רוח מלמסה"

מצות ציצית

מצות עשה עלי כל מן מעה תוב

פיה ציצית חן כחן דאף אלוה צוף חן כחן פיה חייב

ישתמל בה חן ירכב

מן התורה ואן כחן חריר חן עטב חן שער פה מדברי סופרים וצפה עמל ציצית חן יחלד
ד כיוט כל כיוט מפתול מנהן מן תמזנה כיוט וידכל לארבעה אצוט אמתולה פי סוף אלוה
פי חקל מן ג אצאבע מן חחשיה אלוה וילוייהם צאלו תמאניה כיוט ויכון פיהם כיוט טויל יעקד
בה עלי באף אקבעה סבע עקדחת כל עקדה ילויהא גלחת ויעקד והי אקמאה חוליה והכלא
יעמל פיה ארבעה אטראף וכל גזל כל גזל לשם ציצית פה פסול שז ועשוליהם ולא מן העשוי
ופריצה אציצית ביוס לא בבלה פמתח לבסאה באליל פלי ציחך ומתח לבסאה בלנהאר
פלי ציחך באימה אשר קדשנו בצמנו וצונו להתעטף בציצית ושיעור הציצית חן פחות מכופח
מצוה מדברי סופרים חן תסרג אסרג לילה אסבת פי כל

בר שבת

בית קבל מגיב אשמס ולא יסד באורהאן אכדדה אגלצה מתל אשמע ושחם
אבטן ומח שאבהה ללא יתכד אסרא ויחול חן ימד אפתינה וכדאף אפתינה לא תכון מן
אשגאר חן מן צופה אבחר אף יתשייט בלמח אעטב ואכתחן ומח
שאבהה זיבחר קבל חן ישעל באימה אשר קדשנו בצמנו וצונו להתעטף בציצית

ביעור חמץ

מצוה מן התורה חן יעפול אחמץ ויכרג מן מלך יל
קבל חן יחדם חכלה ודאף מן יוס אערב ויצמד בקלבה חכמה מן
אמלך ויפתש על אחמץ אכזחק ואמכאצי ואבית גמיעה ויכרגה ויחדקה חן ירמיה בלחך
ויבקי קבל חן יפתש באימה חקבן על ביעור חמץ וענר חן יפלג מן אבדיקה לילה יד
חן יום יד קבל סתסאעחא יכטל כל חמץ במלכה ויקול כל חמץ שיש ברשותי שני ראיתו ועל

עירובי תבשירין

ידעתו חדי הוא בטל וחדי הוא פלטר וכדבר שאין בו צורך כלל
אעלם חן מח יחל חן ישתגל ביום אפי אף מן יוכל בלחך איוס פקט
חמץ חן אשתגל ביום אפי בלחך פחדאס פחד חתפק לעיד קבל אסבת פחתאג יעמל עירוב מן יוס
אערב וישתרט פיה חן יגוז לה ישתגל מח יחל באסבת וחדי אעירוב מן שני חן טביק ומח יוכן
חקל מן כדית יתעזוב ואף ויבחר באימה אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות עירוב ויקול
בעירוב זה יתל לנו לאפות ולבשיל מיום טוב שלמחר לשבת ויחתפלו בעירוב אי חן יסרגו
יום אגמעה ואן צמעת וקד אבתרו באשגל לאסבת פלא ינחחו ואן מרחד יעחדב ענה וען חכדי
חן ען אהל אכלר גמיעהם פיבתרי חולא יכזה להם בתוך אקטעה חפ על ידיבנו ובתו הגדולים
ויקול להם חכנו בהדה לאהל אכלר ויחלדהא מנהם ויבחר עפ מצות עירוב ויקול בעירוב
זה יתל לנו ולכל בני המדינה לאפות ולבשיל מיום טוב שלמחר לשבת

עירובי חצירות

כל ביתן מסוכנין לגיד אהלניה פלא יחל להסין
בית ברשות היחיד אי חן יעחדבו יוס אגמעה ולא יוכן אף
יעבדו מן בית

בקרן צחיה מן דגן או מים קטניות חמץ אלכין מן בדייה לקטוחי פלח יצלה אן יעמדו בה ויהו
אן יגמנו קרן כל בית או ואחר יזכי ען אגמיע ויתנחול ויבחרך ב"ח י"ג זמ"ה חסד קדשנו
במצותיו וצונו על מצות עירוב ויקול בעירוב זה יתל כלן להוציא ולהלכס מבית לבית
ומחצר להצר בעבת וואגב יעמדו לאכמר מתל אסבת חמץ לעיר פלח יחמץ עירוב
וחתתה לעיר אלמים וגמעה פיעמדו עירוב חצרות לאסבת מן יום לערב כאן לא יחל
אן יעמדו יום לעיר

עירובי תחומין

חמץ אן לא יצלה בלשון אן ימשי כחמץ
והו יסמא תחום שבת והו מדרבנן חמץ מן התורה אי חר יב מיל ואמיל ח אפי דחמץ
פחדא חדאד ימשי כחמץ אכלי ע"י אפי דחמץ לאמר צדורי או למצוה שבת כנסת
ובית המדרש ובית האבל או לבדיו או לאמר אכתידי וכאן בינה ובין דאך אמוצע אכתידי מן
תחום פעמל עירוב מן יום אגמעה פי וסט אתחום ויבחרך ב"ח י"ג זמ"ה חסד קדשנו במצוה
וצונו על מצות עירוב ויקול בעירוב זה יתל כלן להוציא ולהלכס מבית לבית
רוח " ונחשב כחמץ אסבת פי מוצע לעירוב וכה אן ימשי מן דאך אמוצע אפי דחמץ לכל
גדה והדי לעירוב לא חקל מן שתי סעודות כאן מאכל או אדאס או משחב והו מקדאד סת
בינ לכל אחד וצאר משא מן כחמץ אכלי מן גדה לעירוב קדיב מן ארבעה אפי דחמץ אכתידי מן
אכלי א מוצע לעירוב ואכתידי מן בעד לעירוב וכה אן ימשי כסוה ואחדה דאיה אן יתחד פי
היה אן אלאק טול נהארה וואגב אן יעמדו לעירוב לאכמר כאן לא יחל ימשי כחמץ אתחום אלא
עמל עירוב כחמץ אסבת סוה

עבוד השנים

אעלם אן מן יצירת עולם אי סתעמא היה אן ינח
אתחמנה מן מחזור רעו כמסה אף ומאיתי סנה ונחלת ותלתין סנה סימן ה"לג והי שנת חתקצור
לחרבן בית ראשון ושנת חתקפז לשטלות ושנת חתקדז לחרבן בית שני יבנה במהרה בימנו
פאדי חקטות שני יצירה אדי הי ה"לג מחמזיר עיבור כל מחזור י"ט סנה תגי מביא ידן
וכמסה וסבעין מחזור סימן רעו ובחן איס פי מחזור רעו פי אסנה אתחמנה מנה אעל דאך
ואדי חקטות שני יצירה מחמזיר תקופה כל מחזור כ"ח סנה תגי קפו מחזור ובחן איס פי מחזור
קפז פי אסנה אכמסה ועשרין מנה פאעלם דאך
רע שהיום והלילה כל שעות בכל זמן יב שעות ביום ויב
לחלק ושמנים חלקים והזמן שבין כל מולד ומולד הוא כ"ט ימים ויב שעות פאמזסל מתחלת
ליל ונתפז חלקים משעות שלש עשרה סימן כ"ט יב תשצג וזה הוא חדשה עתה שנה
שכללנה אס תהיה יב חדש מחדשים אלו יהיה כללה שנה ימים ושמנה שעות ותתפז חלקים ס"ח
שנה א תתעו ואס תהיה מעוברת ותהיה השנה יג חדש יהיה שפג ימים כ"ח שעות תקפז חלקים
סימן שפג כ"ח תקפז ושנת חמשה היא שלש מאות וחמשה ושמנים יום ושש שעות סימן שפג ו

נמצא תוספת שנת החמה על שנת הלבנה עשרה ימים ולא שעות ור"ל חלקים סימן י"ב ל"ד
כשתחלף חדש הלבנה ל"ז שהן ימי השבוע ישאר יום אחד וי"ב שעות ותשע חלקים סימן
א"ב תשע"ג וזה שאריות חדשה שלבנה" וכן שנת הלבנה ישאר ממנה י' ימים ושמונה
שעות ותתע"ז חלקים סימן ד' ח' תתע"ז וזו היא שאריות שנה פשוטה" ושאריות שנה מעוברת
ימים כ"א שעות תתקפ"א חלקים סימן ה' כ"א תתקפ"א ודע שאי אפשר שיהיה ראש החדש
בא"י היום אע"פ שהחשבון מגיע כמעט שחדש הלבנה כ"ט י"ב תשע"ג אי אפשר לומר כך וכך ימים
וכך שעות שז' עד חדש ימים" מפי השמועה למדו שימים אלה מחשב לחדש ואין אתה מחשב
שעות" ולפי כך עשו חדש חסר כ"ט ימים בלבד וחדש מלא שלשים" נמצאו החדשים חדש
חסר וחדש מלא" טבת חסר לעולם" שבט שלם לעולם" חדרס הסמוך לניסן חס" ובמעוברת
הראשון שלם והשני חסר" ניסן שלם לעולם" אייר חסר" סיון שלם לעולם" תמוז חסר ו"ב שלם
אל חסר" תשרי שלם" נשתתיר מרחשון ובקלן זמן חסרים וזמן שלמים וזמן כסדרן" ודע
שהסעם על מרחשון ובקלן שבהן החילוף בכל זמן" כמעט שחילו היה חדש הלבנה כ"ט ימים י"ב
שעות בלבד ויהי חדש מלא וחדש חסר לעולם" וכיון שנתוספו החלקים בסוף כל חדש מצינו
שיתקבץ בכל שלש שנים יום אחד יתר ולי כך יתחלפו" ודע שאי אפשר שתהיה
השנה כך וכך חדשים וכך וכך ימים שז' לחדשי השנה כך למדו מפי השמועה חדשים אלה
מחשב לשנה ואין אתה מחשב ימים" ולפי כך עשו מקצת השנים י"ב חדש ואע"פ ששנת החמה
יתרה על זה ועשו מקצת השנים י"ג חדש ואע"פ ששנת החמה אינה מגעת עד חשבון זה ודרך
ידעת המעוברות שבמחזור י"ט שנים היא שנה שלשית וששית ושמינית ויא' וי"ג וי"ז וי"ט
סימנים ג"ח א"ד ל"ט" כשיהיה עמך ידוע מולד חדש מן החדשים ותוסף על שאריות החדש
הלבנה שהוא א"ב תשע"ג יא' מולד חדש שאחריו ותדע באיזה יום ימי השבוע ובאיזו
שעה ובאיזה חלק יהיה כיצד הרי שהיה מולד ניסן באחד בשבת בחמש שעות ביום ומאה
ושבעה חלקים סימן להם א"ה ק"ז כשתוסף עליו שאריות חדש הלבנה והו' א"ב תשע"ג יא'
כך מולד אייר בל"ב של"ב ה' שעות בלילה ותשע מאות חלקים סימן להם ג'ה'ת"ק ועל דרך
זו חדש אחר חדש עד סוף העולם" וכן כשיהיה עמך ידוע מולד שנה ותוסף
שאריות על יום המולד אם פשוטה היא שאריות הפשוטה וגם מעוברת היא שאריות המעוברת
יצא לך מולד שנה שלאחריה וכן שנה אחר שנה עד סוף העולם" כל י"ט שנה שיהיו מק"ז
שנים מעוברות וי"ב פשוטות נקרא מחזור ולמה שמכנו על מנין זה שבזמן שאתה מקבץ
מנין ימי פשוטות ושבע מעוברות ושעותיהן וחלקיהן ותשליך כל א' ושמונים חלקים שעה
וכל כ"ד שעות זס ותוסף למנין הימים תמצא הכל י"ט שנה משני החמה שכל שנה מהן שנה
ימים ושש שעות בשווא ולא ישאר ממנין שני החמה בכל י"ט שנה חוץ משנה ות"ה חלקים
סימן להם ו'ת"ה" נמצא במחזור שהוא כזה החדשים כולן הן חדשי לבנה והשנים שניחמה
והשבע המעוברות הן ג"ח א"ד ל"ט" כשתקבץ שאריות כל שנה מ"ב שנים הפשוטות שהוא

דחתתו ושארית כל שנה משבע המעובדות שהוא ל"ז תקפ"ט ותשלך הכל שבעה שבעה
ישאר שני ימים וי"ז שעות ותקצה חלקים סימן להם ב"ו תקצה וזו היא שארית המחזור
כשיהיה לך ידוע מולד תחלת המחזור שהלך ותוסף עליו ב"ו תקצה יצא לך מולד תחלת המחזור
שאחריו וכן מולד כל מחזור ומחזור עד סוף העולם ומולד תחלת המחזור הראשון על יצירה
היה בל"ד ומולד השנה הוא מולד תשלי שלמות השנה וממנו הוא התחלת החשבון
ובדרך הזאת תדע מולד כל שנה ושנה שתצא ומולד כל חודש שתצא ממנו שבעה או
משנים שעתידך לבוא כצד תקח שני יצירה שבעה וגמח ותפסה אותן מחזורים שליט שנה
י"ט שנה ותדע מנך המחזורים ותקח לכל מחזור ומחזור ב"ו תקצה ולכל שנה פשוטה משני
המחזור שלא נשלם דחתתו ולכל שנה ממוכדת ה"א תקפ"ט ותקבץ הכל חלקים ותשלים
החלקים שעות והשעות ימים והימים תשלכם שבעה שבעה והשאר כן הימים וכן השעות
ומן החלקים הוא מולד שנה הבאה שתצא לידע מולדה " מולד השנה שיצא באותו זמן
מולד ראש חדש תשרי וכשתוסף עליו ה"ב תשצ"ג יצא מולד מרחשון וכשתוסף על מולד
מרחשון ה"ב תשצ"ג יצא מולד כסלו וכן לכל חדש וחדש זה וזה עד סוף העולם
דרך ידיעות קביעות תשרי " ח"ן קובעין לעולם ראש חדש תשרי וצ"ח חשבון
זה ל"א באחד בשבת ולא ברביעי בשבת ולא בערב שבת סימן להם א"ד " לא כשיהיה מולד
תשרי באחד משבוע ימים א"ן קובעין ראש חדש ביום של אחריו כגון שהיה המולד ב"א בשבת
קובעין בשני " דחיה שביח אס היה המולד בחצי היום ולמעלה קובעין ראש חדש צום
של אחריו כגון שהיה המולד בשש שעות מיום שני ולמעלה קובעין ראש חדש ביום של אחריו
בשלישי ואם היה פחות בתוך נקבע בשני " דחיה שביחית וכן אם יצא מולד תשרי
בחשבון בכל שלישי בתשע שעות בלילה ומאותו וארבעה חלקים מענה עשירית ק"ם גמ"ד
או יתר על זה אם היתה שנה פשוטה נדחה ואינו נקבע לא בחמישי בשבת וזה הוא שארית גמ"ד
בפשוטה דוחין " דחיה רביעית ב"טו תקפ"ט במוצאי מערבית דחק " אם יצא
מולד תשרי ביום שני בשש שעות ביום וחמש מאות ושמונים ותשעה חלקים מענה רביעית
סימנים ב"טו תקפ"ט או יתר על כן אם היתה אותה השנה מוצאי מערבית אין קובעין ראש
החדש בשני בשנה זו לא בשלישי " וכל א"ן שני חין בשעות אם פחות חלק אינו נדחה כגון
שהיה גמ"ד או ב"טו תקפ"ט אינו נדחה " ועיקר הדבר חזית א"ן לפי שהחשבון הזה הוא
לקיבוץ הירח והשמש בהילוכם האמצעי לא במקומן האמתי ולפי כן עשו יום קבוע ויום
דחיה כדי למנוע ביום הקיבוץ האמתי " ואחר שתדע קביעות תשלי ה"י שאר ח"י
השנה חדש חסד וחדש מלא כמו שבארנו ולא תצטרך לידע ולחשב לא במרחשון ובכל
ודרך ידיעת לידע אם חסדים אם שלמים אם כסדין כך הוא " תדע תחלת יום שבת וראש
השנה שתצא לידע סידור חדשיה כמו שבארנו ותדע יום שי קבע בו ראש השנה של אחריה

ותחשב מנן הימים שביניהן חוץ מיום הקביעה שללו ושללו אם תמצא ביניהן שני ימים יהיו
חדשי השנה חסדים מפני גזירה שנה שלג ימים" ואם תמצא ביניהן שלשה יהיו כסדרן לפי שהשנה
שנ"ד ימים" ואם תמצא ביניהן ארבעה יהיו שלימים לפי שהשנה שנה ימים" וכל זה בשנה
משופה" אבל אם התה מעוברת אם תמצא בין שתי הקביעות ארבעה ימים יהיו מרחשון
ובסלו חסדים לפי שהשנה שפ"ג ימים" ואם ביניהן חמשה יהיו כסדרן לפי שהשנה שפ"ד ימים"
ואם ביניהן ששה יהיו שלמים לפי שהשנה שפ"ה ימים" ודע שאין לחילוק שני חדשים
או טעם ידוע אם יראה לו שהוא דרך תקנה שיתלק החילוק מתחלת השנה" ועוד מוכח
שכבר רמזו חכמים ז"ל בסימנות למועדות ואי אפשר שיתקיימו לא אם כן החילוק בשני חדשים לו
ואין הסימנות ראשון שבו פורים" שני לו ביעודים" שלישי לו חבולת מצה ומרורים"
רביעי מקרא בפורים" חמישי תקיעת ספוד שופרים" ששי טעלה לטהורים" שביעי הוא יום הכפורים"
והריני מבאר שארית החדשים והשנים והמחזורים כדי שיהיו נכונים למי שירצה
לחשב ולא יינק ולא יגע בהם ויהיו קרוב לחשבונן" לפי שכל המחזור כל עקרי החשבון שהן
ידיעת מולד תשרי וידיעת הדחיות והקביעות וכמה ימים בין קביעות שנה לחברתה ומחול
שתדקדק בהשגות תקבוע שנה אחר שנה וחדש אחד חדש ער סוף העולם" ולא הן
שארית החדשים
שארית שני חדשים ג' תתק"ו" שארית שלשה ד"ד ת"ט" שארית ארבעה ר"ב תתל"ב"
שארית חמשה ט"ו שעות תשלה ח"ק" שארית ששה ב"ד תל"ה" שארית שבעה ג"ז קנ"א"
שארית שמונה ה' תתקמ"ד" שארית תשעה ו"ח תל"ז" שארית עשרה ח"ז ש"ג" שארית
אחד עשר כ"ב" שארית י"ב חדש שהיא שנה פשוטה ד"ח תתנ"ו" שארית שנה מעוברת
ה"א תקפ"ט"
שארית שני שב המזל ע"ל סדרן
שארית שנה ראשונה ד"ח תתנ"ו" שארית שנים ח"ז תל"ז" שארית שלוש ט"ו קנ"א" שארית
ארבע ד"ב תתל"ג" שארית חמש ב"א תתנ"ג" שארית שש ח"ו תל"ב" שארית שבע ה"ו תל"א"
שארית שמונה ד"ב תשמ"ז" שארית תשע ה"א תקמ"ג" שארית עשר ו"ז תל"ט" שארית
אחת עשרה ה"ג תתקל"ח" שארית שתים עשרה ב"ב תשכ"ד" שארית שלש עשרה ו"ח תל"ז"
שארית ארבע עשרה ה"ט כ"ט" שארית חמש עשרה ג' תתק"ה" שארית שש עשרה י"ב תש"א"
שארית שבע עשרה ו"ד" שארית שמונה עשרה ג"ט" שארית תשע עשרה ב"ו תקצ"ה"
שארית עשרה ז"א
שארית מחזור אחד ב"ו תקצ"ה"
שארית שני מחזורים ה"ק"י" שארית שלשה א"א תש"ה" שארית ארבעה ג"ח ר"ב" שארית
חמשה ו"ת ת"ה" שארית ששה כ"ש" שארית שבעה ד"ח תתקל"ה" שארית שמונה י"ב ת"מ"
שארית תשעה ג' ותל"ה" שארית עשרה ה"א תק"ב" שארית עשרים ד"ט" שארית
עלשים ג"ז תק"ע" שארית ארבעים ב"ד" שארית חמשים א"ה תק"ז" שארית ששים כ"ס"
שארית שבעים ו"ז תל"ו" שארית שמונים ה"פ" שארית תשעים ד"א תל"ז" שארית מאה כ"ג תק"ן"

שארית מאותם ה'בבל' שארית שלש מאות ח'כ"ח שארית ארבע מאות ד'כ"ח שארית
 חמש מאות י"ט ת"ק שארית שש מאות ג'ז"ח ת"ל שארית שבע מאות ו'ט"ז ת"ש שארית שמונה
 מאות ב'ז"ו שארית תשע מאות ה'פ"ז ת"ק שארית אף מחזור א"ד תת"ל הדי א"י ארבע
 חתבאותה וקס עליה מא ארדת ואעלם א"י קד דאית ה'א"ב א"ב כ"ך הנה מחזורות
 יכון אבתדאהא מן מחזור לפ"ה קנה בעד חכרא לתעתמד עליהא ומתא פלגת פאנצ'ס כל ג'הא
 וועתמד ע"י אקאנק א"י קד ב'עיתא כל וכל תתכל ע"י ח'י מן יק"ל מן ת"ס ארל"סנ"ל יל"י
 וכל ג'דה אחרתא מן דא"י ג'דא ודאית מן אצ"ע כל מולדות וקביעות ומנן שטות וע"י יצדה
 וארקס איצא מן קנענא א"י נחן ואקפין פיהא תקופות כל סנה בעדהא מתא תמן בא"י י"ט
 ובא"י סאעה ופ"כס מן אשהד לחת"י יכון קדיב לאמ'צתי"י והיה די א'מחזור א"י ד'כדנא

מחזור לפ"ה

חתקמח בכה ג'ז"ח ת"ש חתקמט זשג ז'ז"ח חתקנ השמג י"טל צ"ו חתקנא הכז
 ג'ז"ח ת"פ חתקנב בחג א"א ת"פ

תקופת תשרי תקופת טבת תקופת תמוז תקופת ניסן תקופת שבט תקופת אדר

ה'תע"ז	ה'שנ"ג
חתקנב	ל"א א' שענה
א' ל"ה בנין	ל"ו ז' וחצי ל"ה
בתמוז	יום ששי בשלש
שעות ל"ה מלחשון	יום ששי עשר
וחצי ז' בשבט
ה'תע"ח	ה'שנ"ד
חתקנב	ל"ב א' בשש
שעות ל"ה בנין	יום שבת בשעה
וחצי ז' בתמוז	יום שביעי ט' שעות
עשירי בתשרי	ל"ב א' בשש
וחצי י"ג בטבת
ה'תע"ט	ה'שנ"ה
חתקנב	יום א' שעה
א' י"ז בשלש	יום שבת בשעה
וחצי י"ח בתמוז	ל"ג א' בשש
ל"ג בתשרי	ל"ג א' בשש
וחצי ל"ה בטבת
ה'ת"ס	ה'שנ"ו
חתקנב	יום שני בשש
שעות ל"ז במד
ז'ן	ל"ד א' שש וחצי
לאש חדש תמוז	ל"ד א' שש שש שעות
יב' בתשרי	ל"ד א' שש
וחצי י"ז בתבת
ה'ת"א	ה'שנ"ז
חתקנב	ל"ה א' בשש
א' ט' בנין	ל"ה א' בשש
וחצי י"א בתמוז	יום לביעי בשלש
שעות י"ב בתשרי	יום לביעי ז' בנין
וחצי י"ז בטבת
ה'ת"ב	ה'שנ"ח
חתקנב	ל"ו א' בשש
שעות ל"ה בנין	יום חמישי שעה
וחצי ל"ב בתמוז	יום חמישי בתשע
שעות ל"ה בתשרי	ל"ו א' בשש
וחצי ל"ה בטבת
ה'ת"ג	ה'שנ"ט
חתקנב	יום ששי שעה
לאשונה ל"ט
במד	יום ששי בשעה
וחצי ז' בתמוז	ל"ז א' בשש
שעות ששי בתשרי	ל"ז א' בשש
וחצי עשר וחצי

הש"א	הת"א	יום שבת בשש שעות
שנים עשר בנקן	ל"ב ראשון בשעה חצי
חמשה עשר בתמוז	ל"א ראשון בשש שעות
יום ראשון בארבע
וחצי י"ט בטבת
גכ"ז	הת"ב	ל"ט שבת בשעה א'
כ"ג בנקן	ל"א שני בג' וחצי
כ"ה בתמוז	יום שני בג' שעות
יום שני עשר וחצי
ראש חדש שבט
בש"ה	הת"ג	ל"א שלישי בשעות
רביעי בנקן	יום שלישי בשעה
וחצי שש בתמוז	יום שלישי בתשע
שעות ט' בתשרי
זח"א	הת"ד	יום רביעי שעה א'
ארבעה עשר בנקן	יום רביעי בג' וחצי
י"ז בתמוז	ל"א חמישי בג' וחצי
כ"ז בטבת
גכ"ז	הת"ה	יום חמישי בשש שעות
ששה ועשרים בנקן	ל"ז ב' בתשע שעות
שני במרחשון	יום ששי בג' וחצי
חמשה
בש"ה	הת"ו	ל"ז שביעי שעה א'
שמיני בנקן	ל"ז שבת בג' שעות
שלושה עשר בתשרי	יום שבת בעשר וחצי
ארבעה עשר בטבת
זש"ה	הת"ו	ל"א ראשון בשש שעות
שמונה עשר בנקן	יום ראשון בשעה וחצי
עשרים בתמוז	ל"א שני בארבע וחצי
חמשה ועשרים בטבת
זח"א	הת"ז	יום שבת בשש שעות
כ"ג באדר	יום שבת בשש שעות
ראש חדש תמוז	ל"א שלישי בג' וחצי
שביעי בטבת
גכ"ז	הת"ח	ל"א שלישי בשש שעות
בנקן	ל"א רביעי בשעה וחצי
שלושה עשר בתמוז	יום רביעי בארבע וחצי
שמיני עשר בטבת
זש"ה	הת"ט	ל"א חמישי בשעה א'
שנים ועשרים בנקן	ל"א חמישי בשבע וחצי
ארבעה ועשרים בתמוז	יום חמישי בשלוש
שעות כ"ז בתשרי
זש"ג	הת"י	ל"א ששי בשש שעות
שני בנקן	יום ששי בשעה וחצי
רביעי בתמוז	ל"א שבת בארבע וחצי
תשיעי בטבת
הכ"ז	הת"כ	יום שבת בשעה ראשונה
שנים עשר בנקן	יום שבת בשעה וחצי
ארבעה עשר בתמוז	ל"א ראשון בעשר וחצי
עשרים בטבת
בז"ה	הת"כ"א	יום ראשון בשש שעות
שלושה ועשרים בנקן	ל"א שני בשעה וחצי
ששה ועשרים בתמוז	יום שני בארבע וחצי
שלישי באדר
זש"ג	הת"כ"ב	ל"א שלישי בשעה א'
ששי בנקן	ל"א שלישי בשבע וחצי
שמיני בשבט	יום שלישי בעשר וחצי
שלושה עשר בטבת
החמ"א	הת"כ"ג	ל"א רביעי בשש שעות
ששה עשר בנקן	יום רביעי בשעה וחצי
שבעה עשר בתמוז	ל"א חמישי בארבע וחצי
חמשה ועשרים בטבת
גכ"ה	הת"כ"ד	יום חמישי בשעה א'
כ"ג באדר	יום חמישי בשבע וחצי
שלושים בתמוז	ל"א ששי בעשר וחצי
ששי בטבת

תקופת ניסן	תקופת תמוז	תקופת תשרי	תקופת טבת
זשג התכה	יוס ששי בשש
שעות כ' בעסן	ליל שבת בשש
ט"ו בתשרי	יוס שבת בארבע
ו' חצי י"ז בטבת
השג התכו	ליל ראשון שעה א'
עשרים בעסן	ליל א' ג' וחצי
כ"ב בתמוז	יוס ראשון שלוש
חצי כ"ו בטבת
הכז התכז	ליל שני ו' שעה
כ"ט באדר ש"ב	יוס שני בשעה
חצי ב' בתמוז	ליל שלישי י' וחצי
כ"א חמ"ב בטבת
בחג התכח	יוס שלישי שעה א'
י"א בעסן	יוס שלישי בשש
חצי י"ג בתמוז	ליל רביעי בשלוש
עשרים בטבת
השג התכט	יוס רביעי כ"ז שעה
כ"ב בעסן	ליל חמ"ט בשעה
חצי כ"ה בתמוז	ליל חמ"ט בשעה
חצי כ"ח בטבת
הכז התל	ליל ששי בשעה
א' רביעי בעסן	ליל ששי כ"ז וחצי
ששי בתמוז	יוס ששי כ"ז וחצי
חמ"ד עשר בטבת
בשה התלא	ליל שבת בשש
חמשה עשר בעסן	יוס שבת בשש
חצי י"ז בתמוז	יוס שבת בשש
חצי כ"ב בטבת
זחמג התלב	יוס שני שעה א'
כ"ה בעסן	יוס א' שבע וחצי
כ"ז בתמוז	ליל שני שעה י' וחצי
חמ"ט בשש
הכז התלג	יוס שני ו' שעה
שבעי בעסן	ליל שלישי א' וחצי
עשרי בתמוז	ליל שלישי כ"ט שעה
חמשה עשר בטבת
בשג התלד	ליל רביעי שעה
א' י"ט בעסן	ליל רביעי ג' וחצי
כ"ה בתמוז	יוס רביעי ו' שעות
חצי כ"ה בטבת

מחזור לפז

חתקפו בשה איתתיד " חתקפז
 ג' תו " חתקפט בשה ב' חתקצה " חתקצ זשג ו' חתצא " חתקצא החמא ג' חתקפז
 חתקצב גכה ב' צו " חתקצג זשמה ז' חתקעב " חתקצד זחא ח' חתקצה גכה
 ג' חתקצז זשמה ז' חתקצז זשג ו' חתקצז ח' חתקצז ח' חתקצז ח' חתקצז ח'
 בחמה חתקצז " אסנה אמופיה אפין כנזע סימן לולאפין ב' פיון אמופיה להא דה תתמג וקביעה
 זשג " בא ח' חתקצז " בב בשמג ח' חתקצז " בג בחג ז' חתקצז " בד השמג ח' חתקצז
 בה ח' חתקצז " דג חתקצז " דו חתקצז " דז חתקצז " דח חתקצז " דט חתקצז
 דה חתקצז " דה חתקצז " דה חתקצז " דה חתקצז " דה חתקצז " דה חתקצז " דה חתקצז

זחמג ויבקר ביה השא הט ויעל ביה גכמז ביהתפז ביה בשא חטותתלעו ביה
 זחמג ויתענז בטו גכמז גטותלסח ביה בשא זלקעז ביה זשא וטו תתלנז ביה
 החמג ויתממט ביה גכה בלז שניח בכ זשא זלקנז בכח השמג דטו תתלנז
 בבכ הכז גיג קלט בכג בחמה זכבשלה

מחזור לפט

בכד זשא ויט ותקנז בכה הכז דף תשז בכו בחמה
 איג תקיז בכז זשא זיאלה בכח הכז דף תתקח בכט בשמז בט תלעז בל
 בחג אכלז בלא השמג הילז בלב הכז דח תקצח בלג בשא איג שפז בלח
 זחמג וזקנז בלה הכז דלג תשעז בלו בשא בא תקלח בלז זחמג וזש שסד
 בלח השא הוד תתקנז בלט גכה בלג תשמט במ זשמה זח תקמז בממ
 זחא וזנז במב גכמז גיג תתקלז
 כמל מחזור לפט בשפזאז

מחזור דצא לך נח פיה אסר

התקטו בסו יוסז טבעות	לילז ויחז יוסא שעהא	יוסל שעה יחזי	תמוז יו
גכה	בב טבת	כח טבת	תמוז יו
התקטו בסז	לילז גשעית	לילז ויחזי	לילז שעה יחזי
זשורה	לח חשון	ג בשבט	תאמז תמוז
התקטו בקח זשור	לילז גט שטית	יוסג ויחזי	לילז ויחזי
זשור	יח בתשרי	יב טבת	לח בתמוז
התקטו בקט החמא	יוסג שטית	יוסג ויחזי	יוסג שעה יחזי
זשורה	כח בתשרי	כח טבת	לח תמוז
התקטו בעז	יוסג טשעית	לילז ויחזי	יוסג שטית
גכה	ג בתשרי	ששי טבת	יח בתמוז
התקטו בעז זשור	לילז גשעית	לילז ויחזי	לילז שעה יחזי
זשורה	טו בתשרי	טו טבת	לח בתמוז
התקטו בעז החמא	לילז טשעית	יוסג ויחזי	לילז שטית
זשורה	כח בתשרי	כח טבת	יח בתמוז
התקטו בעז	לילז גשעית	לילז ויחזי	לילז שעה יחזי
גכה	יח בתשרי	יח טבת	יח בתמוז

כפרה י"ב בתשרי האזינו כ"ו בתשרי בראשית מרחשון דה והן חסד ומקודש בשני ימים
ג' מרחשון אלה תולדת נח י"ג בו לך לך י"ז בו ויהיו חיי שדה כסלו ו' והו' מלא
ומקודש ביום אחד תאני כסלו ואלה תולדת יצחק ט"ו בו ויצא יעקב י"ז בו וישלח יעקב כ"ג בו ויטב יעקב
אחנוכה כ" יום ל' בכסלו מוציאין ג' ספרים קורין בראשון ויהי מקץ ובשני ענין ראש חדש
ובשלישי ענין חנוכה ומפטירין דני ושמוחי סבת דא והו' חסד ומקודש בשני ימים
צום י' בטבת ג' ז' טבת ויגש י"ד בו ויחי יעקב כ"ח בו ואלה שמות כ"ח בו וארא עכ"ל ויהו'
מלא ומקודש ביום אחד ו' שבט כי אני הכבדתי י"ג בו ויהי בשלח כ" בו וישמעאלו כ"ז
בו מוציאין שני ספרים קורין בו ואלה המשפטים ובשני ענין שקלים אדר ג' והוא חסד
ומקודש בשני ימים ד' אדר ויקחו לי תרומה והי הפסקה ולסימן ד' תפסיל דאך אדי אלתפק אדר
ד' מפסיקין בדביעי בחדש י"א באדר מוציאין שני ספרים קורין בא' ואתה תצוה ובשני ענין זכור ומפטי'
ותהי המלחמה צום ב' פורים ג' י"ח באדר כי תשא ופרה אדומה בשני ספרים כ"ה בו ויקהל ופקודי
יהחדש הזה כ"ס ה' והו' מלא ומקודש ביום אחד ג' כסן ויקרא י' כסן צו פסח ה' כ"ד בבקן ויהי
ביום השמיני ח"י"ל וז' והו' חסד ומקודש בשני ימים מוציאין שני ספרים קורין בראשון חשה כ'
תזריע וזאת תהיה ובשני ענין ראש חדש ומפטיירין השמנים כסא' ח' ח"י"ל אחדי מות וקדושים
ט"ו בו אמר כ"ו בו בנהר סיני ואם בחקותי כ"ט בו במדבר סיני ומחל חדש סיון ה' והו' מלא ומקודש
ביום אחד עזרה וז' י"ד בסיון נשא כ"א בו בהעלתך כ"ח בו שלח לך תמוז כ"ג והו' חסד ומקודש
בשני ימים ה' תמוז ויקח קרח וזאת חקת י"ב בו וירא בלק י"ט בו פינחס ודברי ידמיהו
כ"ו בו ראשי המפות ואלה מסעי וחזון ישעיהו חב"ד והו' מלא ומקודש ביום אחד ד' חב"ד
הדברים ואיכה תשעה באב ה' י"א באב ואתחנן י"ח בו והיה עקב כ"ה בו ללא חנני חלו
ה' והו' חסד ומקודש בשני ימים ב' אלול שפטים ט"ו בו כי תנח י"ז בו והיה כי תבוא כ"ג בו ואתם
נצבים כולה

וכעשה שנה לשג

ראש השנה וסוכה ושמיני עצרת דא צום גדליה ב' ה' תשרי
האזינו כסוד ב' כ"ט בו בראשית ומחל חדש מרחשון אב והו' מלא ומקודש בשני ימים
ו' מרחשון אלה תולדת נח י"ג בו לך לך כ"ז בו ויהיו חיי שדה כסלו ג' והו' מלא ומקודש
בשני ימים ד' כסלו ואלה תולדת יצחק י"א בו ויצא יעקב י"ז בו וישלח יעקב כ"ה בו מוציאין
ב' ספרים קורין בראשון וישב יעקב ובשני ענין חנוכה ומפטיירין דני ושמוחי טבת ה' והו' חסד
ומקודש בשני ימים תאני טבת מוציאין שני ספרים קורין בראשון ויהי מקץ ובשני ענין
ביום השמיני א' בהעלתך ויפטר ויעש חידוש ט' טבת ויגש צום א' י"ז בטבת ויחי יעקב
כ"ג בו ואלה שמות עכ"ל והו' מלא ומקודש ביום אחד מוציאין שני ספרים קורין בראשון
וארא ובשני ענין ראש חדש ויפטר השמנים כסא' ח' שבט כי אני הכבדתי כ"ו בו ויהי
בשלח כ"ב בו וישמעאלו כ"ז בו מוציאין שני ספרים קורין בראשון ואלה המשפטים ובשני

ענין שקלים אדר אב והו חסד ומקודש בשני ימים ו אדר ויקחו לי תרומה והפקדה סמ ב' תפסיר דאך ארי התפק אדר לאתני מפסיקין בששה לחדש צום ה' ג' באדר וחתה תזזה וזכר פוליס ה' באדר כיתשא ופרה כגבו ויקהל ואלה פקודי והחדש הזה בשני ספרים כסן ג' והו מל ומקודש ביום אחד ה' כסן ויקרא יב ב' צו פסח ג' כו בעסן ויהי ביום השמיני אייר דה והו חסד ומקודש בשני ימים ג' אייר אשה כיתגליע וזאת תהיה י אייר אחרי מות וקדושים יב ב' חמל כו בו בהר סיני ואם בחקתי סיון ו והו מל ומקודש ביום אחד יב סיון במדבר סיני עצרה דה' ס' סיון נשא יו בו בהעלתך כג בו שלח כ' ל' בסיון מוציאין שני ספרים קודין ברחשון ויקח קרח ונצף זאת חקת ובשני ענין ראש חדש ויפטר השמים כסא תמוז ז' והו חסד ומקודש בשני ימים ז' תמוז ויסעו ויירא בלק יד בו פנחס צום יג בתמוז ג' כ' בו ראשי המטות ודברי ידמי כ' בו חלה מסעי אב ב' והו מל ומקודש ביום אחד ז' אב אה הדברים תשעה באב ג' ג' בו ואתחנן כ' בו והיה עקב כ' בו דהה חנוכי אל ג' והו חסד ומקודש בשני ימים ד' אל עטמ' יו בו כי תצא יו בו והיה כיתבוא כ' בו חתם נצבים כולה ואסימן קומו ותקעו

וכשהשנה הז' האזינו צום גדליה

ראשהשנה וסוכה ושמיני עצרת הו' ג' תשרי א' כפור ז' כ' מתעשר בראשית מרחשון ז' והו חסד ומקודש בשני ימים מוציאין שני ספרים קודין בראשון אה תולדת נח ובשני ענין ראש חדש ויפטר השמים כסא ח' מרחשון כ' טו בו וירא כ' בו בן ויהו ח' טרה כ' בו ואלה תולדות אדם ומחר חדש כסל א' אחד והו מל ומקודש ביום אחד ז' כסלו ויצא יעקב יד בו ושלח יב כ' בו ויס' יעקב א' חנוכה ד' כ' בו כסלו מוציאין שני ספרים קודין בראשון ויהי מקץ ובשני ענין חנוכה ויפטר דני ושמוחי כ' בת ב' והו חסד ומקודש בשני ימים ה' כ' בת ויגש צום ה' יב בו ויחי יעקב יט בו ואלה שמות כ' בו וארא עבט ד' והו מל ומקודש ביום אחד ד' עבט כ' אב הכבדת י' בו ויהי בשלח י' בו וישמע יתרו כ' בו ואכלה המשפטים וענין שקלים אדר ה' והו חסד ומקודש בשני ימים ב' אדר ויקחו לי תרומה והי הפסקה ואסימן ו' י' תפסיר דאך ארי התפק אדר ו תכון שתי הפסקות ב' א' אחדש וי' ב' אחדש ח' אדר וחתה תצוה וזכור צום פוליס ה' פוליס ה' יו באדר כיתשא והי הפסקה שנייה כג בו ויקהל ואלה פקודי ובספר שני פדה כסן ז' מוציאין ג' ספרים קודין בראשון ויקרא ובשני ענין ראש חדש ובשלישי החדש הזה ח' כסן צו פסח ז' א' כ' בו בעסן ויהי ביום השמיני ומחר חדש אייר אב והו חסד ומקודש בשני ימים ו אייר אשה כיתגליע וזאת תהיה יג בו אחרי מות וקדושים כ' בו חמל כ' בו בהר סיני ואם בחקתי סיון ג' סיון נשא יב בסיון נשא יט בו בהעלתך כ' בו שלח כ' וירא בלק צום יג בתמוז א' לאכלה דחי כ' בו ראשי המטות ודברי ידמי ח' בו חלה מסעי אב ב' והו מל ומקודש ביום אחד ז' אב אה הדברים צום תשעה באב ג' ג' בו ואתחנן כ' בו והיה עקב כ' בו דהה חנוכי אל ג' והו חסד ומקודש בשני ימים ד' אל עטמ' יו בו כי תצא יו בו והיה כיתבוא כ' בו חתם נצבים כולה ואסימן קומו ותקעו

ואתחנן כגבו והיה עקב ל' באב דאח אכלי וענין דאש חדש בקמל שני "אלול" והו חסד
ומקודש בשני ימים "ז' אלול שפטים" י"ד בו כי תצא "כ"ח בו חתם נצבים אלול
ואסימן קומו ותקעו

וכשהשנה בחג

דאש השנה וסוכה ושמיני עצרת ב"ג צום גדליה ד'
ד' י"ג בתשרי האזינו "כ"ז בתשרי בדאשית" מרחשון ג' והו חסד ומקודש בשני ימים ד'
מרחשון א' תולדות נח "יא בו לך לך" י"ח בו וירא "כ"ה בו ויהיו חיי שרה" כסלו ה' והו חסד ומקודש
בזס אחד ג' כסלו ואלה תולדות יצחק י' כסלו ויצא יעקב י"ז בו וישלח יעקב "כ"ד בו וישב יעקב"
אחנכא ח' טבת ז' והו חסד ומקודש ביום אחד "ב' טבת ויהי מקץ" וענין חנוכה בשני ספרים
ויפטור דני ושמחי "ט' טבת ויגש" י"ן בו ויחי יעקב "כ"ג בו ואלה שמות" שבט ז' והו מלא ומקודש
ביום אחד "מוציאין שני ספרים קורין בדאשון וארא" ובשני ענין דאש חדש ויפטור השמיני
כסאי" ח' שבט כי את הברית "ט"ו בו ויהי בשלח" כ"ב בו וישמע יתרו "כ"ט בו ואלה המשפטים
וענין שקלים" אדר א"ב והו חסד ומקודש בשני ימים ז' אדר ויקחו לו תרומה והי הפסקה קי' בו
תפסיר לאלך א"י א"תפק אדר ב' מפסקין בששה לחדש" י"ג בו ואתה תצוה וצבור "צום ה' פורים ח'
כ' בו כי תשא ומה" כ"ז בו ויקהל ואלה פקודי והחדש הזה בשני ספרים" כ"ט בו והו מלא ומקודש
בזס אחד" ה' ניסן ויקרא" י"ב בו צו" פסח ג' כ"ו בו ויהי ביום השמיני" א"י ד' והו חסד ומקודש
בשני ימים ג' אייר חשה כי תזריע וזאת תהיה" ל' אייר אחרי מות וקדושים" י"ז בו אמר "כ"ד בו ביה
סיני ואם בחקתי" סיון ז' והו מלא ומקודש ביום אחד ב' סיון במדבר סיני" עזרה ד' "ט' סיון נשא"
י"ב בו בהעלתך "כ"ג בו שלח לך" ל' בסיון מוציאין שני ספרים קורין בדאשון ויקח קרח ונצח זאת
חקת ובשני ענין דאש חדש ומפטילין השמים כסאי" תמוז ד' והו חסד ומקודש בשני
ימים ז' תמוז ויסעו ווירא בלק" י"ד בו פינחס "צום ג'" כ"ח בו ראשי המטות ודבלי ידמיהו "כ"ח בו
אלה מסעי חזון ישעיהו" אב ב' והו מלא ומקודש ביום אחד ז' אב אלה הדברים תשעה באב ג'
י"ג בו ואתחנן כגבו והיה עקב "כ"ז בו ראה אכלי" אלול ג' והו חסד ומקודש בשני ימים ד' אלול
שפטים" י"א בו כי תצא" י"ח בו והיה כי תבוא "כ"ה בו חתם נצבים כולל" ואסימן קומו ותקעו
דאש השנה וסוכה ושמיני עצרת ב"ג

וכשהשנה בשנה

דאש השנה וסוכה ושמיני עצרת ב"ג צום גדליה ד'
ד' י"ג בתשרי וילך" כפור ד' י"ג בו האזינו "כ"ז בתשרי בדאשית"
מרחשון ג' והו מלא ומקודש בשני ימים ד' מרחשון א' תולדות נח "יא בו לך לך" י"ח בו וירא "כ"ה בו ויהיו חיי שרה" כסלו ה' והו חסד ומקודש
בזס אחד ג' כסלו ואלה תולדות יצחק י' כסלו ויצא יעקב י"ז בו וישלח יעקב "כ"ד בו וישב יעקב"
אחנכא ח' טבת ז' והו חסד ומקודש ביום אחד "ב' טבת ויהי מקץ" וענין חנוכה בשני ספרים
ויפטור דני ושמחי "ט' טבת ויגש" י"ן בו ויחי יעקב "כ"ג בו ואלה שמות" שבט ז' והו מלא ומקודש
ביום אחד "מוציאין שני ספרים קורין בדאשון וארא" ובשני ענין דאש חדש ויפטור השמיני
כסאי" ח' שבט כי את הברית "ט"ו בו ויהי בשלח" כ"ב בו וישמע יתרו "כ"ט בו ואלה המשפטים
וענין שקלים" אדר א"ב והו חסד ומקודש בשני ימים ז' אדר ויקחו לו תרומה והי הפסקה קי' בו
תפסיר לאלך א"י א"תפק אדר ב' מפסקין בששה לחדש" י"ג בו ואתה תצוה וצבור "צום ה' פורים ח'
כ' בו כי תשא ומה" כ"ז בו ויקהל ואלה פקודי והחדש הזה בשני ספרים" כ"ט בו והו מלא ומקודש
בזס אחד" ה' ניסן ויקרא" י"ב בו צו" פסח ג' כ"ו בו ויהי ביום השמיני" א"י ד' והו חסד ומקודש
בשני ימים ג' אייר חשה כי תזריע וזאת תהיה" ל' אייר אחרי מות וקדושים" י"ז בו אמר "כ"ד בו ביה
סיני ואם בחקתי" סיון ז' והו מלא ומקודש ביום אחד ב' סיון במדבר סיני" עזרה ד' "ט' סיון נשא"
י"ב בו בהעלתך "כ"ג בו שלח לך" ל' בסיון מוציאין שני ספרים קורין בדאשון ויקח קרח ונצח זאת
חקת ובשני ענין דאש חדש ומפטילין השמים כסאי" תמוז ד' והו חסד ומקודש בשני
ימים ז' תמוז ויסעו ווירא בלק" י"ד בו פינחס "צום ג'" כ"ח בו ראשי המטות ודבלי ידמיהו "כ"ח בו
אלה מסעי חזון ישעיהו" אב ב' והו מלא ומקודש ביום אחד ז' אב אלה הדברים תשעה באב ג'
י"ג בו ואתחנן כגבו והיה עקב "כ"ז בו ראה אכלי" אלול ג' והו חסד ומקודש בשני ימים ד' אלול
שפטים" י"א בו כי תצא" י"ח בו והיה כי תבוא "כ"ה בו חתם נצבים כולל" ואסימן קומו ותקעו
דאש השנה וסוכה ושמיני עצרת ב"ג

המשפטים ושקלים אדר ג' והו חסד ומקודש בשני ימים ד' אדר ויקחו לי תדומה וד' ה
הפסקה סימן ד' תפסיד וא' אדי חתפק אדר ד' מפסיקין בדבועי לחודש יא באדר ואתה תצוה
וזכור צום ב' פורים ג' יח' בו כי תשא ופלה כה' בו ויקהל ח' פקודי והחדש הזה בשני ספרים נסן
ה' והו מלא ומקודש ביום אחד ג' נסן ויקרא י' נסן צו פסח ה' כד' נסן והי ביום העמיני
אייר ז' והו חסד ומקודש בשני ימים מוציאין שני ספרים קודם חטה כי תזליע וזאת תהיה ובשני
ענין ראש חדש ומפטידין השמים כסאי ח' אייר אחרי מות וקדושים כו' בו חמר כז' בו בהר סיני
ואם בחקתי כז' בו במדבר סיני ומחר חדש סיון א' והו מלא ומקודש ביום אחד עזרה ה' ד' בו
נשא כז' בו בהעלתך כח' בו שלח לך תמוז ב' והו חסד ומקודש בשני ימים ה' תמוז ויקח קרח
ונצח זאת חקת יב' בו ויסעו ויירא בלק צום ה' יט' בו פנחס ודברי ירמיהו כו' בו ראשי המסות וזה
מסעי וחזון ישעיהו אב ד' והו מלא ומקודש בשני ימים ח' אב אה הדברים ט' באב ה' יא' בו וזמנ
יח' בו והיה עקב כה' בו ראה חנני אל ה' והו חסד ומקודש בשני ימים ז' אל שפטם ט' בו כי תעז
י' בו והיה כי תבוא כג' בו אתם נצבים כולה
ובשנה השני ראש השנה וסוכה ושמעוני עצרת ה' ג' תשרי האזינו
ז' כד' בתשרי בדחשית מרחשון ז' והו מלא ומקודש בשני ימים מוציאין שני ספרים קורין
בראשון חלה תולדות נח ובשני ענין ראש חדש ומפטידין השמים כסא ח' מרחשון לך לך טו' בו
וירא כז' בו ויהיו חיי שרה כט' בו ואלה תולדות יצחק ומחר חדש כסלו אב' והו מלא ומקודש בשני
ימים ו' כסלו ויצא יעקב ג' בו וישלח יעקב כז' בו ויעב יעקב ח' ח' כז' כסלו מוציאין ב' ספרים
קורין בראשון ויהי מקץ ובשני ענין חנוכה ומפטידין דני ושמיח טבת ג' והו חסד ומקודש בשני
ימים ד' טבת ויגש יא' בו ויחי יעקב צום ו' יח' בו ואלה שמות כה' בו וירא כה' בו ואלה המשפטים
והו מלא ומקודש ביום אחד ג' טבת כי אינן חבדות יז' בו ויהי בשלח יז' בו וישמע יתרו כד' בו ואלה המשפטים
אדר ז' והו חסד ומקודש בשני ימים מוציאין ג' ספרים קורין בראשון ויקחו לי תדומה ובשני ענין ראש
חדש ובשלישי ענין שקלים ח' אדר ואתה תצוה וזכור צום מדיס ה' אפרו' טו' בו כי תשא והי
הפסקה סימן ז' תפסיד וא' אדי חתפק אדר א' סבת מפסיקין טו' בחדש כז' בו ויקהל ופלה כז' בו
בו אה פקודי והחדש הזה נסן א' והו מלא ומקודש ביום אחד ז' נסן ויקרא י' נסן צו פסח אב' ד' בו
כה' בו והי ביום העמיני אייר ג' והו חסד ומקודש בשני ימים ה' אייר אשה כי תזליע וזאת תהיה
יב' בו אחרי מות וקדושים יט' בו חמר כו' בו בהר סיני ואם בחקתי סיון ד' והו מלא ומקודש ביום
אחד ד' סיון במדבר סיני עזרה ב' יא' בסיון נשא יח' בו בהעלתך כה' בו שלח לך תמוז ה' והו
חסד ומקודש בשני ימים תאנ תמוז ויקח קרח וזאת חקת כו' תמוז וירא בלק יז' בו פנחס צום א'
כג' בו ראשי המסות ודברי ירמיהו אב ז' והו מלא ומקודש ביום אחד מוציאין שני ספרים
קורין בראשון אלה מסעי ובשני ענין ראש חדש ופסח חזון ישעיהו ח' אב אה הדברים ט' באב
לא' טו' באב וזמנ כז' בו והיה עקב כט' בו ראה חנני אל ה' והו חסד ומקודש בשני ימים

אל שופטים יג בו כי תצא כ בו והיה כי תבוא כג בו אתם נצבים לי וילך ואסימן קומו ותקעו

כשהשנה לשמה

כתחיל במעובדות

תשלי האזינו

ראש השנה וסוכה ושמיני עצרת זא צוס גדליה ב תאמן

כפורב כט בתשלי בראשית ומחר חדש מרחשון חב והו מלא ומקודש בשני ימים ו מרחשון
אה תולדת נח יג בו כל לך כ בו וירא כג בו ויהיו חיי שרה כסלו גד והו מלא ומקודש בשני ימים
ד כסלו ואלה תולדות יצחק יא בו ויצא יעקב יח בו וישלח יעקב כה בו מוציאין שני ספרים קורין
בראשון וישב יעקב ובשני ענין חנוכה ויפטר רנ ושמיני טבת הו והו חסד ומקודש בשני ימים
ב טבת מוציאין שני ספרים קורין בראשון ויהי מקץ ובשני ענין חנוכה ומפטידין ויעש חידוש
ט טבת ויגש יא בו ויחי יעקב כג בו ואלה שמות שבט ג והו מלא ומקודש ביום אחד
מוציאין ב ספרים קורין בא וארא ובשני ענין ראש חדש ויפטר השמים כסאי ח שבט כי חג
הכבדת טו בו ויהי בשלח כב בו וישמע יתרו כט בו ואלה המשפטים ומחר חדש אדר ראשון
אב והו מלא ומקודש בשני ימים ו אדר ראשון ויקחו ליתרומה יג בו ואתה תצוה כב כי תשא
כג בו ויקהל ושללם אדר שני גד והו חסד ומקודש בשני ימים ד אדר שני אה פקודי והי ופקדה
ואסימן דג צוס ג פורים ג יא בו ויקרא וזכור יח בו צו ופלה כה בו ויהי ביום השמיני והחדש
הזה נסן אה והו מלא ומקודש ביום אחד ג כסן אשה כיתגדע יעקן זאת תהיה ואסימן טהלו כסחו
פסח הו כד בנסן אחרי מות א"ל ז והו חסד ומקודש בשני ימים מוציאין שני ספרים קורין בראשון
קדושים ובשני ענין ראש חדש ומפטי השמים כסאי ח חיד אמל טו בו בהר סיע כב בואם בחקת
כט בו במדבר סיע ומחר חדש ואסימן מנוועצלו סיון אה והו מלא ומקודש ביום אחד עצרה ז
יג בו נשא כה בברעלתך כה בו שלח לך תמוז כג והו חסד ומקודש בשני ימים ה תמוז ויקח קדחונצח
זאת חקת יב בו ויסעו ווילא בלך צוס ה יט בו פעח ודברי ירמיהו כו בו ראשי המטות ואלה
מסעי וחזון ישעיהו חב ד והו מלא ומקודש ביום אחד ד אב אה הדברים פאכב ה יא בו ואתחנן
יא בו והיה עקב כה בו לאה אנכי אל הו והו חסד ומקודש בשני ימים ב אל שופטים פאכב כי תצא יו בו
והיה כי תבוא כג בו אתם נצבים כולה

וכשהשנה בחמה

ויכל כמור ד

ראש השנה וסוכה ושמיני עצרת כג צוס ד ותשלי

יג בו האזינו כג בו בראשית מרחשון גד והו חסד ומקודש בשני ימים ד מרחשון אה תולדת נח יא בו
לך לך יח בו וירא כה בו ויהיו חיי שרה כסלו ה והו חסד ומקודש בשני ימים ג בואה תולדת
יצחק י בו ויצא יעקב יג בו וישלח יעקב כד בו ישב יעקב חנוכה א טבת ו והו חסד ומק
ביום אחד ב טבת מוציאין שני ספרים קורין בראשון ויהי מקץ ובשני ענין חנוכה ומפטידין רנ
ושמיני ט טבת ויגש יא בו ויחי יעקב כג בו ואלה שמות שבט ג והו מלא ומקודש ביום אחד
מוציאין שני ספרים קורין בראשון וארא ובשני ענין ראש חדש ומפטידין השמים כסאי ח שבט
כאני הכבדת טו בו ויהי בשלח כב בו וישמע יתרו כט בו ואלה המשפטים ומחר חדש אדר

ראשון

ראשון א"ב והו מלך ומקודש בשני ימים" ובחקי נצחם ה' אלהי כי שהורה וציא מחתה ואע"פ
מתל אלהי אלהי סימנה זשמה כל תכלת אצמא ואעמל בה חדש חן שח אלה תעלה

וכשהשנה בשנה

צום גדליה ד' ו' תשרי וילך כמר ד' יג' בו האזינו כ"ז בו בראשית
מרחשון ג' והו מלך ומקודש בשני ימים" ד' בוא תולדת נח י"א בו כל לך י"ח בו וירא כ"ה בו
ויהי חיי שרה" כסלו ה' והו מלך ומקודש בשני ימים" ב' כסלו ואלה תולדת צחק ט"ו בו ויצא יעקב י'
בו וישלח יעקב כ"ג בו וישב יעקב" חנוכה ב' טבת ז' והו חסר ומקודש בשני ימים מצי' ג' ספרים
קורין בראשון ויהי מקץ ובשני ענין ראש חדש ובשלישי ענין חנוכה ויפטר תי ושמי' ז' בו ויגש
צום ג' יום י"ד בו ויחי יעקב כ"ח בו ואלה שמות כ"ח בו ואלה שמות כ"ח בו ואלה שמות כ"ח בו
ו' בו כי הכבדת י"ג בו ויהי בשלח כ"ז בו וישמע יתרו כ"ז בו ואלה המשפטים אור ראשון ג'
הו מלך ומקודש בשני ימים" ד' בו ויקחו לי תדומה י"ח בו ואתה תצוה י"ח בו כי תשא כ"ה בו ויקח ויגש
אדר שני ה' והו חסר ומקודש בשני ימים" ב' אדר שני ואלה פקודי והי הפסקה סימן ו' בו ויקרא
וזכור צום ד' פורים ה' יום י"ז בו צו והפסקה שניה כ"ג בו ויהי ביום השמיני ופרה" עין ו' והמלך
ומקודש ב' אחר מוציאין ג' ספרים קורין בראשון חשה כי תציע ובשני ענין ראש חדש ובשלישי
ענין ראש השנה ח"ב צאת תהיה" ולסימן טהרו פסחו" פסח ז' כ"ב בו אחרי מות ואלה שמות
אייר א"ב והו חסר ומקודש בשני ימים" ו' בו קדושים י"ג בו אמר כ"ב בו בהר סיני כ"ז בו מסכת קתי
סיני ג' והו מלך ומקודש ביום אחד ה' בו במדבר סיני עזרה א"ב י"ב פה נשא י"ב בו פה נשא י"ב בו
שלח לך תמוז ד' והו חסר ומקודש בשני ימים" ג' תמוז ויקח קרח ונצח זאת חקת י"ב בו ויסעו וירא בלק
י"ב בו פנחס צום י"ב בתמוז אחר לילה דחוי כ"ד בו ראשי המטות אב' והו מלך ומקודש
ביום אחד ב' א"ב א"ה מקעו ט"ו בו אלה הדברים צום ט"ו באחד לילה דחוי י"ז בו ואתחנן כ"ג בו והיה
עקב א"ל ז' והו חסר ומקודש בשני ימים" מוציאין שני ספרים קורין בראשון דאה ובשני ענין
ראש חדש ז' א"ל שפטים י"ד בו כי תצא כ"ח בו והיה כי תבוא כ"ח בו אתם נצבים לי וילך
ראש השנה וסוכה ושמיני עצרת ג'

וכשהשנה בשנה

צום גדליה ה' תשרי וילך כמר ד' יג' בו האזינו כ"ז בו בראשית
מרחשון ד' והו חסר ומקודש בשני ימים" ג' מרחשון אלה תולדת נח י"א בו כל לך י"ח בו וירא כ"ה בו
בו ויהי חיי שרה" כסלו ו' והו מלך ומקודש ביום אחד ב' כסלו ואלה תולדת צחק ט"ו בו ויצא יעקב י'
י"ז בו וישלח יעקב כ"ג בו וישב יעקב" חנוכה ב' טבת ז' והו חסר ומקודש בשני ימים מוציאין
שלושה ספרים קורין בראשון ויהי מקץ ובשני ענין ראש חדש ובשלישי ענין חנוכה ויפטר רנ
ושמי' ז' בו קורין ויגש צום י"ב בתג" י"ד בו ויחי יעקב כ"ח בו ואלה שמות כ"ח בו ואלה שמות כ"ח בו
ב' והו מלך ומקודש ביום אחד ו' בו כי אנה הכבדת י"ג בו ויהי בשלח כ"ז בו וישמע יתרו כ"ז בו
ואלה המשפטים ראש חדש אדר ראשון ג' והו מלך ומקודש בשני ימים" ד' בו ויקחו לי תדומה י"ח
בו ואתה תצוה י"ח בו כי תשא כ"ה בו ויקח ויגש

ובאקי נצאם הזה לסנה מלך לסנה לאולי לדי סימנה בשמז פ' סבותהא ושהודהא וציאמהא
ואעיאדהא לא תכלתך אבדא ואעמל בה תרשר אן שח ללה תל'

וכשהשנה החמא

ראש השנה וסופה ושמיני עצרת ה'

יום גדליה א' כפורג' כד בתשלי בראשית מרחשון

ג' תשרי האזינו

ו' הן חסד ומקודש בשני ימים מוציאין שני ספרים קורין בראשון פלשתנח ובשני ענין ראש
חדש ויפטל השמים כסא' ה' בו כלך לך סון בן וירא' כלב בו ויהיו חיי שרה' כט בו וזה תולדת יצחק'
ומחר חדש' כסלו' והן חסד ומקודש בשני ימים' ז' בו ויצא יעקב' י' בו וישלח יעקב' כ"א
בו וישב יעקב' חנוכה ד' כ"ח בו ויהי מקץ ובספל שני ענין חנוכה ויפטר רע ושמיני סבתג'
והן חסד ומקודש ביום אחד' י"ו ו' ויגש' צום' כטבת ד' י"ג בו ויחי יעקב' כ' ואלה שמות' כ"ג בו ואלה
שבטג' והן מלך ומקודש ביום אחד' ה' בו כי את הכבודת' י"ב בו ויהי בשלח' י"ט בו וישמע יצחק'
כ"ו בו ואלה המשפטים' אדר ראשון ד' והן מלך ומקודש בשני ימים' ג' בו ויקחו לי תדומה' ל' בו
ואתה תצוה' י"ז בו כי תשא' כ"ד בו ויקהל' אדר שני ו' והן מלך חסד ומק' בשני ימים מוציאין
שלושה ספרים קורין בראשון אה פקודי ובשני ענין ראש חדש ובשלישי ענין שקלים' ה' בו ויקרא
וזכור' צום פורים ה' פורים ו' ט"ו בו צו והי הפסקה סימן לט"ו' כלב בו ויהי ביום השמיני ופלה' כ"ט בו
אשה כי תגליע והחדש הזה' כ"סן א' והן מלך ומקודש ביום אחד' ז' בו זאת תהיה' י"ד בו אחרי' י"א
ולסימן כפלו פסחו' פסחא' כ' כ"ח בן קדושים' אייל ג' והן חסד ומקודש בשני ימים' ה' בו אמר' י"ב
בו בחד סיני' י"ט בו אס בחקתי' כ"ו בו במדבר סיני' סיון ד' והן מלך ומקודש ביום אחד' ד' בו נשא ולקח
חבני ועצרו' עזרה ב' י"א בו בהעלתך' י"ח בו שלח לך' כ"ה בו ויקח קרח' תמוז ה' והן חסד ומקוד'
בשני ימים' ג' תמוז זאת תקת מפרדה' ט' בו וילא בלך' י"ב בו פינחס' י"ז בתמוז א' כ"ג בו ראשי
המסות' אב ז' והן מלך ומקודש ביום אחד' מוציאין שני ספרים קורין בראשון אה מסעי ובשני
ענין ראש חדש ויפטר חזון ישעיהו' צום ט' באב א' ה' בו אה הדברים' ט"ו בו ואתחנן' כ"ב בו והיה
עקב' כ"ט בו דאה' אולא' והן חסד ומקודש בשני ימים' ו' אל שפטים' י"ג בו כי תצא' כ"ז בו והיה
כ' תטא' כ"ז בו חתם כצבים א' וילך' ראש השנה

וכשהשנה השמא

ראש השנה
א' כפורג' כד בתשלי

וסופה ושמיני עצרת ה' ג' תשרי האזינו צום גדליה

במחשית מרחשון ו' והן מלך ומקודש בשני ימים מוציאין שני ספרים קורין בראשון פלשתנח
ובשני ענין ראש חדש ומפטידין השמים כסא' ה' בו כלך לך' ט"ו בו וירא' כלב בו ויהיו חיי שרה'
כט בו וזה תולדת יצחק' ומחר חדש' כסלו' והן מלך ומקודש בשני ימים' ז' בו ויצא יעקב' י' בו וישלח יעקב' כ"א
יעקב' י"ג בו וישלח יעקב' כ"ח בו וישב יעקב' חנוכה ה' כ"ז בו מוציאין שני ספרים קורין ב'
בראשון יהי מקץ ובשני ענין חנוכה ומפטידין רע ושמיני' טבתג' והן חסד ומקודש
בשני ימים' ד' סבת ויגש' צום' כטבת ו' י"א בו ויחי יעקב' י"ח בו ואלה שמות' כ"ה בו ואלה
שבטג' והן מלך ומקודש ביום אחד' ג' שבט כי את הכבודת' י"ב בו ויהי בשלח' י"ט בו וישמע יצחק'

יתח "כ"ב בו ואלה המשפטים" אדר ראשון וז' והומלא ומקודש בשני ימים מוציאין שני ספרים
 קורין בראשון ויקחו לי תרומה ובשני ענין ראש חדש ומפטידין השמים כסאי" בשמיני בראשון
 וחתה תצוה "טו" בו כי תשא "כ"ב בו ויקהל" כ"ב באלה פקודי ועקלים" אדר שני א"ב והו חסר
 ומקודש בשני ימים "ו" בו ויקרא והי הפסקה ואסימן בו" צום פורים ה" פורים א" י"ב בו צו וזכור
 כ"ב בו ויהי ביום השמיני ופדה "כ"ב בו אשה כי תזריע והחדש הזה" נסן ג' והו מלא ומקודש
 ביום אחד" ה" בו זאת תהיה י"ב בו אחרי מות ואסימן פסח פסחו" פסח ג"ד" כ"ו בעסן קדושים
 אייר ד"ה והו חסר ומקודש בשני ימים ג' אייר אמר" י"ב בו בהר סיני" י"ז בו אסבתקתי" כ"ד בו
 במדבר סיני" סיון ו' והו מלא ומקודש ביום אחד" ב' סיון נשא ואסימן חנוכה ועצרו" עצרה ד"ה
 כ"ו בו בהעלתך" י"ז בו שלח לך" כ"ג בו ויקח קרח" תמוז ד"ה והו חסר ומקודש בשני ימים מוציאין
 שני ספרים קורין בראשון זאת חקת ובשני ענין ראש חדש ומפטידין השמים כסאי" בשמיני בראשון
 ז' תמוז וירא בלק" י"ד בו פינחס" צום י"ז בתמוז ג' כ"א בו ראשי המטות" כ"ה בו ואלה מקצני
 אב"ב והו מלא ומקודש ביום אחד" ו' אב אלה הדברים" צום תשעה באב ג' א"ב בו ואתחנן" כ"ב
 והיה עקב" כ"ז בו ראה" אל"ג ד' והו חסר ומקודש בשני ימים ד' אל"ג שופטים" יום י"א בו כי תצא
 י"ח בו והיה כי תבוא" כ"ה בו אתם נצבים כולה ואסימן קומו ותקעו"

ובשנה שנה לחמ"ג ראש השנה וסוכה ושמיני עצרת ד"ה צום גדליה ב"ב
 ב' חתשדי האזינו" כ"ט בתשדי בראשית ומזל חדש" מ"ג מרחשון א"ב והו
 חסר ומקודש בשני ימים ו' מרחשון פרשת כי"ג בו לך לך" כ' בו וירא" כ"ז בו ויהיו חיי עדה" כ"ג בו והו
 חסר ומקודש ביום אחד" ה" בו ואלה תולדות יצחק" י"ב בו ויצא יעקב" י"ט בו ויעלה יעקב" חמשה ו' כ"ו בו מוציאין
 שני ספרים קורין בראשון וישב יעקב ובשני ענין חנוכה ויפטר לבי ושמחי" טבת ד' והו חסר ומקודש ביום
 אחד" ד' בו ויהי מקץ" צום י"ב טבת ו' י"א בו ויגש" י"ח בו ויחי יעקב" כ"ה בו ואלה שמות" טבת ו' מלא
 ומקודש ביום אחד" ד' ב' ד' המקץ" ג' שבט ואדא" י"ב בו כי חנני הכבדתי" י"ז בו ויהי בשלח" כ"ד בו ושמעתי
 אדר ראשון וז' מוציאין שני ספרים קורין בראשון ואלה המשפטים ובשני ענין ד"ה ומפטידין השמים כסאי" בשמיני בראשון
 ח' בו ויקחו לי תרומה" טו" בו וחתה תצוה" כ"ב בו כי תשא" כ"ב בו ויקהל ועקלים" אדר שני א"ב והו חסר
 חס ומקודש בשני ימים ו' בו אלה פקודי והי הפסקה סימן בו" צום ה" פורים א" י"ב בו צו וזכור" כ'
 בו צו ופדה" כ"ב בו ויהי ביום השמיני והחדש הזה" נסן ג' והו מלא ומקודש בשני ימים א"ב והו חסר
 כי תזריע" י"ב בו זאת תהיה ואסימן פסחו" פסח ג"ד" כ"ו בעסן אחרי מות" אייר ד"ה והו חסר
 ומקודש בשני ימים ג' אייר קדושים" י"ב בו אמר" י"ז בו בהר סיני" כ"ד בו חס בחקתי" סיון ו' והו מלא
 ומקודש ביום אחד" ב' סיון במדבר סיני" ואסימן מנו ועצרו" עצרה ד"ה" כ"ו בו נשא" י"ז בו בהעלתך
 כ"ג בו שלח לך" תמוז ד"ה והו חסר ומקודש בשני ימים מוציאין שני ספרים קורין בראשון ויקח קרח ונעץ
 זאת חקת ובשני ענין ד"ה ויפטר השמים כסאי" ז' בו ויסעו וירא בלק" י"ד בו פינחס" צום ג' כ"א בו ראשי
 המטות כ"ה בו אלה מקצני" אב"ב והו מלא ומקודש ביום אחד" ו' אב אלה הדברים" טבת ג' א"ב בו ואתחנן
 כ' בו והיה עקב" כ"ז בו ראה אנני" אל"ג ד' והו חסר ומקודש בשני ימים ד' אל"ג שופטים" יום י"א בו כי תצא
 י"ח בו והיה כי תבוא" כ"ה בו אתם נצבים כולה ואסימן קומו ותקעו" כמל שרח וסמכות נאמר שיהיה
 בעצמא

נוסח הכתובות והגטין והשטרות

מהוללה יד ושם

בשעה מעולה ועונה

ותהלה ומלוי שאלה לחתן ולכלה ולכל הקהלה יבט ויצליחו כוונתו ויצליחו מצא אשה
מצא טוב ויפק רצון מיני
די רגילת למחני ביה במאתא כל דעל נהרח דמיא או בילא דמיא כל מותתה ביומא דען בזכות
אברהם אבינו איך פכף חתנתא אמר לה כסבנת בת כל בתולתא כלתא הוי לי לאנתו כדת משה
וישראל ואנא במימרא דשמיא הפלח ואייקר ואסובד ואזון ואפרנס ואכסי יתיבי בהלכתגבין יהודאין
דפלהין ומייקדין ומסובדין וזנין ומפלנסיין ומכסין יתנשיהון בקשוט וזהבנא ליכי מזהדי בתולתיכי
כסף קוזי מאתג דאנון מזוזי כספת טבא עשרין קוזין וחמשה קוזי דחאזו ליכי ומזועבי וכסותיכי
וסופקיכי ומיעל עליכי באורח כל חדעז וצביאת כלתא דא והות ליה לאנתו ודא גלועא דהנעילת
ליה כך וכך פצה הכל טתקבל חתקזה ופא לידו ונעשה ברשותי וזקף הכל על עצמו במלוא
ורשו ודי יהב לה בעלה חתנא דען במתנתא קמיתא כך וכך ודרתא במדור יהודאי במפקנה
ומעלנה וכל צורכה דחאזו לה מארעיות תהומא ועד דוס דקעא ורצה והוסיף לה תוספת בסוף
מזהרה כך וכך פצה לכל מק הלה אקפא אמדכורה פוק הי פצה טייבה פוצה בוזן לצאגה לצנעא
אמעמק ללפצה פי מדינה צנעא פי פוק אצוג וכך אמר לנא חתנא דען אחריות כתובה דא כולה
עיקר ומזנא ומתנתא קמיתא ודרתא ותוספתא עסכל שאל תנא כתובה קבילת עליי ועל
ידתאי בתראי ועל כל שפד ארג ככסין וקניינן דאית לי תחות כל נאציא דקנתי ודעתיד אנא למקני
מקרקעי ומטלטלי מטלטלי אגב מקרקעי כולהו יהון אחראין וערבאין לכתובה דא כולה
עיקר ומזנא ומתנתא קמיתא ודרתא ותוספתא לתפרעא מנהון בחיאי ובתר מות ואפלו
מגלימא דאכתפאי וקנינו מן פל חתנא דען לכלתא פלעת דא עלכלמאי דכתיב ומפרש לעילקען
טלם חמור גמור מעכשו בכלי הכשר לקנות בו ושטר כתובה דא לא כאמכתא ולא כטופסי דשטרי
אא כחומר חזק כל שטרי כתובות הנוהגות בישראל ופיהוג וכתיקון רבותינו לל וחתמנו על שטר
כתובה דא בזמן הנזכר למעלה זון באנה למנה או גלושה וקול פליתא דמלתא או גלושתא
כדי שלא יטעה בה בהן ויכתב ויהבע ליכי מזהדיכי כסף קוזי מאה דאנון מזוזי כספת טבא
תדי סד קוזי ופלג קוזא דחאזו ליכי וג

למחזיר גרושתו

יקול בעד אחריו ביומא דען חתא לקדמנא חנן סהדי
כל בן פל וכן אמר לנא חתון ידעין דאנא הוית נסיב להדא פלנית בת פל גרושתא חנתתי בכתובה
וקידושין ויתעבת בהדאי כמה שניק וימי ואית לי געא מנה ובתר כין גפלה קטטה בינתן ותדיכית
יתה מני בגט והשתא אתחלפית עלי וצבית לאהררא יתה ולמכתכלה כתובה מכתובה קמיתא
דאי קדעית באנפי סהדי ודיני ודין קיומא ביומא דען בזכות אברהם אבינו איך פכף וג ויתס
מא פאכתבה חידוש כתובה דמילכסא יקול בעד אחריו

ביומא

ביומא דנא אמר פלג אנן סהדי דחתימין לתתא פלג בן פלג חתין ידעין דאנא כסינא להדא פלגתבת
פל בתולתא חתני בכתובה וקידושין ויתבת בהדא כמה שני ויומי ואית לי דעני מעיג
וכתובתה אירכסא לה ואמרו לבנן אסור לו לאוס לשהחת עס אנא שעה אחת בלא כתובה
והשתא בעיתי למכתב לה כתובה כסתעבתה קמיתא דאירכסת ודין קיומה ביומא דנא בזכות אברהם
חבונא איך פלג פלג אמר לה פלג בת פלג

כתובת יבמה

יחזקאל חן יקטר מבא אלעזר ארי מן התורה לפי
תיבות בלא שרפוט "יקול בעד אהדין במקום פלג איך פלג כל דממאנתא פלג אהדי
לקרמא ובן אמר לנא הו ידעי דבן דפלג אחי מן אבא שביב ואי לרמא ולכלטא שביב
ובר וברית ירית ומחסין ומוקים שמא בישאל לה שביב ושביב ההיא חתתא די שמה פלגתבת פלג
דממאנתא פלג ואנא פלג בן פלג חזי לי מן אוריתא ליבמא יתה בדכתיב בספר אוריתא דמשה עמה
יבוא עליה ולקחה לו לאשה חבמה ועבדא פלגת דא ואחזבמת לכל בן פלג יבמה ממאנתא עליה
בדיל לאוקמא לאחיה מותא שמא בישאל בדכתיב והיה הבכור חשד תלך יקום על שם אחיך
המת ולא ימחה שמו מישאל ובן אמר פלג דק ליבמתיה דא הו לי למתן כדת משה וישאל
ואנא בממאנתא דעמא וג עלי מא פי אלתובה "וכתיב אנא לך בכתובתי דא ממאנתא דוק
דכסא דאנא מזוזי כסא טבא עסדן וחמשה זוזי דאנא לך מדבנ דהון כדפין לך
בכתובתי דכתב לך אחי בעליך קדמיה ושמתיה בלתי דא והותליה בלתי דא כדעמא
דהנעלת פלגת דא כך וכך דהנעילתון לבעלה קדמיה ונסיבת יתה ממאנתא שביב בעלה
דשביב ואעילת יתה לל פלג יבמה ויהב לה במתנתא קמיתא כך וכך ויתס על כל בלתי פלגתא חזי
למענו דנא

נוסח הגט

אגט ויתקדם
אמטלק אי בן ידי אכתב תס יקריה אמודע בחציה אשהדין
והו הלא כל מודעי ומודעי ותנאי ומודעי ותנאי דתנאי דמסידין בדידי אבא
פלג בן פלג וכל שום אחר דאית לי על גיטא דפלגת לך פלג בן דמסידין בפומא בין דמסידין
בלישנא בין דמסידין בכתבא בין דידענא בהון בין דלא ידענא בהון בכולהון מהסתא הדית
בי ואתחדטית בי ובטילתינן דכל מודעי באנפין וכל רבדים שגודמין כשייתקיימו לבטל גט
זה הדין בטילין ומבוטלין מעבשו קדמי בן בכל לישנא דאמרו דבן דבטילין בחזק מודעי
ותנאי "תס יקנו מנה בתבטיל אמודע" ויחבד באתב אגט אקלס וילזמה אמטלק ויתב עליה
כלמה כלמה ויקול חתה פלג בן פלג הו לי ספרא וכתוב גיטא לפלגת בת פלג ואנא ידך כדאי
ואית לך רשותא למכתב מן חד גיטא ועד כמה גיטא עד דמטי גיטא גלמא לישנא דפלגת בת
פל דתשדלי ביה ללגבד "ויקול אמטלק לאשהדי אהל" אנא פלג בן פלג הו לי ספרא
וחתוס עלהדין גיטא דמעמא פלג בן פלג וכל שום דאית לי לפלגת בת פלג וכל שום דאית לי
ותהו ידך כידאי ואית לך רשותא למחתסוג וכדאי יקול לאשהדי אהל

בסכה אגט

בכך וכך בשבא דהוא כך וכך בירח כל שנת

כך וכך למנינא די

דגילנא לממנינא דעל ברא דמניא כל מחתבה איך פלך דממקוס
כל וכל שום אחת וחתבה דאית לי ולאבהתי ולאחתי ולאחתי דאבהתי צבית ברעות נפשי
כיד לא אנטנא ופטורית ושכרית ותריכות יתבי ליכי אנת פלנית בת כל דממקוס כל וכל שום
אחך וחתבה דאית ליכי ולאבהתי ולאחתי ולאחתי דאבהתי די הוית אנתתי מקדמת
דנא וכך פטורית ושכרית ותריכות יתבי ליכי די תיהוויין דשאה ושכטאה בגפשיכי למחך
להתקבא לכל גצר די תיצבייין ואנש לא ימחה בידיכי מן שמי מן יומא דנן ולעלם זהלי את
מותדת לכל אדם ודן די הוין ליכי מע ספר תירוקין וגט פיסן דין ואגדת שבוקין כדתמשה וישעיה
והערים חותמין מלמטה "ויסלם להא אגט" ויכתבו להא עידי מסירה והיה זה
ביומא דנן גרש באנפאנא אנן סהדי דחתמין לתתא פלגין כל ית
פלנית בת כל ויהב דשחא לספרא למכתב ולסהדיא למחתם וכתב ספרא גיטא וחתמו סהדיא
עלוהי ואמטוי פלני פלני כל דנן באנפאנא אנן סהדי דחתמין לתתא לידא דאנתתיה פלנית דא
גיטא שלמא מעל לא כתב כדן וכמשפט וזהלכה בכל ענייניה ובכל אתוואתיה נטיל מכל
מדעס ומכל מכל דימפסיל בהון גיטא וקבילת יתיה בת דאקרינא ית פלגין פיסוקא דגיטא
ובט"ל מניה כל מודעי ומודעי דמודעי דמפקין מגו מודעי עד קוף כל מודעי ותנאי
כתיקון חתמים זל וקרינא מניה קנן ענא חמוד גמוד מעכשו בכלי הכשר לקנות בו בביטול
כל מודעי ותנאי עד סופהון ומא דהוה קדמנא אנן סהדי כתבנא וחתמנא ויהבנא לפלנית
דא למתוי בידה לזכו וללאיה בעלמא "ויכתבו לשבוע" **שליח קבלה**

ביומא דנן אמרת כלא פלנית בת כל קדמנא אנן סהדי דחתמין לתתא
בן פלני לי שליחא וקביל לי גיטא שלמא מעל לא מן יד גרושי פלגין כל ואית לך דשותא
לקבול מן חד גיטא ועד כמה גיטא עד דימטוי גיטא שלמא מעל לא לידאי והא את באחראי
ודך כדאי ומא דהוה קדמנא כתבנא וחתמנא ויהבנא לפלנית דא לזכו וללאיה בעלמא
ביומא דנן במקמנא אנן סהדי דחתמין לתתא מפה
אגדא דפלנית בת כל ובעי גיטא מן פלגין כל לאנתתיה פלנית
דא מעוס דשויא יתיה שליח קבלה למעסב לה גיטא מניה ואתדעי פל דנן בעלה דאתתא דא
בפלגין אגדא והשתא אי כתב גיטא מן שמיה לפלנית דא וקבלה אגדא דנן קדמנא ומא
דהוה קדמנא אנן סהדי כתבנא וחתמנא ויהבנא לפלנית דא למתוי בידה לזכו וללאיה בעלמא
ביומא דנן אמטוי באנפאנא אנן סהדי דחתמין לתתא
שלמא מן פלגין כל ויהב יתיה לפלנית בת פלגין גרושתיה דפלגין כל
וקבילתיה פלנית דא באנפאנא משום דשליחא שוייה ומדאנתעביד עזבא דנן קדמנא קמא
פלנית דא אשתדית לכל בר נש ומא דהוה קדמנא אנן סהדי כתבנא וחתמנא ויהבנא לפלנית דא

קבלות גיטא

פלגין כל

שליח הבאה

פלגין כל

שליח הולכה

פֶּלֶם וְלֹא מַלְבֵּן מֵלֵד.

בוסח גט חליצה

והדירה נסלמה

[illegible]

ומדאיתעביד עובדא דין קדמנא פריכוהא לפלגת דא למיהך להחשבא לכל מן דתנבי ואנש
לא ימחה בידה מן יומא דין ולעולם ובעת מנחא פלגת דא גיפוא דחליצותא דא ובתבנא וחתמנא
ויהבנא לה לזכו וללאייה בעלמא כדת משה וישראל וילתמו ג' רגלא או למסה - וחכמה
כסאיר לכתב פי אקשט ואמחק לים כזגט - אבל צריך לשרטוט מקום הפסוקים שהן מן התורה
וליס הי תחזא גתמתין שלשה חדשים אחד שחלצה לא מותרת להנשא מיד שאינה חולצת לא
אחד שלשה חדשים

בראה' אמראה לבעלה

ביומא דין אמרת לא אנן סהדי דחתימין לתא
פלגת בת
מלני הוו עליה סהדי וקנו מני מעכשו וכתובו וחתמו עליה בכל ליטאני דזכוחתא והבו
לפלג בן כל כיד לא באונס ולא בטעו לא בליטא שלמא ודעתא תליצתא דבצבי נפשי שויתית
פלג בן פל דהוה בעל מלקדמת דנא שויתית יתיה אביזארה מכל מוהר ונדוניה וזמנתא קנאיתא
ודרתא ותוספתא ומזונות וכל מא דאית לו בשטר כתובתני עליה שויתית יתיה אביזארה ופצית
ונקית יתיה וית ירתנה בתריה משום דאשתלמית כל מא דהוה לי מכל תנאי כתובה וכתובה
גופה ולא אשתיידי לי עלוהי ולא על ירתוהי בתרוהי לא לי ולא לירתני בתראי ולא לכל דייני
מחמתני מאדבע רוחי עלמא לא דין ולא מימר ולא משמע ולא פיקר ולא שפצוד ולא דברים
לא טענתא ולא ערערתא ולא תביעותא ולא שבועתא ולא הנעילות בית דין לא בדיני ישראל
בדיני אומי עלמא ושטרא דגן לא באסמכתא ולא כפופסי דשטרי בתר דבטילת פלגת דא מן
שטרא דין כל מודעי ותעזי כען אנן סהדי אמרנא לפלגת הנקני מניך על כלמא דכתיב
ומפרש לעיל ואמרת הן קנו מני וקנינא מנה קנן שלם חמוד גמור מעכשו בכל הכשר לקנות
בא ושריר וקיים

שטר גביית הכתובה

ביומא דין עלת לקדמנא אמרבי דינא
דחתימין לתא חתתא חזא
די שמא פלגת בתפל אדמלתא דחיי פלג בן פל ואמרת הוו ידעי רבגן דפלג בן פל בעלי שכיב
וחיי לדבק ולכל ישראל שבק ואית לי עליה כתובה והא חנא בעיא דתפרדעון ית מנכסוהי דשבק
כל מא דהוה כתיב עלוהי בשטר כתובתני כען אנן בי דינא קמנא עכ כתובתא דפלגת דא
ואשכחא כתיב בה כך וכך דינדין מטבעא פל וביון דאחסיים שטר כתובתא בדקנא עלנכסוהי
דפלג ושמנא לה מנכסוהי בדינא חלין דכתיבין לעיל אחת פל במצרבה חולבושיקאן מטלטלין
מכל דאשתעבד מנכסוהי בשטר כתובתא וקבילת שומא בדינא חלין די מפרשיק לעיל בתר
דמטא מה דרדיה שומא לא יתיר ולא חסיר ואחליותה איתמי וכל כך בתר דאנקטנא לה חפצא
בידה ואשבענא ביה יתה כד אמרו רבגן דכידין לטוב הבא ליפרע מנכסי יתומים לאשכחא חלין
בשבעה דלא מחלת כתובתא לבעלה ולא צביעת יתה ליה בסובבת הנייה ולא אשתלמית מנה כלום
ודלא בקיאת ודלא חפואת מדי מדשבק בעלה פלג דין כתקון חנמ' לו ושטרא דין לא באסמכתא ולא
כפופסי דשטרי ומא דהוה קדמנא אנן דייני כתבנא וחתמנא ויהבנא לפלגת דא למיהוי בידה לטו

וכלאיה בעלמא **נוסח שטור** מי שרצה למחול לאשתו שבונית

האמנה כך הוא ביומא דנג אמר לנא
אנן סהדי וקנו מנ קנין שלם מעכשיו וכתובו וחתמו עליה בכל לישאני דכחא תא צענינשי
עלמי סהדי וקנו מנ קנין שלם מעכשיו וכתובו וחתמו עליה בכל לישאני דכחא תא צענינשי
וברעות לבי כיד לא באונס ולא בשלל ולא בשגז ולא במדע לא בליבא שלמא ודעתא תריצתא
דקא שויתי מעכשיו יתאנתתי פלנית בת פל דכחא ונקאה ממנומנתא דמחצא לתמי מחמתא
בתר מפטרי לבית עלמאי היא אביסאדא מנה ולית להון עליה לנא חרס ונא שבוניתא ונא
כל דיותי מחמתא בין בסתם בין במפדש ולית להון עליה טענה בעולם ואית לה למגבי שטר
כתובתה צל שבונית ממא דשצקית מקדקע ומפלטל ובטי לית מן שטרא דנן כל מודעי
ומודעי דמודעי פד סוף כל מודעי ותנאי ושטרא דנן לא באסמכתא ולא בטומקי דשטרי כען
אנן סהדי קנינא מן פל דנן לפלנית דא קנין שלם חמור גמור מעכשיו בכלי הכשר לקנות בו

מכירת החצר או הקרקע יקול בעד אתא דיק

ביומא דנג חתא לקדמא
אשה דו עליה מן אן ואקנו מנ כלפן מעכשיו ברעות נפשי כיד לא באונס ולא בטעו לא
בליבא שלמא ודעתא תריצתא ודאך באנן מקל ומעטרפ ומצחדק מעכשיו באנן קבצת
ותסלמת וצחד בדי מן פל כל דאחאס כדיו וכדי אדי עדדהא כדיו וכדי מן קכא אסלפון פל
גידה גאשה פי אביע ואשרא פלמא קבצתהא מנה אבעת איה בהא גמלה אבית או אמשעה
או מא כחן אדי בציעה פל מן אוטאן פל פי מכחן פל אדי יחדה בגמלתה עלי חתא לא מן אשוק
מלך פלון ומן אקבל ומן אגדי ומן אעדי ואלה מפתח באבה ומסלך טריקה או קד אבעת ליה
גמלה דדי אמוצע אמדכור פוק אמחצור בין הדה אחרוד אמינייה ואך ביעא תחבתא אכידא
לחזמא שרעיא מנגזא גאמעא לשרחייט אצחא בתן בתלנא גאפלא קטעינא לא שדט פיה
יפסדה ולא כיאר יבטלה ולא עלי סביל להון ולא עדה ולא תלגייה בל ביעא תחבתא מסלמא לא
ולמן יקום מקאמה מן בעדה לי אנתהא אעלם עדצה דדי אמיניע אמדכור פוק ותלבה
וחגארה וגדרחתה וחבולתה ואשגולה ואכבאטה ואעמארה וחרתה ושלעה ומצדדעה

וטרקחתה וסואקיה ומסאקיה ושרבה מן אסיכאגיל ולביד עלאגאדי אעאדה
אמתקדם ובאגמלה בגמיע חקוקה ובמא יקב איה אדאכלה פיה ולא יגה ענה דכחא או
לס תדכל ואן כאן דאר פליקול עדצה דדי אמיניע אמדכור פוק ותלבה וחגארה
וגדרחתה וכעבה ואצאבעה וקילה ואבואבה וטיקאנה ומנאפס מנאח ומנאפס ציאה
וטרקחתה עלי גאדי אעאדה אמתקדם ובאגמלה בגמיע חקוקה ובמא יקב איה אדאכלה
פיה ולא יגה ענה דכחא או לוס תדכל או לא הנחת רפנ במכר זה כלום מפסחח לה
פי דאך אן יביע וידאן ויהב ויתצדק ויצנ ויהרס ויגרס ויכלע ויערק ויתביד ויקאסס ויעקל
ובאגמלה לה אן יתצדק פי דאך תצדק אמיניע פי מלכה ואחאני פי חושה או קד ברז דאך ען

והצגה

מלכי וצארי פי מלכה במוגב אשראן אצחיה אשרעי באדראהם אפלחניה אפלחיה
פוק אתי קד קבעתהא ואסתפיתתהא מנה עד פדוטה אחרונה ומא בקחלי שי פי היא אמציע
אמריכוד פוק ואפלו משווה פדוטה עד למעלה ולא דעון פי תמנה ואפלו שבועה חין לי עליו
יאפלו על ידי גלגול לא בדיע ישראל ולא בדיע אומי עלמא כל קד צאד היא אמציע פי מלכה
מאדעית תחומא ועד דום דקיעא וכל מאג אעתדעה פי הדי אמציע אמריכוד פוק חו פי שי מאג
גמיע חקוקה פאע אצמתנפסי מעכשו כלחצה ודאך מאגמיע אצמא דכור ואנאת יהוד ואסלאס
וקרביא וגיר דאך מכלבאי העולם לו אע אכסר פי תכליזה אי חד מתב איתמא אמריכוד פוק
ועד שאעמיד מכל זה בידו בין בדיע ישראל ובין בדיע אומי עלמא וקבלתי עליא מעכשו דרך
אמציע ואשתדאן אמריכוד פוק ושעבדות כל נכסיה פי דאך קדקע ומטכטלין מטכטלין
על גב הקרקע דקעתי ודעתיד אעא למקנ ואפלו מגלימא דחכתפאי אעא ומא יקוס מקאמי מאג
בעדי לה ולמא יקוס מקאמא מאג בעדי ודאך מהכא ועד עלמא ודאך בעדי אן חצרת לי
חצרתא אן סהדי דחתימא לתתא פלנית בתפל זוגה כל בן כל דמ וחנינא נטקת וקאת אשהא עלא
מא אן ואקו מאג כלמא מעכשו בדעותנפסי כיד לא באומא ולא בטעו אן בלחא שלמא ודעתא
תריצתא ודאך באני חגזת ואחצת גמיע מאג יפעלה זוגי כל דמ פי הדי אמציע ומא
בקא לי לא חק ולא דעון ולא חגה ולא מלך ולא שעבד כתרבה ולא זכות באי וגה מאג אגיה לא
בדיע ישראל ולא בדיע אומי עלמא ולא לי אן אסתחג ואקול נחת רוח עשיתי לבעלי כל דמ פי
דאך ובטיל כל דמ וזוגתה פלנית דא משטרא דמ כל מודעי ותנאי עד סופהון כתיקון חכמא
זל ושטרא דמ לא באסתמכתא ולא כטופסי דשטרי בען אן סהדי קענא מאג פלמת דא בדישא
ומא פל בעלה דמ בתר כין לפל דמ על כלמא דכתיב ומפרש לעיל קנן שלם חמור גמור מעכשו
בבלי הכשר לקנות בו ואן באן אגל אדי הסכים לזוגתה פי כתב ענא אן יצל מהכא ועד עלמא
דאך בעדי אן חצרת לי חצרתא פל בן כל בעלה דפלנית דא א תריצתא ודאך באני הסכמת
לזוגתי פלנית דא פי הדי אמציע אמריכוד פוק וסילקת עצמי מעכשו מאגמיע ודאך ומא בקיל
פי דאך זכות אבתה ואפלו משווה פדוטה עד למעלה ולא פירות ולא פירי פירות עד סוף העולם
לא בדיע ישראל ולא בדיע אומי עלמא ולא לי אן אסתחג ואקול נחת רוח עשיתי לאשתי כל דא פי
דאך בל תלך הסכמה וסילוק עלי אגיה אצחיה אשרעי ובטילו פלנית דא ובעלה פל דמ משטרא
כל מודעי ותנאי עד סופהון כתיקון חכמא זל ושטרא זה לא באסתמכתא ולא כטופסי דשטרי בען קענא
אן סהדי מאג פל דמ בדישא ומא זוגתה פלנית דא בתר כין א

כתב אמריכוד

באמא דמ אסתמכתא פל בן כל וחנינא נטקת ודאך א תריצתא
באני מדעתי וכל צוני געלת אמריכוד וארגוה למל בן כל ודאך פי אצל אקצבה אפלחניה וא אבות
אפלחני אדי אבאע איא אדי כה פי מבאן כל חד קד געלת לה אמריכוד וארגוה פי אמותע א
פלחני והו לא וקת קלס לי גמלה אדראהם אמריכוד גיידה גיידה פי אביע חשדא פי מדינה צנעו

ואעמאהא

והעמדה הכל סלמה לו כי זמנא קדישא בעיר וזאך מן איוס לוי הו תאריך הוה אורקה לו חד
כמסי קנה פאי וקת סלם לו זאך פי טו הוה אמרה אמורה פוק וכחנה הוה אקצבה גיר
מלקח או גיר מתמר פאז אמת כפסי מעכשו צון ארגע זאך אי סלמה ומא עליה פיהא לש
חלטה וכל אסתחלאך פי טו הוה אמרה אמורה פוק תלך מקולה תאבתה צחחה שרעיה
מעכשו מני וממן יקוס מקחמי מן בעדי לה ולמן יקוס מקחמה מן בעדה וזאך עלי גמיע
מא זכר וזעץ פוק תם יכתב ביסול מודעי ואסמכתא זאקנן

שטר המתנה

ביומא דגן אתא לקדמנא כל בן כל וחינני
וג' אי תליצתא וזאך באת לקד והבת ומלכת לפל בן כל
גמלה מא חמתלך מן קרקע ומטלטלין מטלטלין על גבי הקרקע בכל מקום שהן תחת השמים
זאך במתנה מעכשו מתנת בריא מתנת פרהקיא גבוה ומפורסמת בשוקים וברחובות מתנה
שאין בה חזרה לעולם מתנת עלמין חליטא שדדא שדדא וקיימא יהיבא ומשולמא בדיה וביד
יתיה לעולם בגמיע חקוק הוה אמרה אמרה פוק ובמא ינסב איהא דכרת או לש
תדבר אי לא הנחתי לפני בזו המתנה כלום מפסוח לה פי זאך אין צייע ויהן ויהב ויתצור
ובאגמלה לה אין יתצור פי זאך תצור אמאן פי מלכה ואחמיז פי חוזה או קד ברו זאך מן
מלכי וצאר פי מלכה במחבב אמרה אמרה אצחחה אשרעיה אתי קד והבת לה ומא בקא לוי
פי זאך שי ואכלו משאוו פרוסה עד למעלה לא בדיע ישרא ולא בדיע חומי עלמא פנן
חתן סחדי כתבו שטר מתנתא דא בשוקי ובבאראתא כהיכ וכל תהוי מתנתא
טמיריתא וחתמו עולהי והבו לפלוג דנן כי היכן דינני בה מהכא ועד עלמא ובסילות
משטרא דנן כל מודעי ותנא עד סופהון כתיקון חכמים זל תם ואסמכתא זאקנן

מתנת שכב מדע

ביומא דגן
עלמא חגן סחדי דחתמין לתתא לותפל בן פל ואשכחא
יתיה כד קציר ורמי בערסיה ומגדעיה עליה ולישאניה תליץ ומדימן בפומיה כשאר אנשא
דמהלכין בגליהון בשוקא ופקיד קדמנא וכך אמר דקא יהבית לפל בן פל כל מא דשבקנא ו
מקרקעי ומטלטלי ומא דהוה קדמנא כתבנא וחתמנא ויהבנא שטרא דנן לפל דנן למחוי בידיה
לזכו ולראייה בעלמא והכל שריר ובליר וקיים
בכך וכך וא' ביומא דנן איבעיא כמנן סהדותא אע סחדי דחתמין לתתא והשתא חגן וצירין לה
בשפריחות מגדע דמלקדמת דנא עלמא לות פקפ ואשכחנא יתיה כד קציר ורמי בערסיה
ומגדעיה עליה ולישאניה תליץ ומדימן בפומיה כשאר אנשא דמהלכין בגליהון בשוקא ופקיד
קדמנא וכך אמר במלה דקא יהיבנא לפל בן פל כל מא דשבקנא מקרקעי ומטלטלי ומא מדעיה
חתמנא כל דנן לבית עולמו וזכא פלעסדן במתנתא דא ומא דהוה קדמנא כתבנא וחתמנא
ויהבנא לפל דנן למחוי בידיה לזכו ולראייה בעלמא
כל מן תזוג אמרה צורה דנן אכלוג בעד מות אביהא או
בוסח גט מיאון
בדאה אביהא

בשרטאן יכין קר כרגת מן מלך אביהא ודאך באן יכין אביהא זוגהא לואהד ופלקת מנה ועאדהא
 צניה אגמלה בל צגירה לים עליהא חכם אבי תזוגהא וואחד מן ראיהא או מן ראיה אביהא
 או אמהא כמא דאמת למתבא סימנין פלהא אן תמאן בלאך אצוג ותקול מוז אשאה ותלגבנא
 גט מנה ותתזוג לגירה וואן למתשא אלהא תמאן בלאך ותלגבנא גט והכוא דחיס וכו' תזוגת
 מעיהא זאג הדי בעד הדי פלהא אן תמאן בלאך מוז דחיס למתבא וואסתרסאן אהכמיסל
 אן יכתבו להא ורקא תבא בודהא שאהד אלהא קר מעיהא בזוגהא ווא יסמנא גט מלאן
 והיה נסכתהא בכך וכך בשבא דהוא כך וכך יומן לרח פל שנת כך וכך למעשהא די
 גיבנא לממנא ביה במאחא פל דעל עינא דמייא פא או בידא או בריכתא דמייא פל דילה די
 שמיה פל מיאנה פלנית בתפל ואמרה שאמא או אחא השעונו והשיאונו או קרשונא ווא קטנה
 לפלגן פל והשתא גלית דשני קדמיכון דלי צבינא ביה וליא קיימנא עמיה ובדקנו לפלנית דא
 ואחביר לנא דמייא קטנה היא וכתמנא וחתמנא ויהבנא לה לזכו ולחיייה בעלמא

נוסח שובר

אוי אסתופת אלהמלה כתובתהא תכתב ורקא ברהא לזוגהא
 וכו' כל דיין אסתופת דינה יכתב ורקא ברהא לדיינה והיה נסכה
 או לזוגתה יקול בעדא דאדין ביומא דאן אמרת לנא אן סהדי דחתימן לתתא פלנית בת פל
 גרושתיה דפלגן פל הוא עלי סהדי וקנו מני קטן שלם מעכשו וכתובו וחתומו עליו בכל לשאנא
 דזבואתא בצבו לבי וברעות נפשי כיד לא באחא וליא בשגו וליא בטעו וליא במדע אהבליבא שלמא
 ודעתא תריצתא דקא שויתי באנפיון ית גרושי פלג אבסאר מכל דהוא כי עליה בשטר כתובתי
 וג כד נשנן יתבי לעיט **קיום השטרות** סבילה אן יחצרו שלשה ביתדין ויכתמו
 שהאדה מן פם אשאהדין או אדי גאו עדיס ועדפו
 כטופאשדוד פלאשטר או אדי קאיסו בית דין כטופאשדוד פלאשטר אי כטופאשדוד פלאשטר
 מקרימוות והיה נסכה לקיום במותב תלתא כחא הוינא יתבין אן בי דינא דחתימן לתתא
 חתקייס שטרא דאן קדמנא דיגסחווי וסחדווי כתיבין לעיל מקיוס זה או מאחורי שטרה דאיון
 פלג ופלג בתר דאתו תלין סהדיא אן יהעידו על כתב ידס שהוא זה ושהם עדיס בדבר זה ובתר
 כין אכשרנוהי לשטרא דאן וקיימנוהי כדחצי ואן גילהס אדי ערף שהאדהא פיתב בתר
 דאתו תלין סהדין והעידו על כתב ידי עדיס אן ואן הם חתען מעגאמקיימין אדי עדפו כטופאשדוד
 שהוא אלהא לם יערף כטופאשדוד פיתב בתר דאסהדין תלין מננא אן סהדי בי דינא בידינא
 תליתאה על כתב ידי עדיס אן שהוא זה ובתר כן חתמנא אן תלתא בי דינא על שטרא דאן
 ואכשרנוהי וקיימנוהי כדחצי וישהדו גבית דין כי דאך אשטר שושלנא

אוי לקא אהנסאן צחצחה כחאג מבית התפלה יקול לה תשמע תפלתך אגואב
 תעתיב בתפלה יוס ראש חדש יקול חדש טוב גואב טוב ומבורך ואדי דכל פא אגיל
 וענדה סראג יקול כהודך טוב גואב כהודך יתהר וזיוך יתהר בכרה יקול צפוך טוב גואב צפוך טוב ומבורך
 אוי וגד מעה גמזה יקול תנצל מכל צרה גואב מכל צרה תנצל ובעד אן יקבר יקול כחא תסיף לזאת
 צרה גואב אהיס יצילך מכל צרה יוס טבא יקול תזכה לזאת בעחמת ציון גואב תזכה לזאת בעחמת ציון

שושלת

וענין ראש חדש ויפטר השמים בכחיו חבו ויקחו
 ליתלומה פון בו ואתה תצוה כל בו כי תשא
 כל בו ויהלל וישקלם אדר שני חב ו בו לה פקודי
 והי הפקדה כימ בו יג בו ויקרא וזכור עוס ה
 פוליס ח ב בי עו ופדה כל בו ויהי ביום השמיני
 והחדש הזה ניסן ג' ה'בו חשה כי תזריע
 יב בו זאת תהיה כסח ג' ל' בו אחרי מות
 חייר ד' ג' בו קדושים יב בו אמור י' בו בזהר
 סיני כ' בו אס בחקתי סיון ו' בו במדבר
 סיני עזרת ד' פ' בו נשא ו' בו בהעלתך
 כל בו שלח לך ל' בסיון ויקח קרח וענין לח ויטבור
 השמים כסאי תמוז ז' ד' בתמוז זאת תחחר
 ויולא ב' ד'
 חכמך ולהלך שתימר שוה ע

ראש חדש ויפטר השמים בכחיו חבו
 ואתה תצוה פון בו כי תשא כל בו
 ויהלל כל בו חלה פקודי וישקלם אדר
 שני חב ו בו ויקרא והי הפקדה
 ולסימ בו יג בו עו וזכור עוס ה פוליס
 ח ב בו ויהי ביום השמיני ופדה כל בו
 חשה כי תזריע והחדש הזה ניסן ג'
 ה בו זאת תהיה יב בו אחרי מות
 כסח ג' ל' בו בניסן קדושים חייר ד'
 ג' בו אמור י' בו בזהר סיני י' בו אס בחקתי
 כ' בו במדבר סיני סיון ו' בו נשא
 עזרת ד' פ' בו בהעלתך ו' בו שלח לך
 כל בו ויקח קרח ל' בו זאת תחחר
 לח ויפטר השמים כסאי תמוז ז' ד' בתמוז זאת תחחר
 ב' ד'
 חכמך ולהלך שתימר שוה ע

יד בתמוז כנחס כ' בו ראשי המפות ודברי ירמיהו כ' בו לה מקעי וחזק שיעיהו חב ב
 יא ב' לה הדברים פ' באב אג' יג בו ואתחנן כ' בו ויהי ~~בבבב~~ כל בו דחה א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'
 שסטים יח בו כי תעז יח בו ויהי כי תבא כ' בו אהם נצבים כולה ד' תרע
 החמא תשרי וקובה ושמיני עצרת ה' עוס גדליה ח' ג' תשרי האזינו כפור ל' כר
 בתשרי בראשית מרחשוון וז' קורין לה תולדות נח וענין לח ויפטר השמים
 כסאי ה' בו לך לך פ' בו וירא כ' בו חיי שרה כ' בו לה תולדות ע' חק ומחר חדש בקלו
 ח' ז' בו ויצא יעקב י' בו וישלח יעקב כ' בו וישב לחנוכה ד' כ' בו ויהי מקץ ועבר
 חנוכה ויפטר דני ושמיני טבת ב' ו' בו ויגש עוס ד' יג בו ויהי יעקב ב' בו וי' שמיני
 כל בו וירא שבט ג' ה' בו כי חנן הכבדתי יב בו ויהי בשלח י' בו וישמע יתרו כ' בו
 ואנה המשכטים אדר ראשון ד' ג' בו ויהי ל' תולומה ו בו ואתה תצוה י' בו כי תשא
 כל בו ויהלל אדר שני וז' קורין חלה פקודי ויטבור לח וישקלם ח' בו ויקרא וזכור עוס ה
 פוליס ו' פ' בו עו והי הפקדה ולסימ ז' בו יעב אדי פ' לח אדר הסמוך לניסן א' סבת
 מכסיניך בפ' בחודש כ' בו ויהי ביום השמיני ופדה כל בו חשה כי תזריע והחדש
 ניסן א' ז' בו זאת תהיה יב בו אחרי מות כסח אב' כ' בו קדושים חייר ב' ה' בו אמור
 יב בו בזהר סיני י' בו אס בחקתי סיון ו' בו נשא עזרת ב' ג'
 י' בו בהעלתך י' בו שלח לך כ' בו ויקח קרח תמוז ה' ב' תמוז זאת תחחר ט' בו
 וירא ב' ד' בו כנחס עוס א' כ' בו ראש המפות ודברי ירמיהו אב' ז' קידי אלה
 מקעי וענין ראש חדש ויפטר חזק שיעיהו י' בו לה הדברים פ' באב אג' פ' בו ואתחנן

כב בו והיה עקב כט בו לאה ועניה קוערה אולחב ובו שפטים ג בו כי תצא כבו
כי תבא כל בו אתם נצבים לי וילך ואקים פי במיע אסתר קומו ותקעו

והיה על אמאת לאיאת

פי הדי אהסחב לא תכלת אברא לא אדון תשרי וקופה ושמיני
עצרת וחיייר לא חגו צום גדליה וכפור ומרחשור וצום פורים לא ז' בשלח לא ג' חנופה
לא ה' טבת לא ז' בשירי בטבת לא ח' שבט לא חגה אדר שני וחב לא ז' בור
פורים ותמוז לא ב' ניסן ופסח וי' בתמוז ותשעה באב לא ב' עצה ואול
סימ לאתם נצבים בג המלך שתילך פידוש חס חל ראש השנה להיות בשני בטבת
חן בשלישי סימ בג אז תהיה אתם נצבים חלפס לעולם פת לשור פדוסה תס

מצאתי כתוב

שש ליהר בכל תקופה תקופה שלא לשתות מים
בשעת התקופה כדי שלא יתפח ויוצק וזה משום סכנה
תקופת ניסן רבה נהפכו מימי מערים לדם תקופת תמוז בה הכה משה הקדש
וכתו בה הן הכה צור וידו בו מים ואין זיבה לא דם שנ' ואשה כי יזוב זוב דמה בחותה
שעה לא כל מימות שבעולם ותקופת תשרי בחותו הכה בא אברהם לשחוט את
יצחק בנו וטפטה הסכר דם וחותר טפה כתפרשה במימות ותקופת טבת לפי
שבחותו פרק נשחטה בת יפתח ונהפכו כל המימות לדם ואי אפשר לעולם בלא
צחצוח דם בחותן הכהים והוא מלקה לכל שותה מים בהם ויא שחרבעה
מלכים מאונים על המים בארבע תקופות כל אחד ואחד תקופתו ומתחלף וכשה
יצא וזה נכנס עומדים המים בלא שמירה ויא שהשטן משלך פופת דם במים
גהפכו כל מימי מערים ואל תשיב דברי חכמים אחרים ופי נעים כי תשמרם
בבטנך ובמעים בתקופת תמוז השמר ממים ויך משה את הסלע פעמים
וכתוב הן הכה צור וידו בו מים ואין זיבה לא גזירת שמים בתקופת תשרי
ממים הדיח אודות מצות השם עקירת יצחק והמאכלת מטפפת דם מן
הדיח עד ויקרא מלך האלים מן השחק בתקופת טבת פיך למים לתפתח
עבור שפיכת דם בת יפתח ובתקופת טבת חותו דם נדתח ולמקור מים בזמנן
כמותח ומה שנותנים בדל בכלים שיש בהן מים בעת התקופה מצאתי בפסטים
דכתי' ובעצים ובאבנים בדם שליחור אבל בכלי שלנחשת ובדל לא היה דם לנח
עוד היום שנותנים בדל בכלים להעיל מן התקופה

טובה שלמה
במים ויא כי עקד
בתורה עם חריה
ועקד משלך
סיפת

כלל גדול

חס תקופה נעלית בתחלת חמה כולה חמימה ואם בחציה

כתר מלכות לרבי ישראל בן גבירול זכר צדיק לנפול

בתפילתי יסבך גבר
סברתי בה וברוי אלי
שמתתי על ראש מהללי
כי בה ולמד יוסף זכות
פקצרה דך לא באריכות
וקראתיה כתר מלכות

נפלאים מעשיך אנשי יודעת מאד לך יי' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח והדוד לך יי' המלכה
והמתנשא לכל לראש והעושר והעבור לך בראוי מעלה ומטה יועדו כי הנה יאבדו ואתה
תעמוד לך הגבורה אשר בסודה נלאו לעינינו לעמוד כי עצמת ממנו מאד לך חביון לעז הקור
לך השם הנעלם ממתי החכמה והכח הסובל העולם על בלימה והיכולת להוציא לאור כל תעלומה לך
החסד אשר גבר על בראיך והטוב הצנוע ליראיך לך הסודות אשר לא יכילם שבח ועיון
לא ישלבו עליהם כליון והכסא הנעלה על כל עליון והנה הנקשר ברום חביון לך התצאות
אשר מנול מחורו נהיה כל מהיה אשר אמרנו בעדו נחיה לך שני העולמים אשר נתת
ביניהם גבול הראשון למעשה והשני לגמול לך הגמול אשר נחלת לצדיקים ותעני מהו
ותרא חותנו כי טוב הוא ותצנניו אתה אחר ראש כל מנין ויסוד כל בנין אתה אחר
ונסוד אחרותך חכמי לב יתמהו כי לא ידעו מה הוא אתה אחר ואחרותך לא נגדע
ולא יוסיק לא יחסר ולא יעדיף אתה אחר ולא כאחר הקנוי והמנוי כי לא ישיגך רבוי ושכנו
לא תואר ולא כנוי אתה אחר ולשון לך חוק וגבול נלחם הגיוני על פני אמרתי ששמה
דרכי תפוא כל שוני אתה אחר גברת אנעלות מנפול ומשפול ואילו האחר שיפול
אתה נמצא ולא ישיגך שפע חוזק ולא ראית עיני ולא ישלוב בך איך ולמה ואין אתה נמצא
אבל לעצמך ואין לאחר עמך אתה נמצא ונפולס היות כל זמן היותי ובלי מקום חכית
אתה נמצא וסודך נעלם מי ימצאנו עמוק עמוק מי ימצאנו אתה אי ולא מזמן קבוע
ולא מעת ידוע אתה אי ולא בפפש אנשמה כי אתה נשמה לעשמה אתה אי ולא כחיה
להבל רמה וסופו עש זרמה אתה אי והתגוע לסודך ימצא תענוג עולם ואכל ואי לעולם
אתה גרול ומול גדלתך כל גדולה ככערת וכל יתרון מגדשת אתה גרול מכל מה שבה ונא
מכל מה שבה אתה גרול על כל גדולה ומרומם על כל בדכה ותהלה אתה גבור ואין כדך
יצירותיך ובריאותיך אשר זעשה כמעשיך וכגבורותיך אתה גבור ולך הגבורה הגמורה
אשר אין לה שנוי ותמורה אתה גבור ומרוב גאותך תמחול בעת זעם אפיך ותאריך נחלת
זכריך אתה גבור והחמיך על כל בראיך כולם הנה הגבורים אשר מעולם אתה חור

ועיני כל נפש זכה יראוך ועיני עושים מעשה יעלמוך אתה חור נעלם בעולם הזה ועלה בעולם הנצח
בדבר יי יראך אתה עליון ועיני השכל לך תכסוף ותשתהה חכמה קצתו תראה וכולו לא תראה
אתה אלתי האלהים וכל הברואים עדיך ובכבוד זה השם נתחייב הכל לעבדיך אתה אלתי וכל
היצורים עבדיך ועבדיך ולא יחסר כבודך בגלל עבדי בלעדיך כי כולת לבס להגיע עיך
אלהם בעורים ממת כניהם דרך המלך ותנו מן הדרך זה טבע בבאר שחת וזה נכל אל
פאת וכלם חשבו כי לחכמים נבנו והם לריק וגו' אך עבדיך הם כפקחים האולכים דרך נכוחה
לא קרו ימין ושמאל מן הדרך עד בואם לחצר בית המלך אתה אלתי קומו היצורים באלהותך
וסעור הברואים באחרותיך אתה אלתי ואין הפרש בין אלהותיך ואחרותיך והימותיך ומציאותיך
כי הכל קודם אחר ואם ישתנה קוד כל אחר הכל הולך אל מקום אחר אתה חכם והאכמה מקור
חיים וממך נובעת נבחת כל שחת כל אדם נבער מדעת אתה חכם קדמו לכל קדמון
והאכמה היתה אצלך אמוך אתה חכם ולא למדת מפלעדיך ולא הנית חכמה מיוולתך אתה חכם
ומהכמתך אצלת חכך מזומן כנעל ואומן למשור משך הוש מנהגין כהמשך האור היוצא מן
העין ושואב ממקור האור מבלי דלי ופועל הכל בלי כלי והצב והקצ וטהר וזיקק וקדש אל האין
ונבקע ואל הוש ונהקע ואל העולם ועדקע ותפך שחקים בעזרת ידיו אהל הנלגלים מחברת
אלולאות היכולות לישנות הברואות מחברת קולות וכוחה נובעת על שבת הידועה הברואה
החיונה הקיונה במהבדת מי יוכל גבורתך בעשותך כדור הארץ נחלק לשנים
הציון יבשה וציון מים והקפת על כל
סביבותיו יכאח והקפת על כלל הרוח כלל האש והיקוות האלה ארבעה לים יסוד אחר
ומזדאם אחר וממנו יוצאים ומתחדשים ומשם יצדו והיה לארבעה ראשים מי יחזה גיוולתך
בהקצך על כלל האש כלל הדיקיע אבו מה הדיקיע ומזינו השמש שואב זוורח ובתשעה ועשרים
יום ישוב כללנו ויעלה דרך גבולו וקודיה מהם פשוטים ומהם עמוקים וגופו פאות מלוג הארץ
כחלק מתשעה ושלשים חלקים והוא מעורר מדי חמש בחדשו חרשיו עולם והדותיו ופונותיו
ורעותיו בדיון הבורא אותו להודיע לבני האדם גבורותיו מי יזכור תהלותיך בעשותך
הירוח ראש לחשבון מועדים וזמנים וקליפות ואותות ליתים נשנים וכליה מתשלתו עד
בא עתו ותחשך ופעתו ויתכסה מעטה קדחתו כי תחור השמש אורתו וכליל ארבעה עשר אס
יעמדו על קו התלי שניהם ויכריד ביניהם אש הירוח לא יחל אורו וידעך נרו נאענך דעת כל עמי
הארץ כי הם ברואי מעלה ואם הם יקרים עליהם שוכט להשכיל ולהרים אך יחיה אחריו נכלו
ויחיר אחריו אכלו ובהדבקו בסוף החודש עם החמה אם יהיה תלי בניהם ועל קו אחר יעמדו
שניהם אש יעמוד הירוח לבני השמש כעב שחורה ויקתיר מעשן כל נואה מאורה למען ידעו
כל נואה כי אין האלכות לצבא השמים ואיליהם אכל יש אמן עליהם מחשיך מאוריהם והחושבים
כי השמש אלהיהם בעת ההיא יבשו ממחשבותיהם ויבחנו בדליהם וידעו כי יד יי עשתה
זאת ואין לשמש יכולת להחשיך אורה לו האמתלת והוא השולח אלה אחר מעבדיה באלו

חֲסִידֶיהָ לְהַקְטִיר אֶת־הָאֵל וְלַכְרוֹת מִכְלָצֶיהָ וְיִקְרִי־הָאֵל מִגְבִּירֶיהָ מִי יִסְפֹּר צִדְקוֹתֶיךָ בְּהִקְיָכְךָ
עַל־רִקְיעַ הַיָּרֵחַ לְגַלְגַל שָׁמַיִם בְּהֵיכָל יוֹצֵאת וּפְרִיץ וְכֹכַב אֶת־הַנִּקְרָא כּוֹכַב וְאֵדָתוֹ כְּחֹלֶק מַעֲשֵׂים אֱלֹהִים
מִן־הָאָרֶץ וְחִקֶּיךָ עַל־הַגִּלְגָל בַּעֲשֵׂי־הָיָמִים בְּאֶרֶץ וְהוּא מַעֲדֹר בְּעוֹלָם רִצּוֹת וּמִדָּנִים וְאִי־בוֹת
וְנִגְמִים וְזֹתֶנְךָ כִּי לַעֲשׂוֹת חֵיל וְלַעֲבֹד הוּא וְלַכְנוֹס עוֹשֵׁר וּמַזְוֵן בְּחִצּוֹת הַבּוֹרָא אֱוִתוֹ לַשְׂרָתוֹ
לִבְנֵי אָדָם וְהוּא כּוֹכַב הַשָּׁבָל וְהַחֲכָמָה נֹתֵן לְכֹתָאִים עֲרֻמָּה לְנֹעַר דָּעִית וְחִזְמָה מִי יִבְיֶה
פִּדְיוֹתֶיךָ בְּהִקְיָכְךָ עַל־גִּלְגָל שָׁמַיִם לְגַלְגַל שְׁלִישִׁי וְכֹכַב כְּגִבְרִית בֵּין־חֲלִילֶיהָ וְכֹכַב תַּעֲרֵךְ לִילֶיהָ
וְעֵשֶׁתִּי עֶשֶׂר חֲדָשׁ תִּסְבֹּב לִילֶיהָ וְגֹפֶה כְּחֹלֶק מַשְׁבַּע וְשְׁלֹשִׁים מִן־הָאָרֶץ לְיָדַעַי סוּדָהּ אֶשְׁכְּלֶיהָ
וְהִיא מֵאֲחֵשֶׁת בְּעוֹלָם בְּרִצּוֹן בּוֹרָא הַשָּׁמַיִם וְשִׁלּוֹה וְיִצְחָק וְחִדּוֹ וְשִׁירוֹת וְרִנָּיִם וּמַעֲהָלוֹת חִפְתָּ
חֲתָנִים וְהִיא מֵאֲשֶׁר־פְּרִי תִנּוּבוֹת וְשִׁמְךָ הַצִּמְחִים מִמֶּנֶּה תִּבְנוּת שְׁמֶךָ וּמִמֶּנֶּה גִרְשֵׁי יִרְחִים
מִי יִשְׁכִּיל סוּדְךָ בְּהִקְיָכְךָ עַל־גִּלְגָל נֹגֶה לְגַלְגַל רַב־עֵי וְכֹכַב הַחֲמָה וְקֹבֶבֶת כְּלָה־לְגַלְגַל בַּעֲשֵׂי־
תַּמְחֶה וְגֹפֶה גִּדּוֹל מִכּוֹף הָאָרֶץ מִיָּדָה וְשִׁבְעִים כַּעֲס בְּמוֹפְתֵי שָׁכַל וּמִחֲמָה וְהִיא
חֲזִקָתָה אֶת־לֵבָל כּוֹכַבֵּי הַשָּׁמַיִם וְזֹתֶנְךָ תִּשְׁוֶעַ לְחֻלְבִּים אֶת־לִבּוֹת וְאִיָּמָה וְאֶת־שֵׁר
נִגְלָאוֹת בְּעוֹלָם אֵם לְשָׁלוֹם וְאֵם לְמִלְחָמָה וְעוֹקֶרֶת מִלְּבָבוֹת וְתַחֲתֵם חֲחֻדוֹת מִקִּיָּמָה וּמִיָּמָה
וְלֹה יִבְנוּת לְהַשְׁכִּיל וְלִהְיוֹת בִּיד־רָמָה וְהַכֹּל בְּרִצּוֹן הַבּוֹרָא אֱוִתָּה בְּחִמָּה וְכָכַל יוֹם וְיוֹם תִּשְׁתַּחֲוֶה
לְחֻלְבָּה וְכִזִּית עֲתִיבוֹת וְצִבְרָה וְשִׁמְךָ תִּרִים וְאֵת־אֶת־קוֹר לְעֹרֹב בְּחֵרֶבָה בְּעֹרֹב־הֵיאָה
וְכִכְרָה הִיא עֲבָה מִי יִכִּיל מְאֻלָּתְךָ בַּעֲשׂוֹתְךָ אֱוִתָּה לְמִנּוֹת כִּי יָמִים וְשָׁנִים וְשָׁתִם
חֲזוֹמִים וְלֹה־צִמְחִים בְּהַעֲזֵן עוֹשֶׂה פְּרִי וְאֶת־עֲדָנוֹת פִּיָּמָה וְאֶת־שְׁכוֹת כִּסְיֵי־דַעֲנִים
וְרַעֲנָנִים וְשִׁשָּׁה חֲדָשִׁים הוֹלֶכֶת לְכֹאֵת צִנּוֹן לְחֵמֶס הָאֵוִיר וְהַמִּים וְהָעֵצִים וְהָאֲבָנִים
וְכִי קִרְבָּתָה לְצִנּוֹן יִגְדִּלוּ הַיָּמִים וְיִאֲרֶיכוּ הַיָּמִים עַד וְיִמְצָא תִּקּוּם אֲשֶׁר יִגְדֵּל יוֹמָו עַד
הַיּוֹתוֹ שִׁשָּׁה חֲדָשִׁים בְּמִוִּפְתִּים נִאֲמָנִים וְשִׁשָּׁה חֲדָשִׁים הוֹלֶכֶת לְכֹאֵת דָּלוּס בְּחֵמֶלִים
נִתְּנוֹת עַד וְיִמְצָא תִּקּוּם אֲשֶׁר יִגְדֵּל לִנְלוֹ עַד הַיּוֹתוֹ שִׁשָּׁה חֲדָשִׁים לְפִי מִבְּחַן הַבּוֹחֲנִים וְאֶת־מִכָּה
יִדְעוּ קֶצֶת דָּרְכֵי בּוֹרָא שֶׁמֶת מִכְּבוֹרָתוֹ וְעֵזְרוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו כִּי מִגְדָּלוֹת הַעֲצָיִם מְאֻלָּתֵי־הָאֵוִיר
וְהָעֵת לְכָל יוֹדַעַי דָּעִית וְעַל הָעֵבֶר יִגְלֶה תּוֹקֶף הָאֵוִיר וְכִבּוּדוֹ וְכָל־טוֹב אֲחֻמִּים בְּשִׁיר
מִי יִכִּיל אֱוִתוֹתֶיךָ בְּהִקְיָכְךָ אֱוִתָּה לְהַעֲנִיךָ אֶת־לְכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הַשָּׁמַיִם לְלִבְנֵה וְאֶת־הַשָּׁמַיִם
אֶת־מִוֹר הַבְּהִרֹת לְבִנָּה וְכִי־אֲשֶׁר יִרְחֶק מִמֶּנָּה הַיָּרֵחַ מִזִּיּוֹה לְוֶהָךְ כִּי בְּחֻקּוֹ יִקְרָב
לְעִמּוֹר נִכְחָה וְיִקְרָב זֶרְחָה עַד יִתְלַח אֲחֻמִּים בְּעִמּוֹר לְכַעֲה וְהָאֵוִיר אֵל עֹבֵר כְּעָה וְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָב
אֲחֵר חֲדָשִׁים אֵלֶיהָ הוּא נֹאסֶה מֵעֲלֶיהָ וְיִרְחֶק מֵעִמּוֹר נִכְחָה וְיִנְרֶךְ לְצִדָּה וְעַל־כֵּן תִּחְסַר הַיָּרֵחַ
עַד פְּלוֹת חֲדָשׁוֹ וְתִקְוָתוֹ וְיִבְחַ בְּגִבּוֹן שִׁכְתּוֹ וְיִבְחַ בְּהַבְּרָה עִמָּה יִרְבֵּךְ בְּמִסְתָּרִים כִּי יוֹם וְחֲדָשִׁים שִׁנָּה

והנהב השכל עשית דפידתו ועל עמודי צדק שמת מסבתו ומכוחך תביאותו ומהך ועד
מחלתו וליך תשוקתו ימי יעמיק למחשבותיך בעשותך חזיו השכינה וזוהר הנשמות
זהנפשות הרמות הם מלאכי רצונך משרתי פניך הם אורי כח וגבורי חלוצי
צידם להט הרב המתהפכת ועושה מלחכת לא אשר יהיה שם הרוח לכלה כולם גזרות
פניניות וחיות עליות חיצונות ופנימיות הליכות צונית ממקום קדוש יהלכו ומקור
האור והשכינה חלקים לכתות ועל רגלם אותות בעט סופר מהיר חרותות מהם קפיות
זהם משרתות מהם צבאות רצות אבאות לא עזיבות ולא נלחות רוחות ולא נחמות מהם
חצובי לילות ומהם רוחות נושבות מהם מאש ואש חרפות מהם שרפים ומהם דשכים
מהם זיקים ומהם נדחים דכל כת מהם משתחאה לרופכ ערבות אברוס טולם נצבים ללפיהם
ולרבות חלקים למשמות ביום וכלילה לזאש חשמות לעדוך תהלות ושירות לגאור
בגבורות כולם כהררה וברערה פודעים ומשתחווים לך ואומרים מורים אנו לך שאתה
הוא אלהינו אתה עשיתנו ולא אנחנו ומעשה ידך כולנו וכי אתה אנונינו ואנחנו עבדיך
ואתה בואנו ואנחנו שייך יי חיי יבא עתה כולתך בענייך למעלה מכלל השכל
כסא הכבוד אשר שם נזה האביון וההור שם הפור והיסוד ועשיו יגיע השכל שם לעמוד
ומלמעלה גאית לעלית על כס תעומת "ואיש לא יעלה" יי חיי יגיע עד תכלית
המלכות מאד עתה מחשבותיך גאית אלבאות תשית על כסא כבודיך ראשית כל דאשית
נקודה אצולה מנהגור הקדמות היתה אצלך אמונה ומחלה חסלות לשמותיך לבעולות אים
בדבר שכתיר אקראוס עבדיך ספירות והיו למחורות סובלים את העולם הנגלה והנעלם
מהם רחמים פשוטים כללים וברמים ומהם דין לשכונ כל המדמים בעדך לתקן כל דבר
שואבים זה מזה מודיעים כל נביא וחזה מלאכים לכל שוא משתלת בשלהבת השיה
בגלות וכל באי עולם מהם נתחדש יי בם קיני בקדש ה' יודע מתכונתם ביחד לעולם
זה יכחד לחבר את האהל להיות אחד תחלתם כתר אשמו אהיה אשר אמרנו בעלנו נחיה
והשנית מענינה כל הי נעלמה הן וראת יי היום חכמה ועליה אמר המעורר הללויה כי כל
יומיה ואחריו איה והשנישית יא שררה בקול דנה ואיזה מקום בינה ושמה נעלם בנקוד
הים לרחבו וארכו ודבר גבורות וחיל ערכו והרבעות גדולה לניות ואניוס חסד לא כל
היום והאמישית גדולה ידועה לגברים כי אלים שופט זה שכל וזה ירום והששית נפארת
הקדש מהיכליך השלך עלי יי והבך והוא יכל כלך והשביעית נצח בה יזמרו לאלהי צבאות כליו
צח נעומות בימינו לעבדיו מרחם וכס נצח ישרא לא ישקר ולא ונקם והשמינית הוא בלתי
צבאות דבר דבור על אפניו אור והדר לפניו והתשיעית יסוד בלתי נעלם ועד וק יסוד עולם

והעשרית חלכות בחלך דלת מהוללה ואלככותו בכל חשלה והיה צניח מלכה על ראשינו
כסח כבוד מרום מרחשון מקום מקדשנו חלה הכתרים בני המקבלים סמורים מחין סור
באביון העוז נסתרים בתושיה למדחת נצחיה לישורים ועליהם אמר המעורר במקדשו סור
יג ליוראיו יי יעשה כמעשיך בעשותך תחת כסח כבודיך מעמי לנפשות הסודיך ועכ נזה הנפשות
הטהורות אשר בצדור החיים צורות ואשר יגעו ויגעו שם חליכו כוח ועם ינאון יגיעי כה דאך
בני נח וכו' נועם בלי תכלית וקצבה והוא העולם הבא ושם מעמדות ומראות לנפשות העומדות
במחית הצובאות את בני הארון לראות ולהראות שוכנות בה יכלי חלך ועומדות על שלחנה חלך
ואתעצמות בחתך כרי השכל והוא יתן מעדני חלך זאת המנוחה והנחלה אשר אינה תכלית לטובה
ויפיה וגם זנת אלכ ידבש היא וזה פריה מי יגלה צניחתיך בעשותך במוס חורים ומצרות
מהם נוראות ומהם סגורות ורבר כבודות מהם אצרות חיים לזכים אנקיים ומהם אצרות אשע
לשבי פשע ומהם אצרות אש ופחלי גפרית לעובדי ברית ואצרות שוחות עמוקות לא יפכה
אשם זעום יי יכל שם ואצרות סופות וסערות וקפאון ויקרות ואצרות צדק וקדש וציה אשלג
גם חום דגולני שלג כלל וקפאון וכבוד וענן אשכל ועלטה ויחלל הכל הפינות בעתו אש לשכח
אם לאדנו אם לאסר חשבת אותו וקדשנו מי יכיל עצמותך בדודי כבודך מרין
פבורך יפעה פהורה מעור העור נגדו ומהיבת פור נקרה ואצלת עליו הוא חלמה
וקראת אתה נשמה עשית אתה מלהבי אש השכל אצורה ונשמתו כמש דוערה בה שלמה חל
הג' לעצרתו והיה כהם בתוכו ולא תשרפהו כי מרין הנשמה נכוח הנפש ואצת מחיניש מרין
אשר יקרה עליו יי פשע מי יגיע לאכמתיר בהתך לנפש כוח העצת אשר בה תקדש
ויהי המדע יסודה ועל פנלם יסלנו עליה כליון ותתקיים לפי קיום יסודה וזה לעינה
וסודה והנפש החכמה נח תראה מות אך תקבל על עונה עונש מר ממית ואם פהרה
תפיק דתו ותשחק ליום אחרי ואם נטמת ארון בשער הצד וארון אכל ימי פמאמה נה
תשב אטלה וסודה בכל קדש לא תגע אל המקדש לא תבך עד מלאת ימי פהרה
מי ימלא על טובותיך בשומך הנשמה לבאך להחיותו ואורה ליהנות להנחותו ולהראותו
להצילנו מלעתו קודעתו ממאמה ונפחת פו נשמה ואצלת עליו רוח חכמה אשר
בה נכדל מפהמה ויעלה לא מעלה דמה שמתו בעולמך סגור ואתה מתוך רגלך מנשון
אתראנו וכל אשר מתך עליהנו מבית אמוס תצרכנו מי יצא סור מפעלותיך בעשותך
לבאר ערבי פעולותיו ונתתה לו עינים לראות אותותיך ואזנים לשמע נוראותיך
ורעיון להבין קצת פורותיך אכה לספר תהלתך אל שון לכל יבא גדולתיך במוני היום אני
עבדך בנאמרג' האסור כפי קודש לשיני מעט מנער מרותיך והן אלה קצת דרכיך

ומה

וזה עזמו רחמיהם כי חיים הם למוצאיהם בהם יוכלו כל שומעיהם להפירך ואם לא
ראו פני יקריך וכל אשר לא ישמע גבורתיך איך יפיר אלהותך ואיך תבא בלבוא אמותיך
ויכניע דעיוניו א עבודתך על מצא עבדך את לבו לזכור לפני מעט מזער מלאשי תלנותיו
אולי גם מעוזו ישה' ובמה יתצרה זה ארזנו הלא בדאשי יאה' בשתי אנלמתי לעמוד
לפניך לרעתי כי כפי עצמת גדולתיך כן תכלית דלותי ועפלותי וכפי תוקף יכלתיך כן חלשתי
יכלתי וכפי שלמותיך כן חסרונתי כי אתה אחר אתה חי ואתה גבור ואתה חיים ואתה גיבור
ואתה חכם ואתה לוה' ואני גוש ודמה עבר מעהמה כלי מלא כלמה אבן דומה מלא
צל עובר רוח הולך ולא ישוב חמת עכשוב עקב הלב חסר גדל המה' חורש אור ואשמה גבה
עינים קצר אפים טומא שפתיים נעקש דרכים ואם בדגלים מלה אני מה חי' מה גבורתי
ומה צדקתי נחשב לאין כל ימי הימתי ואם כי אחריו מותי מחיני מוצאי וכחתי מוצאי והנה
באתי לפניך אשר לא כדית בעצמות מצח וטמאת דעיוניו יוצר גונה לגלותיו פועל יפלה
מתגברה ונפש לא ממוהרה ולב טמא אובד ונרמה וגוף וגוף מלא חספסוף יופי
ולא יסוף אלהי ידעתי כי עונותי עצמו מקצר ואש מלונתי עצמו מלגזר חר
אזכור מהם כטרה חן האים' ואתודה בהם אולי אשביח שאון גליהם ואכיל' ואתה
תשמע השמים וסלחת' אשמתי פתולתיך בגיתי במחזותיך געלתי בלבי ובתי כי
רברתי רופי העיניתי והרשעתי גרתי חמסתי פולתי שקר יעצתי רע לאתי חק
כזבתי לצתי מלדתי ניאצתי סרדתי עניתי פשעתי צדדתי ועולתי הקשיתי קצבתי
בתוכחותיך ונשעתי שיחתי תעיתי אמחלכי עבדתי מחזותיך וסלתי ואתה צדיק
על כל הבא עני כי אמת עשית ואני הרשעתי אלהי נפלו פני בזכרי את
אשר הכעסתיך כי על כל פגובות שגבלתי רעה גמלתיך כי בדאיתי לא לזופר
לה נרבה' ולא בהכרה כי חס בדצון ואהבה וטרם הונתי באפדיך קדמתי ואנחת כב
רוח והאיתיני ואחריו צאתי לאוור העולם לא עזבתני אכל כאב חומל גדלתיני וכחומל
את היונק אמתני' על שדי אמי הבטחתיני ומענימותיך השבעתיני ופגומי לעמוד על
עמדי חזקתיני וקחתיני על זרועותיך ותרגלתיני וחכמה ואוסר למדתני ומלצרר
יצויה חלצתיני ובעת עבוד עש' בעלי ידך הכתרתני וכמה צרות נעלמו מעיני ומחם
גאלתיני ובטרם בא התלאה הקדמתה רכוחה למכתי ולא הו' עתני ובעת לא נשמרתי
מכל נקה אתה שמרתני ובדומי בין עני אריות שברית מתלעות כפידים ומשם הוצאתני

ובחול עלי חלמים רעים ונאמנים חנם רכאתני וכוונ שפטיך הרעים על העולם חורב
הצלתני ומרבר מלכותני וברעב זנתני ובעב נבלתני ונאכעיוסי אותך כאשר חסר
חיש את יסרתני ובראוי מדרתי נפשי ירהר בעיניך וריקם לא השיבותני ועור יאספת
יהגדלת על כל זה בתתך לי אמונה שלימה להאמין כי אתה אמת ותורתך אמת
ונביאיך אמת ולא נתתה לי חלק עם מורדיך והמור ועם ניאצו שאר בתורתך
ילעבנו ובעצריך יריבו ונביאך יכזיבו מראים תומא ותחתיה ערמה מראים נפש זכה לטהרה
ותחתיה תעמוד הבהרת ככלי חלם כליה רחוק מחסך נמי ערמה וכל אשר בתוכו יטמא קטנותי
מכל החסידים וכל האמת אשר עשית את עבדיך אמנם יי לאי מורכ כי נתתה בי נפש קדושה
ובתעשי פומתיה וביצרי הרע חללתי וגאלתי לאך ידעתי כי אם הרשעתי לא לך דין לעצמי
הרעותי אכל יצרי החכמי נצב עלי ימיני לשטני לא יתניני השב רוחי ולהכין מנוחי להביאו
בכל רצוני חשבת וחתרת לי להשיבו מים התלמות לא היבשה ולא יכולתי הניח מחשבותי
ותלל מוצק שפתי חגי חושב מחשבות תומא והוא חושב חושב און ומרמה חע לשלום והוא
למלחמה עד שאתני רגלי האום וישט דמי מלחמה בשלום וזה כמח פעתים יצאתי למלחם
עמו ועדכתי מחנה עבדתי ותשובתי ושמתי מחנה דחמיך לעומתי לעזרתי כי אחרתי
אם יכונ יצרי הרע לא המחנה האמת והכחו והוא המחנה הנשאר לפליטה וכאשר
חשבת כי היה לגבר עלי והפס חייני ולא נשאר לי כי אם מחנה דחמיך אך ארע
כי אם אתה כנו ויהיו לי מעניר לעזור אולי אוכל נכה בו ואגר שנו
יהי רצון מלפניך יי לאי לפוע יצרי האפצרי ולבתר פניך מחפצאי ומאשמי ולא תעליני
באפי ימי עד אכין צרה לדרכי וצדקתי ליום נביעתי כי אם אצא מעולמך
כאשר באתי ואשוב ערום למקומי כאשר יצאתי למה נבראתי ולראות עמל נקדאתי
פחד לי עור אני שם מצאתי להגדיל ולהרבות אשם אנת האלים במדת דחמיך
שפטיני אל באפר כר המעופני כי מה האדם כי תרינהו הכל נדף איך במשקל
תביארו ובעלותו במאזני משקל לא יכבד ולא ייקל ואלה יסכונ לך לעשות לדוח משקל
מיום היותו הוא נגש ונענה נבוע מוכה אלים ומעלה ראשיתו מוצ נהדף ואחריהו קט
נדף ובחיו כעשב נשדף והאלים יבקש את נדף מיום צאתו מרחם אמו יגונ לזל
ואתה יאמו אם האום ירום מחר חולמים ירום המוצ ידכנו והקוצ יגפנו אם ישבע ירשע
ואם ירעב עלפת לחם יפגע לרדוף העושר קלו נשריו וישכח המות והוא מקרינו בעת
המיצר

המיתר ירב אמריו ויהלך דבריו וידבר דבריו ובעתו למרחב יחל דבריו וישכח דבריו ויחל
בריו שעליו והמות בדבריו וילכה שמרים מכל עבר והאורב יושב לו בחרו והאב לא
לא עמדנו בדר' מבוא ל העדר' בא ולא ידע למה וישמח אבל ידע מה ויהי ולא ידע כלה
בזלזולו הולך בשדירותו וכאשר יהל רוח יל' לפעמו ותעמוד לאסוף חיל זהו ויסע מחקומו
לרכוב אניות ולדור בציאות ולהביא נשיו במעונות חריות והיא מתהלכת בין החיות וכאשר
כי רב הודו ופי' פניו מעלה ידו בשלום שודד יבואו ועיניו פקח ואיננו אבל עת הוא מזומן
לתלאות חולדות ופאות ובכל שעות מאורעות בכל הרגעים לפגעים ובכל הימים עליו אומים
ואם רגע יעמוד בשליו פתע תכונה יהוה' או במלחמה יבא וחלד תגפרו או קשת נאווה
תחלפיהו או יקפיהו יבונים או ישטפיהו מים זיזונים או ימציאו חללים רעים ונאמנים ער
יהיה למשא על כפשו ומצא חוררת פתאים בדבשו ובעת כחבו וגדלי שולו ידל' ועליו
יתקלסו בו ותעלונים ימזלו בו ויהיה לפורח על יוצאי מעיו ויתכבדו לו כל יודעיו ובבא עתו
יצא מחוריו לחצר מות ומצל חריון לצל מות ויפשו רימה ותולע וילבש רמה ותולע ולעפר
ישכב וישכב יסודו אשר ארצ' ולא ישא שר לא לו ומצא עת תשובה לרחמי תלאת תשובה
והיום קצר והתלאכה מרובה והרגשים אצים חשים ורצים וגזלן מתכנן שוחק ובעל הבית
לפני נא לאי' זכור הלה התלאות אשר על אדם בנות ואם אני העונות אתה יאמר
וא תבטול מרה במרה לפני אשר עונו בלא מרה ובמותו ילך בלא חמרה אלהי אדם
עוני מעשיו גדול מה תעשה לשמר הגדול ואם לא חוהיל לדחמך מיה יחוס עלי
חוס ממך לפני לפני תבתיני לך חיוחל ואם תבקש לעוני אברח ממך יאמר ואם תבקש ממך מתוך
בצליך ואשולי דחמך אחיך עד אם ריחמתיני ולא אשליחך כי אם ברצתיני זכר נא כי פחמך
אבל התלאות נסיתיני על כנלא תפוד עלי במעללי לא תאכילני פרי פלני ותאכילני חפץ
לא תקדיב יומי עד אפי' צרה לשוב לא מקומי לא תחזק לחזק לשלחני מנהח רץ ומשחדות
צורות על שכיני אבה עלותך במשקל עונותי שים לך בכפר שנייה תלמותי ובזכרך רשעי ומרדי
זכר עניי ומרודי ושים לא בלא לא וזכר נא לאי' כי זה בלא לא רץ נור צנתיני ובבורגלות
נחתיני ומרוב רשעי צנתיני ולא שרתיני וידעתי כי לכוונת צנתיני ואחמנה ענתיני ולהטיב
לי בחריתי במבה התלאות רביחתיני לפני לאי' יהמו דחמך עלי ולא תכלה עלי דחמך ואלי
הגמלני במעבדי ואמור למלאך המשחית די' ומה מעלתי ויתרונני כי תבקש לעוני ותשים עלי
משחך ותזונני כחיון מכמר

הלא ימי חלף רובם ואינם והנשארים יתקו בעונם ואם היום לפני הנני מחדר עיניך בי ואינני
ועתה למה חמות כי תקלני האש הגדולה הזאת לאהי שים עניך עלי לפונה משארותי ומי
העפויים לא תרחיק הני ימים הכליפים והכלפה הנשארת מברר חמותי לא יחלנה ילך
אשמותי כי יציר כפר אנו ומה יפכך לך כי רמה תקחני לאוכל יגיע כפר כי תקבל
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי חבורתי לשוב עלי בדחמים ולהשיבני בתשובה שלימה לפניך

ולתחנני תקשיב אדוני ותפני לביר ותפתח לי לתורתך ותטע ברעיוני ורחמיך
ותגזור עלי גזרות פיוניות ותבטל מעלי גזרות רעות לא תביאני לידי נסיון ולא לידי בזיון ומכר
פגעים רעים הצולני עדי ועבור הוות בעלך תסתירני והיה עם כי בהגיוני אשמוך דרכי
מחטא בלשונתי וזכרתי בזכרון פונד ורצון שמיר ובבנין אולתך לראות בפונת בחורייך וגביני
לשמור דברך ההרב והשמים ולרצות אבניו ועפרותיו ודרכי חרבותיו אתבנה שוממאותיו
אלהי ידעתי כי המתחננים לפניך אליהם מעשים טובים אשר הקדימו או צדקותיהם
אשר הקדימו ואני חונן כי לא יצדק ולא פושט לא חסד ולא ינשר לא תחנה ולא מיד
פונה לא עבודה ולא תשובה לפניך אל תסתיר פניך ממני ומלפני לא תשליכני ובעת מר העולם
תושיאני להי העולם הבא בשלום תביאני אלם האפידים הנפיקים והמלכים בכבוד תושיבני
ועם המנויים בחל חלקם בחיים תתניני ולאחר באור פניך תזכירני אתשוב תחייני ועל כל
המלבים שהיו לפני תעלני ואומר חור יי כי אכפת בי ישג אפר ותחממיני אלך
יי חסד על כל הפונה אשר באלהי ואשר עדי יום מותי תגמלני וביראתך
הטהורה אל אהר תחזקני ובתורתך התמימה תחמניני ועל כל זה

אני חייב להודות להלל ולשבח לכבוד לזמנם לבדך ולקדש
אליהי את שמך הגדול הגבור והנורא בפי ישרים תתברך
אבלגון חפידים תתקדש ובהרב קדושים תתהלל
אבלהקת ארמנים תתפאר ותתהדר תשתבח
בפי רחמיך תתקדש בפי קדושיך תתחאס
בפי מלאך כרך תתהדר בפי מלאך ייך
תתקדש בפי מלאך ייך כי אין כחך
באלהים יי ואת כח עיני יי
ובמחנות חיות ואופנים
אברגים ועיניך
אקדישך תתעלה

אתקדש בשמים ואתה ייך
ממעל ועל הארץ מתחת אין עור ייך לרצון אמרי כי והביון
לבי לפניך יי צורי וגואלי תושלכני

וענין

טעמים של כתובים עולה ויורד
לפי חוקי המורה
דברי חזקוני וספר ענין
דברי חזקוני

פשוט לאזהרות

אמוני יום זה	נחלו עם זה	עלי יד חוזה	איש האלהים
נוטה עליוה	וינסד נשייה	לך רומיה	תהלה אלהים
יום נקלית	זאת הורית	מאד נעלית	על כל אלהים
דבר אל שמעו	עם נושעו	נחלו וזעו	מפני אלהים
זה כלית עצה	גדול העצה	לעם חן מצא	בעיני אלהים
יקרה נעימה	תורה תמימה	להנחיל איומה	בא הלהים
דת הודיעם	זהו השמועם	חמו השמע עם	הול אלהים
באזני המוני	דבר בקיני	הלא אני יי	חמו עוד אלהים
נפוש זה ופקלו	וצא תאמר לו	היעשה לו	הדם אלהים
את שם האל	לשואל תואל	כי על כל א	גדול אלהים
לכבד שבת	רוץ לא בזהב	כי בא שבת	וכל אלהים
ענג אמונים	כטוב מעדנים	אתאריך שנים	לפני אלהים
זהה שופכי דם	אל תהי בקודם	כי אלהים	בעלם אלהים
דחק זמה וחמה	זמאזני מרמה	כר באתר וחמה	יכנוד אלהים
בדעך לא תענה	שוא כמתאנה	כי שש שנה	י אלהים
קנין אח לא	תחמוד גם לא	תתמו אשר לו	נתן אלהים
ולעם חרדו	ותמהו אפחדו	ויקידו כ	פועל אלהים
דברו בכושר	טיב יושר	ועשו כל אשר	זוה אלהים
המוני עם זו	בדת אל שמחו ועלזו	זאמרו לבו חזו	מפעלות אלהים
מי גומלינו	זקוק ידינו	וחיש החזנו	ביעע אלהים

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול זצ"ל

שמור לבי מענה	היה במאד נענה	ירא הלא ומנה	דבריו הישרים
זהו יקלח אשמה	זהו ירבה עצמה	זהו יתן חכמה	להבין נחלים
אספר תושיות	מתוקות לפיות	ואציב תלפיות	לישר העוברים
אזכיר חזות עשה	בית מעוז ואחסה	ועל נשעי יכסה	מלך נסתריה

שמונה וארבעים
בסיון נרדעו
אשר התוו התוות
והמושיעך וימנו
והרעים אדעות
ועת קרא אותם
והוריד טל איריו

ואתתים נטועים
וארום נשמעו
בתצות נשתוות
והמודיעך
בקול הנלח זעיר
דעדה אחזקם
לעמנו ועבדיו

כמו חסדיות תקועים
ויהיו הסבעו
כחסדו המזית
עד אשר לבדך
מקצת על נבעות
ויצאה נשמעם
והשיב בחסדיו
כחסדו הקצרים
בתוך עשרת ימים
נחנם נחקרים
מדלג על הרים
ברית ושברים
נשמות נכבדים

מצות עשה

אני הוצאתיך
ליחור אל איום
לעצור ולחבו
להרש תעצמו
לצדק דיגיהו
דציון שים חרפן
ושננתם תמיד
בכור בנים תפדה
ותגדה פטר חמור
ועל כנפי בגדך
קבע ברפת חזון
עצומ עני השב
היה לשב עניו
ותלמוד ותלמוד
והדלים תרחם
ולביתו ולתת
לבער מחמדת
לענב יום חנוחה
והצדקה לעשות

אני הוצאתיך
שתי פעמים ביום
כלב ולבנה בו
ליראה חזעמו
ולרדוף צדקהו
עלי לב קט על פה
לבדך ולתלמיד
אפואפת תעדה
והשבת תשמור
בדילים תעשה לך
באט ובחפזון
ואתך אשכ
לשכלו ולשניו
ואורריך תכבד
והחולים תשיחם
לאציון יחתת
בכלה נחצית
בהשקט ובטחה
כפי יד ובחקות

בדרכי מישרים
ערבים ושחרים
פעמים ואשורים
כל שוא ושקרים
ולעשות מאמרים
מחזות ושערים
מאת הנגמרים
ותחול בצבדים
בימים נפירים
תפיוס בדברים
בענוי כפורים
ועושק מקחרים
אפיון נהירים
ותקדוש מבכרים
ותקדור נגזרים
עמלק ואש זרים
אלילים ואשירים
ולחוב הקרים
להקים ולהרים
ותלמיד

יִרְצֶה וְתִבְנוֹתָ	לְחַדְשֵׁי הָעֵנָה	וּמִתְנוּת כְּהוֹנָה	אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים
וְהִתְקַוּוּת לְחַלּוּת	וְנָר חֲנֻכָּה לְהַעֲלוֹת	וְלִירְאוֹת וְלַעֲלוֹת	בְּשָׁנִי מֵעֶשְׂרֵי יָמִים
לְהַנְעִים חֹמֵשִׁים	וְגַם לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים	וְלַטְבוֹל כְּפֹרֵשִׁים	בְּעֵתִים נְהוּרִים
וְשִׁבְתָּ בְּהֵמָּה	וְעַבְדָּ עִם אִמָּה	וּבְכֹרֵי אֲדָמָה	וּמִקְרָא בְּכֹרִים
וְזִירוֹן מִתְּנִים	לְעֵדָה מִחֲזִנִּים	וּמִתְתַּפֵּי שֵׁנִים	לְבָנִים הַבְּטוּרִים
וְחֹק אֵיכֻנִּים	וְקָם מִדּוֹתֵיכֶם	וּמִוֶּצֵא שְׂפָתֵיכֶם	וּכְדִיוֹן נִמְכָּרִים
וְחֹנֶפֶשׁ הָאֵמָּה	בְּקִימֵי נִפְתָּלָה	וְדִין עֲרֵי חֲנוּמָה	וּכְתִי הַחֲצִרִים
וְאָדָם לֹא יָדוֹן	בְּנִמְכָּר עַל זִדּוֹן	בִּזְנוֹל וּמִתְּאֲדוֹן	יִשְׁלַח לְדוֹרוֹתֵיכֶם
וְצִדְקַת עֲבָדֵי יְהוָה	בִּזְנוֹל וְצִדְקַת שִׁשִּׁית	וְעֵת בָּא חֲמִישִׁית	וְהַבְדֵּל שֵׁשׁ עָרִיכֶם
וְדִין שִׁפְחָה חֲרוּפָה	וְסוֹד עֲלָלָה עֲרוּכָה	וְכִסָּה לְתִירוֹנָה	לְלֹא הֵמָּה טְהוֹרִים
וְטָהֳרֵת הָדוֹוֹת	בְּחִינֵי הַמִּקְוֹת	וְכָן בָּא עַל מִצְוֹת	אֶת הַבְּטוּרִים
וְטָהֳרֵת הַטְּמֵאָה	כְּקִרְבֵּן הַנִּרְחָק	וְקִרְבֵּן הַטְּמֵאָה	וּמִסְכִּים עֲשָׂרִים
וְיִנְיָדָה גַּם עוֹלָה	וְדָאִי גַּם נִתְּלָה	וְחֹרֵם הַמִּכְלָא	וְעֵדֶךָ הַנְּהוּרִים
וְיִדִּי וְיִתִּיר לְחִכּוֹר	וְהָעוֹמֵר לְקִמּוֹר	וְאֵם קֵץ הַצְּבוֹר	לְשִׁלַּח צִיֻּרִים
וְכָל טוֹמֵאָה לְהַחֲלוֹת	בְּשִׁקָּץ וְנִבְלוֹת	וְאָדָם עִם מַכְלוֹת	וּמִשְׁקִים נִגְרִים
וְהַפֶּסַח וְשִׁוְכָבֵת	וְמִקְרָה מִחֲשַׁבֵּת	וְיָבוֹם נִעְזָבֵת	וּמִלֵּדֵת כּוֹרִים
וְחִלּוּץ וְדוּקָת	לְאִשָּׁה נִתְקַת	וְהוֹצֵא כֶּסֶף מִחֲזִקָת	בְּמִבְנוֹתֵי קִבְרִים
וְדִין אִשָּׁה שְׂבִיָּה	וְחֹק פְּדִיָּה וְרִבִּי	וְתִלְבוּשׁ עֲרִירָה	וְנִסְכּוֹךְ חֵי קָרִים
וְעֲלָלָה וְהַלְלוּתִים	וְחֲשֵׁנָה לְמִשְׁלִים	וְבִינָמָה לְהַשְׁלִים	שִׁכָּר הַנִּשְׁכָּרִים
בְּרָכוֹת וְקִלְלוֹת	וְחִכָּס וְנִחְלוֹת	וְשִׁיר אֲבָנִים בְּדוֹלוֹת	וְיִבְלֵל לְדוֹרוֹתֵיכֶם
וְחִזְזוֹת עֲדָה	וְחֹרֵם מִתּוֹרָה	וְעִבּוֹל יוֹלָדָה	מִדְּמֵי הַמִּקְוִיָּה
וְכִרָה לְשִׁרְכָה	וְחִזָּה לְתִירוֹכָה	וְחֵשֶׁךְ הָאֵמָּה	וְהִתְרוֹמָה לְהַרִים
וְעִירֵי יִדִּי שׁוֹלַחַת	לְחִלּוֹט מִשְׁחַת	וְעֵם עִיר נִדְחַת	לְהַחֲרִיב וְלְהַחֲרִים
וְעִיר כִּי תִסָּגֵר	אֲבִירָה תִגָּר	וְתֵת נִבְלָה לְגָר	אִם מִכּוֹר לְנִכְרִים
וְחֵי כּוֹפֵר תִּשְׁקוֹל	וְחֵמֶסֶת תִּסְקוֹל	בִּיעֵן הָרִים קוֹל	לְעַבְדָּה לְאֻחָרִים
וְחֹלֶם וְעַד זִמָּם	כְּאִחֵי הָאֻחָרִים	לְבִלְתִּי יִדְוָמָם	לְהַבָּא שְׁקָרִים
וְכִפּוּר עוֹת תִּכְרַע	הַמּוֹצֵא שֵׁם רָע	וְחֵי שֶׁבֶל וְחֵי צוֹרֵעַ	בְּהֵמוֹת נִטְהָרִים
וְכִזָּה יִרְכָּם	טוֹמֵאָה מִתְּחִלָּה נִסְכָּה	וְחֵי יִחַ תִּסְכָּה	וְיִירָאוּ נִשְׁאָרִים

הַזִּכּוֹר

הַ

וְחֵי יִחַ

וְחֹזֶל בְּחַמְשָׁה	תִּכְסְּהוּ בְּשֵׁה	וְרֵם עַל יִבְשָׁה	תִּכְסְּקוּ בַּעֲרֹיִם
וְהַקּוֹפֵה תִּשְׁקֶה	לֹא תִּשְׁתַּנְּקֶה	וְעֹשֵׂית מַעֲדָה	לֹא תִּסְקֹר מִכְמוֹרִים
וְחֹתֵר כָּל שְׂנֹתוֹ	יְהִי זָקִי לְבֵיתוֹ	וְיִחָאֵר מִצִּמָּתוֹ	וְלֹא יַעֲבֹר דְּרֹיִם
וְיִנְיֵף יָד רַמָּה	מִשּׁוֹחַ מִלְּחָמָה	לְכָל תַּכְלֵל אֱלֹהִים	בְּלֹב הַטָּהָרִים
חֲלָה מִצִּוּתִי	וְאֵלֶּה אֱהָיוּ	וְאֵלֶּה תִּזְוֹתֵי	תַּמְיָמִים וְיִשְׁרָיִם
תִּתְיַנֶּה מִהִיר	וְתִסְפִּינָה יְהִיר	וְהַמְזִהִיר יִזְהִיר	כְּזוֹהַר הַמֶּאֱוָרִים
עֲלֵזָהּ יִקְרָב	בְּשִׁמְרָם עֲלֵד לֵב	וּכְאֹר הַנְּעִרָב	יִשְׁרָיִם מִכְתִּירִים

ואור אין בלוינו וקדיש על ישראל וגו' ופסוקי לכתיהם לשלום
וביום עמי שלעצרת אחר תפלת מוסף אור קדיש תתקבל וקורין
אזהרות של מצוות שלא תעשה ואור תפלה זו תחלה וזו היא

בְּצֵל שֶׁיִּשְׂרָאֵל	וְצִדְקָתוֹ לֹא אֶכְפָּה	בְּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה	וְאֵלֶּיךָ מִיִּשְׂרָאֵל
כְּקוֹבִים בְּאֵמוּנָה	בַּעֲדוֹת נֶאֱמָרָה	וְכִי־אֵי הַשְּׁנָה	בְּמִסְעֵר נֶאֱמָרָה
יְהִי מִכְּפִיזִים	עֲתִידִים וְצוֹנִים	לְבֵית הָאֱלֹהִים	בְּעִדָּה קְשׁוּרִים
עָמִי נָא לִקְרָאתִי	אֲחֹתִי רַעֲיוֹתִי	אֲשִׁמְעֵי תִּזְוֹתִי	וְלִקְרָאֵי מוֹסְרִים
חֲשֶׁתִּיר וְאִוָּהֵב	פְּרִיתִיךָ מִלֵּב	כִּי־אֵי תִּזְוִי דָּהֵב	עֲוֹנוֹת וְאִוָּהֵב
בְּצִמָּתִי נִצְבָּה	לֹא־לִי וְלִבָּה	וְקוֹל דִּוְרֵי דָּהֵב	מִדְּלֶגַע עַל הָרִים

מצוות לא תעשה

אֶרְכִּי יִי	קִרְחָתִיךָ בְּכִי	וְלֹא יִהְיֶה עַל פִּי	לֹא־יִהְיֶה אֲחֵרִים
וְלֹא תַעֲשֶׂה כָּל	בְּשִׁשֶׁת וּבְכָל	וְלֹא תִשֵּׂם כָּסֶל	לֹא־תִשֵּׂם בְּזֵרִים
וְאֹר מִלְּהִבָּה	לִהְיוֹת תִּנְעֹבָה	וְלִבְגֹת מִצְרָה	וְלִבְגֹת אֲשֵׁרִים
וְאֹר מִשְׁמַע שִׁיחַ	וְהָאֵחָד בְּשׁוֹחַ	וְלֹא תִשָּׂא לִשׁוֹחַ	שְׁמֹתֵי הַיְּהוּדִים
וְחִזְזוֹת לֹא תִנָּחַף	שְׁמוֹר כִּי־יִחָרֶה אֵף	וְלֹא־תִשָּׂא לִשְׁמֹחַ	וְלֹא תִחַמְדוּ אֲבִיזִים
וְכִשׁ לֹא תִנָּקֵשׁ	אֲשֶׁר רַמָּה אֲבִיזֵי	וְלֹא תִתֵּן מוֹקֵשׁ	לִהְיוֹת לְעוֹרִים
וְשִׁקֵּר לֹא תַעֲנֶה	וְיָתוֹם לֹא תַעֲנֶה	וְעַל רִיב לֹא תַעֲנֶה	לְחֹתֵךְ מִתְּנָדִים
וְהַגִּד לֹא תִזְנֶה	וְגִזִּית לֹא תַכְנֶה	וְאֶרְצֶיךָ לֹא תִזְנֶה	כְּאִדְּרוֹת הָעִזִּים
לֹא־יִשָּׂא לֹא תִקַּל	וְהַשֵּׁם לֹא תִחַלֵּל	וְכִדְמִיךָ לֹא תַעֲנֵל	וְכִדְמִיךָ הַבְּצִירִים
וְלֹא תִקַּל חֹרֵשׁ	חֲמִסָּן וְרָשׁ	וְלֹא יִתְמִיר חֹרֵשׁ	שְׁמוֹתֵי אֲחֵרִים

ולא תאחר בדבר
ולא תעשוק שכירך
ולא תפאח זיתך
ולא תשא חטאו
ולא תקום עמך
ולא תטור איבות
ולא תשמע דברי
ועבד לא תקנור
ופספס לא תחמור
כחור חוקי על דל
אמנות לא תטה
ולא תקח שוחד
ולא תחמור מזלה
ולא תאכל כרפה
ולא תעשה רעות
ולא תתן חבל
ולא תשית יד עם
עוזב עומד שפתו
שנת שבע תזור
ולא תזלע תלמך
ולא תאכל קני
ולא תאכל ערלים
ולא תראה כנושה
ולא זעלה משיחו
ורכלים תממש
ולא תוציא לחוץ
וזבח לא תשחך
ועשיא לא תאור
וזבח שומים

מלאתך ודמך
ולא תלחץ קצירך
ולא תכלה כחתך
אשר לבו מלאו
לבד הקום חמך
ולא יחמל אבות
כביא שקר מורה
אפנים לא תכיר
ועל דם לא תעמור
ולא תשא פני דל
שמור פרצה תשטה
ולא יועיד אחך
אשר תקח אכלה
אתו עבה יסודה
במדת קדושות
במרבית כרמלך
רשעים ומרעים
ולא תשוב לקחתו
אזיובל תעזור
להוציא בור לחמך
אלהם וברחלי
בפרס הלולים
לא יש עני דרעה
במעלות על מזבה
זה חמך תרשע
בשר פסח נאמן
בזבח על חמך
ולא יראה שאור
וחלבי זבחים

ולא תעשוק רעך
ולא תחסום עורך
ולא תונה עמיתך
ולא תאשוב לשנאו
ולא תלך עמך
ולא יחמלו אבות
ולא תראה אחרי
ועל פה לא תזכיר
והחידל ללמוד
ומנשך תחיד
ורג יתום חטה
ולא תאכל יחד
ולא תאכל נבלה
ולא תקטין חיפה
ומשקל המעות
ולא תרוץ דגלך
ולא תגוש רעים
לא מנה נתנו
קפוחים לא תקזור
ולא תחמור כרמך
בפרס תביא לי
ולא תהדר גדולים
ולא תתנו אשה
ולא תזבח כסחי
ותשרפנו בשש
וער ועל מחוץ
ולבד לא תאמץ
ולא ילך עד אור
וחלבי חגיבים

ולא תאחר נדדים
בדישוה עמרים
בחקך ודברים
כמשפחת ערים
פעולת נשכרים
אנשים עם הורים
מקיתים נבערים
שם אהים אחרים
שבועות לשקרים
לרבות במחירים
ואלמנה וגרים
נפשות ובשרים
וזבח השעירים
להפקיע שערים
ונם לא במשורים
חלשני בקתרים
ואחים כנכרים
וליתומים וגרים
ולא תבזור קוירים
ולא זעלה קורים
ראשית הקצורים
ורלים נאפרים
כעורים ושבורים
באחת השערים
עד אחר זעונים
ותושב ושכירים
לתתן מסחרים
בשר לל שמורים
להתיר נאפרים

וכי

וכי יגע בשר
ויערך ויעהרר
ולא תאכל על רס
ורג והיה שניהם
ומוס בן לא יקרב
ומיד בן נכר
ולא יעלה לרצון
ולא תמיר בהמה
ולא תביא למנה
ולא תקרב למשחה
קטורת לא תדקח
שמוד כן תנשה
וחוק חותו ואת בנו
וכל מלאכה להקנות
ומקרא זכרון
יעצם לא תשבור
ולא יצא מפיו
ולא ושתה יין
וכתובת קעקע
ומקרא הנראה
אנשך לא תתכן
ועינך לא תעלים
וצמר לא תלבש
ולא תעלו לחמי
בצל נוח לא תחפו
וחוק לא ייראו

בכל טמא נאסר
ובכורות בקרך
תמירי הנקדס
ועופות למניהם
להקריב שי נערב
לא תקריב אשכר
בכל מקום חצון
מקדשת חתומה
מחיר כלב וזונה
בשמן המשחה
ועינך תפקח
דבר גיד הנשה
בלבדך תצננו
בשבתותי לרצות
לצדק ולבשרון
בזם שאתך מבור
להטמא לאביו
לחבלות להחלאת עין
בגור לא תדקע
במחנה הטהרה
להשים על מסכן
בנחים אנפלים
כמו נשתיים נקבע
ולא תקכו לשמי
אכזם לא תעשו
דברים תיראו

ולא תאכל מעשר
ותומת זרע
והחלב והדם
בלא סימניהם
כגבן או גרב
ולא יעבור אכר
ולא תגזז בבורחן
ולא תאכלו תרומה
ולא תתן לבונה
ולא תשים קרחה
וכפר לא תדקח
ומזות לא יקשה
אבנך לא תתנו
ומקראי הקדשות
ומקראי הרון
אתער לא אעבור
ולא חותו ולא חיי
ולא חומץ יין
והמקל יוקע
אזולך לא יראה
וחוק לא תעשו כן
ולא תעשה ליליט
ולא תקטירו דבש
במשכא פנימי
והא לא תנסו
וחיוס תמצאו

דגנך בשערים
ומבחר הנדרים
שני חלה קדושים
אשר בם נכרים
אפסחים שם עליונים
בבכורי שווקים
במשקה העליונים
פמאים עם זרים
במנחת השעורים
נשרט בבשרים
לרצחי מקטרום
בעינוך תרים
לחולק אפסדים
ומקרא בכורים
ומקרא בכורים
על ראשי נזירים
ויתר השארים
ויתר הרבדים
איןכל לקדשים
בך עדות רבדים
למדיד אידים
כהבלי הנכרים
תמרים ושחורים
אשר לבני עפרים
במקת המורים
נשלוס כנהרים

אֲבָדָה לֹא תִשְׁקָצוּ
וְאֲבָדָה לֹא תִנְחָשׁוּ
וְאֲבָדָה לֹא תִבְשַׁל
וְאֲבָדָה לֹא תִעֲוֹנֶנּוּ
וְלֹא תִגְדַּע אֶהְיֶה
וְלֹא תִעֲבֹד בָּהֶם
וְלֹא תִקְדֹּשׁ כְּכֹכֶךָ
וְלֹא יִדְעַ לְבַבְךָ
וְלֹא תִעֲבִיר בְּכֹכֶךָ
וְלֹא תִכְרֹת לָהֶם
וְלֹא תִלְכֵּךְ אִתָּם
בְּאֶרְצֵם לֹא יִשְׁכְּנוּ
וְלֹא תִשְׁאִיר עֹנֶה
וְחָרֶם עַם נָבִיךָ
וְעַמּוֹנִי תִפְזֹר
וְלֹא תִרְוֹשׁ שְׁלוֹמִים
וְלֹא תִהְיוּ בְּקִיִּים
וְלֹא תִדְרֹשׁ לֵאמֹת
וְלֹא תִסַּח כָּל אֲבֹל
וְלֹא תִהְיֶה בְּתֶכֶךָ
וְלֹא תִשְׁכַּח אֶתְּךָ
וְלֹא תִהְיֶה לֹא כִלְךָ
וְלֹא תִהְיֶה קִדְשָׁה
וְלֹא תִהְיֶה אֶרֶץ
וְלֹא תִהְיֶה בְּחֹרֵי
וְלֹא יִרְבֶּה נָשִׁים

מִחֹד חֲזָקוֹ וְחֲמָצוֹ
מִחֹד חֲקָרוֹ וְדָרְשׁוֹ
חֲדָל מִהִתְרַשֵּׁל
אֲשׁוּרִיךְ כֹּוֹנֵן
לֹא לֹא אֶתְּסַכֵּי
עֲבֹדָת עֲבָדֵיהֶם
וְלֹא תִקְשֶׁה עֲרֹכֶךָ
בִּתְתֶךָ לְחֹשֶׁבֶךָ
וְלֹא תִשְׁחִית זִקְנְךָ
בְּרִית וְלֹא לִהְיֶה
בְּחֻקֹּת מִשְׁחָרְתֶּךָ
וְכֹל לֹא תִחַחֲתֶנּוּ
בְּעִיר עָלֶיךָ תִּזְנֶה
בִּידְךָ לֹא יִדְבֹק
וְחֲמָצוֹ תִבְזֹר
לֹא כִפְזִים וְהָמִים
וְצָדִיקִים עֲנִיִּים
אֲשֶׁר חָיִץ עִמּוֹ אֶתְּ
פִּתְחוֹת שׁוֹכֵךְ זָבֹל
לִהְיוֹת מִדְּעִלְךָ
בְּנִדָּת כְּוֹמֶה
בְּעֹלֹת אֱלֹהִים נִגְזֹר
בְּקוֹד עֲדָה קִדְשָׁה
לְבָנִים קִדְשִׁים
כֹּחִיךָ הַעֲבִיר
וּמֹסִים וּפְרָשִׁים

וְהָגֵר לֹא תִלְהָצוּ
וְאֲבָדָה לֹא תִנְחָשׁוּ
וְלֹא תִאֲכַל צֶשֶׁל
וְהַעֲבָדִים תִּחַוֶּנּוּ
וְלֹא תִשְׁלַחֶם רִיקִים
בִּיעֵר כִּי לִי הֵם
וְלֹא תִתֵּן כֶּסֶף
וְלֹא יִתְעַבֵּךְ
וְלֹא תִחַוֶּם עֵינֶךָ
וְלֹא תִעֲשֶׂה בָהֶם
וְלֹא תִחַיֶּה אֶתְּ
וְהַשְׁכִּית לֹא תִתֵּנוּ
וְהִיא לֹא תִבְנֶה
וְהִיא תִלֵּךְ אֶתְּ
וְלֹא יִבָּא חֲמוֹז
וְלֹא תִשִּׁים דָּמִים
וְלֹא תִעֲזֹב לְוִיִּם
וְהַמִּכְשֵׁף הַיָּמִית
וְלֹא תִשְׁחִית עַץ כֹּוֹן
וְלֹא תִשִּׁיב אֶשְׁתֶּךָ
וְאִשָּׁה אֶתְּ
וְלֹא יִאֲכַל חֲמוֹז
וְלֹא יִהְיֶה עֲלֵה
וְלֹא יִהְיֶה קִדְשִׁים
וְלֹא תִתְּנֶה כֶּסֶף
וְלֹא יִשִּׁיב חֲפָשִׁים

כִּי הִי יִתֵּם גְּדִים
כִּנְחָלִים קְדִים
זֶנֶךְ לִיל שְׁמוֹרִים
בְּצִמָּתֶם לְדוֹרִים
מְרוֹדִים וְנִעֲוִים
עֲבָדִים נִמְכָּרִים
צֶנֶךְ כִּי הִירִים
יָקָרִים וְחֲבָרִים
לְכָלוֹת הַזֹּרִים
כְּוֹלֹת נִשְׁכָּרִים
וְלֹא תִחַוֶּם צָרִים
כִּי בָּלִי שׁוֹא שְׁמִירִים
אֲבָל הַחֲרָם תִּחַרִּים
כִּי הַפֶּתֶחַ זָרִים
בְּקוֹד עַם נִבְחָרִים
לִהְיוֹת מִכְמוֹרִים
וְלֹא וְנִחָלוּ עֲרִים
אֲשֶׁר עָנוֹם יַעֲרִים
בְּעֵת תִּבְנֶה מִזְרִים
בְּלִבְתָּה לִחְחָרִים
לְכָלוֹת הַמִּקְוִים
קִדְשִׁים מִזְרִים
לְבָנִים הַקְּדִים
בְּבָנִים נִשְׁכָּרִים
אֲבָל כִּי בְּחֹרִים
לֹא יִרְצֶה הַמִּזְרִים

וְלֹא יִסְּרֹךְ לְבָבוֹ
וְלֹא תִמְכֹּר עַבְדִּי
וְלֹא תִתַּעַב בְּחֻמִּי
וְלֹא תִשָּׂא עַבְדִּית
וְאִם יִבְגֹּד בְּיָדָהּ
וְאִם יִגְדַּע אֶתָּהּ
וְאִדְבַּע נָשִׁים הֵן
וְלֹא יִגְדֹל קֶדֶעַ
וְלֹא יִשְׁמַח עַמּוֹ
וְכִדְבָר לֹא יֵצֵא
וְכִדְבָר לֹא יִכְבֶּה
וְלֹא תֵאָכַל פִּתּוֹ
וְגַם לֹא יֵאָכְלָבוּ
וְלֹא יֵאָכְל פְּנִימִית
וְלֹא יֵאָכְל מִנְחָת
וְאֵל לֹא יִתְּלַע
וְלֹא יַעֲבֹט אֹרֶחַ
וְזֹרֵי הַזֶּהָר
וְיִמְלִיךְ אֶת־מִשִּׁיךְ
וְלֹא תִמְלֹט רִבִּית
וְכִי־תֵרֶךְ לֹא יִקַּח
וְאִמְצֹת לֹא תִבְעֲרוּ
וְאִמְצֹת כֹּלֵאִים
וְאִמְצֹת לֹא תִנִּיף
וְאִמְצֹת לֹא תִחַבֵּן
וְאִמְצֹת לֹא יִגְדַּע
וְחֹק לֹא תִוְּסִיפוּ
וְחֹק לֹא תִתְּרוּ

בְּקוֹסֵי מִרְכָּבוֹ
כַּמִּמְכָּרֶת נְכָרִי
כִּנְאוֹ אֶל־הָיוֹמִי
אֲשֶׁר תִּקַּח בְּבֵרֶת
וְהַכֹּרֶה כַּמִּחְיָה
שִׁחְרָה וּכְסוֹתָהּ
אֲסוּרֹת לִכְהֵן
וְלֹא יִכְרוֹם קֶדֶעַ
לֹא־כִין וְלֹא־מִין
לִכְנִין יִרְעָה
מִדֹּלֶתוֹ תִרְכֶּה
בְּקָחַת עֶרְבָתוֹ
שִׁכְרוֹ וְחִנְשָׁבוֹ
כִּדְיוֹן וּבִתְרִמִּית
כִּלְנָלוֹ כִּן יִזְחַת
רִאֻת קֹדֶשׁ כִּבְלָעַ
וְיִהְיֶה לְפִוְרָה
עַבְדָּהּ לֹא יִתְּקֵן
בַּמִּצּוֹת לֹא תִשִּׁיךְ
בַּמִּצּוֹת מִכֹּל שִׁבְת
בַּמִּצּוֹת לֹא יִזַּח
וְאִמְצֹת לֹא תִשְׁקֹרוּ
וְכִבֵּ וְדִיחִים
לְעֹלָם לֹא תִחְנִיף
עָלֶיךָ כִּתְּחִיבֹן
לְעֹלָם לֹא תִפְדֶּעַ
וְחֹק לֹא תִחְנִיכוּ
וְחֹק לֹא תִמְגֹּדוּ

וְכִסְפוֹ וְזָהָבוֹ
וְלֹא תִתַּעַב מִנְּכָרִי
וְלֹא יֵצֵא בְעָמִי
כַּעֲשֵׂת אִמָּה נְכָרִית
וְלֹא יִמְשַׁל לַמִּכְרָה
וְיִשְׁכַּב עֲוֹנוֹתָהּ
וְהִחְזִיר מִהֵן
וְלֹא יִחַל קֶדֶעַ
אֲבָל עַל־מֵת עָמוֹ
וְיִגְדֹל עֵת יֵצֵא
וְעָרֹ לֹא יִכְבֶּה
אֲבָל תִּאָּכַל אֶתּוֹ
וְעַל־מֵת לֹא יֵצֵא
וְלֹא יִבְדִּיל לַהֲעֻמּוֹת
וְלֹא תִזְכֶּה מִשְׁחַת
וְעַמָּא כִּן יִכְלָעַ
וְלֹא יִהְיֶה כִּקְדָּח
וְלֹא תִקַּח אִם עֵן
וְחֹדֶר לֹא יִחְשִׁיךְ
וְחֹק מִנְחָת מִחֲבֵת
וְאִמְצֹת פֶּרֶךְ תִּשְׁכַּח
וְאִמְצֹת לֹא יִמְכֹּרוּ
וְאִבְנֵי־מַחֲזִנִּים
וְאִמְצֹת כִּן יִוְּסִיף
וְחֹדֶר לֹא יִבְוֹל
וְחֹק מִנְּכָרִים שֶׁם רַע
וְחֹק לֹא תִקְיִפוּ
וְחֹק לֹא תִסִּיחוּ

וְאִמְצֹת הָאֲנָצִיִּים
בְּכֹאוֹ לַמִּגְדָּלוֹת
כַּעֲנוּשׁ וְשִׁבְרוֹת
כִּנְאוֹ שִׁי אִי־בָרִים
כִּי־תֵרֶךְ מִמְכָּרִים
כִּקְחָתוֹ בֵּת אֲחֵרִים
כַּעֲרָה לֹא־אֲחֵרִים
וְחִקְדָּשׁ מִבְּעָרִים
אֲשֶׁר אֵין לוֹ קֹבֵרִים
כַּחֲתֹךְ מִמְכָּרִים
וְעָרֹ כִּמְאֹרִים
כַּשֹּׁבָה כִּנְעֻלִים
כַּחֲהָלִי תִמְדֹּחִים
שִׁמְעִי הָאֲנָצִיִּים
בְּאֵלִים עַם כָּרִים
כַּשִּׁחֹךְ וְשִׁבְרוֹת
וְעַיִן הָאֲנָצִיִּים
עַל־כֵּן הָעֲזוּלִים
כַּקְדָּשׁ לֹא־קָדְשִׁים
וְחִמְכָּה הָאֲנָצִיִּים
שִׁתִּים וְאֲמֵלִים
שִׁדִּי מִקְדָּשׁ עֲרִים
כִּכְיָקִי מִמְכָּרִים
לִהְיוֹת נִנְתָּרִים
וְתִפְרֹחַ כִּתְּמֵלִים
וְשֶׁם עֲלִילֵת הָאֲנָצִיִּים
כַּחֲתֹךְ רִאֵשׁ כִּמְכָּרִים
וְחֹק שִׁבְעֵת אֲסָרִים

וְחִזְקָא לֹא אֶכְלֵתִי
וּבְתַעֲוִיּוֹת הָעַבִּים
וְכָל פְּרִשְׁוֹת
וְאֶחָד וְשִׁבְעִים הֵם
אֲשֶׁר יִתֵּן מִזֵּדוּ
וְחִסּוֹת וְהִקְלִל
יִהְיֶה וְכִי קָרָה
וְפָשַׁע לוֹתֵחַת
וְרָבִיא מִדָּעַת
וְהָבֵא עַל אֶרְוֶה
וְכֹחַ עַל אֶשֶׁת אִישׁ
וְכֹחַ עַל יוֹלָדָיו
וְעַל אִשָּׁה וּבָתָּה
וְעַל אֶשֶׁת אָבִיו
וְהָבֵא עַל אֲחֻזָּתוֹ
וְחִשְׁטֵה בְּנוֹת פֶּלֶן
וְהַבְּנֵה אֶפְרַיִם
וְהַמְּנֵה אֶדָּם
וְאִירֹר כָּל נֹדֶל
וְשִׁבְחֵה מִתְּנִים
וְעוֹבֵד מִקְלָעַת
וְכַחֲלֵה יַעֲשֶׂה
וְאִישׁ סֶרֶךְ וְחֶטֶס
וְהַשׁוֹחֵט מִחוּס
וְעוֹזֵר עַל דָּם בְּרִית
וְהַפֹּחֵחַ אֶלֶף
וְהַאֲכִיל תְּרוּמָה
וְהַאֲכִיל טָבֵל
וְהַתְּקַל אֶסֶר
וְהַשׁוֹחֵט
וְהַמְּנֵה רִתּוֹ
כָּל אֲחֻזַּת עֲשֶׂה

אָהוּק לֹא בִיעַרְתִּי
 בְּמִישְׁרֵי־סֵדֶיךָ
 מִכִּי־יִהְיֶה הַשְׁפֹּט
 חֲמִצִּים בְּמַעֲשֵׂי־יָדַי
 לְמִלְוֶךְ בְּרוּךְ וְשֹׁמֵר
 אֶבְרָם קֹדֶם וְזֶלֶל
 בְּשֵׁם עֲבוּדָה זָרָה
 לִפְחָד וּפְחָת
 תִּכְסֶּה תוֹלַעַת
 וְעַל קֶלֶה כְּנוֹסָה
 מִחֵד וּמִכִּיר וּבִאִישׁ
 וּבֵת כְּנוֹ וּבֵת בָּתוֹ
 וּבֵת בְּנֵה וּבֵת בָּתָהּ
 וְעַל אֶשֶׁת אֲחִיו
 וְהָבֵא עַל חֲמוּתוֹ
 וּמִשְׁכָּב זִמְמִיתָהּ
 בְּרָעִיתוֹ לְהַעֲמִית
 בְּשִׁחַת וּדְרָם
 אִשָּׁר פֶּגֶם וְחֶכֶם
 לְאוֹהֶז עֵינָיו
 לְכֹל נִחְרָצֵת
 בְּהֶשֶׁךְ שִׁמּוֹ יִכְאֹסָה
 בְּעֲבָרְתִּי אֲשַׁפֵּס
 וְהִתְעַלָּה בְּאוֹר
 תִּהְיֶה זָפֵס לְהַכְרִית
 כִּבְאֵל לְמִקְדָּשׁ
 תִּבְוֹאֶהוּ וְהָיָה
 יִבְוֹאֶהוּ חֶכֶם
 פֶּגֶם יוֹם הַמָּסָר
 בְּמוֹתוֹ אֲכַבֵּד
 לְפָלוֹעַ וְשִׁתּוֹ
 וְהִתְעַלָּה תִּעֲשֶׂה

וְחֹק לֹא נָתַתִּי
אֶפְרַיִם הַדְּיוֹט
אֲשֶׁר הָם בְּצִוֹת
אֶל־וְאֵל בְּקוֹדֵיהֶם
וְהִמָּדְדוּ וַשְׁעוֹ
וַחֲכָה וַחֲדָלָל
אֲבַעַל אֹב לְזֶדָא
וְעַם עִיר נִדְחָה
וְאִשָּׁה נִרְבַּעַת
וְעַל בְּהֵמָה אֲבֹסָה
זָד וְזִיתוֹ מִאֲכָבִישׁ
אֲבָתוֹ אֲבָת אִשְׁתּוֹ
וְעַל נִדָּה בִשְׂבָתָהּ
וְאִם חֲמוּתוֹ וַחֲלִיוֹ
אֲבָת עַל אֲחֻת אִשְׁתּוֹ
וְהַשְׁפֵּט בְּעֹלָהָן
וְהַקְדֵּשׁ בְּתִרְמִית
וְאֹכֵל חֶלֶם וְדָם
וְהוֹאֵךְ יֶחֱכֵל
וְנִקְיוֹן שְׁעִים
וְאֹכֵל חֲחֻמָּעַת
וְאִישׁ אֹכֵל זְעוּשָׁה
דָּאִישׁ אֲזֵנָה וְאֵטָוִם
אֲשֵׁינָה דְחֹאֵץ
וְהֵא תִקְוָה וְאֲחֵרִית
וְהֵאֹכֵל נִקְדָּשׁ
אֲכָהֵן כִּי וְטָמֵא
וְיִגְעַל לֵבָל
לִשְׁמֵשׁ וְחֹקֶר
וְחֶדְרֵי וְאֲבָר
וְטָמֵא הָאֲתָנִי
בְּעֵלִית עֶזֶר מִחֶסֶד

לְחַיֵּי נִזְכָּרִים
 וּפְרֵשֶׁת שׁוֹפְטִים
 מִקּוֹם נִזְכָּרִים יִמְאָדִים
 בַּמִּכְתָּב נִזְכָּרִים
 אֲשֶׁר יִדָּן וְיִזְכָּר
 וּמִדִּיּוֹחַ עָרִים
 וַיִּדְעוּנִי שְׂקָרִים
 בַּחֲרֹב נִזְכָּרִים
 לְבַהֲמֹתָיָהוּ עָרִים
 וְהָבֵא עַל זְכָרִים
 שְׁנֵי זֶה אֲקוּרִים
 וּבֵא עַל אֲחֻזַּת הָעָרִים
 לְמַלְאוֹת מִשְׁתָּרִים
 כֹּל זֶה אֲקוּרִים
 לְפִי שְׁאוֹלֵנֵי זֵדִים
 לֵאמֹר שְׁמִיר וְלֵאמֹר
 נִפְשֹׁת נִבְחָרִים
 וְהִי כִּיָּר זְכָרִים
 כְּאֵשׁ הַכִּיּוֹרִים
 לְחֹכֶל נִזְכָּרִים
 בְּיוֹמִים נִקְרָרִים
 בְּיוֹם הַכְּכֹרִים
 לְמַשְׁכֵּל הַמִּוִּדִּים
 בְּמִיּוֹת הַכִּיּוֹרִים
 לְשֹׁלֵחַ הָאֲקִירִים
 כְּטוֹחַתֵּי הַבְּשָׂרִים
 בַּעֲבוּרֵי הָאֲמָרִים
 וַיֵּאחֲזֵאוּ עֵינִים
 בְּבָרִים נִקְרָרִים
 מִחוּסֵר כְּכֹרִים
 נִשְׁמַע בַּחֲדָרִים
 אֲחֵן לְיִשְׂרָאֵל

אלה התורות	יקורות נבחרות	ולנהר פירות	בגנני תמרים
ימחר אל עליון	לקבץ עם אביון	ובנה הר ציון	ועמך הפגרים
ויקדים את סכו	ויגיה חשכו	ויתן עוז למלכו	וקרנינו ימים
ויראו מתי מקפר	בקום ישיני עזר	וכתקוע שופר	וכנשא נס הרים
והראש הומות	תרנה כיות	אחמנונות אריות	ומהררי נמרים
ואז כל עם שובג	ברעה ותמוגג	לקול המון חוגג	בשמחה ושיירים
ועל הר הגליל	נהלך בחליל	ואז תחפוץ כליל	ואז יעלו כרים

ואז אין פא הינו יקדים ורבענ ועלינו לשבח והולכין לבתיהם לשלום תמו האזהרות בעזרת קורא הדורות שושש

שירות ותשבחות לאל להי הרוחות

אל נערץ בקוד קלגלו וקדושי ביו' שם אותות שמו על גלגלו ברוך שם כבודו כו' בשחק בריאות רמות נוצרו אמתו הגם על מלונות שמות נחצבו בדעתו וצייאם במספר שמות איש איש אמלאכתו ישמח בעלות גולגלו יכיר מעבדו ולמלאות אשר יאמר לו למנוע יערו' כו' רקיע אשר על ראשי האית נשאנו הוא כקא ועל מטה הכבוד הראו תמרו לא יחשה כי הוא שר צבאו התרוצץ סביב היכלו על כן העמידו לנצח והיה משלו על כל צבא ביו' כו' מי יוכל ספור מעשי נגלים או דמונים כו' נודע כי ערוך אין לאין כי בחוש ובפנים הכל יענה מעללין עדים נאמנים כל כה יערוך מהללו כל עין תעידו עזו פשחים ומלח האלץ כבודו' אחרת אם כוח אבנים כוחו אם בדגל לבבי אשא על אמת ובעי' אחי ניהרו בי' כו' בעלות על לבבי ימים שמחתי בחלדי וכבוד א צבית עולמים עמד לי לבדי הה איך אמצא נחומים כי שר מחמדי איך אהל ישנב רוחי יהל שם ערבי הה על שר פזולה הנה היא טרפ ללביא כו' רד ימי וקין קיר עולה מחור יהדפיני א חושך אהל ואכלה לזא ידפיני נבעתי עדי קול עלי נרף ידפיני אר מדחי א דחי כי פחים סביבי נכשלתי עדי כל אבני דשתי יריבי' כו' אלחתי כלמות עולם חסדתי נעיונות ומרועים מריעים ראוי ביקמות כי כל שחרי אולם נותרו העצמות נפשי אשכרה עם רוחי התהגר נאבי אולי יאמר לבבי יפנה הנול להביא

אחרת לבי לעלמה יכה הדורה כחמה תאיר להשכי ואפלי תמר תמימה כתר
בחיתם אדמה אנהב ליעי ומיכלי רודף תנומה ואני ברוכו חסומה מתי נ
הרצה לדעלי אשמע דממה קלוק לשוכן מרומה אופר וכלכל וחסמלי סתוש קוד
הידיעה היא התנועה אין שם ידיעה ערשים באימה תמיד מלאכתם שלימה מאין ידיעה
ואין חלי עונים באימה שירה במלה נעימה ששים כגבור בערלי פג יא וד
אסמע מן וסט וא לחבס אטלע די צאר סכנה לנא יעיק קצר ואקנע מן כוח תבדא
מוולע וכן עלת מוהר שכיף לגט יטבע מכזון כי טוב מרבע יגלב עלמ לאבסר
מזיק פאן לגס ~~מלך~~ תהני לגלג ואחרמא ותסתנר ללמאכלי תוש מן כחן
ישער כי לנדע ולא צר כי לעלם יתגר אמא למראמא קד צאר מגוי לאנאמא יא
רב עלם וכחלי נוח לקדימא די אבתרא פי לבדומא אמהם כלחמי ומאמלי כו
אשמע והפך אל לא תהא ער וישן האזין לללמה אדברה הפון והפון תשכון ביער
לצונן תקריב לעלה תפדלה בקש לצונן יצא בקרוב לצונן יחוש ישועה ימהרה יבנה
לקומה יקריב לעלה תמימה יקטיר קטורת בייכלי תוש דעמה אחול לקרבן
בשכלך כי לא בחילך תבוא כנימה תמצא מלה חתומה שם היא גנוזה בייכלי תאכל
רשימה עשר ספרות בלימה תאיר לנכשי בשכלי כו סוד התעודה נרמז
בדגל יהודה הולך תחלה לדוסעים עזב סעודה עמר ומכר פרידה לא אכזראים ופוסעים
סבב עבודה גרם לבולם ידידה להיות בניהם משוקעים תוך התהומה יבכו בנכס
עממה לולי אלהי ופועלי תוש הוא שגלם שמת בקולם דאח עמלם נלך בימה
פקדע לעדה שצמח הפה למימי בחרני טנו באימה מרים ותשה דחומה שירה
לצולס במקהלי פג ככר בקרדי אן כנת עלם ושידי אמהם לרא
קול ולכלאם שדרן וחמדי לאלה רב לעבאדי די אבדע לגור ולצלם קדת פואדי
מן חין שאדרי סינר והאן ויא ואלה שפזר כהימא מן קט מתלה חבימא
ירבע גומב למסלי תוש סר מן כחן חאיר כי לעלם צאחר או כי לקראיר
יחצר מקאמא קראא פיר לאנאמא יסמע גואבה עלא לרני תם לבלאמא ולשכר
אחרת לענין חתנים

מסמך שאער ונא צם וקאלי תם
חיתר פשוט בקרב ידיים נעלמים ויהי כמלך במדורו בחוכת הדר מתכסים
חוכר עליהם והם ששים וצול סעיפין נכסמים כהדקים עומדים קביצין והוא עומד
כין

הדרסים כֹּה־ היום כשמש בצאתו יצא חתן מנותו או כלבנה קביבתו צבאות כונכי
חבורתו לתת כבוד לאהיו עומד נוכח פני דהו וישמח באהבת רעיתו ובטחוננו אֵלֵינוּ יֵשׁוּעַ
כֹּה־ ויעלת רחן תעירדו בָּהֶבֶה ותתרכך עליו הכי הוא דמתה ונמללה צביו־
בקרב אהליו כערומה בושש בגנו ודבש וחמאה בנחליו משכלה לבשה רקמות יחפה
נשאה עביסים כֹּה־ דבר יצא מִיָּד לחדר סדר עם חמה ולעשות עזר לעבדו
לנגדו כמו יונה תמה ויצמדו ויהיו אחדים ויֵשׁוּעַ שמה לכווננו נועם פעולתם ואת כל
אשר הם עושים כֹּה־ הודם לעד לא ישונה ובשם ישראל יהברך ויודע בעת
היה כי כוכב מהם רחך ועמי יבושר בימיהם כי נר משיחיו אֵלֵינוּ לפרות כפס
עבדיו ולְאִיִּשְׁמֹו כל החוקים אחרת בתולדות על שירתו וכנור על
נגינתו לעלונ היום בחתן נכנס אל חופתו כֹּה־ היכל כבוד כלו
ואברת שרי צלו צאו וראו קהל בעטרה שעטרה לו אָמֵן ביום חתונתו כֹּה־
יודש משמרת יולריו אהל נאמנו יתדין וכבוד עשה עמורין ונתיבות רכירתו כֹּה־
מקצין יאמרו אשריו בשלמו לא נדרין כי ימלא מקום הוריו וכחצים תבנ
נעוריו ימלא את אשכנו כֹּה־ כזאת תהיה משלת בית והון וממשלת ואשת
נעורים משכלת ויותר מזאת לתוחלת יֵשׁוּעַ הוא נחלתו כֹּה־ זמנו למלאות תאור
ראשו משוש וחרוה וסוכו אחרית ותקוה ולהיות סבת שלוה קביבותיו סוכתו חס
אחרת גואכ־ ימי כל ישראל איך כי שם יֵשׁוּעַ נקרא עליך כֹּה־ נשמע
בכל ישראל קול מגיד נאמן שמואל לֵיֵשׁוּעַ לנגיד יגיד הכה והעין
תעיד עתה שא נא כלך כֹּה־ דצה לשכון כבוד בינינו ושאר יוצא ונא לכנינו
אין כל בלתי לירך בינינו דר כטל יורד המן עליך כֹּה־ תמהו לבבות חרותות
וזורמו עבות מערבותיך למי כל חמדה דך לאבותיך יקרו מנחיליך ונוחליך כֹּה־
יקרו שריגי כפן כוריה עיני לענבינו עופיה מהר המור הר המוריה מטע קודש
מטע שתיליך כֹּה־ יגדלו ומרשינוך ישירו ולהלוק בדרכיך ישמורו ומקור
פני הדרתך יחירו ויאר יֵשׁוּעַ כניו איך אחרת את יונה יפת עֵי־
שמש בחצי שמים כֹּה־ מה תהיה יונה
נכעמיה מפני הקמה היום יהיה יומים כֹּה־ קוס דודי שררה יהיה ולקה

יִרְיָהּ וַיִּשְׁכַּב בֵּין שַׁרְדִּיָּה בִּי הַמִּדְּבָרִים מֵהַנֶּסֶם כִּי
לֹא הָיָה כִּפְדָּם בְּשָׁרָא אֲחֵרָה תִּדְּלָה וְדָר עִם שׂוֹטָן תִּזְרַע כְּרִמְךָ עַל הָאֲדָמָה כִּי
בְּסוֹדֵהוּ וּבְסֵפֶי אֱלֹהִים חִזְקוּ עֵת אֲשֶׁר אֵין תִּזְעָקוּ הִנֵּה יְיָ עַל הָאֲדָמָה
בְּחֵדָתָא ^{יִרְיָהּ} נְחֵמְיָהּ רֵאִיתִים נְחֵמְיָהּ וְלֹשְׁתוֹת נְעֵרִים וְהֵם חֵד בִּדְרָא
כִּי שֶׁהָלוּ הַמַּשָּׁל וְהֵמָּה נָח חֲבֵדָת אֲהוּבִים אֵם לִבְךָ בְּאֶפְרַיִם חֲדָרָא כִּי
עֲנִיתִים הֵם יִדְמֻ עֲצֵי גֵן אֱלֹהִים וּבֵת גִּבֹּר תִּזְכֹּר כִּמוֹ נֶהָר יוֹדֵדָא כִּי (וְהַכּוֹס נִי
עֵת יַעַל בֵּינָא אִישׁ וְאֵחֶר לוֹ לְבוֹשׁ בְּגָדֵי שִׁחָא וְכֹת יִבְנוּ הַדֹּרָא כִּי
יִשָּׁר יֵצֵא תַמִּיד לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וּמִשָּׁם יִכְרֵד אַחֲרָת

עלי כל אבילי בדכו יי' דר הטלחנ אשור לכני יי'
 דכס ומחזות וחוקים ויית הנהל אתכס יום גאלותכס ויום ישועתכס יחכו ולכנ יהכר יי'
 כנ עבדו את יי' יראו כהני יי' תקראו ונורו לשמע ברנה במו טעמו וראו
 יי' לכס יזכור צור ואחרכס זאת תעלו לציון בגיל זעלמות לשמור את כל
 וברי הקורה הזאת תזכור להלות בצע יי' ועט יחרא פוב יי' תנהלו תאכלו
 וטוב לא תהסיו כמו ויחלו ויחירו ויחירו כדבר יי' אחרית

[illegible][illegible][illegible]

שָׁלוֹם לְכָל הָעָוִיר בְּחַיַּי עֲלֵינוּ" כִּמְשָׁ עָרְוֹרָה הִנֵּה בְּכֵן הַבִּינִי" כֵּן יִהְיֶה
 אֲדֹנָי שְׁמוֹן כְּמִלְרֵס יִיחַדֵּד הַלֵּל אֶהְרַעֲיוֹן" כֵּן עֹת חֲדָשׁוֹ לַיּוֹמִי יִשְׁמְעֵנוּת הַיְיִ
 יִהְיֶה" כֵּן תִּלְיִם זְכוּתֵי בְּעֵבְרִי קִם כִּמְשָׁ חֲשֵׁה תַחֲסֵה בְּרַחֲמֵינוּ
 בְּיֹד נִחַם תִּפְתָּר יִשְׁמְעֵנוּת ל' וּבְשׁוֹב יִי אֵת שְׁכִינַת חַיֵּינוּ" אֲדֹנָי

דמיון כל בן כל וכל בן כל בתר דחתו תרין סהריא לין והעידו על כתב ידם שהוא זה ושהם
עדים בדבר זה ובתר בין חכשונהי לשכורא דכן וקיימונהי בדחדי ואן גירסה לוי ערף
שהחדתהם כי כתב בתר דחתו תרין סהריא והעידו על כתב ידי עדים לו שהוא זה ובתר בין
חכשונהי וב ואן כאכו אחנין מן למחיימים עדכו כתב ידי העדים ולתלת לס ערפ כי כתב
בתר דאסהידו תרין מנכא חנן כי דינא באנפי תליתחה על כתב ידי עדים לו שהוא זה ובתר
בין חתמנא חנן תלתא בי דינא על שטרא דכן ואכשונהי וקיימונהי בדחדי וישהדו גבית דין

שונשו שו תוכחות ובקשות מן דאך ליהודה הלוי זל

אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסלוני כליותי הלא הם יורוני ולבבקים יסלוני ולרגעים
יסלוני ולשחרים יסלוני ויאמרו לי עד מתי עזל תשכב קום קרא אל אהיך עד מתי מחנת
לענות ואם לא עשנו אימתי השמר לך ושמור בפשך פארם תלךח מעמך תמול בוחיך ואחר
בסעוך ורוח יי ישמר על אשר לא תדע כי נכרי אתה וגם גולה אתה למקומיך שוב יוס
אחר לפני מיתתך כי כפסע ביבך ובין המות ימיך חלומות שקר וחייך לענן בקר בהאריכו
תתקע ובהעלותו תקע ויש אשר יהיה לענן ימים מספר או יומם ולילה ונעלה לענן ונפעת
התרישש והתחושש והכלם והתבושש עד אנה בעור תגשש ובחפלה תמשש עני במה ימי
חייך כל יום הולכי יסלני עד המדרגה התחתונה ומחייך הולכים ומתגברים עד המדרגה
העליונה עולה והרי זה ורצה והאיזה השפלה הגבה והגבוה השפלה פנה בכל מעשיך
שעשו ייך ובעמל שעמלת תחת השמש וגם אתה ידעת כי אין טוב פס זה ארבעים שנה
שהלכת אחרי ההבל וההבל נטור פרמים ומדמך לא נטרת ועיני יי המה משופטים הפרחה
הנפך כתח הסמדר הנצו הרמונים והנה עלה כולו קמשונים זקנת ושבת ושובבת ולא שבת
בית האמת החרבת ובית און הרחבת בעלן ישבת ובחיקו שבת זה ארבעים שנה יי אהיך
עמך לא חקרת דבר לא בני קתך ובין אשר לבבך גם שיבה לך בה בך ואתה בשדירות
לבך הלכת הילדות והשחרות עברו רק הבמות לא קדו השביעך ותבעט השקך ותשכר
ותאכל ותשבע ותותר גדלת חורן ועשית תורן ובתי מדות ועדה ושדות ולחם ובשר
ומזג חל יחסך ותרכץ ככשב עלי עשב לדברי אהבים ולדמי ענבים ושירי ענבים ומחור
עלחת ואתה על בור שחת והנושה בא לקחת ואתה מתעסק בגלולך עעבך כסח וזה
הבילוף הבלי תבל לבבך ואל משכיותם סבבך פתי מדוע גבבך אחר אשר התעוררת
ורחשך דעבת מרדי עץ הג אשר לא שתלתו ולא עמלת בורלא גדלתו התמכרת והתנכרת
ועברת ולא זכרת האמירך ותמידנו הסירך ותסידנו ואותו השלכת כי מלכת על בן לא
הארכת העל חלה יתחכך יי הליעות פעמך אחרי זממך זה חומר בפה זה חומר בפד
נשים משל בך אין כהה לשברך גבבך התאונות והקלקל ההוות ואתה תבקש לך גדלות חל

תפוקה היש לה מה להשיב חי מצח להרים ראש תשא עיניך לשמים ולבך בין תזור וכירים
ותפלהך חך דבר שפתים לשון רכה ותפלה לכה נגדונך תהלה ובקדנך תהלה בלשונך
הפלה ובלבך תפלה עושה מלאכות ימי רמיה הקד מעלין המין שירך הגבוב רצוח ואלוף
שחוח ובמה ירבה לסלוח הסד גלונך והשכלך באפוסך ואל תאמר גער אנכי תנה לאני
להיך בלוי בטרם יחשיך טרם ינוס להיך ויובש בוחיך ותקצר רוחיך וישכל מצחך
ויחבר בעיניך ויכבד טרחך ותהיה נכסך עליך למשא באבך מעמקה ובשרך ימ
וחלבי יזוב ואפס עצור ועזוב הלנצח תדיוק ילדו ותיך ותדיוק אחרי בחור ותיך ועתה
הליך הלכת כי נכסוך נכספת אל שעשועיך למה הקילות את רועיך והרצית אל רעך
והאחים כבימותיך כחים והרעים רעים ברעותם שמחוך כי ישבחונך ותשמח כי ישחק
הליך ויחצק השמים על קולך השתומם והתכונן והתאמץ והשתונן והבינה והתבונן כי
כרבים וסליבים אחד ואל עקרבים אחת יושב מושב לנים חמדת ובדרך חטאים עמדת
כי קנאת בל ללים כי גם פעמים ידעת כי הכילות לבך ליעזרים לא לזרז חין זה כי חס
דעת לב בטלת רצון היצר מפני רצון היצר ועתה על מי בטחת כי מרדת בן הלא תירא
מזה צרה מפחד כתחום מיום נולד ואיום משוחת רשעים משפטיין הרעים מגדירות
מלכות ממין קוד עניות ממקרה ופגע ומכל נגע כי יעצור שמים כי יגרע טפי מים
הל מי תשא עיניך בענייך כי תחלה בחלותיך ובקרב נפשך לשחת וחיתך לממיתים
בגדוך ים בכנתך מדבר רעב כי יהיה דבר כי יהיה כל מיני משחית כי יפלה לך בלהות
כי יחלך ימי עני יהיה לך לעונזר הלא חזי וננע לבבך הערל ודאמר קומה והשיעור
הלא תכלם מצח ושה זונה היה לך בבקשתך תקוה ועקב המן הגורר חן מן היקב
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית בצרה קדחת ויחלצך זעקת חליו ויעליך בהביטך
מין ואין מכיר ושמא ואין מעיל ותשוב בכל מחודיך ותאמר חטאתי חך חס חן פעלותי
לא חסיתי וכי היתה הרחצה הכבדת את לבך ותלבש את כתנתיך אחרי פשעתי וטנפת
את רגליך אחרי רחצתי אללי לך הצעה יהיה גמול עבד לרבן חס כהתל בחבוס תהתלן
בו האמור חמדת כי נסתרת הנה הוא שיהי כל בשר הממנו יפלא כל לבד הנאטע חול
הלא ושמע חס יוצר עין הלא יביט חוי לך חס חדות בן חנוש כי תרגח בחטאים ותשיב
הלא להיך ותוציא מפך מלך ובעת כעסך שכתת עושיך פעסת והקצפת את מי
חרפת ומצפת הלא חבלת מפרי ידיך למה קדעת בדריך החותן הכעסת הלא חותך למען
בגשת פשר חבלת בחד וקחן שניך ותשא מלים עיניך קדאני חלה כל זה לאו עיניך והחמינו
רעיוניך וזה שבעו חזניך מתוכחות ראשונך ולא יודע עול בגשת מה זה דורוך
כרה ועצתך נבעלה קדבה עתיך ודוח לעה מבעתך הכוך ידיך וחזק מהניך ותורך נולדות

ומיניך

בְּעֶפְרָת תִּקְעֵנִי לֵךְ יְהִי בְּמָקוֹם נֶאֱמָן בְּהָרֵי אֲוֶדָה חַיִּים לְמַעַלְלָה וְסוּרֵי מִשְׁאוֹל מִלִּפְנֵי
לֵךְ מֵהַלָּלִים בֵּין הַמַּלְאָכִים בְּמוֹשֶׁב עֲבָדָיו וְבַמַּעֲמָד מִשְׁרָתוֹן מִשְׁרָתִי מִלְכּוֹת וְשִׁלּוֹן
מִלְכּוֹתוֹן בְּלֹא לֵב וְלֵב " שְׂחִי עֹנִיךְ הַלְּהִדּוּשִׁים אֲשֶׁר בְּהָרֵץ וְתִנִּי לִבִּי הַלְּהִדּוּשִׁים
אֲשֶׁר בְּשָׂמַיִם הַבִּיטִי הַלְּצֹר אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ חַו צִבְתָּ וְהַלְּהִדּוּשִׁים הַפְּנִינִיָּה וְהַשֵּׁר מִלְכּוֹת
לְוָחַת וְשְׂחִי עֹנִיךְ וְהַקְּבִי כְּנִיךְ הַלְּהִדּוּשִׁים הַטְּהַרְרָה אֲשֶׁר לִפְנֵי שִׁי אֲשֶׁר מִלְכּוֹת
תִּהְיֶה וְהַלְּעֵבֶר כְּפִיָּה תִּהְיֶה יִי וְשִׂיָּה יִי עֲבֹדוֹ הַלְּכִיךְ וְיִפְרֹשׁ כְּכִפּוֹן עֲלֵיךְ הַלְּהִדּוּשִׁים שְׂמֵשׁ
צִדִּיקָה וְאִמְרָה בְּכַפְּיָהּ הִיא תִּרְחִי הָאוֹר הַבְּהִיר אֲשֶׁר חֲשָׁךְ לֹא יִסְוֶהוּ וְלֹא יִחַלְטֶה
הַמַּשְׁכִּי מִבוֹר הַהוֹת וְעַלִּי מִקְבְּרוֹת הַתַּחֲוֹת הַתַּחֲמִצִּי וְהַלְּתַעֲלֹזִי חֲזָקִי וְהַתַּחֲזָקִי
בַּחֲמוֹתִי וְהַתַּקְדֵּשִׁי מִטַּמְאָתְךָ בְּרַחֵם מִן הַמּוֹת וְצִחֵם מִן הַעֲלָמוֹת וְשִׂחֵם מִמִּכּוֹר
הַחַיִּים וְאִמְלֵעִנִי הַיְּשׁוּעָה וְלֹא חֲיִצָּח לֵל בְּרַב־נֶפֶשִׁי חַת יִי

בְּרַב־חַצְלוֹת מִרוּחַ הַקֹּדֶשׁ חַת שֵׁם אֲדִיר בְּחֹרֶב בְּקֹדֶשׁ לֹא נִעְרָץ בְּסוּר שְׂדֵה־כִּי קֹדֶשׁ
חֵין קֹדֶשׁ כִּי " בְּרַב־בְּרָה מִנְּחָלִי בִּר נִמְשַׁכְתִּי חַת שֵׁם בְּוֹחֶלֶךְ לִפְנֵי לִלְכֹּת
בְּרַב־לִפְנֵי וּבְשִׁמּוֹן מִתְבַּרְכֵּת בְּרוּכָה חַת לִי " בְּרַב־בְּלִיָּה לִלְבֵּב וְנִעְלָמָת מִמִּרְחָה
חַת שֵׁם גְּבוּרָה וְשֵׁם כָּל יִרְחָה בּוֹדֵל מַעֲשִׂין לִסְכָּר כָּל כֹּה וְלֹאֶה גְּבוּרָה מַעֲשִׂים יִי
בְּרַב־דָּלָה דּוֹשָׁתִי הַבּוֹט בְּלִי מִשְׁעָר חַת שֵׁם דּוֹלָה חֲרָץ עַל בְּלִיָּה וְהַלְּבָל יִנְעַר
דְּעָה חֵין בְּנֵי אֲדָם לִמְעַר דְּעָת צִדְקוֹת יִי " בְּרַב־הַמִּתְאֲמָצֵת לְהַחֲזִיק בְּשׁוּרָיו
חַת שֵׁם הַמִּקְרֶבֶךְ בְּהַשְׁתַּחֲוִיתֶךָ לְהַדּוֹם רַגְלֶיךָ הַיּוֹתֶךָ כָּל הָעוֹמָדִים עֲלֶיךָ הַנִּגְשִׁים
חַת יִי " בְּרַב־וְעוֹרָה לְחֵסֶם לִבּוֹת בְּנֵי אֲדָם חַת שֵׁם וְעַד הַשּׁוֹכֵחַ לְמַדִּית בְּשֶׁר
יִי הַמִּתְאֲדִירִים בְּהַלְקָחֶךָ יִשׁוּבוּ לִסְדּוֹם וְעַלִּיךְ יִזְדַּח יִי " בְּרַב־זָכָה בְּעוֹר
מִחֲשָׁבֵי גּוֹחַ מִחִירָה חַת שֵׁם זֹהָר הָעוֹלָם חַיִּים וְבוֹרָא זָקַף שְׁעָרֵי עֲדָךְ וַיִּקְרָא
זֶה הַשֶּׁעַר לִי " בְּרַב־חַוִּיָּה בְּקֶרֶב מִתִּים עֲצוּרָה חַת שֵׁם חֵי הָעוֹלָמִים כְּאֲזֶר
בְּגִבּוֹרָה חֵין וּמִכְבֵּד מִכְבְּדֵי תוֹרָה חֵין וְכָבוֹד יְהִי יִי " בְּרַב־טְהוֹרָה כְּעֵצֶם הַשָּׁמַיִם
וְעִבְרָם חַת שֵׁם טוֹב לִקּוֹן אֲשֶׁר לְכָבוֹדוֹ בְּרָאִם טָרָם יִדְעוּ הַכִּיָּנִם וְהַדְּאִים טַעֲמוֹ וְרָחוּ
כִּי טוֹב יִי " בְּרַב־יִנְדַּעַת חֲכָץ תַּמִּים דְּעִים חַת שֵׁם יִנְדַּעַת חֲפָצֶיךָ וּמַשְׁלִיָּם לְדַעִים
יִנְדַּעַת חֲטָאִים וְאוֹלֵי הַשּׁוֹמְעִים יִזְכְּרוּ וְיִשׁוּבוּ חַת יִי " בְּרַב־כְּבוֹרָה בְּתַמְלֵךְ חֲשׂוֹחַ
חַת שֵׁם כְּבוֹד מוֹדֵךְ מִצֹּה לֹא נִפְלָאת הִיא וְלֹא רַחוּקָה כִּי תַעֲשִׂי חֲסֵד וּמִשְׁפָּט וְצִדִּיקָה
כִּי כְּאִלֵּה חֲכָמִי נֶאֱמָר יִי " בְּרַב־לֹבֶשֶׁת חַיִּים וּמִתְקַדֶּשֶׁת מִפְּגָהִי מִתִּים חַת שֵׁם
לֹבֶשֶׁת צִדִּיקָה וְקוֹדֶשִׁין לִפְנֵי מִשְׁרָתִים לְמוֹדִי שִׁבְחָה חֲלִיָּדִים לֹא נִצְמָתִים לְעַמּוֹד לְעֵת

ימיניך כי עשה תעשה וגם יבול תביל ידיך לא חסרות ורבות לא עזבות ועיניך לא
עזבות ואזניך לא סגורות חזק והתחזק ועז מן ההפכה והיתה כח נעשך לשלל וישוב
בשרך לך ופאך עד מתי דעו וידיך פוכים על שתי העינים נרפים הם נרפים הקב
יצרך אחורבית והלך קדורבית וגער בטון והדחיקהו ואל תנקחו וידעת את אשר
תעשה לו כי לפנותך בא ועומד על ימיניך לטנך בקרבך הוא יושב ורעות עליך
חושב חציו כגמר משכיל לא ישוב ריחם אתה תקדום והוא יפלוס עד ישיטך עלום
עזבה הזמן ומעצבותיו ואל תחאו למטעמותיו כי מות בקיר ואלה תהיה באחרונה
תן לבך לדוד שיתך כן מה תעשה באחריתך עשה ואל תתאחר ואל תתהלל ביום מחר
כי לא תדע מה ילך יום ומי יבדל לך ימי חיך שוב יום אחר לכב מי תתך כי מת אתה
לא תחיה ימך יני שול מעמך כי אם לשונותו נגדך תמיד כי מימיך כל תמוט

החיה ועורה ועורלה את האהבה עד שתחנך שים חמליו כחותם על לבך ותהיה
בעיניו כמוצא שלום והדרר הטובה אחת היא לארשיה ברה היא למבחק שירה
כל מבחשיה לא יעלו והנביא ובר אלך הלא תעשה על משכבך בלילות בן שני
ובמורשי הלב הרשאו ואם לא תגיע אל תאמר יגעת וכל מעמדי כי הוא נמצא
לכל דורשין ונדרש לשואלין וקלוב לכל קוראיו באמת כי אם עזבותיך הן מבדילים
לך שוב וגער בנעשך ועצור בלוחך והחזק בתומתך ואל תרפיה עד יפאח האשים
את עיניך ויגלה את חזקת רעיוניך כי עתה יעיד עליך שלום נות צדדיך
השם פניך ממוס ובטחת כי יש תקוה

לה חסד הזהרה

ברכי נפשי את יי ואל תשכח כל גמוליו זכרי כי ממקום קדוש הוציאך ומגדלת
לזהר המציהך לא לאהו ולא קדחך ולא לריק ברחך ויתן לפניך חיים והמור
והחור והעמלות בהרי לך היום אם עבדות אם פדיוס התבדלי והתלבט מהר
והפארי והחלפי שמלותיך והשליכי תעתופיך והבלי שעשועיך והסירי ימיך
מעליך ואל פתור יצרי המופ הנמוך עזבהו פחם יעצרך הכלימהו ואל יכליך מה
לך אחריי נמשכת והוא נחזק ללכת וישוב אל עמך כשהיה ואת השובי אל האשים
אשר נתמך עתה דעי ודאי מה תשיבי שולחך דבר היעמך לבך אם תחזקנה ידיך
אם תתקם בהבלי ותמשכי בחבלי ותעזבי את מקורך ותסתמי את עין מלכותי

ברכי נפשי ואל תשכח כל גמוליו זכרי כי ממקום קדוש הוציאך ומגדלת
לזהר המציהך לא לאהו ולא קדחך ולא לריק ברחך ויתן לפניך חיים והמור
והחור והעמלות בהרי לך היום אם עבדות אם פדיוס התבדלי והתלבט מהר
והפארי והחלפי שמלותיך והשליכי תעתופיך והבלי שעשועיך והסירי ימיך
מעליך ואל פתור יצרי המופ הנמוך עזבהו פחם יעצרך הכלימהו ואל יכליך מה
לך אחריי נמשכת והוא נחזק ללכת וישוב אל עמך כשהיה ואת השובי אל האשים
אשר נתמך עתה דעי ודאי מה תשיבי שולחך דבר היעמך לבך אם תחזקנה ידיך
אם תתקם בהבלי ותמשכי בחבלי ותעזבי את מקורך ותסתמי את עין מלכותי

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל יִשְׂרָאֵל
וְיָבִיאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל אֶל הָאֵלֹהִים
מִלִּפְנֵי כָּל הָאֲדָמָה לְעֵינֵי כָּל הָאֲדָמָה
שׁוֹמְרֵת. כִּי הָיָה יְהוָה עֹשֶׂה עִמָּו כָּל הַחֲסִידִים כִּי
עָלִיכֶם מִקֵּדָה יִשְׁכַּח אֶת תְּהִלָּתוֹ תִּזְכְּרֶנּוּ יַעֲקֹב מִתִּי שְׁלֹשׁ אַלְפֵי עֶזְרָה
יְיָ וְהוֹלֵךְ קָדוֹשׁ יִשְׁכַּח הָיָה שְׁמִיתָ לְמִוְרָג חֲרוֹץ אֲדָשׁ בְּיָמָיו
תְּרוֹשׁ הָיָה וְתִירוֹת וּבִצְעוֹת כִּמּוֹן תְּשִׁים " כָּל כֹּהֵל אוֹצֵר נֶר
וְעָלָה וְכָל לֶשׁוֹן אֶתְרוֹס אֶתְךָ לְמִשְׁפַּט תִּדְעוּנִי לְמַעַן כַּחֲלֹת עֵי
וְעִדְקָתִי מֵאֵתִי נָחַם יְיָ " כִּי הָיָה וּבְמִשְׁכָּנוֹ וְהַגְבֵּעוֹת תִּמְוֹט
מֵאֵתִי לֹא יִמּוֹשׁ וּבְדִית שְׁלָמִי לֹא תִמְוֹט אֲמַר מֶרְהַמֶּךָ יְיָ
וְיִקְיִים אֶתְכֶם מִקֵּדָה שְׂכָתוֹב וְעֵתָה שְׁמִי
וְיִשְׁרָאֵל מִבְּחֵרֵי כֹהֵן " כֹּהֵן אֲמַר יְיָ עֲשִׂיךָ וְיִצְחָק מִבְּטֶן
עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְיִשְׁחָדֵן בְּחֵרֵי כֹהֵן " כִּי אֵצֶק מֵיִם עַל
עַל יִבְשָׁה אֵצֶק רוּחִי עַל יַדְעִיךָ וְבִרְכָּתִי עַל יִצְחָק "
חֲצִיר כְּעֶרְבִים עַל יְבֹלֵי מֵיִם " כֹּהֵן אֲמַר לִינִי אֲנִי וְ
יַעֲקֹב וְזֶה יִבְתּוֹב יִצְחָק וְנֶשֶׁם יִשְׁרָאֵל יִכְנֶה "
עָלִיכֶם מִקֵּדָה שְׂכָתוֹב אֶפְנִיתִי אֵיכֶם וְהַפְרָתִי אֶתְכֶם
וְהַקִּימוֹת אֶת בְּרִיתִי אֶתְכֶם " וְהַתְּהַלְּטִי בְּתוֹכְכֶם וְהִי
וְאֵתֶם תִּהְיוּ לִי לְעַם " וְאֵתֶם כֹּהֵן יְיָ הַקָּדוֹשׁ מִשְׁכָּנוֹ

לְכֶם חֵיל גּוֹיִם תִּתְּכֶם וְכִכְבוֹדֵם תִּתְּכֶם " וְאֵתֶם מִשְׁכָּנוֹ
וְכִלְמָה יִרְדּוּ אֶתְכֶם לִכְן בְּאֶדְעֶם מִעַל יִירָד " יִמְחַת עַרְלֹם וְהִי
לְכֶם " וְיִקְיִים עָלִיכֶם מִקֵּדָה שְׂכָתוֹב וְאֵתֶם הַדְּבָקִים בִּינִי
אֵלֵיכֶם חַיִּים כְּוֹלֵכִים הַיִּם " יְיָ אֵלֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּם הַיּוֹם כְּכֹכָב
הַשָּׁמַיִם לְרֹב " יְיָ אֵלֵי אֲבִיּוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עָלֵיכֶם כֶּבֶד טָהֹר פְּעֻמִּים וְעֵד
אֶתְכֶם בְּחֵשֶׁךְ דָּגֵר לְכֶם " וְיִקְיִים עָלִיכֶם מִקֵּדָה שְׂכָתוֹב בְּיָמֵם הַחֹדֶשׁ
בֵּין יְיָ בְּעַד חֲשֶׁב יְרוּשָׁלַיִם " וְהִי הַנִּמְשָׁל בְּיוֹם הָהוּא כְּדוֹר וְכִיּוֹת דָּוִד בְּאֵלֵיכֶם
בְּמִלְחָמָה יְיָ לְפָנֵיהֶם " הִנֵּה יָמִים בָּאִים בָּאוֹם יְיָ וְהַקִּימוֹת לְדָגֵם בְּיָמֵם
צָדִיק וְאֶמְלֵךְ מֶלֶךְ וְהַשְׁכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְעִדְקָה בְּאֶרֶץ " בְּיָמֵינוּ תִּמְשַׁע
יְהוָה וְיִשְׁרָאֵל וְשָׁמֶן לְבֶטֶד וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ יְיָ צָדִיק יְיָ "
כֵּן קָדְשָׁהּ בְּרִית וְאֵת כֶּמֶד וְפֶדֶק יִתְכּוֹן מִשְׁכָּנוֹ מִלְּפָנֶיךָ

[illegible]

וַיִּבְאֵם

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דְּבַר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל

וְהָאֲנֹכִי עֹמֵד בְּרֹאשׁ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּל־שְׁמֹעוֹ תִּצְלֶנָּה שְׁתִּי

בְּיוֹם הַהוּא אֲקִים אֶל־עָלֵי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּיתוֹ הַחֹל

וְדִנְתִי לוֹ כִּי־שֹׁפֵט אָנִי אֶת־בֵּיתוֹ עַד־עוֹלָם בְּעֵינֵי אֲשֶׁר־יִהְיֶה

לֵאמֹר לֹא־לֵאמֹר בְּנֵי וְלֹא־בְהֵמָה בָּם וְלֹא־בְנֵשׁ בְּעֵינֵי לִבִּית עָלֵי אִם־

עָלֵי בֵית עָלֵי בֹכֵחַ וּבִמְנַחָה עַד־עוֹלָם וַיִּשְׁכַּב שְׁמוּאֵל

וַתַּח אֶת־דֹּלְתוֹת בֵּית יְהוָה וּשְׁמוּאֵל יָרָא מִכְּנִיד אֶת־הַכֹּהֵן

קָרָא עָלָיו אֶת־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל בְּנִי וַיֹּאמֶר דְּנִנִּי

אֲשֶׁר דִּבַּר אֱלֹהִים אֵלַי נֶגְדָה תִּבְחַד מִמֶּנִּי כִּי־יַעֲשֶׂה לִּי

חֹד מִמֶּנִּי דָבָר מִכָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּר אֱלֹהִים

לִּי וְלֹא־כַחַד מִמֶּנִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה דְּנִי

וַיִּנְדֹּל שְׁמוּאֵל וַיֵּחַד

יָבֹל דְּבָרָיו אֶרְצָה וַיִּדַּע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּדּוֹן

שְׁמוּאֵל לְנָבִיא לַיהוָה וַיִּסַּף יְהוָה לְהִרְאֹה בְּעֵי

נֶאֱמַר בְּיָשָׁרוֹ בְּדִבְרֵי יְהוָה וַיְהִי דְבַר־נֶאֱמַר

אֵל לְקִרְיַת פְּלִשְׁתִּים לְמַלְחָמָה וַיִּחַזְקוּ

בָּם וַיִּשְׁרְכוּ פְלִשְׁתִּים לְקִרְיַת יִשְׁרָאֵל

לְפָנֵי פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ בְּמַעֲרֹכָה בִּשְׁחָר

הַיָּמִים אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

יָבוֹס נִקְחָה אֲלֵינוּ כִּישְׁלָה וַיִּשְׁלָהוּ

וַיִּשְׁלָהוּ וַיִּשְׁלָהוּ

וַיִּשְׁלָהוּ וַיִּשְׁלָהוּ

וַיִּשְׁלָהוּ וַיִּשְׁלָהוּ

וַיִּשְׁלָהוּ וַיִּשְׁלָהוּ

וַיִּשְׁלָהוּ וַיִּשְׁלָהוּ

וַיִּשְׁלָהוּ וַיִּשְׁלָהוּ

וַיִּשְׁלָהוּ וַיִּשְׁלָהוּ

וַיִּשְׁלָהוּ וַיִּשְׁלָהוּ

וַיִּשְׁלָהוּ וַיִּשְׁלָהוּ

וַיִּשְׁלָהוּ וַיִּשְׁלָהוּ

התורה והנבואה

וַיֹּאמֶר שְׂמוֹנֶה עָלָיו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל

[illegible]

פָּתַח אֶת־דִּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה וּשְׁמוֹאֵל יָרָא מִהֵנִיד אֶת־יְהוָה

קָרָא עָלַי אֶת־שְׁמוֹנֶה וְאַחַד שְׁמוֹנֶה בְּנוֹתַי דְּנִינִי

אשר דבר אליך אל נג תבחר ממך פה וישע

וְהָיָה מִמֶּנִּי דְבַר מִכָּל דִּבְרֵי אֱשֶׁר דִּבֶּר

בְּרִים וְלֹא כַחַד מִמֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה

זינדל שמואל ויד

בְּלִדְבָרָיו אֲרִיעָה וְיִדְעַם בְּיִשְׂרָאֵל מִדָּן

יִשְׂמִאל לְנָבִיא לַיהוָה וַיִּסַּף יָדוֹהָ לַהֲרָאָה בַּעַ

[illegible]

אל לקראת כל שנים למלחמה ונחנו

קו ויערכו פלשתיים לקדאת וישו

פני פלשתים וכו' במערכה בשדה

הַעֵם אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ קִנֵּי יִשְׂרָאֵל

יום נקחה אלינו משלה את אה

ענין וישלחה

הפרטים והשמות

[illegible]